

میشہ کہ رانہ

میشہ کہ رانہ

یٔتل لیلیان فینیچ

وہرگیٔرانی

محہمہد نہدیپی

وهداره‌تی رۆشنیبری و لاوان به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنه‌وه به‌ریوه‌به‌رایه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی هه‌ولیر

● **میشه‌که‌رانه (رۆمان)**

● نووسینی: ئیتل لیلیان قینیچ

● وه‌رگێرانی بۆ فارسی: خوسره‌و هومايون پوور

● وه‌رگێرانی له فارسییه‌وه: محمهد نه‌دیبی

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: ره‌سوول سولتانی

● به‌رگ: چیمهن

● چاپی به‌که‌م: ۲۰۱۱

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● نرخ: ۴۰۰۰ دینار

● چاپخانه: وه‌زاره‌تی رۆشنیبری و لاوان

● له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی ۷۰۴ ی سالی ۲۰۱۱ پێداروه.

زنجیره‌ی کتێب (۵۱۹)

نهر کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنیبری له‌سه‌ر نه‌و ماله‌په‌ره‌ به‌هۆینه‌وه

ماله‌په‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

www.Kurdchap.com

پيشه‌کى

(ميشه‌که‌رانه) و نوسه‌ره‌که‌ى

ميشه‌که‌رانه (گيدفلاى) به‌ره‌مى «ئيتل ليليان فينيچ» نوسه‌رى ئينگليزى که بۇ هه‌وه‌لين جار له سالى 1897دا له ئەمريکا و بریتانیا چاپ کرا.

له‌وه به‌ولاوه مروّقه کتیب‌دۆسته‌کان ده‌يانخوينده‌وه و ديسانيش ده‌يانخوينده‌وه و شه‌وانه به‌مستى به‌رز کراوه‌وه به‌سه‌ريدا ده‌گريان و به‌يانيان به‌چاوى سوور و به‌دليکى ئاگرينه‌وه ئاماده‌ى پيشوازیکردن له مه‌رگ ده‌بوون و سه‌بارهت به‌ئازادى گه‌له‌که‌ى خويان رۆژيان نوئى ده‌کرده‌وه.

رۆمانى «ميشه‌که‌رانه» سه‌بارهت به‌هه‌لسوورانى ريکخراوى «ئيتاليای لاو»دا ده‌دوى که له ده‌يه‌ى سى و چلى سه‌ده‌ى نۆزده‌هه‌مدا له‌گه‌ردا بوون. ئەه‌وکات دواى تیک‌شکانى سوپای ناپليون؛ ئيتاليا کرايه‌هه‌شت ولاتى جياواز و به‌ته‌واوه‌تى که‌وته ژيرده‌ستى سوپای نه‌مساوه. سه‌رۆک کليساى کاتولیک پاپای رۆم پشتيوانى له‌داگیرکه‌ره نه‌مساويه‌کان ده‌کرد. به‌و پتیه‌گه‌لى ئيتاليا له ژير دوو کۆيله‌تيدا ده‌ياننالاند و زۆلم و زۆريان لى‌ده‌کرا. خه‌لكى ئيتاليای پيش‌ره‌ه‌و خوازيارى يه‌ک‌گرتووى ئه‌وه‌هه‌شت ولاته‌بوون له ژير ئالای حکومه‌تیکى نه‌ته‌وه‌بيدا. و سه‌بارهت به‌ سه‌ربه‌خۆی نه‌ته‌وه‌یى دژ به‌ نه‌مساويه‌کان خه‌باتيان ده‌کرد.

له سالی 1831دا «ژۆزیف مازینی» شۆرشگیری به ناوبانگی ئیتالیا که له ولاتی خۆی شاربه‌دهر¹ کرابوو ریکخراوی «ئیتالیا ی لاو» دامه‌زراند. «ئیتالیا ی لاو» که به داییم له بگره‌وبه‌ندی پۆلیسدا بوو، پۆلیکی باشی هه‌بوو له بزووتنه‌وه‌ی گه‌لی ئیتالیا دا که له سالی 1870دا توانی ولاتیکی یه‌کگرتوو دامه‌زرینیت.

ده‌سپیکی رووداوه‌کانی ئەم رۆمانه ده‌گه‌ریته‌وه بو سالی 1833. ئەو ساله له شوینه جیا‌جیا‌کانی ئیتالیا دا، خه‌لک شۆرشی چه‌کدارانه‌یان ده‌ست پێ کردبوو.

نه‌مساییه‌کان به هاریکاری ده‌سه‌لاتداره ناوچه‌ییه‌کان ئه‌و شۆرشانه‌یان بێ‌به‌زه‌بیانه سه‌رکوت ده‌کرد.

به‌لام له‌م رۆمانه دا ئیمه هیمایه‌کی به‌رچاو له بزووتنه‌وه‌ی گه‌لی و شۆرشی چه‌کدارانه‌مان نایه‌ته به‌رچاو هه‌رچه‌ند ئه‌وه بو‌خۆی خالیکی به‌هیزی بزاقی ئازادی‌خوازانه‌ی ئه‌وکاتی گه‌لی ئیتالیا بوو. به‌رۆاله‌ت هه‌موو سه‌رنجی نووسه‌ر به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌رۆلی کارئه‌کته‌ری پاله‌وان و تاکه‌که‌سیکی شۆرشگیر.

گه‌وره‌ترین قاره‌مانییه‌تی «میشه‌که‌رانه» له تیکه‌ه‌لچوونه‌کانی ئه‌و له‌گه‌ل ژاندارمه‌کان دایه، یانی دژوارترین به‌شی شۆرش له‌و جیگایه‌ دایه، که تیکۆشه‌رێک له پشتیوانی هاورپییانی خوی بێ‌به‌ش ده‌بی و تاکه‌چه‌کی ده‌ستی وی وره‌ی به‌رز و خۆراگریه‌که‌یه‌تی.

ئه‌و تیکۆشه‌ره‌ی که له راپه‌رینیکی چه‌کدارنه‌دا به‌شدار ده‌بی، هه‌ر که پشتیوانی هاورپییانی خۆی هه‌ست پێ‌ده‌کات له تیکۆشانی ئازایانه‌ی ویدا رهنگ ده‌داته‌وه. هه‌رچه‌ند له‌خۆبردوویی و مه‌ردایه‌تییه‌ک که له به‌ندیخانه‌کاندا روو ده‌دا شاراو‌هیه، به‌لام تیکۆشه‌رێکی گه‌ل خۆشه‌ویست له‌و قه‌یرانه‌ سه‌خت و دژوارانه‌شدا بێ‌ئه‌وه‌ی چاو‌ه‌روانی خه‌لات بێ به ئیمان و رێگای خۆی وه‌فادار ده‌میت.

---

۱ - شاربه‌دهر: دوورخراوه. ره‌تینراو

قینیچ به خولقاندنی روخساری تیکۆشه پریکی قاره مان و هر له و کاته شدا به تین و توانایه کی به رینه وه ده مامکی خو به پاکزانین له روخساری خزمه تکارانی کلیسا لاده دا.

«نارتور» ی لای وای بیرده کرده وه که کلیسا پینمای مروقایه تیه. به لام له رووبه روو بوونه وه له گهل راستیه کاندای دروبوونی ئه و بیروکه یه ی له ناخه وه ههست پی کرد. قینیچ به لیزانیکی زور باش روخساریکی شکۆداری له قاره مانیک خولقاند و ئه وی له به رامبه ر سیمای مه سیحدا دانا و پیی داگرت که ئه و به رزوبه پیزتره له مه سیح.

نوسه ر پۆمانی خو ی له سه ر بنه مای فکری فانتزی و هه والی پوژنامه کان داناریژیت به لکوو روخساریکی زیندوو گه ش ده ئافه رینیت. ته واوه تی پۆمانه که پراوپره له ئه وین و خو شه ویستی سه باره ت به مروقایه تی.

روخساری «میشه که رانه» پاکترین و دره وشاوه ترین روخساری تیکۆشه پریکی راسته قینه یه له سه رتاسه ری ئه ده بیاتی جیهاندا. ئیستا با بزانی نوسه ری ئه م به ره مه ئه م مۆمه داگیرساوه که پتر له نیو سه ده دلی مروقه ئینساندۆسته کانی هه ژاند کییه.

ئیتل لیلیان قینیچ له مالی «جورچ پول» یه کی له پسپورانی گه وره ی بریتانی له مانگی مای 1864 دا له دایک بوو. باوکی پروفیسوری بیرکاری بوو. دایکی سه باره ت له باره ی کۆمه لایه تییه کانه وه وتاری ده نووسی. «جورج ئیفیریست» ی مامی دایکی جوگرافی زانیکی به ناوبانگ بوو و به رزترین لوتکه چیاکانی دنیا له سه ر لیکۆلینه وه کانی ئه و له زنجیره چیا ی هیمالیا «ئیفیریست» ی نیو لی نرا.

ئیتل له منالیه وه له گهل هه ژاری و نه بوونیدا ئاشنا بوو. هیشتا سال و نیویک له ته مه نی تینه په ریوو که باوکی مرد. دوی مردنی باوکی پی گه یاندنی ئه و و چوار خوشکه که ی که وته سه رشانی دایکی. دایکیشی به گوتنه وه ی وانه ی بیرکاری به زحمه ت ئه و خیزانه گه وره ی به ریوه ده برد.

نیشانه‌ی نووسه‌ربوونی ئیتل زۆر زوو به دیار کهوت. ئەو خەریکی
خویندنی فەلسەفە و ئەدەبیات و موسیقی بوو.

لەو بەینەدا موسیقی زیاتر لە هەموویان سەرنجی ئەوی بۆ لای خۆی
پراکیشا.

سەرەتا بەرھەمەکانی «ویلیام بلیک» شاعیری ئینگلیزی پێ خۆش بوو.
دواوە بەرھەمەکانی شکسپیئر و دیکتیز لە ژبانی ئەودا جیگای خۆیانیان
کردووە.

سالی 1882 میراتیکی کەمی پێ برا و خێرا خۆی گەیانده بەرلین. سێ
سال لەوێ دەرسی خویند. لە ئاکادیمیای خویندنی پیاوێ تەواو کرد. هەر
لەو سالانەدا بوو کە کیشە کۆمەلایەتیەکان سەرنجی ئەویان بۆ لای
خۆیان پراکیشا و تیکۆشانی ئینسانەکان بۆ بەدەستھێنانی ئازادی ئاگریکی
بەرینی لە دەرونیادا هەلگیرساند:

ئەو ئازادی! دە لیگەرێ با خەلک ئیمانیاں به تو نه بیئت

بەلام من تاکوو دواھەناسەم

باوەرو ئیمانم به تو هەر دەمینی!

ئیتل لە بەھاری 1887دا سەفەریکی کرد بۆ روسیا و لە گەپانەویدا
بۆ نیشتمان لەتەک «میخائیل فینیچ» دا کە شۆرشگریکی پۆلونی بوو و
هەلاتبوو بۆ بەریتانیا زەماوەندی کرد. لە سالی 1893دا دەستی کرد بە
وەرگێرانی بەرھەمی کاشین، گوگول، داستایوسکی، شچیدرین،
ئۆسپینسکی و چەند نووسەریکی دیکە ی روس پاشان هەوێن رۆمانی
خۆی بە نیوی «میشەکەرانی» چاپ کرد سێ سال دواي بلاو بوونەوی
«میشەکەرانی» رۆمانیکی تری بە ناوی «جەک دیمۆند» ی لە چاپ ھاتە
دەری، ئیتل لەم کتیبە ی دوايشیدا فریو و دوورووی و بی بەزەبی
خزمەتکارانی کلیسای بە هەمووان نیشان دا.

لە سالی 1904دا سێھەمین بەرھەمی ئەو بە ناوی (ئیلیوبالتام) ی بلاو
کردووە لە سالی 1910دا رۆمانیکی دیکە ی بە ناوی (ھاوڕیپەتیەکی لیک

هه لېراوی نووسی. ئەم پۆمانه سه بارهت به ژيانی مېشه که رانه يه له ئەمريکاي باشووردا. له سالی 1911 دواي چهند سالیگ چهند به رهه ميکی لورمانتوفی شاعیری ئوکرایینی به زمانی ئینگلیزی وهرگیپراو بلاوی کردهوه.

فینچ له موسیقاشدا بههره مند بوو. چهند سه مفونیه کی به رهه م هینا که (ئوراتوریوی) ئەو به نیوی (بابیلیون) زور بهرز و دلگیره. سه بارهت به کارهکانی دیکه ی وهرگیپراوی نامهکانی (شوپین) موسیقی زانی به نیوبانگی پۆلونیایی.

ئەو نووسه ره هه شتا سه له يه له سالی 1944 دا پۆمانیکی تازه ی خوی به نیوی (پیلاره کهت داکه نه) ی ته واو کرد. ئەو له م به رهه مه شدا جاریکی دیکه سه بارهت به (مېشه که رانه) ده نووسی. ئەم پۆمانه له پیوهندی له گه ل باوبا پیرانی دایکی (مېشه که رانه) وه نووسراوه.

له ئیواره ی 28 ی ژوئییه ی 1960 دا، ئیتل لیلیان فینچ له ته مه نی 96 سالیدا بو هه مېشه مالاوایی له ژيان کرد.

(مېشه که رانه) تا کوو ئیستا وهرگیپراوه ته سه ر زمانگه لی هولهندي، ئالمانی، پۆلونی، عیبری، روسی، فه رانسهی، چینی، مه جارستانی، ژاپونی، فارسی و پتر له بیست زمانی دیکه ی دنیا.

ئىستاش وهرگیپراوه کوردیه که ی ئەم به رهه مه به نرخه پیشکەش به هه موو کوردیکی وشیار و هه ستیار ده که ين.

له کۆتاییدا سپاسی خۆم ئاراسته ی کاک محه مه دئه مین شاسه نه م و داده رووبار بوداغی و مریه م شاسه نه م ده که م که بو پیتچینی ئەم کتیبه زه حمه تیکی زۆریان کیشا.

بەشى يەكەم

۱

ئارتور لە كتيپخانەى سەمىنارى زانستە ئاينىيەكانى* پىزا* دانىشتبوو و بېرىك لە مەوعىزە و ئامۇژگارىيە دەستتووسەكانى ئەم بارەوبار دەكرد. شەويك لە شەوہ گەرمەكانى ژووئەن بوو. پەنجەرەكان بە تەواوەتى كرابوونەوہ و پەردەكركرەيىيەكان بۇ فېنكبوونەوہى ھەوا دادرابوونەوہ. كانون*** مونتالى پاپا و بەرپرسى خويندنگاي ئايىنى بوو، ساتىك دەستى لە نووسىن راگرت و بە چاويكى دلسۆزانەوہ پوانىيە سەرى ئارتورم كە قزەكانى ئالۆزكاو و شوپ بېوونەوہ بە سەر قاقەزەكاندا: «كارىنو**** ئەتوانى بىدۆزىتەوہ؟ قەيناكە دەبى دووبارە بىنوسمەوہ رەنگە درابى و من لە خۇرا تۆم لىرە راگرتوہ».

دەنگى مونتالى لە سەرەخۇ، بەلام گەورە و بوغور بوو. تۆنى دەنگى زۆر خۇش بوو. ئەو تۆنى دەنگە قسەكانى خۇشتر و لەبەردلانتر دەكرد. لەرەى دەنگى ھەك كەسىك وابوو كە زگماك ويژەر بووى و پراوپر لە نووسراوہ بى و ھەركاتى كە لەگەل ئارتوردا دەدوا وتەكانى دلسۆزانە بوو.

---

* - خويندنگاي فەقى مەسحىيەكان

** - شارىكى كەوناراي ئىتاليا

*** - ئەو كەسەى كاروبارى ئايىنى بەرپوہ دەبات

**** - لە زمانى ئىتاليادا ناوى كورپىك، كە زۆر خۇشەويست بى

نا پاپا دەبی بیدۆزمەو دەنیام کە هەر لیرە بە جیم هیشتوو، تو ئیتر ناتوانی وەک خۆی بینوسییه وە.

مونتالی هەروا درێژەیی بە کارەکی خۆی دا. قالۆنچەیه کی بال نەخشین لە دەروەیی پەنجەرەکی بەلەفرەیی بوو. دەنگی بلیند و خەماویی میوەفرۆشیک لە شەقامە کە دا دەنگی دەداو، «فراکول! فراکول!» - دۆزیمەو، سەبارت بە چاکبوونەو دەی نەخۆشی گولییە. ** ئارتور دیوێکی بە هەنگاوە نەرمەکانی دەپێوا کە ئەو پەوتە بە دایمە خێزانی توورە دەکرد. بەژنی ئەو قوڵەخرە و باریکە لە بوو، زیاتر وەک لاویکی ئیتالیایی سەدەیی شانزەهەم دەچوو. لە گەنجیکی بەریتانیای چینی مامناوێندی دەیهی سێهەمی سەدەیی نۆزەدی باوخواشتر دەنواند. ئەندامیکی ریکوویکی هەبوو، برۆی درێژ و جوان، دمۆدانی سەدەیی و دەستوویی خریلانە و لەبار بوون. هەرکە بە ئارامییەو دادەنیشت لەگەڵ کچیکی زۆر جوان کە هاتبیتە سەر شیوازی پیاوان لیت دەگۆردرا، بەلام کاتی کە دەرویشت بە چالاکێ و بە زویک و زاگون وەک پلنگیکی دەستەمۆی بی چنگت دەهاتە بەر زەین - راست خۆیەتی؟ ئارتور من بەبی تو چم بکردایە؟ هەمیشە شتەکانم ون دەبوون. باشە ئیتر هیچ نانوسم. با برۆین بو ناو باخ هەلەکانت راست کەمەو. کام خالت نەزانیو؟

هەردووکیان چوونە باخە بی دەنگ و نیسارەکی کلیساو. سمیناری نوێژگەیه کی دیرینی دومینییه کانی*** لە ژێردەست دابوو. حەسارە چوارگۆشەکی کلیسا لە دووسەدسال لەو پێش نۆژەن کرابوو وە. داربەر و دارگۆیزەکان بنچیان لیک تووند کردبوو و بەقەد بالای شمشادیک سەریان وەدەر نابوون. ئیستا ئیتر راهینەرە ئایینییه سپی پۆشەکان، کە ئاگادارییان لەوانە دەکرد مردوون و لەبیر چوونەتەو، بەلام ئەم گیا و گۆلە بۆنخۆشانە، ئەگەرچی ئیتر کەس گۆلەکانیان وەک داوودەرمان لی ناکاتەو، بەلام

---

* . لە ئیتالیا بە مانای توت فەرنگیه

** . سەبارت بە ئەفسانەکانی ئینجیلە کە مەسیح دەست بە سەر گولیکدا دینی و چاکێ دەکاتەو.

*** . لقیکی ئایینی تاییهتیه کە بە هۆی شەر لەگەڵ لادەرانێ ئایینی بە سەرۆکایهتی کەسیک بەنبوی دومینیکهو لە سەدەیی سێزدههەمدا دامەزرا.

دیسانہ وه له م شه وه گهرمه ی نیوه راستی هاویندا گوله کانیان ده پشکونین. چه پک چه پک جه عفهری (مه عده نووس) ی کیوی و گولی تانج به سهر رییره وی به رد چنی ریگا که یان پر کردبوو. چالاوی هه ساری پر ببوو له قه وزه و گولی هه همیشه به هاری. گولاله سووره ی خوړسک له رییره وه که دا بلاو ببوونه وه. له قه راغ داره شمشاده که وه، میلاقه ی سوور و گه وره دهره وشانه وه و دیژیتاله بلینده کان به ره و چیمه نی چروپر شوړ ببوونه وه.

رهزه پیر و بی به ره که، خو ی به لقیکی دار به پروه که وه هه لواسیبوو و سهر لقی داره که ی به نارامی ده بزواند.

له قوژبنیکی باخه که دا داره "بی" یکی نه ستووری هاوینی لی بوو، برجیک له لقو پوپی داره کان هه رهش ده چوو، که به گول خونچه ی سپیبه وه نه خشیند رابوو. مونتانی له سهر کونه کورسیه ک که به داره که وه نرابوو دانیشته.

نارتور له زانکو فله سه فه ی ده خویند. نیستاش بو تیگه یشتن له گرفتگی کتیبه که ی هاتوبه لای پاپا. سهره رای نه وه ی که له سمیناریدا نه یده خویند، به لام نه وه وه کوو فهره نگیکی زانستی چاری له مونتانی ده کرد.

دوای نه وه ی که گرفته که ی جی به جی بوو وتی: «نه گهر کاریکت به من نییه باشتر وایه برؤم.»

- نه مرؤ نیتر نامه وی کار بکه م، به لام پیمخوشه نه گهر وه ختت هه بی بریکی دیکه ش لی ره بی.

نارتور پالی دا به داره که وه له نیوان لقو پوپی داره که وه پوانییه نه وه نه ستیره که م نوورانه ی، که له ناسماندا به هیوری چاوه ترووسکه یان بوو. نه م چاوه شینه خه یا لویانه که له ژیر چه تری مژوله ره شه کاندای بوون میراتی دایکی (کرون والی)* یا بوون. مونتانی بو نه وه ی نه م چاوانه نه بینیت پرووی وهرگیړا.

- کارینو ده لینی ماندووی.

---

* . cronuall . پاریزگایه ک له باشووری روژناوای ئینگلیز

- چبکەم. که مونتالی به جوانی گویی هەلخست، ماندوو یه تی به دەنگییه وه بیوه دیار بوو.

- نەدەبوو ئاوا زوو بچیتە کۆلیژ، به وه هەموو پەرەستاری و شەو نەخونییه هەر دەفەوتای. واباش بوو پیش ئەوهی لینگهۆرن به جی بیلی به زۆریش بوایه دەبوو پشوو یه کی باش بەدی.

- پاپا به کاری چی دئ! دواى مردنی دایکم ئیتر نەمتوانی لەم خەمخانییه دا بمینمەوه. جولیا شیتی دەکردم.

جولیا ژنی زپر برا گەوره کهی ئارتور بوو، که زۆر له گەلی ناکوک بوو. مونتالی زۆر به هیواشی وهلامی داوه: من پیم خوش نەبوو له لای خزمەکانت بمینییه وه. دلنیا بووم بو تو زۆر ناخوش بوو، بهلام پیمخوش بوو به قسهی ئەو رەفقیهت که دوکتوریکی به ریتانیایه، بکر دایه و ئەگەر مانگیک له مالی ئەو دا بوایه ی باشتر ئاماده دەبووی بو خویندنه کهت.

پاپا، نا به راستی نەمدەتوانی. وارپنه کان زۆر باش و دلۆقانی، بهلام زۆر شت تی ناگەن ئەویش ئەو کاتیه که به زهییان پیمدا دیتە وه. به جوانی ئەو شتە له روخساریاندا به دی دەکه م. هەول دەدەن باسی دایکم بکه ن و سوکنا ییم بدن هەلبه ته جما وانیه. ئەو هەمیشه و تەنانەت کاتی که منداڵ بوو دەیزانی، که چ شتیکی نابئ بلئ، بهلام خەلکی ئاوا تی ناگەن. خو هەر ئەوه نییه...

- کورم ئە ی چیه؟

ئارتور چەند خونچه یه کی له گوله دیزیتاله که لی کرده وه و به توور په یه وه له نیو دەستیدا هەلی پرواند. که میک راوه ستا و گوتی: «من تاقه تم نه ماوه له و شارەدا بمینمەوه. له وئ ئەو دەمی منداڵ بووم، دایکم له و دووکانانه شتی یاریکردنی بو دەکریم. سهیرانگایه کی که نار ئاوی لینی، تا پیش قهیرانی نه خوشیه که ی هەمیشه دەمبەرد بو ئەوئ. بو هەر کوئ بچم هەر وایه. هەر که کچیکی گولفرۆش دئ بو لام دەلینی ئیستاش پیویستم به و گولانه یه، قه برستانی کلیساکه ش له وینی. ناچار بووم ئەو شارە به جی بیلم! به دیتنی ئەوئ دلەم دهگیرا...»

له بی دەنگبوونی خویدا دەستی کرد به وردکردنی گوله دتزیتالیه کان. بی دەنگیه که وا دریزخایه ن بوو، که پاپا به سه رسوورمانه وه لینی دەروانی.

كەش و ھەوا لە ژيەر لق و پۆي دارەكاندا وردەوردە بەرھەو تاريكايي دەرويشت. ھەموو شتتيك رەش و تاريكي دەنواند، بەلام بە حاستەم رووناكاييەك ھەبوو كە لەودا دەكرا رەنگ پەريوييەكەي مونتائليت بەدي بكردايە. وردە وردە سەري دانەواند. بە دەستي راستي كورسيەكەي توند گوشتي.

ئارتور بە نيگايەكي گوماناوي و تيكەل بە ريزليناھەو سەري وەر سووراند وەك كەسيكي نابەلەدي لئەھاتبوو كە روو لە ولاتيكي پيروژ دەكات. لە دلي خویدا گوتي: خودايە! «لە بەرانبەر ئەودا چەندە بچووك و خۆبەزلانم! ئەگەر ئيش و ئازاري من لە دلي ئەودا بوايە ئاوا بە باشي ھەستي پئەدەكرد»

مونتائلي خيرا سەري ھەلھينا و بە دەورو بەري خویدا رواني و بە شيوھيەكي دلسوزانە گوتي: «ئەگەر وايە زورت لئەناكەم كە بيتەو، بەلام دەبي بەلئينيم پئەدەي، كە لە پشووداني ھاوينيدا پشوويەكي باش بەدي. بە برواي من باشتر وايە كاتەكاني ھاوينيت لە دەورو بەري ليگھورن بەسەر بيەي. من ريگە بەو نادەم كە سلامتەي و لەشساخي تو بکەويته مەترسيەو».

- پاپا دوای تەواو بوونی دەرسەکانی سمینار، بۆ کوێ دەچی؟

- وەكوو جارەن دەبي قوتابییەكان بەرم بۆ كوێستان بۆ گەرەن و ئاگام لئیان بيت كە لە ویدا بە باشي دامەزرين، بەلام جيگرەكەم تا نيوەي مانگي ئووت دەگوزەري لە پشودان دەگەریتەو و ھەول ئەدەم بۆ گوپيني كەش و ھەواش بيت بچم بۆ كيۆەكاني ئالپ لەگەل من ديي؟ دەتوانم بتەم بۆ كەژەوانییەكي دريژخايەن. پيم وايە ناخوشت لئەناگوزەري كە لي كوئینەو و موتالا بكەي لە سەر گزوكياو گولە بەردینەكاني ئالپ، بەلام ئەگەر تەنيا لەگەل من بيت پيم وايە بريك ناخوشت بۆ بگوزەري.

- پاپا!

ئارتور دەستەكاني توند گوشتي بە جوړيک كە جوليا ئەو كارەي ناو نابوو «خۆرانايك بە شيوھي بيانییەكان و گوتي: «پيمخوشە ھەرشتيكي كە لە

دونیا دا همه بیبه خشمه وه به شه رتیکی که له گه ل تۆدا بئیم. هر چه نده... که
دلنیا نیم له وهی...»

قسه که ی خۆی بری.

- بیت وایه که ئاغای بیرتین ئیزنت بدات؟

- بی شک ئەو، ئەم کاره ی پئ خۆش نابیت. به لام زهحه ته بتوانی پیشم
بگری. ئیستا من هه ژده سالم ته منه و هر کاریکی پیمخۆش بیت ده توانم
بیکم. جگه له وهش، خۆ ئەو ته نیا زبرای منه، پیویست ناکات هه موو شتیکم
به قسه ی ئەو بیت. ئەو قهت زگی به دایکم نه سووتا.

- به لام ئەگه به راستی نه یهیشته، به برۆای من، باشتر وایه له
به رانه ریدا توندوتیژی نه نوینی. چونکه بۆی هه یه له مالدیدا به ره ورۆی
کاره ساتیکی زۆر خراپتر بیبه وه...

ئارتور قسه که ی بری و لیبراوانه گوتی: قهت خراپتر نابیت! ئەوان هه میسه
له من بیزار بوون و بیزاریش ده بن... ئەو کاره ی که من ده یکم
کاریگه ریبه کی وه های نابی. دوا ی ئەوه جیمز چون ده توانی نه هیلی بئیم بۆ
لای تۆ؟

- ئەوهت له بیربیت که ئەو پرۆتییستانییه. باشتر وایه برووسکه یه کی بۆ
بنیری و ئیمهش تا هاتنه وه ی بیرورای ئەو چاوه روان ده بین، به لام کورم تۆ
ده بی له سه ره خۆ و دانبه خۆداگر بی. ئەوه ی به لای منه وه گرنگ و جیی
بایه خه کرده وه ی تۆیه، جا خه لکی له تۆ بیزار بن یان خۆشیان بوئی ئەوه
شتیکی دیکه یه.

ئەو ئاماژه کردنه هیند به نه رمی و سانایی به یان کرا که ئارتور ته نیا بریک
سوور هه لگه را و هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لئ ده زانم زۆر
سه خت و چه توونه».

مونتانی له پریکدا مژاری قسه که ی گوپی و گوتی: «له وه ی که
سئ شه ممۆ عه سه ره که ی نه تتوانی بیی بۆ لام زۆر به داخ بووم پایا (ئارزو)ش
لیزه بوو پیمخۆش بوو دیداریکت له گه ل ئەو هه بی».

- قهولم به خویندکاریک دابوو که بؤ کؤبوونه وهیه که بجم بؤ مالی ئه و، که له وئ چاوه پروانم بوون.

- چ کؤبوونه وهیه که؟

ئارتوو به و پرسیاره شله ژا و به تیکه لی و پیکه لیه وه گوتی: « له راستی دا... کؤ... بوونه وهیه که... نه... بوو. خویندکاریکی زانکؤ له جینوا وه هاتبوو و قسه ی بؤ ئیمه ده کرد. وه که... وه کوو کؤبوونه وهیه کی دهرسی و یانه بی وا بوو.

- سه باره ت به چی دوا؟

ئارتور دوو دل بوو: «پاپا ناوه که یم لی مه پرسه؟ چونکی به لئینیم داوه که...»
- هیچت لی ناپرسم، هه لبه ت ئه گهر به لئینی نه ئینی کارییه کت داوه نابی هیچ شتی که به من بلئی، به لام پیم وایه ئیسته ئیتر ده توانی باوه رت به من هه بی.
- پاپا هه لبه ته که بروام به تو هه یه. وتاره که ی ئه و سه باره ت به... ئیمه و بهر پرسیاره تی ئیمه، سه باره ت به خه لک... سه باره ت به خومان و ئه وه ی که ده بی یارمه تی بده یین به...

- یارمه تی کی؟

- کونتا دینی* ... و...

چی که ش؟

- ئیتالیا.

بیده نگیه کی دریزخایه ن بالی به سه ریاندا کیشا.
مونتالی رووی کرده ئه و و زور به برشته وه گوتی: ئارتور پیم بلئی، له که نگیه وه ئه و بیرۆکه یه ت له میشک دایه؟»
- له زستانی رابردوو وه.

- له پیش مردنی دایکته وه؟ دایکت ئاگاداری ئه و باس و خواسه بوو؟

نا من ئه و کات... زورم بیر لی نه ده کرده وه.

- به لام ئیستا... زوری سه رنج ده ده یی؟

---

* - Genoa - شاریکی قهراغ دهریای ساردنی ئیتالیا

** - contadini چینی وهرزیر له ئیتالیا

ئارتور چنگىكى له گولە ديژيتالپه كانى لى كرده وه و كاتى له ئهرزى دهروانى گوتى: «پاپا، كاره كه ئاوا بوو كه: له پايزى پابردوودا، كاتى كه خوم بو تاقىكردنه وه كانى ناو زانكو ئاماده ده كرد له گه ل زور له و خوئندكارانه ئاشنا بووم، له بىرتانه؟ به لى، بريك له وانه له گه ل من ده ستيان كرد به په يقين سه بارهت به... هه موو شتىك و بريك كتييشيان پى دام، به لام من زور سه رنجم نه دايه سه ر ئه و بابه تانه. هه ميشه له بىرى ئه وه دابووم زوو بگه رپمه وه مالى بو لاي دايكم. ده زانى ئه و له و ماله جه هه نده ميه دا ته نيا بوو و ته نيا زمان و قسه ي جوليا به س بوو بو كوشتنى ئه و. دوايه له زستانيدا كه زور پيس نه خووش كه وت، ئىتر خوئندكاره كان و كتييه كانم له بىر خوم برده وه و دواي ئه وه ش هه ر وه ك ده زانن ئىتر پيزام به يه ك جاره كى به جى هيشت. ئه گه ر ئه و بابه تانه له ميشكمدا مابان، دايكم ئاگادار ده كرد وه، به لام ئه وانه م يه كجاره كى له بىرچوو بوه وه. دوايه زانيم كه دايكم مردنه كه ي زور نزيكه - ده زانى تا دوا هه ناسه ي ژيانى له لاي ئه و بووم، زورترى شه وه كان به خه بهر بووم. - جموارين به روژدا ده هات تا من بتوانم وچانىك بدهم و سه ر خه ويك بشكىتم. به لى به دريژايى ئه و شه وانه بوو كه ئه و كتيبانه و وته ي ئه و خوئندكارانه م كه وته وه ياد. له دلى خومدا ده مگوت ئايا بىروبوچوونى ئه وان راست و دروسته و بليى بىروپراي مه سيح له و باره وه چون بى».

- ئه و داوايهت لاي ئه و دهربرى؟ وته ي مونتانلى زور به دلنبايه وه نه بوو.
 - به لى زور كات پاپا، له ئاستانه ي ئه ودا پارامه وه كه يان رينوئىنيم بكات يان لى گه رى له گه ل دايكمدا بمرم، به لام هيج وه لامىكم پى نه گه يشت.
 - قه تيش تاقه وشه يه كت له و باره وه به من نه گوت. ئارتور من ئه و چاوه روانىيهم له تو هه بوو كه بروات به من هه بى.

- پاپا خوت ده زانى كه بروام به تو هه يه! به لام شتى واهه ن كه پياو ناتوانى له لاي كه س بياندركىنى. پىم و ابوو كه س ناتوانى يارىده م بدات. نه تو و نه دايكىشم. من ده بى وه لامى خوم راسته وخو له لايه ن خوداوه به ده ست بىتم. ده زانى ئه مه له گه ل ژيان و روحي من تىك هه لپىچراوه.

مونتانی رووی وەرگیرا و روانییه تاریکایی ناو لقوپۆپی دارهکان. خۆرئاوا ئه وهنده لیل بوو، که جهستهی ئه و له نیوان چری دارهکاندا وهکوو داوه لیکێ رهش وتار له بهر چا و ن ده بوو.

له دواییدا به در دۆنگیه وه لئی پرسى: «دواى ئه وه؟»

- دواى ئه وه ... دایکم مرد. ده زانی من ئه و سى شه وهى ئاخرى ته مه نى تا به یانى له په نايدا به خه بهر بووم و نه ده نوستم...

بى دهنگ بوو و بریک مات بوو، به لام مونتانی له جیگای خۆی نه بزوا. ئارتور زۆر له سه ره خو درێژه ی به قسه کانی دا: «دوو پۆژ پيش ناشتنی ته واو حه په سا بووم. دواى ناشتنی دایکم نه خو ش که وتم. له بیرتانه که نه متوانی بۆ ته لقینه که یشی له وى بم؟»
- به لئ له بیرمه.

- به لئ ئه و شه وه له جیگادا هه ستام و چوومه ژورى دایکم هه ر ته واو چۆل بوو، ته نیا خاچه گه وه که له شانشیندا بوو. له دلئ خو مدا گوتم: به شکم خودا یاریده م بدات به ئه ژنوه له سه ر ئه رز دانیشتم و ئه و شه وه تا به یانى هه ر چاوه پروان بووم به یانى هه ر که وه خو هاتمه وه... پاپا بى فایده یه لئ گه ری ناتوانم شى بکه مه وه، توانای ئه وه م نییه ئه وه ی دیتوومه بۆتانی بگێر مه وه... بۆ خو شم زه حمه ته که به ته واوه تی بزانه م چیم دیتووه، به لام ده زانه م که خودا وه لامی داومه ته وه، و ناوێرم له کارى ئه و خو م لاده م.

هه ردووکیان بۆ ساتیک به بى دهنگی له تاریکاییدا دانیشتن. پاشان مونتانی گه راوه و ده ستی نایه سه رشانی ئارتور وتى: «خودا نه کا که بلیم ئه و له گه ل پۆحی تۆدا نه دواوه. پوا له تی خو ت له کاتی پروودانی ئه و کاردا وه بیر بینه وه، به لام خه مبارى و نه خو شى و غایله یی دل ت له گه ل بانگه یشتنی به راستی ئه وت به هه له لئ تیک نه چیت. ئه گه ر به راستی و یستی خودا ئه وه بووه که له تاریکایی مه رگدا وه لامی تۆ بداته وه، سه رنج بده و ئاگادار به، خراپی لیک نه ده یته وه. ئه وه چ کاریکه که به ته ماى جى به جى بکه ی؟»

ئارتور هه ستایه سه رپى ده تگوت پرسى یار و وه لامیکى ئایینی دووپاته ده کاته وه به متمانیه کی ته واوه وه وه لامی داوه: «که ژيانم له پیناو ئیتالیا دا

بهخت ئه كه م. ههول ئه دەم بۆ رزگاری و لاته كه م له دەست ژیرچه پۆكه یی و چاره رەشی و كردنه دەرەوه ی نه مساییه كان، تا به شكم و لاته كه م وه كوو كو ماریکی ئازادی لی بیته و مه سیح تاقانه شای ئه و بیته.

- ئارتور ساتیک له وه ی که گوتت بیری لی بکه وه! تو ته نانه ت ئیتالیا ییش نیت.

- ته وفیری نییه، من خو م ئه و خه ونه م دیتوو ه و ده بی خو م به ختی ئه م ری بازه بکه م.

بی ده نگییه کی دیکه دایگرتن.

مونتالی به رامانیکه وه وتی: «هه ر ئیسته له سه ر قسه کانی مه سیح ده وای...»، به لام ئارتور په ریه نیو قسه کانیه وه: «مه سیح ده لی که سیکی که ژیا نی به ختی ریگی ای من بکات دیسان ده ژیته وه.» مونتالی شانی به لقیکی داره که وه دا و ده ستیکی به چاوه کانیه وه گرت و له دوایه دا گوتی: «کورم چه ند ساتیک دانیشه!»

ئارتور دانیشته، پاپا هه ر دوو ده ستی ئه وی له نیو دهسته گه وره و به توانا کانی خویدا گرت و گوتی: «ئه مشه و ناتوانم زیاتر له وه له گه ل تو دا بدویم. چونکه چه ند جاریکی دیکه ش له گه ل ئه م کیشیه دا ربه روو بوومه ته وه - تا ئیستا لیکم نه داو ده ته وه - ده بی مه ودا هه بی تا فکری لی بکه مه وه دوایه پتری قسه له سه ر ده که ین، به لام ئیستا داوات لی ده که م که شتیکت له بیر بی ئه گه ر له سه ر ئه م بیروبا وره تووشی کیشیه که بی یان بمری، به جاری دلی من تیک ده شکینی.»

- پاپا...

- نا، لیم گه ری ئه و شته ی که ده مه وه ی بیلیم با ته وای که م. جاریکم به تو گوتوو ه که له و دونیا یه دا هه ر تو م هیه. پیم وایه مانای ئه م قسه یه باش تی ناگه ی. لاویکی وه ک تو باش ئه م وته یه تی ناگات. منیش کاتی له ته مه نی تو دا بووم باشی لی حالی نه بووم. ئارتور تو بۆ من وه کوو... وه کوو.. کوپی خو م وای. حالی ده بی؟ تو بینایی چا و و ئاواتی دلی منی، من حازرم گیانی خو م دانیم تا تو هه نگاویکی هه له هه ل نه هینییه وه و ژیا نته نه که ویته

خه ته ره وه، به لّام من هیچ کاریکم پئی ناکرئ من به تو نالیم که قهول و به لّینییه کم پئی بدهی، ته نیا ئه و شته م له تو دهویت و له بیرت بیت که به ته و اوه تی ئاگات له خۆت بی پیش ئه وهی ههنگاو یکی مه ترسیدار هه لّینییه وه . ئه گهر خاتری دایکیشته له بهر چاو نییه که له و دونیا یه ی دیکه دایه، له بهر خاتری من پتر ئاگات له خۆت بی . باش بیر له ئه م کارهت بکه وه و جوان تی فکره .

بیر ده که مه وه .... و ... پاپا بو من و بو ئیتالیا بپارپوه .

له و بی دهنگیه دا چۆکی دادا . مونتانیلیش دهستی خسته سه ره سه ری ئارتور که دایه و اندبوو . له دوایه دا ئارتور هه ستایه سه ری . دهستی ئه وی ماچ کرد و به هیوری به دریزایی چیمه نه که دا که شه ونمی له سه ر نیشتبوو که وته ری . مونتانیلی به ته نیایی له ژیر داره که دا دانیشته و روانییه تاریکیه که ی به رده می خۆی .

له دلّی خۆیدا گوتی : ئه وه تو له سه ندنه وه ی خودایه که به سه ر مندا باریوه ، هه ر وه کوو به سه ر داود* دا باری . من که ئه و جیگا پاک و بی گه رده م گلاو کرد و جهسته ی ئه وم به و دهسته پیسانه م گرتوو . هه رچه ند ئه و به سه بر و به زه بر بووه و ئیستاش سه بر و لی بورده یی ته واو بووه .

ئه گه رچی تو ئه و کارهت له نه نیدا کرد، به لّام من ئه و کاره م له بهر چاوی هه موو ئیسرا ئیله کاندایه کوو روژ نیشان دا . مندالّیکی که له تو له دایک ده بی دلّیابه ده مرئ** .

---

* . پاشای ئیسرا ئیل که خودا غه زه بی به سه ردا باراند چونکه نامرۆیی له گه ل ئه فسه ریکی خۆی کرد

و هاوسه ره که ی لی فریودا (ئینجیل)

** . برگه یه ک له کتییی ئایینی و ئاسمانی .

ئاغای جیمز بیړتین رای زېبراکی په سندنه کرد که «له گهل مونتالی به دوری سویسرادا بسوورپینه وه». ئارتور ئه و دژایه تیه تونده ی ئه وی زور زالمانه دهدیت له مهر سه یاحه تیکی گیاناسی و بی خه تهردا، ئه ویش له گهل ماموستایه کی پیری ئایینی دا، که هیچ هویه کی بو ئه و دژایه تیه نه دهدیت. هر له و کاتدا، ئه و کاره ی ئه وی له سهر کار تیکردنی دهمارگرژی ئایینی یان ره گزی ده زانی؛ به لام بیړتینه کان گوئیان به و قسانه نه ده بزوت و به رابردوی روشن بیرانه ی خو یان دهنازین.

هه موو مالباتی بیړتین و کوره کانی هر له کاتی دروستیوونی شه ریکه ی خو یانه وه خاوه نی پاپوره کانی نیوان له ندهن و لیگهورن بوون، که پتر له سه ده یه ک به سهر ته مه نی ئه و شه ریکه یه دا تیده په ری. ئه وان پرؤتستانییه کی وه فادار و کونه پاریز بوون. له سهر ئه و بروایه بوون که جه نته لمه نیکی به ریتانیای ته نانه ت له گهل لایه نگرانی پاپاش ده بی هه لس و که وتیکی باشی هه بی. گه وره ی مالی کاتی زانی ناتوانی به په به نی هه ل کات. ژیان ه اوبه شی له گهل ماموستای منداله چکوله کانی خوی که ژنیکی زور جوان و کاتولیک بوو پیکه یئا. دوو منداله گه وره که ی به ناوی جیمز و توماس به بوونی زېردایکیان که توزیک له وان گه وره تر بوو زور خوشحال نه بوون، به لام به نابه دلی و به ناچاری شانیان دایه بهر قه زاوقه دهری خودایی.

دوای مردنی باوکیان ژنه یئانی برا گه وره که یان ئه و که ش وهه وایه ی مالی لی ئالوزتر کردن، به لام هه ردو و برا که زور پیاوانه هه ولیان دابوو تا گلادیس ماوه، له به رانبه ر جولیا دا پشتیوانی لی بکه ن و سه باره ت به ئارتوریش بهر پرسیاره تیبیه که ی خو یان به جی بیئن. ئه وان دلسوزی بوون و هه ر

سهرزاره‌کی خوشیان نه‌ده‌ویست. سه‌باره‌ت به وی دل‌ئاوا و لیئوردنیان هه‌بوو. به گشتی پوو و پینداویستی‌ه‌کانی ژیانی ئه‌ویان ئاماده ده‌کرد و له گه‌ران و کاری دل‌خوازی خوشیدا ئازاد بوو.

هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه ئارتور له وه‌لامی نامه‌که‌ی خۆیدا "چه‌ک" یکی به‌نکی بۆ هاتبوو. بۆ خه‌رج و مه‌خاریج ئیزنیشی پیدرابوو چۆنی پینی خوشه به دلی خۆی که‌لک له پشووه‌که‌ی وه‌رگری. ئه‌و ناوه‌ی پووله‌که‌ی دانا بۆ کرینی کتییی گیاناسین و ئه‌لبۆمی ره‌گ و ریشه‌ی وشک‌کراوی گیاکان و له‌گه‌ل پاپا چوو بۆ هه‌وه‌لین گه‌شت و سه‌یاحه‌تی خۆی له ئالپ.

له ناوچه‌ی ئالپدا مونتانی له جاران زۆر خوشحال‌تر بوو له‌وه‌ی که ئارتوری له‌گه‌ل دایه به هوی و توویژی ئه‌وان له باخه‌که‌دا، خۆی ته‌کاند و ورده ورده هیورتر بووه وه و ئاماده‌تر بوو تاکو پتر سه‌رنج بداته مژار و وه‌زعه‌که‌.

ئارتور لاویکی تازه پی‌گه‌یشتوو و که‌مه‌ئ‌زمون بوو وه‌ه‌روا به ئاسانی له ته‌مای خۆی پاشه‌گه‌زنه ده‌بووه‌وه، به‌لام بی‌گومان هه‌یشتا ده‌رفه‌تی ئه‌وه هه‌بوو که به نه‌رمی بیدوینی و به به‌لگه‌وه رازیی بکه‌ی له‌و ریگا پر مه‌ترسیه‌ی که تازه هه‌نگاوی به‌ره‌و ئه‌وی هه‌لینابوو بکشیته‌وه.

هه‌ردووکیان ته‌مایان وابوو چه‌ند رۆژیک له ژینیفدا بگه‌رین، به‌لام ئارتور هه‌وه‌لین جار بوو ئه‌و شه‌قامه ر‌وونا‌کانه‌ی ده‌دیت و ئه‌و سه‌یرانگا خوش و پر له توریستانه‌ی شاری ده‌بینی بریک مات بوو. مونتانی به‌ده‌م پیاسه‌کردندا ئه‌وی له ژیرچاوه‌دییدا بوو.

کارینۆ ئیره‌ت پی‌خوش نییه‌؟

- نازانم له‌وه‌ی که له زه‌ینی خۆمدا له به‌ر چاوم گرتبوو فه‌رقی زۆره. به‌لی

گۆلاویکی زۆر جوانه و وینه‌ی ئه‌و ته‌پکانه‌م خوش ده‌وی.

ئه‌و دوورگه‌یه‌ی که ئه‌وانی لی بوون ناوی «پوتو» بوو. ئارتور ئاماژه‌ی کرد بۆ لیواری دووردریزی ده‌ریا و گوتی: «به‌لام شار لیواولیو له زریقه و بریقه دایه شیوه‌ی ژیانی پرۆتستانی و له‌خۆپازی بوونی پیوه دیاره. نا - ئیره‌م پی‌خوش نییه. به دیتنی ئیره ده‌که‌ومه‌وه یادی جولیا».

مونتائلی پئی که نی: «فه قیره، چند دلته نگه! خو ئیمه هاتوینه ته ئیره بو سهیران. دهی که وایه بو لیره دا بمینینه وه، چاکوایه ئه مپروکه به و لوتکه یه رکه نه* سهیرانکی سهر ئه م گولاوه بکهین و سبهینی به یانیش به رهو کوستان هه لزنین؟»

- به لام پاپا خو تو ده تو یست لیره بمینیه وه!

- پولهی ئازیزم من ئیره م زور دیتووه. دلخوشی من و سهیرانی من شادیی تویه بو کویت پئی خوشه با برۆین؟

- ئه گهر به راستی فه رقیکی بو ئیوه نییه، پیم باشه به سهر لیواری ئه م چومه دا هه تا سهر سه رچاوه که ی برۆین.

- پین؟

- نه خیر ئاژو، چومه که زور خورینه.

- که وایه بو شاموئیکس ده چین. پاش نیوه رو به و لوتکه باده وه که کورته سهیرانکیان کرد. گولیکی جوان بو. ئاوه لیل و مه نده که ی گوله که که متر کاریگه ری له سهر ههستی ئارتور هه بو. ئه و پهروه دهیده م ده ریای نیوه راست بو، به شه پۆل و پیلی شینی ئه وی راهاتبوو، به لام ئاوی سه رکنیش و خورینی زور خوش دهویست و خورینی و به ته وژمی ئه و ئاوه سه هولاوه یه که جار که یف خوشی ده کرد. ده یگوت: «به هه موو توانای خویه وه به رهو پیش ده روات».

سبهینی ده مه ده می به یانی به رهو شاموئیکس که وتنه ری. هه ر که وتنه ری له ده ره وه ی شار ئارتور به دیتنی ئه و مه زرا سه رسه وز و به پیت و به ره که تانه که له شیوو دۆلێکدا بوو زور خوش حال بوو.

به لام هه رکه به رهو ریگا پیچه لاهو پیچه کان هه نگاویان نا که له نیوان ته پکه گه وره و بچوکه کاندای بوو و بی دنگ بوو و قیت وقوز و به برشت ملی ریگای بری له سینت مارتین به ولاره ورده ورده له دۆله که هاتنه سه ری. بو پشوودان ده چوونه خانوه دارینه کانی قه راخ ریگا یان ده چوونه ئه و دیهاته چکوله کوستانیا نه. دوایه هه زیان له کوئی بوایه به رهو ئه وی وه ری ده که وتن.

* - باده وه ی گه می و لوتکه

ئارتور بە جوانى سىرووشت و دىمەنەكە زۆر شاد و بە كەيف بىوو. ھەر كە توشى ھەوھەلەن تاقگە بوو، ئەو ھەندە كە يىفخۆش و خۆشحال بوو ھەر كە سىك بىدىبايە پىراوپىرى شادى دەبوو، بەلام ھەر كە لە لووتكە بە فراويەكان نىك دەبوونەو، ئەو خۆشحالى و شاگەشكەبىيە تەواو دەبوو و دەكەوتە مالى فكهوھ ئەم حالەتە لە لای مونتالى زۆر نوى و تازە بوو. دەتگوت پىوھندىبەكى قورس و قايمى ھەيە لەگەل كوستانەكان. مەودايەكى چەند كاترمىرى لە جەنگەلە تارىك و پىر رەمز و رازەكەى سنۆبەرەكاندا كە دەنگى دەداوھ بىھەست و خوست دادەنىشت و لە كەلنى راست و بلەندى سنۆبەرەكانەوھ دەپروانىيە تىرىژى زىرىنى خۆر، كە دەكەوتە سەركولمى رەوھز و شاخەكان. مونتالى بە نارەحەتى و خەمۆكەوھ چاوى لى دەكرد. رۆژىكىان مونتالى كە سەرى لە سەر كىتەكە ھەلبىرى سەبرى كرد ئەوھ ئارتور سەعاتىك زىاترە كە ھەروا لە سەر سەوزەلانىيەكە لە پەناى ئەوھوھ راكشابوو و بە چاوى كراوھوھ دەروانىتە بەرىنايى ئاسمانە سامال و پرووناكەكە.

پىگوت: «كارىنۆ، خۆزگە ھەر شتىكى تۆ دەبىيىنى پىشمانى منىشت دابايە». بۆ ھەسانەوھ لاياندا دىبەكى ئارام كە لە نىك تاقگەى دىوز بوو. رىگا تايبەتەكەيان ون كىرەبوو و ئىستاش كە لە ئاسمانى سامال و بىگەرددا رۆژ ئاوا دەبى، بە ھىواى دىتنى تىشكى جوانى سەر ئالپ بەرەو لوتكەكانى ئەوى و دوندى مەن بىلان و نزارىكى كە بە دارودەوھن و سنۆبەر تەنرابوو ھەلزان. ئارتور كە لە چاوانىدا رامان و سەپروسەرسوورمان دەبارى بەرەو لوتكەى دەروانى.

- چ دەبىنم پاپا؟ زىندەوھرىكى گەورە و سىپى پۆش كە لە شىنايى ئاسماندا زەق دەكەتەوھ كە نە لە دروستبوونى ئاگادارىن و نە لە كۆتايىشى. دەبىيىنم و لىيى ھالىم كە لە مېژ سالاھ چاوەروانى بىيىنى روى خودايە. ھەروھكوو ئەوھى كە لە پشت شوشەيەكى لىلەوھ دەبىيىنم. مونتالى ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «منىش سەردەمانىك ئەو شتانەم دەدەيت.»

- ئىستا ئىتر ئەوانە نابىنىت؟

- نا ئىتر ئەوانە نابىنىم. چونكى من دەزانم كە ئەوانە ھەن، بەلام بە چاۋ

ناتوانم بيانىنىم، من زۆر شتى دىكە دەبىنىم.»

- شتى دىكە چىن كە دەيانىنى؟

- من، كارىنو؟ ئاسمانى شىن و لووتكەى پىرلە بەفر - ئا ئەمەيە ھەموۋى

ئەو شتانەى كە من لەم بەرزايىيەدا دەبىنىم، بەلام لە خوارىدا شتى دىكەش ھەيە.

ئامازھى بە دۆلەكەى خوارى كىرد. ئارتور ئەژنۆى داداۋ، لە سەر لىۋارى پەۋەزە گەۋرەكە پوانىيە خوارى، دارە سنۆبەرە گەۋرەكان كە لە تارىكايى درەنگانى ئىۋارىدا پەش و تار دەچۈنەۋە، ۋەكوۋ پاسەۋانىك، بە درىژايى لىۋارى پوۋبارەكە قىت پراۋەستابون. ئەۋەندەى پىنەچۈۋ كە پۇژ ۋەكوۋ سىكلىكى ئاگرىن لە پىشت كىۋىكى مشارىيى بىرگەبىرگەۋە پۇچۈۋ و بە دۋاى خۇيدا پروناكىيەكەشى داكىشا، دەتگوت ژىن لە سەر سنگى سىروشت كۆچى كىردە. ھەر لەۋ كاتەدا زىندەۋەرىكى پەش و مپومۇچ و ترسناك بە كۆشىكى پىر لە چەكى خەيالىيەۋە لە سەر دۆلەكەدا بەدەرەكەوت. شاخى تىژۋىلىندى كىۋە وشكەكانى پۇژئاۋا لە ددانى دىۋودرنجىكى گەۋرە دەچۈۋن كە لە بۇسەى نىچىرىكدايە و خۇى مەلاس داۋە تا نىچىرەكەى بەرەۋ قوۋلايى دۆلەكە پاكىش بىكات، ئەۋ دۆلەى كە بە تارىكايى جەنگەلەكەۋ زىقە و ھەرا داپۇشراۋو. سنۆبەرەكان كە ۋەك لىۋى تىژى خەنجەر بە رىز پراۋەستابون و نەرم دەدوان: «بەسەر ئىمەدا خۆت فرىدە!» سىلاۋىش لە قوۋلايى تارىكە شەۋەكەدا دەيگوراند و دەيلووراند و شلەژاۋ لە ناھومىدىيەكى درىژخايەندا بوۋ. بە دايم خۇى بە ئەم بەروئەۋبەرى دىۋارەكانى زىندانەكەى دادەكوتا.

ئارتور بە ترسىكەۋە ھەستا سەر پى و لە لىۋارى ئەۋ تاشەبەردە گەۋرانەۋە چۈە ئەۋلاۋە و وتى: «پاپا! ۋەكو دۆزەخ ۋايە.»

مونتالى بە ھىۋرى ۋەلامى داۋە: «نا كورم، ئەۋەش ۋەكوۋ پۇحى ئىنسان ۋايە»

- ۋەك پوحيانەتى ئەۋ كەسانەى لە تارىكايى و ژىرسىيەرى مەرگدا

دادەنىش؟

- وهكوو روحي ئهو كه سانهى كه هه موو پوژى له شه قام به ته نيشتتدا راده برن.

ئارتور به ديتنى سنبه ره كان له رزى. ته پ و مژىكى لىل له به ينى داره كاجه كاندا پياسهى ده كرد. وهكوو روحيكى ئاواره، كه به هيچ شتىك سوكنايى نه ده هات. ده پروانويه هه ولى بى ئاكامى لافاوه كه. له پريكد ئارتور گوتى: «چاوليكه ئهو خه لكهى كه له تاريكايدا كه وتوونه پى، روشنايه كى گه وره يان ديتووه».

لووتكه به فراويه كان له نيوان گرپكانى سوورى خوژئاوا بووندا ده سووتان. ئهو كاتهى كه دره وشانه وهى تيشكى سوور له سهر لووتكه كان بى رهنه بوو، مونتالى رووى خووى وه رگيرا و ده ستى نايه سهرشانى ئارتور و هه ليسانده سه رپى:

- وه ره كارينو، ئيتر تيشكى خو ر ته واو بوو، ئه گه ر زياتر له وه پراوه ستين له تاريكايدا ريگا كه ون ده كه ين.

ئارتور سه رى وه رگيرا يه سهر لووتكه به رز و به فراويه كه كه له بهر زهردهى كزى پوژئاوا ده دره وشانه وه و گوتى: «وهكوو جهسته يه كى مردوو وايه.» هه ردووكيان به وردى به نيو تاريكا يى داره كاندا هاتنه خواري، چوونه نيو ئهو كوخته يهى كه قه رار واوو شه وى له وى بمينته وه. مونتالى دواى ئه وهى چووه ئهو ژوورهى كه ئارتور له سهر ميزى شيوخواردن چاوه رپى ده كرد ئارتورى ديت كه خووى له به ندى خه ياله كان ده ره يئاوه و ته واو بوته كورپكى ديكه. - ئاى، پاپا وه ره ئهو سه گه چاوليكه! له سهر پاشووى سه ما ده كات.

چه نده شه يداي ئهو خوژئاوا سووره لگه پراوه ببوو، ئه وه نده ش شه يداي كاره هونه ريه كهى سه گه كه ببوو. خانه خوئيه كه يان به به ره له بيتنهى سپى و به بازولهى قه له و و گوشتنويه وه ده ستى له كه له كهى نابوو، كاتى كه ئارتور كايهى له گه ل سه گه كه ده كرد ليو به بزه له و لاوه پراوه ستابوو و به زمانى خو مالى خو يان به كچه كهى گوت: «به م كارهى كه ئهو ده يكات، هه ر كه س ببينيت پى وايه ئيتر هيچ فكر و خه يالىكى ديكهى نيه، ئه م كورپه چه ند جوانيشه.»

نارتور وهكوو كچوله يه كي قوتابخانه بهو قسه يه سوور هه لگه را، و ژنه خانه خوئييه كه ديتي له قسه كه ي ئه و تي گه يشتوو بهو شله ژاوييه ي ئه و پيگه ني و چوو ه دهر وه. له كاتي شيو خوار دندا نارتور هه ر باسي كه ژه واني و سه يراني گياناسيني كرد. بي گومان ئه و فكر و خه يالانه كاريگه ربي له سه ر هه ست و خوار دني ئه و دانه نابوو.

سبه يني به ياني كاتي كه مونتاني له خه و هه ستا، نارتور له وي نه مابوو. ئه و پيش تا وه لات چوو بووه ئه و له وه رگه و به رزاييانه تا «ياريدهي گاسپار بدات بو ئه وه ي بزنه گه له كه به ره و به رزاييه كان ببات»، به لام تازه مي زي خوار دمه ني به ياننيان نامه كردبوو، كه ئه و له كاتيكا كچيكي سي سالانه ي ئه و ديه ي له سه ر قه لاندوشي دانا بوو، به چه پكه گوليكي مه زراوه به بي كلاو زور به په له خوي كرد به ژووريدا. مونتاني ليو به بزه سه ري هه ليئا. نارتوري ئيستا جياوازييه كي زوري هه بوو له گه ل نارتوري نارا م و له سه ره خوي پيزا و ليگه ورن.

- هه تيوه شيته له كوئ بووي؟ به گه ده ي به تاله وه له و كيوانه ده گه ربي؟
ئاي پاپا، زور خوش بوو! چيكان كاتي تا وه لاتن زور پر شكون و تنوكي شه ونمه كانيش زور جوانن! چاو ليكه ن چه كمه ته ر و قوراوييه كه ي هه ليئا.

- بريكمان نان و په نير له گه ل خومان بردبوو، له مه زراش شيري چه ند بزنيكمان دوشي، ئاي چه نده پيس بوو! به لام هيشتا برسيمه. بريكيشم بو ئه م كچوله يه ده وي... ئانيت هه نگوين ده خوي؟

كچه كه ي له سه ر ئه ژنوي خوي دانا بوو، پيگه وه گوله كانيان ريك و پيك ده كرد. مونتاني ره خنه گرانه وتي: نا، نا! نه خوشكه وتني تو، من ناره حه ت ده كات. خيرا برو جل و به رگه ته ره كانت بگوهره. ئانيت وه ره بو لاي من. له كوئوه ئه م كچوله يه ت هيناوه؟»

- لاي گه ره كي سه رووي ديوه، كچي ئه م پياويه كه دويني ديتمان -
پينه چي ديه كه شه، چاوه كاني زور جوانه، كيسه ليكي له گيرفان دايه ناويشي ناوه كارولين.

ئارتور دواى گۆپىنى گۆرهوييه تهرهكانى، كاتى بۆ خواردىنى نانى بهيانى هاته ژورهوه، دىتى كه كچهكه له باوهشى پاپا دايه، سهبارهت به كيسهلهكه كه به دهسته قهلهوهكانى بهرزى كردبووهوه چهنهوهرى بۆ پاپا دهكرد تا «ئاغا» كيسهلهكهى پى جوان بىت كه خىرا خىرا لاقهكانى دهبزواند.

كيزهكه به ئاخافتنى خومالى و ناوچهبييهوه كه له زور شتى تينهدهگهيشت گوتى: «ئاغا چاو له پوتينهكانى كارولينو كه ن!»

مونتانلى كهوته كايهكردن له گهل مندالهكه. دهستى به سهروقتى داهيتنا، كيسهله ئازيزهكهى ئهوى پى جوان بوو. ههقايهتى خوشى بۆ دهگيراووه، خانهخوييهكه كاتى بۆ كوكردنهوهى سفرهى سهر ميزهكه هاته ژورهوه، به سهرسوورمانهوه دىتى كه ئانيت گيرفانهكانى ئاغاي مونير كه جلوبهركى مهلايانهى له بهر دابوو، دهر دهكيشى و دهپيشكى.

ژنهكه گوتى: «خودا مندالهكان فيردهكات كه چون مروقه باشهكان بناسن. ئانيت ههميشه له غهريبهكان دهترسا، بهلام له لاي جهنابتان غهريبي ناكات. شتىكى سهير نيبه! ئانيت به ئهژنوووه له بهر دهم ئاغادا دانيشه. تا نهپويشتوون - دوعاي خير و چاكهى لى بخوازه، بهختهوهرت دهكات.»

دواى چهند كات ژميريك كاتى له مهزرا بهررورژهكاندا پياسهيان دهكرد ئارتور پووى له پاپا كرد و گوتى: «پاپا تا ئىستا نهمدهزاني دهتواني ئاوا به هينورى له گهل مندالهكاندا يارى بكهى. كچولهكه له و كاتهدا چاوى له تو ههلنهدهبرى. دهزاني، به برىوى من....»

- چى؟

- تهنيا دهمويست بليم كه... زور جيگاي داخه كه كليسا ناهيلىت قهشهكان هاوسهريان ههبي. باش نازانم بۆچى. پهروهدهكردنى منداڵ كيشهيهكى زور ههستياره، ئهگهر منداڵ ههه له ههوهلهوه كارىگهريى كردهوه باشهكانى له سهريى، له ژياندا رهنگدانهوهى باشى دهبيى به برىوى من، پياويك كه ژيانى پراوپر بى له كاروكردهوهى باش و شياو، دياره زور شياوى ئهوهيه ببيته باوك، ئهمن دلنيام ئهگهر ئيوه بهلنيتان نهدابايه... ئهگهر ژيانى هاوبهشيتان بيكههيتابايه... مندالهكانتان زور...»

- سس!

ئەم وشەيە ئەو ھەندە خىرا بەيان كرا كەوا ديار بوو ئەو بى دەنگىھى دوایى زۆردرېژخايەنتر دەبوو. ئارتور بە دىتنى پوخسارى تىكچووى مونتائلى شلەژا و دريژەي بە قسەكەي دا: «پاپا بە برواي ئىوھ من لە ھەلە دام؟ ھەلبەتە رەنگە وا باشتر بى، ئەو جوړەي كە من پىم وايە سروشتيە دەبى وردبىنانە تر لىي بكولمەوھ».

مونتائلى لە سەرەخۆ وەلامى داوھ: «پىم وايە باش لە ماناي ئەوھى گوتت تى ناگەي. چەند سالىكى دىكە كە دابى بىروپايەكى جيا لەمەت دەبى. ئىستا باشتر وايە پىكەوھ باسى شتىكى دىكە بكەين».

ئەم كەلپنە يەكەم جياوازيى بىروپاي نىوانيان بوو كە لەم پشودانەدا بالى دەكىشا بە سەر ئاسايش و مەندى و ئارامى نىوانيان.

شامۆنيكسيان بەجى ھىشت و لە ريگاي تىت - نوورا بەرھو مارتىنى كەوتنە رى. بە ھۆي گەرما تاقت پىروكىنەكەوھ لە مارتىنى بو پشودانىك لايان دا.

كە نانى نيوھرۆيان خوارد لە بەر سىبەرى فىنكى ھوتلەكە دانىشتن كە دوور بوو لە گەرماي ھەتاو و دەپروانىيە ھەموو دىمەنى كوستانەكە. ئارتور قوتووى گياكانى* دەرھىناو كەوتە وتوويژىكى گەرمى گياناسى بە زمانى ئىتاليا.

لە ساباتي ھوتلەكە دوو بەرىتانيايىشى لى بوو - يەككىيان خەرىكى وىنە كىشانەوھ بوو و ئەوى دىكەشيان بى سەرنجدان بە دەورووبەرى خەرىكى چەنەوھرى بوو بى ئەوھى بە بىرى دا بىت كە ئەم دوو نەفەرە بيانىيەي پەنایانەوھ زمانى بەرىتانياي دەزانن يان نا.

- وىلى لە رەنگکردنى ئەم تابلۆيە دەست راگرە. وىنەي ئەم كورپە ئىتاليايە بكىشەوھ كە شەيداي لەت و كوتكراوھى ئەو دارەي پەنایەتى، رىك چاو لە خەتى برۆكانى كە! تەنيا بەجى ئەم زەرەبىنە، خاچىك و بە جىگاي ئەو كۆت وشەلووارە قولەيە، توگايەكى** پۆمى دانىي تا وىنەي مەسىحىكى چاخى ئىمپىراتورى پۆم نىشان بدات.

---

* - ئەو قوتووهى كە گيا جوړاوجورەكانى تىدا رادەگىرى.

** - لىباسىكى ھاودامىنى دريژى پۆمى.

مەسىھەكانى دەورەى ئىمپېراتورى پۆم ھەر بېوا و نەيەتەوہ. كاتى خواردىنى فراوین لە پەناى ئەو لاوہ دانىشتم. چەندە دلخووزى ئەو بژارى پىسى گياكان ببوو، ھەرئەوندەش شەيداي ئەو مريشكە سوورەوہ كراوہ بوو، بړيک جوانە، رەنگىكى زەيتونى جوانىشى تيدا ديارە، بەلام ناگاتە قەدەر باوكى.

- كىي؟

- باوكى كە رېك پووبەرووى تۆ دانىشتووہ، يانى تۆ ئەوت وەبەر چاو نايە؟ زۆر شكۆدار و بەرپزە.

- بەلى پەيكەرىكى پيروۆزە! يانى كاتىك قەشەيەكى كاتولىك دەبينى ناي ناسى؟

- قەشە؟ تۆخودا ئەمە قەشەيە! راست ئەكەى. لە بىرم چووبووہوہ.

سویند و دروشمىكى داوینپاكى و ئا لەم جوړە شتانه ئىتر، جاكەوايە بە دلىكى پاكەوہ لى دەروانم و گريمان كە برازاي ئەوہ.

ئارتور بە چاوى گەشاوہوہ چاوى ھەلينا و لە ژير ليوہوہ گوتى: «ئەو خەلكە چەندە بىعەقلن! بەلام زۆر دلوفانن كە دەلین منيش وەكوو تۆ وام؛ خۆزگە بە راستى برازاي تۆ بام - پاپا چ باسە رەنگتان تىكچووہ!»

مونتالى بەسەر پيوہ راوہستابوو و بە دەنگىكى زۆرھيور لە گەروودا گوتى: «سەرم لە گيژەوہ دى. پىموايە ئەمۆ بەيانى زۆر لەبەر تاو مامەوہ. كارينو من دەچم رادەكشىم ھىچ نىيە گەرما كەمى گيژى كردووم.

ئارتور و مونتالى پاش ئەوہى دوو ھەوتوو لە لىوارى گۆمى لوميراندا مانەوہ، لە رىگاي گەردەنەى «سىنتگتارد» وە گەرانەوہ بو ئىتاليا. لە كاتى سەيران و گەشتەكەياندا كەش و ھەوا لەبار بوو، ھەر بۆيە زۆر سەياحەتتىكى خۆشيان لەم لاو ئەولادا كردبوو.

بەلام ئىستا وەك ھەوہلى كەيفخۆش و سەرىحال نەبوون. مونتالى زۆر جار خۆى دەدزيەوہ لە ترسى «وتووژىكى زۆرتەر» ئەگەرچى لەو پشوودانەدا ھەولتىكى باشى بو ھەلكەوتبوو. لە دۆلى ئاژودا كە لە ژيردارى بەروو دانىشتبوون بە ئەنقەست خۆى لەو ئاخافتنانە دەبوارد. پىوابوو شىرنابى و تامەزرۆى دىتنى سروشتى ئالپ بەو وتووژانە تال و ناخۆش

دەبىي بە تايبەت كە ھەستى ناسك و ھونەرمەندانەى ئارتورى دەھەژاند جا بۆيە ئەو كارەى لا زۆر زالمائە بوو.

لەو پوژدەو كە لە مارتىنى بوون ھەموو جارى بە خۆى دەگوت: «ئەمپوڭكە قسەى لەگەل دەكەم» و ھەموو شەويكىش دووپاتى دەكردەو «بەيانى دەيدوئىم.»

ئىتر وردە وردە سەيران و گەشت بەرەو كۆتايى دەروئىشت و ديسانىش ئەو دووپاتى دەكردەو: «بەيانى، بەيانى» وا ھەست دەكرا دۆستايەتییەكەيان ۋەك جارەن گەرم و گورنەبوو - وادياربوو پەرژىنىكى ناديار كەوتبوو ە نيوانيانەو ە ھەر ئەو ھۆيانە مونتائلى لە بىدەنگىدا راگرتبوو، تا ئەو ەى كە لە دوابين شەوى مانەو ەى گەشتەكەياندا واتى گەيشت كە ئەگەر بە تەماى قسە كردن لەگەل ئارتور دايە دەبى ھەر ئىستا دەست پىبكات. برياىر و ابووكە شەوى لە لۇگانۇ بىمىننەو ە و بەيانى زوو بەرەو پىزا بكەونە رى. لانىكەم ئەو دەبوو ئەو ەندەى لىحالى بوايە كە رىگاي پىر لە كەند و كۆسپ و ھەوراز و نشىوى راميارى ئىتاليا چەندە جگەرگۆشەكەى بە دووى خويدا كىشاو ە.

دواى پوژئاو بوون بە ئارتورى گوت: كارينو، باران تەواو بوو ە ئەو ە دەرفەتتىكى باشە بۇ دىتنى گۆلەكە (دەرياچە) بابچىنە دەرى دەم ھەوى قسەت لەگەل بكەم.

بە درىژايى كەنارى ئاوەكەدا بە پىاسەكردن چوونە جىيەكى چۆل و بىدەنگ. لە سەر دىوارىكى بەردى ئەوى دانىشتن. لە پەناياندا گولتىكى شىلان روابوو كە بە ميو ەى سوورى دارىكى سەرووى خۆيەو ە داپۆشرا بوو، دووسى دانە گولخونچەى نەپشكووتووى رەنگ ژاكاو. بە لقى سەروويەو ە شور بىو ە، بە ھۆى قورسايى تنۆكى باران مات و ژاكاو بەم لاوئەولادا دەكەو ەت - لۆتكەيەكى چكۆلە بە سەولى سپى و جوانەو ە لە سەر ئاوى شىنى گۆمەكە بە ھىورى بە دەم شەنى فىنكى شەو ەو ە لە جوولەدا بوو ە ئەو ەندە رووناك و وردىلە و جوان بوو كە دەتگوت دەنكە زىوئىنەكانى گولتىكى بابردەلەن كە بە سەر ئاوەو ە ھەلۆ ەدا بوون. پەنجەرەى مائە شوانىكى كە لە سەر كىوى «سالواتور» دا بوو. چاوەزىپىنەكانى خۆى ھەلھىتا. گولە

سوورهکان له ژیر چهتری هوره کپ و بی جوولهکانی مانگی سپتامبردا سهریان دانهواندبوو و خهوتووبوون. ئاوی نهرمی گوّم له سهر خیزه لانی قهراغ گوّماوه که به دم چهیرانی نهرمی شنهی باوه به ئه سپایی له گهل وشکانیدا دهدوا. مونتالی وتی: ئه مه ته نیا دهر فه تیکه و ده توانم له گهل تودا بدویم. چونکه تا کاتیکی زور دور نات بینمه وه. چونکه تو ده گه ریته وه سهر ئیشی زانکو و لای هاوریانت. منیش له م زستانه دا به کاروباری زوره وه سه رقالم ده بم. ئیستا زور به روونی دهمه وی بزائم هه لوئیستی ئیمه له به رانه ر یه کتردا ده بی چون بی. جا که وایه...» بریک راوه ستاو دوایه به ئارامی دریزه ی به قسه کانی دا: «ئه گه ر پیت وایه که ده توانی وه کوو رابردوو متمانه ت به من هه بی. داوات لی ده که م له سهر ئه و مژاره ی ئه و شه وه ی که له باخی سیمیناریدا گوتت زورتر له سهری بدویی. پیم بلایی تا چه نده تیکه لاوی ئه م بیروکه یه بووی.»

ئارتور چاوی له ئاوه که کرد به بی دهنگی گویی دایه و قسه ی نه کرد. مونتالی دریزه یدا «ئه گه ر ده کری پیم بلایی که ئایا تو خو ت پابه ند به بریاریک کردوه و یان... به هه ر شیوه یه ک.»

– پاپای خو شه ویست شتیکی وانیه پیت بلیم من خو م به شتیکه وه نه به ستوه ته وه! به لام پینه ندی قه ول و به لینییک هه م.

- تی ناگه م....

په یمان و به لینییه کان چ قازانجیکیان هه یه، خو ئه وه په یمان نییه که ئه و خه لکه ی لیک نزیک کردوه ته وه. ئه گه ر مرو ف سه باره ت به شتیکی هه ستیکی تاییه تی هه بیته، ئه م هه سته ئه بیته پردی پیوه ندی تو و مه به سته که ت، به لام ئه گه ر وه ها هه ستیک له ده روونی ئه ودا نه بیته هیچ هه ودا و په یمانیک ناتوانیت ئه و پیوه ندی و پرده ت بو هه لبه ستیت.

- یانی مه به ستت ئه وه یه که ئه م شته - ئه م هه سته - هیچ په شیمانیه کی له دوا نییه؟ ئارتور ئه و شته ی که ده یلی بی بیره لی کردوته وه؟

ئارتور گه راوه و ریک چاوی بریه چاوی مونتالی.

- پاپا له منت پرسى ئاخۆ دهتوانم متمانه م به تۆ هه بێت. ئایا ئێوه دهتوانن متمانه تان به من هه بێت؟ به راستى ئه گهر بابته تیک هه بایه هه تهن پیمده گوتى، به لام په یقین له سه ر ئه م بابته به بی فایده یه، ئه وه ی ئه و شه وه پیت گوتم هه ر له بیرمه، قه تیش له بیرم ناچیتته وه، به لام من ده بی رپوشوینی خۆم بدۆزمه وه و به شوین ئه و تیشکه دا برۆم که ده بیبیم.

مونتانی خونچه یه کی له گوله شیلانه که لی کرده وه و هه موو په ره کانی هه لوه راند و خستیه ئاوه که وه.

- کارینو تۆ راست ده که ی. به لی ئیتر له سه ر ئه م مه به سه ته نادوین، واویده چی که به راستى وشه کان کۆلن - زۆرچاکه، زۆرچاکه با برۆینه وه مالی.

پایز و زستان بهیچ هیچ رووداو و پیشهائیک تی پهری. ئارتور خه ریکی موتالاکردن بوو و کاتی بینکاری و بۆشی زۆر که م بوو. ئاخه که ی کاره کانی خۆی واریک و پیک کرد تا له هه وتوویه کدا چهند جاریک ئه گهر بۆ چهند چرکه یه کیش بووبی مونتانی ببینیت. جار جار ده هاته لای تا سه بارهت به کتیییک یان کیشه یه ک یاریده ی بدات، به لام له و کاته دا سه رنجیان ده چوو ه سه ر مژاریکی تایبه تی و هه میشه یی خۆیان.

مونتانی پیش ئه وه ی له مپه ری چکوله و نادیار ی نیوانیان ببینیت. که متاکورتیک ههستی پین کردبوو و هه ربۆیه له زۆر کار خۆی ده پاراست تا نزیکایه تیه گه رم و گوهره که ی جارانیان کال بیته وه چونکه هاتوچۆیه کانی ئارتور به جیی ئه وه ی خۆشحالی بکات په ریشانی ده کرد. هه ر بۆیه هه ولی ده دا هه میشه له و باره وه زۆر له سه ره خۆ بی و خۆی و نیشان بدات که بلی هیچ شتییک فه رقی نه کردوه.

ئارتور ههستی به و گۆرانکاریه زانایانه ی مونتانی کردبوو، که به زهحمهت توانی به سه ریدا زال بیت، به جۆری ههستی کردبوو که ئه م گۆرانه له گه ل کیشه ی «بیری نوئ» دا تیکه له که پایای ئازارده دا و له وه بیر هینانه وه ی ئه م مژاره که فکروزکری ئه وی به خۆیه وه سه رقال کردبوو خۆی ده پاراست، به لام ئه و قهت مونتانی ئه وهنده خۆش نه ویستبوو، ئه م ههسته نارازیبوو نه دیرینه یه که له بۆشایه کی رۆح دا قه تیس ما بوو، بۆ کپکردن و خامۆشکردنی له ژیر باری قورس و گرانی ئابین و مه زه بدا له تیکۆشان و به رخودان دا

بوو، که ئیستا به هۆی پیوهندییهکی کهم له گه‌ل «ئیتالیای لاو»* دا ته‌فروتونا ببوو.

ئیتیر له‌وه‌موو خه‌یالات و وه‌مه نه‌خۆشینانه هیچ نه‌مابوو که هه‌مووی به هۆی ته‌نیایی و ئاگاداری له ژووری نه‌خۆشه‌وه سه‌ریان هه‌لده‌دا. بئ‌ئه‌وه‌ی پیویستی به پارانه‌وه و هه‌لاواردنی شه‌یتانه‌کان بئ‌ له‌به‌ین چووبوون، به هه‌لایسانی مه‌شخه‌لانیکی ده‌روونی نوئی، به تیروانینیکی ئایینی روشنتر و نوئی خوازانه‌تر (چونکه به بر‌وای ئه‌و رووناکایی جولانه‌وه‌ی خویندکاران زۆر باشتر و چالاکتر بوو له باشتر بوونی ئاستی پامیاری) به مانای هیوربوونه‌وه‌یه‌کی ته‌واو و به مانای بالکیشانی ئاشتی به‌سه‌ر زه‌ویدا و چاکه‌کاری سه‌باره‌ت به مرۆفایه‌تیه. له‌م کاته ترسناکه و له‌وه‌له ناسکه‌دا هه‌موو دونیای له نیو‌که‌وانی رووناکی‌دا ده‌دیت. ئه‌و ته‌نانه‌ت ئه‌و که‌سانه‌ی که به چاویکی ر‌ق و نه‌ف‌ره‌تاویه‌وه ده‌دیت خالیکی نوئی پر له خۆشه‌ویستی له‌واندا به‌دی ده‌کرد. مونتانلی که پینچ سال قاره‌مانی رووگه‌ی ئاواته‌کانی بوو، ئیستا له‌به‌ر چاری ئه‌و به‌رز و به‌ر‌یزتر خۆی ده‌نواند وه‌کوو پیغه‌مبه‌ریکی گه‌وره ئیمان و بیرى نوئی لئ‌ دیار بوو. به چاویکی تازه‌و گویی ئاواله‌تره‌وه سه‌رنجی ده‌دایه ئامۆژگارییه‌کانی. هه‌ولئ‌ ده‌دا که له نیوان فکری ئه‌و و ئاواتی پیکهاتنی کوماردا یه‌گ‌گرتنیکی ده‌روونی بدۆزیته‌وه. بیرى له ئینجیل ده‌کرده‌وه. چێژئ‌ له دیموکراسی‌خ‌وازی مه‌سیح وه‌رده‌گرت که له ناخ و ریشه‌ی ئه‌ودا بوو له پۆژیکی مانگی ژانویه‌دا چوو بۆ سمیناری تا کتیبیک که به ئه‌مانه‌ت وه‌ریگرتبوو بیداته‌وه. هه‌ر که زانی پاپا چوه‌ته ده‌ره‌وه، چوو بۆ ژووری تایبه‌تی کارکردنه‌که‌ی ئه‌و و کتیبه‌که‌ی له جامخانه‌که له سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی داناوه. که ویستی له ژووره‌که بچیته ده‌ره‌وه، چاوی به کتیبیک کهوت که له سه‌ر میزه‌که دانرابوو.

ئه‌م کتیبه دیمونارشیا* له نووسینی دانتئ‌ بوو. ده‌ستی کرد به خویندنه‌وه‌ی و خیرا وا گیرۆده‌ی بوو که ده‌نگی کرانه‌وه و پیوه‌درانی ده‌رگا‌که‌ی نه‌بیست، به‌لام به بیستنی ده‌نگی مونتانلی وه‌خۆ هاته‌وه.

---

* - ریک‌خراویکی چکۆله‌ی شۆرشگیره که له سالی 1831 پیک هات ئامانجه‌که‌ی ر‌زگاریی ئیتالیا له ژیر چنگی بیانیه‌کان و پیکهاتنی ئیتالیایه‌کی یه‌گ‌گرتوو بۆ حکومه‌تیکی کوماری بوو.

پاپا که چاوی له کتیبه که ده کرد گوتی: «ئهورۆکه چاوه پوانت نه بووم،
دمویست هەر ئیسته که سیک بنیرم به شوینتدا و داوات لی بکهم ئەمشه و له
لاى من بمینییه وه».

شتیک روی داوه؟ ئەمشه و قه راره که سیک ببینم، به لام ئەگه ر...
- نا به یانیش ده کری، دهمویست بتبینم، چونکه پینج شه مه ده پۆم، بانگیان
کردووم بچم بۆ پۆم.

- بۆ پۆم؟ زۆرت پێ ده چی؟

- له نامه که دا نووسراوه تا دواى جیژنی پاک. ئەو برووسکه یه له لایه ن
قاتیکانه وه هاتووه. دهمویست زۆر زوو ئاگادارت که م، به لام سه رقالی
کاروباری قوتابخانه و دامه زانندی به رپرسیکی نوێ بووم.

- ده ی باشه پاپا، سمیناریشیان ده خه یته به رده ست؟

- برپار وایه بیانده می، به لام دواى ماوه یه کی تر خۆم دیمه وه بۆ پیزا.

- سمیناریان بۆ ده خه یته به رده ست؟

- ئەم باسه هیشتا ته واو مسۆگه ر نه بووه، به لام به رپرسیایه تی ئۆسقوفیان

پێ پیشنیار کردووم.

- پاپا! کوئ؟

- هەر به و هۆیه وه یه که ده بی بچم بۆ پۆم، هیشتا مه علووم نه بووه که

ده مه ئۆسقوفی ئاپنین یان وه ک جی گری ئۆسقوف هه رلیزه ده مینمه وه.

- ئیستا به رپرسی تازه دیاری کراوه کینی؟

- پاپا «کاردی» یان داناوه و سبه یینیش دیت بۆ ئیره.

- وه ک بلێی له پریکدا ئەو کاره نه کراوه؟

- بۆچی، به لام کار و فه رمانه کانی قاتیکان تا دوایین سات بلاو ناکریتته وه.

- به رپرسی تازه ده ناسی؟

---

* - سه باره ت به «مۆنارشی» به ره مه ی دانته هۆنه ری گه وه دی ئیتالیا (1321 - 1265ز) که له و
کتیبه دا ئیتالیا یکی یه کگرتوو و به هینز پیشنیار ده کات و دژ به زۆرداریه تی پاپ و کارگیڕانی کلیسا
راوه ستا. ئەم کتیبه له سه ده ی نۆزده هه مدا پاپ ده ستی به سه ر داگرت.

— له نزيكه وه، نا، ناياسم، به لام ده لئين زور به پريزوحورمه ته
«مئيسى نيوربلينى»* ټه نامه ي بۇ نووسيوم، ده لئيت ټه و پياويكى زور پسيور
و هيژايه.

- پويشتنى ټيوه خه ساريكى گوره يه بۇ سميناري.
- بۇ سميناري نازانم، به لام كارينو دلنيام كه به پويشتنى من تو نارپه حهت
ده بي. وهك ټه وه ي كه من له دووري تو دل مهند ده بم.
- به راستي زور دل تهنگ ده بم، به لام له بابه تيكي شه وه خو شحال ده بم.
- به راسته؟ پيم وايه كه من خوم به و كاره خو شحال نيم.
- دم و چاوي ده تگوت ټاو و دو ت پيدا پزانده، كوا ټه وه پوخساري
پياويكه كه چاوه رواني پله و پايه يه كي بالاتره. له پشت ميژه كه دانيشت و دواي
بي ده نكيه ك گوتي: «ئارتور دونيوه پو كار ت هه يه؟ ټه گهر بي كاري،
پيم خو شه زور تر له لام بمينييه وه، وادياره ټه مشه و ناتواني بي بۇ لام،
پيم وايه حالم زور باش نيه. و اباشتره پيش ټه وه ي بكه ومه ري زياتر بتينيم.
- زور چاكه، به لام ناتوانم زور بمينمه وه شه شي ټيوارى قه رار وايه بچم
بۇ جيگايه ك.

- يه كي له كو بو ونه وه كان تانه؟

ئارتور به سه ري وتي به لي، مونتانلي خيراباسه كه ي گوري: «ده مه وي
سه باره ت به خو ت له گه لتدا بدويم، كاتي من لي ره نيم پيوستيت به
دان پيداناني* ديكه ده بي».

- دواي ټه وه ي كه گه رايته وه هه ر له لاي خو ت دان به هه موو شتيك
داده نيم، ئيزنم پي ده ده ي؟

- كورم، ټه و پرسياره بۇ ده كه ي؟ ته نيا سه باره ت به و سى چوار مانگه ي كه
لي ره نيم له گه لت ده دويم. پيت خو شه بچي بۇ لاي يه كي له و پاپا
سانتا كاترينا يانا**؟

* - وشه يه كي ټياليايه، كه بۇ ريزگرتن له ئيسقوفيكى كاتوليك ده لئين.

* - دان پيداناني ټاينيه كه خاچ په رسته كان له لاي قه شه يه ك باس له تاوان و كرده وه ي خو يان ده كه ن

توزیکیان باسی کیشه جۆراوجۆرهکان کرد، دوايه ئارتور له جیگای خۆی ههستا. - پاپا دهبی برۆم. خویندکارهکان با چاوه‌پوان نه‌بن. جارێکی دیکه روخساری مونتانی خۆفی لێ‌نیشت. - هه‌ر ئیستا؟ بۆ چه‌ند ساتی خه‌م و په‌ژاره‌ت له‌ بیه‌ر برده‌بوومه‌وه. زۆرچاکه، ئە‌گه‌روایه‌ خودات له‌گه‌ڵ بێ. - له‌ سه‌ر ئیزنت، سه‌به‌ینی چه‌تمه‌ن دیمه‌وه‌ بۆلات. - هه‌وڵ ده‌ زووتر بێی تا زۆرتت قسه‌ له‌ گه‌ڵ بکه‌م. پاپا کاردیش لێ‌ره ده‌بی، ئارتور کۆره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م کاتی من لێ‌ره نیم‌ ئاگات له‌ خو‌ت بێ، لانیکه‌م تا من نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ کاریکی خراب و ناشیاو نه‌که‌ی. نازانی چه‌ند دل‌ته‌نگی دووری تۆ ده‌بم. - پاپا پێویست به‌و قسانه‌ نییه، هه‌موو شتیکی هێور و له‌ سه‌ره‌خۆیه، هه‌روا که‌متاکورتیک ده‌خایه‌نی. له‌ پریکدا مونتانی وتی: «خودات له‌گه‌ڵ». دانیشته‌ و سه‌رقالی نووسین بوو.

ئارتور هه‌ر که‌ چوه‌ ژووری کۆبوونه‌وه‌ی خویندکاران هه‌و‌ه‌ل که‌س که‌ چاوی پێی که‌وت ئاواله‌که‌ی کاتی مندالیی بوو. کچه‌که‌ی دوکتور وارین. ئە‌و له‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانیشتیبوو و به‌ روخساریکی دل‌رفین و به‌ تامه‌زرۆییه‌وه‌ گویی شل کردبوو بۆ قسه‌کانی یه‌کێ له‌ «هه‌لسوورینه‌ران» که‌ لایکی بالابه‌رزی خه‌لکی له‌مباردی که‌ کۆتیکی کۆنی له‌به‌ردابوو. جما به‌ درێژایی چه‌ند مانگی رابردوودا به‌ پو‌اله‌ت نه‌گۆردرابوو و زۆریش گه‌وره‌ ببوو. ئیستاش سه‌ره‌رای ئە‌وه‌ی که‌ په‌لکه‌ ره‌شه‌کانی که‌ هێشتا به‌ شیوه‌ی کچیکی قوتابخانه‌ له‌ پشت سه‌ریه‌وه‌ شو‌ری کردبووه‌وه‌ به‌ شیوه‌ وه‌ک ژنیکی لاو و جوان دیار بوو، جلوبه‌رگه‌کانی سه‌رتاپا ره‌ش بوو و به‌ هۆی سه‌رما و ساردی ژووره‌که‌ شال‌گه‌ردنه‌ ره‌شه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆیدا دابوو. لقه‌داریکی «سه‌و‌ل» که‌ دیارده‌ی ئیتالیا‌ی لاو بوو له‌ سه‌ر سنگی داینا‌بوو. کۆرگێ‌ر به‌ هه‌ستیکی پرسۆزه‌وه‌ به‌ش‌مه‌ینه‌تی وه‌رزپرانی شی ده‌کرده‌وه‌ ئە‌و له‌ کاتیکدا

** - قه‌شه‌کانی کلیسای سانتاکاترینا له‌ شاری پیزا.

چەناگەي ناپووه سەر دەستىكى و چاوى لە ئەرز برىبوو بى دەنگ، گويى راگرتبوو. لەبەر چاوى ئارتور ئەو بەشىك لە سىماي ماتەمىنى ئازادى بوو كە پەرۆشى نەبوونى كۆمارى دەکرد. (ئەگەر جوليا لىرە دەبوو، ئەوى وەك كچىكى زوو پىگەيشتووى چەنەوەر بە لووتىكى نارىك و پەنگ و پرووى پەريوى دەدیت كە جلوبەرگىكى كۆنە و زۆر كورتى لەبەردابوو)

كاتىكى كە كۆرگىرپان بانگ كرد بۆ ئەو سەرى ژوورەكە، ئارتور هاتە لايى و گوتى: «جىم، تۆوئىرە!» جىم، كورت كراوهى نيوى جىنقىر بوو، بەلام هاوقوتايىبە ئىتالىيايەكانى ئەويان بە «جما» بانگ دەکرد.

جما بە دەنگى ئارتور داچلەكى و گوتى: «ئارتور، نەمدەزانى كە تۆش لەگەل جەماوهرى ئەم گرووپەداي!»

- جىم منىش باوهرم نەدەکرد، لە كەيەوہ...؟

جما خىرا كەوتە نيو قسەكەيەوہ و وتى: «نازانى! من لەگەليان نىم. ئەمە تەنيا لەبەر يەك دوو كاريكى چكۆلەيە كە جى بەجىم كردووه. دەزانى من «بىنى» م دىت - كارلو تۆ بىنى دەناسى؟

- بەلى دەيناسم.

بىنى بەرپرسي شانەبەندى لىگھۆرن بوو. ھەموو ھەلسوراوانى ئىتالىياي لاو دەياناسى.

- بەلى ئەو لە سەر ئەو كىشانە لەگەل من دەدوا و منىش داوام لى كرد بمبا بۆ يەكئ لەو كۆبوونەوہ خویندكارىانە. پۆژىك نامەيەكى بۆ ناردم لە فلورانس - نەتدەزانى كە پشوودانى كرىسمەس لە فلورانس بوو؟

- زۆر كات لە مالاوہ بى خەبەرم.

- ئەو دەم من لە مالى رايته كاندا بووم. (رايته كان هاوپۆلى رابردوى ئەوبوون و ئىستا مالىان لە فلورانس) ھ ئەو كات بىنى بۆى نووسىم لە گەرانه وەمدا بۆ مالى سەرىكىش لە پىزا ھەلنىم تالەو كۆبوونەوہيەدا بەشدارى بكەم. ئەھا دەيانەوى دەست پى بكەن.

كۆنفرانسەكە سەبارەت بە كۆمارىكى ئازاد و دىموكراسى خواز بوو و ئەركى بەرەى لاویش رچەشكىنى بۆھاتنى ئەو كۆمارەيە. تىگەيشتنى گويگر

له مژاری ویزهر بریک گران بوو، بهلام ئارتور له ناخی دلوه گوئیستی بوو. ئەولهو تهمهنه ئی ژیانیدا، به جوړیکی سه رسوورپهینهر هه موو شتیکی وهردهگرت به بی رهخنهگرتن. ههر بیریکی نویی ئەخلاقی که وهردهگرت بیئوهی توزقالیک شک و گومانی لئ بکات به دل دهیقوزتهوه. کاتی کونفرانسه که به لیکدانهوهیهکی زورهوه، کوتایی هات و خویندکارهکان وردهورده بلاوهیان کرد. وردهورده له جما نزیك بووهوه که له قهراغ پهنجهره که دانیشتبوو.

- جیم دهکری له گهلندا بینم، ماله کهت له کویه؟

- لای مارینا.

- کابانه کهی پیشووی باوکت؟

- به لئ ماله کهی زور دووره.

کات که میک به بی دهنگی گوزه را. له پریدکا ئارتور پرسی «ئیسته حه قده

سالته وانیه؟»

- مانگی ئوکتوبهر بوومه حه قده سال.

- من پیم وابو تو وهکوو کچانی دیکه گهوره نابی و سه ما و ئەو جوړه

کو بوونه وانته پی خوش نابی. ئازیزم جیم، زور جار بیرم له وه ده کردهوه که

ئایا روژیک توش دینته ریزی ئیمه وه؟

- منیش ههروام بیرده کردهوه.

- گوته که بریک کارت بو بینی جی به جی کردهوه، نه مدهزانی که ئەو

دهناسی.

- بو بینی نه بوو بو که سیکی دیکه بوو.

- ئەی کی بوو؟

- بوولا - ئەوهی که ئەمشه و له گهل من قسهی ده کرد.

ئارتور که می ئیره یی پی برد و گوته: «ده تناسی؟»

بوولا هویه ک بوو بو پهریشانکردنی ئارتور. له وه پیش کومیتیهی ئیتالیا یی

لاو کاریکی به بوولا سپاردبوو و به هوی تازه لاوی و کهم ئەزموونی

ئارتوره وه بهویان نه سپاردبوو ئەوهش ببوه هوی ململانی نیوان ههردووکیان.

- زور باش ئەو دەناسم، يەكجار زورم خۆش دەوى، مالى له ليگهۆرن بوو.
- دەزانم، له نوامبردا چوو بۆئەوى...

- سەبارەت بە پاپووانە ھەلمىيەکان بوو، ئارتور، بە برۆى تو بۆ ئەوکارە
مالى ئيوە له مالى ئيمە ئەمىن تر نيبه؟ كەس شكى ناچيته سەر بە مالى ئيوە
چونكه مالى ئيوە پاپوور و سەرودى زورتان ھەيە. دواى ئەو تو ھەموو
ئەنباردارەکانى ئەوى دەناسى....

- سس ئازىزم، ئەو ھەندە دەنگت ھەلمەھىنە! ئەو كتيبانەى كە له مارسەيەو
ھات له مالى ئيوە شاردرابووھە؟

- تەنيا رۆژىك، ئاھ! پيم وابى نەدەبوو بە تۆم گوتبايە.

- بۆچى؟ خۆ تو دەزانى من لەگەل ئەو رېكخراوھەم جما، ئازىزم، ھىچ
شتىك لەم دونيايەدا بە قەدەر ئەندامبوونى تو بە ئيمەو ئەمن خۆشحال ناکات
- تو و پاپا.

- پاپاى تو! مەگەر ئەو...

- نا! بىروپراى ئەو جياوازه، بەلام جارجار لە خەيالدا ديتوومە...
كە...ھيوادارم كە... نازانم.»
- بەلام ئارتور! ئەو قەشەيە.

- دەى جا چيە؟ لەم رېكخراوھى ئيمەدا قەشەشى تىدايە - دوو نەفەريان لە
رۆژنامەكەدا بابەت دەنووسن. بۆچى وانەبىت؟ ئەمە ئەركى پىگەى قەشەكانە
كە پىنمابن بۆ جىھان بۆ گەيشتن بە ئامانجى بەرز و بەرىنى مرۆقايەتى. مەگەر
ئاوات و ئامانجى رېكخراوھەكى ئيمە جيا لەوھەيە؟ دواى ئەو لايەنى ئايىنى و
ئەخلاقى ئەم كيشەيە لە لايەنە راميارىكەى زۆرتەرە. ئەگەر ئاستى
بىروئەندىشەى خەلكى بگاتە ئەو جىگايەى كە ئازاد و بەرپرسى خۆيان بن، ھىچ
كەس توانايى ئەوھى نيبە ئەوان لە كۆت و بەندا راگرىت.

جما نيوچاوانى تىكنا و گوتى: «ئارتور من باش لەو ليكدانەوھى تو
نەگەيشتم قەشە مامۆستايەكى ئايىنيە. من تىناگەم ئەمە چ پيوەندىكى ھەيە
لەگەل رزگارى لە ژىردەستى نەمسايەكاندا.»

- قهشهیهک فیری مهسیحیهت دهبی و مهسیحیش له هه موو شوپرشگیریک شوپرشگیرتر بوو.

- دهزانی چیبیه، رۆژیکیان سهبارت به قهشهکان له گهله بام قسم دهکرد، ئەو گوتی....

- جما باوکت پرۆتستانییه.

جما دواى كه مئ بئ دهنگ بوو و چاویکی ماناداری لی کرد و گوتی:
«چاولیکه باشتر وایه ئەم باسه وهلا نین، هه موو جارێ به دهمارگرژییه وه باسی پرۆتستانهکان دهکەى»

- من نهمدهویست خووم دهمارگرژ نیشان بدهم، بهلام به بروای من، پرۆتستانهکان دایم ودهرهم به دهمارگرژییه وه باسی کاسۆلیکییهکانیان کردوه».

- پیموایی تا ئیستا چند جاریکی کهش سهبارت به کیشهیک که بایه خیکی وای نییه قسمان تیک گیراوه. دهی زور چاکه، رات چیبیه سهبارت به کۆنفرانسه که؟

- زورم پی خووش بوو - به تاییهت به شه کۆتایه کهى، ئەو به شهى که به برشته وه لئی ددهوا سهبارت به پیوهندی ولیک گریدان و تیک هه لشیلانی ژيانی کۆمه لگا به ئامانجی گهشی کۆماره وه، که دهبی به کرده وه و تیکلاو بوون بی نه وهک له چوارچیوهی خه یال و قسهی گه رمی دیوه خانان دا. وه کوو وتهی عیسا وایه که دهلی: «پانتایی ئاسمان له دهرونی تۆدایه».

- راست ئەو به شهى که به دلم نه بوو، زور خالی به رچاوی ده سنیشان کرد که دهبی لییان تی فکرین و هه ستیان پی بکهین و به کرده وه بیسه لمین، بهلام به داخه وه ریچکه و ریگا سترانژیکه کانی روون نه کرده وه.

- کاتی هانتی قهیران وشله ژانهکان، ئیش و کاریکی زورمان بو دیته پیشه وه، بهلام دهبی ئەو دهم له سه ره خو بین. ئەو گورانکاریه گه ورانه له رۆژوشه ویک دا ناگه نه ئەنجام.

- هه رچهنده کاریکی که دریزخایه ن بی هوکاری درهنگ ده سپیکردنه که شهی روون و ناشکرایه، سهبارت به لیها تووی ددهواى له مه ر دهسته به رکردنی

ئازادى. ئايا كەست پىشك دى بە قەدەر داىكت شايانى ئازادى بى؟ ئەو
ھەموو كارە چاكانەى بە كوئى گەياند؟ تا ئەو پوژەى مرد ھەر كۆيلە بوو،
ئازار چىشتووى دەستى جىمىزى برات و ژنەكەى بوو. ئازارى دەچىشت و
بوختانى دەبىست. ئەگەر ئەوئەندە ھىور و لە سەرھۆخ نەبوايە ژيانى باشتر
دەبوو و قەتیش نەياندەتوانى بە ناشىرىنى لەگەلدا بچولئەنە سەبارەت بە
ئىتالىاش كارەكە ھەر بەو جۆرەيە، پىوئىستىمان بە لە سەرھۆيى و لە
خۆبردووى نىيە - پىوئىستىمان بە كەسانىك ھەيە كە براسىن و پارىزگارى لە
خويان بكن....

جىم، ئازىزم ئەگەر توندوتىژى بىتوانيايە ئىتاليا رزگار كات زور لەو پىشتر
ئازاد دەبوو، ئىتاليا پىوئىستى بە قىن و توورپەيى نىيە، ئەو پىوئىستى بە ئەوين و
خۆشەويستى ھەيە. بە گوتتى وشەى ئەوين سوورايى شەپم بە تەوئلىدا ھات
و تىپەرى. جما ھەستى بەو نەكرد. چونكە نىوچاوانى تىكنابوو و ددانەكانى
بە توندى بەسەر يەكدا دادەنا و رىك چاوى برىبوو نىوچاوانى.

كەمى بى دەنگ بوو و گوتى: «ئارتور بە برىواى تو من لە ھەلە دام، بەلام
قسەى من راست ترە و ئەو پوژە دى و تو بە چاوى خوت دەبىنى. گەشتىنە
مالى، دىيە ژوورى؟»

- نا دەرنگە شەو باش ئازىزم!

لە بەر دەرگا ويستا و دەستى جمای لە نىو ھەر دوو دەستى خۇيدا توند
گوشى:

- لە رىگای خودا و خەلكى....

جما ئارام و بە جەختەو و تەكەى ئەوى راست كردهو:

- بو ئىستا و بو ھەمىشە.

دوايە دەستى كىشاو ھەلاتە ژوورى. كاتى كە دەرگای مالى داخرا، ئارتور
دانەويو لقە سەولەكەى كە بە سنگى جماو ھەر بوو و كەوتبوو خوارى
ھەليگر تەو.

4

ئارتور، كه شايى له دلى دا دهگه را، گه راوه ژووره كهى خووى بى خه م و بهخته وه. له كو بوونه وه كه دا ئاماژه به شوږشيكى چه كدارانه كرابوو. ئىستا ئيتر جما وهك هاوړپيازيكى ئه و وا بوو. ئه وان ده يانتوانى پيكه وه كار بكه ن و ته نانه ت له ريگاي وه ديهاتنى كو ماردا پيكه وه گيانيان به خت كه ن. كاتى پشكووتنى گولى هيواكانيان بوو پاپا ده بوو بيبينيت و باوه ريشى پيى هه بيت. سبه ينى به يانى به فكريكى ئارامتره وه له خه وهستا و هاته وه بيري كه جما ده چى بو ليگه وړن و پاپاش ته ماي چوون بو رومي هه يه.

جانيوه، فيريوه، مارس، ئه و سى مانگه دريژه هه تا جيژنى پاك! به لام ئه گه ر جما له مالى كاريگه رى «پروټستانه كان» ي له سه ر بى (له قاموسى ئارتوردا «پروټستانه كان» دوا كه وتوو بى فرههنگ بوون) ... نا قه ت جما وه كو كچانى به ريتانياى ليگه وړن نيه كه خووى بادا و به پيكه نين و جيفركلندان له به رانبه ر گه روكان و خاوه ن پاپوره كاندا خووى سووك كات، ئه و له چينيكي باش و تيگه يشتووه، به لام شايه ديش لارى بروا، چونكه تازه لاوه وه اوړپي واشى نيه و له نيوان مروټانى ميشك ويشكا ته واو ته نيايه، بريا دايكم ئىستا زيندوو بايه.

عه سر چوو بو سمينارى، له وى مونتانلى ديت كه ميوانداريه تى به رپرسى تازه دهكات له پوخساريدا ماندوويه تى و نارازى بوونى لى ده بارى. مونتانلى به جيگه ي ئه وهى به ديتنى ئارتور وه كوو جارن بگه شيته وه، پروتال تر بوو.

به ناره‌حەتی و به سڤوساردیه‌وه ئارتوری پێناساند: «ئەمە ئەو خۆیندکاره‌یه که سه‌بارەت به وی له‌گه‌لتدا دووام، ئەگەر ئیزنی بده‌ی له کتیبخانه‌که که‌لک وەرگریت زۆرت سوپاس ده‌که‌م».

پاپا کاردی قه‌شه‌یه‌ک بوو پیر و به پ‌واله‌ت خیرخ‌وازان بوو. خیرا له‌ سه‌ر بارود‌و‌خی زانکۆ و ژینانی ئەو‌ی سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل ئارتوردا کرده‌وه، قسه و باسه‌که‌یان خیراکیشرايه سه‌ر چۆنیه‌تی به‌رپ‌وه به‌ری زانستگا و کیشه به‌رچاوه‌کانی کومه‌لگا. به‌رپرسی تازه به‌ هه‌لخه‌له‌تاندنی هه‌ستی خۆشحالی له ئارتوردا، دژ به‌ ر‌ی‌وره‌سمی قه‌بوول کراو له‌ لایه‌ن به‌رپ‌رسان و کارگیرانی زانستگاه‌ه گوتی ئەوانه له‌مپه‌ر و ب‌ی‌ناوه‌رۆکن و ده‌بنه ه‌و‌ی سه‌ره‌گیژه و ناره‌حەتی خۆیندکاره‌کان چه‌نه‌ی گه‌رم بوو و زمانیش به‌ شوینیدا.

- من له پ‌ینمایی گه‌نجه‌کاندا ئەزموونیک‌ی زۆرم هه‌یه، یاسای من ئەوه‌یه که تا به‌لگه‌ی پته‌وو باوه‌ر پ‌ی‌ کراوت نه‌بی، ناب‌ی که‌س له سه‌ر کاری خ‌وی لا‌بریت. ئەگەر سه‌رنج بده‌یته ویست و داخ‌وازی لاوان و به‌ چاویکی د‌لس‌ۆزانه‌وه لییان بر‌وانی که‌م واهیه‌ ببنه ه‌و‌ی سه‌ریشه و ک‌ۆس‌پ دروستکردن، له بیرمان نه‌چی ئەگەر ئیمه هه‌وساری ه‌یدیت‌ترین ئەسه‌په‌کانیش بکیشین ئاخ‌ره‌که‌ی جووته ده‌ه‌اون.

ئارتور زۆری پ‌ی‌سه‌یر بوو ئەو قه‌ت باوه‌ری نه‌ده‌کرد که به‌رپ‌رسی نو‌ی داخ‌وازی خۆیندکاره‌کان قه‌بوول بکات.

مونتانی له‌ وتوو‌یژه‌که‌یاندا به‌شداری نه‌کرد، به پ‌واله‌ت باسه‌که‌ی پ‌ی‌خۆش نه‌بوو، پ‌وخساری ده‌تگوت ئاو و د‌ۆت پ‌یدا کرده‌وه، که له پ‌رێکدا پاپا کاردی قسه‌که‌ی خ‌وی بر‌ی و پ‌ی‌گوت: «بمب‌ووره که ئەوه‌نده ماندووم کرده‌وی. به‌ریژ بمب‌ووره زۆرم قسه‌ کرد، من زۆر تامه‌زر‌وی ئەم ج‌ۆره باسانه‌م و زۆر جاریش ئاگاداری ئەوه نیم که شایه‌د ئەوانیت‌ر ماندوو بن».

- نا نا پ‌یم‌خ‌ۆشه.

مونتانی عاده‌تی به‌ به‌خیره‌یتانی ویشک و فه‌رمیانه‌ی نه‌بوو ب‌ویه ئارتور زۆری پ‌ی‌سه‌یر بوو.

کاتی که پاپا کاردی چووہ ژووہرہکە ی خۆی. مونتانی که ئەو شەوہ تەواو ژاکاو و لە فکر دابوو، پوو ی کردە ئارتور و بە هیواشی پیی گوت: «ئارتور، کورہ ئازیزەکەم دەمەوێت شتیکت پی بلیم».

«دەبی هەواییکی ناخۆشی پی بی» ئارتور که بە پەریشانی و دردۆنگیەوہ دەپروانییە پوخساری تیک چوو ی ، ئەو فکرە بە میثکیدا هات. بی دەنگییەک دایگرتن.

مونتانی دیسان لیی پرسى: «بەپرەسە نوێەکەت پی باشە؟» ئەوہندە لە پریکدا ئەو پرسیارە ی کرد که ئارتور بۆ چەند ساتی نەیزانی چ بلی.

- زۆر... زۆر باشم هاتە پیش چاو، لانی کەم... نا، بە تەواوەتی دلینا نیم که خۆشم دەوێت یان نا. چونکە وەلامی ئەو پرسیارە بە یەکجار دیتن، بریک ئەستەمە.

مونتانی دانیشت و ئارام بە دەستی لە دەسکی کورسیەکە ی دەکوتا، لە کاتی پەریشانیدا ئەوہ عادەتی ئەو بوو.

دیسان دەستی پی کردەوہ: «سەبارەت بەو سەفەرەم بۆ پۆم، ئەگەر پیت وایە که چکۆلەترین... باشە... ئارتور، ئەگەر پیت خۆشە، نامە یەک دەنووسم و رادەگە یەنم که ناتوانم لیژە برۆم».

- پاپا! ئە ی فاتیکان...؟

- فاتیکان نەفەریکی دیکە دادەنیت دەتوانم قەبوولی نەکەم.

- بۆچی؟ من تی ناگەم.

مونتانی نیوچاوانی سربییەوہ و گوتی: «من نیگەرانی تۆم، زۆر شت هەن که خەریکە میثکم دەتەقینن - بیجگە لەوہ هیچ پیویست نییە که من برۆم. - بەلام ئەرکی تازە ی ئۆسقوفی بوونت...»

- حە یە حە یە ئارتور! بە دەستەوہ گرتنی ئەرکی ئۆسقوفایەتی هیچ قازانجییکی بۆ من نابێ ئەگەر...

قسەکە ی خۆی بری. ئارتور قەت ئەو ی ئاوا نەدیتبوو. هەر بۆ یە زۆر نیگەرەن بوو.

- پاپا من تی ناگه م، خۆزگه باشتر شی بکه یته وه، باش بۆم پوون بکه وه با بزنام چ فکریکه بۆت هاتۆته پیشه وه و بیرى لى ده که یته وه.

- بیرى لى ناگه مه وه، - ترسیکی گه وره وه ک دۆلپا ده ست به ردارم نابى، پىم بللى کاره ساتىکی تايبه ت له ئارا دایه؟

ئارتور به وه بیره ئانه وه ی پاشا گه ردانى سه باره ت به شوپشیکى گه لاله ریکخراو له دلى خۆیدا وای بیر ده کرده وه: «شتیکى بیستوه».

به لام ئه و ئیزنى درکاندى ئه و نه ئینییه ی نه بوو. له وه لامدا ته نیا ئه وه ی گوت: «چ پووداویکی تايبه تی ده بی له ئارادا بی!»

دهنگى مونتانی رهی تووره یی پیه ديار بوو: «پرسیارم لى مه که، وه لامم بده وه! ئایا ئازار و مه ترسییه کت له پیشه؟ من نامه یی بزنام نه ئینییه کانت چیین، ته نیا ئه وه م پى بللى».

- پاپا هه موومان له به رده ست خودا داین، هه میشه بۆی هه یه پووداویک پوو بدات، من هه چ هۆ و هۆکاریک بۆ ئه وه نابینم که دواى گه رانه وه ی ئیه من ده بیی ساخ و سلامه ت نه بم.

- له گه رانه وه ی مندا، گویت لى بی کارینوا! من ئه وه ده خه مه به رده ستى خۆت و بیر لیکردنه وه ی خۆت، پیه یست ناکا به لگه و بیانوم بۆ بیئیه وه، هه ر ئه وه نده م پىم بللى «بمیته وه». ئیتر منیش بۆ ئه و سه فه ره ناچم، له م کاره ی مندا که س ئازار نابینیت. منیش ئه گه ر تۆم لى نزیک بی له ئاسایش و سلامه تی تۆ زۆرتدلنیام.

ئه و جۆره فکره خه یالیه له مونتانی به دوور بوو. هه ر بۆیه ئارتور به نیگه رانییه کی زۆره وه لى روانی و وتی: «پاپا، دلنیام که ته ندروستیت باش نییه، هه تمه ن ده بی بچی بۆ پۆم و له وى هه ول بده ی به باشی به سه سیته وه و خۆت له چنگ بی خه وى و سه رئیشه کان پزگار که ی».

مونتانی وه ک ئه وه ی که له و باسه ماندوو بیی په ریه نیو قسه که یه وه : «زۆر باشه. به یانی زوو به هه وه لین عاره بانه، ده که ومه پى».

ئارتور مات بوو و لى پووانی و گوتی: «ده تویست شتیکم پى بللى؟»
- نا، نا، ئیتر نا، به هه ندی مه گره.

نیگه رانی و خۆف پوخساری ته واو داگرتبوو.

چەند پوژىك لە رۆيشتنى مونتائلى گوزەرا بوو كە ئارتور بۆ وەرگرتنى كىتېيك چوو بۆ كىتېخانەى سەمىنارى و لە سەر پلىكانەكاندا تووشى پاپا كاردى بوو. بەرپرسە تازەكە بە رامانىكەوہ گوتى: «ئای ئاغای بىرتىن! راست ئەو كەسەى دەمويست بىيىنم، تكايە وەرە ژوورئ لەو دەردىسەرىيە نەجاتم دە». دەرگای ژوورى موتالا كردنى كردهوہ و ئارتور بە نابەدلىيەوہ كەوتە شوينى. دىتتى كەسىكى بىگانە لە ژوورى تاييەتى كارى پاپاي خوښەويستى زۆر ناخوښ و قورس و گران بوو.

بەرپرسەكە گوتى: من سەير گىرۆدەى كىتېبم، لىرە كارى سەرە كى من رىكوپىيكردى كىتېخانەكە بوو، بەلام لە پۆلین كرىنەكەيدا ھەر تەقەى سەرم دى و بۆم جى بەجى نابى.

- پىزى نىوہكان تەواو نىيە، زۆرىك لەو كىتېبە باشانە تازە بۆى ھاتوہ.

- دەكرئ لەبابەت پۆلین كردنى ئىرەوہ نىو كات ژمىر شروپەم بۆ بكەى؟

ھەردووكان چوونە كىتېخانەكە و ئارتور پىرستى كىتېبەكانى بۆ شى كردهوہ كاتى بۆ ھەلگرتنى كالاوہكەى لە جىيى خوى ھەستا، بەرپرسەكە بە بزەيەكەوہ پىشى گرت و گوتى: «نا، نا نايەلم ئاوا بە پەلە لىرە برۆى، ئەمرو شەممۆيە و تا دووشەممۆ ئازاد و بىكارى، ئىستا كە ئەوئەندم لىرە راگرتووى دەبى شىوم لەگەل بخۆى من تەنيام و پىمخوښە ھاودەمىكم لەگەل بى».

ھەلسوكەوت و رەفتارى ئەوئەندە باش و ساكار بوو كە ئارتور لە لای ئەو ھەستى بە ئارامى دەكرد. پاش باس و خواسى جۆراوجۆر، بەرپرسەكە لە چۆنىيەتى و دۆستايەتییەكەى ئەو و مونتائلى پىرسى.

- ھەوت سالىك دەبى. دوازدە سالانە بووم كە ئەو لە چىن گەراوہ.

- ئاھا بەلى! ھەر لەوى بوو كە وەك وىژەرئىكى ئايىنى ناوبانگى دەرکرد، دواى

ئەوہ بوويە قوتابىي ئەو؟

- سالىك دواتر، دواى ھەوئەلین دانىشتن لەمەر دركاندى نەپىيەكانى خوڻ مامۆستايەتى منى قەبوول كرد. لەو دەمەوہ كە چوومە زانستگە تا ئىستە، لە سەر ھەر بابەت و كىشەيەكى جىا لە دەرس و يانە يارىدەدەرم بووہ، پىاوەتییەكى زۆرى لەگەل كر دووم، ئەوئەندە زۆر كە زەحمەتە بتوانم بەيانى كەم.

زۆر باش لیت حالیم، مونتانی که سیکه که پیاو ناتوانی به چاکه له سه‌ری نه‌دوێ. - به‌رز و به‌رپز و ته‌بیعه‌ت پیاوه. ئەو قه‌شانه‌م له نزیکه‌وه دیتووه که له چین له‌گه‌لی بوون. ئەوان ده‌یانگوت زمانی ئیمه له حاست گه‌رم و گوپی و ئازیه‌تی ئەودا کۆل و کۆله‌واره، له به‌رانبه‌ر ئییش و ئازار و هه‌روه‌ها گیانبازی و وره‌ی به‌رزیدا ده‌سته‌وه‌ستان بوون.

تۆ شانسینی چاکت بووه که له سه‌ره‌تای لایه‌تیه‌وه هاورپییه‌ک و رینمایه‌کی ئاوا باشت بۆ په‌یدا بووه، ئەو باسی بۆ کردووم که باوک و دایکت نه‌ماون. - به‌لێ باوکم کاتیک که مندال بووم مردووه و دایکیشم سالیک له‌وه پیش مرد. - خوشک و برات هه‌یه؟

- نا، دووسی زه‌برام هه‌یه، کاتی که من له به‌رمه‌مان بووم کاری بازه‌رگانیان ده‌کرد.

- که وایه ده‌ورانی مندالیت به‌ته‌نیایی تی‌په‌ریوه، هه‌ر ده‌بی به‌و هۆیه‌شه‌وه بی که بایه‌خیکی زۆرتر داده‌نیی بۆ دلسۆزیه‌کانی پاپامونتانی. له نه‌بوونی پاپامونتانییدا قه‌شه‌یه‌کت هه‌لبژاردووه تا ئاکاری خۆتی لا بدرکینی و پیمان لی‌بنیی؟

- له فکری ئەودا بووم که بچم بۆلای یه‌کی له قه‌شه‌کانی ساناکاترینا. هه‌لبه‌ته ئەگه‌ر تۆبه‌کاری زۆریان له لا نه‌بی.

له لای من تۆبه‌ناکه‌ی؟

ئارتور زۆری پی‌سه‌یر بوو.

- به‌لێ - زۆریشم پی‌خۆشه، ته‌نیا...

- به‌رپرسیکی زانسته ئایینییه‌کان ته‌نیا تۆبه‌ی مه‌لا ئایینییه‌کان وه‌رده‌گری! ئەوه راسته، به‌لام من ده‌زانم که کانوون مونتانی سه‌رنج و نزیکایه‌تییه‌کی زۆری له‌گه‌ل تۆ هه‌بوو.

پیم‌وايه بریک په‌رۆشی توی بی - ئەگه‌ر منیش ناچارم قوتابیه‌کی تابه‌تی خۆم به‌جی بیلیم ناره‌حه‌ت ده‌بم. هه‌لبه‌ت ئەگه‌ر بزانی که تۆ له ژیر کاریگه‌ری رینوینییه‌کانی هاوکاریکی خۆی دای، خۆشحال ده‌بی. کوپم

ریک و راست با پیت بلیم که خوشمدهوی و هر جوریک که بتوانم
یاریده دهرت بم خوشحال دهم.

- ئەگەر بیرو پای ئیوه ئاوايه، به راستی سوپاسی رینوینییه کانت ده که م.
- دهی مانگی داهاتوو دیی بۆ لام؟ زۆر چاکه کورم هر شهویک که پیت
کرا وهره بۆ لام.

له پیش جیژنی پاکدا مونتانی به فرمی بوو به ئوسقوفی بریزیگولا له ناوچه
کوئیستانیه کانی (ئاپنین)* مونتانی له نامهیه کدا که له رومه وه ناردبووی و
نیشاندهری تهواو بوونی خه م و په ژاره ی بوو و به دلیکی شاد و دهر و نیکی
ئارامه وه بۆ ئارتوری نووسی: «دهبی رۆژانی پشووی بیی بۆ دیده نیم. منیش زۆر
زوو دیم بۆ پیزا، هیوادارم که به زوترین کاتی پیویست بتینم».

دوکتور وارن داوای له ئارتور کرد له کاتی پشوودانی جیژنی پاکدا به
جیی ئه وهی له و کۆشکه کۆنه پر له مشک و دل تهنگه دا بی که ئیستا جولیا به
سه ری را دهگات باشتر وایه له گه ل ئه و و منداله کانی بی. له که لینیکی
نامه که دا دهست نویکی ناریک و مندالانه ی تیدا بوو که له ودا جما داوای له
ئارتور کردبوو که بانگه یشتنی باوکی قه بوول بکات: «چونکه ده مه وی له
سه ر ته وه ریک له گه لت بدویم».

پاشاگه ر دانییه ک له زانستگه دا ده م به ده م له نیو خویندکاره کاند ده گه را، که
له هان دانی ئه ودا رۆلیکی به رچاوی هه بوو، بریار وابوو هر که سیک خوی
سازدات بۆ رووداوه کانی دوا ی جیژنی پاک.

هه موو ئه و رووداوانه ئارتوری والی کردبوو تا گه ش بین بی به داهاتوو.
ته وای ئه و شته دوور له زهین و نامۆیانه ی که خویندکاره کان ئاماژه یان
بی ده کرد ئه و پیی سروشتی بوو و پیی وابوو له دوومانگی داهاتوو دا
هه مووی مسۆگه ر ده بی.

ئارتور رۆژی پینج شه ممه له هه وته ی پیروژدا چوو وه بۆ مالی خویان تا
چهند رۆژی هه وه لی پشوودانی له وی رابویری. چونکه له سه ری که دیتنی

---

* - ئه و کیوانه ی که سنووری رۆژه لاتی تووسکانی بیک دینی

وارنه‌کان و شیرنایی دیداری جما و به‌جیهینانی کاری ئایینی که کیسا له هممولایه‌نگرانی خۆی ده‌ویست به گشتی پیکه‌وه جوان و شیاو نه‌بوو.

برووسکه‌یه‌کی بو جما نووسی و به‌لینی دا، که پوژی دووشه‌مه‌مه‌ جیژنی پاک ده‌که‌ویته پئ. له شه‌وی چوارشه‌مه‌مه‌دا به پوچیکی ئارامه‌وه چوو ده‌ووری نووستنی خۆی و له‌به‌رده‌م خاچدا ئه‌ژنۆی دادا. پاپا کاردی قه‌ولی دیداری سبه‌ینی به‌یانی پئ‌دابوو و چونکه ئه‌مه‌ دواین تۆبه و پئ‌لینانی ئه‌و بوو پیش هاتنی جیژنی پاک. ده‌بوو خۆی ئاماده کات بو‌دوعا و پارانه‌وه‌یه‌کی پاک و درێژخایه‌ن. په‌نجه‌کانی لیک گری دابوو و سه‌ری شوپ کردبووه‌وه سه‌ر سینگی و ئه‌ژنۆی دادابوو. مانگه‌کانی رابردووی هینایه‌وه یاد، پئ‌داگربوو له سه‌ر گونا‌هه‌ بچووکه‌کان وه‌کوو گوپرایه‌ل نه‌بوون و له سه‌رخۆ نه‌بوون و توورپه‌یی که ره‌نگ دانه‌ویه‌کی که‌می له سه‌ر پاکی و بی‌گه‌ردی روح و ده‌روونی دانا‌بوو. بیجگه له‌م گونا‌حانه کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرینی دیکه‌ی نه‌دۆزیه‌وه چونکه له‌م مانگه‌دا ئه‌وه‌نده دل‌خۆش و به‌که‌یف بوو که ده‌رفه‌تی گونا‌ح کردنی نه‌بوو، خاچیکی له سه‌ر سینگی خۆی کیشا، هه‌ستایه سه‌رپئ و ده‌ستی کرد به داکه‌ندنی جلو‌به‌رگه‌کانی.

کاتی دوگمه‌ی کراسه‌که‌ی ده‌کرده‌وه کاغه‌زیکی چکۆله له ژیر کراسه‌که‌یه‌وه خزی و به‌باله‌فری که‌وته سه‌رزه‌وی. ئه‌وه نووسراوه‌ی جما بوو که ئه‌و پوژه له سه‌ر سینگی رایگرتبوو، له سه‌ر ئه‌رز هه‌لیگرته‌وه و هه‌رچه‌نده ده‌ست‌نوسه‌که‌ خه‌ت ناخۆش بوو، به‌لام ماچی کرد. به‌و کاره‌ی خۆی پیکه‌نینی هات و دوا‌یه قه‌دی کرده‌وه، کاتی قه‌د کردنی قاقه‌زه‌که له پشته‌وه رسته‌یه‌کی خه‌ت ناخۆشی تیا نووسرابوو که تازه دیووی رسته‌که ئاوا بوو: «ده‌بی زور زوو بیی، چونکه پیم‌خۆشه دیداریکت له‌گه‌ل بوولا هه‌بی، ئه‌و به‌یینیکه لی‌زه‌یه و ئیمه هه‌موو پوژی پیکه‌وه موتالا ده‌که‌ین».

به‌خویندنه‌وه‌ی نامه‌که رق و قینیکی سه‌یر دایگرت. هه‌میشه بوولا! دیسان له لیگه‌پو‌رنه؟ چی ده‌کا له‌وی؟ جما بو‌ ده‌یویست له‌گه‌ل ئه‌و موتالا بکات؟

بلی به‌و خۆشاردنه‌وانه جمای فریو نه‌دابی؟ له‌کو‌بوونه‌وه‌که‌ی مانگی ژووه‌ندا به‌باشی دیار بوو که ئاشقی جمایه. هه‌ر به‌و هۆیه‌وه بوو که له‌پروپاگه‌نده و له

قسهکانیدا هه‌لسووراو گورجوو گۆل خۆی نیشان هه‌دا. ئیستاش ئه‌وه له لای ئه‌وه هه‌موو روژیکیش له‌گه‌ل ئه‌و موتالا ده‌کات. له پڕیکدا نامه‌که‌ی فری دا ئه‌و لاهه، دیسان له به‌رانبه‌ر خاچه‌که‌دا ئه‌ژنۆی دادا. ئه‌مه ئه‌و روچه ئاماده‌یه بوو که خوازیاری لینوردن و رۆپه‌سه‌می جیژنی پاک بوو. ئه‌و روچه‌ی که له‌گه‌ل خودای خۆی و هه‌موو جیهاندا له ئاشتی رابیده‌بوارد! روحنیکی که تیکه‌لاو بوو له‌گه‌ل شک و گومان و رق و قین و دوژمنی و نه‌خۆشی، ئه‌ویش دژ به‌هاورپیه‌ک! روخساری شه‌رمی خۆی خسته ناو دوو له‌په‌ ده‌سته‌یه‌وه.

ته‌نیا پینج چرکه له‌وه‌پیش شه‌هیدبوونی له‌خه‌یالییدا ده‌دیت، به‌لام ئیسته به‌هۆی بیری نابار و چه‌وتی گوناچار ببوو.

به‌یانی پینج‌شه‌مه‌مه، کاتی که چووه نوێژگه‌ی قوتابخانه، پاپاکاردی به‌ته‌نیایی له‌وی بوو، دوا‌ی دوعای پیش پینان، خیرا که‌وته شه‌رۆبه‌کردنی گوناحی شه‌وی رابردوو: «پاپا من به‌هۆی گوناحی ئیره‌یی بردن و شک و گومان دژ به‌که‌سیک که هه‌یج خرابه‌یه‌کی دژبه‌ من نه‌بووه خۆم به‌تاوان‌بار ده‌زانم». پاپاکاردی باش ده‌یزانی که له‌گه‌ل چ جووره تۆبه‌ کاریک رووبه‌روویه. هه‌روا به‌هۆی‌یکه‌وه‌ گوتی: «رۆله‌ گیان هه‌موو شتیکت به‌ من نه‌گوت».

- پاپا، ئه‌و پیاوه‌ی که من سه‌باره‌ت به‌ وی فکریکی باش و خاچه‌په‌سه‌ستم نه‌بووه، که‌سیکه‌ که‌ ده‌بی وه‌ک ئه‌رکیک خۆشم بو‌ی و ریزی بو‌ دانیم.

- ئایا پیه‌هندی نیوان تو و ئه‌و به‌هۆی خزمایه‌تی و هاوخوینی بوونه‌وه‌یه؟
- له‌وه‌ش نزیکتر.

- دۆستایه‌تی.

- دۆستایه‌تی له‌چی‌دا؟

- له‌کاریکی گه‌وره و پیرۆزدا.

- ساتی بی‌ده‌نگی.

— رق و توورپیه‌ی و ئیره‌یی سه‌باره‌ت به‌م... هاورپیه‌ت به‌هۆی سه‌رکه‌وتوویه‌کی زیاتری ئه‌وه له‌کاریکا؟

- من... به‌لێ، بریک، من ئیره‌یی به‌ئهم‌مۆن... و کاره‌باشه‌کانی ئه‌وه‌به‌م و ئه‌و

کات... وامده‌زانی... ده‌ترسام... ئه‌و کچه‌ی که من خۆشم ده‌وی لیم هه‌لگیریه‌ته‌وه.

- ئه‌و کچه‌ی که خۆشت ده‌وی، کچی کلیسای پیرۆزه؟

- نا، کچيکي پروتستانيه.

- کافريک؟

نارتور دهستهکانی خوی به نارحه تيبه کی زوره وه گوشي و دووپاتی کرده وه
«به لئ، کافريک ئيمه له گه ل يه ک گه وره بووین، دایکمان له گه ل يه ک ره فیک بوون و
من... ئیره بيم پی برد، چوونکه دیتم که ئه ویش ئه و کچه ی خوش ده ویت... چونکه...
چونکه...»

پاپاکاردی پاش بیدهنگییه ک، قورس و قایم دهستی کرد به قسه کردن: «پول،
هیشتا هه موو شتیکت پینه گوتوم، یانی بارستای قورسای ئه و گونا هه له سه ر
روح ت هه ست پی ده که ی.»

پاپا من... (زمانی گرتی و قسه که ی بری).

قه شه به بی دهنگی گوی بیستی بوو.

- ئیره بی بردنه که ی من، بو ئه رکی ریکخراوه ییه - ریکخراوی ئیتالیای لاو - که
من ئه ندایم ئه وم...

- ده ی؟

- ریکخراو کاریکی به ئه و سپارد که ده مویست... به منی بسپیریت، چونکه خوم
ته و او شیایوی ئه و کاره ده دیت.

- کاره که چه بوو؟

- هیئانی کتیب - کتیبی سیاسی - له و پاپوران ه ی که ده یان هینا... دوزینه وه ی
شوینیک بو شار دنه وه ی ئه و کتیبانه... له شاردا...

- ریکخراویش ئه و ئه رکه ی سپارد به غه نیمه که ی تو؟

- به بوولا و منیش ئیره بيم پی برد.

- به لگه یه کیشی بو ئه م هه سته ی تو نه خستو وه ته روو؟ تو بوولا به هوی

چی به چی نه کردنی ئه و ئه رکه تاوان بار ده که ی؟

- نا، پاپا، پر به دل و زور بویرانه کاری ده کرد. ئه و گه ل دؤستیکی به برشت و
پاک ره وشته. که به بروای من ته نیاوته نیا شایانی ریژ و خوشه ویستی و
مه زنا یه تيبه.

پاپاکاردی که و ته فکره وه.

- کورم ئەگەر پۆشناییهکی تازە دەبینی، ئەگەر دەتەهوی سەبارەت کاریکی گەورە بۆ هاویرەکانی خۆت بکە، کە بێتە هومیدیک بۆ سووککردنی باری قورسی بەش مەینەتییهکانیان، دەبێ سەبارەت بە باشترین نیعمەتەکانی خودا سەرنجیکی تاییەت هەبێ! تەواوی شتە چاکەکان لە لایەن ئەوهووە هاتوو. هەر لە لایەن ئەویشەوێهە کە خۆینیکی تازە لە رەگدا دەگەرێ، ئەگەر پێگای گیان بەختکردن ئامانجەکە بە بزگاری و ئاشتی گەیشتە، ئەگەر بە تەمای رچەشکینی و پێنیشاندەری پێگای بزگاریت بۆ هاویری هاویریبازەکانت، کە لە دەرووندا بۆ گەل دەنالین، دەبێ روح و گیانت لە بەندی رکهی رق و ئیرەیی ئازاد بکە. دلت وەکوو میحراییک واییت کە مەشخەلانی پیروزی خاچپەرستی تیا بایسی. لەبیرت نەچی کە ئەمە خالیکی بەرز و پیروزی دلیکی کە ئەمە لا پەسەندە نابێ هیچ بایخیک بە بیر و ئەندیشەیکی چەوت و خۆبەزلزانیانە بدات. ئەو کارە وەکوو ئەرکیکی پیروزی قەشەکان وایە، ئەمە تەنیا لەبەر ئەوینی ئافرەتیک یان خۆش رابواردنی ساتیک نییە، بەلکوو لە پێگای خودا و مروۆفە بۆ ئیستا و بۆ هەمیشە.

«ئای!» ئارتور داچلەکی و دەستەکانی خۆی توند گوشتی، بە بیستنی ئەم دروشمە ئەوێندە دەست بکاتە گریان.

- پاپا ئیوێ قەبوول کردنی کلیسامان پێرا دەگەیهننا! مەسیح و خاچ هاویری ئیمن...

قەشە بە شیوێهەکی بوغور و شکۆدارووە گوتی: «رۆلە، عیسا هەموو پوول پەرەستانی لە کلیسا کردە دەرەو. چونکە دەیهووست مالی خودا، مالی پارانەووە و رەجا بێت، ئەم دنیا پەرەستانە ئەو مالەیان کردبوو مەکوێ جەردەکان. دوای بێ دەنگییەکی زۆر، ئارتور بە ئەسپایی لە ژێر لێووە گوتی: «دوای کردنە دەرەوێ ئیوێ ئیتالیاش دەبیتە پەرستگەێ خودا...».

قەشەکی بری و ئەو وەلامەێ کە بە نەرمی گوترا بە گوێی گەیشت: «خوداوەند دەلێت: زەوی و هەموو بوون و غەنیمەتەکانی بۆ منە».*

* - بڕگەیک لە کتیبی پیروزی

5

دوا نیوه پړوی ئه وروژه، ئارتور هستی کرد که پیوستی به گه پریانیکی زور هه یه. ئه سبابه کانی سپارد به هاو پۆلیکی خوی و به پیاسه کردن که و ته ری به ره و لیگه پۆرن، که شه وه و ها هه وروه لای بوو، به لام هه ست به سه رما نه ده کرا. به شی ته ختایی شار له جاران جوانتر به دی ده کرا، له نه رم و نمی چیمه نی ژپر پیی، به دیتنی چاوی شه رمیون و زه قی گول ه سروشتیه به هاریه کان که له قه راح شه قام وریگا روابوون هه ستیکی شادی تیا تی دا ده بزوات بالنده یک له نیوان ئه قاقاییه کدا خه ریکی دروستکردنی هیلانه بوو له سه ر لقه داریکی باریک.

کاتیکی که ئارتور له په نایه وه ده گوزه را به سامناکی جریواندی و باله بۆره کانی لیکدا و که و ته فرین: ئارتور هه ولیدا که بیرو پای خوی له سه ر ئه ندیشه ی پاکی ئایینی داهاتوو راگریت، به لام یادی مونتانی و جما ئه وه نده به سه ر ئه و فکره دا زال بوو، که ناچار بوو دهستی لی بکیشیته وه و خه یالاتی خوی ئازاد کرد تا له سه ر خاله بهرز و پیروژه کانی راپه رینه گشتیه که ی داهاتوو بیر بکاته وه و پۆلیکی که بو هاو ریکه ی خوی له م راپه رینه دا داینا بوو، پاپا ده بی رپییه ر و پیغه مبه ریک بیت که هه موو هیزی تاریکی له به رانبه ر قی پیروژدا ریگای نه مان بگره پیش و لاوانی لایه نگری ئازادی و له بهر ده میدا ئایین و چه مکه پیروژه دیرینه کان به مانا و تیگستی نوپوه تیگ هه لکیشیکی نویی لی فی ر بن.

ئهی جما؟ ئه ها جما له باریکاده کاندا شه ر و بهر به ره کانی ده کا. سروشتی ئه و له قالبی گلینه ی ژنانه قاره مانه کاندا دار پیژراوه. جما هاو رپییه کی ته واو و

کچیتکی پاک و ئازا و بویر دهبی. لهو کچانهیه که ئیلهامدهری شیعیری شاعیرانه و، ههوین و بزویتهری خه یالیانه. جما له په نای ئه و و شان به شانی ئه و هه لوئست دهگری. خو ده سپیرنه پیللی شه پۆلانی مه رگیکی سه ره رزانه به سه ر زولمدا و یان له کاتی سه رکه وتن و پیروزیدا پیکه وه گیان به خت که ن بۆشورپش و بۆ سه رکه وتن، چونکه بی گومان سه رکه وتن نزیکه و ده گاتی، له ئه وینی خۆی ئه و ئاگادار ناکات و هه ر شتیکی که رۆحی ئارامی ئه و بشله ژینی و شووشه ی دۆستایه تی نیوانیان بچرژینی خۆی ده پاریزی. لای ئه و جما زینده وه ریکی ریزدار و پیروژ و قوچی قوربانیه کی پاکه، که ده بی له ریگای رزگاری مرۆقه وه قوربانیه ی سه ر ئاگر بی، ئه وه کئ بوو که ده یویست هه نگاو بنیته میحرابی پاکژی رۆحه وه، که ته نیا له گه ل ئه شقی خودا و ئه شقی ئیتالیا دا ئاشنا بوو.

ته نیا ئه شقی خودا و ئیتالیا. کاتی چوونه له و ماله گه وره و دل ته نگه ی «شه قامی کۆشکه کان» وه ژوور که وتن، له پریکدا هاتنه خواریه تئوکیک بارانی هه ست پی کرد.

خزمه تکاره که ی جولیا، خاوین و ئارام وه ک هه میشه به ریزگرتنیکی زۆره وه له سه ر پلیکانه کان بوو.

- ئه م کاته ت باش گنیونیز، براکانم لیژهن؟

- ئاغای توماس و خاتوو بیرتین له وین و له ژووری میوانان دانیشتون. ئارتور به نابه دلی چووه ژووری. ئه م ماله چه ند دل ته نگه! ده تگوت سیلاوی ژیان له په نایه وه تیده په ری و قه تیش له ئامیزی ناگریت. قه ت گۆرانکاری تییدا به دی نایه، نه له دانیشتوانی مالیدا و نه له ره سمی خیزانیاندا و نه له موبله کاله وه بووه کاندا نه له حاجه ت و که وچکی کۆن و ناحه ز و که لوپه ل و پوخساری بی دیمه نی ژووره که. ته نانه ت کۆله که کانی ژووره که ش وه کوو گۆله ده ست کرده ئاسنینه کان ده چوون که به ده ست په نگ کرابیتن، ده تگوت بۆن و به رامه ی رۆژه گه رمه به هاریه کانیا ن نه چیشتوو. جولیا بۆ خواردنی فراوین جلو به رگی له به ر کردبوو و له ژووری خواردن که وه کوو ناوه ندی ماله که ده چوو چاوه روانی میوانانی ده کرد. ئه و به و بزه ده روونیه ی و به و

کراس و دامه‌نه کورته‌یه‌وه ده‌یتوانی ببیته مودیلنکی جلو به‌رگ. به‌خیره‌هاتنکی ساردی کرد و گوتی: «حالت چونه؟ ئارتور؟ (به‌سه‌ری په‌نجه‌ی ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل کرد دوايه ده‌ستی به‌سه‌ر کوته هاوریشمیه‌که‌ی داهینا که له‌گه‌ل ره‌نگی دامه‌نه کورته‌که‌ی ری‌ک که‌وتبوون).

هیوادارم حالت زور باش بی و سه‌رکه‌وتنکی باشت له زانکودا مسوگه‌ر کرد بی.»

ئارتور به‌وته‌یه‌کی ساکار و هیواش وه‌لامی داوه و بیته‌نگیه‌کی ناخوش دایگرت و گیانی داهیزرا، هانتی جیمز به‌قه‌لافه‌تیکی له‌خوباییه‌وه، له‌کاتیکدا که نوینه‌ریکی پیر و له‌خوبایی پاپوره‌وانیی له‌گه‌ل بوو، هه‌ل‌ومه‌رجه‌که‌ی له‌بارتر نه‌کرد، به‌لام کاتیکی که گنیوینز گوتی خورادنی شیو حازره، ئارتور له‌دله‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌یی هه‌لکیشا.

- جولیا برسیم نییه شیونناخوم، ئه‌گه‌ر لیم گه‌ریی ده‌چمه ژووره‌که‌ی خوم. توماس گوتی: «کورپی باش تو سه‌بارت زور پاریز له‌خورادنی ده‌که‌ی دلنیام که خوت نه‌خوش ده‌خی.»
- قه‌یناکه شه‌و باش.

ئارتور خزمه‌تکاریکی له‌کالیدوره‌که‌ی دیت و داوای لی کرد کاترمیز شه‌شی به‌یانی له‌خه‌و هه‌لی‌بستینی.
- سیننیورینو* ده‌چی بو کلیسا؟
- به‌لی، شه‌و باش تیرزا.

چوو ده‌ژووره‌که‌ی خوی، ئه‌م ژووره جاران هی دایکم بوو، شانشینه‌که‌ی روو به‌په‌نجه‌ره‌که، که له‌کاتی نه‌خوشیه دریزخایه‌نه‌که‌یدا وه‌ک نویتزگه‌یه‌کی تایبه‌تی دابین کرابوو. له‌میحرابه‌که‌ی خاچیکی گه‌وره‌ی لی بوو که پینیه‌کانی ره‌ش بوو. پووبه‌رووی ئه‌ویش چرایه‌کی پومی چکوله هه‌لواسرابوو. له‌و ژووره‌دا بوو که دایکی کوچی دواپی کرد. په‌سمه‌که‌ی به‌دیواری سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌وه هه‌لواسرابوو گولدانیکی چینی که زه‌مانیک هی ئه‌و بوون له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانرابوو، پر له‌گوله‌وه‌ه‌وشه‌یه‌کان که ئه‌و زوری

---

* - خزمه‌تکاره‌کان کورپه‌ئاغا و ده‌وله‌مهنده‌کانیان به‌و نیوه بانگ ده‌کرد.

خۆش دەوایست. راست سالیك به سەر مردنیدا تی پەریبوو، بەلام هیشتا خزمەتکاره ئیتالیاییهکان ئەویان فەرامۆش نەکردبوو.

ئارتور رەسمیکی له چوارچیوهگیراوی له جانتاکه‌ی خۆی دەرھینا که زۆر به جوانی پێچرابوووه رەسمیک که به پینووسیکی رەش کیشابوو یانوه وه هی مونتانی بوو که له رۆمه‌وه چه‌ند رۆژ له‌وه‌پیش هاتبوو. له‌و کاته‌دا که سه‌رگه‌رمی کردنه‌وه‌ی ئەو خه‌زینه‌یه بوو، خزمەتکاری تایبه‌تی جولیا به سینیه‌ک خوارده‌مه‌نییه‌وه هاته ژووری. چیشتلاینه‌ره ئیتالیایه‌که‌وه ئەم سینیه‌ پێخۆره‌ی نارده‌بوو که تا پیش هاتنی که‌بیانووه تازە و مرچ و مۆنه‌که، خزمەتی گلا‌دییسی ده‌کرد.

چیشتلاینه‌ره که هه‌موو جو‌ره پێخۆریکی خۆشی بو کوری ئەربابه خۆشه‌ویسته‌که‌ی دانا‌بوو که هه‌موو حه‌لال و په‌سندی کلیسا بوون. ئارتور هه‌ر له‌تیک نانی خوارد. پیش‌خزمه‌ته‌که که خوشکه‌زای گنیونیز بوو و تازە له‌ به‌ریتانیاه‌وه گه‌رابوووه به‌ بزیه‌کی ماناداره‌وه سینیه‌که‌ی برده‌ ده‌ری. ئەو پیش‌خزمه‌ته‌ش تیکه‌ل به‌ تیپی پرۆتستانییه‌کان له‌ ژووری خزمه‌تکاره‌کان ببوو.

ئارتور چوه‌ه شانشین، له‌ به‌رانبه‌ر خاچه‌که‌دا چۆکی دادا و هه‌ولێ دا زه‌ینی خۆی ئارام و ئاماده‌ بکات بۆ پارانه‌وه و هزری ئایینی، به‌لام باش بۆی جی‌به‌جی نه‌بوو، هه‌روه‌کوو توماس گوتی، زۆری پاریز کردبوو له‌ خواردن و هه‌ر ئەم نه‌خواردنانه وه‌کوو شه‌راپیکی خه‌ست، کاریگه‌ریی له‌ سه‌ر میثکی دانا‌بوو، موچرکی به‌ پشتی داها‌ت، چاوی لیل بوو و خاچه‌که‌ی باش نه‌ده‌دی. دوا‌ی دوا‌ی هه‌لیت‌وپه‌لیتیکی زۆر توانیی فکری سه‌رگه‌ردانی خۆی له‌ سه‌ر رازونه‌ینی کاری ئایینی بگیرسینیته‌وه. ئاخه‌رکه‌ی ماندوو‌بوونی له‌شی به‌سه‌ر شیوا‌وی میثک و سه‌رئیشه‌که‌یدا زال بوو. ئە‌وجار به‌ زه‌ینیکی ئارام و ئاسوده‌وه خه‌وی لی‌که‌وت.

له‌ غورابی خه‌وی‌دا بوو، که به‌ توندی له‌ ده‌رگا‌که‌یان دا، له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «ئاه، ته‌رزا!» به‌ ته‌پلۆسیه‌وه وه‌رسوو‌را.

دیسان له‌ ده‌رگا‌که‌یان داوه و له‌ پریکدا له‌ جیگای خۆی ده‌رپه‌ری و هه‌ستا، پیاویک به‌ زمانی ئیتالیایی نه‌راندی: «سینیورینۆ! سینیورینۆ! تۆ خودا هه‌سته!»

ئارتور له قەرەوئەلەكەوہ خۆی فریدا و گوتی: «چی بووہ؟ كئیه؟»

- منم، جان باتیستا، ھەستە زووكە، بۆخاتری ھەزرەتی مریەم ھەستە!

ئارتور بە پەلە جلو بەرگی لە بەر کرد و دەرگای کردوہ، ھەر وا كە بە پەڕیشانییەوہ دەپروانییە روخساری ترساو و رەنگ پەریوی عارەبانەچیەكە، دەنگی ھەنگاوەكان و تەقەتەقی ئاسن بە درێژیایی كالیدۆرەكە دەنگی دەداوہ، لە پڕیكدای شتەكەى بۆ مەلوم بوو لە سەرەخۆ پرسی: «بە شوین منوہن؟»

- بە شوین ئیوہوہن! ھەھەھە، سینیورینۆ، زووكەن! شتیتك ھەھە
بیشارەوہ، چاولیکە من دەتوانم....

- ھیچم نییە بیشارمەوہ، براكانم دەزانن؟

ھەوہل كەس كە یۆنی فۆرمی لە بەردا بوو لە سووچی كالیدۆرەكەوہ دەرکەوت - سینیوریان دەوئ. بە داخەوہ دانیشتوانی مالى ھەموویان بە خەبەرن! چ رۆژە رەشییەك... چەندە سامناكە! ئەویش لە رۆژی پاكدا! ھۆ خواوہند و كەسایەتیە پیرۆزەكان رەحمان پى بكەن!

جان باتیستا كەوتە گریان. ئارتور دووسى ھەنگاو چووہ پێشەوہ، چاوەروانی جەندەرمەكان بوو كە بە ھەراوھۆریاوە نزیك دەبوونەوہ، راوہستا. چەند خزمەتكارىك بە جلو بەرگیكى شپریوہوہ دەلەرزین و بە شوین جەندەرمەكانەوہ بوون، دووای ئەوہى سەربازەكان دەوری ئارتوریان دا ، ئاغا و خاتوونی خاوەن مال، بە شوین ئەم دەستە و گرووپە سەیرەدا گەشتتە ئەوئ. ئاغا پیژامەى لە بەردا بوو و دەمپیییش(نەعل)ى لە پێدا. خانمیش تەنووڕەھىكى درێژی لە بەر کردبوو. پڕچیشى لە كاغەزى فێرەوہ پێچابوو.

بە دیتنى ئەو قەلافەتە سەپروسەمەرانە ئارتور لە پڕیكدای ئەو وتەھەى بە زەین گەشتت: «بئى شك شەپۆلىكى دیکەمان لە پێشدايە، ئەم ژن و مێردانە بەرەو لای پاپۆرەكە دین! ئەمەش جووتە ھەيوانىكى زۆر سەیر!»

پیکه نینی ده هات، به لَام جیگای نه بوو . ئیستا ده بوو سه رنج بداته شته بایه خداره کان، له ژیر لیویه وه گوتی «Ave Maria ReGina cali» سه ری وهر سووراندا تا کاغه زه فیڤره کانی سه ری جولیا نه بینیت نه وه کوو کاری نابه جی بکات، ئاغای بیرتین له ئه فسه ره جه ندرمه که نزیک بووه وه و گوتی: «تکایه پیم بلین بزانه هاتی ئیوه ئاوا بو مالی ئیمه چ مانایه کی هیه؟ ده بی پیتانی رابگه یه نم ئه گهر به باشی بوم شی نه که نه وه ناچارم له لای بالویزی به ریتانیا شکایه تتان لی بکه م.»

ئه فسه ره که فه رمانیکی له مه رگرتنی ئارتور بیرتین خویندکاری فه لسه فه دهره ئینا و دایه دهستی جیمز و به تووره یه وه گوتی: «پیم وابی ئه وه فه رمانه به لگه یه کی زور باشه بو ئیوه و بو بالویزی به ریتانیا ییش» و به ناقالییه وه گوتی: «ئه گهر خوازیا ری روونکردنه وه یه کی زورتی، باشتروایه خوت بیی بولای سه روکی پولیس.»

جولیا نامه که ی له دهست میرده که ی دهره ئینا. چاویکی له نامه که کرد و دایه وه ک ژنیکی مۆدیرن به تووره یه وه بو ئارتوری فریدا و گورانندی: «ئه وه توی که بوویه هوی سه رشوپی مالی! کاریکی وات کردوه که له وشاره دا هه رکه س هه لدهستی به سه یروسه مه ره وه لیمان دهروانن وه ک ئه وه ی چوو بیتنه دیتنی شانۆ، له گه ل ئه وه هه مووه دیندارییه ت بویته خو راکی زیندان! ئه وه راست ئه وه چاوه رووانییه که له کوری ژنه کاتولیکیه کمان هه بوو...»

ئه فسه ره که چووه ناو قسه که یه وه و گوتی: «خانم له گه ل که سیکی گیرا و نابی به زمانی بیگانه قسه بکه ی، به لَام ئه وه دژایه تیه نه یوانی هه راوه وریای جولیا بیده نگ کات که به زمانی به ریتانیا ی دهدوا به ته وسه وه گوتی: «راست ئه وه شته ی که چاوه روانی بووین! ده ی ده ی ئا ئه مه بوو که خو ی له ژیر پوژوه وانی و دوعا و هزری ئایینیدا شار دبووه وه! ده بوو بمزانییا که هه موو ئه وه کارانه کو تایه کی ئا وایان هیه.»

---

* . ماریا دلخوش بژی ئه ی مه له که ی ئاسمانه کان (لاتین) ئه مه له سه ره تای دوعا کردنی کاتولیکه کانداه که لکی لی وهرده گری.

دوکتور وارن جاريکیان گوتبووی که جولیا وه کوو سالاد(زه لاته) یک وایه که چیشتلینه ره که یهک شووشه سرکه‌ی به سهردا کردب.

ئارتور له داخی دهنگه تیژه‌که‌ی جولیا ددانه‌کانی له چیره‌وه برد، له پریکدا ئەو به‌راوهرده‌ی هاته‌وه یاد: «ئەم قسانه ئاکامیکیان نییه، نایه‌وی له خۆپایی بترسین، هه‌موو که‌س ده‌زانی که هه‌مووتان بی‌تاوانن، کاکه پیم‌وابی ده‌تانه‌وی شته‌کانم بگه‌رین، هیچ شتیکی وام نییه که بیشارمه‌وه». کاتیکی که جه‌نده‌رمه‌کان دیوه‌که‌ی ده‌گه‌ران، نامه‌کانیان ده‌خوینده‌وه، په‌رتووکه‌کانی زانکۆی ئەویان ئەم باره‌وبار ده‌کرد، دۆلاب و چه‌که‌جه‌کانی ده‌گه‌ران، ئارتور به‌که‌میک دل‌ه‌راوکیوه له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی دانیشتوو چاوه‌پروان ماوه، به‌لام هیچ په‌ریشان و ناره‌حه‌ت نه‌بوو ئەو پشکنینه‌نه‌ی شله‌ژانده‌بوو، هه‌میشه‌ ئەو نامانه‌ی که بو‌نی گیران و خراپه‌ی بو‌که‌سیک لینه‌هاتبایه‌ ده‌یسووتاند، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ ته‌نیا چه‌ند شی‌عیریک که که‌متاکوریک شو‌ر‌شگیری و ئایینی بوون و له‌گه‌ل دووسی ژماره‌ رۆژنامه‌ی ئیتالیا‌ی لاو له‌و گه‌ران و پشکنینه‌دا که‌وتنه‌ ده‌ستی پشکنینه‌ران.

جولیا دوا‌ی به‌ربه‌ره‌کانییه‌کی زۆر، ئیتر پییه‌ندی خواستی هیوه‌ره‌که‌ی بوو، له‌ کاتیکیا جیمز خواجه‌ خولامی* بوو و که‌وتبووه شوینی، به‌ جیفرک لیدانیکی له‌خۆباییانه‌وه به‌ خیرایی له‌ په‌نا ئارتوره‌وه به‌ خیسه‌یکه‌وه گوزه‌را و چوووه ژووری نووستنه‌که‌ی خوی.

که ئەوان ژووره‌که‌یان به‌جی هیشته‌ت. توماس هه‌روا بی‌راوه‌ستان ئەمه‌سه‌روه‌ئوسه‌ری ژووره‌که‌ی ده‌کرد، هه‌ولی ده‌دا که له‌ سه‌ره‌خۆ بی. له‌ ئەفسه‌ره‌که‌ نزیک بووه و ئیزنی لی خواست تا له‌گه‌ل ئارتور قسه‌ بکات. دوا‌ی ئەوه‌ که ئەفسه‌ره‌که‌ به‌ ئاماژه‌ی سه‌ری گوتی باشه، چوو بو‌لای ئارتور و به‌ ده‌نگیکی ماندوو و بریک نووساوه‌وه ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد: «گویی بدیهه‌ پووداویکی ناخۆشه، من به‌ش به‌ حالی خۆم زۆر به‌داخم». ئارتور ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ وه‌کوو گزنگی به‌ربه‌یانی هاوینان سه‌ری هه‌لینا و

* - خواجه‌خولام بوون: لی‌پارانه‌وه

گوتی: «ئۆوه هه‌میشه له‌گه‌ل من دلۆفان بوون، نینگه‌رانیش مه‌بن، ئه‌ونده‌ش جی‌گای مه‌ترسی نییه».

توماس سمیللی خۆی تووند کیشا و له‌ پری‌کدا پرسى: «چاولی‌که ئارتور! ئایا... ئه‌مه کاره‌ی توو پیوه‌ندی به... پاره‌وه هه‌یه؟ چونکی ئه‌گه‌ر وابی، من...»
پیوه‌ندی له‌گه‌ل پاره‌! سه‌یره نا! چ پیوه‌ندیکی هه‌بی...

- ئه‌ی له‌و کاره‌ سیاسیی به‌ئه‌قلانه‌یه؟ وام فکربۆی ده‌چوو، زۆر چاکه‌، وره‌ت به‌ر نه‌ده‌ی... زۆر گویت به‌ قسه‌کانی جولیاش نه‌بزویت. ئه‌و ته‌نیاو ته‌نیا زمان پیسه‌ و دم شه‌ره‌، ئه‌گه‌ر پیویستیت به‌ پاره‌یه... یان شتیکی‌تر پیم‌رابگه‌یه‌نه‌، پیمده‌لیی؟

ئارتور به‌ بی‌ده‌نگی ده‌ستی بو‌ مالاوایی برده‌ پیشی، توماسیش زۆر لی‌زانانه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که شتیک رووی نه‌دابی رووتال و دل‌ره‌ق ژووره‌که‌ی به‌جی هیشته‌.

له‌وکاته‌دا جه‌نده‌رمه‌کان پشکنینی خۆیان ته‌واو کردبوو. ئه‌فسه‌ری به‌رپرسیش داوای له‌ ئارتور کرد که جلوه‌رگه‌کانی له‌به‌ر کات، ئه‌ویش خیرا به‌ قسه‌ی کرد و کاتی که ده‌یویست ژووره‌که‌ی به‌جی بیلی، به‌ دوو دلیه‌وه‌ راوه‌ستا، پی‌وابوو مالاواییکردن له‌ نوێژگه‌ چکوله‌که‌ی دایکی له‌ پیش چاوی جه‌نده‌رمه‌کان کاریکی قورس و گرانه‌.

پرسی: «ئه‌گه‌ر ده‌کرئ و ده‌توانن بو‌ چه‌ند ساتی له‌و ژووره‌ بچنه‌ ده‌ری؟ ده‌زانن که ناتوانم هه‌لیم و هیچیشم نییه‌ که بیشارمه‌وه».

- بمبووره‌ که‌سیکی ده‌ستبه‌سه‌رکراو گیراو ناتوانی به‌ ته‌نیا بی؟

- زۆر چاکه‌، قه‌ی ناکه‌،

چوو ه‌شانشینه‌که‌، چۆکی دادا و لاق و پی‌ی خاچه‌که‌ی ماچ کرد و به‌ نه‌رمی و له‌ ژیر لیوه‌وه‌ گوتی: «خوداوه‌نده‌ هه‌تا ماوم دین و ئیمانی خۆم پی‌به‌خشه».

کاتیکی که هه‌ستا، ئه‌فسه‌ره‌که‌ که له‌ په‌نای میزه‌که‌ راوه‌ستابوو و چاوی

له‌ وینه‌ی مونتانی ده‌کرد پرسى: «خزمته‌؟»

- نا، متمانه‌ی توبه و پئی‌لینانی گونا‌حاکانه، ئوسقوفی نویی بریزی‌گولایه
(BrisiGella) له سهر پئی‌لیکانه‌کان خزمه‌تکاره ئیتالیایه‌کان راوه‌ستابوون. به
نیگه‌رانی و به داخه‌وه له‌وه‌زعه‌یان ده‌روانی. ئه‌وان، هه‌موو ئارتوریان له‌به‌ر
خۆی و به‌خاتری دایکی، خۆش ده‌ویست. هه‌موو ده‌وره‌یان دابوو، به
په‌رۆشیه‌وه ده‌ست و جلو‌به‌رگه‌که‌یان ماچ ده‌کرد. جان‌باتیستا له‌ولاوه
راوه‌ستابوو، فرمیسک به‌سهر سمیله‌ سپیه‌که‌یدا ده‌هاته‌ خوارئ . هیچ کام له
بیرتینه‌کان بو‌ خوداحافیزی نه‌هاتنه‌ ده‌رئ. سروساردی و دل‌ه‌قیی ئه‌وان
خزمه‌تکاره‌کانی ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ش دل‌وفان و خه‌مخۆر کردبوو. ئارتور کاتی
ته‌وقکردن و مالاوایی له‌گه‌ل پئی‌شخزمه‌ته‌کان خه‌ریک‌بوو به‌لادا بی و بکه‌وئ.
خوداحافیز جان‌باتیستا، له‌ لایه‌ن منه‌وه منداله‌کانت ماچ که، خوداحافیز
تیرزا، هه‌موو شه‌وئ دوعام بو‌ بکه، خوداتان له‌گه‌ل بی! خوداتان له‌گه‌ل بی!
خوداتان له‌گه‌ل بی! به‌په‌له‌ له‌ پلیکانه‌کان هاته‌ خوارئ و به‌ره‌وه‌ ده‌رگای
ده‌ره‌وه‌ رۆیی، که‌من که‌ گوزه‌را ته‌نیا کۆمه‌لیک پیاوی بی‌ده‌نگ و ژنی
چاوبه‌فرمیسک له‌به‌ر ده‌رگا راوه‌ستابوون و چاویان له‌ عاره‌بانه‌که‌ ده‌رکرد
که‌ دوور ده‌که‌وته‌وه.

6

ئارتوريان برده قه لايه كى گوره كه هى سده كانى نيوده راست بو، كه له زاركى به نده ريكداء بوو ئه و توانيى خوئى رابيتنى له گهل ژيانى زيندان، ژووره تاكه كه سيه كهئى زور شيدار و تاريك بوو، گهرچى ئه و له كوشكيكى لاي ويا بورا* دا گوره ببوو، هه وايه كى خه فه، مشك، بوئى پيس هه مووى ئه وانه بوو ئه و شتيكى تازه بوون، خوراكيش خراپ و كه م بوو، به لام جيمز خيرا ئيزنى خواست و هه موو پيداويستيه كانى ژيانى بوو نارد. ئه ويان له به ندى تاكه كه سيدا راگرتبوو. بوئى ده ركه وت كه ئه و چاوه ديويه توندهئى كه چاوه پروانيى ده كرد له زينداندا نه بوو. سه ره راي ئه وهش بوئى پروون نه بووه وه كه له سه ر چى گيراوه.

دواى ئه وه له كاتى گيرانيه وه هه تا ئيستا كه له قه لا دايه هه روا له سه ره خو و ئارام و هيدي بوو. چونكى ئيزنى كتبخويندنه وه يان پي نه ده دا كات و ساتى خوئى به پارانه وه و دوعا و بارى ئايينييه وه راده بوارد. بي ئه وهئى شله ژاو و نيگه ران بي، خوئى دابووه ده ستي پرووداوه كان و پيش هاته كانى ئيستا و داهاتوو. رورتيك ياساوليك ده رگاي به نده كهئى كرده وه و بانگى كرد: «تكايه له م ريگايه وه و ره!» دواى بيستنى دووسى پرسيار كه وه لامه كانى ته نيا «حه قى قسه كردنت نيه» بوو. له پرووى ناچاره وه قه بوولئى كرد. به شوين ياساوله كه دا له هه ساره پيچ لاو پووچه كان و كاليدورو پليكانه كانه وه كه كه م و زور شئ دار و بوئى ناخوشيان لي ده هات، چونه ژووركي پرووناك و گه و ره.

لەم ژوورەدا سێ نەفەر بە بەرگی عەسکەر یەوێ لە پشت میزیکێ گەورە دانیشتبووون کە پوویشیکێ سەوز بە سەر میزەکە دادرابوو و بە بریکێ زۆرکاغەزەوێ بە بێ تاقەتیەوێ باسی بابەتی جوورابووریان دەکرد. هەر کە هاتە ژوورەوێ هەر سینکیان قەلافەتیکی گرت و لەخۆباییان بە خۆیانەوێ گرت. یەکیکیان کە پیرتر دیار بوو و بریک بە خۆی راگەیشتبوو، رەنگ گەنمی و ریشی شانە کراو کە بەرگی سەرەنگی* لەبەردا بوو. بە ئەنگوستی ئاماژە ی بە کورسیەکی ئەوبەری میزەکەوێ کرد کە دانیشی و دەستی کرد بە لێ پرسینەوێ.

ئارتور چاوەروانی توورەیی و هەرەشە و جنیو بوو، هەر بۆیە بە ئارامی بەبیر لیکردنەوێ دەویست وەلام داتەوێ، بەلام خەونەکی وەرپاست نەگەرا سەرەنگ لە سەرخۆ و کلێشەیی پرسیری لێ کرد. پرسیارەکان لە سەر ناو، تەمەن، رەگەز، ئیش و لەو بابەتانە بوو وئەویش وەلامی داو. بە تەواوەتیش لە سەر کاغەز دەنووسرا، خەریک بوو تاقەتی بەسەر دەچوو کە سەرەنگ پرسی: «دە ئاگای بێرتین، سەبارەت بە ئیتالیای لاو چ دەزانی؟»
 - ئەوئەندە دەزانم کە بزاقیکی ریکخراوەییە کە لە مارسە ی رۆژنامەییە ک دەردەکەن و لە ئیتالیادا بلاوی دەکەنەوێ، بەو هیواییە کە بتوانن خەلکی بۆ شوپشیکێ گەورە هان بەدن تا سوپای نەمسا لەو ولاتە وەدەرنین.
 - پیموایە رۆژنامەکیان تەخویندبیتەوێ.

- بەلێ، پیمخۆشە

- کاتیکی کە ئەوت دەخویندەوێ، پیتوانەبوو کە کاریکی دژە یاسایی

دەکە ی؟

بەلێ دەمزانی.

- ئەو رۆژنامانە ی کە لە ژوورەکەت دا دۆزراوێتەوێ لە کویوێ

پیت گەیشتوێ؟

- ناتوانم ئەوئەتان پێ بلیم.

** - دەرەجەییەکی ئەفسەری

- ئاغای بیرتین تۆ ناتوانی لیره‌دا به ئیشتیای خۆت قسه بکه‌ی، تۆ له سه‌رته وه‌لامی پرسیاره‌کانی من بده‌یته‌وه.
- زۆرچاکه ئه‌گه‌ر ئه‌و جووره وه‌لامدانه‌وه‌ی منتان پین ناخۆشه ده‌لیم: «پیتان نالیم».

سه‌ره‌نگ گوتی: «له‌ کرده‌ی خۆت په‌ژیوان ده‌بیته‌وه، ئه‌گه‌ر به‌م شیوه‌یه بدوئی». ئارتور بی‌ده‌نگ بوو و ئه‌ویش دریژه‌ی پی‌دا: «دوای ئه‌وه ده‌بی پیتان بلیم به‌لگه‌مان به‌ده‌سته‌وه‌یه که نیشان ئه‌دا، پیوه‌ندی ئیوه له‌گه‌ل ئه‌و ریکخراوه‌یه زۆر نزیکتر و قایمتر بووه له‌ موتالای رۆژنامه‌یه‌کی به‌ نه‌ینی ده‌رکراو، تا زووتر بیدرکینی و پی‌ل‌ئی‌نی به‌ قازانجته، راستی و دروستی ئه‌و کاره زوو پوون ده‌بیته‌وه و ده‌شبینی که خۆ هه‌لاواردن ئاکامیکی نییه.

- من شتیکم نییه که بیشارمه‌وه، ئیوه ده‌تانه‌وی چی بزانی؟
- له‌پیشدا - چۆنه ئیوه که که‌سیکی بیانین خۆتان ئاویته‌ی ئه‌و کاره کردووه؟

- زۆرم بیر له‌وه کردووه‌ته‌وه و هه‌لمسه‌نگاندووه، هه‌رچییه‌کی گیرم که‌وتوووه خویندووومه‌ته‌وه و که‌لکی پیویستم ل‌وه‌رگرتوووه.
- بۆ چوونه ناو ئه‌و ریکخراوه‌یه‌وه ک‌ی هاندهرتان بووه؟
- هیچ که‌س - ویست و داخوازی خۆم بووه.

سه‌ره‌نگ به‌ تووره‌یه‌وه گوتی: «ژوورم پی‌ده‌که‌ی» به‌ قسه کردنه‌که‌یدا ئیتر له‌ سه‌ره‌خۆ نه‌بوو.

- به‌ ته‌نیایی و له‌خۆراوه که‌س ناتوانی تیکه‌لی ریکخراوه‌یه‌ک یا جه‌ماوه‌ریک بی. ئه‌و بیروکه‌یه‌ت له‌گه‌ل کیدا هینتایه ئاراوه؟
- [بی‌ده‌نگی]

- ئه‌ری ده‌کرئ وه‌لامم بده‌یه‌وه؟
- تا ئه‌و کاته‌ی پرسیاره‌کانت به‌و شیوه‌یه بی، نا،

ئارتور به‌ روو گرژیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. ورده ورده تو‌ره‌بوونیکی سه‌یر به‌ سه‌ریدا زال ده‌بوو. تا ئیستا زانیبووی که خه‌لکیکی زۆریان له‌ لیگه‌ژۆرن و پیزادا گرتوووه، هه‌رچه‌ند له‌ به‌رینایی شه‌پۆلی گیراوه‌کان بی‌ئاگا بوو. هه‌ر

ئەوئەندەى بېستېبو، بۆيە نېگەرانى سەلامەتتى گىانى جىما و ھاورپىكانى بوو. دلۇقانى درۆيىنى ئەفسەرەكان و ھېرش و بەرخودانىك كە ماندووى كىردبوو پرسىيار و وەلامە درېژەكان كە ساسىيان كىردبوو. دەنگى ھەنگاوى ياساۋلەكە كە لە دەرەھەى ژورەكەدا ئەم بەرەوئەوبەرى دەكرد بە شىۋەھەكى زۆر ناخۆش لە گوڭىدا دەنگى دەداۋە. دواى ئەوھەى ئەفسەرەكان بېرىك لەگەل يەك دووان سەرھەنگ پرسى: «دەبى پېمان بلىى دووايىن جار كە جووانى بوولات دىت كەى بوو؟ راست ئەو كاتەى بوو كە پىزا بەجى بىلى وانىيە؟»

- من كەسىك بەو ناوہ ناناىم.

- چۆن جووانى بوولا؟ ئەو ھەر دەناسى - لاۋىكى بالا بەرزە كە رىشى سى تىخ دەكرد، ھاپۆلى خوت بوو.

- لە زانكۇدا زۆرم ئەو قوتابىيانەى من ناياناسم.

- بەلام ھەتمەن بوولا دەناسى؟ چاۋلىكە ئەو دەسخەتى ئەو، دەبىنى ئەو ئەتۇ بە باشى دەناسى.

سەرھەنگ نامەھەكى بە روو تالىھە دا بە دەستىھە كە بە سەردىپرى «تىكىستى كۆبوونەھە» و ئىمزاى «جووانى بوولا» ۋە بوو، ئارتور بە تىروانىنىكى خىرا چاۋى بە ناۋى خۆى كەوت بە پامانىكەھە سەرى ھەلىنا و پرسى: «دەبى ئەو بەخوئىمەھە؟»

- بەلى، دەبى بىخوئىيەھە چونكە سەبارەت بە تۇيە.

كاتىك كە ئەفسەرەكان بى دەنگ دانىشتىبوون و لە پوخسارى ئەويان دەرۋانى، دەستى كىرد بە خوئىندەھەى برووسكەكە. ئەم بەلگەھە ۋاۋىدەچوو سەبارەت بە وەلامى بېرىك پرسىيار بوۋىن. ۋادىار بوو بوۋلاش گىرابوو. ئەم بەلگەھە سەبارەت بە تاييەتمەندىە ئاسايىھەكان بوو. بە دواى ئەو دا روونكىردنەھەكى كورت بوو لەمەر پىۋەندى بوولا لەگەل رېكخراۋ و بلاقۇگە ناياسايىھەكى لىگھۆرن و كۆبوونەھە خوئىندكارىھەكان. دوايە گەيشتە ئەم بېرگەھە: «لە نىۋ ئەو كەسانەى كە ھاتتە رىزى خەباتى ئىمەھە، لاۋىكى بەرىتانىيىشى تىدايە كە ناۋى ئارتورە و مندالى خىزانىكى دارا و خاۋەن پاپۆرە».

له توورپه پیدا خوین بهر چاوی گرتبوو. بوولا ئهوی به دهسته وه دابوو! بوولایه کی که بهر پرسیاره تیه کی گه وره ی هه لسووراوانی له ئه ستودا بوو، بوولایه کی که جمای له دین لادابوو، بوولایه کی که شهیدای جما بوو! برووسکه که ی له سهر میزه که دانا و چاوی برپه زهوی.

سهرهنگ به دلوقانییه وه گوتی: «پیم وایه ئه م به لگه چکوله یه زهینی توی خستیته گه پ».

ئارتور سهری بادا: «من که سیک به و ناوه نانا سم». به دهنگی کی گیراو و توورپه وه گوتی: «ده بی هه له یه ک کرابی».

- هه له؟ زور بی مانایه! ئاغای بیرتین سهرنج به دن! چ خیرو بیرکی بو ئیوه هه یه که له سهر بروکراتی و پیچوپه نای ئیداری و له بهر خاتری پیاویک که خو فرۆشی کردوو و ئیوه ی به دهسته وه داوه، خو تان به خه نه قهیران و داهاتوو ی خو ت ویران بکه ی.

رهگیکی بی رهنگی قین و بوغز له دهنگی سهرهنگدا جیی خوش کردبوو، ئارتور تهکانیکی خوارد و سهری هه لینا، بیریک له میشکیدا بزوت.

گوراندی: «درۆیه؛ ئه م به لگه یه دهستکرده! ئه وه له روخسار تاندا به جوانی دیاره، ناپیاو - تو ده ته هوئ گیانی چه ند زیندانی به خه یته مه ترسیه وه یان ده ته هوئ من به خه یته داویکه وه توی ساخته چی و درۆزن و بی شه ره ف...»

سهرهنگ به توورپه یه وه ده ره په ریو نه راندی «بی دهنگ! له و کاته دا دوو هاوړیکه شی هه ستان، رووی کرده یه کی له و دوو نه فه ره و گوتی: «ملازم توماس، تکایه زهنگ لی ده و یاساوله که بانگ که، ئه م هه تیوه لاوه چه ند روژیک بیخه نه ژووری ئه شکه نه وه، پیم وایه پیویستی به دهرس دادان هه یه، تا بیته وه سهر ئه قل».

ژووری تاکه که سی ئه شکه نه، کونیک تاریک و شی دار و پیس بوو و به جیگای ئه وه ی ئارتور ئاقل تر کات ئه وی توورپه تر کرد. ژینی پر له خو شی و نازی ماله وه ئه وی سه باره ت به پاک و خاوینی زور هه ستیار کردبوو، هه ربۆیه دیواره لینچق و پر له جروجانه وهر و ئه رزیک پر له پیسی و پوخلی، بوونی ناخو شی کارگه گولانه و داری شیدار کاریگه ری که زور

خراپیان له سهر ئارتور دانابوو ههر بۆیه سهرههنگه توورهکه تهواو رازی ببوو، کاتی که فرییان دایه ناو ژوورهکهوه و دهرگاکهیان گالهدا، دهستهکانی لیک کردهوه و به ترسهوه سی ههنگاوی ههلیناوه و ههرکه قامکهکانی لاقی له لینجقی دیوارهکه کهوت، له داخانا له رزی، ههولی دا له و تاریکیه ئهنگوسته چاوهدا به دهستهکوته جیگایهک بو دانیشن بدوژیتهوه که بریک خاوین بی.

ئهو پوژه دریزه له تاریکایی و بیدهنگیدا تیپهپی. شهویش ههر وهکوو پوژ وابوو ورده ورده لهو بوشایه دل تهنگهدا که هیچ پیوهندیهکی لهگهل دهرهوه نهبوو، گوزهرانی پوژ و شهوی لی تیکچوو. سبهینی بهیانی کاتی دهنگی کلیلی کردنهوهی دهرگاکه هات و مشکهکان به ترس و جیکه جیکهوه به پهله به تهنیشتیدا ههلههاتن، به ترسهوه له جیگای خوئی دهرپهپی! دلکوتهیهکی سهیر دایگرت و قیژ و واژیکئی تووند له گویندا دهنگی داوه، دهتگوت به جیی چهند کاتژمیر، چهند مانگه له دیتن و بیستی نوور و دهنگ بی بهریه.

دهرگا کراوه و به دواي شهوقی کزی لهنتهریکدا - که له بهر چاوی ئارتور شهپوئلیکی گهورهی تیشک و تیریژ بوو بهرهو چاوی هرژمیان هیئا و چاویان به شهواره خست - وهردیانهکه به نانیک و جهرهیهک ئاوهوه هاته ژوورهوه، ئارتور ههنگاویکی بهرهو پینشهوه ههلیناوه، ئهو تهواو دلنیا بوو که ئهو کابرایه هاتووهرزگاری کات. پینش ئهوهی قسه بکات، پیاوهکه نان و جهره ئاوهکهی دابه دهستهیهوه، بی ئهوهی قسهیهک بکات سووک چووهرهوه و دیسان دهرگاکهی داخست.

ئارتور لاقی به ئهرزیدا دهکوتا، بو ههوهلین جار له ژیانیدا وهکوو شیت و هاریک تووره ببوو، بهلام به تیپهپینی کات، زهمهنی زیاتر لی تیک چوو، تاریکاییهکه سنووری نهبوو، دهتگوت ژیانی له جووله کهوتوو، شهوی سیهههمین پوژ کاتی که دهرگاکه کراوه و بهرپرسی بهندهکه لهگهل سهربازیک له بهر دهرگادا دیار بوون، ئارتور که گیژ ببوو به نابه دلیهوه سهری ههلیئا، چاوهکانی خوئی له شهوقی نوورهکه دهشاردهوه، لهوهی که نهیدهزانی چهند کاتژمیر یان چهند ههوتوو لهو گوهردا ماوهتهوه سهرگهردان و په ریشان بوو.

دهنگی ناخۆش و قیزهونی بهرپرسی بهندهکه هات: «ههسته با برۆین» ئارتور ههستا سهر پى، به خۆکیشکردن وهکوو مهستیک که بهم لائوه ولادا دهکوت کهوته پى. لهوهی که بهرپرسهکه ویستی یاریدهی بدات تا به پلیکانه باریک و پرژدهکاندا سهر بکهوئ نارهحهت بوو، بهلام ههر که گهیشته دوایین پلیکان سهری وا له گیزهوه هات که ئهگهر بهرپرسهکه شانی نهگرتبايه خلور دهبووهوه.

دهنگیکی سهرخۆشانه هاته گوئی: «هیچ نییه ئیستا چاک دهبیتهوه، زۆربهیان کاتی که دینه ههواى ئازاد، ههروا بی هیژ دهبن».

دواى ئهوهی که لایچیک ئاویان به سهروچاویدا کرد، ههناسهیهکی هه لکیشا، واویندهچوو که له بهر چاوی ئهو تاریکایی ورده ورد دهبوو و تیکدهشکا. له پرینکا به وشیاریهوه ههستایه سهر پى. دهستی بهرپرسی بهندهکهی لادا، کالیدور و پلیکانهکانی به ههنگاوی قورس و قایم پیاوا. له بهر دهراگیهک کهمی راوهستان، دوايه دهراگا کراوهو بی ئهوهی بزانی بۆکوئی دهبن. دیتی له ژووری زور پووناکی لی پرسینهوهیه، بهسهیریکهوه پوانییه میژ و برووسکهکان و ئهوه ئهفسهراهی که له جیگای جاری دیکه دا دانیشتیبوون.

سه رههنگ گوتی: «ئای، ئاغای بیرتین! هیوادارم ئیسته باشتر بتوانین له گه ل یه کدا قسه بکهین دهی ژووره تاکه کهسیه تاریکه که چون بوو؟ ههلبهته به قهدهر هۆلی خواردهمه نیی براکت جوان و رازاوه نییه، ههروانییه؟ ها؟»

ئارتور چاوی له روخساری لئو به بزهی سه رههنگ کرد. خوین بهرچاوی گرتبوو. ئهو پیاوهی که ههردوو گونای کولکهی رهش و سپی له سهر بوو، پیتی خۆش بوو به ددان گهردنی ونجرونجر کات، له روخساریدا ئهو تووره بیه به جوانی بهدی دهکرا. چونکه سه رههنگ خیرابه شیوهیهکی نه رمتر گوتی: «ئاغای بیرتین دانیشه و کهمی ئاو بخۆوه، رقت ههستاوهو دلّه کوتیته».

ئارتور پهرداخه ئاوهکهی که بۆ لای ئهوه هات لای دا، دهستهکانی به میزهکهوه گرت.

نیوچاوانی له سهر دهستیکی دانا و ههوللی دا تا فکری هیور کاتهوه. سههرهنگ به وردی لیلی پوانی و سهرنجی دایه سهر دهست و لیوی لهرزوکی و قژی تهپ و چاوی خهوتووی که نیشانهی ماندوویهتی لهش و روح و دهروونی بو، دواي کهمیگ گوتی: «دهی ئاغای بیرتین جاری دیکه له کویدا قسهکانمان تهواو کرد ههر لهویوه دهست پی دهکهینهوه و چونکه نارهحهتییهک کهوته بهینمانهوه، من بهش به حالی خوّم لیت دهبورم. تو ئهگهر راست و ئاقلانه بجوولیتتهوه دلنیات دهکهّم که ئیمه سهبارت به تو قهه کردهویهکی شهراژویانه و تووند و تیژیمان نابی».

- دهتانهوی چی بکهّم؟

ئارتور توند و گرژ قسهی دهکرد و ماندوویهتی پیوه دیار بوو و لهگهّل شیوه قسهکردنیکی ئاسایی به دوور بوو .

- ههر ئهوهندهم دهوی که بی گری و گوّل و شهراههتمه ندانه، ههر شتیکی له سهر ئه و بزوتنهوه و ههوادارهکانی دهیزانی پیمانی بللی. له پیش ههموو شتیکدا بللی له کهنگیوه بوولا دهناسی؟»

- ئهوم به دریزیای تهمنم نه دیتووه، هیچ زانیاریشکم له سهری نییه.

- به راسته؟ زورچاکه دواي کهمیکی دیکه دهگه ریینهوه سهر ئه م باسه،

پیموايه پیاویکی لاو به ناوی کارلوبینی دهبی بناسی؟»

- قهتم ئه و ناوه نه بیستووه.

- زورسهیره ئه ی فرانچیسکونیری*؟

- ئه و نیوهشم قهت نه بیستووه،

به لام ئه و نامهیه به قهله می تو و به دهستی تو نووسراوه و سهبارت به

ئهوه، چاو لی بکه!

ئارتور ههروا چاویکی لی کرد و نایه ئه و لاوه.

- ئه م برووسکهیه دهناسی؟

- نا

- قه بوولی ناکه ی که برووسکه که به دهستی تو نووسراوه؟

- شتېك پښتانه مه وه، هېچم نايه ته وه ياد.

- ئەمەت خۆ دەبې له بېر بې؟

- برووسكه يه كې ديكه ي پېدا. ئەو برووسكه يه ي له پاييزدا بۆ يه كېك له

هاوپوله كاني نووسي بوو.

- نا.

- ئەوهش نانا سي كه برووسكه كه ي بۆ نووسراوه ؟

- ئەو كه سهش نانا سم.

- ئاوهز و زهيني ئيوه زور لاوازه.

- ئەمه كه م و كوورپه كه كه هه ميشه به ده ستيه وه نالاندوومه.

- سهيره، به لام من چهند رۆژ له وه پيش له زماني ماموستايه كي

زانستگه وه م بيستووه كه تۆ نه ته نيا هېچ كه م كوورپه هكت نيه به لكوو

زوريش وشياريت.

- بېگومان ئيوه وشياري به پيوه ري پولي سيه وه ده پيئون، به لام

ماموستاياني زانستگه به جوړيكي ديكه لي ده روان.

توورپه ي ئارتور هه ده هات و زياتر ده بوو ئەوهش له تۆني دهنگيدا به

جواني ديار بوو. ئەو به هوي برسپه تيه وه و بوني پيس و بېخه وي ماندوو

ببوو و هه موو ئيسكي له شي ژانيان ده كرد، دهنگي سه رههنگ و ده كوو بر به ند

به سهر ميشكي دا بيني وابوو، هه ر كه سه رههنگ ده دوا ددانه كاني به

توورپه يه وه له سهر يه ك دده نا.

سه رههنگ له سهر كورسيه كه پالي داوه و به برشته وه گوتي: «ئاغاي

بيرتين، ديسان خوتت له بېر چوه وه، جاريكي ديكه وشيارت ده كه مه وه، ئەو

جوړه دواندنه قازانجكي بۆ تۆ نيه، بېشك له و ژوره تاكه كه سيه دا زورت

ده رد و ژان ديتووه و ئيتر ناته وي بگه رپيته وه ئەوي، با ريك و راست

پيت بلېم، ئەگه ر ئەو نه رم و نيانيه ي ئيمه ئاكاميكي نه بې، ناچارين

توونديو تيزي به كار بينين. جوان سه رنج بده من به لگه م هه يه - به لگه ي باش و

ئهريني - كه برېك له لاوه كان به دزيه وه بلاقوكي قاچاخيان هيناو ته ئەم

بەندەرە و تۆش لەو کەین و بەینەدا هاودەستیان بووی، ئیستا ئایا لەو
پێوەندیەدا ئەوەی دەیزانی پێم دەلیی؟»

ئارتور زۆرتەر سەری شوێر کردەو. وردە وردە رِق و توورپەیی وەکوو
گیان لەبەر یکی کوێرو بئ ئیساس وابوو کە سەرتاپای دەروونی داگیر
دەکرد. ئەو لەو دەترسا کە نەتوانی خوددار و لە سەرەخۆ بی. تازە لیی
حالی ببوو کە لە دەروونی مرۆڤدا چ هیز و تواناییەک لە ژیر هیوری و
سەنگینی جیتتەل مەنیک یان کەسیکی خاچ پەرەستدا خۆی شار دۆتەو،
تەنانەت ئەو لە خۆشی زۆر دەترسا.

سەرھەنگ گوتی: «مەحتەلی وەلام دانەوہی تۆم».

- وەلامیکم نییە کە بیلیم.

- بە تەواوہتی لە وەلامدانەوہ خۆ دە بویری. ھا؟

- قەت هیچ شتیکتان پێ نالیم.

- ناچارم فەرمان بەدەم بگەرێننەوہ بۆ ژووری ئەشکەنجەکە و تا ئەو
کاتە ی بیرورات نەگۆری لە ویدا دەمینییەوہ. ئەگەر زەحمەت و
دەردیسەریشمان بۆ دروست کە ی دەلیم کۆت و زنجیرت کەن.

ئارتور سەری ھەلینا، ھەموو گیانی دەلەرزنی بە ھێواشی گوتی: «چیتان
پێ خۆشە بیکەن، با بزانی ئایا بالوێزی بەریتانیا ئەم حیلەبازیە ی ئیوہ
سەبارەت بە ھاوولاتییەکی ئەو ولاتە بەکاری دینن قەبوول دەکا، ئەوہ لە
کاتیک دایە کە من خۆم بە دوور لە ھەر تاوانیک دەزانم لە بیرتان نەچی ئیوہ
بەرپرسی تەواوی ئەم کارە قیزەونانەن».

ئاخرەکە ی ئارتوریان بردەوہ بۆ ژوورە تاکە کەسیەکە ی. لە ویدا خۆی دا
بەسەر پێخەفەکەیدا و تا سبەینی خەوت، بە زنجیر نەیانبەستەوہ و ئیتر
ژوورە تاریک و سامناکەکە ی نەدیتەوہ، بەلام دۆژمنایەتی و رِقەبەرایەتی
نیوان ئەو و سەرھەنگ بە دوای ھەر لێ پرسینەوہیەکدا قوولتر دەبوو.

لە ژوورە تاکە کەسیەکەیدا لەخودا پاراوە یاریدە ی بدات تا بە سەر خواستی
شەیتانی خویدا زال بیت و یان ئەوہی کە نیوہی ھەر شەوێک بتوانی بیر لە سەبر
و دانبەخۆداگرییەکە ی مەسیح بکاتەوہ، بەلام بێ ناکام و بێ سوود بوو.

ھەر وەختى دەيان ھىنايە ئەو ژوورە گەورە و چۆلەي كە تەنيا ميژىكى
 داپوشراوى لى بوو، بە دىتنى سميلى بسكەدارى سەرھەنگ، دەروونى پىر
 دەبوو ھە لە توند و تىژى و دەستى دەکرد بە گوتنى قسەي بەرز و نەوى و
 ھەلامى سەرزەرەكى. ھىشتا مانگىكى تەواو نەبوو كە لە زىنداندا بوو كە رِق و
 توورەيى ھە بەربىنگى ھەردوو كيانى گرتبوو كە ھىچيان نەيان دەتوانى بە
 ئارامى و بە ھىورى ھە بېوانە پوخسارى ئەوى دى. زەختى ئەم شەپە
 دەندوو كىيە وردە وردە كارىگە رىيەكى يەكجار زۆرى لە سەر
 ھەستە دەمارەكان دانابوو. لە ھەش ئاگادار بوو كە بە توندى چاوە دىرى
 دەكەن و چوار چاوە دەيدۆزن، دەنگۆيە كىش ھەبوو كە گوايا بە دزى ھە
 دەرمانى بلادۇنا دەرخواردى زىندانى دەدەن تا لە خەودا قسە بېرە وىنى و
 چاوە دىرانى بەندىش ئاگادارى بن، ھەر بۆيە وردە وردە لە خواردن و
 خەوتنى خۆشى دەترسا، ئەگەر كاتى شەوى مشكىك بە پەنايدا تىپە رىيايە
 لە پىردا وا دەردە پەرى سەرتاپىي كەيلى ئارەقەيەكى سارد دەبوو، لە ترسانا
 دەلەرزى و ھەم و خەيال دايدەگرت كە كەسيك لە ژوورە تاكە كەسيە كەيدا
 خۆي مەلاس داوھ تا لە كاتى خەودا گوئي لە قسەكانى بىت.

جەندەرمەكان تىدەكۆشان بە ھەر فىل و تەلەيەك بىت قسەي لى دەركىشن،
 تا بە دەستى ئەو بوولا بخەنە گىر، خۆفى كەوتنە داوى ئەوان ھەك دۆلپايەك
 ھەھە لە سەرشانى قورسايى دەکرد كە ترسى ئەو ھەبوو بەكە وىتە قەيرانى
 پوحى و دەروونىيە ھە. نىوى بوولا شەو و پوژ لە گوچكەيدا دەزرىنگايە ھە،
 تەنانەت لە نوژنەكانىشيدا لەگەلى بوو، بە جىگاي نىوى مريەم بە زۆر جىگاي
 خۆي لە كەلنى تەسحىتە كەيدا كەردبوو ھە، بەلام لە ھەمووي خراپتر ئەو ھە
 بوو كە واويدەچوو دىنەكەشى ھەكوو دىناي ئازادى دەردە ھە وردە لىي
 دوور دەكەوتە ھە.

بە خىلە سەرىيەكى زۆر ھە چەند كات ژميژىك لە سەر لاق و بە پىوھ
 رادە ھەستا بۆ دوعا و پارانە ھە و بىر و ھزرى ئايىنى، بەلام بىرى ھەر لە لاي
 بوولا بوو، دوعا و پارانە ھەكانى ھەر سەرزەرەكى و پوالە تىانە بوو.

دللی هەر به بهرپرسی بهندهکه خۆش بوو، هەر ئهو بوو دلخۆشی دهداوه، ئهو پیره مێردیکی قوله خرهی قه له وه و سه ر پوتاو ه بوو، که له هه وه له وه زۆری هه ول دا تووره و تۆسن بی، به لام پیاو چاکیی ئهو به سه ر ئهرکی ناله باریدا زال بوو ئه وه شی له و لیو به بزیه ییدا به ده رکه وت له وه به دواوه هه وال و په یامی زیندانییه کانی له م ژژوره وه بو ئهو ژوور ده گه یاند.

له پاش نیوه پۆدا، خزمه تکاره پیره که به بیچمیکی شیواو و پروگرژییه وه هاته ژووره تاکه که سه که ی ئارتور و به سه یریکه وه لئی روانی.

به سه رسوورمانه وه لئی پرسی: «سه یره ئینریکو ئه ورۆکه بو وا شله ژاوی؟»

ئینریکو به تووره یه وه گوئی: «هیچ» چوو بو لای پیخه فه که ی ئارتور، قالیچه یه ک که هی ئارتور بوو له ژیر پیخه فه که ی ده ره ئینا.

- چتداوه له و شتانه ی من؟ ده بی بچمه ژووره تاکه که سه یکی دیکه؟
- نا ئازاد ده بی.

- ئازاد؟ چی - ئه مرۆکه؟ به یه کجاری؟ ئینریکو!
ئارتور له خۆشیانه باسکی پیاوه پیره که ی توند گرت، به لام ئینریکو به تووره یه وه باسکی به ردا.

ئینریکو! چی رووی داوه؟ بو قسه ناکه ی؟ هه موومان ئازاد بووین؟
وه لامه که ی ته نیا بۆله بۆلیکی به سووک زانین بوو.

ئارتور به بزیه که وه دیسان قۆلی گرت: «چاولی که؟ نیوچاوانت له من تیکمه نی که هیچ خیروبییریکی بو تو تیدانییه، چوونکی دلگیرنا بام، پیمخۆشه ئاگادارییه کم له ئه وانى دیکه ش پی بده ی» ئینریکو له پریکدا که کراسه که ی قه د ده کرد داینا و به بۆله بۆلیکه وه گوئی: «کامانه ئه لئی؟ پیموانییه بوولا بلئی؟»

- هه لبه ت بوولاش و ئه وانى دیکه ش، ئینریکو چی بووه و بو واده که ی؟
- زۆر چاکه ده یلیم، وه ختایه ک که که سه یک هاوړیکه ی خوی پیوه ده کات و وادیاره به و زووانه ش ئازاد ناکرئ فه قیره، وه ئیش!
ئینریکو دیسان کراسه که ی به تووره یه وه هه لگرت.

چاوه‌کانی ئارتور له ترسانا زهق ببوونهوه: «ئەویان بە گرتن داوه؟ هاوڕێیه‌ک؟
ئای چەند ناخۆش و سامناکه!»

ئینریکو تووند سەری وەرگێرا: «یانی تۆ نەبووی؟»
- من؟ پیاو مەگەر شیت بووی؟ من؟

- هەر چۆنیک بووی، دوینیکه له لێ پرسینیدا وایان پێ گوتوو. زۆرم
پێ خۆش دەبێ تۆ ئەو کارەت نەکردبێ، چونکه هەمیشە دەمگوت تۆ لاویکی زۆر
بەشەرف و پاک. ئا لێرەوه وەرە! ئینریکو بە کالیدۆره‌که‌دا کهوتە پێ و
ئارتوریش بە شوینیدا، ژێله‌مۆیه‌ک له میشکی پەڕیشانیدا گەشاوه.

- بە بوولایان گوتوو که من ئەوم پێوه کردوو؟ هەلبەتە که وادەلێن! ئینریکو
سەیره بە منیشیان گوتوو که بوولا راستی منی گوتوو، حەتمەن بوولا
ئەوه‌نده‌ی تیگە‌یشتوویی هەیه که باوهر بهو قسه‌ قورانە نه‌کات.

ئینریکو له‌بەر پێپیلیکانه‌که‌دا راوه‌ستا و بە سەرنجەوه له ئارتوری پووانی که
له‌بەر ئەو هەواله‌ ته‌نیا شانی لێ هەلته‌کانت.

- یانی بە راستی ئەو قسه‌یه‌ درۆیه‌؟

- شک له‌وه‌دا نییه‌ که درۆیه‌.

- زۆر چاکه‌ زۆر خۆش‌حالم کورم که ئەوه‌ دەبیستم، بوولاش ئاگادار
دەکه‌مه‌وه، به‌لام دەزانی چیه‌ ئەوان به‌ویان گوتوو که تۆ به‌ هۆی... ئەتپ له
ئێره‌بییدا له‌وت تێپه‌راندوو، هەر دووکتان ئاشقی کچیک بوون.

ئارتور به‌ په‌له‌ و به‌ هانکه‌هانک له‌ سەریه‌ک ده‌یگوتەوه: «درۆیه!» له‌ پڕیکدا
ترسیکی ئاویتە‌ی له‌رزین هەموو له‌شی داگرت.

- کچیک... ئێره‌یی! چۆنیان زانیوه... چۆنیان زانیوه؟

- کورم که‌من بیر که‌وه.

ئینریکو له‌و کالیدۆره‌دا که ده‌گە‌یشتە ژووری لێ پرسینه‌وه‌که‌ راوه‌ستا و گوتی:
«باوهرت پێ ده‌که‌م، به‌لام ته‌نیا ئەم شتەم پێ بلێ، من دەزانم تۆ کاسۆلیکی، ئایا له
تۆبه‌ و پێلێتانه‌کانتدا شتیکت گوتوو...»

- درۆیه!

ئارتور وای لێ هاتبوو که خەریک بوو پڕ به‌ گه‌روو هاوار بکات، به‌لام ئینریکو
شانی گرت و تووند راپوه‌شاند و کهوتنه‌ پێ.

- هه‌لته ته تو خۆت باشتەر دهزانی، به‌لام بزانه به ته‌نیا هەر تو نیت که ئاوا ساویلکانه فریوت خواردوو، هەر ئیسته له پیزا ده‌نگۆیه‌کی زۆر بلاو بوو‌ته‌وه سه‌بارته به قه‌شه‌یه‌ک. ئە‌مه هاورپێیه‌کی ئیوه به‌م شته‌ی زانیوه، ئە‌وان بلا‌فۆکیکیان چاپ کردوو و له‌ودا نووسویانه که ئە‌و قه‌شه‌یه سیخوره.

ده‌رگای ژووری لیپرسیینه‌وه‌ی کرده‌وه که دیتی ئارتور راوه‌ستاوه و به رامانیکه‌وه له پووبه‌رووی خۆی ده‌روانی، به هیواشی له ده‌رگا‌که‌وه برديه ژووره‌وه. سه‌ره‌نگ به لیوی به‌زه‌یه‌وه که ددانه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتبون گوتی: «رۆژ باش، ئاغای بی‌رتین له‌وه‌ی که پی‌رۆزبایت لی‌ده‌که‌م زۆر خۆش‌حالم، فه‌رمانیک له فلورانس‌ه‌وه هاتوو که ئیوه ئازاد بکری، ده‌کرئ ئە‌م نامه‌یه واژۆ بکه‌ن؟»

ئارتور چوو به‌پیشی و به ده‌نگیکی گیراوه‌وه گوتی: «پیم‌خۆشه بزانه‌م کی منی به‌گرتن داوه؟»

سه‌ره‌نگ به به‌زه‌یه‌که‌وه برۆکانی هه‌لینا: «خۆت ناتوانی ناوی بی‌نی؟ که‌می بی‌ر بکه‌وه.»

ئارتور سه‌ری راوه‌شاند، سه‌ره‌نگ به سه‌یری‌که‌وه ده‌سته‌کانی لیک کرده‌وه. - یانی نازانی کی بوو؟ به‌راسته؟ سه‌یره ئە‌مه خۆت بوویت و به‌س ئاغای بی‌رتین بی‌جگه له خۆت کیی دیکه هه‌یه ئاگاداری ئە‌وین و خوشه‌ویستییه تایبه‌تییه‌که‌ی تو بی‌ت؟

ئارتور بی‌ده‌نگ روانییه دیواره‌که. خاچیکی چێوی گه‌وره به دیواره‌که‌وه هه‌ل‌واسرابوو چاوه‌کانی به هیواشی سه‌رنجیان دایه سه‌ر پوخساری خاچه‌که، به‌لام ئە‌م جاره‌یان لی‌رامابوو. به‌دیتنی ئە‌م خودا سست و له سه‌ره‌خۆیه‌که‌وته فکر و رامانه‌وه، ئە‌م خودایه‌ی که بوچی شه‌لاقی هه‌وره‌تریشقه‌ی نه‌بارانده سه‌ر ئە‌و قه‌شه‌یه‌ی که نه‌پینییه‌کانی که‌سیک ده‌درکینی.

سه‌ره‌نگ به نه‌رمیه‌وه گوتی: «تکایه ده‌کرئ وه‌ره‌قه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی نامه‌کانت ئیمزا بکه‌ی؟ له‌وه زیاتریش لی‌ره مه‌خته‌لتان ناکه‌م، دلنیام که بو‌رۆشیته‌وه بو‌مالی به‌په‌له‌ن، کار و وهختی منیش به‌ده‌ست بو‌ولاوه گیراوه ئە‌و لاوه سه‌ره‌رۆ و ساویلکه‌یه‌ی وا ئە‌و هه‌مووه خراپه‌یه‌ی ده‌رحه‌ق به ئیوه و ئیمانی

پاک و دروستی ئیوه کردووه، ترسی ئه‌وه‌م هه‌یه زیندانییه‌کی قورس و درێژخایه‌نی بۆ ببرد‌ریته‌وه، به‌سلامه‌ت!»

ئارتور وهره‌قه‌که‌ی واژو کرد و نامه‌کانی وهرگرته‌وه و به‌بێ‌ده‌نگییه‌کی تاقه‌ت پرۆکیندا چووه‌ دهره‌وه، به‌شوی‌ن ئینتریکودا به‌ره‌و دهره‌وازه‌گه‌وره‌که‌که‌وته‌ پ‌رێ بێ‌ئوه‌ی خودا‌حافی‌زی بکات به‌ره‌و پ‌رۆخی ئاوه‌که‌ پ‌رۆیی. لی‌خو‌ری گه‌می‌ه‌که‌ چاوه‌روانی بوو تا له‌ ئاوه‌که‌ بی‌په‌رینتیه‌وه. هه‌ر که‌ له‌ پلی‌کانه‌ به‌ردینه‌کان به‌ره‌و شه‌قامه‌که‌ و‌سه‌ر که‌وت کچیک‌ که‌ جلو‌به‌رگینکی په‌مۆیی و کلاویکی‌ه‌سیری له‌سه‌ر نابوو باوه‌شی بۆ گرته‌وه‌ و به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌هات.

- ئاخ ئارتور زۆر خۆش‌حالم زۆر!

ئارتور به‌ له‌رز له‌رز ده‌سته‌کانی لادا و ئاخ‌ره‌که‌ی به‌ ده‌نگی که‌ ده‌تگوت هه‌ر هی ئه‌ویش نییه‌ وتی: «جیم‌جیم!»

- نیو کات‌ژمیریکه‌ لێ‌ره‌ مه‌حه‌تم. به‌ منیان گوت که‌ سه‌عات چوار دینتیه‌ دهری. ئارتور ئاوا به‌ سه‌یره‌وه‌ چاوم لێ‌مه‌که‌؟ شتیک‌ پ‌رووی داوه‌؟ ئارتور بۆ وات لێ‌هاتووه‌؟ پ‌راوه‌سته‌!

ئارتور به‌ره‌و خواری شه‌قامه‌که‌ که‌وته‌ پ‌رێ، ده‌تگوت جمای به‌ یه‌کجاری فه‌رامۆش کردووه، جما که‌ له‌ په‌فتاری ئارتور سه‌ری سوور مابوو، به‌ شوینیدا هه‌لات و قوڵی گرت: «ئارتور!»

ئارتور پ‌راوه‌ستا و به‌ په‌ریشانییه‌وه‌ چاوی لێ‌ کرد جما ده‌ستی خسته‌ ژیر قوڵی و بێ‌ده‌نگ که‌وته‌ پ‌رێ.

جما به‌ نه‌رمییه‌که‌وه‌ ده‌ستی پ‌رێ کرد: «ئازیزم گوێ‌ بده‌یه، تو نابێ‌ سه‌باره‌ت به‌م رووداوه‌ ناخۆشه‌ ئه‌وه‌نده‌ خۆت نا‌ره‌حه‌ت که‌ی، ده‌زانم ته‌حه‌مولکردنی زۆر دژواره‌، به‌لام هه‌موو که‌سێک به‌ باشی له‌وه‌ حالیه‌».

ئارتور هه‌ر به‌و په‌ریشان حالیه‌وه‌ لێ‌ پرسی: «باسی چ ده‌که‌ی؟»
برووسکه‌که‌ی بوولا ده‌لیم.

ئارتور به‌ بیستنی ئه‌م ناوه‌ دل‌ته‌زینه‌وه‌ په‌نگی تیک‌ چوو. جما درێژه‌ی‌دا:
«پیم‌ابوو هیچت له‌م باره‌یه‌وه‌ نه‌بیستوو، به‌لام په‌نگی پ‌یشیان وتبیتی، بوولا ده‌بێ‌ شینت بێ‌ که‌ فکریکی‌ وای کردۆته‌وه‌.»

- فکری وا...؟

- یانی لهو بارهیه وه هیچ نازانی؟ ئه و برووسکه یه کی سامناکی نووسیوه و وتبوی که تو سه بارهت به پاپوره ههلمیه کان قسهت کردوه و نهینیت درکاندوه و بوویته هۆکاری گرتی ئه و، به راستی ئه وه قسه یه کی هیچ و پووجه، هه که سینک که تو بناسیت باش تی دهگا، ته نیا ئه وانه ی که تو نانسن له و کیشه یه دل مهندن. راستیه که ی ئه وه یه من له بهر ئه م باسه گرینگه هاتومه ته ئیره تا بیت بلیم که له گروهی ئیمه دا که سباوه ری به و قسه یه ی نه کردوه.

- جما! به لام ئه مه راسته... راسته!

جما چوه ئه و لاوه، وشک بوو، له ترسا چاوه کانی زهق بووه وه و بهرچاوی رهش داگه را، رهنگی روخساری وه کوو دهسماله که ی گهردنی سپی هه لگه را، دهنگوت شه پۆلیکی گه وره و ساردی بی دهنگی دایگرتوون و له جیگایه کی دوور له ژیان و به بی جووله ی شه قامه که، له زیندانی کردوون.

ئاخره که ی به ورینه کردنه وه گوتی: «به لئ پاپوره ههلمیه کان... من سه بارهت به وان قسه م کرد، ناوی ئه ویشم گوت... ئای خودایه! خودایه! چی بکه م؟»
له پرێکدا وه خو هاته وه و دیتی که جما له ته نیشتی راوه ستاوه و له تووره بیاندا روخساری ترسی مه رگی لئ دهباری به لئ بی گومان ئه و وای بیر ده کرده وه که...
زورتر لینی نزیک بووه وه و به دهنگیکی بلینده وه گوتی: «جما، تی ده گه ی!»، به لام جما قیزاندی و گوتی: «دهستم لئ مه ده!». وای گوت و خوی کیشایه ئه و لاوه.

ئارتور له پرێکدا دهستی راستی ئه وی گرت و گوتی: «به خاتری خودا گوئ بدهیه! من تاوانیکم نییه...»

- بهرم ده، دهستم به رده، به رمه!

له دواییدا قامه کانی له دهست ئارتور ده رکیشا و یه ک زله ی لئ دا. ته میک بهرچاوی ئارتوری داگرت. بۆ چه ند ساتی ته نیا روخساری هیوا براو و رهنگ هه لبرکاوی جمای ده دیت که دهستی راستی خوی له داخان خیراخیرا به ته نووره که یدا ده خشاند. له دوایه دا که هاته وه سه رخو، چاویکی له ده وره به ری خوی کرد و دیتی که ته نیایه.

چەند سەعاتىكى شەو تىپە پىيوو كە ئارتور لە زەنگى دەرگا گەورەكەى مالى «وياپورا»ى دا. هاتەوہ يادى كە چەندە لە شەقامەكاندا خولاوہ تەوہ، بەلام لە كوئى، بوچى و چەندە هيچى لە بير نەبوو و هيچى نەدەزانى. پيش خزمەتە تايبە تىەكەى جوليا دەرگاى كردهوہ، بە دىتنى روخسارى كزولاوازى دەمى بە تاقەوہ وەستا، ئاخەر دىتنى ديمەنى گەرانەوہى ئاغا لاوہكەى لە زىندان ئەوئيش وەكوو سوالكەريكى «مەست و شىواو» زورتور وەك سوعبەت و جەفەنگىكى سەير و سەمەرە دەچوو، ئارتور چووہ قاتى سەرى، لە قاتى ھەوہل تووشى گنيوينز بوو كە قەلافە تىكى لەخۇبايانە و لۆمەكەرانەى گرتبوو، ئارتور ويستى خيرا بە گوتنى «شەو باشىكى» بە پەلە لى تىپەرى، بەلام گنيوينز ئەو پياوہ نەبوو كە كەس بتوانى بە بى مەيلى ئەو لە پەنايەوہ رەت بىت.

گنيوينز بە چاويكى رەخنەگرانەوہ روانيە جلوبەرگ و قژى ھەلشىواوى ئارتور و وتى: «پياوہكان لە مالى نين، ئاغا لەگەل خانمدا چوون بو ميوانىيەكى شەوانە، تا نزىك دواز دەى شەوئيش ناگەرىنەوہ».

ئارتور روانيە كاتژمىرەكەى، كاتژمىر نۆ بوو ئاى، بەلى! وەختى ھەيە، وەختىكى زورىشى ھەيە

- ئاغا، خانم پىيان خۇش بوو لىتان بېرسم شىو دەخوى و ھەروہا پىتان رابگەيەنم كە ئەمشەو مەخەون چونكە دەيانەوى قسەت لەگەل بكەن.

- زور سوپاس، ھىچ ناخۆم، دەتوانى پىي بللى كە ھىشتا نەخەوتووم.

چووہ ژوورہکەى خوى، لە کاتى دەسبەسەر کرانییەو، تا ئیستا ژوورەکەى وەکوو خۆى وابوو، وینەى مونتانی لە سەر میژەکە لە سەر جیگای خۆیدا بوو، خاچەکەش وەکوو رابردوو لە شانشیندا بوو، ساتیک لەبەر دەرگا راولەستا، گۆیى هەلخست بى دەنگیىکی سەیر مالەکەى داگرتبوو ، ئەوەى باش بوو کەس نەبوو سەرئێشەى بۆ سازکا و سەرودلی بگرت بە هیواشی چووہ ژووری و دەرگای گالەدا.

بەو پنیە لە کۆتایى کارەکە نزیک دەبوو، ئیتر کیشەیهک نەمابوو کە بیری لى بکاتەوہ یان نیگەرانی بىت، تەنیا خۆ قوتارکردن بوو لە دەست و شیارىەکی داپلۆسینەر. بەلام ئەو کارە زۆرتر وەک کارىکی ساویلکانە و بى ئەقلانە دەچوو، تەمایەکی وا پتەوى نەگرتبوو بۆ خۆکوژى، لە راستیدا زۆرىشى بىر لى نەکردبوو، ئەو کیشەیهک بوو کە حەتمەن دەبى جى بەجى بکرى، تەنانەت شیوہى مردنەکەشى هەلنەبژاردبوو گرینگ ئەوہ بوو کە دەبى خیرا و بە پەلە کۆتایى بە هەموو شتیک بىنئى. هیچى واشى پى نەبوو تەنانەت چەقۆیەک یان قەلەمبڕىکی گیرفانىش لە ژوورەکەیدا نەبوو، بەلام ئەوہ زۆر شەرت نەبوو، دەیتوانى کە خاوەلەیهک یان مەلافەیهک بکاتە تەناف یان پەتیکی درىژ.

راست لە سەر ووی پەنجەرەکەوہ بزماریکی گەورەى لى بوو، ئەوہ باش و بەجى بوو، بەلام دەبى زۆر قایم بى تا بتوانى جەستەى قورسى ئەو رابگرى. چووہ سەر کورسیلەیهک تا تاقى بکاتەوہ، بەلام زۆر قایم نەبوو، لە سەر کورسیەکە هاتە خوارى، چەکوچىکی دەرھینا و بزمارەکەى داکوتا. کاتى کە ویستى سەرچەفە(مەلافە)یەک لە سەر قەرەوێلەکەى هەلگرتى لە پرىکدا وەبیری هاتەوہ کە دوعاکەى نەخویندوہ، هەلبەتە گشت کەسیک پىش مردن دەبى دوعا بکات و بپارىتەوہ، مەسحییەکان گشتیان ئەو کارە دەکەن تەنانەت دوعاى تاییەت هەیه بۆ کەسانى سەرەمەرگ.

چووہ شانشین و لەبەر دەم خاچەکەدا ئەژنۆى دادا. بە دەنگىکی بەرزەوہ دەستی پى کرد: «ئەى خودای بەخشەندە و بە توانا...»

که می ویستا و ئیتر هیچی نه گوت. له راستیدا له بهر چاوی ئه و جیهان ئه وهنده تاریک و تنۆک بوو که شتیکی وای بهرچا و نه ده که وت که بۆ وی یان دژ به وی دوعا و تووک و نزا بکات دواى ئه وه مه سیح سه بارهت به و ئازاردانه چی ده زانی . مه سیح خو قهت بۆخوی ئه و ئیش و ژانانه ی نه چیشتبوو، ته نیا ئه ویان وه کوو بوولا به گرتن دابوو، قه تیش له سه ر به گرتن دانى که سیك لومه نه کرابوو، هه ستا سه ریچ و وه کوو جار ان خاچیکی له سه ر سینگی خو ی کیشا که نزیکى میزه که بووه وه نامه یه کی له سه ر بوو که به ده ست نووسی موتنانلی و له لایه ن ئه وه وه بوو. ئه و برووسکه یه به قه له م نووسرابوو:

« - کورپه ئازیزه که م، زۆر به داخم که ناتوانم له پۆژی ئازادبووتندا بتبینم، چونکه ده چم بۆ لای پیاویک که به ره و پیری مردن ده چی، ئه و شه و تا درهنگانیک ناگه پریمه وه به یانی زوو وهره بۆ لام زۆر به په له م. ل. م.»

هه ناسه یه کی هه لکیشا و برووسکه که ی له سه ر میزه که دانا، ئه م پیتسه ات و هه واله بۆ پاپا زۆر ناخۆش بوو.

خه لکی چه نده له شه قامه کانداییکه نیبون و قسه ی هه لیت و پلێتیا ن کردبوو! له و پۆژه وه ی که وه ک زینده وه ریک ژیاوه، تا ئیستا هیچ شتیکی و ته نانه ت ئه رکی پۆژانه ش که له ده ور وه بری بوو، ته نانه ت روحی ئینسانیک، ئینسانیکى زیندوو یان ئینسانیکى مردوو هیچ نه گۆرابوو، هه مووشتیکی وه ک پابردوو بوو، له چاوه و کانیاهه کان ئاو هه لده قولی، چۆله که کانیش له ژیر گوئى سوانه کاندایه جریوینن، راست وه ک پابردوو وه کی له داها تووشدا ئه و کاره ده که نه وه، به لام ئه و مردبوو . هه ر به ته وا وه تی مردبوو. له لیواری قه ره ویله که دانیشت، له سه ر میله ئاسنى قه ره ویله که ده ستی وه ک خاچ لی کرد و ته ویلی له سه ر دانا. کات و وه ختی زۆر بوو، یه که جار زۆر سه ریشی ده هیشا، ده تگوت راست میشکی ده هیشا، له لای ئه و هه موو شتیکی بی مانا و له خو پایی و دل تهنگی ده نواند.

دهنگی زهنگی ده رگای حه وشه که به توندی ها ته گوئی، ئارتور له کاتی که دا به دوو ده ست قورگی گرتبوو له ترسانا هه ناسه ی بۆ نه ده کیشرا. ده رپه ری. ئه وان ها تنه وه . ئه و له وه به ینه دا ته واو چوبوو مه الی فکروه وه و کات و ساتی به نرخى

به فیرۆ دابوو، ئیستا دهبوو بیچمی ئاوان ببینی و گوئ بیستی قسهی تال و پرتهوس و توانجی ئەوان بی، خۆزگه چه قویه کی پین دهبوو، بی باوه رانه چاویکی به ژووره که دا گێژا، مجرد (سندوق)ی نه رگدرووینه که ی دایکی له سه ر تاقه که بوو، بی گومان مقهستیکی ده بی تیدابی، به و مقهسته دهیتوانی رهگی حه یاتی خوی بی ری، نا ئە گه ر وهختی هه بوایه سه رچه ف (مه لافه) و بزمار زۆر باشتر بوو. مه لافه که ی له سه ر قه ره ویله که ده رکیشا و به په له و به تووره یه وه دهستی کرد به له ت له ت کردنی مه لافه که، دهنگی هه نگاویکی بیست که له پلکانه کان دهاته سه ری.

نا، له تی مه لافه که زۆر درێژ بووه وه، له وه باش نابه ستری، گریه کیشی دهوئ. دهنگی هه نگاوه که تا نزیکتر دهبوو وه به په له تر و خیراتر کاری ده کرد. خوینی دهماره کانی وا خیرا له سه ریدا ده گه ران که له گوئییدا دهنگی ده داوه. خیراتر! ئای خودایه! پینج خوله کی تر! دهنگی لیدانی ده رگا که هات له ته مه لافه دراوه که له دهستی که وته خواری، بی جووله دانیش ت و هه ناسه ی له سینگیدا راگرت تا باشتر بیستی، دهستی که ده سگه ری ده رگا که ی گرت، دوایه دهنگی جولیا هات: «ئارتور»

ئارتور به هانکه هانکه هه ستایه سه ری.

- ئارتور، تکایه ده رگا که بکه وه، ئیمه مه حته لین.

مه لافه دراوه که ی کۆکرده وه و خسته ی نیو چه که مه جه که و به په له قه ره ویله که ی ریک و پیک کرد
- ئارتور!

ئه و جار دهنگی جیمزی بیست. ده سگیره که ش خیرا خیرا ته کانی ده خوارد.

- خه وتووی؟

ئارتور چاویکی له ده ور به ری ژووره که کرد دوا یی که دیتی هه موو شتیکی شار دۆته وه ده رگا که ی کرد وه.

جولیا به تووره یه که ی زۆره وه خیرا چوو ه ژووری و گوئی: «من پیم وابوو ناخه وی و ریز بۆ خواستی من داده نیی، په نگه تو وات پی باش بی ئیمه نیوسه عات له پشت ده رگای ژووره که ت چاوه روان بین.»

جیمز به دواى جلوه‌برگه ساته‌نه‌که‌ی خیزانیدا چووه ژووری به شیوه‌یه‌کی هیدی و له سه‌ره‌خۆ و ته‌ی جولیاى ریک‌وپی‌کتر کرد: «چوار خوله‌ک، ئارتور به پروای من زۆر... باشتر بوو ئەگەر...»

ئارتور قسه‌که‌ی بری: «چیتان ده‌وی؟»

ده‌رگا‌که‌ی گرتبوو وه‌ک حه‌یوانیک که‌ه‌وتیته داوه‌وه به‌ دزیه‌وه چاوی له‌م و له‌و ده‌کرد.

به‌لام جیمز به‌ هۆی قسه‌کردن و جولیاش به‌ هۆی توورپه‌یه‌کی زۆره‌وه هه‌چیان نه‌و نیگایانه‌یان نه‌خوینده‌وه.

ئاغای بیرتین کورسیه‌کی بۆ هاوسه‌ره‌ره‌که‌ی دانا و خۆشی له‌ کاتیکدا شه‌لواره‌ تازده‌که‌ی هه‌تا ئەژنۆکانی هه‌لکیشابوو دانیشت.

- من و جولیا به‌ ئه‌رکی خۆمانی ده‌زانین که‌ له‌گه‌ل تۆ سه‌باره‌ت...

- ئەم شه‌و ناتوانم گویتان لێ بگرم، من... حالم باش نییه، سه‌رم دیشی...

ده‌بی مه‌ودام بده‌ن.

ئارتور به‌ ده‌نگی سه‌یره‌وه که‌ باشی لێ تێ نه‌ده‌گه‌یشتی قسه‌ی ده‌کرد، هه‌لس‌وکه‌وتی گیژ و شیواو بوو. جیمز به‌ سه‌یرنیکه‌وه چاویکی له‌ ده‌وروبه‌ری خۆی کرد، دواى ئەوه‌ی که‌ له‌ پریکدا هاته‌وه‌ یادى که‌ ئارتور له‌ کانگای پیسی و پۆخلی زیندانه‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه، به‌ نیگه‌رانیه‌وه‌ گوتی:

«هیوادارم که‌ نه‌خۆش نه‌بی، ویده‌چی سه‌رت بیه‌ی؟»

جولیا به‌ په‌له‌ هاته‌ نیو قسه‌کانیه‌وه: «له‌ خۆرا! وه‌ک هه‌میشه‌ فریومان ئەدات، چونکه‌ شه‌رم ده‌کا رووبه‌رووی ئیمه‌ بیته‌وه. ئارتور وه‌ره‌ ئیره‌ دانیشه‌!»

ئارتور ژووره‌که‌ی ئارام پیواو له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ دانیشت و به‌

ماندوویه‌تیه‌وه‌ گوتی: «به‌لێ؟»

ئاغای بیرتین کۆخی، سینگى ساف کرد و ده‌ستیکی به‌ ریشه‌ ریک‌وپی‌که‌ی داهینا و دیسانه‌وه‌ قسه‌کانی که‌ به‌ وردیه‌وه‌ تاوتوی کردبوو ده‌ستی پێ کرد: «من پیم‌وايه‌ ئەمه‌ ئه‌رکی منه... که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نائاسایی خۆت له‌ پیوه‌ندی له‌گه‌ل... له‌گه‌ل... پێ‌شیلکه‌رانی یاسا و گیره‌شیوینه‌کان و...

ئى... كەسانىكى بى ئابروو لەگەلتدا بدوئىم. بە برواى من ياسا شكىن و گەندەل بووى نەفام و بى ئەقل بووى... ئە... بى دەنگ بوو.

ئارتور ديسان گوتى: «دەى چى كەش؟»

جىمىز بە نابەدلىيەو، لە بەرانبەر ھەلسو كەوتى ناھومىد و خەمبارى ئارتوردا نەرمتر بوو و درىژەى بە قسەكانى دا: «من پىمخوش نىيە كە لەگەل تودا شەرئازو بم، زورم پى خۆشە كە خۆم رازى كەم كە كەسانى خراپەكار تويان فرىوداوه و لاوبوونت و كەم ئەزموونىت و... ئە... ئە... خۆ ھەل قوتاندن و... ئە... ھەستىكى ئاورىن كە بە داخەو ھەمىراتى... دايكتە بوئ ماوئەتەو ھە كارىگەرىيان لە سەر تو ھەبوو».

نىگاي ئارتور ھىواش خزايە سەر وئىنەى دايكى و لىي روانى، بەلام ھەروا بى دەنگ بوو.

جىمىز درىژەى دا: «بەلام دلئىام كە سەرنجت داوئەتە ئەم خالە كە ئىتر ناتوانم كە سىك رابگرم كە ناوى پاكى ئىمەى لە نىو خەلكدا رىسوا كرىدو»

ئارتور جارىكى دىكە دووپاتى كرىدو: «دەى چى دىكە؟»

جوليا بە توورەيەو ھە گوتى: «چى دىكە؟» باوھشىنەكەى تووند كوكرىدو ھە و لە سەر ئەژئوى داينا: «ئارتور ئايا پىاوئەتى دەكەى كە شتىكى دىكە جىا لە (ئىتر چى دىكە) بلئى؟» ئارتور بى ئەوھى ببزوئ بە ھىواشى وەلامى داو: «ھەلبەتە ئىوھ چۆنى بە باش بزائن وادەكەن شىوھى كارەكەشتان ھىچ بايەخىكى بو من نىيە».

جىمىز ئەوھى لە دل گران ھات و دووپاتى كرىدو: «بايەخىكى نىيە؟» خىزانىشى بە پىكەنئىنەو ھەستايە سەرپى «ئەھا، بايەخىكى نىيە، نىيەتى؟ زور چاكە جىمىز ھىوادارم كە لىت حالى بووبى كە چەندە چاوھروانى سوپاس و پىزانىن بى لە لايەن ئەم پىاوھە، پىمگوتى كە ئاكامى پىاوئەتى لەگەل ژنانى كاسۆلىكى و...»

- وسس! ھىچ نىيە لىي گەرى ئازىزم.

- جىمىز ھەمووى بى ئاكامە، ئىمە لەخۇرايى چاكەى لەگەل دەكەين. خۆمان ئازار دەدەين. ئىستا كە مندالىكى زول خوى دىنئىتە رىزى خىزانەكەوھ... زور

به جیته که ئیستا بزانی دایکی کئی بووه! ئیمه له خۆپایی دلسۆزیی بۆ دهکهین، بو که سێکی که له ئاکامی کاری حهرامی قهشهیهکی کاسۆلیک که وتۆتهوه؟ زۆر باشه... ها ته ماشای ئه وه بکه!

جولیا کاقه زیکی گرمۆله کراوی له گیرفانی ده رهینا و له سه ر میزه که وه فری دا بۆ ئارتور.

ئارتور کردیه وه، برووسکه که ده ستنوسی دایکی بوو، چوار مانگ پیش له دایکبوونی ئارتور نووسرابوو، پینلینانی تاوانیک بوو که بۆ میرده که ی نووسیوو، له کوتاییشدا دوو ئیمزای پیوه بوو. ئارتور به ئارامی پوانییه خواره وه ی وه ره قه که، نیوی دایکی به پیتی خواروخیچ نووسرابوو، ئیمزایه کی ریکو پیک و ئاشنای «لورینزو مونتانیس» ی پیوه بوو، چه ند ساتیک پوانییه برووسکه که، دوا یه بی ئه وه ی قسه یه ک بکا برووسکه که ی قه د کرد و له سه ر میزه که ی دانا. جیمز هه ستا سه رپی و قو لی خیزانی گرت: جولیا باشه به سه ئیتر، برۆ خوار ی درهنگه، ده مه و ی که می له گه ل ئارتور قسه بکه م که بیسته که ی بۆ تو هیچ خۆش نییه.

جولیا چاویکی له میرده که ی کرد و دوا یه پوانییه ئارتور که بی دهنگ ته ماشای ئه رزی ده کرد له ژیرلیوه وه گو تی: «پیم وایه گیز بووه».

دوا ی ئه وه ی که داوینی کو کرده وه ژووره که ی به جی هیشت، جیمز ده رگا که ی به باشی پیوه دا، گه راوه بۆ لای کورسیه که ی که له لای میزه که بوو. ئارتور هه روا بی دهنگ و بی جووله را وه ستا بوو.

ئیستا که جولیا له و ی نه بوو جیمز نه رمتر له گه لی دوا و وتی: ئارتور زۆر به داخ له وه ی که ئه م نه یینییه ئاشکرا بوو، باشتر وابوو که تا ئیستا نه تزانییا، ده لی چی تازه کار له کار ترازوه و من که ده بینم ئه وه نه ده خودداری زۆر خۆش حال م، جولیا بریک... بریک تووره بوو، ژنان هه میشه... ده ی، نامه و ی له گه ل توندوتیژ بم.»

بریک بی دهنگ بوو تا بزانی قسه کانی کاریگه ریی باشیان بووه، به لام ئارتور نه بزوا، جیمز دوا یه دهستی پی کرده وه: «کو ره خوشه ویسته که م، ئه م پوودا وه زۆر دل ته زینه، تا قه کاریکی که ده توانین بیکه ین ئه وه یه که زمانی

خۆمان گری دەین. باوکت ئەوەندە لیبوردهیی هەبوو کە دایکتی دواى دان پیاوان بە گوناھە کەیدا تەلاق نەدا، ئەو تەنیا ویستی ئەو پیاوھى کە دایکتی فریو داوھ خیرا لە ولات بچیتە دەری. هەر وەک دەزانی ئەو پیاوھش وەک راپنەریکی ئایینی چوو بۆ چین. دواى گەرانەوھى ئەو لە چین من رازی نەبووم تۆ هیچ پتوھەندییەکت لەگەڵیدا هەبێ، بەلام باوکت لە کاتی ئاویلکەداندا رازی بوو بەو کارە کە هەر ئەو پیاوھ یانەکانی تۆ بلێتەوھ، بەو شەرتهى کە قەت هەول نەدا چاوی بە دایکت بکەوێتەوھ. هەر بە راستی دەبێ ئەوھش بلێم کە هەردووکیان زۆر بە پاکی و راستی ئەو شەرتهیان تا مردنی دایکت راگرت ئەوھ کاریکی زۆردژوار بوو، بەلام...»

ئارتور سەری هەلینا، تەراپی و پروناکایی ژیان لە پوخساریدا نەمابوو، وەکوو دەمامکیکی بێ روح وابوو.

بە نارەحەتی و پچرپچریەوھ نەرم وتی: «بە... بە بروای ئیوھ هەمووی ئەمانە... ژوورجاری نییە؟»

جیمز کورسیەکەى لە میزەکەى دوور خستەوھ و لە حالیکدا سەرسوورماوی و توورەیی تیکەل بیوو، لە سەر کورسیەکە دانیشت و روانییە ئارتور.

ژوورجاری؟ ژوورجاری؟ مەگەر شیت بووی ئارتور؟

ئارتور لە پریکا سەری خست بە پشتا، سەرشیتانە پیکەنى.

خاوەن پایۆرەکە بە بوغزیکەوھ هەستا سەری و گوتی: ئارتور، سەلا لە ئەقلت، سەرم لە تۆ سوورماوھ.»

وھلامیکی نەبیست، بەلام قاقای پیکەنینی یەک بە دواى یەک دا دەبیست کە جیمزى خستە شک و گومانەوھ کە نەکا ئەم پیکەننانه نیشانەى شیتبوونی ئارتور بێ.

لە ژیر لیوھوھ گوتی: «راست وەک ژنیکی زۆربلە و سەرشیت» شانی هەلتەکانت و سووکیکی لیتی روانی، گەراوھ تا بە پەلە ئەوسەرئەوسەری ژوورەکە بیوی.

ئارتور، بە راستی لە جولیا خراپتری، پیمەکەنە بیپرەوھ! خو من ناتوانم هەتا بەیانی بە لای تۆوھ بم.

واویده چوو که ئەو پێی خۆش بوو که خاچه کەش له سەر جیی خۆی
هەلکە ندری، ئارتور له وه خراپتر بوو که سەرکۆنه و رینوینی بکە، بۆیه هەر
پیکەنی و دیسان پیکەنی.

جیمز راوهستا و گوتی: «پیموایی ئەم شەو خەرەفاوی و نایه وه سەر
ئەقل. ئەگەر هەر ئاوا بی ناتوانم له گەلت بدویم. سبەینی زوو دواي خواردنی
نانی به یانی وەرە بۆ لام ئیستاش باشتر وایه بچی بخەوی، شەو باش».
دەرگاکی کردەوه و چوو دەرئ، به توورپهیی و به په له هەنگاوی
هەلکەهیناوه و له ژیر لیوه وه دەي گوت: «ئیستا له خوارئ تۆبه ي
چه لته چه لتي ئەو سەر شیتیه، پیموایه له وئ گریانیشی تیدایه!»

پیکەنینه کەي که ئاویتەي توورپهیی بوو له سەر لیبوی ئارتور کۆچی کرد،
چه کوشه کەي له سەر میزه که هەلگرت له سەر خاچه که راوهستا. به هۆي
دەنگی شکاندنی خاچه که وه خۆ هاته وه، پرووبه پرووی جیگای به تالی خاچه که
راوهستا بوو، چه کوشه کەي هیشتا له دەست دابوو خاچ به وردوپردیه وه
که وتبووه بهر پێي و له ژووره که دا بلاو ببوو وه.

چه کوشه کەي فری دایه سەر ئەرزی و گوتی: «ئاوا سووک و هاسان!»
دوايه گه راوه و گوتی: «چه نده نه فام و بی ئە قلم».

له پشت میزه که دانیشت، که وتبووه هانکه هانک، ته ویلی نایه سەر هەر
دوو دەستی، خیرا ههستا سەر پی، چوووه ئاودهست، جه ره یه کی ئاو کرد به
سەر سه کۆتی خۆیدا، گه راوه ژووره کەي هیور ببوو، دانیشت و فکر و
خه یال هه لیگرت.

له بهر خاتری ئەو خەلکه بوو... له بهر ئەم زینده وەرە درۆزن و سپلانه... و
ئەم دل ره ق و که رانه... که قورسایي ئەشکه نجه و بیحورمه تی و شکست و
سەرکۆنانه ي به گیان و به دل هه لده گرت، ته نافیکی دروست کردبوو تا خۆي
هه لواسی، چونکه به راستی ئەو قه شه یه کی درۆزن بوو. واشله ژابوو پێي وابوو
هیچیان درۆیان نه کردوو! به لی هه موو شتیک کۆتای هات. ئیستا چاو
کراوه تر و وشیارتر ببوو، ته نیاشتیکی که پئویستی پێي بوو دووربوون و
دووره پهریزی له و خه لکه په ست و سپله یه بوو و ده بوو ژیانیکی نوئ ده ست
پئ بکا.

شوینه‌کانی بارخستن پربوون له پاپۆری کالاهه‌لگر و شت‌ومه‌ک، سه‌فه‌رکردن له‌گه‌ل‌ئه‌و پاپۆرانه‌ئه‌ویش بو کانا‌دا، ئۆسترالیا یان که‌ناری کۆلنی، یان هه‌ر جیگایه‌کی دیکه‌ زۆر ئاسان بو، زۆر شه‌رت نه‌بوو که‌ بۆ کام ولات بچێ، مه‌به‌ست ته‌نیا دوور که‌وته‌وه‌ بوو سه‌باره‌ت به‌ ژیان و گوزه‌رانیشی له‌و ولاته‌ دیده‌نی ده‌کرد، ئه‌گه‌ر پێش‌ی خو‌ش نه‌بوا‌یه جیگایه‌کی دیکه‌ی هه‌لده‌بژارد.

جان‌تاکه‌ی ده‌ره‌ینا ته‌نیا سی‌وسی پالۆئی* هه‌بوو، به‌لام کات ژمیره‌که‌ی زور به‌ نه‌رخ بوو، ئه‌و ده‌یتوانی بریک یاریده‌ده‌ری بی، هه‌یچ نه‌بوو - ده‌بوو جو‌ریک خو‌ی رزگار کات. ئه‌وان به‌ شوینیدا ده‌گه‌ران، هه‌موویان له‌ شوینه‌کانی بارخستن و کۆباره‌کاندا لێپرسینه‌وه‌یان له‌ سه‌ر ده‌کرد. نا، ده‌بوو شوینه‌ونکه‌ بکات، ده‌بوو رازی بن که‌ ئه‌و مردووه‌. ئه‌و کاته‌ ته‌واو ئازاد و رزگار ده‌بوو - ته‌واو ئازاد. له‌وه‌ی که‌ ده‌یدیت بێرتینه‌کان به‌ شوین جه‌سته بیگیانه‌که‌یدا ده‌گه‌رین له‌به‌ر خو‌یه‌وه‌ پیکه‌نینه‌ی ده‌هات، ئه‌م رۆداوه‌ چه‌نده ژوورچار ده‌بوو (کاغه‌زیکی هه‌لگرت ده‌ستی کرد به‌ نووسین: هه‌ر وه‌کوو بیه‌ر و بپروام به‌ خودا هه‌بوو ئاوا باوه‌ریم به‌ ئیوه‌ش هه‌بوو، خودا ده‌ستکردیکی گل‌وقوره‌ که‌ ده‌توانم وردی که‌م ئیوه‌ش به‌ درۆ منتان فریودا».

نامه‌که‌ی قه‌د کرد و نیونیشانی مونتانی له‌ سه‌ر نووسی، کاغه‌زیکی دیکه‌ی هه‌لگرت و له‌ سه‌ری نووسی: له‌ گۆمیلکه‌کانی نۆژهن‌گاکه‌ی (ته‌عمیرگا) به‌نده‌ری دارسینا جه‌سته‌ی مردووم بدۆزنه‌وه‌» دوا‌یه کلاوه‌که‌ی له‌ سه‌ر کرد و له‌ ژووره‌که‌ی چووه‌ ده‌ره‌وه‌، کاتی له‌به‌رده‌م وینه‌ی دایکیدا ده‌گوزه‌را، سه‌ری هه‌لینا، به‌ ته‌وسه‌وه‌ پیکه‌نی و بزهی هاتی و شانی هه‌لته‌کاند. ئه‌ویش درۆی له‌گه‌ل کردبوو.

به‌ کالیدۆره‌که‌دا هیواش رۆیشت. ده‌سگیره‌ی ده‌رگا‌که‌ی گرت و ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و پلیکانه‌ مه‌رمه‌رینه‌ پانه‌کان رۆیشت که‌ تاریک بوو و ده‌نگی ده‌داوه‌، کاتی چووه‌ خواری وای هه‌ست کرد که‌ ئه‌و پلیکانانه‌ وه‌کوو قولکیکی ره‌شی تاریک وان که‌ ده‌میان کردۆته‌وه‌ بۆ هه‌نگاوه‌کانی.

* - لیره‌ی ئیتالیای ئه‌و کات

حه وشه شی تی په راند. له ترسی جان باتیستا زور نارام هه نځاوی هه لده هینا چونکه نه و له قاتی خواری نووستیوو. له نه نباری داره که دا که له به شی پشته وه بوو، په نجره یه کی چکوله ی کون کونی لی بوو که به ره و کاناله که ده کراوه، ته نیا چوار هه نځاو له نه رزیه وه به رزتر بوو، هاته وه یادی که لایه کی په نجره که ژه نگی هیناوه و شکاوه، به بریک پال تیوه نان دهیتوانی ریگایه ک به ره و دهره وه بو خوی بکاته وه.

په نجره که قایم بوو دهستی زور خراپ بریندار کرد و قوئی کوته که ی هه لقیشا، به لام زور گوئی نه دایه. چاویکی له م سه روسه ری شه قامه که کرد، که س دیار نه بوو. کاناله که ش وهک دولا ییکی ناشیرین و تاریک له به ین دوو دیواری لینچدا بی دهنگ خه وتبوو. دیار بوو نه و دونه یه ی که هیشتا تیندا نه ژیا بوو وه کوو چالیکی ره ش و تاریک و ابوو، به لام هیشتا نه م باشتر بوو له و ژیا نه ی پشت سه ری که بی روح و بیرحم و په ست بوو، شتیکی باشی نه ددی که دیسان لی بروانی، نه وی دونه یه کی چکوله ی گهنده لی پر له درو و بوختان و فریو بوو، پر بوو له چالوی پیس و بوگن که ته نانه ت نه وهنده قول و بی بن نه بوو که بتوانی کابرا بخنکی و ئیدی نه جاتی بی. به شانی کاناله که دا که وته ری هه تا گه یشته مه یدانه چکوله که ی نزیک کوشک و ته لاری مدیسی. نا له وی دابوو که جما به رووگه شی و لیو به بزه و به نامیزی ئاوه لاهه به ره و لای نه و هه لاتبوو، نه مه هه ر نه و پلیکانه چکوله به ردینه شیدارانیه که به ره و به ندیخانه ده روات. ئارتور تازه زانیووی که نه م قه لایه چهنده ناشیرین و ناخوشه. قه لاکه ش هه ر له سه ر ری نه و جوگه له ئاوه پیسه دابوو.

دوای نه وه ی شه قامه ته سه که کانی پیوا. گه یشته گو میلی که ی نوره نځای دارسینا. له وی کلاوه که ی داگرت و خستیه ئاوه که وه، به دلنیا ییه وه کاتی به شوین مه یته که یدا ده گه رین کلاوه که ی ده دوزنه وه. دوایه نیگه رانی نه و بوو که ده بی چی بکا، له قه راغ ئاوه که وه دهستی کرد به پیاسه کردن، ده بوو ریگایه ک بدوزیته وه بو خوشاردنه وه له ناو پاپوریکدا هه رچه ند زورچه توونیش بوو. ته نیا شانسه که ی نه و بوو که ده بی خوی بگه یه نیته پرده کون و گوره که ی مدیسی و له ویوه به و شانیه دیکه دا بگاته نه وسه ر،

ئەوئ مەيخانەيەكى چكۆلە و كۆنى لئيه. بەلكو بتوانئ پاپۆرهوانئك بدۆزئتهوه كه بەرتئل وەربرئ.

بەلام دەرگای شوئنى بارەكان بەسترا بوون. چۆن دەيتوانئ لەوئوه لەبەر چاوی كارمەندانئ گومروكهوه تئپەرئ. گئرفانئ ئەوئندهئ تئدا نەبوو كه بتوانئ بەرتئلى نەبوونئ گوزەرنامە و رەدبوونئ شەوانەئ تەواو بكات، دواي ئەوه لەوانەبوو بئان ناسئايە. كاتئ لە بەرانبەر كۆتەلئ زەردئ «چوار بەندئ مەرakisئ» ه* وه دەگوزەرا، رۆخسارئ پئاوئكئ دئت كه لە مائئكئ قەدئمئ و كۆنەوه لەو بەرئ گۆمئلكەكهوه هاتە دەرئ و لە پردەكه نئزك دەبووهوه.

ئارتور خئرا خزايە سئئبەرئ پشت كۆتەلەكه، لە سەر ئەرز خۆئ گرمۆلە كرد و بە دئزئهوه و بە وردئ لەم بەر و ئەوبەرئ دەروانئ. شەوئكئ گەرم و پئر ئەستئرەئ وەرئى بەهار بوو ئاو خۆئ دەدا بە دئوارە بەردئنهكەئ گۆمئلكەكهدا، ئاوهچۆرەئ شەپۆلەكه وهكوو پئكەنئئكئ نەرم لە دەوروبەرئ پئلكانەكان دەخولاوو و هەر لەو نئزكانە دەرئى خەرئى زنجئرئك هات و ئارام دەبزواوه، بەرزكەرەوهئەكئ گەرە و بئئند بئدەرئگ و مات لە تارئكئدا سەرئ دئار بوو. جەستەئ يەخسئرە بە زنجئر بەستراوهكان بە پانئائئ ئاسمانئ پئر ئەستئرە ومات و هەرە پئچەلاو پئچەكان لە كاتئ تئكۆشان و بەر بەرەكانئئەكئ چرۆپئ و بئ ئاكامئ دژ بە ژئانئكئ ناخۆشدا، رەش و تارئكئ دەنواند.

ئەو پئاوه گۆرانئئەكئ بەرئتانئائ مەجئسئ بە دەرئكئ بەرز دەگوتەوه، لە قەرراغ ئاوهكهوه دەرؤئشئ و لاتراسكەئ دەبەست. بە روالەت وادئار بوو كه مەست لە مەئخانەوه دەگەرأوه، كەسئ لئنەبوو، هەر كه نئزك بووهوه ئارتور لە جئگائ خۆئ هەستا و چووو سەر شەقامەكه. مەلەوانەكه گۆرانئئەكەئ خۆئ بە جئئوئك بئرئ و راوهستا.

ئارتور بە زمانئ ئئتالئائئ گوتئ: «دەمەوئ قسەت لەگەل بكەم، لئم حالئ دەبئ؟»

* . ئەم كۆتەلە بە يادئ مدئسئەوه دانرابوو

پیاوہ کہ سہری راوہ شاندا و گوتی: «لہم زمانہ حالی نابم». و دواہیہ
دہستی کرد بہ قسہ کردن بہ فہرہ نسییہ کی سہروپی شکا و بہ پروو
ناخوشیہ وہ پرسی: «چیت دہوی؟ بؤ نایہ لی برؤم؟»
- تہنیا چرکہ یہک لہ ژیر ئہ و شہوقہ پرووناکہ و ہرہ ئہم لاوہ! دہمہوی
قسہت لہ گہل بکہم.

- رۆشناییت خوۆش ناوی؟ لہ ژیر پرووناکییہ کہ بیمہ ئہو لاوہ! چہ قوت
پیتیہ؟

- نا، نا، بؤ حالی نابی تہنیا یارمہ تیم لیت دہوی، کریکہشت دہدہمی.

- ہا؟ چی؟ پۆشتہ و پەرداخیشی...

مہلہ وانہ کہ ئہم رستہ یی بہ ہریتانای گوت، لہو کاتہ دا بہرہو سیتیہرہ کہ
رۆیی و شانی دا بہ میلہ ئاسنی پیکرہ کہ وہ، دیسان زور بہ ناخوشی و
سہروپی شکاوانہ و بہ زمانی فہرہ نسی گوتی: «دہی، چیت لیم دہوی؟»
- دہمہوی لہم ولاتہ برؤمہ دہری...

- ئہہا! ہلدیی! دہتہوی بتشارمہ وہ؟ پیم وایہ کاریکی خراپت کردوہ،
چہ قوت لہ کہ سینک داوہ، ہا؟ راست و ہک ئہم بیانانہ! دہی پیتخوشہ بچی بؤ
کوئی؟ پیم وانییہ پیتخوش بی بچی بؤ «پاسگا»؟

بہ پیکہ نینیکی خوۆشہ وہ چاویکی داگرت: «ہی کام پاپوری؟»

- کالوتا - لیگہورن بؤ بۆینس ئایریس: لیرہوہ رۆن بار دہکین و لہو
لاشہوہ چہرم، ئہوہ تانی - ئاماژہی بہرہو لای پیل بہستہ کہ کرد: «ئہم پاپورہ
کون و پیسہیہ!

- بۆینس ئایریس - باشہ! دہتوانی لہ پاپورہ کہ دا بمشاریتہ وہ؟

چہ ندہم دہدہیہی؟

ناتوانم زورت دہمی، چونکہ کہ میکم پائولی پییہ.

- نا - کہ متر لہ پەنجا بی ناتوانم - ئہوہ ندہش ہہرزان... ئہویش بؤ پیاوکی
پۆشتہ و پەرداخ و ہکوو تو.

- مہ بہستت چییہ لہ پۆشتہ و پەرداخ؟ ئہ گہر جلہ کانمت پی جوانہ دہتوانم
لہ گہل ئہوانہی تو بیانگورمہ وہ، بہ لام زیاتر لہو پارہیہی پیمہ ناتوانم بتدہمی.

- ئەو كاتژمىرە چىيە پىتە، دەريھىنە و بىمدەيە.

ئارتور كاتژمىرە ئالتونىيە ژنانەكەي دەريھىنا كە زۆر بە جوانى و بە وردى رەسىم و ويىنەي لە سەر كىشىرا بوو ە و پىتى «ج،پ» يى لە پشتىدا ھەلگەندرابوو كاتژمىرەكە ھى دايكى بوو، بەلام ئىستە ئىتر بايەخىكى نەما بوو. مەلەوانەكە چاويكى خىراي پىداخشاند و گوتى: «ھا! ديارە دزيوتە! بدە با بىيىنم!»

ئارتور دەستى كىشاو ە دواو ە و گوتى: نا، ئەو كاتژمىرەت كاتى دەدەمى كە لە سەر پاپۆرە كە بم، نەو ەك ئىستا».

- دەي دەي، ديارە زۆريش بى ئەقل نىت! سويند دەخۆم كە ئەمە ھەو ەللىن كاريكى خراپە كە كر دووتە، وانىيە؟»

ئەو ە بە خۆم رەبتى ھەيە. ئاھ! كىشكچيەكە خەريكە دىت. ھەردووكيان لە پشت پەيكەرەكەو ە خويان مەلاس دا تا ياساۋلەكە رۆيشت، دوايە مەلەوانەكە ھەستا سەريى، بە ئارتورى گوت وەرە بە شوينما، كە كەوتنە رى وەكوو شىت بە دەم خويەو ە پىدەكەنى، ئارتور بى دەنگ كەوتە شوينى.

مەلەوانەكە ئەوي گەراندەو ە بۆ لاي مەيدانە چكۆلە و تاريكەكەي پەناي تەلارى مديسى، لە قورژبنىكى تاريكدا ويستا، بە ترسيكەو ە بە ھىواشى گوتى: ھەر لىرە بە، ئەگەر بىيىتە پىشەو ە سەربازەكان دەتبيين».

- دەتھەويى چ بەكەي؟

- بچم جلو بەرگت بۆ بىنم. نامەويى بەو قول و بالەخويناويەو ە بت بەمە ناو پاپۆرەكەو ە.

ئارتور چاويكى لە قوللى كۆتەكەي كرد كە ئاسنى پەنجەرەكە دراندبوى و كەمى خوينى دەستى بە كۆت و كراسەكەيدا بالو بىو ەو ە. ھەتمەن مەلەوانەكە ئەوي بە قاتل و پياو خراپ دەزانى. ئىستا ئىدى بىيى گرنگ نەبوو كە خەلكى سەبارەت بەوي چۆن بىر دەكەنەو ە.

مەلەوانەكە دواي قەدەرىك، سەركەوتوانە بە بوخچەيەك جلو بەرگەو ە گەر او ە.

هیتواش گوتی زووبه جلو بهرگه کانت بگۆره، ده بی بگه پیمه وه. ئه و پیره
ناحالیه نیو سه عاته منی به قسه وه راگرتبوو»
ئارتور یه کهم جاری نه بوو که رقی له پۆشینی جلو بهرگیکی ئاوا کۆن بوو،
به لام به ناچار بیه وه به قسه ی کرد.

هه رچه نده ئه م جلانه قوماشیکی زبر و ناخۆش بوون، به لام هه ر چاک
بوو که بریک خاوین بوون کاتی به و جلو بهرگه تازانه یه وه به ره و پۆشنایی
ههنگاوی هه لئناوه، مه له وانه که سه رخوشانه و سه ره که وتوانه سه ری
راوه شاندا: «زۆر باشه، ئا لیره وه وه ره دهنگه دهنگت نه یه ت».

ئارتور که جله کانی خۆی به ده سه ته وه بوو به شوین ویدا به نیو کاناله
پینچه لاو پینچ و کۆلانه تاریک و باریکه کاندا تی په ری. ئه م گه ره که گه ره کی
سه ده ناوه راسته کانی هه ژاره کانه، که خه لکی لیگه ژورن ناوی «وینیزی
نوی» یان له سه ر دانابوو، له هه ر گۆشه و که ناریکدا ته لاریکی کۆنه و ناخۆش
به دوو جۆگه له ی بۆگه ن له م لاو لایه وه له نیوان کۆخته ناریک و هه وشه
پیس و پۆخله کاندا به دیار ده که وت، که تیده کوشا مه زنا یه تی که وناریی و
کۆنینه یی خۆی راگریت زۆر جوانیش دیار بوو که هه ولئیکی بی ئاکام بوو.
هه ربۆیه له روخساری خه م ده باری. ئارتور ده یزانی که بریک له م کۆلانا نه
مه کۆی دز و لات و چه قۆکیشان و قاچاخچیه کان بوون و خه لکی فه قیر و
بی نه واشی لی بوو. مه له وانه که له په نای پلیکانیکی چکۆله راوه ستا و دوا ی
ئه وه ی چاویکی به ولاتدا گیپا و تا ئارخایه ن بی ت که که سیک ئه وانی
نه دیتوو هه به سه ر پلیکانه به ردینه کاندا چوو هه خوار ی و به باریکه رپیه کدا
پۆیشت، له ژیر پردیکدا، گه مییه کی کۆن و پیسی لی بوو مه له وانه که دوا ی
ئه وه ی به په له و به توندی به ئارتوری گوت خۆی فری داته ناو لۆتکه که و
راکشئ خۆشی دوا یه له ناو لۆتکه که دا دانیش ت و ده ستی کرد به سه ول
لی دان. ئارتور بی ئه وه ی ببزوئ له ناو گه میه که دا دریژ بوو، له ژیر ئه و
جلو بهرگانه ی که مه له وانه که دای به سه ریدا خۆی شارده وه، به دزییه وه له و
ژیره وه چاوی له شه قامه کان و ماله ئاشناکان ده کرد.

دوای که میک له ژیر پردیکه وه تیپه رین و به رهو ئه و کاناله رۆیشتن که به ندیخانه ی قه لاکه ش له وی بوو، شوورهی زۆر گه وره که له ژیره وه پانتر بوون و تا به رهو سه ریت دهروانی باریکتری دهنواند. له کاناله که وه گوزه را بوون. له لای ئه و ته نیا چه ند کات ژمیر له وه پیش ئه م دیوار و قه لایه چه نده سامناک و ترسناک بوون؛ به لام ئیستا... هه روا که له گه میه که دا درێژبوو. سووکیک پیکه نی. مه له وانه که ئارام گوئی: بی دهنگ به و سه ریشته بخره ئه و ژیره وه! گه یشتینه گومروک.»

ئارتور جلوه رگه کانی به سه ر خۆیدا کیشا، که می له پیش تره وه، لۆتکه که راوه ستا له به رده م پۆلیک دار دا که پیکه وه به سترابوونه وه و له سه ر کاناله که دانرابوو رینگا باریکه که ی نیوان گومرک و دیواری قه لاکه ی به سته بوو. کارمه ندیکی خه والو که باویشکی دها به له نته ریکه وه هاته دهری، له سه ر دیواری په نای ئاوه که دانه وی: «تکایه هه ویه و پسوله ی دهر بازبوونتان.» مه له وانه که هه ویه که ی دایه ده سته کارمه نده که . ئارتور که خه ریک بوو له ژیر جلوه رگه کاندایه بخری به ناسه کیشان هه سته راگرت.

کارمه ندی گومرک به بۆله بۆلیکه وه گوئی: «ئیستا کاتیکی باشه بۆ گه رانه وه بۆ پاپۆره که ت! پیم وایه چووی که خۆش رابویری، لۆتکه که ت چی تیدایه؟»

«ئه و جلوه کۆنه هه رزانانه یه که گیرم که وتوو» و په سته کیکی بۆ پشکنین هه له هینا.

کارمه نده که له نته ره که ی هینایه خواری و دانه وی چاوه کانی چکۆله کرده وه تا بتوانی بیبینی. «پیم وایه شتیکی وانیه، ده توانی برۆی.» داری له مپه ره که ی هه لینا و لۆتکه که هیواش خزیه ناو ئاوه تاریک و پر شه پۆله کان.

دوای بریک رۆیشتن، ئارتور دانیشته و جلوه رگه کانی لابرد. مه له وانه که له به رخۆیه وه گوئی: «ئه وه تانی» دوای ئه وه ی که می به بیده نگه سه ولی لی دا: «پال بده به پشتمه وه و بی دهنگ به.»

خیرا و به په له به سهر پاپوړیځی رهش و گهوردها سهرکهوت و له ژیر لیویهوه جنیوی به مروځی بی دهسه لات و دهسته وستان ددها. ههر ټه و چوست و چالاکیه بوو که ئیزنی پیدا بویرانه و خیرا برواته پیښی. دواى ټه وهى که به سلامه تی چوونه سهر پاپوړه که، به ټه سپایى و به هیوری به نیو ټه و هموو مه کینه جوړاو جوړ و باده وانه دا تی په رین. ئاخړه که ی گه یشتنه سهر رپوچنیک، مه له وانه که ئارام دهرخونه که ی هه لیتا به ئارامیه وه گوتی: «بچو خوارى، خوله کینکى دیکه ده گه ریمه وه». ئه نبارى پاپوړه که تاریک و شى دار و یه کجار زور بوگن بوو که به راستى لووتى ئازار ددها، ئارتور له پیشدا خه ریک بوو له بوگه نیوی چه رمى خاو و بوئى رونی ترشه لوکدا بخنکى، هیواش هیواش خوی کیشایه دواوه. پاشان ژووره ناخوشه «تاکه که سیه که ی به نديخانه» ی وه بیر هاته وه. له نارديوانه که وه چووه خوارى و شانى هه لته کاند و خوی رازى کرد. وادياره ژيان له هموو جیگایه ک وه کوو یه ک نییه. ژيان دزیو و قیزه ون و ناشیرینه مه کوى مروځانیکى په ست و بی شه رمه و پره له رازونه نیى و که لین و قوژبنى تاریک و شاراوه، به لام به رواله تی کیش ژيان ئاویکى خروشان و ره وه که و ټه و تا ده توانى ده بی که لکى پیویستی لى وه رگرى مه له وانه که دواى چند خوله کیک گه راوه و شتیکی له گه ل خوی هیتابوو که ئارتور به هوى تاریکيه وه باشى نه دیت.

- دهى ياللا، پاره و سه عات که ت بیته!

ئارتور که لکى له تاریکى وه رگرت و توانى بریک پاره به دزیه وه لای خوی بگریته وه.

- ده بی شتیکم بو بیته، خه ریکه له برسانا بمرم.

- هیناومه، فه رموو.

مه له وانه که جه ریه ک ئاو و بریک توشه ی رهق و له ته گوشتیکى خوی کراوى به رازى داده ستى و گوتی: «دهى بیکه وه گوشته که ده رینه، سبه ینى وه ختایه ک که کارمه ندانى گوومرک هاتن بو پشکنین ده بی بچیه ئیره، نیو ټه م به رميله به تاله، له ویدا خوت مه لاس دهى، وه کوو مشکیک، نابى له جیگای خوت ببزوى تا ده گه یینه ناوه راستى زه ریا، خوم دیم پیت ده لیم که که ی بیته

دەرى، خودام لەو خودایە ئەگەر پاپۆروانەكە بتینى، ئیتر كارت كۆتا دەبى!
شەرابەكە خاویڤن و پاكە؟ شەوت باش!» دەرخۆنەكەى داناو. ئارتور
«شەرابە» بە نرخەكەى لە جیگایەكى باشدا دانا و چۆو ناو بەرمیلەكەو تا
گۆشتى بەرازەكە و بیسكویتەكە بخوات.

پاشان لە سەر ئەو ئەرزە پیسە خۆى كۆ كردهو و بو هەوێلین جار لە
مندالیەو تا ئیستا بە بى دوعا و پارانەو خەوت.

مشكەكان لە تاریكیدا خیراخیرا لە پەنایەو هەلدەهاتن. بەلام نە جیکە
جیکى مشكان، نە تەكان و بزووتنى ئەم لاوئەولای پاپۆر، نە بۆگەنیوی پۆن
و ترس و نە دل تیکەلەهاتنەكەى لە سەفەرى زەریا هیچیان نەبوونە لەمپەریك
تا نەتوانى بخەویت. ئەم شتانه نەیاننوانى بە قەدەر ئەو خوالە* شكست
خواردوو و بى ئابروانە كە تا دوینى خودای ئەو بوون و دەبپەرسستن و
كاریگەریان لە سەر میشك و روحى هەبوو و نەیاننوانى پەرىشانى بكەن و
هەر بۆیە ئەویش سەرنجیكى وای نەدانى.

---

* - خوالە: بوت. بت

بهشی دووههم

۱

دوای سیزده سال

له شاری فلورانس له مانگی ژوئیه دا چهند ئاشنایهک له مالی پروفیسور فابریزی (Fabrizi) دا دیداریکیان پیکه وه هه بوو، تا بهرنامهیهک داریژن بۆ کاره سیاسییهکانی داهاتوو. چهند که سیکیان ئەندامی بزاقی مازینی* بوون و تاقه ئامانجیکی که له سهری سوور بوون، دامه زانندی کۆماری دیموکراتیکی ئیتالیای یه کگرتوو بوو. ئەوانی تریش لایهنگرانی حکومهتی پاشایی مهرجدار (مهشرووته) و لیبرالهکان بوون به بیر و بۆچوونی جیاوازه وه. سه ره رای جیاوازییه فکرییهکانی هه موویان له سه ر شتیک کۆک و هاودهنگ بوون، ئەویش نارازیبوون و دژایهتی دایرهی سانسۆری توسکان بوو. به و پێیه و به هیوای ئەوهی که نوینه رانی ریکخراوه جۆراوجۆرهکان بتوانن له سه ر ئەم کێشهیه کۆک بن ده سپیکی کۆبوونه وه که یان راگه یاندبوو.

ئێستا ته نیا دوو چه وته به سه ر لیبور دنی گشتیدا تیده په ری، که پاپی ئوه م له رۆژی ده ست به کاربوونی خۆیدا رایگه یاندبوو، بۆ تاوانبارانی سیاسی و له و پاریزگیانهی که له ژیر ده سه لاتی پاپیدا بوو، به لام دوای ئەو

---

* . Mazzini ژوزیف مازینی (1805 - 1872) شۆرشگێڕیکی به نیوانگی ئیتالی که دامه زڕینه ری بناخه و پیشه وهی ریکخراوی «ئیتالیای لاو» بوو.

راگه یاندر اوهش هیشتا ئه و بیرۆکه ئازادیخوازیه له سه رانسهری ئیتالیا دا هه روا گهرم و گور و له بره ودا بوو.

وا ویده چوو، که له توسکانیدا ئه و رووداوه سهیره دزه ی کردیته ناو کاروباری حکومه تییه وه. فابریزی و ریبه رانی دیکه ی فلورانس باش تی گه یشتبون که ئیستا باشترین هه لیکه بو ریکو و پیکردنی یاسای رۆژنامه و چاپه مه نییه گشتیه کان ره خساوه.

بو هه وه لاین جار که لینگا (LeGa) ی درامانوس ئه و مه سه له یه ی بیستبو وه گوته بووی: «بی گومان تا ئه و کاته ی نه توانین یاسای راگه یه نه گشتیه کان بگورین. ناتوانین رۆژنامه بلاو که یه وه و کاریکی زور چه توونه، و ئیمه نابی تاقه ژماره یه کیشی لی بلاو که یه وه، به لام ئیسته ره نگه بتوانین چه ند گو فاریک له ژیر تیغی سانسور رزگار بکه ین، تا زووتر و خیرا ده ست به کار بین زووتریش ده توانین یاسا بگورین».

لینگا ئیستا له کتییخانه ی فابریزیدا، له سه ر ئه وه کار ده کات که له و به ستینه دا نو سه ره لیبراله کان ده بی چ رۆلکیان هه بی. یه کی له دانیشتوان که پاریزهر و راویژکاریکی پیر بوو و به ده نگیکه تیژه وه ها ته نیو قسه کان و گوته: «شک له وه دانیه که ئیمه ده بی ئه و هه له به باشی بقوزینه وه. ئیتر هه لیکه وا باش هه لئا که ویت بو جی به جیکردنی پرۆگرامی یاسای ریفورم، به لام شک و گومان هه یه که بلا فوک که کان بتوانن رۆلکیکی زور باش بگورین. ئه م بلا فوگانه به جیگای ئه وه ی که حکومه تمان له گه ل به خه ن- راست ئه و شته ی که ئیمه به شوینییه وه ین- کاریک ده که ن که حکومه ت تووره و توسن بی. هه ر کاتیکیش که به رپرسانی ده سه لات وا بیربکه نه وه که ئیمه ئا زا وه گورین، ئیتر ناتوانین چا وه روانی یارمه تی بین له لایه ن ئه وانه وه.»

- ئه ی به بروای تو ده بی چی بکه ین؟

- داواکاری و داخوازی.

- به گراندوک؟

- به لی بو به رفراوانتر بوونی مه یدانن ئازادی رۆژنامه و بلا فوگه کان.

پیاویکی رهشتالّه که له په‌نای په‌نجره‌که‌وه دانیشتبوو و به رواله‌ت له تیگه‌یشتوو ده‌چوو به پیکه‌نینه‌وه سه‌ری وهرگیرا و گوتی: «پیتان وایه که داواکاریه‌کانتان بنوسن و بینرن هیچ ناکامیکی باشی ده‌بی! من پیم‌وابوو که ناکامی کاری رینزی* ئەزمونیکی باش بووه بۆ ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یان-هه‌وی کاره‌که‌ی ئەو ره‌چاو که‌ن».

— برای ئازیزم، منیش وه‌کوو تو له‌وه‌ی که نه‌مان توانی پیشی راده‌ستکردنه‌وه‌ی رینزی بگرین زور به داخم، به‌لام راستیه‌که‌ی... من پیم‌خوش نییه هه‌ستی هیچ که‌س خه‌وش‌دار که‌م.

به‌لام جیا له‌م خاله‌ که زورتر به هوی په‌له په‌ل و بی به‌رنامه‌یی بریک له هاورپیانه‌وه بوو، من به راستی ده‌بی نکۆلی بکه‌م که‌...

پیاوه رهشتالّه‌که به توندی قسه‌که‌ی بری: «هه‌ر وه‌کوو (پیمونی)** هکان هه‌میشه به شک و گومانن، من نازانم له کوویی ئەم کاره‌دا توندئاژویی و سه‌ره‌رپویی تیدایه؟ مه‌گه‌ر ئەوه‌ی ئیوه له‌و داخوازیانه‌دا دۆزیبیتانه‌وه که ناردوومانن. ره‌نگبی ئەو کاره له توسکانی یان پیمون به توندئاژویی دابنری، به‌لام ئیمه نابی ئەم کاره به تایبته له ناپل‌دا به توندئاژویی دابننن. پیاوه پیمونیه‌که گوتی: «به خۆشیه‌وه ده‌بی بلیم که توندئاژویی ناپلی، تایبته‌ی خه‌لکی ناپله».

پروفیسور هاته نیو قسه‌که‌یانه‌وه: «باشه، باش به‌سه ئیدئ! ره‌سم و نه‌ریتی ناپلیه‌کان له جیی خۆیدا زور باشه، سه‌باره‌ت به‌م داب و نه‌ریتی پیمونیه‌کانیش هه‌روا! به‌لام ئیستا ئیمه له توسکانی داین و عاده‌تی خه‌لکی توسکانیش وایه، که زوو سه‌رنج بده‌نه سه‌ر مه‌سه‌له و بابته‌کان. گراسینی به قازانجی داخوازیه‌که ده‌نگ ده‌دات و گالیش دژی ئەو راده‌وه‌ستی. دوکتور ریکاردو بیروپای تو چۆنه؟»

---

* . Renzi ربه‌ری شوپشیک بوو دژی دیکتاتوری تئوکراتی پاپ و ئوتریشیه‌کان له‌و پاریزگایه‌ی که پاپی لئ نیشته‌جییه. له سالی 1845 گه‌را به ده‌ستی گراندوکی توسکانی راده‌ستی واتیکان کرا.
** . خه‌لکی پیمون، شاریکی باشووری رۆژئاوای ئیتالیا

من پیمایه که ئەو داخوازیە زەرەدیکی نییه و ئەگەر گراسینی دانەیهکیان ئاماده بکا زۆر بە خۆشحالیەوه واژوی دەکەم، بەلام پیم وایه تەنیا داخوازی ناتوانی کاریکی بەجیی لئ بکەوێتەوه. بۆچی لە هەردووکیان کەلک وەرەگرین هەم لە داخوازی و هەمیش لە بلاوکراوه».

گراسینی وتی: تەنیا لەبەر ئەوەی کە ئەم بلاوکراوانە بتوانن حکومەت رازی بکات کە سەرنجیکی وای نەدات و پێی بیبایەخ بی».

پیاوه ناپلیه کە لە جیگای خۆی هەستا و هات بۆ لای میزەکه: «حکومەت قەت ئەو کاره ناکا، برای من ئیوه لە هەلە دان. ریککەوتن لەگەڵ حکومەت هیچ قازانجیکی نییه. ئەگەر ئیمه بمانهوی کاریک بکەین دەبی خەلکی راپەرینین».

- بە قسە زۆر ئاسانە، دەتەوی چۆنی دەست پێبکە؟
- گریمان ئەو پرسیاره لە گالی کراوه! حەتمەن لە پیشدا لە سانسۆرەوه دەست پێدەکا.

گالی ریک و راست بە پانەوه گوتی: «راست بلین ئەو کاره ناکەین ئیدی! ئیوه هەمیشە وا فکر دەکەنەوه ئەگەر کەسیک خەلکی باشوور بی تەنیا و تەنیا باوهری بە چەکی ساردە(چەکی سارد وەک چەقۆ و مووس و...)».

- دەی، ئەگەر وابی تو چ پیشنیاریکت هەیه؟ بی دەنگ! کاکە سەرنج بدەن!
گالی پیشنیاریکی هەیه.

هەموویان کە ببوونە گروپی دووسی نەفەری و خەریکی قسەو باسی جیا جیا بوون بۆ بیستنی پیشنیاره کە لە دەوری میزەکه کۆ بوونەوه. گالی وەک دژایەتییهکی دۆستانە دەستی هەلینا: «نا، برادەرینە، ئەمە پیشنیار نییه، تەنیا رادەر برینیکه. پیم وایه لەم هەموو شادی و خۆشیانەیدا کە لەبەر پاپی تازه دەکرێ، خەتەرێکی گەوره لە بۆسەدایه لەوه دەچی کە خەلکی لە سەر ئەو باوهره بن کە چونکە پاپ رینگهیهکی تازهی گرتۆته بەر و لیبوردنی گشتیی راکەیان دووه، ئیمه دەبی تەنیا - هەموومان، هەموو ئیتالیا - خۆمان بخهینه ئامیزی ئەوهوه تا رینوینیمان بکات بەرهو شاری ئاواته کانمان. من

نامه‌وی له کاروانی پیندا هه‌لگوتنی پاپدا له‌که‌س وه‌دوا که‌وم، لی‌بوردرنی گشتی کاریکی زۆر باش و شیاوه».

گراسینی به سوکایه‌تیکردن و سه‌رکۆنه‌کردنه‌وه دهستی پی کرد: «من دلنیام که ئەو حکومه‌ته به‌رز و به‌ریزه!! به‌و کاره ته‌واو که‌یف خۆش و رازی ده‌بی...»

ریکارو به نۆبه‌ی خۆی قسه‌که‌ی بری: «باشه، گراسینی لی‌گه‌پی با قسه‌که‌ی بکا! زۆر سه‌یره که ئیوه هه‌میشه وه‌کوو سه‌گ و پشیله به‌یه‌کتیدا هه‌لده‌په‌ژین و هیشتا نه‌تان‌توانیوه که‌می خۆتان را‌گرن. گالی دریزه به قسه‌کانت بده!»

پیاوه ناپلیه که دریزه‌ی پی‌دا: «ئه‌وه‌ی که ده‌مویست بیلیم ئەمه‌یه که پاپای پیروژ و به‌ریز بی‌گومان به دل پاکیه‌کی زۆر باشه‌وه کار ده‌کات، به‌لام چه‌نده ده‌توانی له کاری ریفۆرمدا سه‌رکه‌وتوو بی ئەوه شتیکی دیکه‌یه، هه‌لبه‌ته که‌ش و هه‌وای ئیستاش ئارامه. دواکه‌وتوو هه‌موویان له سه‌رانسه‌ری ئیتالیا‌دا تا مانگی دوو مانگ بی‌ده‌نگ ده‌بن تا ئەم دل‌کوته‌یه‌ی لی‌بوردرنی گشتی که‌می کز و کال ده‌بیته‌وه، به‌لام بی‌شک ئیزنی ئەوه ناده‌ن تا به‌بی‌شه‌ر و ئازاوه ده‌سه‌لاتیان له چنگ ده‌ره‌ینن و رای من ئەمه‌یه که پیش ئەوه‌ی زستان نیوه‌ی بروات، هه‌موو ژیزوئیته‌کان، گرگوریانه‌کان* و سان‌فدیسته‌کان** له‌گه‌ل گروپه‌کانی‌تریش دژی ئیمه‌ خه‌ریکی که‌لکه‌له و سه‌ودایه‌ک ده‌بن و ئەگه‌ر بتوانن به‌رتیل به‌هه‌ر که‌سیک بده‌ن، ده‌رمانداوی ده‌که‌ن***».

- زۆر ویده‌چی.

---

* . لقیکی کاتولیکن که له سالی 1534دا پیکهاتوون، زۆربه‌ی ئەندامانی له چینی لاوانه و پاریزگاری له سه‌روهت و دارایی واتیکان ده‌که‌ن.
** . ریکخراویکی کاتولیکی که دژی بیروپای پاپای نوین.
*** . لایه‌نگرانی ده‌سه‌لاتی رامیاری پاپا که به یارمه‌تی ئوتریشیه‌کان دژی بزوتنه‌وه نه‌ته‌وه‌یه‌کان کار ده‌که‌ن.

**** ده‌رمانداوکردن: ژه‌هرخواردکردن

- زور چاڪه دهى ئيمه دهبي ههروا چاوهروان بين و زور له سه رهخويانه داخوازي بنيرين تا لامبروچيني به خوئى و دست و پيوه نده كانيبه وه گوشار بينئى بو گراندوك تا يه كسهره ئيمه بخاته ژيرده ستي حكومه تي ژيزوئيه كانه وه و شايديش ياساول و سواركار بنيريته شه قام و شوسته كان بو سه ركوتكردى ئيمه، يان ئه وهى كه دهس پيش خه رى بكه ين و له م شيواويه كاتيه كه لك وهرگرين و گورزى خو مان بوه شينين؟

- جارى پيمان بلئى دهبي به چ شيويه كه به رهنگارى بينه وه؟

- دهمويست بلئيم كه دهست بكه ين به كارىكى پروپاگهندي به ربلاو و ريكوپيك و بهرچاو دژى ژيزوئيه كان.

- له راستيدا راگه ياندى شه ر له نيو بلاو كراوه كاندا؟

- به لئى، هه لس و كهوت و راز و نه نيبه كانيان بدوزينه وه و دهست نيشانيان كه ين و خه لك ئاگادار كه ينه وه تا دژى ئه وان بينه سه ر يه ك ئامانج و يه ك رييان.

- به لام خو ليره ژيزوئيه كانى لئى نيبه تا بمانه وي ريسوايان بكه ين.

- لئى نيبه؟ سئى مانگ راوه سته بزانه له وانه چه نده دين بو ئيره. ئيدى ئه و

كات زور درهنگ دهبي كه بتهه وي پيشيان بگرى.

- به لام به راستى ئه گه ر كه سيك بيهه وي دژى ژيزوئيه كان شار بخرو شينئى، دهبي زور روون و ئاشكرا بدوي، ئه و كات چون ده توانئى له ژير چنگى سانسور پزگارى بي؟

- له ده ستي هه لئايم به لكوو سه رنجيكي ناده مي. چاو و گوئى خو مى لئى

نه بان ده كه م.

- بلاو كراوه كان بي نيو چاپ ده كه ي؟ زور چاڪه، به لام راستيه كه ي ئه وه يه

كه هه موومان ئه وه نده مان شه و نامه ديتوه تا بزانيان كه...

- مه به ستم ئه وه نيبه، من بلاؤوگه كان ئاشكرا چاپ ده كه م، ناو نيشاني شماني

لئى دهنووسم و دهنووسم ئه گه ر ده توانن وهرن بمانگرن.

گراسيني گوراندى: «ئهم پيشنياره كارىكى شيتانه يه، يانى ئه وهى كه

مروؤف ته واو ليبراوه و خوئى ده خاته داوى شيره وه».

گالی به توورپه وه قسه که ی بری: «ترست نه بی، خو ئیمه نامانه وی تو له بهر بلاو کراوه کانی ئیمه بچیته زیندان».

ریکار دو گوتی: «گالی، زمانت گری ده، باسی ترس نییه، ئیمه ش به قه دهر تو ئاماده یین بچینه به ندیخانه ئە گهر قازانجیکی هه بی، به لام له خوړا و بو هیچ خو ت بخته باز نه ی ئاگره وه کاریکی مندالانه یه. من به ش به حالی خو م داواکاری و پیشنیاریکم هه یه بو باشتربوونی ئەو بیرۆکه یه».

- باشه پیشنیاره که ت چیه؟

- به بروای من، بو به ره ره کانی له گه ل ژیزوئیته کان ده بی ریگا چاره یه کی گونجاو بدۆزینه وه، وابی که روو به رووی دایره ی سانسوریش نه بی نه وه.

- من تی ناگه م که تو دتهه وی چ بکه ی؟

- من پیم وایه، ئینسان ئەو شته ی که ده یهه وی بیلی، وه ها له په رده دا بیدرکینی که...

- که دایره ی سانسور پنی نه زانی؟ دوا ی ئەوه دتهه وی که گشت هه ژاران و به ش مهینه تان و پیشه سازه نه داره کان له و نه زانی و دواکه وتوییه ی خو یاندا تیی بگن! پیم وایه جی به جی نابی.

پرؤفسور رووی کرده ئەو پیاوه چوار شانیه که ریشیکی خه نه یی پری هه بوو له په نایدا دانیشتبوو و پرسی: «مارتینی رای تو چیه؟»

- تا ئەو کاته ی زورتر له راستیه کان ئاگادار نه بم و ئەستونده گی فکری خو میان له سه ر دانه به ستم رای خو م دهر نابرم، کیشه که له وه دایه تا ئیمه ئەزمونی خو مان بخته یه گه ر تا بزانی چ ئاکامیکی لی ده که ویته وه.

- ده ی ئە ی تو ده لئی چی ساکووتی؟

- من پیم خو شه بزانه سینیورا بوولا ده لئی چی. هه میشه بیرو پای ئەو به نرخ بووه، هه موویان روویان به ره و تا قه ژنی کۆره که وه رگپرا که بیده نگ له سه ر کورسیه که دانیشتبوو چه ناگه ی نابوو سه ر دهستی و گوئی دابوو یه ئەو باسه. چاوه کانی زور ره ش و بیرمه ندانه بوو، به لام ئیستا که چاوه کانی هه لئینا گه شاهه تر و پووتتر دیار بوون.

- به داخه وه دژی بیرو پای هه مووتانم.

ریکار دو گوتی: «همیشه به ره‌لستکار بووی، له‌وه‌ش خراپتر ئه‌وه‌که همیشه قسه‌ی تو په‌سند و راست‌تر بووه».

– به بروای من، ئه‌وه زور راسته که ئیمه ده‌بی به شیوه‌یه‌ک دژی ژیزوئیتیه‌کان راه‌ستین ئه‌گه‌ر به‌م جووره نه‌مانتوانی، ده‌بی شیوه‌یه‌کی دیکه ره‌چاو که‌ین، به‌لام به‌ره‌ره‌کانی و شه‌ری ده‌سته‌و یه‌خه، قازانجیکی که‌م و هه‌لاتنیش چه‌قویه‌کی کوله، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ داخو‌ازیش ده‌بی بلیم، وه‌ک سه‌رگرمی و یارییه‌کی مندالانه‌ وایه.

گراسینی به‌ قه‌یافه‌یه‌کی نیرانه‌وه‌ هاته‌ نیو قسه‌کانییه‌وه‌ گوتی: «سینیورا، دلنیام که‌ پیشنیاری... پیاوکوشتن ناکه‌ی؟»

مارتینی ده‌ستیکی به‌ سمیله‌ ئه‌ستووره‌که‌یدا هینا و گالیش ئاشکرا پیکه‌نی. ته‌نانه‌ت ئه‌و ژنه‌ لاوه‌ش نه‌یتوانی بزهی نه‌یه‌ته‌ سه‌ر لیو. بوولا گوتی: «برواتان هه‌بی ئه‌گه‌ر من ئه‌وه‌نده‌ بی‌رحم بایه‌م که‌ فکرم له‌و شتانه‌ بکر‌دایه‌ته‌وه‌ ئه‌ونه‌ مندال نه‌بووم، که‌ به‌ زمان و به‌ قسه‌ بیدرکینم، به‌لام جه‌رگ‌ب‌ترین چه‌کیک که‌ من ده‌یناسم داشو‌رینه‌ (هه‌جو)، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ بتوانن تا‌قه‌ یه‌ک جار ژیزوئیتیه‌کان له‌ پیش چاوی خه‌لک سووک که‌ن و خه‌لکی رازی و حالی بن له‌وه‌ی که‌ به‌ ژیزوئیتیه‌کان و به‌ بیرو‌داخو‌ازی و بانگه‌شه‌کانیان پیکه‌نن به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی تنوکی خوین برژی ئه‌وانتان شکست داوه».

فابریزی وتی: ئالیره‌دا راست ده‌که‌ی، به‌لام نازانم چو‌ن ده‌ته‌ه‌وی ئه‌و کاره‌ بکه‌ی».

مارتینی پرسی: «بو ناتوانین بیکه‌ین؟ بلاوکراوه‌یه‌کی (برگه‌یی_ هه‌جوی) زور باشتر له‌ بلاوکراوه‌کانی دیکه‌ ده‌توانی به‌ سه‌ر کیشه‌ی سانسو‌ردا سه‌رکه‌وی. ئه‌گه‌ریش قه‌راره‌ قسه‌که‌ پیچراوه‌ و به‌ ره‌مز و رازه‌وه‌ بگوتری باشتر وایه‌ که‌ به‌ شوخی و قسه‌ی نه‌سته‌ق و داشو‌رینه‌وه‌ بی‌ چونکه‌ خوینه‌ریکی مام‌ناوه‌ندی باشتر له‌و جووره‌ نووسراوه‌یه‌ ده‌گا تا له‌ نامیلکه‌ یان وتاریکی زانستی و ئابووری».

- سینیورا، پاتان وایه که یان بلاڤوگیکی برگهیی چاپ که یان ههول
بدهین بو وهگه ر خستنی روظنامه یکی فوکاهی (ژووری)؟ دلنیا م که دایره ی
سانسور ئیزنی بلاوکردنه وهیه کی تهوس و نقورچک نادات.

- ئەوانه ی گوتتان هیچیان مه بهستی من نین. من دهلیم ئەگه ر بریک
بلاوکاروهی چکوله و برگهیی، به شیعر یان به پهخشان بی و به قیمه تیکی
که م بفرۆشتری و یان به خورایی له شهقامه کاندایا بیته وه کاریگه ریی زور
باشی ده بی. له په نایه وه ئەگه ر بمانتوانیایه وینه گه ریکی په نجه رهنگین
بدۆزینه وه که له روحی بابه ته که حالی بی و بیانکیشتیه وه زور باش ده بوو.
- ئەمه رایه کی زور به جییه. ته نیا به و شه رته ی که که سیک بتوانی
جی به جی کات، به لام ئەگه ر قه راری ئه و کاره بکری ده بی ته واو سوور بین
له سه ر جی به جی کردنه که ی، ئیمه پیوستیمان به هه جونووسیکی باش و
به رچاو هه یه، ده ی ده بی له کوئی په یدای که ی؟»

لیگا گوتی: «ده زانین که زور به مان له بواره کانی دیکه دا ده نووسین.
سه ره رای ئه وه ی که ریزیکی تایبه تیم بو ئه و کورپه هه یه، به داخه وه هه ولی
هه موومان بو نووسینی داشورین، وه ک هه ولیکی بی ئاکام و سه یر وایه بو
سه ما کردنیکی تارنتیلا*».

- من قه ت پیشنیاری ئه وه ناکه م که هه موومان به ره و کاریک برۆین که
بو مان جی به جی ناب، من دهلیم ئیمه ده بی هه جونووسیکی به برشت و
خامه رهنگین په یدا که ی.

- هه تمه ن له و ئیتالیا یه دا که سیک و هه ره هه یه. دوا ی ئه وه پیشنیاری ئه وه م
هه یه که بو ئه و کاره پارهی پیوست کۆبکریته وه. هه لبه ته ده بی زانیاری
ته واومان له سه ر ئه و که سایه تیه هه بی و ته واو ئه رخه یان بین که له سه ر
ئه و بابه ت و بابه تانه ی ئیمه کار ده کات.

- به لام ئه و که سه له کوئی په یدا ده که یته؟ من ده توانم هه مووی ئه و
که سانه ی که به جوریک هه جونووسن و له و بواره دا هونه ریکی
راسته قینه یان هه یه بیانبژیرم که به هه موویانه وه ناگه نه پینج شه ش نه فه ر.

* Tarentella: سه مایه کی دوو که سی و زور به په له ی ئیتالیا یه

دوای ئه وه دهستمان به هیچیان پاناگا تا کاره که مسوگه رکهن، گیوستی ئه و شته قه بوول ناکات، به پراستی کاری زوره و سه رقاله. یه کدوو که سی باشیش له لیمباردی ههن، به لام ته نیا به شیوهی زاراوهی میلانی شت ده نووسن...

گراسینی وتی: «دوای ئه وه، به شیوهیه کی زور باشتر ده توانین خه لکی توسکانی له گه ل خومان ریک بخرهین. ئه گهر قه رار و ابایه که ئیمه کیشهی هه ندی ژیار و نازادی ئایین به شوخی دابننن، دلنایم که لانیکه م، پیوستیمان به پسرپوریکی سیاسی ده بوو. فلورانس نه وه کوو له نده نه که ناوه ندی کارگهی پیشه سازی و کو کردنه وهی سه روه ت و سامانه و نه وه کوو پارسیشه که جیگای خووش گوزهرانی و رابواردنکی بی مانایه. فلورانس شاریکه که میژوویه کی گه وره و گرانی هه یه...»

ژنه که به بزهی که وه قسه که ی بری: «ئاتینیش وابوو، به لام سه ره رای گه وره یه که ی، پیشکه و تنه که ی کیسه ل ئاسا بوو... «گیدفلا» یه کی ۱ پیوست بوو تا له خه و رایه رینی...»

ریکاروو ده ستیدا به سه ر میزه که دا و گو تی: سهیره ئیمه هیچمان میشه که رانه مان هه ر له بیر نه بوو هه ر ئه و پیاوه یه!»
- ئه و پیاوه کییه؟

- میشه که رانه - فلیس ریوارزه - له بیرت نه ماوه؟ که سیکه له گروهی موراتوری که سی سال له وه پیشه وه له کوستانه کانی ئاپنینه وه هاتنه خواری. - تو ئه و گروهت ده ناسی، وا نییه؟ له بیرمه که له گه ل ئه وان سه فهرت کرد بو پاریس.

- به لئ، بو به ریکردنی ریوارز که ده چوو بو مارتی و منیش تا لیگهورن له گه لیا چوم. پی خووش نه بوو له توسکانی بمینن، ده یگوت دوای شکستی شوپرشه که تاقه کاریکی که ده بی له وئ بیکه ی پیکه نینه و هیچی تر. بویه باشتر وایه که بچم بو پاریس. ئه و بی گومان له گه ل سینینورا گراسینی، هاوبیرورا بوو که توسکانی جیگایکی باش نییه بو شادی و پیکه نین.

۱ له زمانی ئینگلیزیدا به مانای میشه که رانه یه

- ئەگەر ئىستا لە ئىتاليادا دەرفەتى كارىك پەخساوہ با بانگى كەينەوہ،
دلىنام كە بە قسەمان دەكات و دەگەرپىتەوہ.

- نىوى چ بوو؟

- رىوارن، پىموايە خەلكى برازىلە، ئەوندە دەزانم كە لەوئى ژياوہ، تا ئىستە
كەسم نەديوہ هيندەى ئەو وشيار و بە توانا و بەهرەمەند بى، خودا دەزانى
ئەو حەوتەى كە لە لىگھۆرن بووين هىچ شتىكمان نەبوو بۆ خوڤافلاندن،
ديتنى لامبىرتىنى داماو بەس بوو بۆ تىكشكاندى دلى ھەر ئىنسانىك، بەلام
كاتى رىوارز لە لامان بوو نەماندەتوانى پىنەكەنين. يەك پشوو قسەى خوڤشى
دەكرد، زامىكى گەورەى جىگای شمشىرىش لە سەر گونای زەق ديار بوو،
من ئەو برىنەم لە بىرە كە تەقەلىان لى دەدا، مروڤىكى سەيرە، بەلام من لە
سەر ئەو بروايەم كە ئەو بەو قسەخوشانەيەوہ پالپشتىكى گەورە بوو بۆ
ئەو لاوہ ھەژارانە.

- ئەو ھەر ئەو كەسەيە كە لە رۆژنامەكانى فەرەنسە بە ناوى * (letaon)

وتارگەلىكى راميارى برگەيى دەنووسى؟

- بەلى، زۆربەى وتارە كورتەكان و پەراويزە نەستەق و ژوورىيەكانى
دەنووسى، بە ھوى تووندوتىژى وتارەكانى، قاچاخچىيەكانى كوستانەكانى
ئاپنىن نىوى مېشەكەرەنيان لە سەر دانا، ئەويش ھەر بەو نىوہ وتارەكانى
خوى ئىمزا كرد.

گراسىنى وەك جاران ھىور و لە سەرەخۆ ھاتە نىو وتويزەكەوہ: «من
زانيارىيەكم لە سەر ئەم كابرىيە ھەيە، بەلام ناتوانم بشلىم كە ئەوہى
بىستووہ دەبىتە بەھا و بايەخىكى زۆرتەر بۆ كەسايەتتى ئەو، شك لەوہدا
نىيە كە بە پوالەت ئەو ھۆش و ئاوەزىكى تىژى ھەيە، بەلام بە برواي من
توانايەكانى ئەويان زۆر نرخاندووہ و پىيانەوہ زياد كردووہ، بەشكەم بوير و
نەترسىش بى. راستە كە لە پاريس و قىەندا ناو و ناوبانگى ھەيە، بەلام واش
نىيە كە بە دوور لە كەم و كوورپى بىت، وا وىدەچى كە ئەو.... ئەو پياوئىكە بە
ژيانىكى پرىھەورازونشيو و رابردووويەكى ناديارەوہ، دەلىن دەستەى Duprez

* - لە زمانى فەرەنسە بە ماناى مېشەكەرەنيە

به هوی ئینسان دۆستیه وه له حالیکدا که ژیان و گوزه رانیکی زور خراپ و پیس و پوخل و هه ژارانیه بووه له بیابانی گهرم و تاقه تپروکینی ئه مریکای باشووردا رزگاریان کردووه. من پیموایه ئه وه قهده به به شیوه یکی دلخوازانه ددانی به رابردووی خویدا نه هیتاوه که چۆن گرفتاری ئه وه وه زعه بووه ، به لام سه بارهت به شوپرسی کوستانه کانی ئاپنین، ده ترسم که سانیکی جوراوجور که له ویدا کاری ناره واو نابه جینان کردووه له دوو توپی راز و نهینیدا نه مایی، ئه وه ئاشکرایه که ئه وه پیاوانه ی که له بلونیا له دار دران له راستیدا هکومه لیک پیاوکوژی ئاسایی بوون نه که شوپرشگی. ناتوانی هه روا سووک و ئاسان تایبه تمه ندبی زوریک له وه که سانه ی که هه لاتوون به یان بکه ی. بی گومان بریک له به شدار بووانی ئه وه شوپرشه ئاکار و کرداری باش و شیواویان هه بووه...»

ریکار دو به توور په ییه وه قسه کانی بری و گوتی: «چه ند که سیک له وان دۆستانی زور نزیکی به شیک له دانیشتوانی ئه م کوپه بوون! گراسینی زور باشه، ئه گهر ئینسان سه ختگیر و دیره سند بی، به لام ئه وه پیاو کوژه ئاساییانه له ریگای پروا و ئامانجیاندا گیانیا ن به خت کردووه. کاریکی زور گه وره و به نرخ که من و تو تا ئیستا نه مانتوانیوه بیکه ین.»

گالی گوتی: «جاریکی دیکه کاتی که خه لکی سه بارهت به پاریس پاشا گه ردانییه کی گلاو و پیسیان بو باس کردی، له لایه ن منه وه ده توانی بییان بللی که سه بارهت به دهسته ی دویری له هه له دان، من، بو خوم ماد تیل جیگری دویری ده ناسم، باسه که م ته واو له زمانی ئه وه وه بیستوه یانی ئه وان ریوارزیان له به دبختی و سه رلیشیواویدا دۆزیوه ته وه راست و ریک وایه. ئه وه سه بارهت به ئارژانتین له شه ردا به دیل گیراو دوایی هه لات . به ده مامک لیدانی جوراوجور له م لاو لای ولاتدا ئاواره بوو، تیده کو شا تا بگه ریته وه بو بوینیس ئایریس.

به لام ئه گهر به چیرۆکیکی مرۆقدۆستانه ی تیبگه ین درۆیه کی ته واوه، دیلمانجی شانده که نه خۆش بووه و ناچار بوو بگه ریته وه. فه ره نسیه کان هیچیان نه یانده توانی به زمانی خومالی و ناوچه یی ئه وی قسه بکه ن، هه ر بۆیه پیتشنیاری ئه وه ئه رکه یان به و کرد و ئه ویش سی سالی ته واو له گه ل ئه و

شاندهدا به شوین دۆزینه وهی پهلی چۆمی ئامازۆندا دهگهرا. مادیتیل رای وابوو ئهگه رپوارز نه بوايه ئه وان قهت نه یان دهتوانی ئه و ئه رگ و ئۆپراسیونه بگهینه ئه نجام».

فابریزی گوتی: «هه رچی ده بی با بی، به لام که سیککی که بتوانی ئاوا کاریگه رتییه کی قورس و قایمی هه بی له سه ر مادیتیل و دووپره که هه ردووکیان دوو سه ربازی کۆن و به ئه زموون بوون وه ک دیاریشه له وه کاره شیدا سه رکه وتوو بووه ده بی پیاویکی له کل ده رها توو و باش بی. سینورا تو ده لئی چی؟»

. له م باره یه وه من ه یچ نازانم، ئه و کاته ی که ئاواره کان له توسکانییه وه تیده په رین من له به ریتانیا بووم، به لام به برۆای من ئه گه ر ئه و که سانه به درێژی سی سال له ولاتیکی نامۆ له کاریکی گرووی گه وردها هاوړی ئه و بوون و هه روه ها هاوړیانیکی که له شوړشینکا هاوسه نگه ری بوون و سه باره ت به ئه و بیرو رایه کی باشیان هه یه، ئه وه خو ی به لگه یه کی پته و و حاشاهه ل نه گره بو پووچه ل کردنه وه ی زۆر به ی زۆری ئه و پرۆپاگه ند و پاشاگه ردانیانه ی که له سه ر شه قام دروست ده کړین.

ریکار دو گوتی: «هیچ شک و گومانی له مه ر قسه ی هاوړیکانی دانیه که سه باره ت به ئه و ده لێن. له موراتوری و زامبکاریه وه بگه ره هه تا چیانشینانی تووره و تۆسن هه موویان ئاماده بوون گیان به خت که ری ئه وین، دوا ی ئه وه ئه و دۆستی نزیک ی ئارسینییه. له لایه کی تره وه راسته که له پاریدا سه باره ت به وی زۆر قسه ی بی سه ره وه به ره له پشت سه ری ویستاون، به لام ئه گه ر که سی ده یه وه ی که س له خو ی نه کاته دوژمن، ده بی داشۆرینی سیاسی نه نووسی».

لینگا وه ک به ره له ستکاریک گوتی: «ئه و کاته ی که ئاواره کان لی ره بوون پیم وایه ده بی ئه وم دیتبی، هه رچه نده ته واو دلنیاش نیم. ئه ری پیاویکی پشت ده ر په ریو و شهل و ئا له و جو ره نه بوو؟»

پرۆفسۆر چه که مه جه ی میزی نووسی نه که ی کرده وه و له نیو نامه گه لیک ی زۆر دا به شوین شتی کدا ده گه را: «پیم وایه وه ره قه ی پیناسه ی ئه و لی ره دا بی

که پۆلیس نووسیویوی و بلاوی کردبووه له بیرتانه کاتیکی که ئهوان ههلاتن و له کۆیستانهکاندا خۆیان ههشار دا، تاییهتهدندی پیناسهی ههموویانیان له ههموو جیگایهک بلاو کردهوه و کاردینال - نیوی ئه و گلاوه چییه؟ - سینیولاش پارهییکی به نرخی دانابوو بۆ گرتنی ئهوان».

- دوایی، سهبارت به ریوارز و ههویهی پیناسهکهی داستانیکی سهیر کهوتبووه سه زاران. ئه و جلو بهرگیکی کۆنی سهربازیک له بهردهکا و وهک تهنهگییهکی بریندار که له کاتی جی بهجیکردنی ئه رکی سهرشانیدا بریندار بووه و به شوین پهل و گروپی خۆیدا دهگهڕی و له ولاتدا دهکهوئیه ری، بۆخوی پهلیکی گهشتی سینیولا رادهگرن تا سواری بکهن، تهواو رۆژیک له ئه رابهیه کدا له گهل ئهوان دهبی. به سهرهاتیکی دلته زینیان بۆ باس دهکا له مهڕ چۆنییهتی به دیل گیرانی به دهستی شوڕشگیرهکان، که دوایه دهینیرن بۆ ههشارگه کۆیستانیهکان و ئهشکه نهجهیهکی زۆر که به سهری دین. گهشتیارهکان ههویهی پیناسهی خۆیانیا پیشان دهن ئه ویش بابتهتی جوراوجۆر و سهرسوڕ هینهریان بۆ باس دهکا له سهر که سایهتی دیو و درنجیک به ناوی میشه کهرانه. دوایی شهوی که ههموو دهخهون، سهتلیکی پر له ئاو به سهر باروتهکانیاندا دهکات و به گیرفانی پر له خواردهمهنی و فیشه که وه ههلدی...

فابریزی قسه کهی خوی بری و گوتی: «نامه کهم دۆزیه وه، فلیس ریوارز، ناو و ناوبانگ: میشه کهرانه. ته مهن، دهو روبه ری 30، شوینی له دایک بوون و ئهسل و نه سهب: نادیاره، رهنکه ئامریکای باشوور، پیشه: رۆژنامه نووس، بالا: خرپیلانه، قژی سهری: رهش. ردین: رهش. رهش تاله. چاو: شین. هه نییه: کراوه و چوارگۆشه. لووت، زار، چه ناگه... به لئ و دوایه پیناسهی تاییهتی: لاقی راست شهل، باسکی چهپ خوار. دهستی چهپی دوو قامکی نییه. برینی جیگا شمشیریکی تازه له سهر دم و چاوی. له کاتی قسه کردندا زمانی دهگرن. جاریکی تر سه رنجیکی داوه: تیرئهنگیویکی زۆر کارامهیه - کاتی دهسگیرکردنی دهبی زۆر وشیار بن».

- زۆر سەيره ئا به و ريزه پيناسه سامناكه وه بتوانى ئه و په له گهشتياره فريو بدهى.

- ههلبهته بوپرى و نهترسانى ئه و بوو، كه توانى سهركهوتوو بى، ئهگهر له پريكدا لى به شك كهوتبايه ن ئتر كارى تهواو بوو، بهلام كاتى پيوست خوى ئهوهنده فهقير و بهسته زمان نيشان دهات كه دهبيته هوى سهركهوتنى له هر كارىكا - دهى زۆر چاكه كاكيه راتان سهبارت به م پيشنياره چيه؟ وا دياره بريك له دانىشتوانى ئه م كۆره رپوارز به باشى دهناسن، پيتان باشه پى رابگهيه نين و بلين پيمان خوشه بيت بو ئيره و هاوكاريمان له گه ل بكات و به گشتى دانوستانىكى له گه ل بكهين؟

فابريزى گوتى: «به راي من ده بى له پيشندا مهسه له كهى پى رابگهيه نين. ته نيا له بهر ئه وهى با بزانيه ئه و كارى پى خوشه يان نا». - ئيوه دلنباين هر شتىكى پيوه ندى به بهر بهر كانى له گه ل ژيزوئىته كانه وه بى ئه و زورى پى خوشه ئه و بى به زه بيترين كه سىكى دژه ئايينه كه تا ئىستا من ديتومه، راستيه كهى ئه وهيه كه ئه و له سهر ئه و كيشهيه زۆر ده مارگرزه.

- پيكاردو، دهى بوى دهنووسى؟

- به دلنبايه وه، با بزانه، ئىستا له كويه؟ پيموايه له سوئسرايه. ئه و له جىگايه ك ئوقره ناگرى، بهر دهوام هه ميشه له گه رانه، بهلام كيشهيه بلاو كراوه كه...

هه موويان كه وتنه ئاخافتنىكى مهنه گ و دريژخايه ن، ئاخره كهى، كاتىكى كه بلاوه يان ده كرد مارتينى چوه لاي ئافره ته لاهه كه وه و گوتى: «جما، هه تا لاي مالى به ريت ده كه مه وه».

- زۆرسوپاس، پيمخوش بوو سه باره ت به ئيشيك قسه ت له گه ل بكه م.

مارتيني هيواس پرسى: «له ناو نيشانه كاندا هه له يه كيان تىدايه؟»

- گرنگ نيه، بهلام پيم باشه كاتى ئه وه هاتوه كه گورانكارىيه كيان تىدا بدهين. ئه م چه وتهيه له پؤستدا ده ستيان به سهردوو نامه دا گرتوه، هه ر دوو كيشيان زۆر بى بايه خ بوون رهنگه شتته يكش رووى دابى، بهلام ئيمه تا

ئەو جىڭگايەى دەتوانىن نابى خۇمان تووشى گرفتارى بىكەين. ھەر كاتىك
پۇلىس لە نىو نىشانىكى ئىمە بەشك بى خىرا دەبى بىگۇرىن.
- بەيانى دىم بۇ لات، ئەمشەو بە تەما نىم قسەت لەگەل بىكەم، پىموايە
ماندووى.

- نا ماندوو نىم.

- دەى يانى دىسان نارەھەت بووى.

- نا ھۆيەكى تايىبەتى نىيە.

- كيتى خانم له مالئيه؟

- بهلى ئاغا، جلوبه رگه كانى له بهر دهكا. ئەگە ريش بچي بۇ ژوورى ميوان، ئەو يش قەدەر يىكى ديكە ديتە خواري.

كيتى وهك كچىكى ديون شايىرى* پووگەش و دلوقان به خيرهاتنى ميوانه كهى كرد و برديه ژووره وه. مارتينى خو شده ويست، ئەو هه تمەن وهك بيانبيهك به زمانى به ريتانياى دهوا و ئاخافتنيكى ژيرانه و سهنگيني هه بوو، كاتى خانم ماندوو بوو وهك بريك له ميوانه كان قەت گوشارى بۇ نه هيتا بۇ باس و ليكدانه وهى راميارى، ئەو يش تا كات ژمير يهكى شهو. دواى ئەوه خانم كاتى منداله كهى مرد و ميرده كهشى له سه ره مه رگدا بوو، بۇ يارمه تى و سوكنياى ئەو هاتبوو بۇ ديون شايىر، له وه به دوا كيتى ئەم پياوه زه به لاه و نه دوين و دهسته و ستانهى - كه راست وهك ئەو پشيله رهش و ته مه لهى كه ئيستا له سه ره ئەژنوئى دانىشتوو ه - خو ش دهويست و وهكوو خيزانيكى مالله وه هه لس و كه وتى له گه ل ده كرد.

قەت پيى له سه ره كلكى دانه دهنه، دوو كه لى توتنى ئاوقاى چاوى نه ده كرد و قە تيش وهك مرؤفئىكى زالم لىنى نه ددها و به گژيدا نه ده چوو، ئەو يش هه ره كه جيگا يان ئاميزيكي گه رم و نه رمى گير كه وتبايه ئارام و بئ قره و هه راو به بئ دهنكى وه رده كه وت، قە تيش له بيري نه ده چوه وه كاتيک كه ئينسانه كان له سه ره ميزى نانخواردن ماسى ده خو ن نابى چاو له ده ميان كات چونكه بۇ پشيله يهك زور ناخوش و بئ له زه ته . دؤستايه تيان زور كو ن بوو، پوژيكيان

* . ئە ياله تيكه له ئينگليز

که ههستا و چاوی کردوهه. ئهه کات شیرهخۆره بوو. خاوهن مال به هۆی نهخۆشیهکی تووندهوه نهیدهتوانی پێی رابگا ههه له بههه ئهه وه و به هۆی سه رنجی مارتینه وه خستیانه ناو سندووقه که وه و له به ریتانیا وه بو ئیره بیان نارد. له وه به م لاوه جما به هۆی ئهه زموونی خۆی لیی حالی بوو که دۆستایه تی له گهل ئهه خه په تۆله خه رپه نا کات و ساتی بو نییه .

جما هاته ژووری و گو تی: «وابه ئاسوده یی له گهل ئهه وشیله یه دانیشتی ده لێی می شیکیش ت میوان نییه، ئینسان وا ده زانی به ته مای که ئه مشه و لیره بمینییه وه».

مارتینی به ئه سپایی وشیله که ی له سه ر لاقی هه لگرت و گو تی: «ئه گه ر ئیستیکانیکم چایی پیده ی زورت سو پاس ده که م. رهنگه ئه وی قه ره با لگ بی، شه ویش گراسینی خوار دنیکی باشمان پێ نادا، له ماله ده وله مه نده کاندا شه وانه قه ت خوار ده مه نیی باش نا خوری».

جما پێکه نی و گو تی: «باشه ئیدی! تۆش له گالی زمان درێژتری! گراسینی بی چاره ده بی ئه وه نده تاوانی گوناهه کانی خۆی بدات که وه ختیکی نامینی تا له ماییدا که م و کووپی نیو مالی پێ کاته وه، به لام چایه که که میکی دیکه ساز ده بی، کیتی به شیوه ی دیون شایر که میک کیتی بو تۆ ساز کردوه».

- کیتی مرۆفیکی دلۆقانه وا نییه ؟ هه له به ته تۆش هه روای به تاییه ت به و جلوبه رگه جوانانه وه که له به رت کردوه، ده ترسام له بیرت بجیته وه.

- قه ولم پێ دا بووی که له به ریان که م، هه رچه نده برێک ئه ستوره ئه ویش بو شه ویکی ئاوا گه رم.

- هه وای فیزول زۆر فینک تره، هه یچ جلوبه رگیک وه ک کشمیری له تۆ ناکالیته وه، ئهه گولانه شم بو هیناوی، تا له سه ر یه خه تی ده ی.

- لهه گوله هه شوه داره جوانه کانه، زۆرم پێ جوانه! به لام باشتر وایه بیانخه یه نیو ئاوه وه ئاخر پیم خۆش نییه گول بدهم له جلوبه رگه که م.

- ئه مه ش بیریکی دوا که وتوانه ی تویه.

- نا، وانیه، ته نیا له بهر ئه وه ی ئه گه ر به درێژیایی شه و به سینگی که سیکی خه مۆکی وه ک منه وه بی ده ژاکین.

- به داخه وه هه موومان ئەم شهو داده هیزرین. ئەم کۆره زۆر ناخوشه و گێژ و ماندوومان دهکات.

بۆ؟

- له لایه که وه له بهر ئەوهی، گراسینی هه کاریک بکا وهک خۆی بی تام و بی له زهتی دهکا.

- باشه، قین له زگ مه به، ئیستا که دهچین بۆ میوانداریتی ئەم کابرایه، ئەوه شتیکی باش نییه.

- مادونا هه میشه تۆ راست دهکهی، به لام ناخوشیه کهی له بهر ئەوهیه که پیاو ماقوول و ئینسانه گه وره کان نایه بۆ ئەو میوانیه.

- له بهر چی؟

- نازانم، یان به هۆی ئەوهی که له شاره که دا مروقی وای تیدا نییه، یان له بهر نه خۆشی و شتی ئەله و جووره. سه رجه م ئەمشه و ته نیا دووسی بالوین، چه ند هوزان وانیکی ئالمانی، گروپیک له گه پروکانی هه میشه یی جوړاوجور، شانزاده روسیه کان، چه ند که سیکی ئەنجومه نی ئەدهبی و چه ند ئەفسه ریکی فه رهنسی دین بۆ ئەوی، ته نیا که سانیکي دیکه ی که من بیاناسم بیجگه له وانه نایه ن.

- هه لبت جیا له داشۆرین نووسه به ناوبانگه که، که ئەو بۆ خۆی گولی مه جلیسه که یه.

- هه جو نووسه تازه که؟ کامه، ریوارز؟ به لام من پیم وابوو گراسینی به تووندی دژی ئەوه.

- به لئ؟ به لام ئیستا که ئەم پیاوه لیره یه و قسه کانیش هه مووی له باره ی ئەوه وه یه. حه تمه ن گراسینی به ته مایه مالی ئەو یه که م جیگا بی که ئەو شیرمه زنه له ویدا پیشان ده درئ. تۆ دلنای که ریوارز سه باره ت به به ره له ستکاری گراسینی هیچی نه بیستوه، به لام شایه د ههستی پی کردبی، ئەو زۆر وشیار و ورد بینه.

- ته نانه ت من ناگام له هاتنیشی نه بوو.

- دوینی هات - ئەمه ش چایی، نا، هه لمهسته، دانیشه من قۆریه که دینم.

مارتینی لەو ژوورە چکۆلەیهدا دلی زۆر خۆش بوو. دۆستایەتی لەگەڵ
 جما دەبوو هۆی هەلایسانی کلپەیی ئەوینیک بێئەوهی خۆی ئاگاداری و
 دۆستایەتی پاک و بێگەردی ئەو ئەستێرەیهکی پرشنگذار بوو که لە تاریکایی
 ژیانیدا دەرەوشاوه. هەر کاتیکیش که دلی دەگیرا. دواي تەواو بوونی
 کارهکهی دەهات بۆ ئێرە، زۆر کات بێ دەنگ لە لای ئەو دادەنیشت و یهکبەین
 چاوی تێ دەبۆی. کاتیکی که خهريکی گۆل دۆزی دەبوو و چایی تێ دەکرد، قەد
 جما سەبارەت بە نارەحەتیەکان و گێروگرفتهکانی لە مارتینی نە دەپرسی و
 یان بە چەند وشەیهک هاو دەردی خۆی دەر نە دەبۆی، بەلام ئەو هەمیشە بە
 دلێکی قورس و قایم و بە فکریکی ئارامووه لە لای ئەو دەرویشتەوه و
 هەروەک بۆخۆشی گوتبووی وای هەست دەکرد که دەتوانی: «دوو
 حەوتووی دیکەیش هەروا بە پێزو حورمەتەوه راییویری» جما بێئەوهی
 خۆی بزانی تواناییهکی سەیری هەبوو، بۆ هیورکردنەوهی بیرومیشکیکی
 نارەحەت. پارەکه لە کالابریا که خیانهتیان کرد بە دۆستانی ئازیزی مارتینی
 و هەروەک گورگ وەبەر دەستپێژی گوللەیان دان، پێم وابێ تەنیا وەفاداری و
 خۆپارگەیی جما بوو توانیی ئەو لە ناھومییدی پزگار کات. جاری وابوو
 بەیانانی یهکشەمە دەهات بۆ ئەوی بو «دانوستاندن سەبارەت بە کارو
 ئیشەکان» ئەم برگەیه سەبارەت بە کار و تیکۆشانی حیزبی مازینی دەگوترا
 که هەردووکیان لایەنگر و هاوڕێی وەفاداری ئەو پارتە بوون، لەو کاتەنەدا
 جما تەواو دەبوو مەرفۆقیکی دیکە، مەرفۆقیکی زیرەک لە سەرخۆ، ئاقل، زۆر
 پیکوپیکی و دوور لە کردەوهی دەمارگەرژانە. ئەو کەسانەیی که ئەویان دیتبوو
 لە کاتی جێبەجێکردنی ئەرکه رامیاریەکانیدا، ئەویان تەواو شۆرشگێرێکی بە
 ئەزموون، بە دیسیپلین، باوەر پێ کراو، ئازا و لە هەر بارێکەوه
 کەسایەتییهکی زۆر بە نرخ بوو بۆ پارتەکه، بەلام دەیانگوت ئەو تەنیا شتیکی
 یان هاوڕێیهکی کەمە لە ژیانی ئاسایی و تاییهتی خۆیدا. گالی لە بارەیی
 ئەوهوه گوتبووی: «ئەو شۆرشگێرێکی زگماکه که بە تەنیايي خۆی بە قەدەر
 چەندین کەسی ئێمە بایەخدارە و بەس».

دژایه تیکردن له گه ل «مادونا جما» یه کی که مارتینی دیناسی زور سهخت و چه توون بوو.

جما که له سه رشانیه وه ئاوری ئه داوه بو داوه و چه کمه جهی میزه چکوله که ی ده کرده وه پرسى: «دهی، هه جو نووسه نویکه ی ئیوه روالهت و قه یافه ی چوناوچونه؟ سزار چاولیکه ئه م نوقول و ئالوبالوه شه کراویانه* هی تویه، پیشم سهیره که بوچی که سانی شوړشگير ئه وهنده تامه زروى شیرینین».

پیاوی دیکه ش پیمان خوشه، به لام چونکه له خوبایین دانی پيدا نایه نن، سه بارهت به داشورین نووسه تازه که پرسیت؟ له و جوره پیاوانه یه که ژنانی ئاسایی دهیپه رستن، به لام ژنیکی وهک تو ئه وی خوش ناوی، زمان شیرینیکی کارامه و قسه له پروو، رواله تیکی ساده که زور سه رنج ناداته ریکوپیکى جل پوشین، له گه ل سه ماکه ریکی جوان و پاقر که هه میسه له گه لیه تی و خه ریکی گه ریانه له و جیهانه دا.

- هه ر به راستی سه ماکه ریکی له گه له، یان ته نیا به هوی بی تاقه تیت ده ته وی لاسایی قسه ره قیی ئه و بکه یته وه؟

- خودا ده زانی نا! هه ر به راستی سه ماکه ریکی له گه له و زور که سیش جوانی و دلرفینی ئه ویان خوش دهوی، زوریش جوانه، به لام من خوشم ناوی، به قه ولی ریکاردو ئه و قه ره چیه خه لکی هه نگاریایه و یان ئه و له و جورانه یه که له شانوناوچه یه کانی گالییادا کار دهکا. به روالهت پیوارز مروفتیکی چوخته. ئه وهی راست بی وهکوو پیریژنه پیره که وایه که کچه که ی به خه لکی ده ناساندا!

- باشه ئه گه ر ئه و ئافره ته ی له ولاتی خویه وه هیئاوه، کاریکی شیاو و به ئینسافانه ی کردوه.

- مادونای نازیز، تو نازادی چونی پیت خوشه له کیشه کان پروانی، به لام کومه لگا و نالی، به بروای من، زوربه ی خه لک له وه دلمه ندن که ده زانن ئه و ژنه گراوی (مه عشووق) یه تی و ئه ویش هه روا دیناسینیت.

* میوه ی جوراوجور وهکوو گیلان و ئالبالوو دهخه نه نیو هه نگوین یان شه کره وه تاکوو وشک بن.

- ئەگەر ئەو بە خەلکی نەوتیبت، ئەوان لە کوێو ئەو شتە دەزانن؟
 - شتەکه روون و ئاشکرایە، ئەگەر بیینی بوخۆت لیت حالی دەبی، بەلام
 پیموانیە ئەوەندە روھەلمالداو بی که بیھیتی بو مالی گراسینیەکان.
 - ئەو ھەلسوکهوتیکی باشی لەگەل ناکات، سینورا گراسینی ژنیک نییە که
 کاری وا بکات که دژی رەسم و ئاقاری کۆمەل بیت، بەلام من پیمخۆش بوو
 سەبارەت بە ئاغای ریوارز زانیاریەک بە دەست بینم، وەک داشۆرین نووسیک
 نەو ھەکو پیاویک. فابریزی پنی گۆتم که ریوارز برووسکە یەکی بو نووسیوم که
 ئامادە ی بەر بەرەکانییە دژی ژیزوئیتهکان. تا ئیستا ئەو ھە ئاخین شتیکیە که
 من سەبارەت بە ئەو بیستوومە. ئەم ھەوتوو ھە کارەکان زۆر کهوتوونەتە
 سەریەک.

- منیش سەبارەت بە ئەو لەو ھە زیاتر نازانم تا زانیاری زیاتر بەدەمی، لە
 مەر کهم وزۆری پارەش ئەو جۆرە ی که ئیمە لی ئەترساین وا نییە. وا دیارە
 که ئەو دارایە و پنی خۆشە ھەر بە خۆپایی ئیش و کار بکات.
 - بو خۆی دەولەمەندە؟

- وا دیارە ھەر وایە، ھەر چەندە شتیکی سەیرە. ئەو شەو لە مالی
 فابریزی بیستت که شاندى دووپرە کاتی ئەویان دیتووتەو ھەز و گۆزەرانى
 زۆر خراب بوو، بەلام ئیستا لە بریک لە کانە ژیرزەویەکانی برەزىلدا
 شەریکە و بەشى ھەیە، ھەر وەھا لە پاريس، قیەن و لەندەن و ھکوو
 نووسەریکی بەرز و سەرکەوتوو لە بواری رەخنەدا ناسراو، بە سەر زۆر
 زمانى زیندووی دونیادا زالە و دەتوانی قسەیان پی بکات. لیرەش لەمپەر و
 بەر بەستیک نییە بو پیوھندی لەگەل بلاڤوگەکانی دەرەو ھى ولات،
 شەرمەزارکردنى ژیزوئیتهکانیش وا نییە که ھەموو کات و ساتی ئەو بگریت.
 - بەلى وایە سزار، ئیستاش کاتی رویشتنە، گولەکانیش دەدەم لە یەخە ی
 کراسەکەم تەنیا خولەکیک راوہستە.

خیرا چۆو قاتی سەرى و گەراو، گولەکانی لە یەخە ی جلوبەرگەکانی
 دابوو و دەسروکە یەکی رەشى ئیسپانیای دابوو بە سەرى دا. مارتینی بە
 چاویکی پاڤژی ھونەرمەندانەو ھە لی پوانی.

- مادونای من، تۆ وهکوو مهلهکهیهکی، وهکوو مهلهکهیهکی گهوره و

بیرمهندی سهبا ۱

جما به پیکه نینه وه وهلامی داوه: «ئهو قسه یهت دوور له باوهر و ئینسافه! ئیستا خو خۆت ده زانی که من چهنده تیکوشاوم که وهکوو ئافره تیکی ئاسایی ناو کومه لگا بم! کی دهیهه وی که ژنیکی شوڤشگێڤ شیواز و سهروپوتراکی له مهلیکهی سهبا بچی؟ ئەم کاره نابیته هوی چهواشه کردنی سیخوره کان».

- چهندهی ههول بدهی هیشتا ناتوانی رولی ژنیکی ئاسایی دواکه وتووی ناوکومه لگا بگێڤی. دهی له وه گهڤی هه ر به راستی تۆ ئه وهنده جوانی که سیخوره کان به دیتتی روخسارت له بیر و رات تی دهگهن، هه رچهندهش که ناتوانی وهک سینئورا گراسینی قاقایکی گه مژانه بکیشی و به باوه شینته که روخسارت بشاریته وه.

- باشه سزار، له کۆل ئه و ژنه به دبخته به وه! له وه نه قولانه که میکی تریش بخۆ، با ئیتر له وه زیاتر تووره نه بی و بییه وه سه رخۆ، حازری؟ دهی واباشه بکه وینه ری.

مارتینی راستی ده کرد که دهیگوت، کۆڤه کهی ئەمشه و زۆر قه ره بالغ بوو و بنیادهمی وه ره ز ده کرد، پیاوانی ئەده بدوست قسه وباسی جوړاوجۆر و بی بایه خیان ده کرد و کۆڤه که یان به دل نه بوو. له ولشه وه توریسته کان له گه ل شازاده روسیه کان له ژووره جیاجیاکاندا ده گه ران و سه بارهت به که سایه تیه جوړاوجۆره کان پرسیاریان له یه کتری ده کرد، هه ولیان ئەدا که له گه ل یه کتری وتووێژی بیرمه ندانه یان هه بی.

گراسینی که تی ده کۆشا له قسه کردن و هه ل سوکه وتیدا وهک جل و به رگ و چه کمه کانی رازاوه بی خه ریکی پێشوازیکردن له میوانه کانی بوو، به لام به دیتتی جما وهک گۆل گه شاوه له راستیدا جمای خو ش نه ده ویست و پر به دل لپی ده ترسا، به لام ده یزانی میوانداریه کهی ئەو به بی جما ره ونه قینکی نییه. گراسینی له ئیش و کاری خویدا به ناوبانگ بوو، ئیستاش که ده وه له مه ند و نیو به ده ره وه بوو گه وره ترین ئاواتی ئەوه بوو ببیته ناوه ندی

۱ - مهله کهی حه به شه که بووه گراوی سوله یمانی پیغه مبه ر

كۆرۈكۈبۈنەۋەي ئازادىخۋازان و پۈوناكبيرەكان. جما باش دەيزانى كە ئەو ژنە ھىچ ۋەپوچ و لە خۆپازىيە، كە لە كاتى لاويدا لە لاي مېردەكەي **قەلەمى پەراندىبوو**، بەم قەسە بىناۋەرۈك و بىبايەخانە كە بە پۈاللەت جوان بوون شايانى ئەو نەبوو كە بېيتە خاۋەن كۆرپىكى وا مەزن. ھەر كاتى كە دەيتۈانى جما رازى بكات بېتە ئەۋى ھەستى دەكرد كە شەۋىكى سەر كە وتۈۋى بوو. ميانەكان بە دېتنى پەفتارى دلگير و بىگرى و گۈلى جما خۇمانەتر و ئاسايىتر بوون و بە قەۋلى گراسىنى بوونى ئەو رۈحى دوۋرۈۋىي و ناپاكي لەو مالەدا دەتاراند كە ھەمىشە بالى بە سەر ئەۋىندا كېشابوو.

سىنيورا گراسىنى دۋاي ئەۋەي بە گەرم و گۈرى بە خىرھاتنى جمای كرد بە ھىۋاشىيەكى وا كە زۆركەس گۈيى لى بى! گۈتى: «چەندە جوان بوۋى ئەمشەۋ!» بە چاۋىكى پەخنەگرانەۋە كە جلو بەرگەكەي پى جوان بوو، لە بەر كە سايەتى بە ھىز و سەنگىنى ئەو و بە ھۈى راست و درۈستى و خاكە پاييەكەي و بە ھۈى بېر و فكري گەرە و مەزنى و تەننەت بە ھۈى تايە تىبۈۋى و شىۋەي پۈخسارى، يانى تەۋاۋى ئەو شتانەي كە لە لاي مارتىنى بەرېز بوون. سىنيوراگراسىنى ھەرۈختىك پقى لە ژنىك دەبوو بە زمان شىرىنى پقى خۋى دەردەبرى و اتا بە قەند دوژمنى خۋى دەخكاند! جما ئەم بە خىر ھاتن و رېزلى نانى ئەۋى بە قەدەر خۋى بايەخ و سەرنجى دەداتى و ئىتر زياتر لەۋە بېرۈھزرى خۋى پىۋە ماندوو نەدەكرد. بە پۈۋاي ئەو ئەۋەي كە «چۈۋنە ناۋ كۆمەلگاي» ناۋ لى نرابوو ئەركىكى ناخۋش بوو كە شۈپشگىپرى ماندوو دەكرد تا سەرنجى سىخۈرەكان لە سەر خۋى دوور كاتەۋە، كە بۇ پارىزەرانى خۋى ھەتمەن دەبوو ئەو كارە بكات، ئەو ئەم كارو ئەركەي بە پەمز و ئىما و ئىشارە دانابوو، دەشى زانى كە دەنگدانەۋەي قۈز و جلو بەرگ جوانى بۇ كە سانى چەنەۋەرى ئاشقە جلو بەرگ و مۇد چەندە بە نرخە ھەرۈەك كىلىلى پەمز و نەينى بە وردى لىيى ورد دەبوۋەۋە، ھۆگران و شەيدايانى ئەدەب بە بېستنى نىۋى جما گەشانەۋە، ئەو لە نىۋ ئەۋاندا زۆر خۈشەۋىست بوو، پۈژنامەۋانانى رادىكالىش خىرا خۋيان گەياندە ئەو سەرى ھالە درىژ و گەرەكە كە جمای لى بوو.

جما زور له وه به ئەزموونتر بوو كه نههیلای بکهوێته ئابلوقه ی ئەوانه وه، رادیکاله كان هه مېشه و له هه موو جیگایه ك هه بوون، كاتی كه له دهوری كۆبوونه وه زور به نه رمی هه ر كامه یانی به شوینكار و ئیسی خۆیاندایه پری کرد، به بزیه كه وه پپی راکه یاندن كه له جیگایه کی كه ئەو هه مووه توریستی لئ بئ نابی كات و ساتی خۆیان له لای ئەو به فیرو بدن . ئەو خوی گیرۆده ی M.P. ١ به ریتانیای کرد كه پارتی كۆماری خواز به دل خوازیری ئەندامبوون و هاوده ر دیوونی ئەویان له پارته كه یاندایه ده کرد . كایه ریتانیای چونكه ده یازانی كه ئەو له ئیش و کاری پوول و پارهدا شاره زایه، له پێشدا به ئاگادار بوون له سه ر بیروباوه ری له سه ر خالیکی تایبه تی پڕئه زموون سه باره ت به پاره ی ئوتیش سه رنجی ئەوی بو لای خوی راکیشا. له دواییدا لئ زانانه قسه كه ی به ره و لای بری پاره ی كۆماری (لیمباردوونتیا) ٢ راکیشا، پیاوه به ریتانیایه كه كه وای ده زانی به هوی وتووێژیکی بی بایه خه وه ماندوو ده بئ، له ترسی ئەوه ی كه نه وه كوو كه وتبێته دهستی سپۆریكه وه، به شك و گومانه وه لپی روانی، به لام دوا ی ئەوه ی كه زانیی پروگهش و قسه خۆشه ته واو گیرۆده ی بوو و ده تگوت له گه ل میترنیخ دانیشتوو ه . جا ئەمجار له سه ر بایه خی پوول و پاره ی ئیتالیادا به ته واوی كه وه ته دوان.

كاتیکی كه گراسینی پیاویکی فه ره نسیی هینایه لایان كه «پپی خوش بوو سه باره ت به میژووی ئیتالیای لاو پرسیارگه لیک بکات.» M.P. ده تگوت ههستی خهوش دار بووه شایه د له بهر ئەوه بی كه نارازیبوونی خه لکی ئیتالیا زور له وه قوولتره كه ئەو فکری لئ ده کاته وه هه ر بویه گیر نه بوو و هه ستا رویشت.

له درهنگانی شه ودا جما بئ ئەوه ی كه س ئاگادار بئ، چوه بن كه پره كه و ژیر په نجه ره کانی ژووری میوان، تا بو چهند ساتیک له نیوان گوله گه وره کانی کاسنی و قرژانگدا دانیشیت. هه وای خه فه و هات وچۆی چری

١ . Member of parliament (ئهندامی پارلمان)

٢ . كۆماری لیمباردی وونتیا كه له سه ر ئه رکی كۆنگره ی ویه ن یه كگرتوو بوون .

جهماوهر له ژوورهکاندا خهريک بوو تووشی ژانهسهر و بی تاقهتیی بکات، له ژیر شهوقی مانگهشه ودا ریزیک داری گهرمین وهکوو خورما که له گولدانى گه ورهدا بوون دهبیرا ئەم گولدانانە له نیوان گولە سويسنهکاندا و بریک گیای دیکه دا ون ببوون، هه مووی ئەوانه تابلویه کی جوانیان نه خشاندهبوو، له کهلینیکی ئەم تابلو جوان و خنجیلانەوه دۆل و دهرهیه کی دلرفین دیار بوون، لقو پوپی داری هه نار دیار بوو که به گولووکی ناواده داپوشرابوو، که له نیوگیا و گولهکاندا خوئی دهنواند.

جما هاتبووه نیو ئەم سروشته جوان و باخچه رهنگینه، به هیوا بوو ماوهیه کی کهم بتوانی به بیدهنگی وهحهسی و پشوویهک بدا و خوئی لهم سه ریشه و ههراوهوورییه ته ریک بخاتهوه . شهویکی گهرم و بیدهنگ و خووش بوو، به لام هه ر که له ژووره گهرمهکان دا هاته دهری ههستی به فینکایی کرد و دهسماله توپیه که ی دا به سه ریدا.

دهنگی وتویژ و ههنگای پیی هاته گوئی که به دریزایی مانگه شه وه که دا نزیک دهبوونه وه و هه ودا ی خه یالیان لی پساند، چوو ه تاریکایه که تا نه ببینن و بتوانی دوور لهم قسه و باسانه بریک میشک و زهینی هیور کاته وه. هه رچهنده زور نار ههت بوو راوهستان و، به دوا ی ئەودا دهنگی ناخوش و تیژی سینیوراگراسینیش ته و او بوو که قسهکانی پر بوون له وته ی هیچ و پووچ و بی ئاکام.

ئهو دهنگه ی دیکه که زور نه رم و خووش بوو هی پیاویک بوو، به لام جار جار رهگیکی تیژ ده که وته نیو دهنگیه وه که ناخوشی ده کرد. زور تریش له بهر ئەوه بوو که هه ولی ئەدا زال بی به سه ر زمانی خویدا که گیری ده کرد. دهنگه که پرسى: «وتت به ریتانیای؟» به لام بی شک ئەم نیوه ته و او ئیتالیاییه، چی بوو - بوولا؟»

- به لئ ئەو بیوه ژنی جوانی بوولای هه ژاره که چوار سالیک له وه پیش له به ریتانیا مرد له بیرت نییه؟ ئاخ! له بیرم نه بوو که ئیوه ژیانیکی پر له ئاوارهی و تاراوگه ی تان هه یه! نابین چاوه پروانی ئەوه مان له تو هه بی که هه موو شه هیدانی ریگای پرگاریی ولاته که مان بناسی، ئەو شه هیدانه زورن!

سینیوراگراسینی هه ناسه یه کی هه لکیشا. هه میسه ئا به و شیوه یه له گه ل
بیانی و نامۆکاندا قسه ی ده کرد رۆلی نیشتمانپه روه ریکی دل هه لقرچاو که
له بهر خه می ئیتالیا وه ک مندالیکی قوتابخانه لچ داشوړاو که له گه ل
پوخساری جوانیدا باش یه کتر گیر ده بوون.

دهنگه که دوویات بووه وه: «له بهریتانیا مرد! ئه و کات په نا بهر تیک بوو؟
پیم وایه ئه و نیوه ده ناسم، پیوه ندی له گه ل سه ره تای کار کردن و ده سپینکی
ئیتالیا ی لاودا هه بووه؟»

- بۆچی، ئه ویش له گه ل ئه و لاوه به ش مهینه تانه بوو که له سالی 33 گیرا -
ئه و رووداوه دل ته زینه ت له بیره؟ چه ند مانگیک ئازاد بوو، دووسی سال دوایه
هر که دیسان حوکمی گیرانیان دایه ده ری هه لات بۆ بهریتانیا. دوایه بیستم
که له وی ژبانی هاوبه شی پیک هیناوه له سه ریه ک رووداویکی شاعیرانه بوو،
بوولای هه ژار بۆ خو شی ره فتار و هه لس و که وتیکی شاعیرانه ی هه بوو.

گوتت دوایه له بهریتانیا مرد؟

- به لئ، به نه خو شی ئازاره باریکه وه نه ی توانی له گه ل که ش و هه وای
سامناک و ناخو شی بریتانیا خو ی رابینی. تاقه کۆرپه که ی جماش راست پیش
مه رگی بوولا مرد. مندا له که نه خو شی خولیرکه ی هه بوو. زۆر دل ته زینه،
وانییه؟ هه موومان جما مان خوش ده وی! به لام، بریک سه ریه، ده زانی ئاخه ر
بهریتانیا هکان هه موویان وان، به لام به بر وای من ئه و گیر و گرفت و
ناره حه تیانه ئه ویان خه ماوی کردووه

جما هه ستایه سه ری و لقو پۆپی هه ناره که ی لادا، شی کردنه وه ی خه م و
ئازاره کانی ئه و ته نیا بۆ گری به ستی و توویژیکی بی ئاکام بۆ ئه و زۆر ناخو ش
بوو، که هاته بهر رووناکایه که به جوانی ناره حه تیه که ی له سیمایدا به دی
ده کرا.

خاتوونی خانه خو ئ به چاویکی له سه رخۆ و خو شه ویستی و به
سه ریکه وه گوتی: «ئه مه ش راست بۆ خو ی! جما ئازیم پیم سه ر بوو دیار
نه بووی، بۆ کوئ چووی. ئاغای فلیس ریوارز پی خو شه پیکه وه ئاشنا بن.»

جما به سهیریکه وه چاویکی لی کرد و له دلی خویدا گوتی: «دهی دهی میشه کهرانه ئەمهیه» ریوارز به پێزه وه سه‌ری بو دانه‌واند، به لام چاوه‌کانی به جوړیکی روانیانه روخسار و جهسته‌ی که له لای جما تی‌روانینیکی نائاسایی و پرودامالراوانه بوو.

ریوارز چاویکی له په‌رده ئەستورره که کرد و گوتی: «قوژبنیکی دل‌رفینت دۆزیوه ته وه به‌رژه‌وه‌ندیه که شی چه‌نده جوانه!»
- به‌لی، جیگایه‌کی خوشه، هاتوومه‌ته ئیره تا که میک له و فینکایه‌دا پیاسه بکه‌م.

خانمی میواندار روانییه ئەستیره‌کان. مژۆله‌کانی جوان بوون و پێی‌خۆش بوو که خه‌لک بیانینی و گوتی: «وا ویده‌چی له‌م شه‌وه‌خۆش و دل‌رفینه‌دا ئەگه‌ر له ماله‌وه دانیشین نه‌ختیک ناشوگری و ناسوپاسی دینی. چاو لی‌که سینیورا! ئەگه‌ر ئیتالیای ئاریزمان ئازاد بوايه نه‌ده‌بووه به‌هه‌شتی سه‌ر ئه‌رز؟ فکری لی‌بکه‌نه‌وه ئیتالیا به‌و گول و ئاسمانه نه‌خشینه‌وه بیته به‌رده و قوله په‌شیکی دیل!»

میته‌که‌رانه به هیورینیکی کیش‌داره وه له‌به‌ره خویه‌وه گوتی: «هه‌لبه‌ته به هه‌بوونی ژنانی ئاوا نیشتمانپه‌ره‌وه‌ر و ولات‌پاریژ!»

جما راست تیشکی نیگای خسته سه‌ر چاوی ئەو، له‌راستیدا ئەو شیوه‌روانینه‌ی ئەو ئەوه‌نده ئاشکرا بوو که له‌به‌ر چاوی که‌س نه‌ده‌شاردراوه، به‌لام جما تاريف کردنه‌کانی سینیورا گراسینی هیچ پێ‌خۆش نه‌بوو هه‌رچه‌نده گراسینی که‌یفی له تاريف کردنی ئەو بوو، فه‌قیره مژۆله‌کانی به هه‌ناسه هه‌لکیشانیک دانه‌وه‌اند: ئاخ سینیور، ئەمه کاریکی زۆر چکۆله‌یه که هه‌موو ژنیک ده‌بی بیکا! خۆزگه ئەو رۆژه دابج که بیسه‌لمینم که نیویکی ئیتالیای سه‌ره‌خۆ هه‌یه - کئ ئاگاداری داها‌تووه؟ ئیستا ده‌بی بچم ئه‌رکی میوانداریتیم به جی بینم، بالوویزی فه‌ره‌نسا داوای لی‌کردم که راهینانی کچه‌که‌ی بسپیترمه ده‌ست تۆ. ده‌زانم که پیزی ده‌گری و به هه‌موویانی ده‌ناسینی. ئاخ! ئەوه‌ی که دی هه‌ر ئەو شازاده‌خۆش مه‌شره‌فه روسیه‌که‌یه، ئەوت دیتووه؟ ده‌لین ئەو یه‌که‌جار زۆر خوشه‌ویستی نیکولای ئیمپراتوره.

فهرماندهی له شكري شارىكى پۆلۆنيايه و ناويكى سهيرى ههيه كه كهس ناتوانى بىلى».

1- Quelle nuit maGnifique Nest – ce pas man prince?

ههر له گهڵ ئه وهى كه چه نه وه رى ده كرد بۆ پياويكى مل ئه ستورى بهرچيله زل كه سه رسينگى پر بوون له نيشان و مه داليا، به په له دوور كه وته وه، له قسه كانيدا كه گله يى تيدا بوو ئه ويش له بهر ١) Notre Malheur patrie كه وشه ي وه كوو ٢) «charme nte» و «Mon prince» ٣ى نيوئاخنى قسه كانى ده كرد. له دريژايى كه پره كه دا ون بوو.

جما به بى جووله له په ناي دار هه ناره كه وه راوه ستا. بۆ ئه و ژنه بى ئه قله و بۆ قسه بى بايه خه كانى ميشه كه رانه ش دل مه ند بوو. ميشه كه رانه به قه يافه يه كه وه كه جمای توورپه ده كرد ئه و كه سانه ي چاو لى ده كرد كه دوور ده كه و تنه وه. واديار بوو پى بى ئه قل بوون و دلى پينان ده سووتا .

ميشه كه رانه به بزهيه كه وه رووى كرده جما و گوتى: «ولات پاريزى ئيتاليابى و ولات پاريزى رووسى قوليان له نيو قولى يه كه ناوه و ده رۆن به ئاخافتن له گهڵ به كترى زۆر خوشحالن كاميانت پى باشه؟»
جما رووى تىكنا و وه لامى نه داوه.

ميشه كه رانه دريژه ي پى دا: «هه له به ته ئه وه ته واو ده گه رپته وه سه ر بوچوونى هه ركه سيك، به لام پيم وايه، له م دووانه، جوورى رووسيم زورتر خوش بوى چونكه پوخته تروو كامل تره. ئه گه ر رووسيه بۆ گه وره يى و سه روه رى راگرتنى خووى به جيگه ي گولله و بارووت ناچار بايه پشت بيه ستى به ئاسمان و گوله كان، به برواى ئيوه Mon prince تا كه ي ده يتوانى ئه و قه لايه ي پۆلۆنيا راگرى؟»

جما وه لامى داوه: «به برواى من، ئيمه ده توانين بيروراى تايبه تى خومان به ريزه وه بۆ خومانى راگرين به بى ئه وه ي سووكايه تى بكه ين به ژنيكى كه ميوانى ئه وين».

١ - «ولاتى به خته ره شى ئيمه».

٢ - «دلگير»

٣ - «شازاده»

«به لئی! من ئه رکی میوانداریتیم له ئیتالیا دا له بیر چووبه وه، ئیتالیا به کان زۆر ریز له میوان ده گرن . دلنایم که ئوتریشیه کانیش ئه وان هه روا ده ناسن . دانانیشی؟»

به شه له شه له به ژیر که پره که دا رۆی و کورسیه کی بۆ هینا. پووبه روی ئه و راوه ستا و شانی دابه میله ئاسن کانه و، شه وقیکی که له په نجه ره که وه ده هاته ده ری پوخساری به باشی پووناک ده کرده وه، جماش دهیتوانی به باشی سیمای ئه و تاوتوی بکات.

جما له و هیوا برا و بوو. چاوه روانی ئه وهی ده کرد که ئه و که سه ی که ده بیینی ئه گه ر زۆر په سندی داخوایه کانی ئه و نه بی. لانی که م قورس و قایم و باش بی، به لام باشتین شتیک که له روخساری ئه و دا به دی ده کری ئه وه بوو که که یفی به جل و به رگه جوان و ته پرپوشه که ی ئه و هات و شتیک وه ک ئازایی و وره و نه ترسی له ره فتار و ته کانیدا خۆیان نیشان ده دا. له و لاشه وه وه کوو که سیکی دورپه ی گه نم ره نگ و سه ره پای شه لینی لاقی وه کوو پیشله یه ک چوستوچالاک بوو، به شیوه یه کی سه یر هه موو ئه ندای له شی له به وریکی ره ش ده چوو. هه نییه و گوئی چه پی به هۆی لیدانی شمشیره وه ببوو برینیکی کۆن و دیار که ته واو روخساری ناحه ز کردبوو. ئیستا جما ئاگاداری ئه وه بوو که هه ر کاتی که له قسه کردنا زمانی ده یگری، هه سته ده ماری سه رگوئا برینداره که ی سه یر ده له ریه وه.

ئه گه ر ئه م که م و کورپانه ی نه بوایه جوانیه کی سه روشتی و جیی لی وردبوونه وهی ده بوو، به لام به گشتی ته واو پوخساریکی دل رفینی نه ده بوو.

خیرا به و شیوه نه رم و هیوران هیه وه دریزه ی دا: «بیستومه که بلاو کراوه بنچینه یه کانت لا په سنده و له رۆژنامه کاند و تار ده نووسی».

جما به تووره یه که وه که ورده ورده وه ک شیر هه لده چوو له دلی خویدا گوئی: «که ده دوی ئاقاری راست وه ک پلنگ وایه. هه لبه ت پلنگیک که به که یف ه به ده ماخ بی و بتوانی قسه بکات».

- جار جار ده نووسم، به لام کات و وه ختم زۆر نییه.

- چه تمه ن! له قسه کانی سینییور اگراسینی لیم حالی بوو که ئیش و کاری زۆر گه وره تره له سه ر شانه.

جما که می برۆکانی هه‌لینا، له پاستیدا سینئور اگراسینی له وهی که ژنیکه بی‌ئه‌قل بوو له‌گه‌ل ئه‌م مروّقه که جیگای به‌قا و باوه‌ر نه‌بوو زۆر نه‌ترسانه له‌گه‌لیدا دواوه ، هه‌رچه‌نده که جما به نۆبه‌ی خۆی ورده ورده لێی بیزار ده‌بوو. جما که می به توور په‌یه‌وه گوتی: «کاتیکی زۆر له وهختی من به کاروباری ئاسایه‌وه گیراوه، به‌لام سینئور اگراسینی ئه‌و کارانه‌ی زۆر گه‌وره کردوه‌ته‌وه، له پاستیدا زۆر به‌یان زۆر به‌بایه‌خن»

- ده‌ی، ئه‌گه‌ر ئیمه هه‌موو کاتوساتی خۆمان ته‌رخانی پزگاری ئیتالیا بکه‌ین، گوزهرانی ژیان و ره‌وتی دونیا زۆر ناخۆش ده‌بی، به‌ پروای من، دانیشتن له‌گه‌ل ئه‌م خانه‌خوینییه‌ی ئه‌مشه‌ومان و هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی که ئه‌و باشتر بتوانی داکوکی له خۆی بکات. به‌لێ ده‌زانم که ده‌ته‌هوی چی بلێی، راست قسه‌ی تویه، به‌لام ئینسان پیکه‌نینی دێ به‌ خۆیان و به‌ بیرى ولات پارێز و وه‌ته‌ن په‌رستیان . ئاوا زوو ده‌ته‌هوی بچیه‌وه بو هۆل؟ که‌ش‌وه‌ه‌وای ئیره زۆر خۆشه!

- پیم‌وايه ئیتر ده‌بی برۆم، ئه‌مه ملیچچه‌که‌ی منه؟ سوپاس.

می‌شه‌که‌رانه ملیچچه‌که‌ی هه‌لگرتبوو و ئیستا به‌ چاوی زه‌قه‌وه که وه‌ک گولیک له گویی جو‌گه‌له‌یه‌ک پوابی و بلێ له‌بیرم نه‌که‌ی ، پاک و بی‌گه‌ردی ده‌نواند چاویکی ماناداری له جما کرد.

به‌ په‌ژێوان بوونیکه‌وه گوتی: ده‌زانم له‌به‌رچی لیم په‌نجاوی، له‌به‌ر شوخی کردن به‌و خانه‌خوینییه‌یه که وه‌ک بووکه‌شووشه‌ وایه، به‌لام مروّف چی ده‌توانی بکات؟

- ئیستا که له من ده‌پرسی، من ئه‌مه به‌ لێ‌نه‌بوورده‌یی و... ناجوامێرانه ده‌زانم که شوخی بکه‌ی به‌ که‌سانیکه‌ی که که‌متر تی‌گه‌یشتوو و زۆر زانا نه‌بن، وه‌کوو پیکه‌نین به‌ ئیفلجیک و یان...

له‌ پریکدا هه‌ناسه‌ی می‌شه‌که‌رانه به‌ ئازاریکی نه‌ینیه‌وه له‌ سینگی‌دا قه‌تیس بوو، خۆی کیشایه‌ دواوه‌ چاویکی له‌ لاقه‌ شه‌له‌که‌ی و ده‌سته‌ نو‌قستانه‌که‌ی خۆی کرد. دوا‌ی که‌میک وه‌خۆ هاته‌وه و قاقای کیشا:

سینیورا ئەمە ویچوونیکى زۆر بى ئىنسافانە بوو، ئىمەى ئىفلیج قەت وەکوو ئەو نین که تىنەگەیشتووییمان له لای خەلکى بەرز بنرخیتین، کهمئەندامى خۆمان بکەینە نمایشى جەماوەر، لانیکەم ئەوەمان لى قەبوول کەن که ئىمە ناحەزەکانمان لا جوانتر نییە له ئەندیشه ناحەزەکان . ئیـرە پليکانیکى لىیە، پیتان خۆشە قولى من بگرن؟

جما که چوہ ژوورئ بى دەنگىکى زۆر سەیر بالى بە سەر دیوہ کهدا کیشابوو. هەستیاربوونى ناوادی مېشە کهرانیە ئەوى تەواو شلە ژاندبوو. هەر که مېشە کهرانیە دەرگای هۆلە گەورە کهى کردوہ جما زانى که پووداویکى چاوہروان نە کراو پووی داوہ. زۆر بەى پیاوہکان له توورە و نارەحەت دەچوون. ژنەکانیش هەموو بە گۆنای سورەوہ که وایان نیشان ئەدا که بى خەبەرن، له گۆشە یەکی ژوورە که کۆ ببوونەوہ. خانە خوئ که دەبوست توورە ییە کهى خۆى بشاریتەوہ، بەلام ئاشکرا لىی دیار بوو چاویلکە کهى ریک و پیک دەکرد، چەند توریستیکیش له گۆشە یەک راوہ ستابوون و بە چاویکى زيت و پرسیاراویەوہ دەیانروانییە ئەو سەرى ژوورە که. بە پوألەت وا دیار بوو که پووداویک خەریکە دەخولقیت که له لای ئەوان رەنگى شوخى پىوہ دیار بوو، بەلام له لای زۆر بەى میوانەکان سووکایەتى پى کردن بوو. تەنیا سینیورا گراسینی بوو که وا ئیدەچوو بە هیچ شتىکى نەزانیوہ، بە نازیکەوہ بە باوہ شینە کهى خۆى فینک دەکردوہ بۆ سکر تیـرى بالويز خانەى هۆلەندا که بە تەوسیکەوہ پیدە کەنى و گووى بۆراداشتبوو چەنەوہرى دەکرد.

جما کهمیک لەبەر دەرگا که راوہستا و پووی بۆ ئەولا وەرگىرا تا بزانی که ئایا مېشە کهرانیەش ئاگادارى شیواوى ئەو کۆرە بووہ. کاتیکى که مېشە کهرانیە نیگای جمای له سەر روخسارى شاد و بى خەبەرى خانمى خانە خوئ دزیەوہ و پوانییە کورسیلە کهى ئەو سەرى ژوورە که سەرکەوتنىکى زیرەکانە له چاویدا دەبریسکاوہ.

جما خیرا هۆئ ئەو کارەى زانى، مېشە کهرانیە گراویکەى بە بیانوویەکی دەست کرد و درۆیین که توانیبوی تەنیا سینیورا گراسینی پى فریو بدات هینابوو بۆ ئەوى.

کچۆلّه قهرهچیه که که پالی دابوو به کورسیله که وه، گروپیکی خۆریکخهر که له خۆرا پیده که نین و ئەفسهره سوارکاره کانی سوپا به بزیه کی ناحه ز و ناله باره وه دهوره درابوو، جلوبه رگیکی گران قیمه تی زهرده له ی گولدار ی له به ردا بوو، که بن گوله کان رهنگیکی جوانی رۆژه له لاتی پیوه دیار بوو ئەوهنده چووبوو ناخی فکری ئالتون و متومووروه کانییه وه که بۆ کۆبوونه وهیه کی ئەده بی فلورانس وه ک بالنده یه کی گهرمه سیری ئوستوایی وابوو که که وتبیتته نیوان چۆله که کان وقه له ره شه کانه وه . پیی سه یربوو وا ویده چوو که له و کۆرهدا خۆی زیادی و نابار ههست پی ده کرد . هه ر بۆیه به سووکایه تی و به رووگرژکردنه وه ی سه یره وه ده یروانییه ئەو ژنانه که ئادیار بوو لینی دلگیر ببوون. هه ر که میتشه که رانه ی دیت که له گه ل جما به ره و لای ئەو دین، ده ره یو به گوته ی چه ند رسته یه کی فه ره نسی که به باشی تی نه ده گه یشتی هات بۆ لای ئەو:

- مسیو ریوارن، هه موو جیه کت لیگه رام! کینت سالتیکوف ده یه وه یست بزانی که ئایا سبه ی شه و ده توانی بچی بۆ ته لاره که ی. ئەو ئ مه جلیسیکی سه ماو هه لپه رینه.

- به داخه وه ناتوانم بچم، ئەگه ریش بچوایه م نه مده توانی سه ما بکه م. سینیورا بوولا ئیزنم بدن خاتوو زیتا رینیتان پی بناسینم .

قهرهجه که به شیوه یه کی که می بوغزاویه وه له جمای روانی، به نابهدلیه وه به ریزیکه وه سه ری بۆ دانه واند بی شک هه روه ک مارتینی گوتبووی زیتا به ش به حالی خۆی جوان بوو، جوانیه کی سروشتی، وه ک جوانیکی ره شتاله ی شاغی و گه رۆک ده چوو. مرۆف به دیتنی هاوئاهه نگی و نه رم و شلی و ریک و پیکی ریگا رۆیشتنه که ی دل گه شه و پله زیقان ده بوو، به لام نیوچاوانیکی ته نگ و تاریکی هه بوو گنج و لوچی نیوچاوانی زۆر جوان نه بوو، ده کرئ بلین ئەوه نیشاندهری ئالۆزی و تووندوتیژی ده روونی بوو . جما زۆر داهیزرابوو به هۆی ئاخافتن له گه ل میتشه که رانه، ئیستاش که ئەم قهرهجه هاتبوه پیشی، ئەونده ی دیکه تیکچوو. دوایی کاتی که خانه خوی هات بۆ لای

سینیورا، بوولا بۆ به خیر هینانی چەند تورستیگ به که یفخۆشیه وه له گه‌لی
رۆیشت.

له نیوه شه‌ودا که ده‌گه‌رانه وه بۆ فلورانس، مارتینی لیی پرسی: «ده‌ی،
مادونا میشه‌که رانه ت پی‌چونه؟ قه‌ت ره‌فتاریکی وا بی‌شه‌رمانه‌ت دیتووه له‌و
کاته‌یدا که ئەو ژووری به‌و ژنه‌ فه‌قیره ده‌کرد؟»
- ئەو ژنه سه‌ماکه‌ره‌که ده‌لیی؟

- به‌لی، میشه‌که رانه سینیورای هینابوه سه‌ر ئەو برۆایه که ئەو کچه له
سه‌ماکردندا ده‌بیته ئەستیره‌ی یه‌که‌می وه‌رز، سینیوراگراسینی بۆ که سیکی
به‌ ناوبانگ هه‌موو کاریگ ده‌کات چ باش و چ خراب.
- به‌ برۆای من، ئەمه کاریکی ناجوامیرانه و نه‌گونجاوه، ئەم کاره ئاستی
به‌رزی گراسینییه‌کانی هینایه‌ خوار، زولم و زوریکیش بوو که له‌ کچه‌که
کرا. دلنایم که ئەو ناره‌حه‌ت بوو.

- له‌گه‌ل میشه‌که رانه قسه‌ت کرد وا نییه؟ سه‌باره‌ت به‌ ئەو رات چیه؟
- سزار، پام ئەوه‌یه که ئەگه‌ر قه‌تی نه‌بینم زۆر خوشحال ده‌بم، که‌س ئاوا
ماندووی نه‌کردووم، ته‌نیا ده‌ خوله‌کیک بوو که قسه‌م له‌گه‌ل ده‌کرد که چی
سه‌رم دایه‌ ژان، وه‌ک دیو و درنجیکی بزۆز له‌ پیستی مرۆفدا.
«ده‌م زانی به‌ دیتنی خوشحال نابی، راستیه‌که بیته‌ ده‌وی، نه‌چووه‌ دلی
منیشه‌وه وه‌کوو مارماسیه‌ک وایه که جیگای باوه‌ر نییه، من لینی ئه‌رخایه‌ن
نیم.»

میشه که رانه له نزیك مالی زیتا له دهره وهی دهره وهی پومه نیشته جی بوو. به پوالهت ئه و بریک خوشگوزهران بوو، هرچه نده له ژووره کانیدا شتیکی وای لی نه بوو که نیشانهی خوش رابواردن بیت. له شته چکوله و وردیله کاندایه نی خوش رابواردنی گرتبووه بهر، به لام به گشتی له هه موو شتیکیا ریکوپیکی و خوش سه لیه یی پیوه دیار بوو که گالی و ریکاردو پییان سهیر بوو.

ئه وان وایان ده زانی له گهل پیاویک پووبه روون که ههروهک ولاتانی ئامازون زور ساده و بی گری و گول ژیاوه، به لام به دیتنی کراواته جوان و خاوینه کان ریزیک چه کمه و گولیکی زور که هه همیشه له سه ر میزی نووسینه که ی دانرابوو زوریان پی سهیر بوو، له سه ریهک به باشی له یه کتری حالی بوون میشه که رانه له گهل هه موو که سیک به تاییهت له گهل ئه ندامانی ناوچه یی بزاقی مازینی هه لس و که وتیکی باش و دلوقانانه ی هه بوو، به لام جما له و باره وه وا نه بوو، وهک بلپی هه ر له دیداری هه وه له وه رقی لیی بوو و تیده کوشا هه رچونیک بی نه بیینی و لیی دووره په ریز بی. دووس جاب به ئانقه ست به تووره یه وه له گهل دووا هه ر له سه ر ئه و کاره ی مارتینی رق و قینی ئه وی به دل هه لگرت. له پیشدا جما و مارتینی پیوه ندییه کی و نزیکیان به یه که وه نه بوو، ده تگوت سروشتیان و دارپژراوه که سه بارهت به یه کتری

ههستیکی نه فره تاویان هه بی. ئه م نه فرهت و قینهش له لایه ن مارتینییه وه به خیرایی به ره و شه راژویی و دژ به رایه تی ده چوو.

روژیکیان مارتینی به شیوهیه کی خه ماویه وه به جمای گوت: « من به لامه وه گرینگ نییه که میشه که رانه ئه منی خووش ناویت، ئه وهش له بهر ئه و روداوهی رابردو وه وهیه که خووشم ناویت، هه رچه نده زهره ریش وه کهس نه که وتوو، به لام له هه لسه و کهوت و رهفتاری ئه و سه بارهت به تو به داخم و تیی ناگه م، ئه گه ر له حیزبدا به و هویه ی که ئیمه هه وه ل جار بانگ هیشتنمان کردبایه و تیکه هه لچوونمان له گه لی هه بایه و شیواندنیکیش سه ری هه ل نه دایه، سه رکونه م ده کرد»

- سزار لی گه ری، قهیناکه، دوا ی ئه وه منیش به قه دهر ئه و تاوان بارم.

- تاوانی تو چییه؟

- ئه و رقیکی زوری له منه، هه وه ل جار که رووبه رووی یه کتر بووینه وه، ئه و شه وه له مالی گراسینییه کاندایه کهس یه کی زور رهق و بی ره حمانه م پی گوت. - تو قسه یکی بی ره حمانهت پی گوت؟ مادونا قه بوولکردنی ئه و قسه یه زور سه خته.

- هه لیه ته به دل پیم نه گوت، یه ک جار زوریش به داخ بووم. بابه ته که ی من له باره ی که سانیکه وه بوو که به ئیفلیجه کان پیده که نن. ئه ویش قسه که ی هینایه سه رخوی. قه تیش ئه وم له زهین و هزری خوودا وه ک ئیفلیجیک نه نه خساندبوو هه رچه ند شه لینه که ی زوریش له چاو نادا.

- نا، شانیکی که میک له و شانیه کی که ی نه ویتره و دهستی چه پیشی قه واره ی گوړاوه نه پشت دهره پریوه و نه لاقیشی خوار دادهن، شه لینه که شی شیرین شه له. - به لی به و قسه یه ی من سهیر له زری و پهنگی گوړا، ئه وهش له بهر بی حورمه تی پیکردنی من بوو، به لام زور سهیره که بو ده بی ئه وهنده له لای گرینگ بی، نازانم تو بلی له وه پیشیش له سه ر شوخییه کی وا ناخوش دلی په نجابی یان نا.

- به بروای من زورتر وا ویده چی بو خوی شوخی و جه فهنگی ئاوا ی کردبی. له ژیر ئه و پواله ته جه زره به دراوه ی که دیتنه که ی بو من زور دلته زین بوو؛ ده بی دهروونیکی پر له توند و تیژی و تووره و تۆسنی هه بی.

- سزار ئەم بۆچوونەت تەواو بئى ئىنسانفانە و رقاویە منیش وەك تۆ لەوہ
پیش حەزم پئىنە دەكرد، بەلام بۆ دەبى لەوہى كە ھەيە خراپترى نیشان
بدەين؟ راستە ھەلس و كەوتى زۆر سروشتى و ئاسایى نىيە - پىموايە زياتر لە
بالای ریزی لئى گىراوہ. ئەو وتە بە ناوبانگە كەشى زۆر دلگىر نىيە، بەلام
پىموانىيە بىھەويەت كەسنىك ئازار بدات.

- من نازانم ويست و داخوایى تۆ چىيە، بەلام پىاويكى كە بە ھەموو كەس
پىبكەنىت لە ناخىدا شتىكى باش و شىاو خۆى حەشار نەداوہ. ئەو شەوہ لە
كۆبوونەوہ كەى مالى فابريزىدا بەو شىوہيە كە سووكايەتى بە رىفۆرمى رۆم
دەكرد، ئەم بەو كارەى زۆرم رق لىيە ھەستا، دەتگوت دەيھەويى لە ناخى
ھەر كاروئىشىكدا شەپراژووى و توندوتىژيەك بدۆزىتەوہ.

جما ھەناسەيەكى ھەلكىشا و وتى: «بە داخەوہ لەم بارەوہ من لايەنگرى
ئەوم و قسەكەى دەسەلمىنم. ئىوہى نىيەت پاك كە لىپاويلپى ھىوا و ئاوات و
گەش بىينىن، ھەمىشە ئامادەى وەرگرتنى ئەو فكرەن كە ئەگەر لە پرىكدا
پىاوماقوولپكى دەروون پاك و بە تەمەن ھەلبژىردىت بۆ پاپابوون ھەموو
كاروبارەكان بە خىزايى رىكوپىنك و باش دەبن؛ ھەرئەوہندە كە دەرگای
گرتووخانەكە بكاتەوہ لە پىش چاوى خەلكى دەبىتە خوالەيەك و ئىمە دەبى
چاوەروانى ئەوہ بىن كە بە سى مانگ، دەسەلاتداریەتى ھەزار سالەى
مەسىح بىنچرىتەوہ پىموايە ئىوہ خراپى لى تىگەيشتوون. ئەو ئەگەر
بىشى ھەويەت ناتوانى رىفۆرم لە حكومەت و دەسەلاتدا پىك بىنيت، لە رەگەوہ
خواروخىچ و نارىكە نەوہكوو لقووپۆپ و ئەم و ئەو».

- كامە ئەسل و رىشە؟ دەسەلاتى رامىارى پاپ؟
- تەنيا ئەوہ؟ ئەمە برىگەيەكى بچووك و ھەلەيەكى گەورەيە. چەوتى و
ناراستى ئەوہيە كە ھەر پىاويك بتوانى بە ھىز و توانای خۆى كەسانىك بەند
بكا و كەسانىكى دىكە ئازاد بكات و بەسەر جەماوهرىكى دىكە شدا حاكم بىت.
ھەبوونى ئاوا پىوہندىيەك لە نىوان تاكە كەسنىك و مروئقانى دىكەدا زۆر خراپ
و نالەبارە.

مارتینی دہستہ کانی بہرز کردہ وہ: «مادونا بہ سہ ئیتر» و بہ پیکہ نینہ وہ گوتی: «من ناویرم لہ گہل تو دایمہ زرینم، خیرا ئاوا دژ بہرم دہویستی. من دلنیام کہ باپی رہ کانی تو لہو بہریتانیا یانہن کہ لایہ نگری بہ را بہری سہ دہی حہ قہدہ بوون. دوا ی ئہ وہ من لہ بہر ۱M.S ہاتووم بو ئیرہ».

نووسراوہ کہی لہ گیرفانی دہرہینا.

- بلاقوگی تازہیہ؟

— ئہم ریوارزہ بہ دبہختہ بابہ تیکی ہیچ و پوچی نار دووہ بو کو بوونہ وہ کہی دوینی کومیتہ کہ من دہمزانی کہ خیرا بہرہ لست کاری ئہو دہ بووین.

- کوئی خراپہ؟ سزار پیموایہ سزای پیش تاوان دہدہی. شاید ریوارزمان زور خوش نہویت، بہ لام ئہو بی ئہ قل و نہ قام نیہ.

- من نالیم کہ ئہو نووسراوہیہ بیرمہ ندانہ نیہ، بہ لام باشتر وایہ کہ خوت بیخوینی تہ وہ.

ناوہ روکی بلاو کراوہ کہ نووسراوہیہ کی برگہ بیہ لہ سہر شادی و خوشہ ویستی خہ لکی سہ بارہت بہ پاپا کہ ہیشتا لہ ئیتالیا دا رہنگدانہ وہی ہر ماوہ، ئہم بلاو کراوہیہ و ہکوو ہہ موو نووسراوہ کانی میثہ کہرانہ پرہ لہ تووندوتیژی و رقو بیزار ی، بہ لام جما سہرہ پای ئہوہی کہ لہ سہر شیوازہ کہی توورہ بوو. ناچار بوو لہ دلای خویدا راستی و دروستی ئہو رہخنہیہی لا پہسند بی، نووسراوہ کہی لہ سہر میژہ کہ دانا و گوتی: «من بہ راستی لہ گہل تو دام کہ ئہم نووسراوہیہ بہ شیوہیہ کی تووندئاژویانہ بہ رق و قینہ وہ نووسراوہ، بہ لام لہوہش ناخوشر ئہوہیہ کہ ہہ مووشی راستہ».

- جما!

- بہ لئی وایہ. ئہم پیاوہ مارماسیہ کی زور لہ سہرہ خوئیہ، بہ لام حہق بہویشہ قازانجیکی بو ئیمہ نیہ کہ خومانی پی فریو دہین و بلین ئہم تیرہ خالہ کہ ناپیکی - بہ لکوو راست دہیئہ نگئی!

- جا رای تو وایہ کہ ئہو بابہ تہ چاپ بکہین؟

- ئەمە مژاریکی جیا لەو هیە، من نالیم که ئەم بابەتە راست هەر ئاوا چاپ بکەین، ڕەنگە هەموو کەسیکمان لێ ڕەنجی و لیمان جیا بنهوه و هیچ نرخیک و قازانجیکیشی ناییت. پیم وایه، ئەگەر ئەو دیسان بینوسیتەوه و ڕێک ڕستە ی تاییه تی لێ هەلاویریت بە لکوو ئاوا بیته وتاریکی زۆر بە نرخ، لە بارە ی ڕیتی سیاسیە وه زۆر باشە نەمدەزانی که دەتوانی ئاوا بە باشی بنوسی باسی شتی وای کردوه که ئیمە هیچکامان ناویرین هەر بیریشی لێ بکەنەوه، لەو لاپه ڕانهیدا که ئەو، ئیتالیای بە پیاویکی مەست و سەرخۆش شوبهاندوو که دەگری و خەمینە و خۆی بە شانی دزیکه وه راگیر کردوو و ئەویش گیرفانه کانی خالی دەکات، کاریکی زۆر جوانه!

- جما! ئەمە راست خراپترین بەشیه تی من لەم لووره لوورە ی که سەبارەت بە هەموو کەس و هەموو شتیک ڕەشینه بیزارم!

منیش بیزارم، بەلام خۆئەمە شەرت نییه. ڕیوارز شیوه نووسینیکی زۆر ناخۆشی هەیه، وهک مروفیکیش زۆر باش و دلگیر نییه، بەلام کاتی دەلی ئیمە خاچ پەرستین و دوور که وتووینه ته وه له ئامیزگرتنی یه کتر و له دۆستایه تی و ناشتی و خۆشه ویستی ؛ تەنیا ئەو که سانه ی که له و کاره دا قازانج ده که ن ژیزوئیته کان و سان فدیسته کانن. بە راستی هەزاران جار قسه ی ئەوه و راست دەکات، خۆزگه له و کۆبوونه وه که ی دوینیدا بام، ئاخره که ی چ ته مایه کیان گرت؟

- بەلام ئەو شته ی که سەبارەت بە ئەو هاتوو مه ته ئیره ئەمه یه که داوات لێ بکەم بچی بۆلای و ڕازی بکە ی شیوازی و تاره که نەر مترکات.

- من؟ هیشتا ئەو بە باشی نانسام، له وه سه یرتر، ئەو ڕقی له منە، بۆ ده بی له نیو ئەو هەموو کەسه دا من بچم؟

- تەنیا لەبەر ئەوه ی که ئەم ڕۆ که سیکی دیکه مان پی شک نایه ت که ئەو کاره جی به جی کات، پاشان تو له هەموومان ئاقلتر و ژیرتری، وه کوو ئیمە به قسه ی هیچ و پوچ له گه لی دانابه ستی و چه له حانه ی له گه ل نا که ی.

- بی گومان من قسه ی هەلیت و پلیتی له گه ل نا که م، زۆر باشه، هەر چه نده زۆر گەش بین نیم که سەرکه وتو وبم، بەلام لەبەر ئیوه ش بی ده چم.

- دانیام ئەگەر هەول بەدی رازی دەکەى. بەلى، جارێكى دیکەش دەيليمه وه که له وهى هەموو ئەندامانى کۆمیتە له بارى ئەدەبیه وه نووسراوه که یان پى باش بووه ئەو خۆشحال دەکات با ئەوهشت پى بلیم که ئەمه راست راسته و بى گرى و گۆله.

میشە که رانه له پەناى میزە که که به گول و گیا داپۆشرا بوو دانیشتبوو، نامەیه کی کراوه ی له سەر ئەژنۆ بوو و به پەرۆشینکه وه له ئەرزى ژورره که ی دەروانى، که جما له دەرکه ی دا سه گیکى تووکن که له بەر پینیدا و له سەر فەرشه که خەوتبوو که و ته مەرمر، میشه که رانه به په له ههستا سه رپى و به ساردوسرپه وه سنگى بۆ دانه واند. له پریکدا رۆخسارى تیک چوو، به ته و سه وه گوتى: «گه وره یى خۆتان به جى هینا، ئەگەر به متان رابگه یاندا یه ت که ده ته و یى قسه م له گه ل بکه ی، بۆخۆم ده هاتمه خزمه تان.

جما چوونکه ده یزانی که به دیتنى ئەو بى شک بیزاره ، به په له بابە ته که ی پى راگه یاند . میشه که رانه جارێكى دیکه به ریزه وه سه رى دانه واند و کورسییه کی له بەر دەمى دانا.

- کۆمیتە دیهه و یست که من دیداریکم له گه ل تو هه بى، چونکه له سه ر ئەو نووسراوه ی ئیوه بیروپای جیا وازیان هه یه.

میشە که رانه به پیکه نینه وه رۆبه رۆوى ئەو دانیشت، گولدانیکى گه وره که پر بوو له گولێ داودى خستیه نیوان رۆخسارى خۆى و شه و قه که وه.

- زۆر به ی ئەندامانى کۆمیتە لایه نى ئەدەبى نووسراوه که یان پى باشه، به لام له لایه کی تره وه له سه ر ئەو رایه ن که ئەم بابە ته ئابو و شیوه یه له مەرۆکه دا شیاوی چاپ نییه، ئەوان له وه دهرسن که نه وه کا شیوازی توندوتیژی ئەو ببیته هۆى ئەوه ی که لایه نگران و یارمه تیده رانى حیزب که زۆر به نرخ و بایه خن لیمان زویر بن ورێگای خۆیانمان لى جیا که نه وه.

میشە که رانه گولیکى داودى له گولدانه که دهرهینا و به ئارامیه وه په رهى گوله که ی لى کرده وه. جما به دیتنى ده ستى راستى کزى ئەو که به بیهیزیه وه په رهى گوله کانی لى ده کرده وه زۆر په ریشان و نارەحەت بوو، ده تگوت ئەو جۆره کاره ی له جیگایه ک دیتبوو. میشه که رانه به سارد و سرپیه که وه گوتى:

«ئەم نووسراوھىيە لە باری ئەدەبىيەو زۆر بى بايەخە، تەنيا لەبەر چاوى كەسانىك بايەخدارە كە لە سەر ئەدەبىيات ھىچ زانىارىيەكيان نەبىت، بەلام سەبارەت بە زۆر بونيان، ئەمە راست ئەو شتەيە كە من لىي دەگەرئىم».

تەواو لىت حالىم، ترسى ئەو ھەيە كە لە پىكاندننى كەسايەتى تەواو بار سەر كەوتوو نەبىت.

مىشە كەرانە شانى ھەلئەكانت، پەرھى گولئىكى خستە بەين ددانىيەو ھە و گوتى: «پىم وابى ھەل دەكەي، كىشەكە ئەوھەيە كە: كۆمىتەكەي ئىوھە منى لەبەر چ شىك بانگھىشتنى ئىرە كر دووھ؟ پىم وابى بۆ لە قاودانى رۆلى ژىزوئىتەكان و ژوورجارى بە وانە. من تا ئەو جىگەيەيە بىتوانم ئەركى خۆم بە باشى بە جى دىنم».

ئەم نىش دەتوانم ئەرخەيانت كەم كە ھىچ كەس شك و گومانى لەوھە دانىيە كە تۆ لىھاتوو دەر وونپاكى. كۆمىتە لەوھە نىگەرانە كە كرئىكارانى شار ئىتر لايەنگرى و پشتىوانى ئەخلاقى لە حىزب نەكەن. پىم وابى تۆ دەتھەوئى لەو نووسراوھىيەدا ھىرش بەكەيتە سەر سان فدىستەكان، بەلام زۆر بەي خوئىنەران ئەو كارە بە ھىرش كرئەنە سەر كلىسا و پاپ دەزانن، كۆمىتەش ئەو كارە بە تاكتىكى راميارى باش نازانى.

– وردە وردە تى دەگەم، تا ئەو كاتەي كە من لەگەل گرۇپئىكى تايبەتى پىاوانى ئايىنىدا كە حىزب ئىستا لەگەل ئەواندا پىوھندىيەكى باشى نىيە . دژبەر ايە تىم ھەيە ھەر وھختىك پىمخۆش بى دەتوانم راستىەكان بىدركىنم، بەلام ھەر كە بچم بۆلاي ئەو قەشانەي كە كۆمىتە ھەزى لىيانە، ئەو كاتە «راستى و دروستى وھكوو سەگىك وايە كە دەبى بەرھەو كون و قوژبئىك راو بنرى؛ كاتى كە پاپاي خۆشەوئىست راوھستاوھ و دەرپوانئىتە ئاگرەكە دەبى ئەو سەگە راونرى» ۱ بەلى ئەو بى ئەقلە راستى دەكرىد. من ھەر جۆرە ئىنسانىك بىم پىمخۆشە، بەلام مرؤفئىكى بى ئەقل و نەفام نەبم.

ھەلبەت من دەبى ملكەچى برپارى كۆمىتە بىم، بەلام سەرھەراي ئەوھەش لە سەر ئەو باوھەرەم كە كۆمىتە توانايى فىكرىي خۆي لە ھەردوو لايەنەكەدا لە

---

۱ . و تەي «نەفام» لە شانۆى شكسپىيەردا بە نئوى كىنگلير . لىرەدا مەبەستى نووسەر ئەوھەيە كە ھەر كاتى قازانجى پاپ لە ئارادابى دەبى راستىەكان ژىرپى نرى.

خۇرا خەسار دەكا و ميس... ميس ميسو... مو... مونتانلى وەلاناوھ و كارى
پىي نىيە.

جما دوپاتى كردهو: «مونتانلى؟ تى ناگەم ئوسقوفى برىزيگولا دەلىي».
- بەلى، پاپى تازە پلەوپايەى ئەوى گەياندە كاردىنالى. سەبارەت بە وى
برووسكەيەكەم لىرە پىبوو، پىتخوشە گویت لىبى؟ نووسەرى ئەو
برووسكەيە يەككە لە برادەرەكانى من، كە لەوبەرى سنور دەژى.
- سنورى پاپانشىن؟

- بەلى ئەمەيە ئەو شتەى كە ئەو نووسىويتى...
كاتى جما دەھاتە ژوورى برووسكەكەى بە دەستەوھ بوو، برووسكەكەى
هينا و بە دەنگىكى بلىند خوئىندىوھ. لە پرىكدا سەير زمانى گىرا: «بەو زووانە
چا - چا - چاوتان روون دەبىتەوھ بە دیدارى يەككى لە خراپترین، د - دوژمانى
كا - كاردىنال لورىز و مو - مو - مونتانلى، ئوسقوفى برىزيگولات بە نەسىب
دەبى، ئەو بە تە - تەما بوو»

لە خوئىندنەوھ دەستى راگرت، برىك راوھستا و دىسانەوھ ئارام و بە
پشودرىژىيەكى زۆرەوھ درىژەى پىدا، بەلام ئىتر زمانى نەدەگىرا: «ئەو بە
تەمايە كە لە مانگى داھاتودا بو ئەركى و رىكخستن و پىوھندى دیدارىكى لە
توسكانى ھەبى، لە پىشدا لە فلورانس موغىزە دەكات و سى ھەوتوو لەوئى
دەمىنئەوھ دوایى دەچى بو سىبىنا ۱ و پىزا و دوایىش لە رىگای پىتوواوھ
دەگەرپىتەوھ بو پۇمانيا ۲.

ئەو بە ئاشكرا ئەندامى حىزبى لىبرالە كە سەر بە كلىسايە و دوستى
نزىكى پاپ و كاردىنال فرتى ۳. لە زەمانى گرگورىدا دەگىرى و لە
كوئستانەكانى ئاپىن دوور لە خەلكى رادەگىرى. ئىستا لە پرىكدا سەرکەوتوو
بوھ و ، ھەلبەتە ئەویش وەكوو ھەموو سان فدىستەكان ھەوسارەكەى لە
دەستى ژىزوئىتەكان داىە. ئەم مەئورىەتە لە لایەن پاپايەكى ژىزوئىتەكانەوھ

---

1 . Siena

2 . RomanGna

3 . Feretti

پيشنيار كرا ئهو ويژهريكي گهوره ي كليسا يه، وهكوو لامبروچيني ريو ي سيفهت و فيل بازه. ئهركه كه ي ئه مه يه كه نه يه لي خو شحالي و شادي خه لك كه له بهر پاپا بهرپا بووه بهر وه كزي بچي، بهو كاره خه لكي به خو يه وه سه رگه رم بكات تا ئهو كاته ي كه كارگيراني ژيزوئي ت ئهو گه لاله يه ي كه به ده ستiane وه يه بو واژو كردي ده يخه نه بهر ده ستي گراندوك، به لام من له باش و خراپي ئهو گه لاله يه نه گه يشتم». دوايي ده نووسى: «ئايا مونتالي لتي حاليه كه له بهر چ هو يه ك نارديو يانه ته توسكاني، يان ئه وه ي كه ژيزوئي ته كان گه مه ي پي ده كن، ئه وه بو من روون نييه، ئهو يان خو يريه پياويكي زور وشياره يان گه و ره ترين ولا خي كه كه تا ئيستا له دايك بووه، له وه سه ير تر ئه مه يه كه تا ئهو جيگايه ي من لتي تيگه يشتبيتم نه به رتيل وه رده گري، نه گراو يشي هه يه، هه وه ل جارمه كه گيان له به ريكي ئاوا ده بينم». برووسكه كه ي له سه ر ميژه كه دانا، چاوه كاني چكوله كرده وه و به رواله ت مه حته لي قسه كردي جما بوو و لي رواني.

جما دواي كه مي بيده نكي پرسى: «ئايا له راستي و دروستي هه والئيره كه ي خو ت دلئيا ي؟»

- سه باره ت به وه ي كه ژياني تايبه تي منسيونيور مونتالي سه ركونه ناكري؟ نا، بو خو شي دلئيا نييه، ئيوه خو تان ده بينن كه ئهو باسه ي كه به كاري هيناوه به شه رتوو ئه گه ره وه به سراوه ته وه، هه لبه ت تا ئه وجيگايه ي كه من لي حالي بووبيتم....

جما به بي مه يليه وه گوتي: «ئه وه م نه ده گوت، مه به ستم ئهو خاله بوو كه سه باره ت بهو ئهركه نووسرابوو».

- باوه ري ته واوم به نووسه ره كه ي هه يه، ئهو يه كي له دوسته قه ديميه كاني منه - هاوپريه كي سالي 43، كه به هو ي ئيش و كاره كه يه وه گه لي ده رفته تي باشي بو هه لده كه وي تا ئهو جو ره كي شان ه بخاته روو.

جما خيرا بيري له وه كرده وه: «كه سي به پله ومه قاميكي واوه له قاتيكان، وادياره پيوه نديه كاني ئهو له و شيوه يه يه؟ هه ستم ده كرد كه ده بي له و جو ره كه سانه بي».

میشە کەرانه درێژە ی پندا: «هەلبەتە ئەمە برووسکە یەکی تایبەتیه و سەرنج بەوە داوه که بابەتەکانی ئەو حەتمەن دەبێ لە چوارچێوەی ئەندامانی کۆمیتە ی ئێوهدا بمینیتەوه».

- پێویست بە وشیار کردنەوه ناکات، بەلام سەبارەت بە نووسراوه که ئیزنم پێ دەدهی که بە کۆمیتە رابگەیهنم که ئێوه رازین لە دووسێ جیگادا گۆرانکارییه کی بچوک پیک بێنن یان...

- سینیرا پیتان وانیه که گۆرانکاری لەمەر تووندوتیژی بابەتەکه، جوانیی ئەم بەستە ئەدەبیه بشیوینێ؟

- تو بیرورای خۆم دەپرسی، بەلام ئەوهی که من لیتره بهیانی دهکەم و لەبەر ئەو هاتووم، کۆ کراوهی بیرورای کۆمیتەیه.

- ئەو قسەیهی تو ئەوه ناگەیهنی که دژی بیرورای کۆمیتە ی؟

پیشتر برووسکە که ی خستبووه گیرفانییه وه، ئیستا که من دانەوی و بە شیوهیه کی وردبینانه و بە دلگەشیه وه زۆر به وردی له روخساری ئەوی روانی.

- بە رای ئێوه....

- ئەگەر دەت هەوی رای خۆم بزانی چیه... بۆچوونی من لە سەر هەردوو بابەتەکه دا دژایەتی هەیه له گەل بیرورای زۆرینه. من ئەم بلاڤوگەم لە باری ئەدەبیه وه هیچ پێ باش نییه، بەلام لەبەر رابگەیانندی راستیه کان و لە باری تاکتیکیه وه زۆر ژیرانه یه.

- یانی...

- من لیتره دا تهواو له سەر قسە ی تۆم که ئیتالیا بەرهو ئامیز و ناخی زەلکاو هەنگاو دەنی زۆر ویدەچی که بە هوی ئەم گەش بینیه وه بە چالەره شیکی سامناکدا رۆبچی، منیش ئەگەر بمتوانیایه بە پانه وه و بویرانه ئەم بابەتە بدرکینم پر بە دل خۆشحال دەبووم، تەنانەت ئەگەر بیته هوی تهریک که وتنه وه ی بریک له هاو بیروانی ئیستامان، بەلام من وهک تاکه که سیکی ناو کۆمەل که زۆرینه یان بیرورایه کی جیا له وه یان هیه، ناتوانم له سەر بیروبوچوونی خۆم پیداگریم، بە راستی من پینموايه که ئەگەر پێویست بی

بابه تي ئاوا به يان بکريت، ده بې به نهرمی و به ئارامی بگوتريت، نه وهک به و شيوه يه ي که له م نووسراوه يه دا نووسراوه.

- ده کړی چاویک له و برووسکه يه بکه م؟

برووسکه که ی دهره پنا و چاویکی به په ره کانیدا گیرا، به هو ی نارازی بوونییه وه نیوچاوانی تیکنا.

- به لې به راستی قسه ی تو راسته. ئەم بلاوکراوه يه به شيوه ی به سته يه کی ژووری بو Cate \chanatant نووسراوه، نه وه کوو بره گه يه کی رامیاری.

- به لام مروّف ده توانی چی بکا؟ ئەگه ر من شتیک بنووسم که زمانیکی ئەده بی و قورسی هه بی، خه لکی تیی ناگه ن. ده لین بابه تیک که به ره وه نه نووسرابی، ئینسان ماندوو ده کات.

- پیتان وانیه و تاریکیش که له راده به دهر رقاوی و قیناوی بیت مروّف چاک ماندوو ده کات؟

میشه که رانه به گوشه ی چاو نیگاییکی تیژی تی بری و قاقای کیشا: «سینیورا! به پوآلت که سایه تی سامناک هه ن که هه میشه قسه ی ئەوان راسته، جا ئەگه ر من به که لکه له ی رق و قینه وه مل که چ بم زه مانیک دیت که منیش وه کوو سینیوراگراسینی مه جلیس ناخو ش و بیتام ده بم؟ ئە ی خواجه گیان و هره سهیری به خت و نیوچاوانی من! نا پیویست ناکا نیو چاوت تیک نیی. ده زانم که یفت به من نایه، وا چاکه باسی بابه ته که بکه م. جا پوخته ی قسه که مان ئاوا ده بی: ئەگه ر من ریگای ره خنه و گازنده له که سایه تیه کان له سه ر خو م تابو بکه م و به شیک ی زوری ئەم بابه ته هه ر به شيوه ی خو ی به یلمه وه. کو میته ش که نه توانی چاپکردنه که ی به ئەستو بگری، زور به داخ ده بن!

ئەگه ر راستیه رامیاریه کانی لی هه لاویرم و هه موو نیو و نیونیتکه ناشیرینه کان، بو دوژمنه کانی حیزب دانین، کو میته زور به باشی ریزی لی ده گری، به لام به رای من و به رای توش، ئیدی ئەوکات شیاوی چاپ ناب، ئەمه خالیکی گرینگ و جیگای سه رنجه: کامه یان بکه ین، کرده په شیمان بین

۱ - ریستورانیک که گورانی و سه مای تیدابن.

یان نه کرده په شیمان، چاپ بیت و بایه‌خی چاپوونی نه‌بی، یان شتیکی به نرخ بیت و چاپ نه‌کریت، کامه‌یان باشه سینیورا؟»

- پیم‌وایه وا باشتره تو کارت به و گورانکاریه نه‌بی، نه‌گهر ره‌خنه و گازنده‌ت له مهر که سایه‌تیه‌کان لئ که م بگردایه‌ت، کومیته رازی ده‌بوو چاپی بکات. هرچه‌ند زوربه‌ی ئەندامانی کومیته‌ش رازی نه‌ده‌بوون و من پیم‌وایه زور به‌جئ و باش ده‌بوو، به‌لام تو ده‌بی ئەو رقه‌به‌رایه‌تیه وه‌لانی، نه‌گهر ده‌ته‌وئ ته‌وه‌ریک بیتیه‌ت اراوه که وه‌کوو حه‌بیکي گه‌وره و باش ده‌خواردی خوینه‌رانتی بده‌ی، خونابی ئەوان به دیتنی بترسینی.

میشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشاو له‌رووی ناچاریه‌وه شان‌ه‌کانی هه‌لته‌کاند: «باشه رازی ده‌بم سینیورا، به‌لام به شه‌رتیک، نه‌گهر ئیسته به‌قسه‌م ناکه‌ن و نار‌ه‌حه‌تم ده‌که‌ن، جاریکي دیکه ده‌بی خو‌ش‌حالم که‌ن و له سه‌ر بیرو‌رای من بن، کاتی که به‌ریز کار‌دینال دئ بو فلورانس، ئیوه و کومیته‌ نابئ به‌ره‌ه‌لستکاری رق و بی‌زاری من بن، ئەم کاره‌ ئه‌رکی منه!»

به شیوه‌یه‌کی هیدی و له سه‌ره‌خو ده‌دوا، گوله داودیه‌کانی له گول‌دانه‌که ده‌رده‌هینا و هه‌لی ده‌هینان تا له‌به‌ر شه‌وقی چراکه باشتر په‌ره ناسکه‌کانی ببینیت. جما به دیتنی له‌رزینی تووندی گوله‌کان له دلئ خویدا گوتی: «ده‌ستی چون ده‌له‌رزئ، پیم‌وانییه شه‌راب بخواته‌وه!» کاتی که هه‌لده‌ستایه سه‌ر پی گوتی: «باشتر وایه خو‌ت ئەم باسه له‌گه‌ل ئەندامانی دیکه‌ی کومیته‌دا باس بکه‌ی، من ئەسه‌ل‌ن لیره‌وه ناتوانم شتیک بلیم که ئەوان له‌وباره‌وه چ بو‌چوونیکیان ده‌بی.»

میشه‌که‌رانه هه‌ستا سه‌رپی و پالی دا به میزه‌که‌وه و کاتی که گوله‌کانی به دم و چاوی خویدا ده‌هینا گوتی: «ئهی تو ده‌لیی چی؟»

جما دو‌ودل ما، ئەم پرسیاره‌ ئه‌وی راچله‌کاند و بیره‌وه‌ریه تال‌وکونه‌کانی له زه‌ینیدا زیندوو کرده‌وه. ئاخ‌ره‌که‌ی گوتی: «من... باش نازانم، چه‌ند سالیک له‌وه‌پیش بریک زانیاریم سه‌بارت به منسینیور مونتانیل ده‌زانی، ئەو کات من کچ بووم و ئەو کانوون و به‌رپرسی سمیناری زانستی ئایینی ئەو هه‌ریمه‌ بوو که من له ویدا ده‌ژيام. زور شتم سه‌بارت به‌وی... له که‌سیکی

که ئهوی له نزیکهوه دهناسی بیستوو، بهلام قهت شتیکی خراپی نهگوت، به رای من لهو سهر دهمهدا ئه و پیاویکی باش و لی هاتوو بوو، بهلام ئهم شتهی که باسم کرد هی رابردوو یهکی دووره، رهنگه ئیستا فرهقی کردبی. ههست به بهرپرسیارهتی دل سۆزانه نه بی زۆربهی که سایه تیهکان به رهو زه لکاوی گهندهلی راکیش دهکا».

میشه که رانه چاوی له سهر گولهکان هه لبری و به نیگایهکی پر ماناوه لیتی روانی: «ئهگه ریش منسینیور مونتانی بوخوی که سیکی هیچ و پووچ و خویری نه بی، داردهستی خویری پیاوانه، به رای من و... دۆستانی من که لهوبه ری سنوورن ههردووکیان یهک مانایان ههیه. ئهگه بهر دیک له سهر ریگای مروقاییهتی بی، با به نیازی چاکه و پیاوه تیش بی، بهلام ده بی لای بهیت و فری دهیته ئه ولاره».

- ئهگه ئیزنت له سهر بی من دهروم سینیورا!

زهنگه که ی لیدا و به شهله شهله چوو له لای ده رگاکه و بوی کردهوه.

- سینیورا گه ورهت کردم که هاتی بو دیده نیم. ئهگه ده کری با که سیک بنیرم «Vetura» ات بو بیئی؟ نا؟ زور چاکه خودات له گه ل بی! بیانکا تکایه ده رگای سه ره سه راکه ی بو بکه وه.

جما به فکر و هزریکی په ریشانه وه گه یشته سهر شه قام. «لهوبه ری سنوور دۆستانیکم ههیه» - ئهوانه کین؟ و چۆن و به چ شیوه یهک به ردی سهر ریگاکهت ده بی فری دهی؟ ئهگه ته نیا قسه یهکی داشۆرین بی، ئه ی بوچی ئه و قسه یه ی به نیگایهکی سامناکه وه به یان کرد؟

4

مونتانلى لە ھەوھەلەين ھەفتەى مانگى ئۆكتۆبەردا گەيشتە فلورانس، ئەو ديدارەى شەپۆلىكى دلەكوتەى خستە داوینى شارەوھ.

ئەو كارووس ویتزىكى (مۆعیزە ویتز) بە ناوبانگ و نوینەرى ریفورمخووزى پاپ بوو. خەلكىش بە خوشحالیهوھ چاوهروانى دیدارى ئەو بوون تا سەبارەت بە «ئایینی نوئ» یانى خوشەوئستى و دۆستایەتى بدوئى كە بریار وا بوو ئازار و برینەكانى ئیتالیا سارپز بكات. دانانى كاردينال گینزى بۆ وەزارەتى دەرەوھى فاتىكان بە جىگای لامبروچینی كە خەلك رق و قینىكى زۆریان لىی بوو، ھەر ئەوھ ببووھ ھۆى زیاتر خوشحال بوونى، مونتانلى كەسىك بوو كە بە ئاسانى دەیتوانى ئەم خوشحالیهى خەلكى بە باشى رابگریت.

لە نیوان بەرپرسانى بلیندپایەى کلیسای رۆمدا ئەو كەسایەتیەكى ناسراو بوو لە بارى پاكى و باشیدا كەسایەتى مونتانلى ئەوھندە دەگمەن بوو كە دەیتوانى روانگە و سەرنجى خەلكى بە لارپیدا بەرى و فریویان بدا و خەلكى چاو بنوقینن لە دزى و داوین پیسى و نگرىسى و رسوایى كاربەدەستانی کلیسا كە ببووھ پیشەى دايمى و جیا نەكراوھىی ئەوان. دوای ئەوھ توانایەكى سەیر و باشى ھەبوو لە ویتزەرى و موعیزەكردندا و بە دەنگى نەرم و بلاوینى و كەسایەتیى ناسراوى لە ھەر جىگا و ھەر كاتىكدا دەیتوانى خۆى بە باشى نیشان بدا.

گراسینى، وەك عادەت و پیشەى خۆى ھەموو ھەولى خۆى خستە گەر تا ئەم كەسایەتیە بە نیو بانگ و تازەیه بانگەشتنى مالى خۆى بكات. بەلام مونتانلى

نیچیریکی سرک بوو که به ئاسانی دهسته مو نه ده بوو. ئەو هه موو بانگه‌یشتنه کانی زور ژیرانه و به‌ریزه وه رهد ده کرده وه، ده‌یگوت که ناساخه یان وهختی که مه و دهرفته‌تی چوونه ناو کۆبوونه وه کانی نییه، له به‌یانیه‌کی پروون و ساردی یه‌کشه‌مه‌دا مارتینی که له‌گه‌ل جمادا له‌مه‌یدانی سینئوریادا ده‌گوزهران پرووی کرده جما و به‌بێ‌زاریه‌وه‌ گوتی: «ئەو گراسینیانه چ بوونه‌وه‌ریکی سه‌یر و بێ‌چاو و روون. گراسینیت دیت کاتی که که‌ژاوه‌که‌ی کاردینال ده‌گوزه‌را چۆنی سوژده بو دهرده؟ بو ئەوان فه‌رق و ته‌وفیری نییه که ئەو پیاوه چ کاره‌یه و چ بیروبوچوونیکه هه‌یه ته‌نیا و ته‌نیا نیو و ناوبانگی هه‌بی وه‌کوو نیسک وان به‌روپشتیان بو که‌س نییه. به‌ درێژایی ته‌مه‌نم قه‌ساب و راوچی وام نه‌دیتووه که ناسیاوان و به‌ ناوبانگه‌کانی کۆمه‌لگا بخه‌نه داوو توڤه‌وه. له مانگی ئووتی رابردوودا میشه‌که‌رانه بوو، ئیستاش مونتانی. بێ‌شک مونتانی له‌م سه‌رنجه رازی و به‌ که‌یفه، زور که‌سی هه‌له‌په‌رست ئەو هه‌ل و دهرفته‌تیه‌ان له‌گه‌ل یه‌کترا به‌ش کردوه.

هه‌ردووکیان له‌ موعیزه‌ی مونتانی له‌ کلیسای ناوه‌ندی و جامیعه‌دا ده‌گه‌رانه‌وه، بیسه‌ره‌کانی به‌په‌رۆشی، ئەوه‌نده زور بوون که له‌و کۆشکه‌ گه‌وره‌دا هه‌ر جمه‌یان ده‌هات و جما به‌و هۆیه‌وه تووشی سه‌رئیشه‌یه‌کی قورس بوو، مارتینی که له‌به‌ر نه‌خۆش که‌وتنی جما ترسی له‌روو نیشتبوو رازی کرد که پیش ته‌واو بوونی به‌نامه‌ی (عیشای ره‌بانی) بچنه‌ دهره‌وه.

دوای بارانیکه‌ خه‌ست که دیمه‌نیکه‌ جوان و به‌یانیه‌کی هه‌تاوی و جوانی پیک هینا بوو، به‌هانه‌یه‌کی باش بوو تا مارتینی پیشناری پیاسه‌کردنیک به‌ جما بکات به‌ نیو باخه‌کانی داوینی سانیکولودا. جما وه‌لامی داوه: «نا، سه‌یاحه‌تم پێ‌خۆشه»، به‌لام نه‌وه‌کوو به‌ره‌و ئەو ته‌پکانه، وه‌ره‌ با به‌ درێژایی لونگ‌ئارنۆدا پیاسه‌ بکه‌ین، مونتانی کاتی که له‌ کلیساوه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بیره‌دا دهره‌وا، منیش وه‌کوو گراسینیم - پیمخۆشه‌ که‌سایه‌تیه‌ ناسراوه‌کان ببینم».

- خۆ تو قه‌ده‌ریک له‌وه‌ پیش ئەوت دیت.

- له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌مدیت، له‌ کلیسادا قه‌ره‌بالخه‌که‌ زور بوو، ئەو کاته‌ش که عاره‌بانه‌که‌ له‌ویوه‌ ده‌گوزه‌را پشتی له‌ لای ئیمه‌وه‌ بوو. ئەگه‌ر له‌ پرده‌که‌

دوور نه که وینه وه هه تمه ن به باشی ده بیینین - ئاخر له لونگ ئارنودا نیشته جئیه.

- بوچی وا خیرا که لکه لهی دیتنی مونتانی که وته خه یالت؟ خو تو قهت سه رنجت نه ده دایه ئه و جوره ئینسانانه.

نامه به ست بیستن و دیتنی کارووس بیژه به ناوبانگه کان نییه، دهمه وی ئه م کابرایه ببینم، پیمخوشه بزائم له و کاته وهی ئه وم نه دیتووه هیچ فه رقیکی کردووه.

- له که نگیوه نه دیتووه؟

- دوو روژ پیش مردنی ئارتور بوو.

مارتینی به په روشیکه وه چاوی لی کرد، ئیستا گه یشتبوونه لونگ ئارنو و جما وا په ریشان بوو که مارتینی به دیتنی ئه و سه ر و وه زعه په شیوهی ، بیزار و دلمه ند بوو و روانییه پانتایی ئاوه که.

مارتینی پاش بیده نگیه ک گوتی: «جما، ئازیزم ئایا ده ته وهی ئه و بیره وه ریه تال و ناخوشه تا دوا پشووی ژیا نت دولپای سه رشانت بی؟ هه موومان له ته مه نی حه قده سالیدا تووشی هه له و لاری بوون بووین».

جما به پشیویه وه وه لامی داوه: «به لام هه موومان له حه قده سالیدا ئازیزترین و خوشه ویست ترین دۆست و گراوی خۆمان نه کوشتووه». شانی به میله ئاسن به ردینه کانی پرده که وه دا و روانییه ئاوی چۆمه که. مارتینی ئیتر نه دوا، هه ر وه ختیک جما وای لی ده هات نه یده وه یرا قسه شی له گه ل بکا.

جما به ئارامی چاوه کانی هه لینا و له چاوی ئه وی روانی: قهت نه متوانیوه له ئا و بروانم و نه یه ته وه یادم که ئیمه...» دوا یه به تووره یه وه له رزی گوتی: «سزار که می پیاسه بکه یین، له ترسی سه رما ناتوانین راوه ستین»

به بی ده نگیه وه له سه ر پرده که وه گوزه ران و به درێژایی شه قامی قه راخ چۆمه که وه رویشتین، پاش که میک درێژه ی پی دا: «دهنگی ئه م پیاره چه ند دلگیر و خوشه! شیوهی دهنگی ئه وم له دهنگی که سدا نه بیستووه، بو کاریگه ری و کار تیکردن له سه ر خه لکی، ئه م دهنگه خۆی نیوهی کاره که ی له ئه ستو گرتووه».

مارتینی جه ختی کرد: «دهنگیکی سهیر و سهرسوور هینه ره» و له سهرئهم ته وه رهیه دوا، که به شکم بیره وه ری ناخوشی گوئی چومه که له زهینی جمادا زیندوو بیوه وه به جوریک له بیرى بچیته وه: «دهنگیش هیچ، ده توانم بلیم گوره ترین ویزه ریکی ئایینییه که من تا ئیسته دیتومه، به لام من له سهرئهو رایهم که راز و نهینی کاریگه ری ئهو له سهر ئهو خه لکه زورله وه قولتر و بهرینتره. ئەمەش به هوی ژیا نی ئه وه وه یه که له ژیا نی ئوسقوفه کانی دیکه باشتر و بهرچاوتره، من پیم وایه ناتوانی که سیکی بلیند پایه وهک ئهو بدوزیه وه - جیا له که سایه تی پاپا - له کیسای ئیتالیا دا نیو و ناوبانگی ئاوا به باشی و به پاکی ده رچوو بی. له بیرمه که پاره که که له رومانیا بووم، رۆژیکیان کاتی له ناوچه ی ژیر ده سه لاتی ئوسقوفی ئه وه وه ده گوزهرام، گوندنشین و خه لکی ئهو کویستانه هه ژارانهم بینی که له ژیر باراندا چاوه پروانی دیداری ئهو یان زیاره تی جل و بهرگه که یان ده کرد. له و ناوچه یه دا هه ر وه کوو شتیکی پیروز ریژی له ده گیری، ئه وه ش له حالیکه دایه که خه لکی رومانیا ریکی زوریان له که سایه تی ئایینییه کان هیه . کابریه کی پیری گوندنشینم دیت که رواله تی وه کوو قاچاخچی ده چوو - پیم گوت: «وه کوو دیاره خه لکی هه ز و خوشه ویسته کی زوریان له ئوسقوفه کانه و ئهو وه لامی داوه: «ئیمه ئوسقوفه کانمان خوش ناوی ئه وان درۆزن، منی سینور مونتالی مان خوش ده وی، تا ئیسته که س نه ی دیتوو ه که درۆیه ک بکات یان کاریکی ناعادلانه ئه نجام بدات».

جما وه کوو ئه وه ی له گه ل خوی بدوی به هیواشی و نه رمیه وه گوتی: «نازانم که ئایا ئهو بو خوی ده زانی که خه لکی سه باره ت به وی ئاوا بیر ده که نه وه».

- بو نازانی؟ پیت وایه ئهو قسه یه راست نییه؟

- من ده زانم که راست نییه.

- له کوپوه ده زانی؟

- چوونکه ئهو پیی گوتم.

- ئهو به توی گوت؟ مونتالی؟ جما تی ناگه م؟

جما پرچی سەر هه‌نییه‌ی لادا و ته‌ماشاییکی ئه‌وی کرد. هه‌روا به بێده‌نگیه‌وه راوه‌ستا بوون مارتینی پالی دابوو به میله‌ئاسن‌که‌وه، جماش به هیواشی به نوکی چه‌تره‌که‌ی له سەر به‌ردی شه‌قامه‌که هیللی جوراوجوری ده‌کیشاوه:

- سزار ئیمه به درێژایی ئهم چه‌ند ساله پیکه‌وه دۆست و هاوڕی بووین، به‌لام قهت ئه‌و به‌لاو رووداوه‌ی که به‌سه‌ر ئارتوردا هاتوو به‌م باس نه کردوو.

مارتینی به په‌له په‌ریه ناو قسه‌کانییه‌وه و گوتی: «ئازیزم پێویست به گوتن ناکا، هه‌موو شتیک ده‌زانم».

- جوانی به تۆی گوت؟

- به‌لێ، کاتی له سه‌ره مه‌رگدا بوو. شه‌ویکیان که له لای ئه‌و بووم و به‌خه‌به‌ر بووم، له‌و باره‌یه‌وه قسه‌ی کرد. گوتی... جما ئازیزه‌که‌م، ئیستا که له سەر ئه‌و بابه‌ته قسه ده‌که‌ین باشتر وایه راستیه‌که‌یت پێ‌بلێم... گوتی تۆ هه‌میشه له فکری ئه‌و رووداوه دلته‌زینه‌دا بووی و داوای لێ کردم ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانم دۆست و هاوڕی تۆ بم. کاریک بکه‌م که که‌متر فکر له‌و رووداوه بکه‌یته‌وه، منیش هه‌ول و کوششی خۆم کردوو. - هه‌رچه‌نده په‌نگه سه‌رکه‌وتوو نه‌بووبیتم، به‌لام به راستی له‌وباره‌وه تی‌کوشاوم.

جما بۆ ساتیک چاوی له سەر ئه‌رزى هه‌لبێی و به نه‌رمیه‌وه وه‌لامی داوه: «ده‌زانم که به نه‌بوونی تۆ گوزه‌رانیکی ناخۆش و تالم ده‌بوو، به‌لام... ئه‌ی جوانی سه‌بارهت به منیسینیور مونتانی له‌گه‌ل تۆ قسه‌ی نه‌کرد؟»

- نا من نه‌مه‌دزانی که ئهم کیشه‌یه پێوه‌ندی به‌ویشه‌وه هه‌یه، ئه‌وه‌ی که پێی‌گوتم پێوه‌ندی هه‌بوو به... رووداوی سیخوپی و...

- ئه‌و زله‌یه‌ی که من له ئارتورم دا و ئه‌ویش له ئاوه‌که‌دا خۆی خنکاند له... زۆر چاکه سه‌بارهت به مونتانی قسه ده‌که‌ین.

به‌ره‌و ئه‌و پرده‌ پویشتن که قه‌رار بوو عاره‌بانه‌که‌ی مونتانی له‌ویوه تپه‌په‌ری. جما له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که قسه‌ی ده‌کرد بێ‌جووله‌ چاوی له ئاوه‌که بریبوو: له‌و کاته‌دا مونتانی کانوون بوو؛ سه‌ره‌رشته‌ی سمیناری زانسته ئایینییه‌کانی پیزای به

ئەستۈۋە بوو. يانەى فەلسەفەى بە ئارتور دەگوتەۋە و كاتى كە چوۋە زانستگا لەگەل ئەۋدا مۇتالائى دەكرد. ئەو دوۋانە يەكتريان زۆر خۆش دەۋىست! زۆرتر ۋەكوو دوو دلدار دەچوون تاۋەكوو مامۇستا و خویندكار. بە گشتى ئارتور ئەو جىگايەى كە مونتائلى بە سەرىدا دەپۆيشت دەپپەرست و لە بىرمە كە پوژىكيان پىي گوتم، ئەگەر باوكى بمرى. ھەمىشە مونتائلى ۋەكوو باوكى خوى بانگ دەكات . بوون و نەبوونى خوى لەۋدا دەپپىنئەۋە . خو ئاگادارپىشى كە سەبارەت بە سىخوۋرەكە چى بە سەرھات. سەپپىنى ئەو پوژە باوكى من و پىرتىنەكان . زىربراكانى ئارتور كە نەفرەتاۋىترىن كەسايەتىن . بو دۆزىنەۋەى تەرمى ئارتور كەۋتتە پشكىن لە گومىلكەى دارساندا لە قەراخ دەريا، منىش بە تەنیا لە ھۆدەى خۇمدا دانىشتەم بىرم لە ئاكارى خۇم كردهۋە كە سەبارەت بە ئارتور كردهۋوم...»

كەمىك پىدەنگ بوو دوايى درىژەى بە قسەكەى دا: «درەنگانكى شەۋى بوو، كە باوكم ھاتە ھۆدەكەمەۋە و گوتى: «كچم جما ۋەرە خوارى، پياۋىك لەۋپپە كە دەپەۋى پىپىنى. كاتى چوۋمە خوارەۋە يەكى لە خویندكارەكان كە ئەندامى بزافە جەماۋەرىەكە بوو ، سەپر دەلەرزى و سپى ھەلگەپابوو، لە ژوورى چاۋپىكەتن دانىشتبوو، ئەو سەبارەت بە برووسكەى جووانى كە لە گرتوۋخانەۋە ناردبووى قسەى لەگەل كرىدىن و گوتى: ئەۋان لە برووسكەكەدا رايان گەياندوۋە دەربارەى فرۋ فىلى كاردى و فرىوخواردنى ئارتور لە كاتى دانپىدانانى ئەو برىك زانىارىيان لە لايەن بەند كراۋەكانەۋە بىستوۋە. لە بىرمە كە ئەو خویندكارە پىي گوتم: «لانىكەم، ئاگاداربوون لەمەپ بى تاۋانىئى ئارتور سوكنايىمان پى دەبەخشى. باوكم دەستى گرتم و ھەۋلىدا دلخوشىم داتەۋە ئەو كاتە باوكم نەيدەزانى من بە زللە لە ئارتورم داۋە، دوايى گەرامەۋە بو ژوورەكەم و ئەو شەۋە تا بەيانى بە تەنپايى دانىشتەم. سەپى بەيانى ديسان باوكم لەگەل پىرتىنەكان چوۋبوو بو بەندەر، تا چاۋەدىرى گەران و پشكىن بى، ئەۋان ھىشتا ھىۋادار بوون كە تەرمەكە بدۆزىنەۋە».

تەرمەكە قەت نەدۆزراۋە، وا نىپە؟

بەلى، دەپى ئاۋەكە بەرەۋ دەريايى بردى، بەلام ئەۋان پىيان وابوو كە ھىشتا ئومىدى دۆزىنەۋەى ھەر ھەيە. بە تەنپايى لە ژوورەكەم دانىشتبووم كە

پیش‌خزمه‌تیک هات بۆ لام: \Veverendissimo\ یک هاتووه باوکت ببینی. دواى ئەوهى که زۆرم پینگوت که باوکم له کارگه‌ی نۆژهنکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که‌یه ئەویش گه‌راوه ، دهمزانی که ئەوه ده‌بی کانوونی مونتانی بی، هەر بۆیه هه‌لاتم به‌ره‌و دەرگای پشته‌وه، له لای دهر‌وازه گه‌وره‌که‌ی باخه‌که پێی‌گه‌یشتم، کاتی بانگم کرد: «کانوون مونتانی، دهمه‌وی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م». بی‌هه‌ست و خوست راوه‌ستا تا من قسه بکه‌م. ئاخ، سزار، ئەگه‌ر پوخساریت بدیایه . تا زه‌مانیکی زۆر له بیرم نه‌ده‌چوه‌وه! گوتم: من کچی دوکتور وارینم، هاتووم که پیت بلیم که من ئەوم کوشتووه، هه‌موو شتیکم پینگوت و ئەویش وه‌کوو نه‌خشی سه‌ر به‌رد و دیوار تا ئەو کاته‌ی قسه‌کانم ته‌واو بوو ره‌ق راوه‌ستا و گوپی بۆ را‌داشتم. دوا‌یی گوتی: کچم، ئارام به و دلنیا‌به، ئەوه منم که قاتلم نه‌ک تو، من ئەوم فریو دا و ئەویش ئاخه‌که‌ی پێ‌زانی. ئەوه‌ی گووت و به‌بی‌ئ‌وه‌ی وشه‌یه‌کی دیکه بلی، له دەرگا گه‌وره‌که چوو دهره‌وه.

- ده‌ی دوا‌یی؟

- دواى ئەوه ئیتر نازانم چی به‌سه‌رهات، هەر ئەو پۆژه عه‌سر بوو که بیستم به هۆی راوه‌ستانی دل و گوشاری دهماره‌وه له سه‌ر شه‌قام درێژ ده‌بی و دوا‌یی ده‌یه‌نه مالتیک له نزیک کارگه‌ی نۆژهنکردنه‌وه‌ی پاپۆره‌که. ئەمه‌ی که گوتم هه‌مووی ئەو شتانه‌یه که ده‌یزانم. باوکم هه‌رچی له توانایدا بوو بۆی کردم، ئەو کات که رووداوه‌که‌م بۆ گه‌یراوه ده‌ستی له کار هه‌ل‌گرت و له‌به‌ر ئەوه‌ی کاریگه‌ری تالی ئەو رووداوه‌م له مێشک دانه‌مینی، خه‌را بردمی بۆ بریتانیا ، له‌وه دهرتسا که منیش وه‌کوو ئارتور خۆم بخه‌مه ئاوه‌که‌وه، هەر به‌ راستی جارێکیان هەر به‌و مه‌به‌سته تا نزیکي ئەوئ چووم، به‌لام دوا‌یی که هاته‌وه یادم که باوکم نه‌خۆشی شیره‌نجه‌ی هه‌یه، ناچار بووم که وه‌خۆبیه‌وه . ئاخ بێجگه له من که‌سیکی دیکه نه‌بوو که ئاگاداری بکا، دواى مردنی ئەو، کوشیک مندالی ورد به‌سه‌رمدا مابوو‌وه، تا دوا‌یه براهم توانی مالتیکان بۆ پیکه‌وه‌نی. دوا‌یی جوانی هاته نیو ژیانمه‌وه، کاتی که ئیمه هاتین بۆ به‌ریتانیا به هۆئ ئەو بیره‌وه‌ریه تال و سامناکه‌وه، دهرتساین رووبه‌رووی یه‌کتر ببینه‌وه. ئەویش خۆی به‌ تاوان باری

١ - له زمانی ئیتالیادا یانی پیاویکی زۆر به‌ریز

ئەو رووداوە دەزانی - بۆیە برووسکەیهکی دڵتەزین و خەفەتاوی لە گرتوو خانەوێ نووسیوو - سەیر پەژێوان ببووە، بەلام من بە راستی لە سەر ئەو پرایەم ئەوەی کە ئێمە ی لیکترنیزیک کردووە ئەوە بوو کە هەردوو کمان یەک ئازار و ژانمان هەبوو.

مارتینی بە بزەیه کەوێ سەری بزواند: «رەنگە لە لای تۆ وا بوایەت، بەلام جووانی لە هەوێل کە پەتەوێ کە تۆی بینی بریاری خۆی داو. گەرانهوێ ئەو بۆ میلان دواي هەوێلین سەفەری بۆ لینگهۆرێم لە بیر. ئەوەندە لە بارە ی تۆو چەندە درێژی کرد کە ئیتر من بیزار بووم لە بیستنی ناوی جمای بەریتانیای، جاری وابوو وام لێ دەهات پیم وابوو کە رەقم لە تۆیە - ئەو هەش کار دینال!»

عەرەبانە کە لە پرده کەوێ رەد دەبوو بەرەو مایکی گەرە لە لونگ ئارتو دەرویشت. مونتالی پالی داو بە پشتیە کانهوێ و بە هۆی ماندوو یە تیەوێ نەیدەتوانی بە باشی و رووگە شیهوێ سەرنج بداتە ئەو جەماوهری کە لە دەوری ماله کە بۆ دیتنی کۆ ببوونەوێ.

ئیتەر ئەو روخسارە گەشە ی لە ناو کلیسای لە سەر روو نەماو، تیشکی هەتاو مپرومۆچی و ماندوو یە تی لێ بە دیار خستبوو. پاش ئەوێ دابەزی بە هەنگاوی شل و شەویقەوێ کە نیشانە ی شەکە تی و نەخۆشی دلی دەورانی پیری و کە نەفتی بوو چووێ ژوو رەوێ جما گەر اوێو ئارام بەرەو پرده کە رویشت، کە لە روخساریت دەروانی دەتگوت ئاوینە ی ژاکاوی و پەشیوی و هیوا برای بیچی مونتالیە. مارتینی بە بیدەنگی لە پەنایەوێ دەرویشت.

جما پاش کە مێ بیدەنگی گوتی: «زۆر جار وام بێر دە کردوێ... کە مەبەستی لە فریودان چی بوو جار جار وام بێر دە کردوێ کە»

- دە ی؟

- زۆر سەیرە، زۆر ویک دەچن دەلیی سیویکن کە قاشت کردوێ.

- نیوان کێ و کێ؟

ئارتور و مونتالی، هەلبەتە تەنیا من نیم کە لەوێ گەیشتبوو. لە پێو نەدی نیوان ئەندامانی ئەو بنە ماله یە خالیکی سەیر و سەرنج راکیشم دەبینی، روخساری راست وەک روخساری پاکی ئارتور دەچوو من دلنیا م کە تاییە تە نەدی

ئەخلاقىشىيان زۆر لىك نىزىك بوو، بەلام ئەو ھەمىشە ۋەك تاوان بارىكى كە بە شىۋىنىيەۋە بن لە سىيەرى خۇشى دەترسا، ھاوسەرى زىكۆرەكەشى ھەلسۆكەۋتى خراپى لەگەلىدا دەكرد، كە ھىچ مۇۋىكى باش ئەو جۆرە كردهۋە دىۋەى لەگەل سەگىكىش نەدەكرد. بۇخۇشى لەگەل ئەو بىرتىنەدا . كە مۇۋقانىكى قىزەون بوون - دژايەتەكى سەىرى بوو. بىشك بۇ مندالىك ھەموو شتەيك ھەروا ساكار وئاسايە كە دەىىنى ، بەلام دواىى كە بىرم لە رابردوو دەكردەۋە، سەرم سوورمابوو كە ئايا بەراستى ئارتورىش لە بىرتىنەكانە؟

مارتىنى ھاتە نىۋ قسەكانىيەۋە و ئەو جۆرەى كە ئەقلى پىدەشكا پىنى گوت: «رەنگە شتىكى سەبارەت بە داىكى بىستى . دەتوانىن بلىن ھەر ئەۋەش بۆتە ھۆى خۆكۆژىەكەى و دەنا ئەو كارەى ئەو ھىچ پىۋەندىيەكى بە كردهۋەى پاپا كارديەۋە نەبوۋە. جما بە نابەدلىۋە سەرى بزواند: «سزار ئەگەر لەو كاتەدا كە من زللەكەم لە ئارتوردا رۇخسارىت بدىيايە قەت وات نەدەگوت. رەنگى ئەو قسە و باسانەى كە سەبارەت بە مونتالى دەكرى راست بى - زورىش وىدەچى... بەلام من بۇخۆم دەزانم كە چىم كردهۋە».

بە بىدەنگى مەودايەكى كورتىان پىكەۋە برى، ئاخەرەكەى مارتىنى گوتى: «ئازىزم ئەگەر لە دونىادا رىگى ئەۋەيان بدوزىايەتەۋە كە ئاۋى جۇ و جۇبارەكانىان بۇ سەرچاۋە بگەرىندايەتەۋە، ئەو كات نرخ و بايەخىكى بوو كە بەسەر ھەلەكانى رابردوۋى خۇماندا بچىنەۋە، بەلام لەراستىدا رابردوو ھى رابردوۋانە، رووداۋىكى زۆر ناخۇشە، بەلام لانىكەم ئەم لاۋە ھەژارە ئىتر لە ئارادا نىيە و ھىچ كارىكىشى بەسەر ئەم شتەنەۋە نەماۋە و لە ھەموۋى ئەۋەكەسانەى كە ئىستە ماون بەختەۋەرتەرە . لە ھەموۋى ئەۋەكەسانەى كە شاربەدەر كراون و يان دەست بەسەرن. ئىستا ئىمە دەبى خەمى ئەمانە بخۇن، ئىمە نابى لەبەر مردوۋەكان خۇمان سەركونە و سەرنەشت بگەين. ئەۋەكەسەى تۆحەزت لىتەتى شلى، لە بىرت ماۋە دەلى چى: «رابردوو ھى رابردوۋانە و داھاتووش ھى داھاتوۋىە» ئىستە كە داھاتوۋ ھى تۋىە، دەبى بتوانى رابىگرى و نابى بىرو ھزرت لە سەر ئەۋە يان ھىنانەۋەى ئازار و شلەژانى رابردوۋا خەسار بگەى بەلكو دەبى ئەۋە توانايانەت لە سەر يارمەتى گەياندن بە ئىستا و داھاتوۋا ۋەگەر بخەى».

لەم وتووێژە گەرم و گۆرەدا دەستی جمای بە دەستەوه گرتبوو. لە پڕیکدا بە ھۆی دەنگیکی ناخۆشەوه که لە دەروونییەوه ھات و نرکەى لى ھەستاند وەخۆ ھاتەوه و دەستی بەردا.

ئەم دەنگە بىرۆحە بە گوێی دایدا چرپاندی: «دوکتورى ئازیز تەواوی ئەو شتانەى که سەبارەت بە مونتائلى دەیلیی راستە. بەراستی ئەو زۆر لەو شاعیرانەترە ئەگەر لەم دونیایەدا بمینیتەوه، ئەو جۆرەى که شایانى ئەو دەبى بەرپزەوه بۆ ئەو دونیایەى دیکە بەرپزى بکری. من دلنایم که لەو پینش وەکوو ئیرە خرۆشانیکی جەماوەرى بە پیز وەگەر دەخات، بى شک لەوئى پوھانییەتگەلیکی زۆر کۆن و قەدیمی لینیە که قەت کاردینالیکی وا گەورە و بەرپزبان نەدیتوو، ئەو پوھانە پتر لە ھەموو شتیک حەزبان لە شتە نووییەکانە».

دەنگی دوکتور پیکاردو که تۆزى رەگی توورپەیی تیدابوو گوتى: «ئەمە لە کوێو دەزانى؟»

لە کتیبى پیرۆزەوه تىگەیشتووم کاکى بەرپزى! ئەگەر بکری متمانە بە ئینجیل بەکەین تەنانەت ریزدارترین پوھیانەتەکانیش کەلکەلەى پەیداکردنى ھاوپی و یەگرتووی قورس و قایمیان لە سەر دایە، بەلام ئیستا شەپافەت و حەیاو ک . ک کاردینالەکان، بە بروای من، ئەم تیکلاو نابار و نابەجییە وەکوو ھەنگوین و کەکرە وایە، ئاخ، سینیور مارتینی و سینیورابوولا! کەش و ھەواى دلکەرەوهى دوای باران قەت وانییە، ئیوھش قسەى ساونارولا تان بیست؟

مارتینی بە پەلە گەراو، مینشەکەرانی، کە جگەرەیهکی بە لێوہ بوو و گیایەکی خستبووہ جى دوگمەکەى، دەستە کزەکانى کە تەواو لە دەستکیشەکانیدا داپۆشراوو، بۆ تەوقە بۆ لای ئەوى راداشت لەو کاتەدا تیشکی ھەتاو دەیدا لە چەکمەخاوینەکانى و لە ئاوہکە و شەوقى ئاوہکە دەیدا لە پوھسارى، مارتینی پىی وابوو شەلینیەکەى کەم بووہتەوه، بەلام لەخۆباپیوونەکەى زۆرتر بوو، لەو دووانە یەکیان بە دلوقانییەوه و ئەویتر بە تۆزى پووتالیەوه دەستی یەکتریان دەگوشى. کە پیکاردو بە پەلە گوتى: «مەخابن حال و ھەزعى سینیورابوولا باش نییە!» جما ئەوھند رەنگى ھەل بروسقاوو کە پوھسارى لە ژیرکلاوہکەدا کەمى

بۆرى دەنۋاند كراسەكەى سەرسىنگى بە ھۆى دلەكوتەكەيەوہ بە توندى دەلەرىيەوہ. بە دەنگىكى ھىواشەوہ گوتى: «من دەچمەوہ بۆمالى».

عارەبانەچىيەكەيان بانگ كرد. مارتىنىش لەگەل ئەو چووہ ناو عارەبانەكەوہ، تا مالى بەرپى بكات. مېشەكەرانە، دانەوى تا جلو بەرگەكەى لە سەر تەگەرەكە لابدا، لە پرىكدا پوانىيە پوخسارى جما مارتىنى دىتى كە جما بە پوخسارىكى ترساو و زەقەوہ خۆى كىشايە دواوہ. دواى ئەوہى كەوتتە پرى، مارتىنى بە زمانى بەرىتانىاي پرسی: «جما چى بوو؟ ئەم خويىرە چى پى گوتى؟»

- ھىچى نەگوت، سزار، خەتاي ئەو نەبوو. من... من ترسام....

- ترسان؟

- بەلى، پىمابوو... بە دەستى چاوەكانى خۆى گرت.

مارتىنى بە بى دەنگى چاوەروان بوو تا وەخۆ بىتەوہ. وردە وردە پەنگ و پرووى ھاتەوہ سەر خۆ.

ئاخرەكەى پرووى كرده مارتىنى و بە دەنگى تايبەتى خۆى گوتى: «قسەى تۆيە، ئاوردانەوہ لە رابردوويەكى ترسناك بى سەمەر و بى بايەخە و كاريگەرىيە لە سەر مېشك و ھەستەدەمار دەبى، مەرۆف والى دەكا ھەر جۆرە كردهوہيەكى نەگونجاو لە مېشكى خۆيدا جى گىر بكات. دەنا ھەمىشە لە پوخسارى ھەموو كەسىكدا شىوہيەكى خەيالى لە پوخسارى ئارتور دەبينم. ئەمە جۆرىك خەون و خەيالەتە كە لە رۆژى پووناكدا مېشكى مەرۆف ئابلوقە دەدا. ھەر ئىستا كاتى كە ئەو پياوہ لە خۆرازيە ھات بۆ لاي ئىمە، وام زانى ئارتورە».

میشه که رانه بی شک دهیزانی که چون دوزمنی تایبته دروست بکات، له مانگی ئووتدا گه یشتبووه فلورانس و له کوتایی مانگی ئوکتوبه ردا سی له چواری ئەندامی بانگ هیشتیان کردبوو، له گه ل مارتینی هاوبیر و رابوون، هیرشه تووند و بی به زیانته که ی ئەو بو سەر مونتانی وای کرد ته نانه ت ئەوانه شی که ستایشیان ده کرد و ریزیان لئ ده گرت زویر بن، ته نانه ت گالیش که له پیشدا له سەر هه رشتیک قسه یه کی نه سته ق و پیکه نینی هه بوو و ریزی له داشۆرین نووس ده گرت له سەر ئەم خاله ره خنه ی هه بوو ورده ورده به شیوه یه کی دۆش داماو جه ختی کرد که باشتر وابوو که کارمان به مونتانی نه بوایه.

«کار دیناله باشه کان ئەوه نده زۆر نین، هه ر بویه ئەگه ر کار دینالیکی ئاوا باش سه ری هه لدا ده بی هه له که بقوزینه وه و ریزی بو دابنیین». به رواله ت ته نیا مونتانی بوو که شه پۆلی کاریکاتور و داشۆرینه ی به هه ند نه ده گرت وه ک نه بای دیبی و نه باران. هه روه کوو مارتینی گوتی ئەو کاره بایی زه حمه ته که ی نه بوو که پیاو توانایی خو ی بو سووکایه تیکردن به که سیک به فیرو بدات که بوخو ی ئاوا به روو خو شیه وه به ره و رووی کیشه که ده بیته وه.

له شاردا دهنگوی ئەوه هه یه که رۆژیک مونتانی کاتی خواردنی فراوین له ته ک ئوسقوفی فلورانسدا دانیشتبوو یه کی له و قسه نه سته ق و داشۆرینه

توندانه که هی میشه که رانه هی ده خوینده وه که دژ به و نووسرابوو، پاشان دهیداته دهستی ئوسقوفه که و دهلی: «زۆر لی زانانه نووسراوه، وانییه؟

رۆژیک بلأو کراوه یه که له ژیر ناوه رۆکی: «رئ وره سمی ئاگادار بوون له دوو گیانبوونه که هی حه زره تی مریه م» له شاردا بلأو بووه وه ئه گه رچی نووسه ر ئیمزای به ناوبانگی خوی که میشه که رانه یه کی بالکراوه بوو، لیی نه دابوو. شیوازی تووندی سووکایه تی پیکردنه که له لای خوینه رانی ته و او ئاشکرا بوو که هی میشه که رانه یه. ئه م برگه یه که قسه یه کی ته و او ژووری بوو به شیوه ی و تووژی نیوان توسکانی که رۆلی کچینی مریه می هه بوو، مونتالیش له رۆلی فریشته یه کدا نووسرابوو، فریشته که گوله سوئسنه کانی به دهسته وه بوو که نیشانه ی داوین پاکین و تاجه گولینه یه که له قو پۆپی زهیتونی ئاشتی خوازی له سه ر نابوو و هاتنی ژیزوئیه کانی راده گه یاند.

هه وه ل تا ئاخری ئه م نووسراوه یه پرپوو له هیما و ئاماژه ی قسه ی خراپ و سوکایه تی پی کردن که له ناخی که سیکی ئاژاوه خوازه وه هه لده قولاً. هه موو خه لکی فلورانسیش هه ستیان به وه ده کرد که ئه م داشورینه ناجوامیرانه یه دوور له مه ردایه تییه، به لام هه موویان به خوینده وه ی پیده که نین. له پیس ترین نووسراوه کانی میشه که رانه دا خالیکی ئه وه ند به هیزی تیدا بوو که که س له به رانبه ریدا توانای خوراگری نه بوو، ته نانه ت ئه وانه ی که رقیشیان لیی بوو و سه رکونه شیان ده کرد، راست وه کوو باشترین لایه نگرانی ئه و به خوینده وه ی هه موو داشورینه کانی پر به دل ده که وتنه پیکه نین، له وئ را که شیوه ی به یانی ئه و بلأو کراوه یه قسه ی ناخوش بوو به توندترین شیوه، به گشتی له سه ر هه ست و روحی خه لکی شار، ره نگدانه وه و کاریگه ری هه بوو، به لام ناو و ناوبانگی مونتالی ئه وه نده به باشی ده رچو بوو که ئه و جوړه نووسراوانه نه یده توانی بیچرژینی.

به لام تاچه جاریکیش بی مونتالی به خت پرووی لی وه رگیزا، میشه که رانه لیی حالی ببوو که گورزی خوی له کویدا داهینیته وه. هه رچه نده هیشتا زۆر بوون ئه و که سانه ی که دهه اتن بو دیتنی کاردینال له کاتی سواربوون له عاره بانه که دا

۱ - ده لین زگ پرپوونی مریه م له لایه ن فریشته یه که وه له ری وره سمیکدا پی راگه یاندراره.

یان کاتی ئه‌وه‌ی که له مائی ده‌چیته دهره‌وه، به‌لام دیسانه‌وه گوره و هه‌رای «ژی‌زوئیت!» و «سان‌فدیستی سیخورا!» له‌گه‌ل دوعا و پارانه‌وه‌ی خیروچاکه و هه‌راوه‌ریای شادی و خو‌شحالی خه‌لکیدا تیکه‌لاو ده‌بوو.

مونتانی لایه‌نگره‌کانی کهم نه‌بوون. دوو پوژ دوای بلا‌بوونه‌وه ئه‌و پرگه ژوورجاریه‌ی خزمه‌ت‌کاری کلیسا، پوژنامه‌یه‌کی به‌ناوبانگی ئایینی، وتاریکی تیدا چاپ کرابوو له ژیر سه‌ردی‌ری «وه‌لامیک بو‌ری‌وره‌سمی ئاگادار بوون له زگ‌پری حه‌زره‌تی مریه‌م» به‌ئیمزای «پو‌له‌ی کلیسا».

ئهم وتاره له راستیدا وه‌لامیک و به‌ربه‌ره‌کانییه‌کی به‌برشت بوو له سه‌ر مونتانی و ئه‌و تاوانه ریسواکه‌رانه‌یه‌ی که می‌شه‌که‌رانه نوسی‌بووی. نووسه‌ره نه‌ناسراوه‌که دوای ئه‌وه‌ی که به‌ئیشتیا و به‌پاراویتکی زوره‌وه باس له ئایینی ناشتی و خیرخوازی بو‌ مرو‌فایه‌تی ده‌کات که پاپی نوی‌ مزگینی دهریه‌تی، له ئاخه‌که‌یدا می‌شه‌که‌رانه بانگ‌ه‌یشتی به‌ربه‌ره‌کانی و شه‌ره‌لاوژه ده‌کات بو‌ ئه‌وه‌ی تا‌قه یه‌ک شت له‌وانه‌ی که باسی ده‌کا به‌به‌گه‌وه بیسه‌لمی‌تی. پاشان به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌رمی له خه‌لکی داوا ده‌کات تانی فریوی قسه‌ی درو و بو‌ختانی که‌سینکی وا هیچ‌و‌پوچ نه‌خۆن. توانایی وتاره‌که له باری به‌ربه‌ره‌کانی و هه‌لو‌یست گرتندا باش بوو له باری هونه‌ریشه‌وه نووسراوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی و له ئاستیکی سه‌روی بیروه‌زی خه‌لکی ئاساییدا بوو که ده‌یتوانی سه‌رنجی خه‌لکیکی زور بو‌ لای خو‌ی راکیشی. به‌تایبه‌تی که به‌رپرسی پوژنامه‌که‌ش نه‌یتوانی بزانی که نووسه‌ری وتاره‌که کتیه. ئهم وتاره دیسانه‌وه خیرا و به‌ته‌نیایی چاپ و بلا‌وکرایه‌وه و «لایه‌نگری نه‌ناسراو» له هه‌موو قاوه‌خانه‌کانی فلورانسدا بووه هو‌ی باس و خواسی خه‌لکی.

می‌شه‌که‌رانه به‌نووسراوه‌یه‌ک به‌توندی ه‌یرشی کرده سه‌ریان و وه‌لامی پاپ و هه‌وادارانی ئه‌و و به‌تایبه‌ت مونتانی داوه و له په‌رده‌دا ئه‌وه‌ی درکاند که گوايه مونتانی به‌و پيدا هه‌لگوتنه‌ی خو‌ی پازی بووه، لایه‌نگری نه‌ناسراو له پوژنامه‌ی «خزمه‌ت‌کاری کلیسا» دا به‌توو‌ره‌یه‌وه ره‌تی کرده‌وه، به‌ درێژایی ئه‌ومه‌ودایه‌ی که مونتانی له‌و‌ی بوو باس و شه‌ره‌ دهن‌وو‌کتی نیوان

ئەو دوو نووسەر سەرنجى گشتى خەلكى تەننەت زياتر لە خودى مونتائلى بە خۆيەو سەرقال دەکرد.

پرىك لە ئەندامانى حيزبى ليبرال خويان ھاندا تا دژبەرى مېشەكەرەنە راوەستن و لەبەر بەياني خراپ و كردهوى ناشيريني سەبارەت بە مونتائلى ئەويان سەركۆنە دەکرد، بەلام سەركەوتنيكى بەرچاويان بە دەست نەھيتا. ئەو تەنيا بزەيەكى دلۇفانانەى ھاتە سەر ليو و بە زمان گيرانتيكى كەمەو ھەلامتيكى سەرزارەكى دانەو: «بە راستى ئيوە بئىنيسافن. كاتى من كەوتمە بەردەست و تەسليمى سينيورا بوولا كرام. پرىك و راست گوتم كە دەبى لەبەر خۆشم بئى ئازاد بم تا كەمى ئاسايش و خۆشى دەستەبەر كەم. لە پەيمانەكەدا پرىك سەرنج دراوھتە سەر ئەو خالە!»^۱

لە كۆتايى مانگى ئوكتوبەردا مونتائلى گەرايەو ھەو بۆ پۆمانيا بۆ ناوھندى ئوسقۇفى خۆى و بەرلەو ھەو فلورانس بە جى بيللى، لە سەر قسەو باسى گەرمى فلورانس وتەيەكى بەيان كرد. ھەست و ئىحساسى ھەردوو نووسەرەكەى بە نەرمى و ھيورى سەركۆنەكردو داواى لە داکۆكى كارى خۆى كرد ئەو لى بردوويى ھەبى و كۆتايى بەو شەرەدەندووكتيە بىنى. سەبەبى لە خزمەتكارى كليسادا بەياننامەيەك بەو شيوھە بلاو بوو ھەو: «لە سەر ويست و داخووزى منيسينيور مونتائلى كە لەبەر دەم بىروراي گشتيدا گوتويەتى «پۆلەى كليسا» لەم بەر بەرەكاننيە دەست ھەلدەگرئ».

ئاخرەكەى قسەى مېشەكەرەنە بوو، ئەو بلاقوگيكي چكۆلەى بلاو كردهو ھەو لەويدا گوتى لە بەرانبەر لە سەرخۆيى و خاچپەرستى مونتائليدا ئىدى بىدەنگ دەبى و بۆچوونى خۆى دەگورئ تەمايەتى لە ئاميزى ھەو ھەلپىن سان فديستتيكى كە دەبينى فرميسكى ئاشتى و ئاشت بوونەو ھەل ھەرينى. لە كۆتاييشدا نووسيويى: «من تەننەت دەخوام بەرھەلستكارە نەناسراوھەكى خۆشم بگرە ئاميز، ھەكوو من و بەرپيز مونتائلى دەزانين ئەگەر خوينەرانى منيش بيانزانيايە كە ئەم كارە يانى چى و ئەو بۆچى بە نەناسراوى ماوھتەو ھەيانزاني كە بۆچى من ئاوا بە دليكى فراوانەو ھەو راوبۆچوونى خۆم گوريوھ».

۱. وتەى شيلوك لە «بازرگانی وينيز» دا. بەرھەمى شكسپير [پەردەى پينجەم، ديمەنى يەكەم].

له کۆتایی مانگی نوامبهردا میشه که رانه به کۆمیتە ی ڤاگه یاند که بۆدوو
 حەوتە بۆ گەشت و سەیران دەچی بۆ لای دەریا. بە ڤوالەت بەرەو لینگهۆڤرن
 کهوتە ڤی، بەلام دوکتور ڤیکاردو که خیرا کهوتە شوینی و دە ی هەویست
 قسە ی له گەل بکات. له شاردا زۆری به شویندا گهرا، بەلام نهیدۆزیه وه. له
 ڤۆژی پینجەمی دیسامبهردا له ڤرێکدا ئاخیزیکێ دیمونستراسیونی ۱ ڤامیاری
 به شیوهیهکی زیده ڤویانه ی تونده وه له ناوچهکانی ژیر دەسهلاتی کلیسادا له
 سەرانسەری زنجیره چیاکانی ئاپنیندا سەری هەلدا، خەلکیش ورده ورده
 لییان حالی بوو که بۆچی میشه که رانه له ڤرێکدا لهو زستانه دا هەوای
 سه یاحەت و گه ڤیانی کهوتۆته سەر. هەر که سەر هەلدا نهکان سەرکوت کران
 گه ڤاوه بۆ فلورانس و کاتی که له سەر شه قامدا تووشی ڤیکاردو بوو به
 ڤووخۆشیه وه پێی گوت: «وام بیستوهه که له لینگهۆڤرندا به دوا ی مندا
 گه ڤاوی، بەلام له پیزا بووم - شاریکێ چهنده جوان و کۆنه! هەر دهلیی شاری
 ئارکادیه ۲». له حەوتوی کریمه سدا کۆمیتە ی ئەدهبی ئیواره دانیشتنیکێ له
 مال دوکتور ڤیکاردو دا پیکهینا که له نزیکێ ڤرتائالا کروس بوو
 میشه که رانهش به شدار بوو. ئەمه یهکی لهو دانیشتنه قهرهبالغانه بوو و کاتی
 که میشه که رانه کهمی درهنگتر گه یشته کۆبوونه وه که به ڤرێزیکه وه سەری
 دانه واند و به بزیه که وه داوای لی بووردنی کرد. هیچ جیگایهکی خالی
 نه مابوو که ئەو لێی دانیشی.

ڤیکاردو ههستایه سەرپێ تا کورسیهک له ئەو دیوه وه بیتی، بەلام
 میشه که رانه نه یهیشت و گوتی: «زه حمەت مه کیشه جیگا که م باشه و
 ڤا حەتم». بەرەو لای ئەو په نجه ره یه ڤویشت که جما کورسیه که ی لهوی
 دانا بوو، له سەر لیواری په نجه ره که دانیشت و سەری نا به په رده که وه.
 هەر که به پیکه نینه وه که چاوی تهنگ و چکوله کرد بووه وه و به نیگایهکی تیژ
 و ماناداره وه ده ڤروانییه جما وه کوو ئەبولهول ڤوخساری به شیوه ی تابلویهکی

Demonstration . ۱

۲ - ناوچه که کونی یونان، که جیگای ژبانی شوانهکان بوو و به هزی ئارامی و ئاسایشیکێ که
 بوویته له هۆنراوهکاندا به سەر توپی ئاشتی و ئارامی یادی لی کراوه.

لئۆناردۆداوینچی نیشان دەدا ئەوانە ببووە ھۆی ئەوھەمی ئەو شک و گومانەھی ئەو کە
جما لەوھەپیش لئی ھەبوو ئەو جار ببوو ترس و دلەراوکی.

باسەکەیان لەمەر جی بەجی کردنی بلائۆگیکدا بوو ئەو کە لەو دا بیرورای
کۆمیتە سەبارەت بە ئەو بوونی خوار دەمەنی و پێداویستیکانی خەلکی
توسکانی ئەوانی خستبوو مەترسیەوھ و ئەو کارانەھی ئەو کە دەبوو
لەمەر بەر بەرەکانی کردن لەگەڵ ئەم کیشەییە بکری. پلان دانان بوو ئەو
کیشەییە ھاسان نەبوو، چونکە بیرورای ئەندامانی کۆمیتە وەک یەک نەبوو و
جیاوازیان زۆر بوو. گروپی پێشکەوتن خواز ئەو کە جما و مارتینی و
ریکار دیوان لەگەڵ بوو لایەنگری خیرایی و جی بەجی کردنی کوت و پیری
ئەو کە دەبوو بەو شیوھەییە کە سووربین لە سەر داخوایەک لە حکومەت و لە
خەلکی بوو ئیش و کاریکی خیرا لەمەر ئاسایشی چینی وەرزیردا. گروپی
مام ناوھندی. ئەو گراسینی لەوێ بوو. لەو دەترسان کە بەیانیکێ توند و
بەتایبەتی ئەگەر جەختیشی لە سەر کرابی بە جیگای ئەوھەمی دەولەت و
وەرزیردان رازی بکا توورەیان دەکات.

گراسینی بە شیوھەییەکی ئارام و بە داخ بوون چاویکی لە گروپی پادیکال و
توندئاژۆ کرد و گوتی: «خۆشەویستان! ئەو زۆر باشە ئەگەر ئیمە داوا
بکەین ئەو کە خیرا یارمەتی بەگەییەندریتە دەستی خەلکی و دەبی ئەوھش بزانی
کە زۆر بەی ئیمە داخوایەکی زۆرمان ھەییە کە جاری واشە جی بەجی نابی و
ئاگامیکیشی بوو ئیمە نابی، بەلام ئەبەو شیوھەییە بەیانەھی ئەو کە ئیوھ پێشنیاری
دەکەن دەستی پێ بکەین، زۆر واویدەچی ئەو زەمانەھی ئەو کات و قری
تەواو ولاتی دانەگرتبی رژییم خۆی لئ ئەبان دەکا و دوورەپەریز رادەوھستی
و ھیچ کاریک بوو ئاسایشی خەلکی ناکات، بەلام ئەگەر ھەرئەوھندە بتوانین
لێژنەھی وەزیران رازی بکەین ئەو کە ھەنگاویک بوو باشتر کردنی حاسلاتی خەلکی
ھەلئینتەوھ، سەرکەوتنیکمان بە دەست ھیناوە و ھەنگاویک بەرەو پێشەوھ
چووین».

گالی ئەو کە لە پەنای سۆبەکە دانیشتبوو دەرپەری تا وەلامی بەرھەلستکاری
خۆی بداتەوھ: «ھەنگاویک بوو پێشەوھ. بەلئ ئاگای بەریز، بەلام ئەگەر قەرار

وايه که قات و قریبه که په یدا بیت ئیتر مه حتله ئیمه نابئ که ههنگاو یک بۆ پیشه وه هه لئینه وه پیش ئه وه ی که ئیمه توزقالانیک ئاسایش و ته باورهبایی دهسته بهر کهین، ئه و گه له هه مووی له برساندا دهمرئ».

ساکونی دهستی به قسه کردن کرد: «قسه یه کی جوانه، ئه گهر بزانی که...»، به لام له م لاو لاهه دهنگیان داو قسه که یان برئ.

«دهنگت هه لئینه، ئیمه نایستین!»

گالی به تووره یه وه گوتئ: به م گرم و هوړه ی سهر شه قامه وه پیم وایه باش حالئ نابن ریکاردو ئه و په نجه ره یه داخراوه؟ پیاو گوئی له دهنگی خوئی نابئ!»

جما چاوئکی له دهرووبه ری خوئی کرد و گوتئ: «به لئ، به ستراره پیم وایه سیرکئکی کوچهر یان شتیکی له و جوړه یه دهیه وئ لیروه تیه ریت». تیکه لاوییه که له دهنگی هه راوهوریا و پیکه نین و زهنگوله و ههنگاوه کان له سهر شه قامه وه ده بیسترا، له گه ل مؤسیقایه کی ناخوئی گروپئکی ژهنیارکه تیکه ل به دهنگی ده هوئئکی گه وره بوو.

ریکاردو گوتئ: «چاره یه که نییه له م چه ند رۆژدا ئاوایه ئیدی، له پشوودانی کرسمه سدا ده بی چاوه پروانی هه راوهوریای خه لکیش ببئ، ئه رئ ساکونی ده تویست چ بلیئ؟»

- ده مگوت بیستنی بیرورای خه لکی له پیزا و لیگه وړن له سهر ئه و بابه ته ده بی باش و به جئ بئ.

له م باره وه رهنگبئ سینور ریوارز بتوانیت زانیاری باشرمان پی رابگه یه نئ، ئه و به م زوانه له وئ بووه. میشه که رانه وه لامی نه داوه، ئه و له په نجه ره که وه بۆ ده رئی ده پروانی و وادیار بوو که ئه و وته یه نه بیستوه.

جما وتئ: «سینور ریوارز!»

تاقه که سئ که له ته نیشته میشه که رانه وه دانیشتبوو جما بوو و چونکه ئه و هه روا بیدهنگ بوو که مم چووه پیشه وه و باسکی گرت، میشه که رانه ئارام ئاوپی داوه و له روخساری جمای پروانی. جما که کارتیکه ری سامناک

و زیتی ئهوی له سه‌ر خۆی دیت داچله‌کی، بۆ ساتیک وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی مردوو هاته پیش چاوی، دوایه لیوه‌کانی به شیوه‌یه‌کی سروسارد و به سه‌یریکه‌وه که‌وته جووله .

به ئارامییکه‌وه گوتی: «به‌ئێ سیرکینکی کۆچه‌ریه».

تا‌قه فکریکی که هاته سه‌ر زه‌ینی جما، ئه‌وه بوو که سه‌رنجی ئه‌وانی تر له سه‌ر می‌شه‌که‌رانه لابه‌ریت بی ئه‌وه‌ی ئازار و نار‌ه‌حه‌تی ئه‌وی هه‌ست پی کردبی، زانی که خه‌یال و فکریکی ترسناک بالی به‌سه‌ر ئه‌ودا کیشاوه، که ئیستا به روح و به له‌ش هه‌ستی پی‌ده‌کات. به په‌له هه‌ستا سه‌رپی و له نیوان ئه‌و و کور‌ه‌که‌دا راوه‌ستا، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه. جیا له جما که‌س رو‌خساری می‌شه‌که‌رانه‌ی نه‌دیت.

له سه‌ر شه‌قام سیرکینکی کۆچه‌ر ده‌گوزه‌را، لاسای که‌روه‌کان سواری که‌ر ببوون و هه‌نه‌چییه‌کانیش جلوه‌رگینکی ره‌نگا‌وره‌نگیان له‌به‌ر دابوو، ئه‌و جه‌ما‌وه‌ری که به ده‌مامک و جلوه‌رگی تاییه‌تیه‌وه له جه‌ژنه‌که‌دا به‌شداریان کردبوو به پیکه‌نین و شانه چرتی له‌گه‌ل وێژه‌ران و نه‌قالانی سیرک شو‌خیان ده‌کرد. کاغه‌زه‌دریژ و باریکه‌کانیان به سه‌ریه‌کت‌ردا هه‌له‌ده‌خسته‌وه و ق‌توی چکوله‌ی پر له نه‌قولیان بۆ مه‌له‌که‌ی سیرک ده‌خست که له عه‌رابه‌که‌یدا دانیشتبوو مه‌له‌که‌ش خۆی به موورو پوله‌که و لیزگه‌ی زه‌نگیانه‌وه رازاندبووه‌وه. له سه‌ر هه‌نییه‌ی ئه‌گریجه و بسکیکی ده‌ست کردی دانا‌بوو، پیکه‌نینیکیشی به ره‌نگ له سه‌ر لیوی کیشابوووه به شوین ئه‌رابه‌که‌شه‌وه مرو‌قانی جو‌را‌وجۆر ده‌بینرا . مندالی به‌ره‌لا و سواکه‌ر و ئاکروبات کاره‌کان که به‌م‌لا‌ولادا رۆلیان ده‌گیرا. میوه‌ فرۆشه‌ گه‌رۆکه‌کانیش به ده‌نگ و هه‌راهیه‌کی زۆره‌وه خه‌ریکی فرۆشتنی میوه‌ی خۆیان بوون. ئه‌وان سه‌رقالی پال تی‌وه‌نان و سیخورمه‌ تیک‌کوتان و پیددا هه‌لگوتن به که‌سیک‌دابوون که جما له پیشدا به هۆی گوشار و شه‌پۆلی جه‌ما‌وره‌وه نه‌ی توانیبوو بیانینی، به‌لام دوایه توانی به باشی بیبینی، ئه‌ویش که‌سیکی پشت ده‌رپه‌ریوی زۆر خریلانه و ناحه‌ز بوو که کلاویکی ره‌نگا‌وره‌نگی کاغه‌زی سه‌یری له سه‌ر نابوو به بریک زه‌نگوله‌وه که به خویدا هه‌لیواسیبوو وبه ر‌واله‌ت وادیار بوو

له گه‌ل سیرکه‌که‌یه، به ئەدا و ئەتوار و خۆبادان به‌م‌لاولادا خه‌لکی ده‌ترساند و سه‌رگه‌رمی ده‌کردن.

ریکارڊو نزیکي په‌نجه‌ره‌که بووه‌وه و گوتی: «له‌وئ چ خه‌به‌ره؟ واتماشای ده‌که‌ن ده‌لیی له برق دراون».

له‌وه‌ی که ئەو دووانه به هۆی تماشای ئەو سیرکه‌وه کۆمیته و کۆبوونه‌وه‌که‌یان راگرتبوو بریکیان پئ‌سه‌یر بوو. جما گه‌پاوه و گوتی: «شتیکي باش نییه، ته‌نیا سیرکیکی کۆچه‌ره، به‌لام ئەوه‌نده‌ی هه‌راوه‌وریا ساز کردوو که پئ‌م‌وابوو ده‌بی شتیکی سه‌یر قه‌ومابی».

هه‌روا ده‌ستی له سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که بوو له‌پریکدا زانی که قامکه سارده‌کانی میشه‌که‌رانه به توندی ده‌ستی ده‌گوشی. میشه‌که‌رانه هیتواش گوتی: «سوپاست ده‌که‌م»

دوايه په‌نجه‌ره‌که‌ی داخسته‌وه و دیسانه‌وه له سه‌ر لیوارة‌که‌ی دانیشته.

میشه‌که‌رانه به جوړیکي که خوی نیشان بدات گوتی: «برایینه بمبوورن که قسه‌کانتانم بری، سه‌رقالی چاولی کردنی ئەو سیرکه‌گه‌راله بووم، دی - دیمه‌نیکی زۆر سه‌یره».

مارتینی به تووره‌یه‌وه گوتی: «ساکونی پرسیاریکی له تو کرد»

هه‌لس‌وکه‌وت و ره‌فتاری میشه‌که‌رانه‌ی پئ‌خراپ بوو و له‌وه‌ی که جما ئاوا رووه‌لمالدراوانه پشتیوانی له میشه‌که‌رانه ده‌کات پئی ناخۆش بوو - ئەو کاره له وه‌ده‌وه‌شاوه.

میشه‌که‌رانه خۆی له گیلی داو گوتی سه‌باره‌ت به بارودۆخی ناوخۆی پیزا هیچ نازانم و گوتی: «ته‌نیا بۆ سه‌یاچه‌ت» چوووه بۆ ئەوئ. دوايه که‌وته قسه‌و باسیکی گه‌رم‌وگور له سه‌ر داهاتووی باری وه‌رزیری و کیشه‌ی چاپه‌مه‌نییه‌که، ئەوه‌نده به زمانی گیراو به ته‌ته‌په‌ته‌وه وشه‌ی هه‌ل‌رشت که هه‌موویانی ماندوو کرد ده‌تگوت که‌یف خۆش ده‌بی به بیستنی تۆنی ده‌نگی خۆی کاتی که دانیشته‌که کۆتایی پئ‌هات و ئەندامانی کۆمیته ویستیان برۆن ریکارڊو هات بۆلای مارتینی و گوتی: «دیی له‌گه‌ل من فراوین بخۆی؟ فابریزی و ساکونی بریاره بمینه‌وه».

- سوپاس ده‌بی سینوورا بوولا بگه‌ینمه‌وه مالی.

جما که به دهم ههستانه وه لهچکه که ی دهخسته سه سه سهری پرسى: «به راستى پیت وایه که من به ته نیایی ناتوانم برۆمه وه بو مالى؟ دوکتور ریکاردو! ههلبه ته که ئه و لیره دهبی گۆرانکاری بو ئه و باشه، زۆر کهم له ماله وه دیته ده ری».

میشه که رانه هاته نیو قسه کانیانه وه: «ئه گهر پیت خووش بیت من تا مالى له گه لت دیم منیش هه رواوه ده رۆم».

- ئه گهر به راستى هه ر بو ئه و یوه ده رۆی...

ریکاردو که ده رگا که ی بو ده کردنه وه پرسى: «پیم وانیه که ده رفه تی ئه وه ت هه بی ئه مشه و بیی بو ئیره، وانیه؟»

میشه که رانه به پیکه نینه وه له سه ر شانیه وه ئاورى داوه و گو تی: «له گه ل منته دو ستی ئازیز؟ دهم هه وئ بجم بو تماشای ئه و سیر که! ریکاردو که ده گه راوه بو لای میوانه کانی گو تی: «به شه ریکی سهیره حه زو خولیا یه کی سهیری هه یه که ده چی بو لای ئه و لاسا که روانه!»

مارتینی گو تی: «من پیم وایه ئه وانیش وه کوو خو ی وان. ئه گهر تا ئیستا مرۆقی سیرکم نه دیوه ئه مه راست له وانه».

فابریزی به قه یافه یه کی له خو رازیه وه هاته نیو قسه کانیانه وه و گو تی: «بریا بم گو تیه ته نیا لاسای که ره وه یه، ئه گه ریش وابی به داخه وه لاسای که ره وه یه کی زۆر خراب و تر سنا که».

- چۆن تر سنا که؟

- من حه زم له م سه یاحه ته که م و گومانایه ی ئه و نییه که ئه و ئه وه نده ی بی خو شه، ئاخه ر ئه وه سییه مین جاریه تی و من پیم وایه ئه و له پیزا نه بو وه هه لس و که وت و کاره کانی زۆر گومانایه.

ساکونی گو تی: «به برۆای من ئه وه زۆر روونه که ئه و ده چی بو کو یستانه کان. ته نانه ت خو ی ئه وه نده زه حمه ت نادات که در یژه ی پیوه ندی خو ی له گه ل ئه و قاچا خچیا نه ی که له رو داوی ساوینیۆدا ۱ که له گه لیان ئاشنا بوو ره تی ده کاته وه؛ زۆر سروشتی و ئاساییه ئه گه ر بو په راندنه وه ی

بلاڦوگه كانى له هيلى سنوورى ژير دسه لاتی پاپ يارمه تی له دوستانی خوئی بخوازی.

ریکار دو گوتی: «ئمه هه ر ئه و کیشه یه یه که من دهم ویست باسی بکه م. به زه نیم داهات باشتین ریگا چاره یه که که ده توانین بیگرینه به ر ئه وه یه که ئیمه داوای لی بکه ین که ئیش و کاره کانی سنوور به زانندن بگریته ئه ستو، به پروای من له پیستویا چاپه مه نییه کان زور به خراپی به ریوه ده چی. سنوور به زانندن بو بلاڦوگه کانیش که به شیوه ی له کاغه زی جگه ره وه پینچان به ریوه ده چی زور کون و ئاشکرا و کاریکی قورس و قایم نییه».

مارتینی به ته وه وه گوتی: «تا ئیستا ئاکامی بووه» ورده ورده که ده ی دیت گالی و پیکاردو به دايم ميشه که رانه وه ک سه رمه شق و پیشره ویک چاو لی ده که ن ته نگي لی هه لچنرابوو و له فکری ئه وه دابوو که پیش ئه وه ی ئه م «ریگره له خورازیه» په یدا بی و رینوینی که ری هه موویان بی، ژیان زور به خو شیه وه ده گوزه را.

- ئیمه ئیستا به و کاره قانین ئه ویش به هوئی نه بوونی ئامرازیکی باشترو له ده ست دانی ئه وان وه یه که تا ئیستا ئاکامیکی باشیشی بووه، به لام هه ره وه ک ده زانین زور که سیان لی گرتووین و ده ستیان به سه ر زور که ره سه و که لوپه لی دیکه شدا گرتوووه. هه ر بویه من پیموایه ئه گه ر ریوارز ئه م کاره وه ئه ستو بگری گرتنی هاوړییان و ئامرازی کاروئیشه کانیشمان که متر ده بیته وه.

- له بهر چی وایر ده که یته وه؟

- له پیشدا له بهر ئه وه ی له م مامله یه دا که قاچاخچیه کان وه ک بیانینیکی به هره دار که خیر و قازانجی بو ئه وان به دواوه یه له ئیمه ده روان، ئیستاش که واویده چی ریوارز بو ئه وان وه ک دوستیکی نزیک یان وه ک ریبه ریکی ئه وان بی که جیگای ریژ و باوه ری ئه وان. ده ش توانی ته واو دلنیا و ئه رخه یانبی که له کویتانه کانی ئاپیندا هه ر قاچاخچیه کی که کاریک بو ئیمه جی به جی نه کات له بهر خاتری پیاویکه که له شوړشی ساوینیو دا به شدار بووه جی به جی بکات. دواى ئه وه ئیمه که سیکی وامن نییه جیا له ریوارز که کویتانه کان به باشی

بناسیت. له بیرتان نه چیت که ئه زهمانیک له وی خوی شار دۆتوه و شاره زای هموو ریگا و کویره ریگاکانی قاچاخچیه کانه. هه ربویه هیچ قاچاخچیه ک ته نانه ت نه گهر به نه نقه ستیش بیویستایه ت نه ی ده ویرا فریوی بدات و فیلی لی بکات. نه گهریش بیویزیایه ت نه یده توانی فیلی لی بکات.

- جا تو رات وایه ئیمه داوای لی بکه ین که هموو ئه رکی بلاو کراوه یی بلا فوگه که بگریته نه ستو که بریه ته له بلاو کردنه وه، نیونیشانه کان، حه شارگه کان، و هموو شتیکی نه وپه ری سنووور بدهینه دهستی و داوای لی بکه ین که بلاو کراوه کانی ئیمه له سنووور بپه رینیته وه؟

- دهی سه باره ت به نیو نیشان و حه شارگه کان، رهنگبی تا ئیستا هه رشتیکی که ئیمه هه مانه و نیمانه لینی ئاگاداری، پیموانییه له م باره یه وه، بتوانم زانیاریکی زیاتری بدهم، به لام سه باره ت به بلاو کردنه وه، هه رچونیک که دوستان پییان باش بی منیش پیم باشه. به رای من، له هه موویان به رچاوتر کیشه ی سنووور به زاندنه. نه گهر په رتووکه کان به سلامه تی بگه نه بولونیا ئیتر بلاو کردنه وه یان کاریکی هاسانه.

مارتینی گوتی: «من به ش به حالی خو م دژی ئه م کاره م، ته و او ی نه و کارانه ی که قسه ی له سه ر کرا سه باره ت به لی هاتوو یی نه و شتیکی ساخته ییه و راست نییه. خو ئیمه نه و مان نه دیوه له جی به جی کردنی ئه رکه سنوووریه کان و ناش زانین که ئایا نه و توانایی نه وه ی هه یه که له کاتی قه یران و هه ستیاریدا خو رگری هه بی یان نا».

ریکار دو گوتی: «پنویست ناکات له و باره یه وه به شک و گومان بین! روود او ی ساوینیق ده سه لمینی که نه و خو راگره و ئاگای له خو یه تی».

مارتینی له دریزه دا گوتی: «تازه، سه ره رای نه و ورده زانیاریه ی که له سه ر ریوارزم هه یه به دل ناویرم هه موو رازونه یینییه کانم بسپیژمه دهستی نه و. به بروای من نه و مرو فیتیکی سووک و که م نه قل و له خو رازیه نه گهر هه موو ئه رکه نه یینییه کانی حیزبیک به دهست یه ک نه فه ر بسپیژدری. شتیکی ناشیاو و مه تر سیداره. رای تو چیه فابریزی؟»

پرۆفیسۆر وهلامی داوه: «مارتینی، ئه‌گهر من وهک تو ته‌نیا بریک گله‌یی و شک‌و‌گومانم هه‌بایه له سه‌ر ئه‌و پیاوه‌ی که ریکاردو ئه‌و هه‌مووه له پیاوه‌تی و مه‌ردایه‌تی ئه‌و ده‌دوێ حه‌تمه‌ن چاوپۆشیم لێ ده‌کرد و دلم پاک ده‌بووه‌وه. من بۆخوم له ئازایه‌تی و به‌شه‌ره‌فی و ژیری ئه‌و توزقالانیکی شک و گومانم نییه و له‌و باره‌شه‌وه که شاره‌زای کویستانه‌کان و خه‌لکی ده‌قه‌ری چیاکانه به‌لگه‌ی زۆرمان هه‌یه، به‌لام جیا له‌وانه خالیکی گومانای دیکه له ئارادایه، من ته‌واو دلنیا نیم که ئه‌و ته‌نیا له‌به‌ره‌وه‌ی که بلاو کراوه‌کان بگه‌یه‌نیته ئه‌و به‌ری سنوور ده‌چی بۆ ئه‌و کویستانه‌. ورده ورده ئه‌و فکهره دیته زه‌ینمه‌وه که نه‌کا ئامانجیکی دیکه‌شی له‌و رۆیشتنه هه‌بێ. هه‌لبه‌ته ئه‌م باسه ده‌بی ته‌نیا و ته‌نیا له به‌ینی خۆماندا بمینی. ئه‌مه ته‌نیا شک و گومانیکه، پئم‌وایه پێوه‌ندی هه‌یه له‌گه‌ڵ گروپه نه‌هینییه‌کانی سه‌رشاخ و شایه‌دیش له‌گه‌ڵ تووندئاژۆترینی ئه‌واندا له پێوه‌ندی دای». «

- مه‌به‌ستت کامه گروپه - «پشتوینده سووره‌کان؟»

- نا ئوکولتاریوت.

— «خه‌نجیر وه‌شینه‌کان» ئه‌مه گروپیکی که‌مینیه له وه‌رزیه‌ر شاربه‌ده‌ره‌کان ئه‌مانه زۆربه‌یان بی‌سه‌وان و ئه‌زموونی سیاسیان نییه. - شۆرش‌گیرانی ساوینیۆش هه‌روا بوون، به‌لام ریه‌رانیکی باسه‌واد و خوینه‌واریان هه‌بوو. شایه‌دیش ئه‌م جه‌ماوه‌ره که‌مه‌ش ریه‌رانیکی ئاویان هه‌بێ. له‌بیریشته نه‌چی ده‌نگۆی ئه‌وه هه‌یه که زۆربه‌ی ئه‌م گروپه شه‌راژۆیه رۆمانیایه پاش ماوه‌ی رووداوی ساوینیۆن و چونکه له شۆرشیکی ئاشکرا دا دژ به پیاوانی کلیسادا لاواز بوون له ئاکامدا روویان کردۆته‌وه پیاوکۆژی. زۆر شاره‌زای تفه‌نگ و که‌ره‌سه‌ی له‌و جو‌ره نین هه‌ر به‌و هۆیه‌وه خه‌نجه‌ریان هه‌لبژاردوه

- به‌لام بۆچی پیت‌وايه که ریاورز له‌گه‌ڵ ئه‌واندا له پێوه‌ندی دایه؟

- ته‌واو دلنیا نیم، ته‌نیا به‌شکه‌وه گوتم. به‌ رای من پێش ئه‌وه‌ی که ئیمه له سه‌ر سنوور ئه‌رکی قاچاخی پێ‌بسپیرین، باشته‌ر وایه جاری ئه‌رخه‌یان بین. جا دوايه ده‌ست به‌کار بین. ئه‌گه‌ریش به‌ ته‌مای ئه‌وه بی که هه‌ر دوو کاره‌که

پیکه وه ئه نجام بدات زه ربه یه کی گورچوو بر وه په یکه ره ی حیزب ده که ویت،
خوای نه خواسته ئه گه ریش وابی ته نیا ده توانی نیو و ناوبانگی حیزب
خه و شدار کات و هیچی تر هه لبه ته جاریکی دیکه ش له و باره وه له گه ل یه کتری
دهدوین. ده مویست سه باره ت به و هه والانیه ی که له پومه وه پیمان گه یشتو وه
قسه تان له گه ل بکه م. گوایه کومیسوینیک ریکخراوه تا پرۆگرامی حکومه تیکی
خودم وختاری ناوچه بیدار یتریت.

جما و مېشه کهرانه به دريژايي ريگاي «لونگ ئارنو» دا به بېدهنگي که وتنه پياسه کردن. واديار بوو که زورويژيه کهي نشهستي کردبوو. له و ساته وهی که مالی ریکاردويان به جي هېشتبوو قسه يه کی نه کرد جماش له دلدا به و بېدهنگيه خو شحال بوو. چونکه له وه پېشيش له قسه کردن له گه ل مېشه کهرانه دا ههستيکی ناخوشي هه بوو، به لام ئه مروکه ئه م ههسته ناخوشه به رینتر بووه چونکه هه لس و که وت و زور بلایي سه يری ئه و له کوبوونه وهی کوميته دا جما زور سه ير پيی داهيزرا ؛ نزیکي کوشکی ئوفینري ۱ له پريکدا مېشه کهرانه راوهستا و پرووی کردهجما و گوتی: «ماندوونیت؟»

- نا چون؟

- ئه م شه ویش کاریکی تاييه تیت نييه؟- نا

- داوايه کم هه يه، دهمه وي پیکه وه گه شت و گه رانیک بکه ين.

- بو کوی؟

- جيگايه کی تاييه تيم له بهر چاو نييه. هه رکويه ک که تو پیت خوش بیت.

- به لام بوچی و له بهر چی؟

- که وته دوودلی.

---

۱ - ئه م کوشکه له سه دهی شانزده هه مدا دروست کراوه و ئیستاش پهرتووک خانه يه ک و کومه ليک به ره هه می هونه ری له خو گرتووه.

- لانیکه م ناتوانم... به... ئیوهی بلیم، زور چه توننه، به لام تکایه ئه گهر پیت دهکری وهره. له پریکدا سهری هه لئنا و جما دیتی که نیگای چاوه کانی چۆن سهیر گۆران.

به هیوریوه گوتی: «ههر ده لئنی شله ژاو و نه خووشی».

په ره ی گولیک که له جیگا دوگمه که ی دابوو لئنی کرده وه و به ئارامی دهستی کرد به ورد کردنی. کئ بوو که ئه وهنده شیوهی ئه وی ده دا؟ ئه و که سه ی که قامکه کانی دهستی ده جولاند و هه لسووکه وتیکی به په له و بزۆزی هه سته ده ماری هه بوو.

میشه که رانه چاوی له په نجه کانی خو ی کرد و به ده نگیکی که باش نه ده بیسترا گوتی: «نیگه رانم نامه وی ئه مشه و به ته نیا بم دئی؟»

- هه لبه ته، ئه گهر پیت باش بیت و بیی بو مالی من.

- نا وهره با پیکه وه له چیشته خانه یه ک شیو بخوین، له مهیدانی سینیوریا چیشته خانه یه کی لئیه. تکایه ئیتر چه تی تی مه خه، بوخۆتان قه ولتان دا که بین!

چوونه ناو چیشته خانه یه که وه، میشه که رانه گوتی شام بینن، به لام دهستی بو خوارده مه نییه که ی نه برد و هه روا بیده نگ بوو و نانی سه ر میزه که ی ورد ده کرد و به ریشۆلی ده سمالی سفره که وه خو ی خافلاند. جما ههستی به ناره حه تیکی زور ده کرد و ورده ورده له ده رووندا ههستی به وه کرد که بریا نه هاتبا یه. بیده نگیه که ورده ورده زۆری ماندوو کرد، وای لیهات که جما ئه وی له بیر چوو بو وه وه و نه ی ده ویست له گه لیدا دانووستانیکی بی بایه خ و وهخت گری هه بی.

ئاخره که ی سهری هه لئنا و له پریکدا گوتی: «پیت خو شه یاری سیرکه که ببینن؟»

جما به سهیری که وه لئنی ورد بو وه وه: «چی هه بی چ له میشکی دابی سه بارهت به سیرکیکی کوچه ر؟»

پیش ئه وه ی که جما ده رفه تی وه لام دانه وه ی هه بی گوتی: «ئایا تا ئیسته سیرکت دیتو وه؟»

- نا، پیم وانیه دیبیتم، پیم شتیکی باش و دلگیر نه بووه.

- زۆر باشه، به رای من كهس ناتوانی بی ئهوهی كه سیرك ببینی ژيانی خهلكی شرۆبه كات وهره با بچین بۆ پرتائالاکۆرس.

كاتی كه گه‌یشتنه ئه‌وی، لاساكه‌ره‌وه‌كانی سیرك خه‌ریکی دامه‌زراندنی خێوه‌تی خۆیان بوون له‌ په‌نا ده‌روازه‌ی شار. ده‌نگی ناخۆشی ویلۆنه‌كان كه‌ گویچكه‌ی ئازار ئه‌دا و گرمه‌ی سه‌یری ده‌هۆله‌كان نیشانه‌ی ده‌سپێکی شانۆكه‌ بوو.

درامایه‌كه‌ زۆر توورپه‌ و تووندوتیژانه‌ بوو، كارگیزان و پۆل‌گیزانی، شوخی و جه‌فه‌نگ و جه‌نه‌چی و ئاكروبات كاره‌كان، سواركارێکی سیرك كه‌ له‌ نیوان بازنه‌ی ئاگره‌وه‌ بازی ده‌دا، شاژنی جیژنه‌كه‌ كه‌ خۆی به‌ داووده‌رمان په‌نگاندبوو، كه‌سایه‌تیه‌کی پشت ده‌رپه‌ریو كه‌ كاری سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی ده‌كرد و خۆی له‌ بی‌ئه‌قلی ده‌دا، هه‌مووی ئه‌وانه‌ هیژ و توانایی ئه‌و گروه‌ی نیشان ده‌دا، شوخی و جه‌فه‌نگه‌كان و شه‌پاژۆ و سیخورمه‌ تیک‌كوتانی تیدا نه‌بوو، به‌لام زۆر پیس و بی‌تام بوون. له‌ ناخی هه‌مووی ئه‌و كارانه‌دا ماندوویه‌تی و ده‌ست كردی تیدا بوو. بینه‌ران به‌ هۆی بی‌ئه‌ده‌بی و بی‌ئه‌خلاق‌ی خۆیان هه‌ پیده‌كه‌نین و چه‌پله‌یان لیده‌دا، به‌لام ئه‌و به‌شه‌ی كه‌ به‌راستی وادیار بوو هه‌موو چیژیان لێ وهرده‌گرت و پێیان خۆش بوو، یاری كردن و كاره‌كانی كابرایی پشت ده‌رپه‌ریو بوو، كه‌ جما نه‌یتوانی خالێکی خۆش و جیگای سه‌رنجی تیدا بدۆزیته‌وه‌. ئه‌م به‌شه‌ بریتی بوو له‌ بریک‌ كاری پێچه‌لاو‌پوچ و هه‌لات هه‌لاتی ناشیرین و سه‌یر، كه‌ بینه‌ران لاساییان ده‌كرده‌وه‌. مندا‌له‌كان ده‌چوونه‌ سه‌رشان و قه‌لان‌دۆشی یه‌كتری تا بتوانن «پیاوه‌ ناشیره‌كه‌» ببینن.

جما‌ رووی كرده‌ میشه‌كه‌رانه‌ كه‌ له‌ په‌نایه‌وه‌ راوه‌ستا بوو و شانی دابوو به‌ ئه‌ستونده‌کی خێوه‌ته‌كه‌وه‌ و گوتی: «سینیور ریوارز به‌راستی ئه‌مه‌ت پێ‌باشه‌؟ پیم‌وايه‌...»

قه‌سه‌كه‌ی خۆی بری و بیده‌نگ‌ چاوی تی‌بری. جما جیا له‌و جاره‌ی كه‌ له‌ لیگه‌پۆرن له‌ لای ده‌روازه‌ی باخه‌كه‌ له‌ په‌نای مونتائلیدا راوه‌ستا بوو، قه‌ت به‌ زه‌ینیدا نه‌ده‌هات كه‌ پوخساری مرۆفیک‌ نیشانده‌ری ئاوا به‌ده‌ختی و

هيوابراويک بيت. هه روا که له ميشه که رانه ی دهر وانی، (دۆزه خی دانتته) ای هاته وه یاد. له و کاته دا کابرای شوخی باز و ژوور جار شه قیگی له کابرای پشتدهر په ریو هه لدا و ئه ویش خولیکی خوارد و له بازنه ی یاریگا که به خلاروکی فری درایه دهر وه دوو ژوور جار په که ئاخافتنیکیان دهست پی کرد. ميشه که رانه داچله کی دهتگوت له خه وه ستاوه.

له جمای پرسى: «پیت خوشه برۆین؟ یان دتهه وئ ديسان چاویان لی بکه ی؟»

- پیم خوشه برۆین.

خيوه ته که یان به جئ هیشت و به سهر چیمه نه که دا به ره و لای چومه که رویشتن.

بو ساتیک هیجیان قسه یان نه کرد.

ميشه که رانه پرسى: «ئو شانویه ت پی چون بوو؟»

- به رای من کاریکی زور ناخوش و دزیوه به شیکی زور بی تام و نابه جئ بوو.

- کام به شی؟

- ئو ئه داوئه توار دهره نیان و جیفرک له خودانه ، زور ناشیرین و ناحه زه، هیچ هونه ریکیان تیندا به سته نییه.

- مه به سته نومایشتی پشت شکاوه که یه؟

جما نه ی ویست ئو به شه بینیتته وه یادى خوی به هوئى ئه وه ی که دهیزانى ميشه که رانه به و به شه هه ستیاره له بهر که مینه ی له شی خوی، به لام ئیستا ئو بوخوی ئه نگوستی له سهر ئو خاله داناره و وه لامی داوه: «به لی، ئو به شه م هه ر پی خوش نه بوو».

- ئه مه ئو به شه بوو که خه لکی چیژی تاییه تیان لی دهر برد.

- به لی، هه ر ئه وه یه که جیگای داخه.

- چوونکه کاریکی هونه رمه ندانه نه بوو؟

---

۱ - یه که مین به شی - کومیدی ئیلاهی دانتته.

- نا، هیچ کاریکی سیرکه که هونرمه ندانه نه بوو، مه به ستم... ئه وه بوو
چوونکه کاریکی زالمانه بوو. میشه که رانه بزده کی هات: «زالمانه؟ مه به سستان
پشتمه ریوه که یه؟» بی گومان ئه م کاره وه ک کاری سوارچاکه که و کاری
شاژنی جیژنه که ریگایه که بو ئه وه ی ژیانی پی رابویژی، به لام ئه م کاره
مرؤف والی ده کا که هه ست به رۆژره شی بکات، پیاو سووک ده کات، ئه م
کاره سووکایه تی کردنه به مرؤقایه تی.

- ئیستا پیموایه ئه و ئه م ئیشه ی به قه در هه وه ل جار پیی سووک و
بی بایه خ نه بیته. هه موومان به شیوه یه ک سووکایه تیمان پی کراوه
به لئ،... رهنگه تو ئه وه ت پی دهمارگرژی کی پوچ و بی بایه خ بیته، به لام به
بروای من جهسته ی هه ر ئینسانیک پیروژ و به هاداره، من پیمخوش نییه که
ببینم سووکایه تی پی ده کری و به شیوه یه کی ترسناکی ده ردینن.
- ئه ی ئه گه ر روح و گیانی مرؤفیک سووکایه تی پی بکری؟
راوه ستا، ده ستیکی له سه ر میله ئاسن به ردینه کانی سه ر ته پو لکه که دانا و
ریک روانییه جما.

جماش راوه ستا، ئه ویش به سه یریکه وه چاوی له ئه و کرد و دووپاتی
کرده وه «روحیک؟»

میشه که رانه له پریکدا و به په له دهسته کانی ئاواله کردو گوتی: «ئایا قهت
به زهیتاندا هاتوو که بلین ئه و ژوورچاره رۆژره شه ش روح و گیانی بی -
روحیکی زیندو که له تیکوشانی مرؤقایه تی دا که له نیو قه واره یه کی ناحه زدا
له نیوی رکه ی جهسته دا به ند کراوه و ناچاره پی به ندی له ش بی؟ تو که
سه باره ت به هه موو شتیک ئه وه نده دلۆقان و دل ناسکیت... تو که به دیتنی
جهسته یه کی ئیفلیج له نیو جه ماوه ریکی بی ئه قل و زهنگوله داردا ده ست
ده که یته گریان... ئایا قهت فکرت له روحیکی به ش مه ینه ت کردۆته وه که
ته نانه ت جلیکی چل جار پینه کراویشی نییه تانی پرووت و قووتی سامناکی
خوی پی داپۆشی؟ فکر له روحیک بکه وه که له بهر ته وژی سه رمادا
هه لده له رزی، به لام له بهر شه رم و حه یا و رۆژره شی خوی له بهرانبه ر ئه و
جه ماوه ردا له ئه لف نایه ته بی - ئه و روحه ی که پیکه نینی خه لکی وه کوو

خه نجهری سهر دل ههست پی دهکا، قاقا و پیکه نینی ئه و جه ماوهره وه کوو
 پشکو و ئاگر له شی دانه پلوسی نی ئه و ئازاره به له ش و به روح ههست
 پی دهکات! بیر له و روحه بکه وه که... له پیش چاوی ئه و دل ره قانه به دل
 شکاوی وه په روشی ئه وه یه تی که بوچی کیوه کانیش به سهریدا نارمین...
 په روشی ئه و ره وه ز و بهردانه یه تی که بوچی نایشارنه وه... ئیره یی به و
 مشکانه ده بات که ده توان خویان له کون و قوژبندا بشارنه وه. ئه وه شت
 له بیر نه چی که روح لاله - دهنگیکی نییه تا هاوار و ناله ی خوی پی
 در ببری. ده بی مل که چ بی و مل که چ و دیسانه وه مل که چ بوون، قسه کانم زور
 بی تام و بی مانایه! بو پی ناکه نی؟ - تو هیچ ههستیکی شوخی کردنو قسه ی
 نه قالیته نییه!»

له بیده نگیه کی تاقهت پروکیندا به ئارمی گه راوه و به قه راخ چومه که دا
 که وتنه ری. به دریزی ئه و شه وه جما ته نانه یه ک جاریش نه یه توانی ریگایه ک
 بدوژیته وه بو ئه وه ی بزانی له نیوان ئالوزی ئه و و ئه و سیرکه دا چ پیوه ندیه ک
 له ئارادایه. ئیستاش که به هو ی ئه و گفه و هه لچونه دروونییه وه بریک له
 که لین و قوژبنه کانی ژبانی ناخوشی ئه وه ی بو روون ببوه وه و دلی ببوه
 قولپی گریان. نه یه ده توانی ته نانه ت وشه یه کیش بینیته سهر لینو. می شه که رانه که
 رووی لی وه رگی رابوو و ده پروانییه ئاوی چومه که، له په نای ئه وه وه
 ده رویشته.

له پریکدا رووی تی کرد و بویرانه پیی گوت: «ببوره پیمخوشه بزانی
 ئه وه ی که پیم گوتی به یانی خه ون و خه یالیک بوو. جار جار ئاوا ده که ومه وه
 ئامیزی وه هم و خه یاله وه، به لام نامه وی که که س ئه وه به شتیکی ئاشکرا و
 راست بزانی.»

جما وه لامیکی نه داوه و به بیده نگی که وتنه ری. کاتی به ته نیشته
 دروازه ی ئوفینریدا ده گوزهران می شه که رانه چووه ئه وه به ری ریگاکه و بو
 پریشکه یه کی ره ش دانه وی که به میله ئاسن کانه وه نرابوو.

---

۱ - ئاماژه به و قسه پیشینیانه: کابرای بیرکه ن که هه موو گل و به ردی چاله که ی به سهریدا درمی،
 ده زانی تازه دره تانی نیه ده لی کیوه کان تو خودا ئیوه ش وهرن به سهرمدا. (و)

به دهنگی زور نه رم و هیدی که تا ئه و کاته جما لئی نه بیستبوو گوتی:
«بیچکولانه که ئه وه چونه لیره ی؟ بو نارویه وه بو مالی؟»

پریسکه که جولاهه و به دهنگی ئارام و به دل ته نگیه وه وه لامی داوه. جما هاته پیشی تا ببینی. مندالیکی دهوروبه ری شهش سالانی چلکن، جلوبه ریگی شرولی له بهردابوو وهک گیانداریکی ترساو خوئی له قهراخ ریگاکه گرموله کردبوو. میشه کهرانه دانه ویو دهستی به سهر قژوسه ری شیواوی داهینا. زورتر دانه وی تا باشتر له وه لامه که هی ئه و حالی بی و گوتی:
«بو لیره ی ئیستا تو ده بی له ماله وه بی و خه وتبیتی، مندالانی هاوشانی تو شه وانه نابی له دهره وه بن له بهر سهر ما رهق هه لدین! دهستت بده به من و وه کوو پیاویکی ئازا ههسته سهر پی. ماله که تان له کوئییه؟»
دهستی منداله که هی گرت و هه لیستانده سهر پی، منداله که تووند قیزاندی و به په له خوئی کیشایه دواوه.

میسه کهرانه له سهر ریگاکه چوکی دادا و پرسی: چهن سهیره ئه وه چیه؟
سینیورا چاوی لی بکه؟» سه رشان و کوئی منداله که شه لالی خوین بوو.
میسه کهرانه به دهم دهست به سه ردا هینانیدا گوتی: «پیم بللی بو وات لی ها تووه؟ له جیگایه که وه نه که وتوویته خواره وه، ها؟ نا، که سییک لئی داوی؟
دهم گوت ده بی وابی! کی بوو لئی دای؟»

- مام

- دهی! که هی بوو؟

- ئه مرۆکه به یانی، مهست بوو، منیش - منیش -

- توش چوویته سهر ریگاکه هی - وانیه؟

کاکه چکول، تو نابی بچیه سهر ریگای که سییک که مهسته ئه وانه ئه و کاره یان پی خوش نییه. سینیورا ئه م کورپه هه ژاره چ لی بکه یین؟ روله گیان وهره ژیر شه به قی ئه و چرایه و با چاو له شانته بکه م. دهستت له ملم بهالینه، مه ترسه ئازارت پی ناگه یه نم، زورچاکه گه یشتین!

منداله که هی کرده باوهشی و برديه ئه و به ری ریگاکه و له سهر میله ئاسن بهردینیکی پاندا داینا و سه ری منداله که هی نایه سهر سینگی خوئی و جماش

قوٰله برينداره كهى هه لينا، ئه و جار ميشه كه رانه چه قويه كى له گيرفانى دهرهينا و شان و قوٰلى كوټى منداله كهى هه لدرى. سه رشانى كورپه وه دهر كه وت كه به شيويه كى سه ير بريندار و رهش ببووه وه، برينيكي قوٰلى لى دروست ببوو. ميشه كه رانه دهره كهى خوٰى له سه ر زامه كه دانا تا كوټه كهى له برينه كهى نه خشى و توند به ستى و گوټى: «ئه م برينه بو منداليكى چكولانهى وهك تو زور خراپه، به چى لى داي كه وات ليهاه؟

- به پيمه ره چكوله كه، چووم تا يه سولدوى ١ لى وهرگرم و بچم بو دووكانى ئه و سه ر گوشه يه له وى نه قول و شت بكرم بو خوټم، ئه و يش به پيمه ره چكوله كه لى دام.

ميشه كه رانه ته زوويه كى پى داهاهات و به هينواشيه وه گوټى: «ئايش! زور ديشى وانبيه؟»

- به پيمه ره چكوله كه لى دام... منيش هه لاتم... منيش ئيتر هه لاتم... ئاخىر چوونكه لى دام.

- له و كاته وه تا ئيستا بى ئه وهى فراوينت خواردين هه روا سه رگه ردانى؟ منداله كه به جى وه لام هه نيسكى دها. ميشه كه رانه ئه وى له سه ر ميله ئاسن كه هه لگرت:

- دهى باشه دهى! ئيستا هه موو شتيك جى به جى ده كه ين نازانم عاره بانه يه كمان گير ده كه وى يان نا ده ترسم هه موويان له بهر ده ركى شانوكه ريه كه چاوهروانى مشتەرى بن، ئه مشه وه له وى پرؤگراميكي گه وره چى ده كرى، سينيورا داواى ليبوردين ده كه م له وهى كه ئه م شه وه ئه وه مووه به م لاولادا هه لم سووراندى، به لام...

- پيم خوشه له گه ل تو دا بيم، به لكو بتوانم ياريدەتان بدهم. بيت وايه كه ده توانى به وه موو ريگا دووريه وه ئه وه هه لگري؟ زور قورس نيه؟ - نا، ده توانم سوپاس.

له بهر ده رگاى شانؤدا ته نيا دووسى فايټونى خاليان پهيدا كرد. ئه وانى ديكه هه موويان له وه پيش گيرابوونه وه. شانؤ ته واو ببوو زوربهى بينه رانيش

رۆیشتبۆونەو. نیوی زیتا بە پیتی گەورە لە سەر پلاکاری سەر دیواریک نووسرابوو. ئەو لە بەلتدا سەمای دەکرد. مێشەکه‌رانیە دوای ئەوێی که بە جمای گوت که مێک مەحتەل بیّت، بەرهو دەرگای چونە ژوورەوێی ئەکتەرەکان رۆیشت و لەگەڵ دەرگاوانە که قسە ی کرد: «مادام رینى رۆیشتوو؟»

پیاوێکە وەلامى داو: «نا ئاغا نەرۆیشتوو» و بە سەیریکیە وە روانییه ئەو دیمەنە که کابرایەکی ئاوا پوشتەو پەرداخ مندالیکی هەژاری روت و رەجالی لە باوێش دایە: «پیموايه هەرئىستا مادام رینى بیّت، عارەبانەکه ی مەحتەلی ئەو، بەلى، خەریکە دیت.»

زیتا که قولى خستبوو ناو قولى ئەفسەریکی سوارچاکی شوێرە لاو لە پلکانەکانەو هاتە خوارى زۆرجوان دیار بوو. شنیلکی مەخمەری گول رەنگ که تاییەتی ئۆپیرا بوو و لە سەر جلۆبەرگی شەویەو لە بەری کردبوو و باوێشینیکی گەورەش که لە پەری و شترمریشک دروست کرابوو نابوویە بەر پشوتیئەکه ی. لە بەردەرگای چونە ژوورەو راپوێستا. قولى لە قولى ئەفسەرهکه دەرینا و بە سەیریکیەو لە مێشەکه‌رانیە نزیك بوووەو.

لە ژیر لیویەو گوتی: «فلیس! ئەمە کتیە؟»

- ئەم مندالەم لە سەر شەقام هەلگرتوووەتەو. بریندارە و برسیشیەتی، دەمەوی خیرا بیگەیه‌نمەو مالى، لیزەدا عارەبانەیهک گیر ناکەوئ، هەربۆیە دەم هەوئ لە عارەبانەکه ی تو که لک وەرگرم.

- فلیس! نابی مندالیکی بەرەلاو قیزەون بەریتە ماله‌و! پۆلیس ئاگادارکە تانی بیبەنە هەتیوخانە یان هەر جیگایەکی که پئویست بی، خو تو ناتوانی هەموو سوألکەرەکانی شار...

مێشەکه‌رانیە دووپاتی کردەو: «بریندارە، ئەگەر پئویست بی سبەینی دەتوانی بچى بو هەتیوخانە، بەلام لە پێشدا دەبی ئاگاداری لی بکەم و تیری بکەم.»

زیتا بیزی لیی هەستا و بە توورەیه‌و گوتی: «راست سەریت لە سەر کراسەکه‌ت داناو! چون بیزت دئ ئەو کارە بکە؟ پیسە!»

میشه که رانه به تووره یه وه سه ری هه لئنا و گورانندی: «برسیه تی، تو نازانی برسیه تی یانی چی ده زانی؟»

جما ورده ورده که نزیک ده بو وه وه هاته نیو قسه کانیا نه وه و گوتی: «سینیور ریوارز مالی من نزیکه. وهره با منداله که بو ئه وی به رین. ئه و کات ئه گهر توانیت یه ک Vetturra ای بو بدوز وه بو ئه مشه و جیگایه کی بو دابین ده که م.

میشه که رانه به په له گه راوه و گوتی: «بوتان گرینگ - نییه؟»

- هه لبه ته که گرینگیکی بو ئیوه نییه، شهوت باش مادام ریئی!

قه ره چیه که به سه ردانه واندنیکه فه رمیه وه و به رق هه ستاویه وه شانی هه لته کاند و دیسانه وه دهستی ئه فسه ره کی گرت، داوینی جلو به رگه کانی کو کرده وه و له بهر دم ئه وانه وه به ره و فایتونه که ی خوی رویشته. له بهر پیی قاندرمه ی عاره بانه که دا ساتیک وه ستا و گوتی: «میسوریوارز، ئه گهر بیته خو ش بیته عاره بانه که ت بو ده نیرم بیته به شویتاندا تا تو و منداله که بینیته وه».

- زورچا که نیونیشانه که ی پین ده دم.

هاته سه ر شوسته که و نیونیشانه که ی به عاره بانه چیه که دا و به منداله که ی باوه شییه وه هاته وه بو لای جما.

کیتی نه خه وتوبوو، چاوه روانی خاتونه که ی بوو، ههر که به رووداوه که ی زانی خیرا چوو بو هینانی ئاوی گهرم و که ره سه ی پیویستی تر، میشه که رانه دوا ی ئه وه ی که منداله که ی له سه ر کورسیه که دانا، له په نایه وه به ئه ژنوو ده دانیشته، به هیوری و به ئارامیه وه جله کونه کانی له بهر داده که ند و برینه که ی لیزانانه و به تاقه ته وه بو پیچا.

له ششتنه وه ی برینی منداله که و دهرمان و پیچانی ته واو بوو و له په تویه کی گهرمه وه ی پیچا و جماش به که شه فیکی خوارده مه نییه وه وه ژوور که وت.

بزه یه کی هاته سه رلیو که ده پروانییه روخساری پاک و بیگه ردی منداله که و له میشه که رانه ی پرسی: «نه خو شه که تان ئاماده یه بو شیو خواردن؟ ئه م

خواردهمه نییه م بۆ ئه و هیناوه». میشه که رانه ههستایه سه رپی و جله کۆن و پیسه کانی تیکه وه پینچا و گوتی: بمبووره که ژووره که تم ته واو شیواندوه، به لام سه بارهت به م جلانه، باشتر وایه خیرا له نیو ئاگردا بسوتین، به یانی جلوبه رگی نویی بۆ ده کرم سینیورا ئیوه براندیتان ههیه؟ پیم وایه ده بی که میکی پی بدهین. ئه گهر په له م لی نه که ی ئیستا ده ست و په لیشم ده شورم». منداله که دوا ی ئه وه ی که پینخوره که ی خوارده، کاتیکی که سه ر و قژی هه لشیواوی خوی نابوو به سینیگی میشه که رانه وه، خیرا خه وی لی که وت، جما که یاری ده ی کیتی دها بۆ کۆ کردنه وه ی ژووره که ی و له پشت میزه که دانیشت: «سینیور رپوارز تو پیش ئه وه ی بچیته وه بۆ مالی ده بی شتیک بخوی - نیوه رۆش هیچت نه خوارده، ئیستاش زۆر دره نگه».

— ئه گهر بکری پیمخۆشه ئیستکانیک چایی بخۆمه وه به شیوه ی به ریتانیای ۱. بمبووره که تو م هه تا ئه و دره نگ وهخته راگرتوو و زهحمه تم داوی.

— هیچ نییه، منداله که له سه ر کورسیه که دانن ماندووت دهکا، خوله کیک راوهسته، هه ر ئیستا مه لافه یه ک ده کیشم به سه ر بالنجه کاند. ده تهه وی ئه و منداله چی لیبکه ی؟»

— سبه یینی؟ لئی ده کۆلمه وه تا بزانی که ئایا جیا له و حه یوانه کیویه، خزم و که سی دیکه ی هه یه و ئه گه ریش نه بیی، پیم وایه هه ر وه ک مادام رینی گوتی ده بی بییه م بۆ هه تیوخانه. ره نگه دلسۆزانه ترین کاریکی که ده توانین بۆی بکه ین ئه وه یه که به ر دیک به ملیه وه به ستین و بیخه ینه چۆمه که وه تا نه جاتی بی، به لام ئه م کاره ش بۆمن ئاکامی تالو ناخۆشی به دواوه یه. ئای رۆله گیان! چه نده مه ی نه ت کیش و به دبه ختی! — ته نانه ت وه ک پشیله یه کی به ره لاش توانییت نییه به ره ره کانی بکه ی و له سه ر خۆت که یه وه!

کاتی کیتی که شه فی چایه که ی هینا، کوره که چاوه کانی هه لیتا و دانیشت و به سه ر یکه وه له وانی روانی. هه ر که میشه که رانه ی ناسیه وه که ئیستا ئه وی به پالپشتی خوی ده زانی، به قنگه خشکی له سه ر کورسیله که هاته خوار و

په تووکه‌ی که لئی هالابوو له خوئی ده‌کرده‌وه و به‌رهو لای ئه‌و رویشته تا له باوه‌شیدا ستار بگریته. ئیستا ئیدی بریک بووژابوه‌وه چاوی له ده‌سته خواره‌که‌ی میشه‌که‌رانه کرد که که‌یکیکی پی‌بوو و لئی پرسی: «ئه‌وه چی‌ه؟»

- ئه‌مه! که‌یکه، پیته‌خوشه؟ پی‌م‌وایه ته‌واو تیر بووی، کاکه چکول ده‌بی تا سبه‌ینی راوه‌ستی. من‌داله‌که ده‌ستی هی‌نایه پی‌شه‌وه، ده‌ستی هی‌نا به‌سه‌رکونه برینه‌کانی قامکه‌کانی و جی سووتاویکی گه‌وره‌ی سه‌ر مه‌چه‌کیدا و گوتی: «نا - ئه‌وه ده‌لیم» میشه‌که‌رانه که‌یکه‌که‌ی له سه‌ر می‌زه‌که‌ دانا: «ئه‌مه وه‌ک ئه‌و شته وایه که توش له سه‌ر شانت دایه - که‌سیکی که له من به‌هیزتر بوو لئی دام».

- زورت ئیش پی‌نه‌گه‌یشته؟»

- نازانم - زیاتر له رووداوه‌کانی تر ئی‌شی نه‌بوو، باشه برۆ بخه‌وه، شه‌و دره‌نگه ئیتر نابی پرسیار بکه‌ی.

کاتی که فایتونه‌که گه‌یشته، من‌داله‌که خه‌وتبوو، میشه‌که‌رانه، بی‌ئه‌وه‌ی هه‌لی بستینی، به‌هیواشی هه‌لیگرت و به‌رهو قاندرمه‌کان رویشته، له‌به‌ر ده‌رگا‌که راوه‌ستا و به‌جمای گوت: «ئه‌مرۆکه تو بۆ من فریشته‌ی خیروبه‌ره‌که‌ت بووی، به‌لام به‌بروای من ئه‌مه نابیتته له‌مپه‌ر که له داهاتوودا گوی نه‌ده‌ینه خواست و ویستی دله‌کانمان و له‌گه‌ل یه‌کتری شه‌ره دندووکی بکه‌ین.

- به‌لام من له‌گه‌ل که‌س شه‌ره دندووکی ناکه‌م.

- به‌لام من ده‌یکه‌م، ژیان به‌بی‌قسه‌وباس و شی کردنه‌وه ناخوشه و بی‌بایه‌خه. دیالوگیکی باش خوئی و تامی ژیان، دیالوگ له‌سیرکیکی کۆچه‌ر باشتره!

دوای ئه‌وه، که ئارام به‌خوئی پی‌ده‌که‌نی و من‌داله‌خه‌وتووه‌که‌ی له باوه‌ش دابوو له قاندرمه‌که‌هاته خوارئ.

له يه كې له پوژه كاني هه و ته ی هه وه لى مانگى ژانويه دا، مارتينى كه خه ريكي ناردينى داوه ت نامه بۇ به شدارى كردن له دانيشتنى گشتى مانگانەى كۆميتەى ئە دەبى بوو، وه لاميكي كورتى له لايەن ميشه كه رانه وه پى گه يشت: «بمبورن زورم پى ناخوشه كه ناتوانم بيم.» كه مى نارحەت بوو چونكه له داوه ت نامه كه دا ئاماژه به وه كرابوو كه «مژارى كۆبوونه وه كه زور پيوست و جيگاي سهرنجه» ئە م شيوه كرداره شواليه يه سهره پويانه ، وه ك بلەى له خو بايى بوون ده چوو.

دوايه به دريژايى ئە و پوژه له ناوچه جيا جيا كانه وه سى برووسكه ي هه والى ناخوشيان به ده ست گه يشتبوو، وادياربوو هه ل و مه رجيش هيج له باش نه ده چوو. هه ربويه مارتينى به له ش و به پوچ هه ستى به نارحەتى و دل مه ندييه كى زور كرد، ئە وه كاتيش كه دوكتور پيكاردو له كۆبوونه وه گشتيه كه دا لىنى پرسى: «پيوارز ليره يه؟» به بيزاريه وه گوتى: «نا، وادياره كيشه و ئيشيكي بايه خدارترى بۇ هاتو ته پيشى و نه ي توانيوه بيت يان نه يويستوه بيت.»

گالى به توور په يه وه گوتى: «مارتيني! له راستيدا تو له فلورانسدا يه كى له و كه سانه ي كه له م و له و زور ئيراد ده گرى، هه ركاتيگ به بارى تو

هه‌لنه‌سوریت و هه‌ر کاریکی که بیکات له‌لای تو هه‌له‌یه. کاتی که پیوارز نه‌خۆشه چون ده‌توانی بیت؟»

- کئ پیی گوتی که ئەو نه‌خۆشه؟

- تو نه‌ت‌زانیبوو؟ چوار رۆژه که‌وتوو.

- نه‌خۆشیه‌که‌ی چیه؟

- نازانم پینج‌شه‌مه که بریار وابوو لی‌ره‌بی به هوی نه‌خۆشیه‌که‌وه قه‌راره‌که‌ی دواخست دوینی‌شه‌وه که چووم بۆلای لیم بیست که به هوی نه‌خۆشیه‌که‌یه‌وه نه‌یتوانیوه دیداری له‌گه‌ل هه‌چ که‌سیک هه‌بیت. پیم‌وابوو که ریکاردو ئاگاداری لی ده‌کات.

- له‌م باره‌یه‌وه هه‌چم شتی‌کم نه‌زانیوه. ئە‌مشه‌و ده‌چم بۆلای تا بزانه‌م

پییوستی به چی هه‌یه.

ریکاردو سبه‌ینی به‌یانی که ماندوو و ره‌نگ هه‌لبزرکا بوو چوو بۆلای جما له ژووره چکۆله‌که‌ی‌دا. جما له پشت میزه‌که‌ی دانیشتبوو ریزیک نووسراوه‌ی بژاردن و حساب کردنی بۆ مارتینی ده‌خوینده‌وه که مارتینی به زه‌ره‌بینیک که له ده‌ستی چه‌پیدا بوو و قه‌له‌میکی نووک‌دریژیش که له ده‌ستی راستیدا بوو خه‌ریکی فی‌ربوونی بریک نیشانه‌ی وردی حساب کردن بوو که له سه‌ر وه‌ره‌قی کنتیبیک نووسرابوو. جما به ده‌ستی ئاماژه‌ی پئ کرد که بینه‌نگ بیت. ریکاردو چونکه ده‌یزانی که‌سیکی که خه‌ریکی نویسینی ره‌مز و نه‌ینییه نابی فیکر و زه‌ینی بشله‌ژینی له پشت سه‌ری ئەو له سه‌ر کورسیله‌که دانیشت و وه‌ک که‌سیکی که هیلاکی خه‌و بیت بایشکیکی‌دا.

«2، 40، 3، 70، 6، 10، 3، 50، 4، 10،» ده‌نگی جما بوو که له‌گه‌ل

ده‌نگی ماشینی چاپه‌که‌دا ده‌یگووته‌وه:

«8، 40، 7، 5، 20، 10، سزار رسته‌که ئالی‌ره‌دا ته‌واو ده‌بی.»

بۆ ئەوه‌ی راست له‌و جیگایه‌دا نیشانه‌یه‌ک دانئ ده‌رزییه‌کی به کاغه‌زه‌که‌وه ناو دوايه پووی وه‌رگی‌را: «دوکتور به‌یانیت باش. ده‌لیتی زۆر ماندووی! نه‌خۆشیت؟»

- نا تهنیا زۆر ماندووم، دوئ شەو شەوئیکى ناخۆش و سامناکم له گەل
رپوارز برده سەر.»

- له گەل رپوارز؟

- بەلێ، بە درێژایی شەو له ژوور سەری بەخەبەر بووم، ئیستاش خیرا
دەبی برۆمەووە بۆ نەخۆشخانە بۆلای نەخۆشەکانم. تهنیا لەبەر ئەوە هاتووم
پرسیارتان لێ بکەم که ئایا کەسێک هەیە که چەند پۆژی بتوانیت ئاگاداری
لێ بکات. زۆر نەخۆشە و جیگای مەترسیە، هەلبەتە من تەواو هەولێ خۆم
دەدم، بەلام بە راستی هیچ دەرفەتیکم نییە بە قسەشم ناکات که
پەرەستاریکی بۆ بنیرم.

- نەخۆشیەکی چیه؟

- هۆکاریکی زۆرن که وتوونەتە سەریەک. پیش هەموویان...

- لەپیشدا جارێ نانی بەیانیت خواردووە؟

- بەلێ زۆر سوپاس؛ بەلام رپوارز، بێگومان له گەل نەخۆشینی پۆحی و
شپرزەیی هەستەدەماردا بەرەورپوویە، بەلام هۆی سەرەکی ئەم نەخۆشیە،
برینیکی کۆنە که له چارەسەر کردنیدا کەمتەرخەمی کراوە. بە گشتی ئەو
زۆر له مەترسی دایە، پیموایە ئەم برینە هی شەپەکانی ئەمریکای باشوور بێ.
بێگومان دواي پووداووە که ئاگادارییەکی باشی لێ نەکراوە، رەنگە لهوئ
کارەکانیان بە پەله پەل ئەنجام دابن، هەربۆیە دەبی خۆشحالییش بین که ماوە.
کورتی ببڕمەووە شەپۆلێکی تەب و نوبەتی خەریکە پووی تی دەکا. وەکوو
دیاره نارەحەتی و گرفتارییکی بچووک دەتوانی ببیتە هۆی جەلغەیی خوینی و
سەکتە کردنی...

- یەكجار زۆر جیگای مەترسیە؟

- نا، نا، ئەوەی جیگای مەترسیە له کاتی وادا که نەخۆش کاری کۆتابن و

سەم و دەرمانی شیمیایی مەترسیداری خواردبێ.

- دەبی زۆری ئیش و ژان هەبیت؟

- نەخۆشیی و ژانەکی له رادەبەدەرە، نازانم چۆن خۆی رادەگرێ.

شەوانە ناچار بووم بە تریاک ئێشەکی دامرکینم - رقی دنیا م لەوکارەیه که

دەبىي بەھ شىۋەيە لە سەر نەخۆشىيەكى رۆحى و ھەستەدەمار ئەنجامى
بدەم، بەلام ناچارى ھەرچۆنىك بىت دەبى ئەو ئىش و ژانە دامركىنى.

- پىموايە ئەو ئىش و ژانە لە ناخى ماسولكەژىيەو بىت.

- بىگومان، بەلام بە راستى بە غىرەتە. دويىنىشەو لە سەرەخۆيى و بە
توانايى زۆر سەير بوو كە ئەو ئىش و بركە بىھۆشى نەدەكرد، بەلام لە ئاخى
و ئوخرى شەو وەزەكە ئالۆزتر بوو. پىتان وايە ئەو وەزە نەخۆشە چەندى
خاياند؟ راست پىنچكات ژمىر، كەسشى لىنەبوو يارىدەم بدات بىجگە لەو ژنە
ساحىب مالە نەفامەى كە ئەگەر خانووكەش تىك بىرمايەت بەخەر نەدەھات،
ھەلبەت ئەگەر بەخەبەرىش بەھاتبايەت ھىچ قازانجىكى نەبوو.

- ئەى ئەو كچە سەماكەرە لەوى نەبوو؟

- شتىكى زۆر سەيرىيە؟ مېشەكەرانە ناھىلى كە ئەو لىنى نىزىك بىتەو
سەير لىنى دەترسى. لە سەرىك مەروۇئىكە كە كەم كەس تىي دەگا. تىكلۆيەكە لە
كۆمەلىك دژايەتى و دژبەرايەتى دەروونى.

كات ژمىرەكەى دەرهىنا، بە ناڧايلىكەو چاويكى لىنى كرد و گوتى:
«دەرنگتر دەگەمە نەخۆش خانە، بەلام چىكەم. يارىدەدەرەكەم ناچارە بۆ
ھەوھلەن جار بە تەنبايى و بە بىن كار بكات، خۆزگە لەو پىش ئەمەم
بزانيبايە - دەبوو نەمھىشتايەت ئا بەو شىۋەيە چەند شەو درىژەى ھەبىت.»
مارتىنى ھاتە نىو قسەكانىيەو: «ئەى بۆچى پىنى رانەگە ياندىن كە
نەخۆشە؟ دەبوو ئەوھى زانيبايە كە لە كات و ساتى ئاوا ناسكدا ئىمە بەجىي
ناھىلىن.»

جما وتى: «دوكتور خۆزگە دويىنىشەو بە جىگاي ئەوھى ئەوھندە خۆت
ماندوو كردايە يەككىمانت بانگ بكردايە.»

خاتونى بەرپىز وىستم كەسىك بنىرم بە شوپىن گالى دا، بەلام رىوارز وھا
توورە بوو كە نەموپرا ئەوكارە بكەم. كاتى كە لىمپرسى ئايا كەسىكى وا ھەيە
كە ئەو پىنىخۆش بىن بىت بۆلاى، پىموا بى دەترسا، بركە لىم راما و دوايە بە
ھەردوو دەستى روخسارى خۆى گرت و گوتى: «پىيان مەلى، پىم
پىدەكەن!» دەتگوت لە مېشكىدا بىرەوھرى ژوور و پىكەنىنى تالى خەلكى

بهشته يه کی تیندا زیندوو بوو ته وه. له وکاره ی تی نه گه یستم که بزانه چیه، له سه ریه که به زمانه ئیسپانیای قسه ی ده کرد، به لام نه خوشی وا هه یه که جاری وایه ورینه و شتی سه یر ده کات.

جما پرسى: «ئىستا کئی له لایه؟»

- هیچ کهس. ته نیا ژنه ساحیب مال ه که ی و پیش خزمه ته که ی.

مارتینی گوتی: «هه ر ئیستا ده چم بۆلای.»

«سو پاس. شه وی دیسان دیم بۆلای. له چه کمه جه ی میزه که ی نزیک په نجه ره گه وره که کاغه زیکی لیه که چوونیه تی نه جامی کاریکی له سه ر نووسراوه. تریاکیش له سه ر تا قی هۆده که یه. نه گه ر ئیش و ژانه که دیسان رووی تی کرده وه نه وه نده ی دیاری کراوه بیده یه. نه چی زورتری بده یه. هه رچونکی که پیت باش بو، شووشه که له جیگایه ک دانى که نه توانی بیدۆزیته وه و ناچار بی زورتر بخوات.

کاتى که مارتینی چوه هۆده تاریکه که وه، میشه که رانه خیرا سه ری وه رگیرا و به شیوه یه یکی ناحه ز و نه گونجاو که پیشه ی خوی بوو گوتی: «ئای مارتینی! هاتووی که به هوی بوونی نه و دکومینت و به لگانه وه بمکوژی. جینودان به هوی نه وه ی که دوینئ شه و نه متوانیوه بیمه کۆبوونه وه که بایه خیکی نییه، راستیه که ی نه وه یه که حالم زورباش نه بوو...»

- گویت لئ نه بی له کۆبوونه وه که گه ری. هه ر ئیستاش ریکاردوم بینی،

دوای نه وه هاتووم بۆ ئیره نه گه ر کاریکم له ده ست بی بتوانم بۆتی بکه م.»

میشه که رانه نیوچاوانی تیکنا: «ده ستت خوش بی، به لام له خورای

هاتووی، ته نیا که می نه خوشم.»

له ریکاردوم بیست. پیم وایه دوینئ شه ویش هه تا ده مه و به یان ناگاداری کردووی.

میشه که رانه له حه بیه تدا لئوی خوی توند گه زی: «زورباشم، سو پاس

ده که م. هیچیشم ناوی.»

- زورچاکه، من نه وه له ژورره که ی دیکه دا داده نیشم. ره نگه پیت خوش بی

به ته نیا بی، که لینیکیش به درگاکه نه ده م تا چاوم لیت بی.

- تګایه خوټ مه‌خه زه‌حمه‌ته‌وه، هر به راستی پیوستیم به هیچ نییه. مارتینی به توورپه‌وه په‌ریه نیوقسه‌کانییه‌وه «پیاو قسه‌ی خوږایی مه‌که! له خوږایی بو دت‌ه‌ه‌وئ فریوم بده‌ی؟ پیت‌وايه کویرم نابینم؟ نه‌گه‌ر دت‌وانی ږاکشئ و بیده‌نگ بڅه‌وه.»

چووه ژووره‌ک‌ه‌ی دیکه، درگا‌ک‌ه‌ی کرده‌وه، کتیبه‌ک‌ه‌ی به ده‌ستیه‌وه گرت و دانیشت. خیرا بیستی که می‌شه‌که‌رانه به ناله‌وه جینگلی ئه‌دا، کتیبه‌ک‌ه‌ی نا ئه‌ولاره و گوئی هه‌ل‌خست، که‌مئ بیده‌نگ بوو، دیسان می‌شه‌که‌رانه به نار‌ه‌حه‌تیه‌وه بزوا، دوايه ده‌نگی هاسکه هاسکی هه‌ناسه‌کیشانی و ددانه‌چیرپی بیست تاناله و ئیش و ژانی بشاریته‌وه.

- ږیوارز پیم‌بلئ چیت بو بکه‌م؟

وه‌لامیکي نه‌بیست. مارتینی ژووره‌ک‌ه‌ی پیوا و چووه ژوورسه‌ری. می‌شه‌که‌رانه به روخساریکی ږه‌نگ‌په‌ریوو و سامناکه‌وه لی پی‌رووانیو و دوايه به بی‌ده‌نگی به‌سه‌ر گوتی «نا».

- که‌میکي ترت تریاک ده‌وئ؟ ږیکاردو وتی نه‌گه‌ر ئیش و ژان زورتر هیرشی بو هینای دت‌وانی که‌میکي تر بڅوی.

- نا، ده‌ستت خو‌ش‌بیټ، دت‌وانم که‌میکي تریش ددان به‌سه‌ر جه‌رگمدا داگرم نه‌گه‌ر دوايه خرابتر بووم ده‌یخوم.

مارتینی شانی هه‌لته‌کاند، له په‌نایه‌وه دانیشتوو به قه‌یرایی یه‌ک کات ژمیری ته‌واو لی پی‌رووانی. دوايه هه‌ستا و تریاکه‌ک‌ه‌ی هینا: «ږیوارز ئیتر نایه‌لم ئه‌و وه‌زعه دریژه‌ی هه‌بئ نه‌گه‌ر تو‌ئه‌توانی خو‌ږاگرپی، من ناتوانم، ده‌بئ بیخوی.»

می‌شه‌که‌رانه بی‌قسه‌ لئ کردن خواردی، ئیتر چاوه‌کانی له سه‌ریه‌ک دانا و ږووی وه‌رگیرا. مارتینی دانیشته‌وه و گوئی‌دایه ده‌نگی هه‌ناسه‌کیشانی که ورده ورده ئاسایی ده‌بوو.

می‌شه‌که‌رانه ئه‌وه‌نده ماندوو بوو نه‌گه‌ر خه‌وی لئ که‌وتبایه به ئاسانی هه‌لنه‌ده‌ستا. هه‌ربویه مه‌ودایه‌کی زور بئ‌ئوه‌ی بجولیته‌وه خرپ لی‌خه‌وت. مارتینی به دریژایی ئه‌و ږوژ و شه‌وه زورجار لی‌ی نزیک بووه‌وه و له‌و

جسته بی جووله یه ی پووانی که بئجگه له هه ناسه کیشان نیشانه یه کی تر له ژیان و مانی له ودا به دی نه کرد. روخساری وا هه لیزرکابوو که ئاخره که ی ترسیکی سه یر دایگرت، ئه گهر تریاکیکی زوری پئ دابی چی ده بی؟ دهسته چه په ئازار دیتوو هه کی که له سه ر مه لافه که بوو ئارام بزواند تا به خه به ر بیئ، له پریکدا قوئی کراسه که ی که دوگمه که ی داخرابوو لادا و بریک زام و برینی قوول و سامناک له مه چه کیه وه تا ئانیشکی به دهر که وت.

دهنگی ریکاردو له پشتت سه ریه وه هات: «ئه م دهسته کاتی تازه بوونی برینه کان حه تمه ن جوان و ریکو پیک بووه.»

.ناه ئاخره که ی هاتی! ریکاردو، بروانه، ئه م پیاوه ده بی هه ر بخه وی، ده سه عات له وه پیش که میکم تریاک پیدا و له وکاته وه تا ئیستا ته نانه ت ماسوولکه یه کیشی نه بزواندوو.

ریکاردو دانه وی و له په نایه وه گوئی هه لخت: نا زور ئاسایی و له سه ره خو هه ناسه هه لده کیشی، هه ر له به ر کزی و لاوازیه تی، دوی شه ویکی ئاوا ناخوش و پر زه حمه ت چی که ت لیی ده وی؟ رهنگه تا پیش گزنگی به یانی شه پۆلیک ئیش و ژانی تر رووی تی بکا، حه تمه ن که سیک ده بی له ژوور سه ری بی.»

گالی به خه به ر ده بی، گوتویه تی کات ژمیری 10 دیم بو ئیره.
- ئه وه کات ژمیر نزیک 10یه، باشه باشه، خه ریکه هه لده ستی! خیرا به پیش خزمه ت کاره که بلی سووپه که گهرم کاته وه. ئارام... ئارام، پیوارزا!
- ده ی ده ی پیاو پیویست ناکا شه ر بکه ی، خو من ئوسقوف نیم!

میسه که رانه به روخساریکی سامناکه وه له جی ده رپه ری. به زمانی ئیسیانیایی به په له گوتی: «نوبه ی منه؟ خوله کیک ئه و خه لکه سه رگه رم که، من - ناه!

ریکاردو نه مزانی لی ره ی.
چاویکی به ده ور به ریدا گیرا و ده تگوت که میک گیز بووه ده ستیکی به هه نییه دا هینا: «مارتینی! پیم سه یر بوو پیم وابوو رویشتوو ی. حه تمه ن ده بی خه وت بیتم.»

- لەم دە کات ژمێردا وەکوو کیژە جوانەکەى چیرووکی پەریەکان خەوت
لێکەوتبوو ئیستاش دەبێ کەمیک سووپ بخۆیت و دیسان بخەویەو.
- دە کات ژمێر! مارتینی لەو بەینەدا تۆ حەتمەن لێرە نەبووی؟

- با، لێرەبووم، وەردە وەردە ترسم لێ نیشتبوو نەکا تریاکم زۆر پێ دابیتی.
مێشە کەرانی بە سەیریکەو چاویکی لێ کرد: «شانسی وات نییە! ئەو کات
دانیشتنەکانی کۆمیتە زۆر ئارام دەبوو؟ پیکاردو چیت لە پۆحی من دەوێ؟
تۆ خودا لە کۆلم بەو نەتوانی؟ من بیزارم لەوێ کە دوکتورەکان لە
دەورو بەرم بن.»

- زۆر باشە، ئەمە بخۆ، جا لە کۆلت دەبمەو. یەك دوو پۆژیکی دیکە
دیمەو بە بۆلات ئەو کات بە باشی معاینەت دەکەم، پێم وایە ئەو قەیرانە
مەترسیدارەى لێ دوورکەوتبیتەو. زۆریش لەو مردوانە ناچێ کە لە
گۆرستانەو هەلات بیتن.

- ئاها، هەر بەو زوانە چاک دەبمەو، سوپاست دەکەم ئەو کێیە - گالیە؟
پێم وایە ئەمشەو ئێرە دەبیتە کلۆکسیونی رەحم و دلسۆزی و دلۆقانی.
- من بۆیە هاتووم کە ئەمشەو لەلات بمێنمەو.

- قسەى خۆرایى مەکە! من کەسم ناوێ، پڕۆنەو بەو مالى خۆتان،
هەمووتان پڕۆنەو. ئەگەریش ئەو ژان و بڕکە ئەو کەم بگرێ ناتوانن یاری دەم
بدەن، ئیتر نامەوێ تریاک بخۆم، باشتر وایە کارەکە یەکلا بیتەو یان
گال دینی یان پەمۆ.

ریکاردو گوتی: «دەبێ بلیم بە داخەو قسەى تۆیە، بەلام گرتنە پێشى ئەو
بپیارە زۆریش ئاسان نییە.»

مێشە کەرانی بە بزەیکەو سەرى هەلێنا: «مەترسە! ئەگەر قەرار بوایە
کاری وا بکەم دەبوو زۆر لەو پێش بکرایە.»

ریکاردو بە بێ مەیلیکەو وەلامی داو: «ئەو نە بزانی کە ئەمشەو بە تەنیا
نابێ. گالی ئادەى تا ئەو دیو وەرە. دەمەوێ قسەت لەگەڵ بکەم، من دەپۆم
شەوت باش پێوارن، سبەینى دیمەو»

مارتینی ویستی لەگەڵ ئەوان بچیتە دەرەو دیتی کە سێک بە هیواشی
بانگی دەکا. مێشە کەرانی دەستی بۆلای ئەو راداشت.

- دەستت خوشت بێت، سوپاست دەکەم.

- ئا، لەو قسانە گەڕێ بێهۆ.

دوای ئەوێ دەوێ کە ریکاردو روشت مارتینی لەو دیوێ دیکە کەمیک لەگەڵ گالی قسەێ کرد. هەرکە درگاکەێ کردووە کە بروت، دەنگی عارەبانەیهکی گوی لێبوو کە لەبەر درگای باخەکەدا راوہستا و دیتی کە ژنیک لێی دابەزی و لە شەقامی باخەکەدا بەرەو ئێرە دیت.

ئەم ژنە زۆر جوان بوو وادیارە کە لە میوانییەکی شەوانەدا دەگەرپاوە. وەک ریز لێ نانیک کلاوہکەێ لە سەر خوی لابرد و لە قەراخ شەقامەکە راوہستا تا ئەو بروت. دوایە چووہ کولانیکێ تاریکەوہ بەرەو تەپکی پوجیا ئەمپریال. لەنێو باخەکەدا خیرا گەرپاوە، دەنگی هەنگاویکی بە پەلەێ هاتە گوی لە ئەوسەری کولانەکەوہ. زیتا گوتی: «خولەکیک راوہستە!»

کاتی کە مارتینی گەرپاوە تا بیینی، زیتا راوہستا و دوایە لە حالیکدا کە دەستی بەسەر و پرچیدا دەهیتا، بە هیواشیەوہ بەرەولای ئەو هات، لەو کولانەدا تەنیا چرایەک دایسا ئەویش لە قوژبنیکدا بوو و لەبەر شەوقی چراکە زیتای دیت کە نارەحەت یان شەرمەزار بوو، سەری دانەواندبوو.

زیتا بێ ئەوێ سەری هەلێنی پرسی: «ئەری چۆنە؟»

- لەچاوی بەیانی زۆر باشترە. ئەمڕۆ لە چاوی دینی زۆرتر خەوتووہ، وادیارە بەرەو باشی دەروت پیموایە ئیدی جیکای مەترسی نییە. زیتا هەر وای چاوی بریبووہ سەر ئەرزی.

- ئەمجارەیان ئیش و ژانەکەێ زۆری پەرە ئەستاندبوو؟

- پیموایە قەد بە قەدەرایێ ئەمجارە برک و ژانەکەێ بلیسەێ نەستاندووہ.

- منیش پیموایە. کاتی کە ناھیلی من بچمە ژوورەکەیهوہ نیشانەێ ئەوہیە کە حال و دەزعی باش نییە.

- بە بەردەوامی ئەم شەپۆلە ئیش و ئوفەێ لەگەڵە؟

- کات و ساتیکێ تاییەتی و مەعلومەێ نییە... لەپرێکدا وای لێدی. هاوینی رابردوو لە سوئیس زۆر باش بوو، بەلام زستانی رابردوو کە لە ویەن بووین زۆر خراپ و جیکای مەترسی بوو. لە سەریەک چەند رۆژیک نەبھیشت لێی نزیک بيمەوہ. هەرکاتی کە نەخۆش دەکەوئ ناھیلی لێی نزیک بيمەوہ. حەز بە تەنیاپی

دهکا. سه‌ریکی هه‌لینا و دیسانه‌وه له ئه‌رزى پووانى و گوتى: «هه‌میشه و هه‌موو جارێ که ده‌یزانى شه‌پۆلى ئیش و نه‌خۆشینه‌که‌ی لى نزیك ده‌بیته‌وه به بیانوویه‌که‌وه ده‌یناردم بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کى سه‌ما کردن، کونسیرتیک یان بۆ جینگایه‌کى دیکه‌ی ده‌ناردم و دوايه درگای ژووره‌که‌ی له سه‌ر خۆى گاله‌ ده‌دا به دايم به‌ دزیه‌وه ده‌گه‌رامه‌وه و له‌پشت درگای ژووره‌که‌ی داده‌نیشتم. ئه‌گه‌ر بیزانیایه له تووره‌یاندا وه‌کوو شیت که‌فى هه‌له‌چاند. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر سه‌گه‌که‌ بینووزاندايه‌ت ده‌به‌یشت بچینه‌ ژووره‌وه، به‌لام ئیزنى به‌ من نه‌ده‌دا بچمه‌ ژوورێ، پیم‌وايه زۆرتر سه‌رنج ئه‌داته سه‌ر سه‌گه‌که‌ تا من.»

وادياربوو ئه‌و وه‌زعه‌ى ميشه‌که‌رانه بۆ ئه‌و بايه‌خیک و ته‌وفیریکى وای نیه‌، قسه‌کانى بۆنى گله‌یى و گازنده‌یان لى ده‌هات.

مارتینى به‌شه‌یوه‌یه‌کى دۆستانه‌وه گوتى: «هه‌یوادارم ئیتر ئاوا خراپ و ئالۆز نه‌بێ. دوکتور ریکاردو چوار چاو به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌تى، به‌لکوو بتوانى بۆ هه‌میشه‌ ده‌رمانى کاو له‌و بشیویه‌ رزگارى بکات. هه‌رچى بى ئه‌م ده‌وا و ده‌رمانه‌ بۆ ئه‌و کاریه‌ره، به‌لام له‌بیرت نه‌چى جاریکى دیکه‌ خیرا به‌ ئیمه‌ بلێ. ئه‌گه‌ر زووتر بمانزانیایه زۆر که‌متر ئازارى ده‌کیشتم. شه‌وت باش!»

ده‌ستى برده‌ پێش، به‌لام زیتا به‌ په‌له‌ خۆى کیشایه‌ دواوه: «من تى‌ناگه‌م بۆچى ده‌ته‌هوى له‌گه‌ل گراوێى ئه‌ودا ته‌وقه‌ بکه‌ی.»

مارتینى به‌ ناره‌حه‌تیه‌که‌وه گوتى: «هه‌رچۆنیکت پى‌خۆشه‌.»

زیتا لاقى به‌ ئه‌رزیدا کوتا و به‌ چاوى زه‌ق و پى له‌ تووره‌یه‌یه‌وه گوراندى: «من ر‌قم له‌ هه‌مووتانه، له‌ هه‌مووتان! ئیوه‌ دینه‌ ئیره‌ وله‌ گه‌لیدا باسى کیشه‌ى سیاسى ده‌که‌ن، ده‌یه‌لێ ئیوه‌ شه‌وى له‌لای بمینه‌وه و بۆ دامرکاندن و سوکناى ئیش و ئازارى ده‌وا و ده‌رمانى بده‌نى، به‌لام من ناویرم له‌ که‌لینى ده‌رگاکه‌شه‌وه‌ چاوى لى‌بکه‌م! له‌گه‌ل ئیوه‌ چ خزمه‌مايه‌تیه‌کى هه‌یه‌؟ ئیوه‌ چۆن به‌ خۆتان ئیجاره‌ ئه‌ده‌ن بین بۆ ئیره‌ و ده‌تانه‌وى ئه‌وم لى‌بستین؟ له‌ هه‌مووتان بیزارم! بیزارم! بیزار!»

پى‌به‌دل ده‌گریا، هه‌لاته‌ نیو باخه‌که‌وه و به‌ توندى درگاکه‌ى داخست. مارتینى، هه‌روا که‌ به‌ره‌و خواروى کۆلانه‌که‌وه ده‌رپیشتم، له‌ دلێ خۆیدا گوتى: «سه‌یره! به‌ راستى ئه‌م ئافه‌رده‌ ئاشقى ئه‌وه! زۆر سه‌یره...»

چاک بوونه وهی میشه کهرانه زوری نه خایاند. ریکاردو له پاش نیوه رۆیه کی
 حه وته که ی دیکه دا دیتی که جلوبه رگیکی راحه تی شیوه تورکی نیو مالینی
 له بهردا بوو و له سهر کورسیله که دانیشتبوو و له تهک مارتینی و گالی
 سه رقالی قسه کردن بوو. ته نانهت وای لی هاتبوو که ئیشتیای چوونه
 دهره وهی ده کرد. ریکاردو به و پیشنیاره ی بریک پیکه نی و پرسى که ئایا
 پیی خۆشه به دریژایی شیودۆلی فیزولدا گه ریانیکی هه بی و دیسان به
 ته و سیکه وه پیی گوت: بۆ جی گۆرکیش بی ده توانی بچی گراسینییه کان ببینی.
 دلنیام که سینیورا به دیتنت خۆشحال ده بی، به تایبته ئیستا که رهنگی
 مردووت لی نیشته و رۆخساریکی جوان کیلانهت هه یه!»

میشه کهرانه به کزه لۆکیه وه سهری به لاوه ناو دهسته کانی هه لپیکا: «ئای
 خودایه، هه ره له بیریشم نه بوو! حه تمه ن واده زانی شه هیدیکی ئیتالیا هاتوه
 بۆلای و سه بارهت به نیشتمان و وه ته ن په رهستی له گه لمدا ده دوئ. منیش
 ده بوو ئه و رۆلهم به باشی بگی رابایه و به وم بگوتایه که له و چاله ره شه دا
 لهت له تیان کردم و دیسانه وه به شیوه یه کی زور ناریک و ناشیرین پیکه وه یان
 لکاندوم، ئه ویش ده یویست ریک و راست له وه ئاگادار بی که هه ست و
 ئی حساسی مرقایه تی له و رپودا وه دا چۆنه، ریکاردو باوه ر ناکه ی که ئه و
 قسانه ی پی راست ده بوو! من له سهر ئه و خه نجیره سوور پیستیه و کرمی

کوله‌که‌ی نیو شووشه‌ی ژووری کاره‌که‌ت گریو ده‌که‌م که هه‌موو درۆیه‌کی چکۆله و گه‌وره‌ی من باوه‌ر ده‌کات. پېشنیاریکی باش و به‌جییه و اباشه خیرا ئەو گریوهم له‌گه‌ل بکه‌ی.»

- زۆر سوپاست ده‌که‌م، من وه‌کوو تو‌حه‌زم له ئامرازی کوشت و کوشتار نییه.

- ده‌ی باشه ئە‌ی له‌گه‌ل کرمی کوله‌که‌که چۆنی خو ئەو وه‌کوو خه‌نجیر که‌س ناکووژیت و دوا‌ی ئەوه خو هیچ جوانییه‌کی تیدا نییه.

- به‌لام دۆستی ئازیز راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که من کرمی کوله‌که‌م ده‌وی، به‌لام خه‌نجیره‌که‌م ناوی مارتینی من ده‌بی خیرا برۆم، ئاگاداری له‌م نه‌خوشه سه‌ره‌رۆیه به‌عۆده‌ی تو‌یه؟

- تا سه‌عاتی 3. من و گالی ده‌بی بچین بو‌سان‌مینائۆ. سینیورابوولا قه‌راره تا من دیمه‌وه لی‌ره بی.

میشه‌که‌رانه قوت‌بووه‌وه و به‌شیوه‌یه‌کی سامنا‌کانه‌وه دووپاتی کرده‌وه: «سینیورابوولا! زۆر سه‌یره مارتینی ئەو هه‌ر نابج بیت! من نایه‌لم که خاتوونیکی ئاوا به‌ریز له‌به‌ر من و نه‌خۆشینی من بکه‌وێته زه‌حمه‌ت و ده‌ردی سه‌ری. دوا‌ی ئەوه له‌کویدا ده‌بی دانیشی؟ ئەو قه‌د ئەم ژووره‌ی پی‌خۆش نابیت.»

ریکار دو به‌پیکه‌نینه‌وه پرسی: «له‌که‌یه‌که‌وه ئاوا پینه‌ندی داب و نه‌ریتی میوانداریه‌تی بووی؟ کاک‌ی من سینیورابوولا له‌په‌ره‌ستاری و ئاگاداریه‌تیدا مامۆستای هه‌موومانه ئەو له‌مندالیه‌وه په‌ره‌ستاری له‌زۆر که‌سی نه‌خۆش کردووه و ئەم کاره زۆر باشتر له‌و ئافه‌رته خیرخوازانه‌ی کلیسا که من ده‌یاناسم به‌رۆیه ده‌بات. جا ئە‌گه‌ر وابی یانی ئەو پی‌ی خۆش‌نابی که بیته هۆده‌که‌ی تو‌وه؟ سه‌یره! چه‌تمه‌ن له‌گه‌ل ئەو ژنه‌ گراسینییه لیت گۆراوه! مارتینی ئە‌گه‌ر قه‌راره ئەو بیت پی‌ویست به‌وه ناکا که من ڕی و شوینی کاره‌که‌ی بو بنوسم. ئە‌ی هاوار نیوسه‌عات له 2 گوزه‌راوه، دره‌نگ که‌وتم!»

- ده‌ی ریوارز، پیش ئە‌وه‌ی که ئەو بیت درمانه‌که‌ت بخۆ.

ئە‌وه‌ی گوت و به‌شووشه‌یه‌ک درمانه‌وه له‌قه‌ره‌ویله‌که‌ نزیک بووه‌وه.

میشه که رانه ورده ورده نه خۆشیه که ی دهره وی و به سه ری دا زال ده بو و، به لام به هوی ئه وه ی که زور له جیگادا که وتبوو بی تاقه ت ببوو خه ریک بوو په ره ستاره دلسۆزه کانی خوی وه ره ز ده کرد.

- خودا ئه م ده وا و دهرمانانه له به ی ن به ری! خو ئیستا ئیش و ژانی کم نییه بوچی هه ر ده تانه وی ئه م ترش و تالانه م دهرخوارد ده ن؟

- ته نیا له به ر ئه وه یه که نامانه وی دیسانه وه نه خۆشینه که ت سه ره له داته وه. بی شک خو به ته مانیت له پیش چاوی سینئورابوولادا له به رده م ئیش و نازاره که ت به چۆکدا بنییت و ئه ویش ناچار بی تریاکت بداتی.

- برای به ریز، ئه گه ر ئه و ئیش و ژانانه بیانیه وی سه ره له دهنه وه، ئه وه دینه وه. وه کوو ئیشی ددان نییه که له و شه ره ته هیچ و پووچانه ی ئیوه بترسی و هه لی. قازانجی ئه م ده وا و دهرمانانه به قه در که ره سه ی کایه کردنی مندالیکه که بیه وی نیومالیکه ئاگر گرتوو بکووژینیته وه، به لام بلیم چی پیم وایه ئیوه هه ر به قسه ی خۆتان ده که ن.

ئیسیتیکانه که ی به دهستی چه پیه وه گرت. دیتنی ئه و هه موو برینه سه یر و سه مه ریه گالی خسته وه یادی مژاری وتووژیه که ی ئه و جارهیان لینی پرسى:

«ئهرى، چۆن بوو ئه م هه مووه نازارت دیتوه؟ له شه ردا، ها؟»

- هه ر ئیستا پیم نه گوتی که له گرتووخانه یه کی تاریک و تنوک و نه نیتیدا

بوو.....

- به لی ئه م شروبه کردنه بابته ی سینئوراگراسینییه. هه ر به راست پیم وایه ئه م پووداوه له شه ری بره زیل ادا بووه.

- به لی له وی زور بریندار نه بووم، دوايه که له ناوچه شاخوایه شاغیه کاندئا

بو راو ده چووم، ورده ورده زورتر بریندار بووم.

- به لی هاوری له گه ل شاندىکی زانستی. ده توانی دووگمه ی کراسه که ت

داخه ی. کاره که م ته واو بوو، وادیاره له وی ژیانیکی پر چه رمه سه ریت بووه. میشه که رانه له سه رخۆ و ئارام گوتی: «به لی، وایه، هه لبه ت مروّف ناتوانی

---

۱. رهنه ئاماژه یه ک بیته بو شوړشی بره زلیه کان دژ به ده سه لات دارانی پورته قالی که «گاریبالیدی» ش له و شه ردا به شدار بوو.

لهو ناوچه شاغيانه دا به ئاسوودهگي و بي خه م بژي . هه ر پوژهي گونگه ليكي تووش ئه بيت. زور دهگمه نه ئه گه ر جار جار پووداويكي خوش و باشت بيته سه ر پي.»

- به لام راستيه كه ي ئه وه يه كه من تبي دامام كه تو چون ئه وه موو ئازاره ت بينيوه مه گه ر ئه وه ي له گه ل حه يوانتيكي كيوي درهنده پووبه پوو بووبيتويه وه - بو وينه ئه م برينانه ي سه ر قولت هي چيه .
- ئه مه له راوي يوزپلينگدا واي لي هات. چاو لي كه من ته قه م كرد..... له درگاكه يان دا.

- مارتيني، ژووره كه ريكويپيكه؟ به لي؟ ده تكيه درگاكه بكه وه. سينيورا بمبووره كه ناتوانم له بهرت هه ستم.

- هه لبه ته كه نابي هه ستي، من وهك ميوانتيك نه هاتومه ته ئيره. سزار كه مي زوتر هاتووم گوتم نه وهك به په له بي بو روويستن.

- چاره گيكي ديكه ش ده ميتمه وه پوو پووشه كه ت له ژووره كه ي ديكه داده نيتم. قه رتاله كه ش ببه مه ئه وه ديو؟

- ئاگات لي بي هيلكه ي تازه يه. كي تي ئه مرؤكه به ياني له مونت ئوليورتو هيناويه تي. سينيور ريوارز كه ميكم گول بو هيناوي. ده زانم حه زت له گوله.

له په ناي ميژه كه وه دانيشت. گوله كاني ريكويپيك كرد و خستنييه ناو گولدانه كه.

گالي گوتي: «ده ي ريوارز، دريژه ي راوي يوزپلينگه كه ، كه ئيستا لي ي ده دواي بو مان باس بكه.»

- به لي! سينيورا، گالي سه باره ت به ژيان و به سه رهاتي من له ئه مريكاي باشوور پرسيا ري لي كردم و منيش بو م باس ده كرد كه چون قول ي چه پم بريندار بوو. ئه م رداوه م له پيرو به سه ر هات. ئيمه بو راوي يوزپلينگ له

چومه كه ده په رينه وه؛ كاتي كه ته قه م له وه جانه وه ره كرد، بارووته كه ئاوري نه گرت، ئاو دزه ي كرد بو ه ناو بارووته كه، سروشتيه ئيدي يوزپلينگيش

مه حته ل نه بوو تا من كاره كه م ريكويپيك بكه م و ئه مه ش ئاكامه كه ي.

- حه تمه ن ده بي رووداويكي خوشيش بووي.

- زۆریش ناخۆش نه بوو! ههلبهته مرۆف دهبی له بهرانبه رپو داوه کانداهک کئو رپاوهستی، بهلام به گشتی ژیانیکی ناخۆش نییه، بۆ وینه رپاوی مار... دهستی کرد به چه نه وه ری و له سه ریهک قسه ی خۆش و نوکته گێرانه وه سه بارهت به شه ری ئارژانتین. شانیدیکی نیردرای بره زیلی، به هه لۆ رپاو کردن، چه رمه سه ری دیتن له گه ل شاغیهکان و بوونه وه ره درندهکان. گالی وهک مندالیک که به بیستنی ئه فسانه یهک به که یف و دل خۆش دهبی په یتا په یتا ده په ریه نیو قسه کانیه وه تا پرسیاریکی لی بکات. ئه و رۆحیکی سروشتی ئاسای ناپلی هه بوو که شتهکان خیرا کاریگه ریان له سه ر داده نا و هه موو شتیکی هه ست بزوینی خۆش ده ویست.

جما که ره سه ی شت چینه که ی له قه رتاله که ده رهینا و چاو و دهستی که وتنه کار، بی دهنگ گوئی راداشتبوو. مارتینی نیوچاوانی تیک نابوو به گشتی به دلی نه بوو ئه و جو ره ی که ئه و قسهکانی ده گێرپایه وه، پیی وابوو زۆر له خۆرازیه و به خۆدا هه ل گوتنه. ئه و پیاوه ی که هه وتوو یهک له وه پیش له به رچاوی ئه و زۆر به بره شتانه توانیبوو ی له به رانبه ر ئه و ئیش و ئازاره دا خۆ راکرئ ئیستا له هه موو کرده وه و هه لس و که وتیهکانی بیزار ببوو.

گالی به ئیره ی بردنیکی زۆر مندالانه وه هه ناسه یهکی هه لگیشا و گوتی: «بی شهک ژیانیکی گه ش و رپوونت هه بووه! پیم سهیره که بۆچی بره زیلت به جئ هیشتوو. هه تمه ن ئه و ولاتانه ی دیکه ئاوا هه ست بزوین نه بن.»

میشه که رانه گوتی: «پیم وایی پیرو و ئیکوادۆر له هه موو جیگایهک بۆ من خۆشتر بوو. به راستی ئه وی ناوچه یهکی سه ره سه وز و دل رپینه. ههلبهته زۆر گه رمه. به تاییهت له ئیکوادۆر و ئه و ناوچانه ی قه راخ ده ریا، مرۆف به زهحمهت ده توانی ساتیک له وی هه لکا، به لام سروشتیکی بی هه د جوان و له بهر دلانی هه یه.»

گالی گوتی: «به رپای من ژیانیکی ته واو ئازاد له و ناوچه سروشتیه ی که دهستی مرۆقایه تی نه ی چرژاندوو له هه موو جیگایهکی تر دل رپین تره. مرۆف توانایی خوی و ههستی ئینسانی بوونی خوی، له وی باشتر هه ست پئ دهکا تا له م شاره گه وره و پر هه شیمه تانه دا.»

میشه که رانه وه لّامی داوه: «به لّی، ئه مه...»

جما سه‌ری له سه‌ر کاره‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و پروانییه میشه که رانه، میشه که رانه له پریکدا سووره‌لگه‌را و قسه‌که‌ی خو‌ی بری. هه‌موو که میک بیده‌نگ بوون. گالی به په‌رۆشییکه‌وه گوتی: «خو ئیش و ژانه‌که‌ت دیسان ده‌ستی پین نه‌کردۆته‌وه؟»

- شتیکی وا نییه زۆر سوپاس، هیوادارم بی‌حورمه‌تیم پین نه‌کردبیتی. مارتینی به ته‌مای برۆی؟

- به لّی گالی برۆین، دره‌نگ ئه‌که‌وین.

جما له‌گه‌ل هه‌ردووکیان چوو هه‌ری و خیرا به لیوانیک شیره‌وه که هیلکه‌یه‌کی تیدا شله‌قاندبوو هاته‌وه ژووری.

به حورمه‌تیکی به برشتانه‌وه گوتی: «تکایه ئه‌مه بخو.» و دیسانه‌وه ده‌ستی کرده‌وه به شت‌چینه‌که‌ی، میشه که رانه‌ش به‌دل خو‌شیه‌وه به قسه‌ی کرد، نزیکه‌ی نیوسه‌عاتیکی هیچیان قسه‌یان نه‌کرد، ئاخه‌که‌ی میشه که رانه به ده‌نگیکی زۆر ئارامه‌وه گوتی: «سینیورا بوولا!» جما سه‌ری هه‌لینا. میشه که رانه هه‌روا که سه‌ری داخست‌بوو ریشکۆی مافوره‌ی سه‌ر قه‌ره‌ویلکه‌ی لی‌ده‌کرده‌وه: «تۆ باوه‌رت به‌وه نه‌کرد که قسه‌کانی ئیستای من راست بن.»

جما به نه‌رمی وه‌لامی داوه: «شک له‌وه‌دا نییه که درۆت ده‌کرد.»

- راست ده‌که‌ی، هه‌موو ئه‌و قسانه‌ی که کردم درۆ بوون.

- مه‌به‌ستان له شه‌ره‌که‌یه؟

- مه‌به‌ستم هه‌موو شتیکه، من قه‌ت له شه‌رپدا نه‌بووم، به‌لام سه‌باره‌ت به لیژنه‌که هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل چه‌ند رووداو‌یک به‌ره‌و‌وو بووم، زۆربه‌ی ئه‌و داستان و به‌سه‌ره‌اتانه راسته، به‌لام به هۆی ئه‌وانه‌وه نه‌بوو که بریندار بووم. تۆ له درۆیه‌کدا راستیه‌کانت پین درکاندم هه‌ر بۆیه پیم‌وایه ده‌بی ئاماژه به هه‌موو رووداوه راستیه‌کان بکه‌م.

جما پرسی: «پیت‌وانییه، که ئه‌و هه‌مووه درۆ کردنه خه‌سار کردنی

توانایی و وزه‌ی له‌شه؟ پیم‌وایه ئه‌م کارانه بایه‌خی ماندوو بوونه‌که‌ی نییه.»

- ئەگەر تۆ بە جىگای من بايهى چت دهکرد؟ ئەمە قسهى پيشينيانى ئىنگليسيه. خۆ دهزانی: «پرسیار مەكە تا درۆت لەگەل نەكەن.» بۆ من هیچ خۆشى و چيژيكي تيدا نيهه كه ئاوا سووكايهتى به خەلكى بكەم، بەلام كاتى كه ئەوان لەهوى ئيفليج بوون و نووستانيم دهكۆلنەوه منيش دەبى بەشيويهك وهلاميان بدهمهوه. دواى ئەوه كاتى كه مرۆف ناچاره درۆ بكات دەبى چيروكى زۆر باشيش بخولقيني. ئاگات لى بوو كه گالى چەندەى پى خۆش بوو؟»

- تۆ پى خۆش بوونى گالىت له بهياني راستيهكان پى باشتره؟
 ميشه كه رانه كه ريشكوويهكى لهت كراوى له دهستدا بوو سهرى هه لينا و گوتى: «بەراسته! دهتويست ههروا سووك و ئاسان راستيهكەيان پى بلیم؟
 پيش ئەوهى كه بم گوتايه زمانى خۆم دهقرتاندا!»
 پاشان به پهله كرديكي خه جاله تيانه وه دريژهى پى دا: «قهه راستيهكانم له لای كهس نه دركاندوو، بەلام ئەگەر چهز و خووليای بيستنتيت هه بى بۆتانی دهگيرمه وه.»

جما به بيدهنگيه وه كاری چينه كهى نا ئەولاوه. به پرای ئەو له دهروونى ئەم مرۆقه ناله بار و تووره يه دا كه ناخى كه يلى راز و نهينى بوو كه له پريكتدا دهيويست رازى دلى خوى له لای ژنيك بدرکيني كه به رۆالهت هيچ چهزى پى نه دهکرد؛ و چاكيشى نه ده ناسى ده بى له دل و دهروونيدا خاليكى زۆر دل ته زين خوى چه شار دابى.

بيدهنگيهك ههردوو كيانى داگرتبوو. جما سهرى هه لينا. ميشه كه رانه قولى چه پى نا به ميژيكي چكولانه وه كه له په نايدا دانرابوو و چاوه كانيشى خستبوه ژير سيپهري دهسته ئيفليج كهى، جما سه رنجى چوه لای گوشار و دل هه راو كه يه كى دهروونى كه له له رزینی قامكه كانی و توند ليدانی رهگى كونه برينه كهى سه رمچه كى خوى نيشان ددها. هاته په نايه وه و به نهرميه وه نيوى هينا. ميشه كه رانه داچله كى و سهرى هه لينا. به شيويه كى عوزرمایى هيتانه وه و به پچرپچره وه گوتى: «له... بيرم چوو، ده مويست بۆ تۆ سه بارهت به...»

- سه‌بارهت... به‌و پرووداوه ، يان هەر شتیکي که بووه هوی ناقيسني لاقت، به‌لام ئەگەر نارەحەت و پەريشانەت دەکا...

- ئەو پرووداوه؟ زاماربوونم! بەلێ، رووداو نەبوو کێرديک بوو. جما زۆر بە سه‌يره‌وه لێی پرووانی، مێشه‌که‌رانه به‌و دەسته‌ی که له‌رزینه‌که‌ی به‌ جوانی دیاربوو قژی سه‌ری لادا و به‌ بزیه‌که‌وه چاوی لێ کرد.

- دانانیشی؟ کورسیه‌که‌ت بینه‌ پێشه‌وه، بمبوره که ناتوانم کورسیه‌که‌تان بو بێنم و .. سه‌یر ئەوه‌یه ئیستا که بیری لێ ده‌که‌مه‌وه، ئەگەر ریکاردو بیتوانیایه که به‌ زۆریش بی نه‌شته‌رگه‌ری بکریم، خه‌زینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لێ په‌یدا ده‌بوو، چونکه ئەو شکسته‌به‌نديکی عاشقه و عاشقی چاک کردنه‌وه‌ی ئیسکه‌شکاوه‌کانه و من پێموایه هه‌موو ئیسک و پروسکی له‌شم ورد بوو و شکا بێجگه له ئیسکی ملم.»

جما به‌ نه‌رمییه‌که‌وه گوتی: «به‌لام خۆ وره‌ت و نه‌رووخا په‌نگه ئەوانه بخه‌ینه ریزی ئەو شتانه‌ی که زۆر به‌ که‌می ورد ده‌بن و ده‌رووخین.» سه‌ری ته‌کان دا: «نا، وره‌م به‌ر نه‌دا، به‌لام ئەه‌وکات راست وه‌ک فینجانیکي شکاوم لێ هاتبوو؛ ئەمه ناخۆشترین و سامناکترین به‌شی رووداوه‌که‌یه. به‌لێ ده‌ی سه‌بارهت به‌ خه‌نجیره‌که ده‌وام.

- ئەمه... ئیزنم بده... ده‌ورو به‌ری سێزده‌سال له‌وه‌پێش له‌ لیما ئەو رووداوه‌م به‌ سه‌ره‌ات. پێم گوتی که پێرو بو ژيان و گوزه‌ران ولاتیکی خوش و دل‌فه‌ریحه، به‌لام بو مروفیکي وه‌کوو من که به‌ هه‌لکه‌وت له‌وئ گیرسابوومه‌وه و له‌به‌ر نه‌بوونی که‌وتبوومه سه‌رساجی عه‌لی ئەوه‌نده‌ش خۆش و دل‌رفین نه‌بوو. هه‌وه‌ل جار له‌ ئارژانتین و دوايه له‌ شیلی و ئەو ولاتانه‌دا ده‌گه‌رام. زۆر جاریش به‌ برسیه‌تی رامده‌بوارد. دوايه وه‌ک که‌سیکی هه‌مه‌کاره به‌ لوتکه‌یه‌کی چه‌یوان‌کیش له‌ (والپارای‌زو) هه‌وه‌ چووم بو لیما.

له‌ خودی لیما‌دا نه‌متوانی ئیش و کاریک په‌یدا بکه‌م، هه‌ر بۆیه به‌ره‌و گومیلکه‌کانی نوژهن‌گای پاپور رۆیشتم تا به‌شکم له‌وئ کاریک په‌یدا بکه‌م.

١. valparaiso: له‌نگه‌رگه‌یه‌کی شیلی.

ئاخەر ئەم گومىلكانە لە (كالاڤو) ۱يە. ھەلبەتە لەو لەنگەرگەيە گەرەكى زۆر ھەژار نشيني لى بوو كە دەرياووانەكان لەوى كۆ دەبوونەو. پاشان لە قومارخانەيەكى جەھەنمى ئەوى كارى پيشخزمەتيم دەست پى كرد، دەبوو چىشتلینەرى بکەم و بەشى بيلياردم بەرپۆه بېردايە، بۆ مەلەوانەكان و گراوى كانيان شەرابم بەينايەت و بە گشتى ئا لەو جۆرە كارانم بکريەت ئيشيكي دل خۆشكەرەو نەبوو، بەلام ديسانيش خۆشحال بووم كە لانیکەم كاريكم ھەيە. لانیکەم لەوى ھەرچونيك بى خۆاردنيك ھەبوو، پوخسار و قەيافەى مرقايەتى و بە گشتى دەنگى مرقايەتيم دەبيست. رەنگە بلەى خۆ ئەو ھىچ نيبە، بەلام من لەو كاتەدا تاق و تەنيا، بە ھاودەمى تەب و نوبەتیی و زەردوویی لە سەر ئەرزى تەويلەى مالئىكى پيس و شى دار و بۆگەنيو و نيوگیان بووم، ئەو ھش ترسيكى سەيرى خستبوو ەلەو، بەلى شەويك ئەمريان پى كردم كە لاسكار ۲يكي مەست كە بەد مەستی كەردبوو بيخەمە دەروە، ئەو ھاتبو ەئیرە، ھەموو پوولەكەى دۆراندبوو زۆر كەنفت و بى حال بوو. ئەگەر من دەمويست كە لە سەر كارەكەم بمينمەو و لە برسانا نەمرم، بى شك ناچار بووم بە قسەيان بکەم، بەلام ئەو پياو ەدو بەرابەرى من دەبوو - من ئەوكات ھىشتا بيست و يەك سالى تەواو نەبووم، دواى ئەو تەب و نەخۆشينيەش ەك پشيلەيەك كز و لاواز ببووم، بەلام لەو سەيرتر كەبراى دۆراو كيرديكيشى پى بوو.

بريك پاوەستا بە دزيەو ەچاويكى لە جما كرد و پاشان دريژەى بە باسەكەدا: «وادياربوو بە تەمابوو كە يەكجارى كۆتايى بە ژيانم بينى، بەلام زوو پەلەى كرد - شلشل كووتامى و بە قەدەرايى ئەو ەندەى كە بمينم نەمرنەژى ئەندامى ورد نەكراوى بۆ لەشم ھىشتەو.»

- ئەى ئەو خەلكە؟ نەيانتوانى نيوبژيوتان بکەن؟ يانى ھەموويان لە

لاسكارىك دەترسان؟

۱ - لەنگەرگەيەكى ليما

۲ - مەلەوانىكى مالايپە

میشه که رانه سه ری هه لئنا و پیکه نی: «ئو خه لکه؟ قومار بازه کان و جه ماوه ری ئو شوینه؟ سه یره تو ناتوانی ئو شته بینیه بهر زهینی خوت! من خزمه تکاریان بووم. وهک شتومه کی نیو مالیان وا بووم. هه لبه ته دهو ری منیان دابوو و لهو شوخی و جه فهنگه چیژیان وهرده گرت. ئم جو ره رووداوانه لهو جیگایانه دا وهکوو جه فهنگیکه بو خوش رابواردنی ئوان. خو وا نییه، تو بله ی که مروف پیی خوش نه بی قهت شتی وای به سه ر نایهت.»

جما ته زوی پئدا هات: «ئاخره که ی چیت به سه ر هات؟»

- له م باره وه ناتوانم له وه زیاتر زانیاریت بده می: زورجار مروف لهو جو ره کاتانه دا تا چه ند روژیک دوی ئو رووداوه هیچی له بیر نامینی. به رواله ت دوی ئوه ی که ئاگادار بوون که نه مردووم، یه کیکیان دوکتوریکی شکسته به ندی پاپوره که ی هینا که هه ر لهو نزیکانه بوو. دوکتوره که هه روا به سه سه ره کی پینه ی کردم. ریکاردو له سه ر ئو باوه ره یه که نه شته رگه ری شکسته به ندیه که خراپ کراوه، به لام رهنگه له بهر ئیره بی بردنی کاری دوکتوری بی. سه رت نه یه شینم دوی ئوه ی که به هوش هاتمه وه، پیریژنیکی ئه وی به خیزی خو ی و له ریگای خاچ و مه سیحدا منی بردبووه لای خو ی - شتیکی زور سه یره نییه؟ پیریژنه که له قوژبنیکی ماله کوخته که یدا خو ی کو ده کرده وه و قه نه یه کی ره شی تی ده کرد و دووکه لی بلاو ده کرده وه، تف و به لغمه می به سه ر ولاندا فری دها و له بهر خو یه وه پرته بو له ی ده هات، به لام ژنیکی خیره مه ند بوو، پیی ده گوتم، ئارام و بی قره ده مری که سه یش ئو مه ندی و ئارامیه ت لی تیک نادات، به لام هه سته به ره ره کانیی ده روونیم قه وی بوو و منیش ژیان و مانم هه لبارد. گه رانه وه بو باوه شی ژیان و تی کوشان و کار کردن سه خت و گران بوو. جاری واش هه یه وا بیر ده که مه وه که ئو کاره تی کوشانیکی بی ئاکام بووه. به گشتی تا قهت و له سه رخو یی ئو پیریژنه زور سه یره بوو و به دریژیایی....

چه نده ی خایاند؟

- چوار مانگیک له جیگادا که وتم و ئاگاداری لی کردم. جار جار یش وه کوو شیت قسه م هه لده بروسقاند و ورینه م ده کرد دها وه کوو ورچیکی زامار له

بەر ئىش و ژانى لەشم، نالەو هاوارم نەدەبڕايەو، نازانى چەندەم ئىش و ژان
هەبوو؛ سروشتى ژيانى منىش بە ھوى ئەو ھو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
نازپەروەردە بووم عادەت و خۆراگىيەكى زۆرم نەبوو.
- دوايە؟

- دوايە ھەرچۆنيك بى لە جيگادا ھەستام زۆر بە زەحمەتەو لە مالاھە
چوومە دەرى. نا، وا بىر نەكەيتەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
و پروت ناخۆش و سەخت بوو. - من لەبەر ئىش و ژانى خۆم ئەوانەم ھەر بە
زەينيشدا نەدەھات! ھۆكارەكەى ئەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
خۆم راگرم.

تۆش ئىستا سەبارەت بە خۆراگى و وپەى من دواى. خۆزگە ئەو كات
منت بدىبايە! ئەو ئىش و ژانە ھەميشە كاتى عەسر و نزىكى خۆرئاوا بوون و
تارىكى شەوى بىرستى لى دەبىریم. پاش نيوەرويان رادەكشام و چوارچاوا
دەم پروانىيە ھەتاو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
زەينت! ئىستاش كە دەروانە روژئاوا بوونى ھەتاو دادەھىزىریم!
ھەردوو بىدەنگ بوون.

- بەلى تا ناوەندى ئەو ولاتە رویشتم تا بەشكم كاريك بدۆزمەو ھەو. ئەگەر
لە ليما بىمايەمەو ھەو بىگومان شىت دەبووم. گەيشتمە (كوسكو) و لەوى -
ئەرى بە راست من تۆم بۆچى بە زۆر گوئى رايەل كاردوو ھەو بىستنى ئەم
بەسەرھاتەى رابردووى خۆم. تەنانەت خالىكى خۆش و بە تاميشى تىدا نييە.
جما سەرى ھەلىنا، بە چاوانىكى بىرمەندانەو ھەو لى پرووانى و گوئى: «تکايە
قسەى وا مەكە.»

ميشەكەرانە لىوى خۆى گەست و بىرىكى تر لە ريشكۆكانى مافوورەكەى
ژىر خۆى لى كردهو. دواى كەمىك پرسى: «درىژەى باسكەت بۆ
بگىرمەو.»

- ئەگەر... پىتخۆشە بەلى بىگىرەو ھەو مەخابن وەبىر ھىتانەو ھەو ئەو
بەسەرھاتە بۆ تۆ زۆر ناخۆش و دل تەزىنە.

۱- شارىكى كەونارای پىپروپە كە پىش ئەو ھەو ئەو روپىيەكان بىنە ئەو ولاتەو پىتەختى ئىنكاھا بوو.

- پیت وایه کاتی باسی ناکه م له بیرم دهچیته وه؟ ئه وکات خرابتره، به لام وا بیر نه که یته وه ته نیا ئه م بیره وه ریانه یه که ئاوا دلم دهکوشی، راستیه که ی ئه وه یه که باوهر به خو بوونم لاواز بووه و وزه ی خو راگری رۆحیم کزه لۆکه و رۆحیشم خه وش دار و که نه فت بووه.

- پیم وایه باش له مه به سته که ت نه گه یشتووم.

- ده مه وئ بلیم راستیه که ی ئه وه یه که وره و چالاکی ده روونیم کووژرا بوو. تا ئه و جیگایه ی که وام لی هاتبوو ئیدی خو م زور ترسه نۆک و قزه ده زانی.

- ئه وه ش ده بی بزانی که خو راگری هه رکه سیکیش سنوور و هیلیکی تایبه تی هه یه.

به لی، به لام پیاویکی که له پریکدا ده گاته ئه و سنووره، قه ت نازانی که که ی ده گاته دۆخی جارانی و ئاسایی بوونه وه ی.

جما به دوولیه وه لی پرسی: «تکایه ده توانی پیم بلی که چون بوو له ته مه نی 20 سالانه دا تا ق و ته نیا له و ناوچانه دا ئاواره و سه رگه ردان بووی؟»

- زور ئاسان، له مالی خو مدا، له ولاتی خو م ژیانیکی باش و ته باوره بام هه بوو، به لام هه لاتم.

- بۆچی؟

ديسان هه ر به و شیوه ناشیرینییه و تونده ی خو ی پیکه نی: «بۆچی؟ چونکه مندالیکی به رزه ئه قل بووم. من له مال و خیزانیکی زور ده وله مه ندا گه وره ببووم. ئه ونده له ناز و خو شی و ئاسایشدا بووم پیم وابوو که هه موو دنیا له په مۆی ره نگا وره نگ و هه نگوین و شیر و بادام ساز کراوه. دوایه له رۆژیکی گه رمی تیشکاو یژدا زانیم که ئه و که سه ی که جیگای برّوا و باوهری من بوو فریوی داوم. سهیره، ئه وه بۆ وا داچله کیت! چی بووه؟»

- هه یچ نییه، تکایه دریزه ی باسه که بده.

- زانیم که به نامه ردی و دوو روویه وه درۆیان له گه ل کردووم. هه لبه ته ئه زموونیکی بی بایه خ بوو، به لام هه روه کوو له وه پیش تر گوتم من لاویکی

كەم ئەزموون و لەخۆپازى بووم و پىم وابوو كە درۆزنەكان دەچنە جەھەندەم. ھەر بۆيە لە مالىەو ھەلاتم و بەرەو ئەمريكاي باشوور كە وتمە رى يان دەمردم يان بى ئەو ھى قرانىكم پى بى؛ بى ئەو ھى وشە يەك زمانى ئىسپانىيى بزانم، تەنيا بەو دەست و پى سىپىكە لانە و بەو عادەتە دەولە مەندانە يەو ھى بۆ بژيوى خۆم لە دەرياي پر شە پۆلى ژياندا مەلە بكەم و ئاكامە كەشى ئەو ھى بوو كە خلوور بوومەو ھى بەرەو ناخى دۆزەخىكى تال و پركارە سات ، تا لە فكر و خەيالى ئەو درۆزنانە رزگاريم بى. ژيانىكى پر چەرمە سەرى بوو، ئەم رووداو و كارەساتە، راست پىنج سال بەر لەو ھى لىژنە ھى دوپرە بىت و رزگارم كات بەسەرم ھات.

- پىنج سال! ئا چەندە سامناكە! دۆست و ھاوالىكت نەبوو؟

- من و دۆست و ھاوال؟ (لە پرىكدا بە رق و توورە يىنە كەو ھى لىنى رووانى)

من قەت دۆست و ھاوپىم نەبوو!

وادياربوو كە لە توورە بوونە كە ھى خۆى پەشيمان بوو تەو ھى بۆيە خىرا باى داو ھى بە ئە ھۆنىيەو ھى گوتى: «تۆ نابى ئەو جورە شتانە بە ھەند بگرى، لەو كاتە دا رەنگە من سەبارەت بە ھەموو شتىكى رەش بىن بوو بىتم. لە راستىدا سال و نيوى ھەو ھى لىنم زۆرىش خراب نەبوو، من لاوئىكى شاز و بە توانا بووم و ژيانىشم زۆر بە باشى بەرپۆ ھى دەچوو تا ئەو ھى ئەو لاسكارە رقى خۆى بە سەرمنى چارە رەشدا رشت. ئىدى دواى ئەو نەمتوانى كارىك بۆخۆم جى بەجى كەم. سەير ئەو ھى ئەگەر تەنانەت بزمارىك بە لىھاتوو يەو ھى داکوتى كە رەسە يەكى باشى لى دىرۆست دەبى؛ بەلام من ببوومە بزمارىكى خوار و خىچ و ژەنگاوى. دواى ئەو ھى كە سىش خەمخۆرى بۆ نووستانىك ناكات تا ئىش و كارىكى پى بدا.»

- چ كارىكت دەكرد؟

- ھەر جورە كارىكى كە بۆم ھەلگەوتايە. سەردەمانىك فەراش و سەقاو بووم بۆ ئەو بەندىانە ھى بىگارىان پى دەكردن لە قامىشە لانە شەكرىە كاندا، شتم دەھىتا و شتم دەبردەو ھى. ئا لەو جورە كارانە، بەلام بى فایدە و بى ئاكام بوو. خاوەنە كانىان ھەمىشە دەريان دەكردم. وا دەشەلىم كە نەمدەتوانى خىرا خىرا

کار بکه‌م، نهمده‌توانی باری قورسیش هه‌لگرم. دواى ئه‌وه به دايم له‌به‌ر ته‌وژمى ئه‌م ئيش و ئازاره ناواده‌يه‌دا بووم. دواى به‌ينىک چوومه کانگاکانى نوقره و هه‌ولم دا به‌شکم له‌هوى کارىک بدۆزمه‌وه، به‌لام که‌لکى نه‌بوو. به‌رپرسانى ئه‌وى به‌ ديتنى من پيم‌پيده‌که‌نين کرىکارانىش ليين دهدام. له‌به‌ر چى؟

- پيم‌وايه ئه‌وه سروشتى مروّقه چوونکه لاواز بووم و ئه‌وان ده‌يان‌دیت که من ته‌نیا به‌ ده‌ستىک ده‌توانم به‌ر‌به‌ره‌کانى و داکووى بکه‌م له‌ خۆم. ئاخ‌ره‌که‌ى ئه‌ویشم به‌جى‌هيشت و بى‌ئه‌وه‌ى بزائم بۆ کووى ده‌چم مى‌رېگام گرت‌ه به‌ر و که‌وتمه‌ گه‌ران له‌ و‌لاتدا. ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ى که‌ بتوانم له‌ جىگايه‌که‌وه ئيش و کارىک ده‌سته‌به‌ر که‌م. ئاواره و سه‌رگه‌ردان هه‌موو جىگايه‌که‌م ده‌پشکنى.

- هه‌موو جىگايه‌ک ده‌گه‌راى؟ به‌و لاقه شه‌له‌ته‌وه؟

ميشه‌که‌رانه هه‌ناسه‌يه‌کى دل‌ته‌زینى هه‌لکيشا و له‌پرىکا سه‌رى هه‌لینا و گوتى: «برىسى، زۆر برسى و که‌نه‌فت بووم.»

جما که‌مى سه‌رى راوه‌شاند و چه‌ناکه‌ى له‌ سه‌ر ده‌ستىکى دانا. ميشه‌که‌رانه پاش که‌مى بیده‌نگى دريژه‌ى دا، تۆنى ده‌نگى له‌ کاتى قسه‌ کردندا ورده‌ورده ئارامتر و لاوازتر ده‌بوو: «به‌لئى، ئه‌ونده به‌ ته‌نیاى پياسه‌ کردبوو خه‌رىک بوو شىت و ديوانه‌ ده‌بووم و هيچ ئاکامىکيشى نه‌بوو. چووم بۆ ئىکوادر. ئىدى ئه‌وى هه‌ر مه‌پرسه‌ له‌ هه‌موو جىگايه‌ک خراپتر بوو. جار‌جاريه‌ک که‌مىکم له‌حيم‌کارى ده‌کرد. له‌حيم‌کارىکى ليزانىشم - به‌ شوين ئه‌مر کردنىکدا خيرا هه‌لده‌هاتم و يان ئاغه‌لى به‌رازه‌کانم خاوين ده‌کرده‌وه، جارى‌واش بوو... ئاخ نازانم چى دیکه‌م ده‌کرد، ئاخ‌ره‌که‌ى رۆژىک...»

ده‌سته‌ کز و ره‌شه‌لگه‌راوه‌که‌ى که‌ له‌ سه‌ر ميژه‌که‌ بوو له‌پرىکدا ميژه‌که‌ى توند گرت. جما سه‌رى هه‌لینا و به‌ ناره‌حه‌تیه‌وه لى‌ پووانى، روخسارى ميشه‌که‌رانه ته‌واو پووبه‌پووى ئه‌و نه‌بوو هه‌ر بويه‌ ده‌يتوانى ده‌ماری لاملی و لای گوچکه‌ى ببینى که‌ چۆن وه‌ک چه‌کوچىک ئاوا توند و خيرا و نارىک لى‌ده‌دا. برىک نزيك بووه و ده‌ستى به‌ ئارامى نايه‌ سه‌ر قولى.

- پاش ماوه که هی مه گپره وه، قسه کردن له سهر ئهم بهستینه زۆر ناخوش و دل ته زینه. به گومانه وه پروانیه دهستی جما، سه ری ته کان دا و قورس و قایم دریژه ی دا: «ئاخره که هی رۆژیک تووشی سیرکیکی گه روک بووم، له بیرته ئه وهی که ئه وه شه وه دیتت؟ شتیکی وه کوو ئه وه، به لام توو پرته و بی پایه خ تر. هه لبه ته له وه سیرکه دا یاری کردن له گه ل گاشی تیدا بوو. سیرکه گه روکه که ، شه وی له قه راخ ریگایه کدا بارگه و بنه یان دامه ز راندبوو، منیش بو سوال کردن چوومه دهواره که یانه وه، ده ی هه وا گه رم و منیش برسی، توونی، هه ر بو یه له بهر ده رک ی دهواره که یاندا تخیل بوومه وه.

له وکاته دا وه ک چکی قوتابی قوتابخانه ی شه و و رۆژی که له بهر هه لینه توند و ته نگه که هی خوی بیزار بووه، به ئه نقه ست خۆم تخیل کرد، هه ربو یه منیان برده ژووری و بریک خواره ده مه نی و بریک شتی تریان بوه نیام، و دوا یه... سبه نی به یانی... پیشنیاریان پی کردم که...» (بیده نگیه کی کورت) ئه وان پیوستیان به پشتد ره په ریو یک یان که سیکی سه ی و ناحه ز و قیزیون بوو. تا مندا له کان بتوان پیستی پرته قال و مۆز و شتی وای به سه ردا فری بدن - شتیکی وا که بتوانیت ئه وان بیتته پیکه نین - ئه وه شه وه ئه و کابرا ژوور جار هت دیت - به لی دووسالی عه له ن ته واو ئه وه کار و پیشه ی من بوو.

به لی، حوقه وه به زمی سه ی ر فی ربووم، گور انکاریه کی زۆرم له خۆمدا به دی نه هینابوو، ته نیا پشتیکی کومی ده ست کردیان بو داده نام ئه م لاق و دهسته نو قوستانه شمیان ناحه ز تر نیشان ده دا. خه لکی ئه وی وردبین و به هانه گیر نین. ئه گه ر ته نیا بتوان زینده وه ریکیان گیر بکه وی و ئه شکه نه جه ی بدن و پی پی بیکه نن زۆر به ئاسانی رازی ده بن - کومه لگای دواکه وتوو و نه فامیش به ش به حالی خوی، پایه خیکی زۆری هه یه . ئه وان زۆرزان و فیلاوی نین چییان له دل دایه بی گری و گۆل نیشانی ده دن. خراپه که هی له وه دا بوو که زۆر جار نه خۆش ده که وتم. نه مده توانی یاری بکه م. جاری وابوو، ئه گه ر به رپر سه که که یفی قنج نه بوای و له ژیر باری قورسی ئه م نه خۆشینوو و ئیش و نازاره ش دا بایه م زۆری لی ده کردم تا بچمه نیو باز نه ی رینگه که و یاری بکه م . من له سهر ئه م باوه ره م که خه لکی زۆر تر چیژیان له وکاتانه ده برد که من

نه خوشيه كه پووي تى دهكردم . له بېرمه جاريكيان ئه وهندهم دهر د و ژان هه بوو كه له نيوه ي پرؤگرامه كه دا بى هوش بووم... كاتى كه وه هوش هاتمه وه ته ماشاوانه كان له ده ورو به رما كو بيوونه وه... هويان ده كرد و ده يان گوران د و تى يان هه ل ده دام...»

- به سه ئيدى! ئيتر ناتوانم بيببسم، بو خاترى خدا به سه!
جما راويستا بوو و به هه ردوو ده ستى گويچكه كانى توند گرتبوو،
ميشه كه رانه بيدهنگ بوو، سه رى به رز كرده وه و دلؤپه ئه سرينه كانى چاوى
جمائى ديت. له ژيره وه گوتى: «خودا هه موويان له به ين به ريت، ته ماشه من
چه نده بى ئه قلم!»

جما به ره ولأى په نجه ره كه پؤيشت، قه ده ريك پروانويه دهر وه. كاتى كه
گه راوه و چاوى لى كرد ميشه كه رانه شانى دابوو به ميژه كه وه چاوه كانى به
ده ستى دا پؤشيبوو. وادياربوو له بېرى چوو بووه وه كه جما ليره يه. جماش به
بيدهنگيه وه له په نايدا دانېشت. دواى قه ده ريكي زؤر بيدهنگ بوون هيواش
گوتى: «ده مه وئ پرسيارىكت لى بكه م.»

بى ئه وه ي بجولئت گوتى: «فه رموو.»

- بوچى شاره گى گه ردى خؤتت نه برى؟

ميشه كه رانه زؤرى پى سه ير بوو، سه رى هه لينا و گوتى: «هه ر به
خه يالېشما نه ده هات كه تو پرسيارى وام لى بكه ي، ئه وكات ئه ي ئيش و
كاره كه م چى لى كرد بايه؟ كئ به جيگاي من ئه وكاره ي كرد بايه!»

- كاره كه تان؟ ئه ها، تى گه يشتم هه ر ئيستا قسه ت له ترسه نوكى خؤت
ده كرد، ئه گه ر برياره كه ت ئه وه بووه و ئيستا ش هه ر له سه ر ئه و بريار و
ئامانجه ي، تو بويرترين و ئازاترين پياويكى كه من تا ئيستا ديتوومه.

ميشه كه رانه ديسان چاوه كانى دا پؤشى و به دلله كوته يه كى سه يره وه
ده ستى جمائى له نيو ده ستى خويدا گوشى. بيدهنگيه كى دريژخايه ن بالى
به سه ر هه ردوو كياندا كيشابوو. له وكاته دا دهنگيه كى سوپيرانوئى ۱ نه رم و
بى گريى ژنيك كه گورانويه كى فه رهنسه وى ده گوت له باخه كه دا دهنگى داوه:

"Eh Pierrot! Danse Pierrot!
Danse un peu mon pauvre jeannot!
Vive la danse et lallagresse!
Jouissons de note balle, jeunesse!
Si moi je pleure ou moi je soupire,
Si moi je fais la triste figure
Monsieur, ce nest que pour rire:
Ha! Ha! Ha! Ha!
Monsieur, ce nest que pour rire! \

میشه که رانه به بیستنی هه وه لاین وشه ی گورانیه که به په له دهستی جمای به ردا و هیواش نالاندی و خو ی کیشا ئه ولاوه. جما وهک که سیکی که نه شته رگه ری بکری هه ردوو شانی میشه که رانه ی توند گرت و گووشی. دوا ی ئه وهی که گورانیه که ته واو بوو و دهنگی قاقا کیشان و چه پله لیدانه کان له باخه که وه ده بیسترا، میشه که رانه که سه ری هه لئنا چاوه کانی وهک گیانله به ریکی ئه شکه نجه دراو وابوو.

---

۱. «ئای حه نه کچی! سه ما بکه تو حه نه کچی!

که میک سه ما، هو ژانوی هه ژاری من!

هه ر بژی هه لپه رین و سه ما کردن

وه رن له لاویه تی و خو شیه کانی چیژ وه رگرین!

گه ر ده گریم یان ده نالینم -

روو گرژ ئه که م و روو تیک ده نینم -

کاکه، ته نیا له بهر ساتی بیکه نینه

ها! ها! ها! ها!

کاکه، ته نیا له بهر ساتی بیکه نینه.»

نارام گوتی: «به‌لی، ئه‌وه ده‌نگی زیتایه، له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌ی که له‌گه‌لیدا دۆستن . ئه‌و شه‌وه پیش ئه‌وه‌ی که ریکاردو بیته ئیره، ویستی بیته ژووری. بئ‌گومان ئه‌گه‌ر ده‌ستی لیم که وتبایه، شیت ده‌بووم!»

جما به هیوریوه دژبه‌ری قسه‌کانی راوه‌ستا و گوتی: «به‌لام ئه‌و نازانی و ناشتوانی له‌وه بگات که ئیوه به دیتنی نارپه‌حت و قه‌س ده‌بن.»
ده‌نگی قاقاکیشانیکی تر له‌باخه‌که‌وه هاته‌گوئیان. جما هه‌ستا و په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه زیتا که له‌چکه‌یه‌کی گول‌دۆزی زه‌ردی به جوانی له‌ده‌ورسه‌ریه‌وه پێچابوو، له‌سه‌ر شه‌قامی باخه‌که راوه‌ستابوو، چه‌پکی گولی وه‌نه‌وشه‌یی به‌ده‌سته‌وه بوو سی ئه‌فسه‌ری لاوی سوارکاری له‌شکری ده‌وره‌یان دابوو و هه‌رکامه‌یان به‌ته‌مای پ‌فاندی ئه‌و چه‌پکه‌گوله‌بوون، زیتاش چه‌پکه‌گوله‌که‌ی به‌رز راگرتبوو و ئه‌م ده‌ست‌وه‌وه ده‌ستی پێ ده‌کرد.
جما گوتی: «مادام پ‌ینی!»

پو‌خساری زیتا وه‌ک هه‌وری به‌رت‌ه‌وژمی توفانیک پ‌ه‌ش هه‌لگه‌را. هه‌روا که به‌رقیکه‌وه سه‌ری به‌ره‌ولای سه‌ری راداشت گوتی: «به‌لی مادام؟»
- ده‌کری به‌و دۆستانه‌ت بلێی که‌می نارامتر قسه‌بکه‌ن؟ سینیورا پ‌یوارز حاالی زۆر خراپه‌. قه‌ره‌چیه‌که چه‌پکه‌گوله‌که‌ی فری دا. ئه‌فسه‌ره‌کان که زۆریان پ‌سه‌یر بوو زیتا پ‌ووی تی کردن و گوتی:

messieurs! "en! Vous membetes, - Vous -" Allez

به‌هیواشی به‌ره‌و ریگاکه پ‌ویشته و جماش په‌نجه‌ره‌که‌ی داخست.

پ‌ووی کرده‌میشه‌که‌رانه و گوتی: «پ‌ویشتن»

- ده‌ستت خو‌ش بیته. تکایه... بمبوره که ئاوا که‌وتیه زه‌حمه‌ته‌وه.

- نا هیچ زه‌حمه‌تیک نییه.

میشه‌که‌رانه خیرا له‌درپ‌دونگی قسه‌که‌ی گه‌یشته.

- به‌لام سینیورا ئه‌م پ‌سته‌یه‌ت که‌م و کو‌پی هه‌بوو «به‌لام» یک که له‌زه‌ینتدایه به‌زمان نه‌تدرکانه.

۱- پ‌وون! به‌راستی ماندووتان کردووم ئا‌غایان!

- تۆ ئه گهر ده توانی فکر و زهینی خه لکی بخوینیته وه، نابی له مانا و مه بهستی قسه کانیشیان زویربی. هه لبه ته ئه مه هه یچ پیوهندی به منه وه نییه، به لام من له وه ناگه م که...

- رقیکی که من له مادام پرنیم هه یه؟ ئه مه ته نیا له کاتیکدایه که...

- نا، چه ز و خو شه ویستییه کی که سه باره ت به ژیا نی ئه وه ته، ئه گهر هه ست به رق و بوغزیکی وا ده که ی به رای من ئه مه ئیهانه کردنه به ئه و. ئیهانه کردن به ژنیک، به... (میشه که رانه به ته وسیکه وه پیکه نی) ژنیک! ئه به وه ده لاین ژن؟

"Madam ce nest que pour rire!"

جما گوتی: «به راستی ئه مه دوور له پیاوه تیه! تۆ چه قه ت نییه له لای خه لکی به سووکایه تی نیوی بینی به تاییه ت له لای ژنیک دیکه!»
میشه که رانه ئاوری داوه به چاوانیکی سه رگه ردان و په ریشانه وه خو ی راکیشا و له په نجه ره که وه پروانییه هه تاو که ئاوا ده بوو. جما په رده که ی کیشا و په رده کرکه یه کانیشی به ست تا نه توانی رۆژئاو بوون ببینی، پاشان له په نای په نجه ره یه کی دیکه دا له پشت میزه که دانیش ت و دیسانه وه دهستی کرده وه به چنن.

پاش که میکی تر پرسى: «چراکه رۆشن که م؟»

میشه که رانه به سه ری گوتی: «نا»

کاتی که تاریکی به رچاوی گرتن جما شت چنینه که ی تیکه وه پیچا و خسته ی ناو زه میله که یه وه بریک دهستی له سه ردهستی دانا و بیده نگ پروانییه جه سته ی میشه که رانه که بی جو له خو ی راکیشا بوو. وادیار بوو که پروونا کایی که م و بی تینی شه و که ده که وته سه ر روخساری، شه را ژویی و رق هه ستانده که ی که م په نگه ر ده نواند و چه رچ و لوچی خه م ئا ژوی ده م و چاوی قوولتر نیشان ده دا. له پر یکدا جما به هو ی وه بیر هیتانه وه ی رابردوویه وه فکری راست چه سه ر ئه و خا چه به ردینه ی که باوکی به یاد و بیره وه ری ئار توره وه دروستی کرد بوو و ئه و نوو سرا وه یه شی له سه ر

۱- خانم، ئه مه ته نیا بۆ پیکه نینه

هه‌لکه‌ندبوو: «هه‌موو شه‌پۆله به ته‌وژمه‌کانی ئازاری جه‌سته‌ی تۆ، به‌سه‌ر مندا تی په‌ریون. «

سه‌عاتینیک له‌ بیده‌نگیدا رایانوارد. ئاخره‌که‌ی هه‌ستا و چووه‌ ده‌ره‌وه‌ کاتی که به‌ چرایه‌که‌وه‌ گه‌راوه‌ بۆ ژووره‌که‌، وای زانی که ئه‌و خه‌وتوو، که‌می راوه‌ستا، میشه‌که‌رانه‌ هه‌رکه‌ شه‌وقی چراکه‌ له‌ پوخساری درا پووی وهرگیرا.

جما هه‌روا که‌ چراکه‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ داده‌نا، گوتی: «ئیسیتیکانیک قاوهم بۆ ساز کردووی.»

- جاری له‌ سه‌ر میزه‌که‌ی دانئ. تکایه‌ ئه‌گه‌ر ده‌کرئ که‌میک وهره‌ پێشه‌وه‌. هه‌ردوو ده‌ستی جمای توند گرت و گوتی: «له‌ دلئ خۆمدا وام بیر کرده‌وه‌ که‌ قسه‌ی تۆ راسته‌ و ژيانی خۆم ئاویتته‌ی ئالۆزییه‌کی قیزیون کردوو، به‌لام له‌ بیرت نه‌چی که‌ پیاویک بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ژینکی خوش‌بویت، هه‌موو پۆژیکو له‌ هه‌موو کات و ساتیکدا ناتوانی به‌ ئاره‌زوی دل‌ پووبه‌پووی بیته‌وه‌؛ و منیش... ژیانیکی پڕ له‌ چه‌رمه‌سه‌ریم هه‌بووه‌. من له‌ تاریکایی ده‌ترسیم.»

- ترس... به‌لئ، جاری وایه‌ ناویرم که‌ شه‌وانه‌ به‌ ته‌نیایی بمینمه‌وه‌. ده‌بی‌ چه‌تمه‌ن که‌سیکم له‌ لایئ - که‌سایه‌تیه‌کی قه‌وی و به‌ توانا. ئه‌م تاریکایه‌ ده‌ره‌کیه‌ که‌ له‌وئ ... نا، نا! هه‌له‌م کرد، ئه‌مه‌ یارییه‌کی منداله‌نه‌ و بی‌بایه‌خه‌ - ئه‌م تاریکاییه‌ هی ده‌روونی خۆمه‌، له‌م دنیا نه‌ینیه‌دا نه‌ گریان و نه‌ ئه‌سرین‌رشتنی تیندایه‌ و نه‌ ددانه‌ چیرئ، ته‌نیا کپی و بیده‌نگی، بیده‌نگی.

چاوه‌کانی زۆرتر کرانه‌وه‌. جما ته‌واو بیده‌نگ بوو و زۆر به‌ ئه‌سته‌م و ئارامی هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا. تا ئه‌وه‌ی که‌ میشه‌که‌رانه‌ دیسانه‌وه‌ که‌وته‌وه‌ قسه‌ کردن: «ئه‌وانه‌ی باس‌م کردن هه‌موویان له‌ لای تۆ خه‌یالکی بی‌بایه‌خن، وا نییه‌؟ به‌ خۆت نییه‌ ناتوانی تی‌بگه‌ی - خۆزگه‌م به‌ خۆت که‌! مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر من بمویستایه‌ که‌ به‌ ته‌نیا بم زۆر زوو شیت ده‌بووم و له‌ که‌له‌ی ده‌دام. تکایه‌ ئه‌گه‌ر ده‌کرئ ئه‌وه‌نده‌ من به‌ دل‌ره‌ق مه‌زانه‌، به‌ گشتی من ئه‌و دره‌نده‌ شاخیه‌ نیم که‌ ئیوه‌ سه‌باره‌ت به‌ من وا بیر ده‌که‌نه‌وه‌.»

جما وهلامی داوه: «من ناتوانم له سهر كه سایه تی تو لیکدانه وهم هه بی، چونکه به قهدهر تو ئازارم نه کیشتوو، بهلام منیش به شیوهیه کی دیکه چهرمه سهریم دیتوو و پیم وایه - دلنایم - که ئه گهر بو خوت بیلی ترس و خوف به سهرتدا زال بی، هانت بدا بو ههر کاریکی زالمانه و نامروقانه و دوور له جوامیری و ناعادلاته، بی شک دوایه په ژیوان دهییه وه، بهلام سه بارهت به وشتانه ی دیکه، ئه گهر تو له م کاره دا شکستت خواردوه، من خوم باش دهناسم، ئه گهر به جیگی تو بایه م له هه موو شتیک و هه موو کاریکدا شکستم دهخوارد. قسه ی ناشیرینم ئاراسته ی خودا دهکرد و کوتاییم به ژیانم دههینا.»

میسه که رانه هه روا که دهستی ئه وی گرتبوو، به شیوهیه کی زور نه رم و هیدییه وه گوتی: «پیم بلئی! ئایا قه د له ژیانندا کرده وهیه کی زالمانه ت ئه نجام داوه ؟»

جما وهلامی نه داوه، بهلام سهری داخست و دوو تنوک فرمیسیکی گهش و گه وره که وتنه سهر دهستی میسه که رانه.

هه روا که دهسته کانی ئه وی توندتر دهگوشی به برشت و به قورس و قایمیه وه گوتی: «پیم بلئی! من هه موو روژه رهشی خومم بو گپرایته وه.»

- به لئی، تا قه جاریک، زور له وه پیش، ئه ویش سه بارهت به که سیک که له و دنیا به م زیاتر خوش دهویست.

ئه و دهسته ی که دهسته کانی جمای دهگوشی سهیر دهله رزین، بهلام ئاستی گووشینه که ی که م نه ده بو وه.

جما دریژه ی دا: «ئه و هاوپییه کی من بوو، و منیش زور کویرانه باوه رم به و درویه کرد که سه بارهت به ئه و سازاند بوویان - درویه کی هیچ و پووچ و بی شه رمانه که پولیس دروستی کردبوو. وهک خوفروشیک چاوم لی کرد و زلله یه کم لی دا. ئه ویش رویشت و خوی خنکاند. دوو روژ دوایه زانیم که ئه و بی تاوان بووه، ئه م رووداوه رهنگه له هه موو بیره وه ریه کانی تو تال تر بی. ئه گهر ئه م ئاوه پرژاوه بگه ریته وه، له خوشیانا دهستی راستی خوم ده په راند.»

تیشکی ته وژمی نیگایکی ترسینه ر و توقینه ر - شتیک ی وا که جما تا ئه و کاته نهیدی تبوو - له چاوه کانی میسه که رانه دا دره وشایه وه. به دزه دز نیگای چاوه کانی لی دزیه وه و سهری داخست و دهسته کانی جمای ماچ کرد.

جما به روخساریکی ترس هینه ره وه خوئی کیشایه دواوه و به
رقه هستاویه وه گوراندی: «وا مه که! تکات لی ده که م ئیتر کاری وا مه که! به و
شیویه تو ههست و سوژی من خهوش دار ده که ی!»

– بو پیت وایه تو ههست و سوژی ئه و کابرایه ی که کووشتووته
خهوش دارت نه کردووه؟

- پیاویک که من... کووشتم... ئاه ئاخره که ی سزار هات!... ده بی... ده بی...

بروم!

کاتیکی که مارتینی هاته ژووره که وه، میشه که رانه ی دیت که به ته نیایی
قاوه یه کی سارده وه بووی له په نادایه و پاکشاوه، به سستی و به
رهنگ په ریویه وه جنیو به خوئی دها وه ک بله ی ته واو رازی نه بووبی.

دوای چەند پوژیک کە مێشە کەرانی هێشتا پەنگی سەر خۆ نەکە و تەبوو و هەو و زۆر سەیر دەشەلی چوو کتیبخانە ی گشتیەو و کارووسیکی کاردینال مونتانی داوا کرد. ریکاردو کە لە پەنای ئەو هەو و دانیشتیبوو خەریکی موتاللا کردن بوو، سەری هەلینا. ئەو مێشە کەرانی زۆر خۆش دەویست، بەلام ئەم خۆشەویستی نە دەبوو هەو ئەو کە پەنگی پق و توورەیی کە لە ناخیدا بوو بشاریتەو. بە کەمیک توورەییەو لێی پرسی: «خەریکی خۆتە یار کردنی ئەو هەو کە هێرشیکێ تر بکەیتە سەر ئەو کاردینالە پوژەرەشە؟»

- کاکێ خۆم، بۆچی هەم - هەمیشە پێگای خراپ و ن - نالە بار بۆ خەلکی دەکیشی؟ ئەمە پ - راست دوور لە ئاکاری خاچپەرەستیە من سەرقالی نووسینی وتاریکم سەبارەت بە پیرۆزی و لیھاتوویی خواوەند. کە بۆ ئەو پوژنامە نوێیە دەبی.

ریکاردو نیوچاوانی تیکنا و گوتی: «کام پوژنامە ی نوێ.»

لە راستیدا ئەمە بە هەو دەنگۆیکەو هەو لە مەر ئەگەری وەگەر کەوتنی یاسایکی نوێی چاپەمەنییەو هەو، کە گرووپیکێ بەرھەڵەستکار بە تەمان خۆ تەیار کەن بۆ بلاو کردنەو هەو پوژنامەیکێ رادیکال ئەمە هێشتا وەک رازیک وایە کە لە نیو خەلکی شاردا زار بە زار دەگەری.

- بێشک یان پوژنامە حیلەبازە دوو پوو هەو، یان سالنامە کە ی کلیسایە.

- سس! ریوارز ئەو جەماوەرە خەریکی موتالا کردن.

- دەی باشە، ئەگەر نەشتەرگەری حەز و خولیاى تۆیە، خەریکی ئیشی خۆت بە و لئەگەرئ با منیش خەریکی زانستی ئاینی بم، هەرچەندە کە لە سەر شکان و گەردەبەرپوونی ئیسکی لەش زانیاریم لە تۆ زیاترە، بەلام سەبارەت بە چۆنییەتی هەلبەستنه وەیان خۆمی تی هەلناقورتینم.

بەشیوەیهکی قورس و قایم و بە حەزەوه خەریکی موتالا کردنی موعیزەکە بوو. بەرپرسیکی پەرتووکانە کە هاتە لای و گوتی: «سینیورا ریوارز، پیم وایی تو لە گەل لیژنەى دووپرە بووی بۆ دۆزینەوه و ناساندنی لقیک لە چۆمی ئامازۆن؟ بە لکوو بتوانی یاریدەمان بەدی بۆ جی بەجی کردنی گرفتیک، خاتونیک راپورتەکانی ئەوشاندەى دەویست، بەلام ئەو راپورتانە لای جزووبەندن.

- دەیهوی لەوبارەیهوه چی بزانی؟

- تەنیا ئەوهی کە شاندهکە کەى رێکەوت و کەى ئیکوادۆری بەجی هیشت. - لە پایزی 1837 لە پاريسهوه رێکەوت و لە ئاوریلی 1837 لە کیوتو 1 وه گوزەرا. سى سال لە بریزیل بوین. دوايه بەرهو ریو 2 داپه پین و لە هاوینی 1841 گه راینه وه بۆ پاريس. ئەم خاتونە هەموو بەروارەکانی ئەم کەشف و ناسینانەى گەرەکە؟

- نا، زۆر سوپاس، هەر ئەوەندە تەواوه. من ئەوانەم نووسیه وه، بئى پو، تکایه ئەم نووسراويه بده به سینیورابولا.

- زۆر سوپاست دەکەم سینیور ریوارز. دەستت خۆش بئى بمبوره. میشه کەرانه بە روخساریکی پەشیوه وه لە سەر کورسیله کەى پالی داوه: «بەروارەکانی بۆچی بوو؟ لیژنە کە کەى لە ئیکوادۆر وه گوزەرا...»

جما نووسراوه کەى وەرگرت و گه راپوه بۆ مالى: «ئاوریلی 1838، ئارتوریش لە مانگی مەیی 1833 دا مرد پینج سال...» لە ژووره کەى خۆیدا دەستی کرد بە پیاسه کردن. چەند شهوی رابردووی بە ناخۆشیه وه

۱. Quito: پیتەختی ئیکوادۆر

۲. Rio: مەبەست ریودوژانیرویە

راپواردبوو. له بهر بېخه وی دهوری چاوی بۆر ببوووه. پینچ سال...» و «قه لاو بالاخانه یه کی زور خوش؟»... و «که سیکی که دنیایه کی باوه ری پیی بووه فریوی داوه» - ئه وی فریو داوه و ئه ویش به وهی زانیوو... راهه ستاو دهسته کانی له سهر سهری دانا. ئاه ته واو کاریکی سه رشیتانه بووه - شتی وا قهت نابی... کاریکی دوور له ئه قل و راستیه... ئه وان به چ وردبینیکه وه ئه و گومیلکانه یان بست به بست پشکنی!

«پینچ سال» و هیشتا «ته مهنی بیست و یه کسال نه بووه» که لاسکار - یانی کاتی که ئه و له ماله وه هه لاتوووه نۆزده سالان بووه - مه گهر ئه و نه ی گوت که «به راهه و نیویک...» ئه م چاوه شینانه یو ئه م توور په یه و ئه م قامکه له رزوکانه ی چی؟

ئه گهر ههر ئه وه ونده بیزانیایه که خنکاوه، ئه گهر ته نیا مه یته که ی دیبایه، بې گومان توژی سوکنا یی دههات و ئیدی ئه م بیره وه ری ه، سامنا که که ی دهره وی. ئیتر پاش بیست سال دهیتوانی بې ئه وه ی بترسیت و بله رزیت ئاور بداته وه به ره و رابردوو، هه موو ته مهنی لایه ته ی له ژیر باری قورسی ئه و کاره ی که کردبووی دهینالاند. سالیانکی زوره له گه ل دیوی په ژوانیدا دهسته و یه خه یه. دایمه له فکری ئه وه دایه که داهاتوو تو له ی لی ده کاته وه و هه میشه چاو و گو یی خو ی به سه ر دهر وازه ی رابردودا داخستوو، سالیانکی زوره که بیره وه ری ته رمیکی که له دهریادا خنکاوه ئه وکی به ر نه ده دا و گریانکی تال که له سه ر دلای قورسای ده کرد و نه ی توانیبوو دایمرکینئ و دایم ده ی گوته وه: «من ئارتورم کووشتوو! ئارتور مردوو!» جاری وا بوو وای به میشکدا دههات که قورسای خه می ئه و ئه وه ونده گه وریه که شانیی توانایی هه لگرتنی ئه و باره قورسه ی نییه.

ئیسنا نیوه ی ته مهنی خو ی ده به خشی به وه ی که دیسانه وه ئه و خه مه قورسه ببیته وه میوانی دلای. ئه گهر ئه و ئارتوری منی کووشتبوو - ئه مه خه میکی ئاشنا ده بوو - له گه ل په نجی ئه و خه مه دا راهاتبوو ئیتر دلای هه سته به قورسای نه ده کرد ببوو هه ورپی بیر و هزری، به لام ئه گهر ئه ویان به جیگای ئاو - دانیشتوو و به هه ردوو ده سته چاوه کانی دا پو شتی و له به ر

ئارتور و خەمی ئەو، ژيانی ببوو جەهەندەم، چونکە ئەو مردبوو! ئەگەر سەرزەنشە و سەرکۆنەکانی ئەو لە مەرگ خرابتر نەبووبی...

بە پی داگری و بە سەختیەوه هەنگاو بە هەنگاو و ئارام ئارام بە جەهەندەمی ژيانیدا بەرەو رابردوو گەراوه . رابردوو بۆ ئەو رۆون و زیندوو بوو کە دەتگوت هەموویان لە بەردەمی دان و هەستی بە بوونی هەموویان دەکرد، ترسی هیواپرایی رۆحی رپووتەلەئە، بە تەوسەوه پیکەنینیک کە لە مەرگ تالتر بوو، ترس لە تەنیا بوون و رەنج و ژانی بیرەوهری ئەو رپووداوه. هەمووی ئەوانە ئەوندە زیندوو بوون کە دەتگوت ئیستا لەو ماله پيسه ئیندیانیەدا لەپەنای مێشەکه رانەوه دانیشتوو، دەتگوت لەگەل ئەوه و لە کانگای نوقره و مەزرای قاوه و سیرکی کۆچەر دا شان بە شانی ئەو کار دەکا و ئازار دەبینی.

سیرکی کۆچەر . نا، لانیكەم دەبی خەيالی بیر کردنەوه کەشی لەخۆی دوورخاتەوه، تەنیا وەبیرەهینانەوهی ئازاری ئەو سیرکە ئینسانی شیت دەکرد. چەکمەجەیهکی چکۆلەئە میزی نووسینەکەئە کردەوه. لەو چەکمەجەیهدا چەند یادگارییهکی تاییبەتی تیدا بوو کە نەیدەتوانی لەبەینیان بەریت. ئەو نەیدەویست وەک مندال بە هەبوونی ئەوشتانە خۆی هەلخەلەتینی. راکرتنی ئەم شتە بەنرخانە بەلای ئەوهوه بە هۆی خواست و ویستی دلی زامداریهوه بوو. کە ئەو بە بی رۆحمیهوه ئەو خواستەئە دلی سەرکوت کرد و ئیستاش جارجارە ئەوندە بە خۆیدا دیتەوه کە چاویان لی بکات و بال بە بیرەوه ریهکانی بگریت.

ئەوانەئە یەکبەیهک هینایە دەری: هەوہل نامەئە جوانی و ئەو گولانەئە کە کاتی مردنی لە دەستیدا بوون و قولیک لە قژی مندالەکەئە و گەلایەکی ژاکاوی سەر قەبری باوکی. لەوسەری چەکمەجەوه رەسمیکی مینیاتوری ئارتوری تیدا بوو کاتیکی کە دەسالانە بووه . تاقە رەسمیکی کە لیی بەجئە مابوو. رەسمەکەئە بە دەستیەوه گرت و دانیشت و ئەوهندە چووہ ناخی ئەو رەسمەوه و ئەو سەر و کاکۆلە مندالانەئەوه، تا دیسانەوه رپوخساری لاویەتی ئارتور لەبەر چاویدا زەق بووهوه . چەندە رپوون و جوان بوو! هیللی

زهریف و ناسکی لیوه‌کانی و چاوی پیالهی و کراوه‌یی ئه‌و و پاکی و رووگه‌شیه‌که‌ی، هه‌موویان، ده‌تگوت تازه دوینه‌که‌ بوو که مردووه، هه‌موو ئه‌وانه نه‌خشی سه‌ر زه‌ینی بوو و فرمیسه‌که‌کانی که به لیژمه ده‌هاتنه خوارئ وه‌ک په‌رده‌یه‌ک پیش چاویان ده‌گرت و ئیره‌بیان به نیگای چاوه‌کانی ده‌برد بو دیتنی په‌سمه‌که‌.

ئه‌، چۆن توانیوی بیر له شتیکی وا خراپ بکاته‌وه! ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌ خه‌یالیش، مه‌ینه‌تیه‌کانی ئه‌م ژیا‌نه‌ به‌و رۆحه‌ پاکه‌وه بلکینه‌دریت ئیه‌انه‌ کردنه‌ به‌ چه‌مکه‌ پیروژه‌کان. بئ‌گومان خوداکانیش ئه‌ویان زورخۆش ده‌ویست و لئی‌گه‌ران تا به‌ لایه‌تی بمه‌رئ! چوونکه‌ ئه‌م زه‌ویه‌ پیسه‌گره‌، هه‌زاران جار له‌ خودام ده‌ویست که‌ ئه‌و مرده‌یت و نه‌مابئ تا ئه‌وه‌ی ئیستا مابئ و میشه‌که‌رانه‌ بئ‌ . میشه‌که‌رانه‌ به‌و کراواته‌ ریکه‌ویکه‌یه‌وه‌ به‌و قسه‌ خۆشانه‌یه‌وه‌، به‌و تووره‌یه‌وه‌ و به‌و کچه‌تیوه‌ سه‌ماکه‌ره‌یه‌وه‌! نا! نا! هه‌موو ئه‌وانه‌ خه‌یال‌ه‌ و خه‌یالیکی سامناک و ترسینه‌ر و جما ئاوا به‌و خه‌یال‌ه‌وه‌ دلئ خۆی ده‌رزی ئازن ده‌کرد.

ئارتور مرده‌بوو.

ده‌نگیکی نه‌رم و ئارام له‌پشت درگا‌که‌وه‌ پرسئ: «ئیزنم هه‌یه‌ بی‌مه‌ ژووری؟»

جما وا داچله‌کی که‌ په‌سمه‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وته‌ خواره‌وه‌ و میشه‌که‌رانه‌ به‌ شه‌له‌شه‌ل هاته‌وه‌ ژووره‌وه‌ په‌سمه‌که‌ی هه‌لگه‌رته‌وه‌ و دایه‌وه‌ ده‌ستی.

جما گوتئ: «سه‌یر ترساندمت!»

- بمبوره‌، پیم‌وايه‌ وه‌ختیکی نابه‌جئ هاتووم؟

- نا، خه‌ریکی ئه‌وشتومه‌که‌ قه‌دیمیا‌نه‌ بووم.

که‌مئ راوه‌ستا، دوايه‌ مینیا‌توره‌که‌ی دایه‌ ده‌ستی.

- سه‌باره‌ت به‌م په‌سمه‌ رات چیه‌؟

کاتئ که‌ وینه‌که‌ی چاو لئ‌ده‌کرد، جما رۆخسار و پوواینی ئه‌وی هه‌لده‌سه‌نگاند، ده‌تگوت ئه‌و په‌سمه‌ به‌ ژیا‌نییه‌وه‌ به‌ستراوه‌ته‌وه‌، به‌لام هه‌لس‌وکه‌وتئ نه‌رینی و په‌خه‌گرانه‌ بوو. میشه‌که‌رانه‌ گوتئ: «ئه‌رکیکی

قورس و گرانت خستووته سهر ریم، وینهیهکی کالهوهبووه تیگه‌یشتن له
پوخساری مندالیک زور ئاسان نییه، به‌لام به‌پرای من ئەم منداله ئەگەر گه‌وره
ببویه به‌ش مه‌ینهت ده‌بوو و باشترین کاریکی که ده‌یتوانی بیکات ئەوه بوو
که نه‌هیلی گه‌وره بیت.»

- بۆچی؟

- چاو له هیلی ژیر لیویهوه بکه. ئەم مروّفانه که سانیکن که دهرد و
ژانه‌کان وه‌کوو خووی و ناراستیه‌کان و چه‌وتیه‌کان پر به دل وهک هه‌یه
هه‌ست پێده‌کن. هه‌ربۆیه دنیا جیگای ئەو جوړه مروّفه پاقرانه نییه. دنیا
که سانیکي ده‌وی که هه‌ستیکی مرداره‌وه‌بوویان هه‌بی و هه‌ستیار نه‌بن و
ته‌نیا و ته‌نیا کار و ئیشی خویمان له‌به‌رچاو بی.

- پیتان وایه ئەم وینهیه له که‌سیک ده‌چی که ئیوه بیناسن؟

به وردبینیه‌کی زورتره‌وه له ره‌سمه‌که‌ی پروانی: «به‌لئ، زور سه‌یره!
به‌لئ وئ ده‌چی و ته‌واو وهک ئەویش وایه.»

- له کی ده‌چی؟

- کا - کا - کاردینال مونتانا - نلی. ته‌واو دلنیا نیم که ئایا ئەو به‌ریزه برزای
هه‌یه؟ ده‌کرئ لیت پیرسم که ئەم ره‌سمه هی کینییه؟

- ئەمه وینه‌ی مندالی ئەو دۆسته‌یه که ئەو رۆژه سه‌باره‌ت به ئەو قسه‌م
بۆکردی...

- ئەو که‌سه‌ی که کووشتت؟

سه‌یر له‌و قسه‌یه داچله‌کی، چه‌نده له سه‌ره‌خۆ ئەم وشه سامناکه‌ی به‌یان
کرد!

- به‌لئ ئەو که‌سه‌ی که من کووشتم - ئەگەر به راستی مردبی.

- ئەگەر؟

جما ته‌واو چاوی بریبوووه سهر پوخساری ئەو. جاری وابوووه که
که‌وتووومه‌ته شک و گومانه‌وه ته‌رمه‌که‌ی قه‌ده‌نە‌دۆزراوه. ره‌نگه وه‌کوو تو له
ماله‌وه هه‌لاتبی و په‌نای بردبیته به‌ر ئەمریکای باشوور.

- توخودا ئارەزىۋىيەكى ۋاى بۇ مەكە. ئەمە بىرەۋەرىيەكى زۆرخۇش نىيە
 كە بىتھەۋى لە زەينى خۇتدا رايگىرى. من بە دريژايى ژيانم بەر بەرەكانىيەكى
 زۆرم كىردوۋە و بگرە كەسانىكىشىم كوۋشتىبى و بەرەو دۆزخىم ناردىيىتىن.
 قەتىش ويژدانم ئىدانەم ناكات، بەلام ئەگەر بوۋنەۋەرىكى زىندووم بەرەو
 ئەمىركاى باشوور بەرپى كىردىبى، شەۋانە بە پەشىۋىيەۋە دەخەۋتم و
 ويژدانىشىم كىسپەى لىۋە دەھات...

جما، ھەروا كە دەستى لىكەھەلپىكابوۋ لىتى نىزىك دەبوۋەۋە، قىسەكەى
 پىبرى و گوتى: «كە وايە باۋرپت بەۋە ھەيە كە ئەگەر ئەۋ نەخىنكابايەت -
 ئەگەر نەخىنكابايەت و ۋەك ئىۋە پوۋداۋگەلىكى ناخۇشى بەسەردا بەھاتبايە -
 قەت نەدەگەر ۋاۋە و لە رابىردوۋى خۇى چاۋى دەنۋوقاند؟ يان لە سەر ئەۋ
 رايەن كە قەد رابىردوۋى خۇى فەرامۆش نەدەكرد؟ لەبىرت نەچى كە ئەۋكارە
 كاردانەۋەيەكى تال و ناخۇشىشى لە سەر من ھەبوۋە. چاۋم لى بگە!» پىرچى
 پىر و لىۋى لە سەر ھەنىيەى لادا: قىزى سەرى كەمتاكورتى سىپى تى
 كەۋتبوۋ.

بىدەنگىيەك ھەردوۋىكىان داگرت.

مىشەكەرانە ئارام گوتى: «بەراى من باشتر وايە كە وردەۋردە
 مردوۋەكان فەرامۆش بىرپىن. ھەرچەندە يادى ئازىزى ۋا ھەيە كە ناتوانرى
 فەرامۆشى بگەيت و ئەگەر ئەمن بە جىگەى ئەۋ دۆستەى تۆ لە ژيانى
 رابىردوۋتدا بايەم، ۋەك ئە . ئە . ئەۋانى تر مردبوۋم. مردوۋىيەكى لە گۆر
 دەرپەرىۋو نەھز و دىۋو.»

جما ۋەك جاران رەسمەكەى لە چەكەمەجەى مىزەكە ناۋە و داىخست.
 - ئەم بىرورايە زۆر دلرەقانە و بىبەزەبىيانەيە ؛ باشە ئىتر با لە سەر
 تەۋەرەيەكى دىكە قىسە بگەين.

- ھاتووم بۇ ئىرە تا لە سەر مژارىك رايۋىژكارىم لەگەل بگەى، ئەگەر ئىزىم
 بدەى دانوۋستانتىكىمان ھەبى لە سەر ئەۋ گەلالەيەى من.

كورسىيەكى لاي مىزەكە دانا و دانىشت، بىئەۋەى لە قىسە كىردنەكەيدا
 زمانى بىگرى گوتى: «سەبارەت بەۋ ياسا نوۋىيەى چاپەمەنىيەكان رات چىە؟»

- پرای من له وباردهیه وه چیه؟ پیم وایه شته بیکی پر بایهخ نییه، به لام موویک له به رازیک بیته وه هر زوره.

- بی گومان، یانی به ته مای له به کی له و روظنامه نویانه دا که نه و خه لکه باشه بلاوی ده که نه وه دریزه به کار که ی خوت بدهی؟

- به لی، زور جار روظنامه به ک پیوستی به ئیش و کاریکی زور گرینگی فه نیی هیه - وه کوو چاپ، بلاو کرده وه ی ریکو پیکی و...

- تا که ی به ته مای بیر و هرزی خوت له و ریکایه دا خه سار که ی؟

- بوچی خه سار؟

- چوونکه خه سار کرده. تو بوخوت زور باش ده زانی که بیرو نه ندیشه ت له هه موو نه و پیوانه ی که له گه لیان کار ده که ی باشتر کار ده کات و سه ره پرای نه وه تو ریکه یان پی دده ی وه کوو خو فروشیک Johannestactotum³ چاوت لی بکه ن. له چاو گراسینی و گالی نه وه نده ئاقلتر و فامیده تری، که نه وان وه ک دوو مندالی قوتابخانه وان، به لام تو خه ریکی هه له کانی نه وان راسته و پاسته ده که یتوو وه ک قوتابیه کی چاپخانه ریکو پیکیان ده که ی.

- له پیشدا نه وه ت پی بلیم که هه موو کات و ساتی من به ساخ کرده وه ی هه له کانه وه ناگوزهریت، دوا ی نه وه پیم وایی سه باره ت به توانایی هزر و نه ندیشه ی من زیده رویی ده که ی قه ت بیر و هزری من نه وه نده ش باش و په سند نییه.

به هیواشی و ئارامیه وه وه لامی داوه: «قه ت نالیم نه ندیشه ت وا دره وشاوه و په سنده، به لام بی گومان زور سلامه ت و له سه ره خو یه. نه م خاله بایه خیکی زوری هیه.»

- له و کو بوونه وه ناخوشانه ی کومیته دا، هه میشه هه ر تو ی که قامک له سه ر نه و خاله لاوازانه ی قسه کانیا ن داده نییت.

- تو به ئینسافه وه بیر له وان ناکه یته وه. بو وینه مارتینی قسه کانی زور په سند و به جییه، سه باره ت به لیها تووی فابریزی و لیگاش هیچ شک و

گومانیکم نییه و گراسینی ش سه بارهت به خشتهی ئابووری ئیتالیا رهنگه له هه موو کارمه ندانی ئەم ولاته زانیارییه کی باشتەر و ریکو پیکتری هه بی.

- باشه، ئەوه زۆر به هه ند مه گره. دهی ئەگەر ئیزنت له سه ربی با له کۆل ئەوانوو و توانایه کانیان بینه وه. راستیه کهی ئەوهیه که تۆ به و هزره باش و به هره مه ندیه ته وه ده توانی ئەرکی گرینگتر جی به جی بکهی و به رپرسیایه تی باشتەر و گه وره تر بگریه ئەستۆ.

- من به کار و ئیشی خۆم زۆر رازیم. ئەو کاره ی که من ده یکه م رهنگه بایه خیکی زۆری نه بی، به لام ئیمه ئەوه ندهی که له تواناییماندا بی دریغی ناکهین.

- سینئورابوولا، ئیمه ئەوه نده لیک تر نزیك بووینه ته وه که نابی روو ده ربا یسیمان له گه ل یه کتری هه بی؛ تۆ شه ره فت پیم بلێ بوخۆشت پیت وانیه که بیر و هزرت له سه ر کاریکی که م بایه خ و ته سک له خه ساری دایه کاریکی که زۆر که سی که م نه زمون و ئاسایش ده توانن جی به جی کهن؟

- ئیستا که پرسیاره کهت وا به برشتانه یه، به لی که م تا زۆریک قسه کانت ده سه لمینم.

- ئەی ئەگەر وایه بۆچی درێژه به و کاره ده دهی؟

وه لامیکی نه داوه.

- بۆچی ده هیلی ئەم کاره که م بایه خه به رده وام بیت؟

- چوونکی ریکاچاره یه کی دیکه م نییه.

- بۆچی؟

جما سه ری هه لینا و گو تی: «ئهم جو ره دوواندنه دوور له ئینساف و پیاوه تی یه که ئا به و جو ره سه رکونه م ده که ییت و ده مخه یته بازنه ی زه قت و گوشاره وه.»

- به لام له کۆلت نابمه وه تا هۆی ئەو کاره م پێ نه لێی.

- ئەگەر ده ته هوی بیزانی، چوونکه... من ژیانیکی پر له شکست و

ده ردئاژوویم بووه، به راستی ئیتر برستی ئەوه م لی براوه که کاریکی پراو پر

شیاو و به پیژ بکه م. من له خۆم راده بینم و شایانی ئه وه شم که شانم هه لگری باریکی قورسی شوڤشگیڤری بیته و ئیش و کاری پر زهحمهت و پر چه رمه سه ری جی به جی بکه م.

- بی گومان که سیک ده بی شانی وه بهر ئه و جوړه کاره قورسانه بدات، به لام نه که هه میسه له سهر شانی که سیکی تایبه ته بیته و ده بی جی گوڤکی پی بکری.

- راست ئه وشته ی که من بو ی دروست کراوم.

میسه که رانه به گوشه نیگایه ک چاویکی ماناداری لی کرد. جماش خیرا سه ری هه لینا و گوتی: «ورده ورده ده گه رینه وه سهر باسه که ی رابردوو. ئیستا وادیاره که ده بی له سهر ئه و مژاره له گه ل یه ک بدوین. من ئارخایه نتان ده که م که من واش نیم که هه موو کاریکم پی جی به جی کرابی. ئیدی بو زور کاریش تازه له من گوزه راوه، به لام رهنگه بتوانم له به ریوه بردنی گه لاله که تاندا یاریده تان بدهم، ده ی، گه لاله که تان چیه؟»

- له پیشدا ده لیی بایه خیکی بو من نییه ئه و کاره ی که پیشنیاری ده که ی و دوایه ش ده ته وه ی بزانی که پیشنیاره که م چیه. ئیشه که ی من نه ته نیا پیوستی به یاریده ده ری بیر و ئه ندیشه ی تو هیه، به لکوو ده بی به کرده وه ش بو ی تی بکوشی.

- جاری پیم بلی بزانه چیه دوایه قسه ی له سهر ده که ی.

- له پیشدا پیم بلی سه بارهت به ریک خستنی راپه رینیک له ویتتیدا هیچت بیستوه؟

- له دوا ی لی بورده یی گشتی به ولاره، بیجگه له گه لاله ی شوڤشی نابه جیی سان فدیسه کان هیچی دیکه نه بیستوه، که به داخه وه وهک ئه وانه ی دیکه به ره ش بیبیه وه لیی ده روانم.

- منیش له زور جیگادا وهک تو ره ش بینم، به لام ئیستا له هه موو پاریزگاگاندا به برشته وه خه ریکی ریک خستنی شوڤشینکن دژ به ئوتریشه کان و دمه وه ی قسه له سهر ئه وه بکه م. زور له لاوانی ناوچه کانی ژیرده سه لاتی پاپ - به تایبه ته چوار پاریزگا سه ره که که - به دزیه وه خه ریک سنوور

بېه زینن و دلخوآزانه خوآیان بگه یین به ئه وان. له لایه ن دۆستانمه وه که له
رۆمانیان ئاگادار کراومه ته وه که...

جما قسه که ی بری: «پیم بلی، ئایا به ته وای دلیای که ئه و دۆستانه
جیگای بروا و متمانه ن؟»

- ته وای دلیام. من له نزیکه وه ئه وان ده ناسم و کارم له گه ل کردوون.

- یانی ئه وان ئه ندای گروپیکن که ئیوه ی تی دان؟

بمبوره که ناتوانم ته وای ئارخایه ن بم، من هه میشه سه باره ت به و
زانیارانه ی که له لایه ن ئه و ریکخراوه نه یینانه وه دیت دوودلم و ته وای دلیا
نیم، پیم وایه که عاده تی...

میشه که رانه به توورپه وه په ریه نیو قسه کانیه وه و گوتی: «کی پی

گوتوی که من ئه ندای گروپیکی نه یینیم؟»

- هیچ که س پی نه گوتوم، خو م وام بیر کرده وه.

میشه که رانه پالی دا به کورسیه که ی و به مۆرپه ییکه وه لیی پروانی. پاشان

گوتی: «ئایا هه میشه خو له راز و نه یینیه کانی خه لکی هه لده قوتینی؟»

- زۆرجار من له شته کان ورد ده بمه وه و کیشه کانیش پیکه وه گری به ست
ده کم. بویه کانی ئه وه م پی گوتی ئه گه ر پیته خو ش نه بوو ئاگاداری شتیک بم
پیم مه لی.

- ئیستا که زانیاریه کانت بستیک له خو ت دوور ناکه ویته وه منیش پیم

شتیکی سه یر نییه. پیم وایه ئه م بابه ته...

جما به سه یری که وه سه ری هه لینا و به که می دل ئیشا ویه وه گوتی: «به

راستی پرسیاریکی نابه جییه؟»

- هه لبه ته ده زانم که ئه و قسانه به گوئی هه موو که سیک ناگه یه نی. وادیاره

ته نیا له گه ل ئه ندامانی حیزبه که تانی...

- حیزب بایه خ ئه دا به ئیشی راست و واقع، نه وه ک به کاری خه یالی و

گوماناوی. هه لبه ته من ئه وه م له لای که س نه درکاندوو.

- زۆر سوپاس، زانیتان که من ئه ندای کامه دهسته و گروپیکم؟

- هیوادارم له و قسانه ی من نه په نجابیتي که بی په رده درکاند. ناخه ر
نه وهش بزانه که تو قسه که ت دامه زرانده. هیوادارم نه ندای «خه نجه ر
وهشین» هکان نه بیت.

- بو بیت خوشه که له گه ل نه وان نه بم؟

- چوونکه شایانی نه وهی که زور کاری له وه چاکتر بکه ی.

- هه موومان شایانی زور کاری له وه چاکترین که هه تا ئیسته کردو مانه،
دیسانه وه گه شیتینه وه سه ر وه لامه که ی خو تان، هه رچی بی من نه ندای
خه نجه ر وه شیتنه کان نیم. به لکوو نه ندای «پشتوینه سووره کان» م. نه وان
گروویکی چالاکتر و چی که وتووترن و کاره کانیشیان پوخته و باشته ر.
- مه به ستان کاری خه نجیر لی دانه؟

- نه مه ش وه کوو کاره کانی دیکه وایه. له کات و وهختی پیوستدا
خه نجیره کانیش کاریگه رن، نه گه ر ته نیا پروپاگه ندهیه کی ریکو و پیکیان به
شوینه وه بی، هه ر له به ر نه وهیه که من گروپه کانی دیکه م خو ش ناوی. نه وان
پییان وایه که خه نجه ری که به ته نیایی ده توانیت هه موو کیشه کانی جیهان
چاره سه ر کات و نه مه هه لیه کی گه وره یه. هه لیه ته له کات و ساتیکی
تابیه تی دا ده توانی کیشه یه کی زور چاره سه ر کات، به لام به گشتی ناتوانی
دهرمانی هه موو عیله ته کان بیت.

- ئایا به راستی تو باوه ر ده که ی که خه نجیر، بتوانی کیشه یه ک چاره سه ر
کات؟

میشه که رانه به سهیری که وه لینی پروانی.

جما درېزه ی پی دا: «هه لیه ته مه به ستم ئا ئیستایه که ئاریشه که به هوی
هه بوونی سیخوړیکی وریا یان کارمه ندیکی چه وتو و خراپه وهیه که خه نجیر
ده توانی نه وانه بکووژیت، به لام ئایا له ئاکامدا کوی کیشه که ش دهرسپرته وه،
ئایا گری پوچکه یه کی زیاتر دروست ناکات. نه مه به رای من وه کوو نه و مالله
پاکه وایه که دوايه حهوت شه ی تانی دیکه شی تیوه هات 4. کووشتن، پولیس

---

۴. ئاماژه بو چیروکی نه و پیاوویه که مالله که ی خوی به هوی هه بوونی شه ی تانیکه وه و دهر کردنی
نه و مالله که ی پاک کرده وه و دوايه به چول کراوی به جیبی هیشت، به لام نه و شه ی تانه له گه ل حهوت

هارتر دهكا و خراپتر دهی هاروژینی خه لکی بی رۆحم و شاغی باردینی و پهنگه کارتیکه ری خراپی هه بی له سه رداها تووی کۆمه لگا و کاره که له وهی هه یه خربتریشی کات .

– به پای ئیوه، زه مانیک که شوړش دهس پښ بکات چ ږووداویک ده خولقی؟ پیتان وایه له و کاته دا کۆمه لگا دهست ناکات به په شه کووژی و کوشت و کوشتار له نیو جه ماوهدا شته ییکی ئاسایی نابیت؟ شه ږ شه ږه و له شه ږدا نه قول و شیرینی نابه خشریته وه.

– به لئ، به لام شوړشیکي ئاشکرا شتیکی دیکه یه. ئه مه تاقه یه کجار له ژیانی خه لکیا پیکدی که به رابه ری دهکات له گه ل ته واوه تی پیشکه وتته کانی ئیمه. شک له وهدا نییه ږووداوی زور دل ته زین ده خولقی، که ئه مه له هه ر شوړشیکدا ئه نجام دهد ری ئه مانه راستییه کی حاشا هه لنه گرن و شتیکی جیا له و باسه شه ، واته تاییهت مهندییه کی تاییه تی و هه ل ومه جیکی له بیر نه کراوه . سامناکترین ئاکامیک که چاوپروان ده کری ئه وه یه که له م گروویه خه نجیر وه شینه کویر هاویژانه دا ، له کۆمه لگادا کاره که یان بیته عاده ت. ئه وکات خه لکی له و ږووداوانه وه ک پیش هاته یه کی ئاسایی ږوژانه لئی ده پروانن و سه باره ت به پیروزی و گرینگی ژیانی مروقیه تی بی بایه خ دهن و ئیتر هه ستیار نابن. مانه وهی من له ږومانیادا زوری نه خایاند، به لام هه ر ئه وهنده ی که له گه ل خه لکی ئه وئ هه ل س وکه وتم هه بوو که ئه وان خه ریکه به توند و تیژی و هیرش کردنه سه ر یه کتر عاده ت ده گرن ؛ ئه ویش هیرش کردنیکی نادل خوازانه.

– بی گومان ئه مه زور چاکتره له وهی که خه لکی عاده ت بگرن که سه رشوړانه بیبه فه رمانبه ری ئه و ده سه لاتدارانه. ئه ویش نه زانانه و کویرانه ، هه نگاو نان به ره و ناخی ئه و زه لکاو هیه.

– من وهک توو بیر ناکه مه وه، هه موو عاده تیکی دوور له زه یین و ئه ندیسه داری خراپه ، ئه م یه که شیان عاده تیکی درنده ییه. هه لبه ته ئه گه ر توکاری که سایه تییه کی شوړش گیز بیه ستیه وه به وهی که به زه بری توند و

شه یتانی دیکه گه راوه و بارگه و بنه یان له وی خست و «له ئاکامدا وه زعه که له سه ره تاکه ی خراپتر بو.»

تیژی بتوانیت خال یا چەند بەندیکی ئەرینی لە حکومەت بستینی، ئەوکات ئەو گرووپە نەینییە و ئەو خەنجیرە دەبیتە باشترین گرووپ و پیرۆزترین ئەسلەحە و کەرەسە ، چوونکە ئەو تاقە شتیگە کە حکومەتەکان یەكجار زۆر لێ دەترسن، بەلام ئەگەر پیتان وایە کە منیش هەروا بیر دەکەمەو. بە گشتی لابردنی ئەو جۆرە حکومەتانە کۆتایی کار نییە بە لکوو کەرەسە یە کە بۆ گەشتن بە کۆتایی کار و نزیك بوونەو یە لە ئامانج . ئەو خالە بە هیزە ی کە لە راستیدا ئیمە بە شوینییە وەین؛ گۆرانکاری بنەرەتی کۆمەلایەتی و نوژن کردنەو ی پێوەندی مرقۆقیەتیە . ئەو کاتە دەبێ بە شیوەیەکی تر تیوەچین. عادەت گرتی بیرو هزری خەلکی بە خوین رشتن وشاغی بوون، شیوەیکی پوزەتیف و ئەقلانی نییە بۆ بردنە سەر یی ئاستی وشیاری جەماوەر و پر بایەخ بوونی ژیا نی مرقۆقیەتی.

- یان بایەخیکی کە بۆ ئاین هەیانە؟

- تێنەگەیشتم.

میشە کەرەنە بزەییکی هاتی: «بەپرای من لە سەر ئەو ی کە سەرچاوی هەموو خراپەکان لە چی دایە لە گەل یە کتری کۆک و هاو بیرو نین. تۆ پیت وانییە کە سەرچاوی ئەو خراپە کاریانە دەگەریتەو بۆ بایەخ نەدان و تێنەگەیشتن لە ژیا نی مرقۆقیەتی.

- کە میکی دەگەریتەو سەر پیرۆزی کە سایەتی مرقۆف.

- چۆنت پێ خۆشە شرو بە ی بکە. بەپرای من گەورەترین هۆ بۆ شلە ژاوی ژیا نی ئیمە و هەلە کانمان ، دەگەریتەو بۆ نەخۆشی رۆحی و دەروونی کە سەرچاوە کە ی ئاینە.

- مە بەستان ئاینیکی تاییە تیە؟

- نا، ئەمە دەگەریتەو بۆ کاردانەو ی روالەتی ئەو نەخۆشینە. نەخۆشینە کە ئەو یە کە شیوە ی بیر کردنەو ی ئاینی نیو لی دەنری، دیاردە ی ئەم نەخۆشینە وایە کە مرقۆف لە پیتش چاوی خۆی خوالە یە ک بەرپا دەکا و دەست دەکات بە داخوازی و دوعا و پارانەو و لە سەر چۆک دانیشیتوو

شتیک بپه‌رستیت. ته‌وفیریکی واشیان نییه که نه‌وشته خاچ بی یان بوودا و یان داری تام تام 5.

بی‌گومان له‌گه‌ل من هاوبیروپا نیت. تو ده‌توانی بییه گنوستیک 6 یان هر شتیکی که پیته‌خوش بیت، به‌لام من ده‌توانم سروشتی تو که سروشتیکی ئایینییه له پیته‌هنگاوییه وه هه‌ست پی‌بکه‌م. باشه ئیدی قازانجیکی نییه که قسه‌ی له سهر بکه‌ین، به‌لام تو ته‌واو له هه‌له‌دای که پیته‌وایه من خه‌نجیر لی‌دانم پی ئامرازیکی باش و پیروزه دژ به کارم‌ندانی خراپ. ئەمه بالاتر له‌وه‌یه که وه‌ک ئامرازیکی ئاسایی لی‌بروانی، نه‌ته‌نیا شتیکی ئاسایی نییه به‌لکوو باشترین که‌ره‌سه‌یه‌که که ده‌توانی پشته‌کیسای پی‌ش‌ه‌ق بکری و خه‌لکی تی‌بگه‌یینی که نوینه‌رانی کومه‌لگای ئایینی و کلیسا وه‌کوو دمه‌ل و کارگه‌گولانه وان.

– ئەه‌وکات که ئەو کاره‌ت ئەنجام دا، یانی ئەو بوونه‌وه‌ره دره‌نده خه‌وتوو‌هی ده‌روونی خه‌لکیت وه‌خه‌به‌ر هیئا و دژ به کلیسا وروژاندت، ئەو کاته....

– ئەو کاته کاریکم کردوو‌ه که بووه‌ته هۆی ئەوه‌ی که ژیان بایه‌خ‌دار بیت و بو‌ی تی‌بکۆشی.

– ئایا ئەمه هه‌ر ئەو کاره‌یه که چه‌ند رۆژ له‌وه پیش سه‌باره‌ت به ئەو قسه‌ت ده‌کرد؟

– به‌لی راست ئەویه.

جما له‌رزی و رووی وه‌رگێرا.

می‌شه‌که‌رانه به‌ بزه‌یه‌که‌وه چاویکی لی کرد: «تو له من هیوابراو بووی؟»
– نه‌ته‌نیا لیت ناهومید بووم، به‌لکوو... پی‌م‌وایه... که می‌کیشته لی‌ده‌ترسم.
دوای که‌می رووی وه‌رگێرا و به‌ شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی خو‌ی که له هه‌موو دانوستاندنه پربایه‌خه‌کاندا هه‌یبوو گوتی: «باسیکی بی‌ئاکامه. بیروپای ئیمه ته‌واو دژبه‌ری یه‌کتریه. من باوه‌رم له سهر پروپاگه‌نده و پروپاگه‌نده و

5. نیوی داریکه که عه‌شیره ره‌ش‌پیسته‌کان لایان پیروزه.

6. که‌سیکی که سه‌باره‌ت به‌ راستیه‌کان شک و گومانی هه‌بن.

دیسانہ و ہش پروپاگہندہیہ، و ہرکاتیکیش سہرکہ و تنتت بہ دەس ہینا
شورپشہ کہ دەس پئ بکہ.»

- دەی ئەگەر وایہ ئیزنم بدہ با بگہریننہ و ہ سہرباسی گہ لالہ کہی من، کہ
پیوہندیہ کی کہمی بہ پروپاگہندہ و ہیہ و پیوہندیہ کی زوریشی بو شورپش
و راپہرینہ و ہیہ.
- دەی؟

- ہر و ہ کوو گوتم کہ سانیکی زور ہن کہ بہ تہمان دل خوازانہ لہ
رومانیوہ پیوہست بن بہ شورپشی خہ لکی وینتیاوہ. ئیمہ ہیشتا نازانین کہ
راپہرینہ کہ کہی دەست پئ دەکات، رہنگہ تا پایز یا زستان بخایہنئ، بہ لام ئەو
داوتہ لہ بانہی کوستانہ کانی ئانین، دەبی چہ کدار و ئامادہ بکرین، تا بتوانن
و توانایی ئەوہیان ہہ بی کہ بو ئەو جیگایانہی کہ بویان دیاری کراوہ بکہونہ
رئ، من عودہ داری ئەوہم کہ تہنگ و تہقہ مہنیان بو بہری بکہم بو
ناوچہ کانی ژیر دەسہ لاتی پاپ...

- کہ میک راوہستہ، تو چون ئەتوانی لہ گہل ئەو گرووپہ دا کار بکہی؟
ہموو شورپشگیرانی میلباردی و وینتیا لایہ نگرانی پاپن. ئەوان ہاوتہ ریین
لہ گہل ریکخراوی پیش کہ و تن خوازانہی کلیسادا و بہ ئاواتی ریفورمی
ئازادی خوازانہن. چون دژہ دینیک و ئاشتیی نہ خوازیکی و ہک تو دەتوانی
لہ گہل ئەواندا ہل کات؟

میشہ کہرانہ شانی ہل تہکان: «ئەوان ئەگەر توانایی ئەوہیان ہہ بی کہ
کارہ کہی خویان جی بہ جی کہن ئیتر چیان داوہ بہ سہر منہوہ تا خویان بہ
بوو کہ شووشہ یہ کی کوتالییہ و ہ سہرگہرم کہن؟ بی شک ئەوکات کہ سایہ تی
پاپ زور سووک و بی بایہخ چاو لئ دەکہن. ئەگەر راپہرینہ کہ بہ شیوہ یہ کی
باش ریکای خوئی بدوزیتہ و ہ ئیتر ئەم کیشہ یہ پیوہندیہ کی وای بہ منہوہ
نامینئ. بہرای من بہ داردہستیک دەتوانریت سہگیک راپو بنریت و بہ گورہ و
ہہرایہ کی بہ جی دتوانریت خہ لکی دژ بہ ئوتریشیہ کان راپہرینن.»

- دەتہوئ من چی بکہم؟

- یاریدہم بدہ تہنگ و تہقہ مہنیہ کان لہ سنوورہوہ بپہریننہ و ہ.

- من چۆن دەتوانم ئەو کارە بکەم؟

- تۆ راست ئەو کەسەى که دەتوانى ئەو کارە بە باشترین شێوە ئەنجام بدهى. بە تەمام تەفەنگەکان لە ئینگلیستان بکرم، بەلام هێنانى ئەوانە بۆ ئێرە لەگەل کیشە و کەند و کوسپى زۆر ڕووبە ڕوویە. دەرباز کردنى ئەو بارانە لە هەركام لەو لەنگەرگایانەى ژێردەسەلاتى پاپ کارىكى چەتوونە، دەبى لە رىگای توسکانییەو بەیانینى و لە کوستانەکانى ئاپنینهو بەدیان کەيەن و بیانبەين.

- بەو شێوەیەى که دەلینى بە جىگای سنووریک دەبى دوو سنوور بەزینریت.

- بەلى، بەلام ئەم رىگا چارهیه لە هەموو رىگاكانى دیکە چاکترە، تۆ ناتوانى بارىكى ئاوا گەورە بە قاچاخ بێنیتە لەنگەرگایەک ئەهوى بەشێوەیەک که توجارەتیی نەبى. دەزانى که هەموو کەرسەى هێنان و راگوستانى لەنگەرگەى چىوتیاوکى 7 بریتیه لە سى گەمى بادەو و پاپوریکى چکۆلەى ماسى گرتن. ئەگەر لە توسکانى رەدبکرىن، من دەتوانم لە سنوورى ژێر دەسەلاتى پاپى تىپەرینم. هاوړیانی من تەواوى کویره رىگاكانى کوستانەکان دەزانن. حەشارگەى زۆرىشمان هەیه، بارەکه دەبى لە رىگای دەریا بێتە لىگهورن و کوسپ و کیشەى گەورەى منیش هەر ئەمەیه. من لەگەل قاچاخچیهکانى ئەوى ئاشنا نیم، بەلام دەزانم که تۆ لەگەل ئەوان ئاشنايەتیت هەیه.

- پىنج خولەکەم ئىزن بەدیه تا بىرى لى بکەمەو.

جما کەمى دانەوى و ئانىشكى نایە سەر ئەژنوى و چەناکەى نایە سەر دەستى دواى کەمى بىدەنگى سەرى هەلینا و گوتى: «رەنگە لەم بەشە لە کارەکه داقازانچىکم هەبى، بەلام پىش ئەو هەنگاویک بەرەو پىشەو هەلینینهو پرسىارىکت لى دەکەم. ئایا دەتوانى قەولم پى بەدەى که ئەم کارە هىچ پىوهندییهكى بە گروپى خەنجىر وەشینەکانەو نىیه بۆ هىرشى نەینى؟»

- بەلى بۆ ئەو کارە نىیه. بى شک ئەگەر ئەو کارە دژى بىرو بۆچوونى تۆ بايە قەتم پى نەدەگوتى و قەتم ڕوو لى نەدەناى .

۷. لەنگەرگەیهكى پىباىخى ژێردەسەلاتى پاپە که لە رۆژئاواى قەراخ دەریای ئىتالیادایە.

- کهى دتهوئى وه لآمى روونى خؤمت پى بدمه وه؟
 - دهره تىكى زؤرمان نىيه، به لآم دتهوانم چهند رؤژىكت مؤلت بدهم تانى
 تهما و مه به ستى خؤتم پى رابگه ينى .
 - شهوى شه ممه ي داها توو كارىكى تاييه تيتان نىيه؟
 - ئيزنم بده بىرى لى بگه مه وه - ئەمرؤ پىنج شه ممه يه - نا.
 - ده وهره بؤ ئيره. به باشى بىر له م مزاره ده كه مه وه و وه لآم و ئاكامى
 ته واوى خؤمت پى راده گه ينم.

جما له رؤژى يه كه شه ممه ي داها توودا بؤ نووسىنى نامه يه كى شروقه كراو
 كه دابووى به كؤمىته ي فلورانس له حىزبى مازىنى، ئاگادارى كردنه وه له مهر
 قه بوول كردنى كارىكى تاييه تى كه بؤچوونى سىياسى له پشت بوو و دهبوو
 هؤى ئه وهى كه تانى چهند مانگىكى تر ئه ركه حىزبىه كانى هه لپه سىرئىت و
 بگه وىته شوين ئه م كاره نوئيه ي كه بؤى ها توو ته پىشه وه. هه رچه نده
 ئەندامانى حىزب ئەم هه والەيان لا سه ير بوو ، به لآم كؤمىته هىچ به ربه ستىكى
 بؤ دانه نا. چوونكه سالىانىكى زؤر بوو كه به راورد و لىك دانه وهى جمايان
 لاپه سند بوو و متمانه ي ته واووشيان پىى بوو و ئەندامان به گشتى له سه ر
 ئەورايه كؤك بوون كه ئەگه ر سىنىورا بوولا به ته مايه له پرىكدا كارىك بكات،
 بى شك ده بى كارىكى پر بايه خ بى و بى هؤ نىيه.

جما رىك و راست به مارتىنى گوت كه به لىنى داوه تا له راپه راندنى برىك
 له «كاره سنوورىه كاندا» يارىده ده رى مئشه كه رانه بىت. جما ئەو حه قه ي به
 خؤى دابوو كه لانىكهم دؤسته دىرینه كه ي خؤى ئاگادار كات. له بهر ئه وهى
 كه خودا نه خواسته دلى غايله نه كات و شك و گومانىكى بؤ نه يه ته پىشه وه.
 ئەو پىى وا بوو كه ئارخايه ن كردنى مارتىنى زؤر پىويسته. مارتىنى دواى
 بىستنى ئەو قسانه هىچ روون كردنه وه يه كى لىنى نه وىست، به لآم جما
 بى ئه وهى له هؤى كئشه كه بگات تى گه يشت كه ئەم هه والە له دلى مارتىنىدا
 زؤر گران و ناخؤش هات.

هه ردوو كيان له ژىر كه پرى مالى جمادا دانىشتبوون له سه ر شىروانىيه
 سووره كانه وه به ره و فىزؤل يان ده روانى. دواى بىده نگىيه كى زؤر مارتىنى

ههستایه سه‌رپی و دهسته‌کانی خسته گیرفانییه‌وه و دهستی کرد به فیتوو لیدان . که نیشانه‌ی دل‌ه‌کوته‌یه‌کی زوری ئه‌و بوو . ئارام له ژووره‌که‌دا دهستی کرد به پیاسه کردن.

جما قه‌ده‌ریک چاوی لی کرد. ئاخ‌ره‌که‌ی گوتی: «سزار تۆ به‌م کاره پهریسانی، زۆر به‌داخم که تۆ ئاوا هه‌ست به دانیایی ناکه‌ی، به‌لام من ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ئه‌و ته‌مایه‌م گرتووه چونکه پیم‌وایه کاریکی دروست و شیاوه.

مارتینی به نار‌ه‌حه‌تیه‌وه وه‌لامی داوه: «من بۆ ئه‌و کاره پهریشان نیم و سه‌بارهت به‌و کاره‌ش هیچ نازانم، کاتی که تۆ ده‌ته‌هوی کاریک بکه‌ی، بی‌شک ئه‌و‌کاره ئیشیکی باش و په‌سنده من باوه‌رم به‌و کابرایه نییه.»
- پیم‌وایه له‌و باره‌یه‌وه له هه‌له‌دای. منیش تا ئه‌و کاته‌ی که ئه‌وم به‌باشی نه‌ده‌ناسی وه‌کوو تۆ له هه‌له‌دابووم. بی‌گومان ئه‌و بی‌عه‌یب و بی‌گری نییه، به‌لام له‌وه‌ی که تۆ لیتی تی ده‌فکری وانیه .
- به‌شکم قسه‌ی تۆ بی.

به بیده‌نگییه‌وه که‌میک پیاسه‌ی کرد و له پ‌رینکا له‌به‌رده‌م ئه‌ودا راوه‌ستا و گوتی: «جما ئه‌و‌کاره مه‌که! تا دره‌نگ نه‌بووه ده‌ستی لی‌هه‌لگره! مه‌هیله ئه‌و پیاوه کاریکت پ‌رینکا که دوایه په‌شیمان بی و به‌رد به ئه‌ژنۆی خۆتدا بکوتی.»
جما به ئارامیه‌وه گوتی: «سزار ئه‌وه‌ی ده‌یلی نایله‌یه‌وه، که‌س به زۆر ئه‌و‌کاره‌م پ‌رینکا. من دوا‌ی ئه‌وه‌ی ته‌واو ئه‌و‌کاره‌م ته‌واو تاووتوی کرد ، به ویست و دل‌خوازی خۆم قه‌بوول کردووه. من ده‌زانم که تۆ سه‌بارهت به ریوارز ر‌قیکی تاییه‌تیت لی‌هه‌یه، به‌لام ئا ئیستا سه‌بارهت به سیاسهت قسه ده‌که‌م نه سه‌بارهت به که‌سایه‌تی.»

- مادونا! ئه‌و کاره مه‌که! ئه‌م پیاوه مه‌ترسیداره. ئه‌و پیاو‌یکی بی‌به‌زه‌یی و بی‌دینه که که‌س تیی ناگات - و ئاشقی تۆشه!

جما داچله‌کی: «سزار، چۆنه خه‌یالاتی وات به میتشکدا هاتووه؟»
مارتینی دووپاتی کرده‌وه: «ئه‌و گیرۆده و ئاشقی تویه، مادونا لینی دوور که‌وه‌وه!»

- سزاري ئازيز، من ناتوانم ليى دوور كهومهوه، ناتوانم پيشت بليم له بهر چيه، ئيمه زور له يهكتري نزيك بووينه ته وه - نه وهك له بهر ويستي دل و داخوازي خومان.

مارتيني به پريشانبييه وه وهلامى داوه: «ئه گهر ئه ونده له يهكتري نزيك بوونه ته وه ئيتتر قسه يه كم نبييه.»

دواي ئه وهى كه گوتى كارم ههيه، پويشت. مه ودايه كي زور له شه قامه پر له گوله كاندا سه ري و خواربي كرد. ئه و شه وه دنيا له بهر چاوى زور تاريك بوو. ئه م بوونه وه ره دروزن و فريوكاره هاتبووه نيوانيانه وه و تاچه گه وه هري ژيانى له چنگ ده ره يينا بوو.

له نیوهی مانگی فهوریه دا میشه که رانه به ره و لیگهورن که وته ری. جما
 ئهوی به پیاویکی لاوی به ریتانیای ناساند که بیر و هزریکی نازادیخوازانهی
 هه بوو و نوینه ری پا پوره وانی بوو. ئه وکات جما و هاوسه ره که هی له گه ل ئه م
 پیاوه گه نجه ئاشنا ببوون. ئه م پیاوه چهند جاریک کار و خزمه تی چکوله ی بۆ
 گرووپه رادیکاله کانی فلورانس جی به جی کردبوو: به قهرز پاره ی پیدابوون تا
 پیداو یستیه کانیا نی پی جی به جی که ن. ئیزنی ئه وه شی پیدان که له نیو نیشانی
 توجاره تی ئه و که لک وه گرن بۆ ناردنی نامه حیزبیه کان و ئا له وجوره کارانه.
 ئه م یارمه تیا نه هه مووی له لایه ن جما وه و به هوی دۆستایه تی نیوان ئه وان وه
 ئه نجام ده درا. هه ربویه له سه ر شیوازی رابردوی حیزب جما ئازاد بوو که
 هه رچونیک ئه و پی پی باش بی و هه ر ریگایه ک ئه و پی پی ئاسان بیت که لکی
 لی وه رگریت، به لام ئایا ده کرا که له م هه ل و ده رفه ته بۆ هه ر مه به سستیک
 که لکی لی وه رگریت یان نا. داخوازی کردن له هه واداریکی پاک و بی گهر د بۆ
 ئه وه ی نیونیشانی خوی به وان بدات بۆ هاتنی ئه و نامانه ی که له سیسیله وه
 ده هاتن، یان شار دنه وه و راگرتنی چهند به لگه و سه نه دیک له قوژبنیکی
 نووسینگه که پیدایه مانه هه مووی له لایه ک و داخوازی کردن له ئه و بۆ هه لگرتن
 و هیئانی چه ک و ته قه مه نی بۆ راپه رینیکی چه کدارانه له لایه کی تره وه ، که

ئەمەيان زۆر قورس و گەورە و گران بوو، ھەربۆيە جماش زۆر دلنيا نەبوو
كە بەو كارە رازى بىي.

ئەو بە مېشەكەرەنەى گوتىبوو: «لانېكەم دەتوانى تاقي كەيتەو، بەلام
پىموانىيە كە ئەوكارە بكات ئەگەر بچى بۆلاى و داواى پىنج ھەزار كوودى 1
لېكەى رەنگە بى سى و دوو پىت بدات ئەو يەكجار زۆر دلئاوايە. دەتوانى
خىرا پاسپۆرتەكەى خۆيت پى بدات يان وەك پەنابەرىك لە ئەنبارەكەيدا
بتشارىتەو، بەلام ئەگەر شتىكى وەك تەفەنگى پى پىشنيار بكەى، لىت خورد
دەبىتەو و پىوايە كە ھەردووكمان شىت بووين.»

مېشەكەرەنە ئاواى وەلامى دابووەو: «بەلام وىدەچىت كە بتوانى رىنوونىم
بكات و يان بە يەك دوو مەلەوانىكم بناسىنىت. ھەرچى بى تاقي كردنەو، كەى
زەرەرىكى نىيە.»

لە رۆژەكانى ئاخىر و ئۆخرى مانگدا، مېشەكەرەنە بە جلوبەرگىكى كە زۆر
رىك و پىك نەبوو ھاتە ژوورى كارى جماو، جماش خىرا لە پوخسارى ئەوى
خويندەو كە ھەوالى خۆشى پىيە.

- ئاخىرەكەى ھاتى! وردەورە وام بە خەيالدا دەھات كە بى گومان بەلایەكت
بەسەر ھاتووە!

- پىموايو لەو ھەل و مەرچەدا نووسىنى نامە زۆر مەترسىدارە، زووترىش
نەمدەتوانى بگەریمەو.

- ئىستا خۆ شوکور بە سلامەتى گەراووتەو؟

- بەلى، رىك لە دلجانەو ھاتووم، ھاتوومەتە ئىرە تا پىت بلیم كە كارەكە
تەواو مسوگەر و جى بەجى بوو.

- مەبەستت ئەو ھەى كە ھەر بە راستى بىلى قەول و بەلىنى يارمەتى داو؟

- لە يارمەتى يەكجار زۆرتەر، ھەموو كارەكانى خستووتە ئەستوى خۆى:
پىچاندنەو و ھەل گرتنى ھەموو شتىك، تەفەنگەكان لە سىندووقى گەرەدا
دابىن و دەشاردرىنەو و راست لە ئىنگلىستانەو دەپھىنن. وىليامزى
شەرىكىشى كە دۆستى ھەرە نىك و خۆشەووستى ئەو، قەولى داو كە

۱- قەرەپوولى نوقرەبى ئىتالىايە

بۆخۆی له سوتامپتونوه له گهڵ بارهکه بێت. بیلش بارهکان له ئیداره‌ی گومروکی لیگهورنهوه دهگوزهرینیت. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه بوو که ئه‌وه‌نده زۆرم پێ‌چوو. ویلیامز قه‌ده‌ریک له‌وه‌پیش چوو به‌ سوتامپتون و منیش هه‌تا جینوئا به‌رپیم کرد.

... که له‌نیو پینگادا له‌ سه‌ر ورده‌کاریه‌کان قسه‌ بکه‌ن؟

- به‌لێ تا ئه‌وجیگایه‌ توانیم قسه‌ بکه‌م ؛ که تووشی نارچه‌تی که‌ش و هه‌وای ده‌ریا (دريازدگی) نه‌ببوم ، به‌لام دوايه‌ که‌ دلم له‌ ژيلا هات ئیتر نه‌متوانی دريژه به‌ قسه‌ و باسه‌که‌ بده‌م.

جما هاته‌وه‌ بی‌ری که‌ له‌ گه‌شتیکی ده‌ریادا که‌ باوکی هه‌ردووکیانی بۆ سه‌یاحه‌ت بردبوو ئارتور به‌ هۆی که‌ش و هه‌وای ده‌ریاوه‌ چه‌نده‌ نارچه‌ت ببوو. هه‌ربۆیه‌ خیرا پرسى: «له‌ سه‌فه‌ری ده‌ریادا نارچه‌ت ده‌بی؟»

- گه‌رچی یه‌كجار زۆر له‌ ده‌ریادا بووم! به‌لام ئه‌وه‌نده‌ نارچه‌ت ده‌بم که‌ هه‌ر باسی ناكری ، به‌لام ئه‌وكات که‌ له‌ جینوئا خه‌ریکی بار لی‌دان بوون قسه‌مان کرد. پیم‌وايه‌ ویلیامز ده‌ناسی؟ شوپره‌ لاویکی زۆر چاک و جیگای متمانه‌ و به‌ بی‌ریکی تیژه‌وه‌! بیلش هه‌روا پیاو خاسه‌یه‌، هه‌ردووکیان باش ده‌زانن که‌ چۆناوچۆن ده‌بی ئاگیان له‌ زمانیان بی.

- به‌ گه‌شتی پیم‌وايه‌ که‌ بیلێ به‌ دل‌خوازی و به‌ ویستی خۆی ئه‌وکاره‌ی قه‌بوول کردوو و به‌ره‌و کاریکی مه‌ترسیدار هه‌نگاوی هه‌لیناوه‌ته‌وه‌.

- منیش ئاگادارم کرده‌وه‌، به‌لام ته‌نیا لیم مۆر بووه‌وه‌ و گوتی جا به‌ تۆچی! راست ئه‌و شته‌ی که‌ چاوه‌پوانیم ده‌کرد و لیم راده‌دی ، ئه‌گه‌ر بیلیم له‌ تیمبۆکتو 2 ببینیایه‌ ده‌چووم بۆلای و پیم ده‌گوت: «به‌یانیت باش به‌ریتانیای.»

- به‌لام هیشتا من لیلی حالێ نه‌بووم که‌ تۆ چۆن توانیت ئه‌وان رازی بکه‌ی، به‌تایبه‌ت ویلیامز، ئه‌و که‌سیکه‌ بوو که‌ دره‌نگ رازی ده‌بوو.

- به‌لێ، له‌پیشدا زۆر نارازی بوو، نه‌ وه‌ک له‌ ترسانا به‌لکوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یگوت ئه‌و کاره‌ جی‌به‌جی نابێ، به‌لام دواي که‌میک به‌ جو‌ریک پازیم کرد ، ده‌ی باشه‌، ئیستا با هه‌موو کاره‌که‌ به‌ باشی هه‌لسه‌نگینین.

٢. Timbuktu: ناوه‌ندیکی گه‌وره‌ی توچاره‌تی له‌ سنووری سه‌حرا و سوودان.

کاتی که میشه کهرانه گه‌یشته‌وه مالی خوی رۆژ ئاوا ببوو و داری Pyrus Japonica³ی پر له شکوفه ، به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا ده‌له‌راوه و له ژیر زهرده‌ی هه‌تاودا ورده ورده بۆری ده‌نواند، چهنه‌د لقیکی لی کرده‌وه و برده‌وه بۆ مالی، هه‌رکه درگای ژووری کار کردنی کرده‌وه زیتا که له سه‌ر کورسییه‌ک له سووچیکی ژووره‌که‌دا دانیش‌تبوو ده‌رپه‌ری و به‌رپه‌ر گه‌شیه‌وه رپه‌رپه‌ری هه‌لات.

- ئاه فلیس، پیم‌وابوو قه‌د ناگه‌رینیه‌وه!

یه‌که‌م شتیکی که بیری لی کرده‌وه ئه‌وه بوو که به‌تووره‌یه‌وه پپی بلی له ژووری کار کردنی ئه‌ودا چی‌ده‌کات، به‌لام دوايه وه‌بیری هاته‌وه که سی‌حه‌وته‌یه نه‌یدیتوو ده‌ستی بۆ ته‌وقه برده پیشه‌وه و به‌ساردی و سرپه‌که‌وه گوتی: «ئو کاته‌ت باش زیتا، چۆنی؟»

زیتا سه‌ری هه‌لینا تا میشه‌که‌رانه ماچی بکات، به‌لام وادیاربوو ئه‌و زۆر سپروسارد بوو. له‌په‌نايه‌وه گوزه‌را و گول‌دانیکی هه‌لگرت تا (Pyrus)ه‌کانی بخاته‌ناوی. دواي قه‌ده‌ری درگاکه به‌ته‌ق و کوتیکه‌وه کراوه و سه‌گی میگه‌له‌که به‌په‌له خوی کرد به‌ژووریدا و له‌خوشیانا ده‌ستی کرد به‌وه‌رین و کلکه‌سووتی و له‌خوشیانا لووران‌دی. میشه‌که‌رانه گول‌دانه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که دانا و دانه‌وی تا ده‌ست به‌سه‌ر و گویلاکی سه‌گه‌که‌دا بیئنی: «ده‌ی شه‌یتان، هاو‌رپی خۆم چۆنی؟ ئه‌ری راست خۆم، داده‌ی وه‌ک سه‌گی باش و به‌سفه‌ت ته‌وقه‌م له‌گه‌ل بکه!»

تووره‌یی و رپووتالی رپوخساری زیتای داگرت.

به‌بی‌مه‌یلییه‌که‌وه پرسی: «برۆین بۆ خواردنی شیو؟ چونکه‌ نووسیبووت که ئه‌مرۆکه ده‌گه‌یه‌ ئیره‌ گوتوو مه‌ له‌ مالی خۆمدا شیوت بۆ سازکه‌ن.»

میشه‌که‌رانه به‌په‌له‌ چاوی لی کرد: «بمب - بمبوره، نه‌ده‌بوو مه‌حته‌لی من بی! هه‌ر ئیستا خۆم ریک‌وپیک و شیک ده‌که‌م و خیرا دیم بۆلات. رپه‌نگه‌ بیته‌خۆش بیته‌ که ئه‌م گولانه‌ ئاوه‌ی.»

۳- به‌هیتی ژاپۆنی (لاتین)

کاتی که میشه کهرانه چووه ژووری نان خواردنی زیتا، ئهوی دیت که له بهرانبر ئاوینه کهدا راوه ستاوه و گولیک لهو گولانهی له جلوبه رگه کهی خوی دهدات. وادیار بوو زیتا به تهمابوو پوو خوش و خوش ئه خلاق بیت، هه ربویه چهند گولیکی چکوله له گول خونه کانی گولاله سووره که که پیکه وه به سترابوون بولای ئهوی پاداشت: ئه م گولانه م بۆ تو هیناوه پیمخوشه بیده م له سنگت. «

میشه کهرانه له کاتی شیوخواردندا تهواو تی کوشا دلوقان و ئارام بیت. پهیتا پهیتا قسهی بی بایه خی ده کرد. زیتاش به بزهی پر له هومیده وه وه لامی داوه. خوشحالی و شله ژاوی زیتا به هوی هاتنه وهی ئه و ئاشکرا دیار بوو. ئه و تازه خو و عاده تی به وه گرتبوو که ژبانی زیتا له گه ل ژبانی ئه و جیاوازه. زیتا له گه ل هه والان و هاو پریانی هاوته ری بی خوی پیکه وه خوشیان راده بوارد. هه ربویه قه د به خه یالیشیدا نه ده هات که زیتا له په نای خویه وه ببینیت. سه ره رای ئه وه بی گومان زیتا حه تمه ن پیی سه یر بوو که میشه کهرانه ئاوا شاد و به که یفه.

زیتا گوتی: «با قاوه که مان له ژیر که پره کهدا بخوینه وه ئه مشه و زور گه رمه.»

- زورباشه گیتار که شت بینم؟ رهنگه بیت خوش بی که گورانییه که بلئی. زیتا له خوشیانا وه ک گول گه شاوه، میشه کهرانه سه باره ت به موسیقا تووند و تیژی دهناند و زور به که می داوی لی ده کرد که گورانی بۆ بلئی. له ژیر که پره کهدا، کورسیله یه کی داری پانی لی بوو که دهوران دهوری قه راخ دیواره کانی گرتبوو. میشه کهرانه ئه و لایه ی هه لئاراد بۆ دانیشتن که تهواو ده پروانییه سه رته پکه کان. زیتاش دوا ی ئه وه ی که له سه ر دیواره نهویه که دانیشتن، لاقه کانی له سه ر کوسیله که دانا و پالی دا به کوله که یه که وه. ئه و زور حه زی له دیتنی سروشت نه بوو. پیی خوش بوو که چاو له میشه کهرانه بکات.

- جگه ره یه کم بدهیه، پیموانییه دوا ی رۆیشتنی تو به لیومه وه نابی.
- زور چاکه! ته نیا به کیشانی جگه ره یه که که ده توانم بلیم به خته وه ره یه که م تهواو مسوگه ر بووه. زیتا دانهوی و به سه رنجیکه وه لیی پروانی: «به راستی خوش به ختی؟»

میشھهكه رانه چاوى زهق كردهوه و بروى برده سه رى: «به لى، بو
خوش به خت نه بم؟ شىوئىكى باشم خواردوه و دهروانمه سروشتىكى زور
جوان و دل فەرىحى ئوروپا و ئىستاش به تەمام قاوه يەك بخۆمه وه و گوئى له
گورانييه كى خۆشى ناوچه يى مه جارستان بگرم. ويژدانم ئاسوده و ده زگاي
هەزم و خوارده مەنى دهروونيشم باش كار دهكا و تهواو تهياره. مرؤف له وه
زياتر به ته مائى چيه؟»

- ده زانم كه شتىكى ديكهت دهوئى.

- چ شتىك؟

- ئا ئەمه! (قوتوويه كى كاغه زى چكۆله ي خسته ناو دهستيه وه.)

ميشھهكه رانه به خۆش حال يه وه گوراندى: «با - بادامى برژاو، ئەى بوچى
پيش ئەوهى كه جگه ره كه بكيشم باست نه كرد؟»

- دهى دهى خۆشه ويسته بيچكۆله كه م! دوائى ئەوهى كه جگه ره كهت كيشا
دهتوانى بيخوى - ئەوهش قاوه.

ميشھهكه رانه به خۆشى و چيژىكى زوره وه قاوه كه ي خوارد وهك
پشيله يهك كه به خۆش ييه كى زوره وه سه رتويى شيريك بخوات. قاوه و بادامه
برژاو ه كانيشى خوارد و به دهنگىكى نه رم و تامه زرووه گوتى: چهنده خۆشه
كه دوائى خواردى ئەو خوارده مەنييه پيسانەى ليگهؤرن جاريكى ديكه
قاوه يه كى ئاوا باش بخوى!»

- هەر ئەوهى كه ئىستا ليره ي بوخوى به هانه يه كى باشه كه له ماله وه
بمىنييه وه.

- ناتوانم زور بمىنمه وه، ديسان سبه ينى ده بى برؤمه وه.

په پوله ي شادى و بزه له روخسارى زيتادا فرى: «سبه ينى! بوچى؟ بو
كوئى دهچى؟»

- ئاه! له دوو س - سى جيگادا كارم هه يه.

ئەو و جما و ايان قه رار دانابوو كه ئەو بوخوى به تايبه تى بچى بو
كوئى ستانه كانى ئاپنين و و له مه ر گواستنه وهى چهك و ته قه مەنييه كان له گه ل
قاچاخچيه كانى سه رسنوو قسه بكات. په رينه وه له سنوورى ژير ده سه لاتى

پاپ بۆ ئەو كېشەيەكى زۆر مەترسیدار بوو، بەلام ئەگەر قەرارە ئوپراسیونەكە بگاتە ئەنجام دەبی ئەوكارەش بكریت.

زیتا هەناسەيەكى هەلكیشا و گوتی: «هەمیشە كار!» دوایە بە دەنگیكى بلیندەوہ لیی پرسی: «ئەم سەفەرەت زۆر دەخایەنی؟»
- نا، پ-رەنگە دوو سى حەوتە.

لە پریكدا پرسی: «پیموايە ئەمەش هەر لەوجۆرە كارانەيە، وانییە؟»
- ئەو كارانە؟

- ئیش و کاریكى كە تەواو تی دەكۆشى سەر و گیانتی لە پیناودا دانینی و ئەوكارە سیاسیانەكى كە كۆتایی هەر نایەت.

زیتا جگەرەكەكى فری دا و گوتی: «تو فریوم دەدەكى راستیەكەیم پی نالیی، دەتەوی کاریكى مەترسیدار بكەى.»

میشەكەرانە بە ناقابلیكەوہ وەلامى داوہ: «بەتەمام یە یە یە كراست و بی سى و دوو برۆمە دۆزەخەوہ، لەوی پیتخۆش نییە كە ئەم گولە پاپیتالەم بۆ بنیری؟ دەى پیویست ناكا هەمووشى بینییە خوارى.»

زیتا كە بە توورەییەوہ چنگیكى لە لاوڵاوہكەكى دەور گولەكە لیی كەردبووہوہ بە توندی فری دا سەر ئەرزى و دووپاتی كەردەوہ: «دەتەوی کاریكى مەترسیدار بكەى تەنانەت ریک و راستیش نایدركینی! پیتوايە من تەنیا شایانى فریودان و سووكایەتى پی كەردنم؟ هەر ئا لەم رۆژانەدا سەرت بە فەتەرەت دەچى. تەنانەت دەرفەتى خوداحافیزیشت نابى. هەمیشە هەر كاری سیاسى و كاری سیاسى - من لە كاروبارى سیاسى بیزارم.»

میشەكەرانە بە بیزارییەكەوہ باویشكیكى دا و گوتی: «منیش وەك تۆ لە كیشەى رامیاری بیزارم. زۆرباشە، جا كەوايە با لە سەر بابەتێكى دیکە قسە بكەین - یان ئەوہى كە گۆرانییەك بلیی.»

- دەى كەوايە گیتارەكەم بەدەيە. چى بلیم؟

- بالاد4 كە ئەسپەكەى لی پەرەوازە بوو؛ پر بە پیستی دەنگى تۆیە.

---

٤. Balad جۆرە گۆرانییەكى ناوچەيى هەستبزوینە كە زۆرتر لەگەل دوو ئامیزی موسیقاوہ دەگوترى.

زیتا دەستی کرد بە گوتنی بالادیکی کۆنی مەجارستانی. ئەم بالادە بەسەرھاتی پیاویکە کە لەپیشدا ئەسپەکە، دوایە مالهەکە و پاشان گراویکە لە دەست دەدا و لای نامینت، دواى ئەو لە سەر ئەو فکر و ئەندیشە یە کە «لە شەری موهاچ 5دا زۆر لەو زیاتر زەرەرخوردە بوو دڵخۆشی خۆی دەداتەو». ئەم گۆرانییە یەکی لەو گۆرانیانە بوو کە مێشەکەرانی زۆر بەزى لێى بوو، میلودیە خەماویەکەى کە نیشانەى لەخۆبردوویەکی تال و دڵتەزینە لای مێشەکەرانی ئەوەندە خۆش و دڵرەین بوو کە هیچ مۆسیقا و گۆرانیک نەدەگەشتە ئاستی. دەنگی زیتا زۆرخۆش و هەلکەوتە بوو، نوتەکانی زۆر پوون و ئاشکرا و بەتوانا و کەیلی ئەشق و ژین و مانەوە پوون کە لە تاقگەى دەنگیەو دادەبارى. رەنگە گۆرانى ئیتالیایی یان سلاونیک 6 باش نەگوتایە، تەنانەت گۆرانى ئالمانى زۆر خرابتر دەگوت، بەلام گۆرانییە خۆجیی و ناوچە یەکانى مەجارستانی زۆرچاک دەگوت. مێشەکەرانی بە چاوی زەق و دەمی کراووە گویی دەدایە. تا ئیستا ئاوا باشی لێ نەبیستبوو. هەر کە زیتا دواى رستەى گۆرانییەکەى گوت، لەپریکدا دەنگی لەرزى.

- ئاە هیچ نییە لە شەری موهاچدا زۆر لەو زیاترمان دوراندوو. کەوتە هەنيسکدان و پوخسارى خۆی لەنیوگە لای پاپیتالە کەدا شار دەو. مێشەکەرانی هەستا سەرپى و گیتارەکەى لێ وەرگرت: «زیتا! چیه ئەو؟» زیتا کە سەرى بە هەنيسکەو هەلدەکە ندر، دەم و چاوی بە هەردوو دەستییەو داپۆشیبوو.

مێشەکەرانی دەستی بەسەر و قژ و قۆلیدا هینا و گوتى: «پیم بلێ چى بوو؟» زیتا گریا و خۆی کیشایە ئەولاو: «لیم گەری! دەستم لێ مە دە لیم گەری!» مێشەکەرانی خیرا گەر او ه سەر جیگای خۆی و مەحتەل بوو تا گریانەکەى تەواو بێ. لەپریکدا زیتا دەستی لە گەردنى هالاند و بە ئەژنوو لەپەناید لە سەر ئەرزى دانیشت: «فلیس - مەرۆ لێرە مەرۆ!»

5. Mohacz: ناوچە یەکی مەجارستانە کە لەویدا مەجارەکان لە سالی 1526 ز لە شەری لەگەل توورکەکانى عوسمانیدا شکستیان خوارد.

6. ئیسلاوى

میشه که رانه که ههوللی ئه دا به ئارامیه وه، خوئی له ژیر ئه و بازۆله به گیرانه
رژگار کات گوتی: «دوايه قسهی له سهر دهکهین، له پیشدا پیم بلی له بهرچی ئاوا
شله ژای. شتیگ بووه که توی ئاوا ترساندوه و؟»

زینا به بیدهنگیه وه سه ری بادا: «ئایا ئازاریکم پیه یاندووی؟»

- «نا» دهستیگی له سهر گهروی میشه که رانه دانا: «ئهی چی؟»

ئاخره که ی له بهر خویه وه گوتی: «تو دهکووژری، له و پیاوانه ی که دین بو ئیره
یه کیکیان دهیگوت گیانی تو له مه ترسی دایه - کاتیکی که منیش لیت ده پرسم پیم
پیه ده که نی!»

میشه که رانه دوا ی که می به سه ر سوورمانه وه گوتی: ئازیزم تو خراپی لی
حالی، بو میشکی خو ت به وشته چه وتانه وه سه رقال کردوه. رهنگه رۆژیکیش
بکووژریم - ژیانی شووژش گه یه که هه ر ئاوايه، به لام ئه مه ئه و فکریه مسوگه ر
ناکات که من ده مه وه ی خو م به کووشتن بدهم. خو من زیاتر له خه لکی دیکه
گیانی خو م ناخه مه مه ترسیه وه. منیش وه ک ئه وان و ئه وانیش وه ک من.

- خه لکی؟ من چیمدا وه به سه ر خه لکیه وه؟ ئه گه ر تو منت خو ش بو یستایه ئه و
ریگایه ت هه ل نه ده بژارد و نه تده هیشته که شه وانه تا دره نگانیک به خه به ر بم و
هه میشه تو م له پیش چاو بی که ئایا بله ی نه گیرایی و یان هه رکه سه ر بنیمه سه ر
سه رین له خه وما به مردووی بتبینم. ته نانه ت تو ئه و سه گه ت له من خو شتر
ده وی!

میشه که رانه هه ستا سه ری و ئارام چو وه ئه و سه ری که پره که. ئه و چاوه روانی
بیستی ئه و قسانه ی نه ده کرد هه ر یوه سه ری سوورما بو که چ وه لامیک بداته وه.
به لی قسه ی جما بو. ئه و ژیانی کرد بو وه گری پوو چکه یه کی ئالۆن، که بو
کردنه وه ی ئه و گری پوو چکه یه ده بو شه و و رۆژ هه وللی هه موار کردنی بدات .

میشه که رانه پاشان گه را وه و گوتی: «وه ره دانیشه با به ئارامیه وه قسه ی له
سه ر بکه ین. پیم وابی ئیمه یه کتریمان باش نه ناسیوه. بی گومان ئه گه ر بمزانیایه
ئاوا سووری له سه ر قسه ی خو ت پینه ده که نیم. ئاده ی ریک و راست پیم بلی چ
شتیک شله ژاندووتی دوايه ش ئه گه ر گله بی و گازنده یه کیش له به ینماندا هه بی
جی به جی بکه ین.»

- ئۇوھ شتىك نىيە كە بىرى جى بەجى بىكەى. من خۇم تى دەگەم كە تۇ بە قەدەر نوو كە دەر زىيەك سەرنج نادەيتە ئەمن.

- عەزىم باشتر وايە كە سەبارەت بە يەكترى رۇوراست بىن. من ھەمىشە ھەولم داوھ نىوانمان خۇش و باش بىت و پىم وايە قەد ھەولى ئۇوھم نە داوھ كە فرىوت بەدەم...

- ئاخ نا! لەو باروھە پاك و بىر گەرد بووى، تەنانت بەبىرىشتا نەھاتوھ كە من وەكوو فاحىشە يەك چا و لى بىكەى. لەتە قوماشتىكى كۇنى پىر لە زرىقە و برىقە كە لەپىش تۇدا زۇر پىاوى دىكە...

- وست بە زىتا! من سەبارەت بە ھىچ بوونە وەرىك ئاوا بىر ناكە مەوھ.

زىتا بە رۇوتالىوھە پىى داگرت و گوتى: «توقەت منت خۇش نەوېستووھ.»
نا، قەد تۇم خۇش نەوېستووھ. گوى بەدەيە و ھەول بەدە تا ئۇو جىگايەى كە دەتوانى سەبارەت بە من خراپ بىر مەكەوھ.

- كى گوتوويە كە من سەبارەت بە تۇ لىك دانە وەيەكى خراپ و بە پەلەم ھەبووھ...

- كەمى راوھستە. ئۇوھى كە دەمھەوئى پىتى بلىم ئۇوھىە كە من پىئەندى ھىچ ياسا و رىسايەكى ئۇخلاقى نىم و ھىچ رىزىكىش بۇئە و شتانه دانانىم. بەراى من پىوھندى نىوان ژن و پىا و تەنیا ھەز و تاسە و وىستى دلە...

زىتا بە پىكە نىنىكى بىرۇخ و وىشكەوھ قسەكەى برى: «پارەش»

مىشە كەرانە ھەلبەزىوھە و بۇ ساتىك دوودل بوو: «ھەلبەتە ئۇوھى گوتت دزىوترىن پىوھندى نىوان ژن و پىا وھ و ئۇم قسەيە بە باشى لە من وەرگەر. ئۇگەر بىزانىبايە كە منت خۇش ناوئى و يان رقت لە پارەيە، قەتم پىشنىار پى نەدەكردى و ناچارم نەدەكردى كە قەبوولى بىكەى. لە ژياندا قەت ئۇوكارەم نە كردووھ، قەتېش درۇم لەگەل ژنىك نە كردووھ كە چ ھەستىكم سەبارەت بە ئۇو ھەبى. باوھرت بە من ھەيە كە من راستىەكانت پى دەلېم...»

كەمى راوھستا، بەلام زىتا وەلامىكى نە داوھ.

مىشە كەرانە درىژەى پى دا: «راى من ئۇوھىە كە ئۇگەر لەم دنيايە دا پىاوىك تەنبايە و ھەست بە بوونى ژنىك دەكا كە ھاوسەرى ژيانى بىت و ئۇگەر دەتوانى

ئافره تىك بدىن تىتەۋە كە لەبەر چاۋى ئەۋ جوان بىت و ئاگاي لىي بىت و رق و بىزارى ئەۋ ھەلنە خەل تىن تىت، جىي خۇيە تى كە بە دل فراۋانىيە ۋە چىژ و شىرنابى ژيانى پى بىبە خىش ت و بى ئەۋەى كە پىۋەندىيە كى نىكى دىكە ھەل بىژىر تىت. من ھىچ كەم و كۆرپىيەك نابىنم و شەرتى پىۋەندى ئىمە ئەۋە بوو كە بى عەدالە تى و ئىھانە كردن و فرىۋى تىدا نە بىت، بە لام لە سەر ئەم كىشە يە كە لە پىش مندا لە گەل پىۋاننىكى دىكە بوۋى، زۆر سەرنجم نەداۋە تى و لام سەير نە بوۋە، تەنبا بىرم لەۋە كر دوۋە تەۋە كە ئەم پىۋەندىيە بۆ ھەردوۋ كمان باش دەبى و ھىچ زەرەرىكىشى نابى و ھەردوۋ كمان ئەۋ ئازادىيە و ئەۋ مافەمان دەبىرى، ھەر ۋەختىك ئەۋ پىۋەندىيە مان پى ناخۇش بى بتوانىن لە يەكتر جىا بىنەۋە. ئەگەر من لە ھەلەدا بووم... يان ئەگەر تۆ ۋەك ھەمىشە بە چاۋىكى دوۋ دلئەۋە لە نىۋان خۆم و خۆت رۋانىۋە... ھەر بۆيە...

كەمىكى تر بىدەنگ بوو.

زىتا بى ئەۋەى سەرى ھەلئىنى ھىۋاش گوتى: «ھەر بويە؟»

- ھەر بۆيە من ددانى پىدا دەنىم، كە لە گەل تۆ خراپ بووم؛ زۆرىش بە داخم، بە لام ئەم كارەم بە ئەنقەست نە كر دوۋە.

- تەمەى ئەۋەت نە بوۋە و پىت ۋابوۋە - فلىس مەگەر تۆيان لە بەرد و دار دروست كر دوۋە؟ مەگەر تۆ قەد ئافره تىك خۇش نەۋىستوۋە تا لە خۇشەۋىستى من سەبارەت بە خۆت تى بگەى؟

لەرزىنىكى سەير لەشى داگرت. لەۋكاتەۋەى كە نەفەرىك پىي گوتبوو: خۇشم دەۋىي «زۆر دەگوزەرا. زىتا خىرا دەرپەرى و دەستى لە گەردنى ۋەر ھىتا: «فلىس، ۋەرە با پىكەۋە لىرە برۆين. دەست لەم ۋلاتە سامناكە و ئەم خەلكە و سىياسەتە كانىان ھەلگرە! ئىمە كارمان بەۋان چىيە. پىكەۋە بەختەۋر دەبىن. ۋەرە با بچىن بۆ ئەمريكاي باشورور ئەۋ جىگايەى كە لەۋە پىش لىي دەژىاي.» ترس لە ۋەبىر ھىتانەۋەى رابردوۋ ناچارى كرد كە ۋەخۆ بىتەۋە، دەستەكانى زىتاي لە مى خۆى كر دەۋە و توند گۈوشى: «زىتا! ھەۋل بەد ئەۋەى دەلئىم بە باشى تىي بگەى. من ئەتۆم خۇش ناۋى، ئەگەر ىش خۇشم بوىستايەى لە گەلنا نەدەھاتم، من لە ئىتالىادا كارم زۆرە ھاورپىكانم...» زىتا بە توۋرەبىيەۋە گوراندى: «يان كەسىكى

دیکه که له منت زیاتر خوښ دهوئ! ئاخ بریا بمتوانیایه که بتکوژم! تو خه مخوری
رفیقه کانت نیت مامه خه مه ی که سیکی تری ئه مه... ده زانم کینه!»

میشه که رانه ئارام گوئی: «وست به، تو ئیستا توورپی و بیر له شتی و
ده که یتوه که هیچ راست نییه.»

- پیت وایه سینور ابوولا ده لیم؟ ئاوا سووک و ئاسان فریو ناخوم! تو له گه ل ئه و
ته نیا سه باره ت به سیاست قسه ده که ی. هر به قه دهر من سه رنج به ئه و ده ده ی
ئه و که سه کار دیناله!

میشه که رانه ده تگوت تیری که ئه نگا و توویه تی و ا درپه ری.

خیرا دووپاتی کرده وه: «کار دینال؟»

- کار دینال مونتانلی که بو موعیزه کردن هاتبووه ئیره. پیت وایه ئه و رپوژده ی که
به سواری عاره بانه که وه ده گوزه را رپوخسارتم نه دیت؟ رهنگ به رپوخسارته وه
نه مابوو وه ک ده سمالی گیرافانه که ی من سپی هه لگه رابووی، سه یره ئیستاش که
نیوی ئه وم هیئا وه ک میوژوکه ده له رزی!
میشه که رانه هه ستا سه ری.

به شیوه یه کی ئارام و هی دیه وه گوئی: «تو نازانی ده لیمی چی. من... رقم له
کار دیناله. ئه و دزیوترین دوژمنی منه.

- دوژمنت بی یان نا، تو له م دونیایه دا له هه موو که سیکت زیاتر خوښ ده وئ.
ئه گه ر ده توانی چاوم لی بکه و بلی «ئه وه راست نییه».

میشه که رانه به ره و باخه که پووی وه رگیرا. زیتا سه ری سوورپ مابوو له و کاره ی
که کردبووی و به دزیه وه لپی ده پروانی و هه لی ده سه نگاند، شتیکی سامناک له ناخ
و ده روونی میشه که رانه دا خوئی حه شار دابوو. ئاخ ره که ی زیتا وه ک مندالیکی
ترساو به پی دزه چوو بولای و هیواش قولی کراسه که ی کیشا. میشه که رانه
گه راوه و گوئی: «راست وایه.»

ئەرى بلەى نەتوانم لە چياکاندا ببينم؟ بريزيگولا بۆمن زۆر مەترسیداره.
 - هەموو ولاتی رۆمانیا بۆ تۆ مەترسیداره، بەلام ئا ئیستا بريزيگولا لە
 هەموو جیگایەک بۆ تۆ خراپتره.
 - چۆن؟

- هەر ئیستا پیت دەلیم، ئەو کابرای که کۆتی شینی لە بەردایە مەهیلە
 پوخسارت ببینی، لە گومانای ئەچی. بەلئ، توفانیکی سامناک بوو. زۆر
 لەمیژە شتی وام نەدیوه که ئەو رەزانه بە دەستی ئەو «با»یەوه وا شینوابن.
 مێشەکه رانه قۆلی لە سەر میژەکه دانا و وهک که سیکی که ماندوو بی یان
 شەراب گێژی کردبی سەری کرده سەر دەستەکانی. هەر بۆیە غەوارە
 مەترسیداره شین پۆشەکه بە پەلە چاویکی بە دەوروبەریدا گێرا. جگە لە
 کابرایەکی دیهاتی خەوالوو که سەری نابوو سەر میژەکه و دوو وەرزیری
 دیکە که سیکی دیکە ی لئ نەبوو که ئەوانیش بە قاپی شەرابەوه سەبارەت بە
 حاسلاتی خویان قسەیان دەکرد. ئەمە دیمەنیک بوو که بە دایم لە جیگایەکی
 بچکۆلە ی وهک مارادی دەبینرا! کابرای شین پۆشیش لئی حالی ببوو که لەم
 گوئەه لڤستنه هیچی گیر ناکه وئ. هەر بۆیە یەکجی شەرابەکه ی خواردەوه
 و چووە ژوو رەکه ی دیکە و لەوئ پاوهستا. لە بەردەم میزی مشتەریدا
 (پیشخوان) پاوهستا و هەروا که بە بی تاقەتیەوه لەگەل خاوهنی مەیخانەکه
 چەنەوه رپی دەکرد، جار جار لە کەلینی درگاکەوه بە گوڤشە ی چاویک

دهیروانییه ئه و سێ نهفه ره ی که له سه ر میژیک دانیشتبوون. دوو وه رزیره که هه روا شه رایبان ده نۆشی و به زاراوه یه کی خۆجییی سه باره ت به که ش و هه وا قسه یان ده کرد. می شه که رانه ش وه ک که سیکی بی خه م خرپ لئی خه وتبوو. مرخه ی رۆژه رپۆیه ک ده رپۆیشت. ئاخه ره که ی سیخوره که وای لئ حالئ بوو که شتیکی وای لئ نییه که خۆی پێوه خه ریک کات پارهی شه رابه که ی دانا و به بی وازی و به بی تاقه تیه وه له مه یخانه که چوو ه ده ری. به ره ولای خواریی شه قامه ته سه که که که وه ته ری. می شه که رانه که ده می کردبووه وه و باویشکی ده دا، سه ری هه لئنا و به چاوی خه والوووه وه به قوئی کراسه که ی چاوه کانی خۆی مائی.

چه قوکه ی ده ره ئنا و له ته نانکی که له سه ر میژه که بوو لئی کرده وه و گو تی: «فی لئکی لیزانانه یه میکل له م رۆژانه دا ده بی زورتان مزاحیم بن وانیه؟»

- له می شه وه کانی مانگی ئووتیش خراپتر بوون. پیاو ناتوانئ له ه یچ کویه ک ئاسوده بی، بۆ هه ر کوئ ده چی سیخو ریکی به ره لای لئیه. ته نانه ت له کئوه کانیش که جار ان نه یانده وێرا بچنه ئه وجیگایانه، دایمه سی سی و چوار چوار ده گه رین - وانیه جینو؟ هه ر بۆیه دیداری تو و دومینیکینومان له شاردا ریک خست.

- باشه، به لام بۆ له بریزیگولا؟ شاریکی ئاوا سه رسنوور به دایم پر له شو قار و سیخوره.

- ئیستا بریزیگولا شاریکی نیو به ده ره وه یه، چونکه پر ه له و که سانه ی که له چوار قورنه ی ولاته وه دین بۆ زیاره ت کردن.

- به لام خۆ له سه ر رێگای زیاره ت کاره کان دا نییه.

- زۆر دوور نییه له جاده ی رۆمه وه زۆر به ی زیاره ت کاره کانی جیژنی پاکیش بۆ بیستنی کارووسی عیشای ره بانئ ده چن بۆ ئه وی.
- من نه مده زانی که ش ش شتیکی تایبه تی له بریزیگولادایه.

- کاردینال له وئییه. له بیرت نییه که له دیسامبری پابدوودا بۆ موعیزه کردن چوو بۆ فلورانس؟ ئەمه هەر ئەو کاردیناله مونتائلییه. ده لاین به چوونی بۆ ئەو شاره خه لکی چاک که یفخۆش کرد.

- نازانم رهنگه وای، من بۆ بیستنی کارووسه کانی نه ده چوم.

- خو ده زانی که ئەویان لا زۆر گه وره و پیرۆزه.

- چۆنه ئاوا به ناوبانگ بووه؟

- نازانم پیموایه له بهر ئەوهیه که هه موو داها ته که ی ده به خشیته وه و وهک قه شه ی شاروچکه یه کی چکۆله سالیانه به چوارسه دیان پینج سه د سولدییه وه سال ده با ته سه ری.

- «ئاه!» ئەو پیاوه ی که نیوی جینو بوو ها ته نیو قسه کانیانه وه: «زۆر له وه زیاتر. بیجگه له وه ی که پاره ده به خشیته وه، له به یانییه وه هه تا شه وی خه ریکی پی راگه یشتن و چاوه دیری کردن له هه ژاران و نه خۆشه کانه و گوئی بیستی سکالا و گازنده و زولم لی چوو هه کانه. میکل منیش هه ر به قه ده ر تو حه زم له قه شا کانه، به لام منیسنیور مونتانی وهک هه یچیان نییه.»

میکل گوئی: «رهنگبی بی ئەقل بوونه که ی زۆر تر له ده غه لی و دوور وویه که ی سه ر بکات، به لام هه رچی بی خه لکی شی ت و سه و داسه ری ئەون. حه ز و ئاواتی گه وره ی ئەوه که سانه ی که ده چنه سه رشه خس و پیران ئەوهیه که بچن و داوی دووعا و پارانه وه ی لی بکه ن. دو مینیکی نو له سه ر ئەو رایه بوو که وهک چه رچی یه ک به قه رتاله یه ک له ته سیخ و خاچی هه رزانه وه بچی بۆ ئەوی. خه لکی پییان خۆشه ئەو شتانه بکرن و بیده نه ده ست کاردینال تا مه ره ک بی ت و دوا یه بیکه نه ملی منداله که یان به شکم بیته چاوه زار و له چاوی پیس به دوور بن.»

- راوهسته بزانه چۆن ده توانم بچم - ئەویش وهک زیاره ت کاریک؟ پیموایه ئیستا ئەئاوا باشم، به لام من... ئەگه ر له بریزی گولادا هه ر به و نیونیشانانه ی جارانه وه خۆم وه ده ر خه م باش نییه، چوونکه ئەگه ر بگیریم ده بیته به لگه یه کی باش دژی ئیوه.

- ناگیریی، ئیمه جل و به رگیکی زۆر باش که شیاوی ئەو کاره بی ت و ویزایه ک و هه ر شتیکی که پیویست بی ت بو تی ئاماده ده که ین.

- ئەو ھەويە و ويزايە ھى كىيە؟

- ھى كابرايەكى زيارەتكارى ئىسپانىيە - رى گرىكى تۆبەكارى خەلكى سىزايە. سالى رابدوو لە ئانكونا¹دا نەخۆش كەوت. ھاورپيەكى ئيمە بە پياوھتى خۆى سواری پاپورپىكى توجارەتى كرد و بە ھۆى ئاشنا و دۆستانىكى كە ھەيبوو لە وينيز پياھى كرد، ئەو ھەك دەستخۆشانەيەك ھەويە و پيناسەى خۆى بۆ ئيمە بەجى ھيشت . ئەمانە كاروبارەكەى تۆ جى بەجى دەكەن. رى گرىكى تۆبەكار؟، بەلام ئەى پۆليس چى لى بەكم؟

ئە، ئەوھش راستە، راست دەكەى! ئەو زيندانييەكەى خۆى كە لە ژير تەوژمى ئەشكەنجەدا بوو چەند سالىك لەوھپيش گوزەراندووھ و دواى ئەوھ بۆ پاك بوونەوھى رۆح و گيانى خۆى سەفەرى كرد بۆ ئورشەليم و چەند جىگايەكى تر. كورەكەى خۆى بەجىگاي نەفەرىكى ديكە كووشتبوو و دەكەويتە قەيرانىكى پەشيمانى و خۆى بە پۆليس دەناسىنى.

- زۆر پير و بە سالاچوو بوو؟

- بەلى، بەلام ريش و پەشمىكى سپى دەست كرد ئەوكارەى ئەو دەكات و زۆر نيونيشانەكانى ديكەشى لەگەل تودا يەك دەگرەنەوھ. ئەو سەربازىكى پير بوو كە ھەكوو تۆ لاقىكى دەشەلى و برىنىكى كۆنى شمشيريش لە سەر گوناي بوو. دواى ئەوھ ئىسپانىيىش بوو. ئەگەر لەگەل زيارەتكارانى ئىسپانىيى رووبەروو بویتەوھ زۆر ئاساي دەتوانى لەگەل ئەواندا بە ئىسپانىيى قسە بكەى.

- دومىنيكىنو لە كوئ دەبى ببىنم؟

- لە چوار رىيانىكى كە لە سەر خەرىتەكە پىتى نيشان دەدەم. لەگەل زيارەت كەرەكاندا رىك دەكەوى و دەلىكى كە لەو كىواندا رىگات لى ھەلەبووھ. دوايە كە لەگەل ئەواندا دەگەيتە شارى. لەگەلياندا دەچپە بازارپىكەوھ كە رووبەرووى كۆشكى كاردينالە.

- دەى دەى سەرھەراى پىرۆزى و نيوبەدەرەوھبوونى، لە كۆشك و

تەلاريشدا دەژى؟

---

۱. ئانكونا: لەنگەرگەيەكى كە لە ژير دەسلاتى پاپدايە لە ئادرىاتىك

لە جیگایەکی تەسک و تەنگەبەردا دەژی. دەنا زۆربەى زۆرى کردووەتە
نەخۆشخانە. دەى لەو هەگەپرئ، هەمووتان چاوەپروانى دیتنى ئەو دەکەن تا بێتە
دەرى و دوغای خێرتان بۆ بکات. دومینیکینو بە قەرتالەیهکی چکۆلەو دەیت
بۆلات و دەلى: خالەگیان، تۆ هاتوی بۆ زیارەت کردن؟ و تۆش وەلام
دەدەیتەو: من گوناحباریکى بەدبەختم. ئەوجار ئەو قەرتالەکەى لە سەر
ئەرزى دادەنى و بە قۆلى کراسەکەى پوخسارى خۆى دەسپرى و تۆش
شەش سولدى دەدەیهى بۆ کرىنى تەسبىحک.

لە هەلبەتە دوايه ئەو ، جیگا و مەکانى قسە کردن و دیدارەکەت پى دەلى؟
بەلى، لەو کاتەدا کە خەلى چوارچاو لە مونتائلى دەروان، ئەو دەتوانیت
بە ئىشتیا نیونىشانى جیگا دیارى کراوەکەت پى بلى. ئەمە کۆى گشتى
کارەکەیه. جا ئىستا ئەگەر ئەم جۆرەت پى باش نییه. دەتوانین بە دومینیکینو
رپاگەیهنن کە جیگایەکی دیکەمان بۆ دیارى بکات.
- نا، زۆرباشە ئەو جیگایە، تەنیا ئەوەت لەبیر نەچى کە سەرئىج بەدەیتە
پیش و موو دەسکرەکە تانى زۆر سروسى و ئاسایى بى.

لە خالەگیان هاتوى بۆ زیارەت؟

مىشەکەرانه کە لە سەر قەندەرمەکانى کۆشکى ئۆسقوفیدا دانىشتبوو لە
ژیر قز و کاکۆلە سپى و هەلشیواوەکانییهو سەرى هەلىنا و بە زاراوہیەکی
تەواو بیانى و دەنگىکى گىراو و بە دەستىکى لەرزۆکەو ڕەمز و نىشانەکەى
نىشان دا. دومینیکینو قایشە چەرمیەکەى لە شانى داگرت و قەرتالەکەى کە
پربوو لە کەرەسە و تەسبىح و خاچى دینداران لە سەر پلىکانەکانى دانا.
قەرەبالغىکى زۆر لە وەرزیران و زیارەتکارەکان دروست ببوو کە لە سەر
پلىکانەکان دانىشتبوون یان لە بازاردا دەگەران و سەرئىجان نەدەدایە سەر
ئەوان، بەلام ئەو دووانە بۆ شوینەگومکى و تووژىکى بى بايەخیان دەست پى
کردبوو. دومینیکینو بە زاراوہى خۆجى و مىشەکەرانهش بە ئىتالیایىکى سەر
و پىشکاو کە وشەى ئىسپانىایى نیو ئاخنى بوو قسەیان دەکرد.

خەلىکى کە لە نزیک درگاگە بوون گوراندىان: «بڕۆنە ئەولاو، کاردىنالى
بەریز! کاردىنالى بەریز دیتە دەرەو!»

هەردووکیان بە پێوە راوەستان.

دومینیکینو هەروا کە ڕەسمیکی چکۆلە کە لە کاغەزەوێ پێچرابوو و دەیدایە دەستی مێشەکه‌رانی گوتی: «دەمی خالەگیان، ئەوێش بگرە و هەرکە گەیشتیە ڕۆم دوعام بۆ بکە.»

مێشەکه‌رانی خستیە باخەلیەوێ و گەراوە تا ئەو کەسە ببینی کە هاودامینیکی بەنەوشی دەورانی تۆبەکاری لەبەردا بوو و بە کلایکی سوورەوێ لە سەر پلیکانی سەرەوێ راوەستا بوو و بە دەستی ئاوالاوە خەلکی مەتەفەرک دەکرد.

مونتالی ئارام و هیواش لە قەندەر مەکان هاتە خوار. خەلکی ئابلوقەیاندا تا دەستی ماچ بکەن، بریکیان لە سەر ئەژنۆ دانیشن تا ئاتەکی عەباکەیی لە لیویان بکەوێت.

ڕەحمەتی خۆداتان لێ بێ، ئازیزانم.

مێشەکه‌رانی بە بیستی ئەو دەنگە ساف و بێ‌گری و خۆشە سەری شوور کردەوێ سەرسنگی و قژە سپیەکانی کەوتە سەر ڕووی. دومینیکینو کە دیتی دارەدەستە تاییبەتیەکی دەستی ئەو دەلەرزێ لە دلی خۆیدا گوتی: «چ یاری زانیکی باشە!»

ژنیک کە لە نزیکی ئەوان راوەستا بوو دانەوی و مندالەکەیی هەلینا و گوتی: «چەکو، وەرە با کار دینالی بەریز مەسیح ئاسا، کە بە دەست بەسەر هیناناندا مندالەکانی مەتەفەرک دەکرد، با ئەویش تۆ مەفەرک بکات.»

مێشەکه‌رانی پلیکانیک چووێ سەرەوێ ئا، دیتی ئەو دیمەنە ئاسان نەبوو! هەموو ئەم وەرزی و چیانشینە ڕۆژەره‌شانە دەیانەوێ بچنە سەرەوێ و قسەیی لەگەڵ بکەن و ئەویش دەست بەسەر مندالەکانیاندا بینن. ڕەنگە ئیستا بەو مندالە هەژارە بلی: «کارینو» وەک زەمانیک کە...

مێشەکه‌رانی هاتەوێ سەر پلیکانەکەیی خوار و ڕووی وەرگێرا تا ئەو دیمەنە نەبینیت. خۆزگە بیتوانیایەت بچیتە قۆزبنیک و دەروازەیی گویچکەیی بەسەر ئەو دەنگەدا ببەستی! هەر بە راست کە مەس دەیتوانی ببینیت -

ئەو ھەندە نژىك بېو ھەو ھە دەيتوانى دەستى ئەو بگري. دەنگىكى نەرم گوتى:
«دۆستى من نايتە ژوورەو ھە؟ پېم وايە سەرماتە.»

مېشەكەرانە لە ھەببەتا دللى لە ليدان كەوت. بۆ ساتىك ھېچ شتىكى نەدەيت و ھەستى بە ھېچ نەكرد جيا لە گوشارى خوينى دللى كە دەيوست سنگى دولەت كات دوايە كە گوشارى خوين، سنگى وەژان خستبوو و ھەموو ئازاي لەشى و ھەكوو كوورە دايسا، وردەوردە ئەھون بېو ھەو نىگايەكى تىژى دووچاوى بەرىن كە لە سەر سەرى راو ھەستابوو لەپرىكدا بە ديتنى پوخسارى ئەو بە ھۆى رابردوويەكى شيرين و رەھمىكى خودايى ، دللى بۆى بزووت.

مونتانلى پووى كرده خەلكەكە و گوتى: «ئازيزان، كەمىك بچنە دوواو ھە، دەمەوئ قسەى لەگەل بكەم.»

خەلكى ھەروا كە پىكەو ھە سرتە سرتيان بوو چوونە دوواو ھە. مېشەكەرانە كە ھەپەسابوو و ددانەكانى لە ھەببەتا لە جىرەو ھە بردبوو و بە چاوى زەقەو ھە لە ھەرزى دەروانى و لە جىگاي خۆى وشك ببوو. ھەستى بە دەستى مونتانلى كرد كە ھىواش داي بەسەر شانيدا.

- پېم وايە دەبى جەزەبەيەكى زۆرت چىشتىبى. ئايا دەتوانم بە جۆرىك يارىدەت بەدەم؟

مېشەكەرانە ئارام سەرى راو ھەشاندا.

- تۆ ھاتوى بۆ زيارەت؟

- من گوناح بارىكى روورەشم.

ھەست كردن بە دەستى مونتانلى لە سەر شانى، خۆى بوو ھىوا و لەنگەرىك تا مېشەكەرانە بتوانىت وەلامى پرسىارەكەى مونتانلى بداتەو ھە. كەمتاكورتىك قورسايى دەستى لە سەر شانى خۆى ھەست پى دەكرد. دەتگوت شانى دەسووتىتەو ھە، وردە وردە گيانى كەوتە مېلوورە و لەرزىن .

كاردىنال زۆرتەر دانەوى و گوتى: «رەنگە پىت خۆش بى كە بە تەنيايى قسەم لەگەل بكەى؟ ئەگەر بتوانم يارمەتيت بەدەم...» بۆ ھەو ھەلېن جار مېشەكەرانە بى جوولە و رېك چاوى لە چاوى برى. ئىستا ئىتر توانىبووى بەسەر خۆيدا زال بيت و خۆراگر بى.

- بی‌فایده‌ی، دهردیکی بی‌دەرمانه.

ئەفسەرێکی پۆلیس هاته نیۆ جه‌ماوهره‌که‌وه و گوتی: «قوربان ببووره که هاتمه نیۆ قسه‌کانتانه‌وه، پیم‌وايه ئەم پیاوه پیره خرفاوه . زۆر بی‌دهنگ و بی‌دەردی سەرە. هه‌ویه‌که‌شی رێک‌و‌پێکه و بی‌گرییه، هەر بۆیه کاریکی وامان پێی نییه. به هۆی کرده‌وه‌یه‌کی جه‌نايه‌ت‌کارانه ، له ژیر ئازاری ئەشکه‌نجه و قه‌مچیدا بووه و ئیستاش تۆبه‌ی کردووه و په‌شیمانە.»

میشه‌که‌رانه هه‌روا که سهری راده‌وه‌شان‌د دووپاتی کرده‌وه: «جه‌نايه‌تیکی گه‌وره.»

- زۆر سوپاس ملازم، تکایه که‌م‌ی له‌ولاتره‌وه راوستن. دوستی به‌رێز ئە‌گه‌ر که‌سیک به‌ دل په‌شیمان‌ه‌وه‌بی هیچ دهردیکی بی‌دەرمانی نامینیت. ئە‌مشه‌و نایه‌ی بۆ‌لای من؟

- ئایا به‌رێزتان ، پیاویکی که‌ بووته‌ هۆی مردنی جگه‌رگۆشه‌که‌ی خۆی ئیزنی دیداری پین‌ده‌دی؟

ئە‌م پرسیاره‌ ره‌گه‌ی شه‌راژویی تیدا بوو و مونتانی وه‌ک ئە‌وه‌ی که‌ کزه‌بایه‌کی ساردی له‌ سهر بی‌ هه‌لبه‌زیه‌وه و له‌رزی. به‌شپۆه‌یه‌کی دلسۆزانه‌وه گوتی: «هەر کاریکی که‌ کردبیتت خودای نه‌کرده‌ من قه‌ت ئیدانه‌ت ناکه‌م! هەر له‌لای ئە‌وه که‌ ئیمه‌ هه‌موومان تاوان‌بارین و ئیمان و پاقرژی کرده‌وه‌ی ئیمه‌ وه‌کوو جل‌وبه‌رگی کۆنه و شیتاله‌وه بوو وایه. ئە‌گه‌ر بێی بۆ‌لای من، هه‌روا‌که ده‌پاریمه‌وه که‌ خودا پۆژیک من بباته‌وه بۆ‌لای خۆی، منیش ئاوا به‌ دل‌فراوانییه‌وه ئە‌تو راده‌گرم.»

میشه‌که‌رانه ده‌سته‌کانی ئاواله‌ کرد و له‌پریکدا به‌ وریاییه‌وه گوتی: «گویی بده‌یه! ئە‌ی خاچ‌په‌ره‌ستان هه‌مووتان گویی بده‌نی! ئە‌گه‌ر پیاویک تا‌قانه‌ کوری خۆی کووشتبێ . کورپکی که‌ باوکی خۆی پیر به‌ دل خۆش‌ویست بێ و جیگای متمان‌ه‌ی ئە‌و بێ، کورپکی که‌ گوشت و پیستی ئە‌و له‌ گوشت و پیستی باوکی بیت. باوکیکی که‌ کورپه‌که‌ی خۆی به‌ درۆ و فیلبازیه‌وه بخاته‌ زارکی خوین‌مژی مه‌رگه‌وه. ئایا ئە‌و باوکه‌ ده‌بێ هیوا و هومیدیکی به‌ دنیا و قیامه‌ت هه‌بێ؟ من له‌ به‌ران‌به‌ر خودا و مروّقه‌کانیدا دان به‌ گوناح و تاوان‌باربوونی

خۆمدا دەنیم و قورسایى بارى ئەو گوناحەش كە ئىنسانەكان ناویانەتە سەرشانم ھەلیدەگرم. مەرقەكانیش منیان ئازاد كەردوو، بەلام خودا كەى رازى دەبى و دەلى بەسە؟ چ دەعا و پارانەو ھەك رەق و بىزارى و توورەبى ئەو لە رۆح و گيانم دەرباز دەكا؟ بەخشىنى چ شتىك دەبىتە ھۆى ئەو ھى ئەم تاوانە گەورە و نگرىسەى من بىسپىتەو؟

بى دەنگىيەكى خەفەتاوى و مەرگ ئاژۆ ھاتە ئاراو، خەلكى پروانىانە سەر پوخسارى مونتالى. قورسایى خاچەكەیان لە سەر سنگى ھەست پى كەرد. ئاخەرەكەى چاوەكانى ھەلینا و دەستەكانى بەرز كەردەو ھە ماندوو ھەتیاں پىو ھە دیاربوو دەعاى خىر و چاكەى خویند: «خودا گەورە و دەھەندە ھە دەبى كۆل و بارى تاوانى خۆت لەپەناى سەرىنەكە ھەو ھە لە سەر عەرزى دانى، چوونكە ئاوا نووسراو: تۆ نابى دلێكى شكا و پەشىمان بەرەنجىتى و سووكاىەتى پى بكەى 2.»

مونتالى گەراو ھە و چوو بو بازار، لە زۆر جىگادا رادەو ھەستا تا لەگەل خەلكى قسە بكات و مندالەكانیان بگرىتە ئامىز.

مىشەكەرانە ھەوئ بە پى نووسراو ھەرمیەكانى سەر وینەكە بەرەو ئەو جىگایەى كە قەرارىان دانابوو كەوتە رى. جىگاكە مالى دوكتورىكى خۆجى بوو كە لە ئەندامانى چالاكى شانەبەندىەكان بوو. زۆر بەى ئەندامەكان وردەور دە كۆببۆونەو ھە بە ھۆى ھاتنى مىشەكەرانەو ھەموو زۆر شاد و بە كەيف بوون ھەمووشى لەبەر خۆشەو ھەستى ئەو بوو كە ھەك رىبەرىكى شۆرشىگىر ھەو ھەج لىیان دەروانى.

دوكتور گوتى: «ئىمە بە دىتنى دووبارەى تۆ زۆر خۆشحالین، بەلام ئەگەر لىرە برۆى زۆر خۆشحالىتر دەبىن، ئەم كارەى تۆ زۆر مەترسىدارە و من خۆم دژى ئەو گەلالە ھە بووم. ئایا لەوە دلىای كە ھىچ كام لەو پۆلىسە نەپىیانە بە تۆیان نەزانىبى؟»

– چوارچاوا لەم لاو لاو ھە گوى قولاخ و ھەستا بوون، بەلام نەیان ناسىم. دومىنىكىنو كارەكەى باش رىكخست. ئەى ئەو لە كۆیە؟ نایبىنم.

۲. وتەى مەسىحە و لە كىبى ئىنجىل ھەرگىراو.

- هیشتا نه هاتووه به و پئیه هه موو کوسپه کانت تی په پراڼدوووه؟ کار دینال
دهستی به سهر تودا هیتا و مفرکی کردی؟

دومینیکینو هاته ژووری و گوتی: «مفرک کردن؟ ئه و زور له وه
بی بایه ختره که ریوارز متفرک کات. ریوارز تو وه کوو که یکی کریسمه س
پر له رهمز و رازی عه جایه بی، چ هونه ریکی دیکه پئیه که ده ته وه ئیمه
سه رمان سوور بمینی؟»

میشه که رانه به هیوریه که وه گوتی: «ئیتا باسه که له سهر چیه؟
پالی دابوووه به کورسیله یه که وه و جگهره دی ده کیشا، هیشتا
هاودامینه که ی زیاره ت کاره کانی له به ردا بوو، به لام ریش و په شمه دست
کرده که ی له په نای خو یه وه دانابوو.

- به خه یالیشما نه ده هات که تو یاری زانیکی ئاوا لی هاتوو بی، قه تم
نه دیتوو که کاریک ئاوا به ریک و پیکی ئه نجام بدریت، خه ریک بوو مونتانی
بکه یته گریان.

- چی بوو؟ ریوارز بو ئیمه شی بگیره وه.

میشه که رانه شانی هه لته کاند ده تگوت گیت بووه زور ئیشتیای له قسه و
باس نه بوو و هه رکه زانیان که قسه یه کی لی هه لئاوه ریت، ده سته و داوینی
دومینیکینو بوون تا ئه و بو یان بگیره یته وه.

دوای ئه وه ی که قسه و باسی بازار گپردرایه وه، کریکاریکی لاه که له بز
و پیکه نینی ئه واندا به شدار نه ببوو له پر یکدا گوتی: «هه لبه ته زور لیزاننه بوو،
به لام من نازانم ئه م کار و یاری کردنه چ قازانجیکی هه بووه.»

میشه که رانه هاته نیو قسه کانه وه: «ئه وه نده ی قازانج هه یه که من
پیمخوش بی بو هه ر کو ییه ک بچم و بروم و هه ر کاریکی که پیمخوش بی
بتوانم بیکه م جا له هه ر جیگایه کی ئه م ناوچه یه دابن، قه تیش به خه یالی
پیاویک، ژنیک یا مندالیک ناگات که له من زه نین بیت، سبه یینی ئه م پروداوه له
هه موو جیگایه کدا بلاو ده بیتته وه و ئه گه ریش تووشی سیخوریک ببه وه ته نیا
له بهر خو یه وه ده لی: «ئه مه ریکو شینته که یه که له بازاردا خو ی باسی تاوان و

گوناحه‌کانی خوئی ده‌کرد. بی‌گومان ئەمه پووه‌نیکه به قازانجی من و بو
به‌رژه‌وه‌ندی من.»

- به‌لئی تی‌ده‌گه‌م، به‌لام من پیم‌خوش بوو ئەم کاره‌ وا ئەنجام بدریئت که
سووکایه‌تی به‌ کاردینال نه‌کریت. ئەو زور پاکتر و چاکتر له‌ و قسانه‌یه‌ که
فیل و ته‌له‌که‌ی ئاواى له‌ سهر بکردریئت.

میشه‌که‌رانه‌ به‌ بی‌ وازین‌که‌وه‌ جه‌ختی له‌ سهر ئەوه‌ کرد: «منیش زه‌مانیک
وه‌ک تو‌م بیر ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئەو مرۆفیکی پاک و بی‌گه‌رده.»

دومینیکینو گوتی: «ساندرو، قسه‌ی خو‌رابی مه‌که‌! کار و ئیشی ئیمه
لیرده‌ا پیویستی به‌ کاردینال‌که‌ان نییه‌! و ئەگه‌ر منیسینیورمونتانی ئه‌وده‌م
شانسی هه‌بایه‌ که‌ ئەو پله‌ و پایه‌یه‌ی له‌ پۆم به‌ده‌ست به‌نیايه‌ت، ئیستا
ریوارز نه‌یده‌توانی شوخی پی‌بکات.»

- قه‌بوولی نه‌ده‌کرد چونکه‌ نه‌یده‌ویست ئەم کاره‌ی ئیره‌ به‌جی‌به‌ی.

- به‌لئی وا ویده‌چی، چونکه‌ نه‌یده‌ویست به‌ ده‌ست پاسه‌وانانی لامبروچینی
ده‌رمانداو بکریئت. ئەوان به‌لگه‌ و دکۆمینتی ئه‌ویان له‌به‌ر ده‌ستا بوو، ئەوه
شتیکی ئاشکرا و حاشا هه‌له‌نه‌گره‌. کاتی که‌ کاردینالیک، ئەویش کاردینالیکی
ئاوا خو‌شه‌ویست به‌جی‌گایه‌کی ئاوا دوور و چکۆله‌ رازی بووه‌ هه‌موومان
ده‌زانین که‌ ئەوه‌ مانای چیه‌ - وانیه‌ ریوارز؟

میشه‌که‌رانه‌ خه‌ریکی دروست کردنی بازنه‌ی دووکه‌لی بوو به‌ دووکه‌لی
جگه‌ره‌که‌ی و هه‌روا سه‌ری به‌ره‌و دواوه‌ ده‌برد تا ئەو دووکه‌له‌ خرا‌نه‌ ببینیت
گوتی: «ر پرهنگه‌ له‌به‌ر دلکی ره‌نجاو و په‌شیمان بیت. باشه‌ لیی گه‌رین
وه‌رن با خه‌ریک کاری خو‌مان بین.»

له‌ سهر ئەو گه‌لاله‌یه‌ی که‌ بو‌ راپه‌راندنی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌کان له‌
سنوره‌وه‌ دانرابوون که‌وتنه‌ قسه‌ و باس و شروقه‌ کردن.

میشه‌که‌رانه‌ زور به‌ سه‌رنجه‌وه‌ گوئی ده‌دایه‌. جارجاره‌ بو‌ پروون
کردنه‌وه‌ی خاله‌ نه‌هینییه‌کان و بو‌ راست کردنه‌وه‌ی هه‌له‌کان خیرا ده‌په‌ریه‌ نیو
قسه‌کانه‌وه‌. کاتیکى که‌ هه‌موویان قسه‌کانیان ته‌واو کرد میشه‌که‌رانه‌ چه‌ند
پیشناریکی به‌ کرده‌وه‌ی خسته‌ به‌رده‌میان که‌ زوربه‌یان بی‌ سی و دوو

په‌سندیان کرد. دوايه که کوبوونه‌وه که کۆتایی پئ هات. ته‌مای ئه‌وه‌یان گرت که تا زه‌مانێک ئه‌و به‌ سلا‌مه‌تی ده‌گاته‌وه تووسکانی جارێکانی کوبوونه‌وه‌ی ئاوا نه‌گرن تا پۆلیس زه‌نین نه‌بی. دواي کات‌ژمیری ده‌ی شه‌وی هه‌موویان بلاوه‌یان کرد بی‌جگه له دوکتور و می‌شه‌که‌رانه و دومینیکینو که وه‌ک کۆمیته‌یه‌کی تایبه‌تی مانه‌وه بۆ تاووتی کردن و رافه‌ کردنی بریک له کیشه‌ تایبه‌تیه‌کان. دواي قسه و باسیکی گهرم و درێ‌خایه‌ن. دومینیکینو چاوی له کات‌ژمیره‌که کرد: «یازده و نیوه نابێ زۆرتر له‌وه بمینینه‌وه ده‌نا شه‌وگه‌ر و گشتیاره‌که ده‌مانبینی.»

می‌شه‌که‌رانه پرسی: «که‌ی لی‌ره‌وه پاده‌بری؟»

- ده‌وروبری کات‌ژمیری دوا‌زده، به‌ته‌مام پیش‌ئه‌وه‌ی که ئه‌و بگاته ئیره من

له ماله‌وه بم، شه‌وت باش جیوانی. ریوارز پیکه‌وه برۆین؟»

- نا باشتر وایه که جیا جیا برۆین. ده‌ی باشه دوايه ده‌تبینمه‌وه؟

- به‌لێ له کاسیل بولونیز. هیشتا نازانم که شیوا‌زو قه‌یافه‌ی خۆم چۆن ده‌بی،

به‌لام تو ره‌مز و هی‌مای پی‌وه‌ندی ده‌زانی. پی‌م‌وایه تۆش سبه‌ینی لی‌ره ده‌رۆی؟

می‌شه‌که‌رانه له‌به‌ر ئاوینه‌که خه‌ریکی دانانی ریش و په‌شمه‌که‌ی بوو: «سبه‌ینی

له‌گه‌ل زیاره‌ت‌کاره‌کان - دووسبه‌ی خۆم نه‌خۆش ده‌خه‌م و له کوخته‌ی شواینیکا

ده‌مینمه‌وه، دوايه قه‌دبەر ری‌گای چیاکان ده‌گرمه به‌ر. له پیش تۆدا من له‌ویم،

شه‌وت باش!»

کاتی که می‌شه‌که‌رانه له‌که‌لینی درگای ئه‌نباریکی خالی و گه‌وره‌ی پوانی که

جیگای مانه‌وه‌ی زیاره‌ت‌کاره‌کان بوو ، سه‌عاتی دوا‌زده له‌ نا‌قووسی برجی

کلیسای جامیعه‌وه راگه‌یه‌ندرا . سه‌ر ئه‌رزی ئه‌نباره ده‌شته‌کیه‌که پر بوو له

جه‌سته‌ی ناحه‌زی که‌سانیک که زۆر به‌یان زۆر توند پرخه‌یان ده‌هات، بۆگه‌نیکی

زۆر پیسی لێ ده‌هات که هه‌ناسه هه‌لکیشان زۆر زه‌حمه‌ت بوو. می‌شه‌که‌رانه

له‌به‌ر پیسیه‌که‌ی ته‌زوویکی پیدا هات و خۆی کیشایه دواوه بی‌شک نه‌یده‌توانی

له‌ویدا بخه‌وی. ده‌بوو بگه‌رایه‌ت ئه‌نبار یان کادینیکی خاوین و چۆل په‌یدا بکات.

شه‌ویکی خۆش بوو، مانگی چارده ته‌واو خه‌رمانه‌ی دابوو، سه‌رگه‌ردان له

شه‌قامه‌کاندا که‌وته گه‌ران. به‌ خه‌مناکیه‌وه پووداوه‌که‌ی به‌یانی وه‌بیر هاته‌وه

وای به خه یالدا هات که خوزگه قهت گه لاله ی دومینیکینوی قه بول نه کردبایه و نه هاتبایه بۆ بریزگولا.

ئه گهر ههر له هه وه له وه ئه م گه لاله یه مه تر سیدار رابگه یه ندرایهت، جیگایه کی تریان داده نا و هه ردووکیان هه م ئه و و هه میش مونتانی له م یاریه دل ته زینه به دوور ده بوون. پاپا چه نده گۆرابوو! به لام سه ره رای پیری دهنگی هیچ نه گۆردرابوو. راست وهک رابردوو بوو ئه وکات که ده یگوت: «کارینو»

له نته ری گه شت یاره که له وسه ری شه قامه که وه دیار که وت و میشه که رانه به ره و کۆلانیکی باریک و خوار و خێچ لای دا. دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگاو یک رویشت که سه ری به رز کرده وه دیتی له مهیدانی کلیسای جامع ه دایه. راست نزیک لای چه پی کۆشکی ئیسقونی. مهیدانه که ته واو رووناک بوو و که سیشی لی نه بوو، به لام ئه و دیتی که درگای ئه و لا وه ی کلیسا کرا وه ته وه ده بی درگاوانه که له بیری چوو بی که بیبه ستی. بی گومان له م نیوه شه وه درهنگه دا که س له و بی به دیاره وه نه بوو و ئه ویش ده بیتوانی بچیته ژووری و به جیگای ئه و ئه نباره بۆگه نه له سه ر کورسیله یه ک بخوا ی، و به یانی پیش ئه وه ی درگاوانه که بیته به دزیه وه بچیته دره وه، ته نانه ت ئه گهر که سیکیش بیبینیت وا بیر ده کاته وه که ریکوی شیت له قوژبنیکدا خه ریکی پارانه وه بووه و درگاگه ی له سه ر داخراوه.

له بهر درگاگه هه ستی راگرت، دوا یه له پریکدا به هه نگاوی به په له و بی دهنگ سه ره رای شه لینی چوو ژووره وه. تیشکی مانگ له په نجه ره کانه وه ده چوو ژووره وه و ئه و تیریژ و هیله نووریانه ده که وتنه سه ر ئه رزه مه رمه رینه که، به تاییه تی میحرا به که زۆر روون

بوو له جیگای قوربانی کرده که دا کار دینال مونتانی ته نیا به سه ری رووت و به ده ستی ئاوالا وه به ئه ژنۆوه دانیشتبوو.

میشه که رانه بۆ تاریکایه که کشایه داوه. ئایا پیش ئه وه ی که مونتانی بیبینیت ده بی هیواش بچیته دره وه؟ ئه مه بی گومان ئاقلانه ترین کاریکه که ده بیتوانی بیکات، بگره گه وره ترین کاریش، به لام سه ره رای ئه وه ئه گهر که میک بچیته پیشه وه چ زه ره ریکی بۆ ئه و ده بوو. ئیستا خو که سی لی نییه و ئیتر پیوستی به دووپات کرده وه ی ئه و نمایشه کومیدییه ترسناکه ی به یانی نییه. ئایا ده بیتوانی جاریکی دیکه له روخساری پاپا بروانی. رهنگه ئه مه دوا یین

شانسی ئەو بى، پئويست ناکا که پاپاش ئەو ببينى، به دزیه‌وه ده‌چیتە سەرى و لى دەروانى - تەنيا ئەم تاقە جارە. ئەودەم دەگەرپتەوه سەر ئیش و کارى خۆى، ھەروا که به دريژايى سيپه‌رى کۆلەکه‌کاندا ھەنگاوى ھەلدەھيتاوه، ھيواش لە ميلەئاسن‌کانى ميحرابە که نزیک بوو ھو، لەبەر درگای چوونە ژور ھو و لەشويى قوربانى کردنە که که مەى راو ھستە. سيپه‌رى تەخت و کورسى ئيسقوفیە که ئەو ھندە گەورە بوو که دەيتوانى خۆى تيدا ھەشار بەدات و ئەویش لە تاريکاييدا چيچکانى کرد و ھەناسەى لە سينگى خويدا ھەبس کرد.

- کورە بى چارە که م! ئاخ خودايا رۆلە ھەژارە که م!

قسە که ى ئەو ھندە پچرپچر دە کرد که نيشانەى پانتايى ھيوابراويى بوو که ميشە که رانە سەر ھەراى پى ناخۆش بوونى لەرزى، بەدوايدا ھەنيسكى پەيتا پەيتا و فرميسک پرشتنى دەستى پى کرد و ئەو دەيدیت که مونتائلى و ھک که سيكى که ئیش و ژان و تاو وياوى بيت چۆن دەستەکانى لە يەک گرى داوه.

ميشە که رانە پى وانه بوو که وەزە که ئەو ھندە خراپە، زور جار بە دليايی ھو دەيگوت: «نابى نيگەران و پەرۆشى ئەو بم، ئەو برينە لە ميژە ساريژ بوو تەو و منى ھەر لە بير نە ماوه.» ئیستا پاشى ئەو ھەموو سالە بە جوانى دەيدیت که ئەو برينە ھیشتا خوین قەلپەزە دەکات و ئیستا دەرمانە که ى چەند ئاسانە! تەنيا پئويستى بەو ھەبوو که دەستى ھەلینى و ھەنگاويک ھەلینیتەو و بلى: «پاپا ئەو تەنيم» جماش بەو پرچەرە شانە يەو ھەنگاويک سى تيدا بوو لەوئ بوو، ئاخ خۆزگە دەيتوانى لىيان ببورى، خۆزگە دەيتوانى ئەو رابردويەى لە ناخى بير و ھزريدا دەسووتا لەوانى جيا کاتەو ھ. ئەو لاسکايە، ئەو مەزرا قاميشە لانه شەکریانە و ئەو سیرکە کۆچەرە! بى گومان ئازاريک لەوانە گەر ھتر لە ئارادا نيیە که ئینسان بە دل بتوانیت بەخشين و لى بووردنى ھەبيت و بزائیت که ئەو ھەموو جەزبە يە لە کويى ژياندا بى ئاکام و بى بايەخە، بزائیت که ناتوانى لى بوور دەيى نە بيت.

مونتائلى ئاخەرە که ى خۆى ھەستا و خاچيکى لە سەر سنگى کيشا و پشتى کردە ميحرابە که، ميشە که رانە زورتر خۆى لە سيپه‌رە که دا کۆ کردەو و لەترسى ئەو ھى نەو ھکا ببينیت، يان نەکا ترپەى دلى لى لە ھەلادا، که مەى

له‌رزی، دوایه هیواش هه‌ناسه‌یه‌کی توندی هه‌لکیشا. مونتانی له‌په‌نایه‌وه رهدیبوو ئه‌وه‌نده‌ی لی‌نزیك ببوه‌وه که عه‌با ئه‌رخه‌وانییه‌که‌ی له‌دهم و چاوی درا. مونتانی له‌په‌نایه‌وه‌گوزه‌رابوو و ئه‌وی نه‌دیووو. ئه‌وی نه‌دیووو! - ئاه ئه‌و کاره‌ی بۆ کرد؟ ئه‌مه‌ رهنگه‌ ئاخیرین و باشترین ده‌رفه‌تی ئه‌وبی، ئه‌مه‌ ساتیکی به‌ده‌گمه‌ن و پرپایه‌خه‌ و ئه‌و لی‌گه‌رابوو تا هه‌روا ئاسان بی‌ت و پروات. له‌جیگای خوی ده‌رپه‌ری و چوو په‌رووناکیه‌که‌وه.

- پاپا!

ده‌نگی ئه‌و به‌دریژیی بن‌میچه‌که‌دا ده‌نگی دایه‌وه و ترسیکی خه‌یالی سه‌رتاپای مونتانی داگرت. خیرا خۆی خسته‌وه‌تاریکیه‌که‌.
 مونتانی بی‌ده‌نگ له‌په‌نای کۆله‌که‌یه‌که‌وه‌راوه‌ستا و به‌ترسیکی مه‌رگ‌ئاسا و به‌چاوی زه‌قه‌وه‌گوینی را‌داشت. بی‌ده‌نگیه‌که‌چهن‌دی‌خایاند. می‌شه‌که‌رانه‌ نه‌یده‌زانی، رهنگه‌ ئه‌و بی‌ده‌نگیه‌ ساتیکی کورت یان زۆر در‌یژ‌خایه‌ن بووبی، مونتانی به‌داچله‌کینیکی سه‌یر وه‌خۆ‌هاته‌وه. وادیاربوو خه‌ریک بوو ده‌که‌وت، به‌م‌لاولادا لاتراسکه‌ی ده‌به‌ست لیوه‌بی‌رهنگه‌کانی که‌وته‌نه‌له‌رین.
 ئاخه‌ره‌که‌ی ده‌نگیکی ئارام گه‌یشته‌گوینی: «ئارتورا! به‌لێ، ئاوه‌که‌ قووله‌...»
 می‌شه‌که‌رانه‌هاته‌پیشه‌وه: قوربان بمبوره، وام ده‌زانی یه‌کیک له‌وه‌ قه‌شانه‌یه.»

- ئاه هه‌ر ئه‌و زیاره‌ت‌چییه‌که‌یه‌؟

مونتانی خیرا به‌سه‌ر خۆیدا زāl بووه‌وه. گه‌رچی می‌شه‌که‌رانه‌له‌شه‌وقی له‌رزۆکی یاقووتی ئه‌نگوستیله‌که‌ی ده‌ستی تی‌گه‌یشت که‌هیشتا ده‌له‌رزی:
 «دۆستی من پیوستیت به‌شتیک هه‌یه‌؟ دره‌نگانی‌که‌. کلیساش شه‌وانه‌ داده‌خریت.»

- قوربان ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌که‌م کردوه بمبوره. دیتم درگا‌که‌کراوه‌ته‌وه‌هاته‌مه‌ ژوروه‌وه‌تا‌دوعا‌بکه‌م، کاتی که‌قه‌شه‌یه‌که‌م بینی که‌وادیاره‌خه‌ریکی دوعا و پارانه‌وه‌یه، مه‌حتهل بووم که‌ئه‌مه‌م بۆ مه‌فه‌رک‌کات.

می‌شه‌که‌رانه‌خاچیکی چکۆله‌ی ته‌نه‌که‌ی که‌له‌دومینیکینوی کپی بوو هه‌لینا. مونتانی ده‌ستی گرت. دیسان گه‌راوه‌بۆ ناو می‌حرابه‌که‌، خاچه‌که‌ی بۆ

ساتیک له سهر جیگای قوربانى كردنه كه دانا: «هانى كورم، بى خه م به، چونكه خوداوهند دلوقان و به خشه ندهيه، برؤ و له عيساي گوره و پيرؤز داواى دوعاى خير و چاكه بكه. رهمه تى خودات لى بى!»

ميشه كه رانه سهرى دانه واند تا دوعاى چاكه ي بو بكات و دوايه هيواش دور كه و ته وه.

مونتانلى گوتى: «راوهسته!»

راوهستا و دهستيكي له سهر ميله ناسن كانى ميحرابه كا دانا.

- كاتى كه له روم له عيشاي ره بانى پيرؤزدا وهر گيراي، بو كه سيكي كه خه ميكي گوره ي هه يه بپاريوه و دوعا بكه - چونكه دهستي خودا له سهر روحي نه و قورساى دهكات.

ورده ورده دهنگى له گه ل گريان تيكلو ده بوو و خه ريكبوو خو رايگري ميشه كه رانه ش تيك بيشكى. خه ريكبوو جاريكى ديكه ش خو بدورينى.

ديسانه وه بيره وه رى تالى سيركه كوچه ره كه له ميشكيدا زيندو بووه وه و نه ويش وه كوو ژان 3 وه بيري هاته وه كه جى خويه تى كه تووره بى.

- من كيم كه نه و گوى بيستى دوعاكانى من بيت؟ گوليك يان راوناويك! خوژگه بمتوانيبايه، هه ر وه كوو توى به ريز ده توانيت، منيش بريا بمتوانيبايه دياريبه ك له ژيانىكى پيرؤز و به ريزى ئاراسته بكه م - دياريبه ك له روحيكى پاك و به دور له كرده وهى خراپ و شاراوه...

مونتانلى له پريكدا گه راوه و گوتى: «من ته نيا دياريبه كم پييه، نه ويش دليكى شكاوه.»

دواى چهند روژيك ميشه كه رانه به فايتون له پيستوباوه بو فلورانس گه راوه. يه كراست چوو بو مالى جما، به لام نه و له مالى نه بوو.

نوسراويه كي بو به جى هيشت كه سبه ينى به يانيبه كه ي ديته وه، پاشان گه راوه بو مالى خو. به دل ئاواتى خواست كه ژوروى تاييه تى نووسينى نه كه وتبيتته بهر هيرشى زيتا. نه گه ر نه مشه ويش ناچار بيت سهر زه نشته

---

۳. يه كى له كه سايه تيه كانى په رتووكى پيرؤزى (ئينجل) كه له خودا تووره بووه.

ئىرەھەكانى ئەو بېسىتت، بىگومان ئەم سەرزەنشتانە ۋەكۆۋ خۆرە مېشىكى دەخوارد.

كاتى كە خزمەتكارەكە درگاگەي كردهۋە گوتى: «ئەۋ كاتەت باش بيانكا، مادام رېنى ئەمپۆكە لىرەبوۋ؟»

بيانكا لىي رەدبەۋە: «مادام رېنى؟ ئاغا، مەگەر ئەۋ گەپراۋەتەۋە؟»
لەبەر درگاگە پراۋەستا ۋ بە سەيرىكەۋە لىي رۋانى ۋ پرسى: «مەبەستت چىيە؟»

- راست دۋاي ئەۋەي كە تۆ رۋىشتى، ئەۋىش خىرا رۋىشت ۋ ھەموو شتەكانىشى لىرە بەجى ھىشت، تەننەت نەيگوت كە دەيھەۋى بروت.

- راست دۋاي ئەۋەي كە من رۋىشتم؟ كەي، دوو ھەۋتوو لەۋە پىش؟
- بەلى ئاغا، ھەر ئەۋ رۆژە، شتومەكەكانىشى ھەروا تىكەل ۋ پىكەلە ۋ ھەموو جىرانەكانىش لەۋبارەيەۋە قسە دەكەن.

بىئەۋەي قسەيەك بكات لە سەر پلىكانى درگاگە گەپراۋە ۋ بە پەلە بەرەۋ خوارۋى كۆلانەكە كە مالى زىتاي لىبوۋ كەۋتە رى. لە ژورەكەي ئەۋ ھەموو شتىك ۋەكۆۋ خۆي بو، ھەموو دىيارىەكانى كە پىي دابوون ھەر لە سەر جىگاي خۆياندا بوون ھىچنامە ۋ نووسراۋەيەكى لىنەدەبىندىرا.

بيانكا لە كەلىنى درگاگەۋە سەرى ھىتايە ژورى ۋ گوتى ببورە، پىرېژنىك دەيەۋى...»

مىشەكەرەنە بە توورەيىۋە ئاورى داۋە: «چى دەكەي لىرە؟ بۆچى بۆ ھەر كۆي دەچم بە شوينمەۋەي؟»
- پىرېژنىك دەيھەۋى بتىنى.

- چى دەۋى؟ پىي بلى نا، ناتوانم بىبىنم، كارم ھەيە.
- ئاغا لەۋ رۆژەۋەي كە رۋىشتوۋى ھەموو شەۋىك دىت ۋ ھەمىشە دەپرسىت كە تۆ كەي دەگەپرىتەۋە.

- لىي بېرسە چ كارىكى ھەيە. نا، لىي گەپى، پىمۋايە خۆم بچم بۆلای باشتەرە. پىرېژنەكە لە ھالى نىۋمالىي مىشەكەرەنە چاۋەرۋان بو. جلو بەرگىكى زۆر كۆن ۋ فەقىرانەي لەبەردا بو، رۋخسارى ۋەك بەرۋوى برژاۋ ۋ

چرچۆل بوو، له چكەيه كى بوريشى له سه رى پىنچابوو. هه ر كه مئشه كه رانه هاته ژووره وه، هه ستايه سه ر پى و به چاوى ره شيه وه كه زيت و وريابوون لى روانى.

پيرئنه كه گوتى: «تو هه ر ئه و كا برا شه له كه ي؟» به جو رى كى سه ركونه كردن به ته وسه وه له سه ر تا پى ئه وى روانى. «له زيتا وه په يامى كم بو هيناوى.»

مئشه كه رانه درگاي ژوورى كاره كه ي كرده وه و را وه ستا تا ئه و بچيته ژووره وه دوايه به شوين ئه ودا چو وه ژوورى و درگا كه ي پئوه دا تا بيانكا گو ي لى نه بى.

- ت كايه دانيشه، ده ي تو كى؟

- به تو چى كه من كىم؟ هاتووم پى ت بل يم كه زيتا رى نى له گه ل كور ه كه ي من ره دوو كه وتو وه.

له گه ل - كور ه كه ي - تو؟

به لى ئاغا، ئه گه ر تو نازانى كه چو ن ئاگات له گرا وى كه ت بى، ئه گه ريش پيا وانى كى دى كه له گه ل خو يان برديان نابى گله يى ت هه بى، كور ي من خو ين و غيره تى مه ردايه تى له ده ماره كانى دايه، شى ر و ئاو، ئه و له عه شى ره تى رومانى يه 4.

- تو قه ره چى ت؟ ده ي ئه گه ر وايه زيتا گه را وه ته وه نى و خى ل و عه شى ره تى

خو ي؟

پيرئنه كه لووتى كى سه رى لى با دا. له لاي ئه و وا دى اربوو كه ئه م خا چ په ره ستانه ئه وه نده غيره ت و پيا وه تيان نى به له به ران به ر ئه و سه رشو رى و ئيه انه كردنه دا تو وره بن.

- تو چ ئى نسانى كى كه ده بى ئه و به لاته وه دانيشى؟ ئا فره تانى ئى مه ره نكه جار جاره به هو ي پا ره و خه يالى كچى نى انه وه خو يان بخه نه به رده ستى ئه م و ئه و، به لام كه سى كى كه خو ينى رومانى له ده ماره كانى دا بگه رى ئاخ ره كه ي ده گه رى ته وه نى و رومانى يه كان.

میشه که رانه ههروا هیدی و له سه رهخۆ بوو: «له گه‌ل گروو پینکی قه رهچی
رۆیشت یان ته نیا له بهر ئه وهی که له گه‌ل کوره کهت بئ؟» پیریژنه که قاقایه کی
کیشا: «به ته مای بکه و یته شوینی و بیگه رینیته وه؟ نا، ئاغاگیان، زۆر درهنگه،
ده بوو له وه پیش له فکری ئه وه دا بوایه ی!»

. نا، ئه گه‌ر پیت خو شه پیم بلی، ته نیا دهمه وهی راستیه که ی بزنام.
پیریژنه که شانی هه‌لته کاند، ئیهانه کردن به که سیکی که ئه وهنده له
سه رهخۆ و ئارام له گه‌ل ئه وه کیشیه رهو به رهو بووه وه، بایی زهحمه ته که ی
نه بوو.

— دهی دهی راستیه که ی ئه وه یه! ئه وه رۆژهی که ئه وت به جی هیشته
کوره که م له سه ره شقام دیتی و له گه‌لیدا به زمانی رۆمانی قسه ی کرد،
کوره که م که زانی سه ره ره‌ی جل و به رگی جوان و بۆشناخی له خۆمانه،
وه کوو دیکه ی پیاوانی ئیمه که ئاشق ده بن، شه یدا ی ئه وه روم ته لاواز و
کزانه ی ده بیت و ئه وه ی هیئا بۆ خیره تگا که ی خۆمان. زیتا هه موو په ژاره و
ناره حه تیه کانی بۆ گپراینه وه. ئافره ته به سترمانه ئه وهنده ناله و کرووزه
کرووزی کرد که دلی هه موومانی په ریشان کرد. تا ئه وه جیگایه ی توانیمان
دل خۆشیمان داوه، ئاخره که ی جل و به رگه جوانه کانی له بهر داکنه و وهک
کچانی ئیمه جل و به رگی پۆشی و له گه‌ل کوره که م ریک که وت و بوو به
خیزانی ئه وه و کوره که شم بووه میردی ئه وه. کوره که م پپی نالی که خۆشم
ناوی و «کاری دیکه م هه یه که ده بی ئه وان جی به جی که م» ژنیک که جه حیله
پیوستی به پیاو هه یه، ئه ی تۆ چ پیاویکی کاتیک که کچیکی جوان و لاو دی
به لاته وه و ته نانه ت ئه وه کاته ی که ده ست له گه‌ردنت وه ردینی تۆ ناتوانی
ماچی بکه ی.

میشه که رانه قسه که ی بری و گوتی: «تۆ گوتت له لایه ن ئه وه وه په یامیکم

پینه.»

. به‌لی کاتی که کاروان که وته ری، بۆ ئه وه ی که راسپارده که بگه بینم خۆم
دواخست. پپی گوتم که پیت بلیم که یه کجار زۆر دل رهق و ویشک و بئ زهوقن
و له بابته پینه ندبوونی خه‌لکی ئیوه به کیشه بچووک و بی بایه خه‌کانه وه

رهنج و ئازاریکی زۆرم کیشتوووه و دهمهوی بگه پیمهوه نیو عه شیرهی خۆم ،
 تا له ههموو ئهو پیهههه و که له پچانه ئازاد بی. زیئا گوتی پیت بلیم که من
 ئافره تیکم و ئهوم خۆش دهویست، هه ربویه به ته ما بووم ئیتر وهک
 فاحیشهیهک له لای ئهو نه بم. ئهو ئافره ته ئازاد بوو که له گه ل تۆدا هاتوووه. بۆ
 کچیک ئه گهر بتوانیت به جوانی و پوخساری دل پفینی خوی پاره و پوولیک
 پهیدا بکات هیچ بهر بهست یان زهره ریکی نییه. جوانی که ره سه و ئامرازیکه و
 هه ر به کار ئه وه دئ، به لام خۆشه ویستی ئافره تیکی رۆمانیایی له گه ل ره گه ز
 و چینی ئیوه دا یهک ناگریته وه و زۆر لیکتر دوورن. میشه که رانه هه ستایه
 سه رپئ و گوتی: «هه موو په یام و پاسپارده که ئه وه بوو؟ ده تکایه پئی بلی
 به رای من کاریکی زۆر باشی کردوووه و هیوادارم به خته وه ر بیئت. هه موو
 قسه و پاسپارده ی منیش هه ر ئه وه نده یه، شه و باش و خودات له گه ل بی!»
 تا ئهو کاته ی که درگای باخه که دوای چوونه دهره وه ی پیریژنه که داخرا،
 ئهو هه روا به پاوه ویستا بوو، دوایه دانیشته و به هه ردوو دهستی
 پوخساری خوی دا پۆشی. ئه وه ش به لایهک و زه بریکی دیکه بوو که وه رۆح
 و جهسته ی کهوت! ئایا که من پیاوه تی و تۆزقالانیک غیره تی تیدا مابوو؟
 بی گومان، هه رشیتکی که مرۆف دهیتوانی له به رانه ریدا خۆراگری بکا له
 دهروونی ئه ودا کووژرا بوو و دلی له نیو قور و لیته و له ژیر پینی ری په واندا
 دهینالاند، له دیوه خانی رۆحیدا جیگایه کی تیدا نه بوو که له ویدا که سیک
 سووکایه تی و ئیهانه کردنی پی نه کرد بی، یان ، نیو و نیونیتکه ی که سیک
 هه لی نه قرچاند بی و ئیستاش ته نانه ت ئه م کچه تیوه قه ره چیه، که به خیری
 خوی له سه ر ریگا هه لی گرتیوه وه، فه رمانی پی ددها.
 سه گه که له په نای درگا که ده ی نوزاند، میشه که رانه هه ستا تا بیهینیته
 ژووره وه، سه گه که به کلکه سووتی و به که یف و شادییه کی زۆره وه هه لات
 بۆلای خاوه نه که ی، به لام خیرا زانی که شتیکی ناخۆش پووی داوه، له سه ر
 فه رشه که له په نای میشه که رانه وه دانیشته. قه پۆزی ساردی نایه نیو دهستی
 سر و ساردی میشه که رانه وه.

پاش سه‌عاتیک جما له‌به‌ر درگای هه‌وشه‌دا راوه‌ستابوو، که‌س نه‌بوو وه‌لامده‌ری له‌ درگادانه‌که‌ی بی، بیانکا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ زانی می‌شه‌که‌رانه‌ خوارده‌مه‌نییه‌کی ناوی، چوو‌ه ماله‌ جیرانه‌که‌یان بو‌ دیتنی چیش‌تلیته‌ره‌که‌یان. درگای هه‌وشه‌ی کردبووه‌وه و چرای سه‌رسه‌راکه‌ی هه‌ل کردبوو. جما دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌میک چاوه‌پروان بوو، ویستی که‌ بچیته‌ ژووری تا می‌شه‌که‌رانه‌ ببینی، چونکه‌ ده‌ی ویست له‌ سه‌ر په‌یامیکی که‌ له‌لایه‌ن بیله‌وه هاتبوو و زوری‌ش به‌ بایه‌خ و جیگای سه‌رنج بوو قسه‌ی له‌گه‌ل بکات له‌ درگای ژووری ئیش کردنی می‌شه‌که‌رانه‌ی دا و ده‌نگی می‌شه‌که‌رانه‌ له‌ ژووره‌وه هات: «بیانکا ده‌توانی برۆی، هیچم ناوی.» جما هیواش درگاکی کرده‌وه، ژووره‌که‌ ته‌واو تاریک بوو، به‌لام هه‌رکه‌ چوو‌ه ژووره‌وه، شه‌وقی چرای پیش‌خانه‌که‌ ژووره‌که‌ی رووناک کرد.

می‌شه‌که‌رانه‌ی دیت که‌ به‌ ته‌نیایی دانیش‌توو‌ه و سه‌ری به‌سه‌ر سینگیدا به‌رداوه‌ته‌وه، سه‌گه‌که‌ش له‌به‌ر پییدا خه‌وتوه.

جما گوتی: «منم»

می‌شه‌که‌رانه‌ داچله‌کی: «جما، جما! ئایش چه‌نده‌م پیویستی به‌ تو بوو!» پیش‌ئه‌وه‌ی که‌ جما بیه‌ه‌وی قسه‌ بکات، می‌شه‌که‌رانه‌ له‌به‌ر پییدا ئه‌ژنۆی دادا و روخساری خۆی به‌ چینی داوینی جلو‌به‌رگه‌که‌ی ئه‌و داپۆشی. گریان و له‌رزین ئازای ئه‌ندامی داگرتبوو.

جما بی‌ئه‌وه‌ی بجولیت راوه‌ستا، هیچی له‌ده‌ست نه‌ده‌هات. هیچ ئه‌وه‌ش له‌ هه‌موو شتیک ناخۆش‌تر بوو. ده‌بوو له‌ گوشه‌یه‌ک راوه‌ستی و به‌ نابه‌دلێه‌وه‌ چاوی لی‌بکات. ئه‌وه‌که‌ حازر بوو خۆی بمری و به‌وشه‌رته‌ی می‌شه‌که‌رانه‌ ئه‌و ئازاره‌ی لی‌دوور که‌وه‌یته‌وه‌ خۆزگه‌ ئه‌وه‌نده‌ی غیره‌ت ببوایی که‌ دانه‌ویایی و ئه‌وی له‌ ئامیز بگرتبایی و توند بیکوشیایه‌ به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر بکرایه‌ت له‌شی خۆی بکات به‌ له‌مپه‌ریک دژ به‌و ئازار و مه‌ینه‌تیانه‌. بی‌گومان دیسانه‌وه‌ ئه‌و ده‌بووه‌وه‌ ئارتوره‌که‌ی جارن، بی‌شک دیسانه‌وه‌ هه‌تاوی شادی ده‌پشکوت و تاریکاییش ده‌په‌وی.

نا، نا! ئەو چۈن دەيتوانى ئارتور فەرامۇش كات؟ مەگەر ئەو نەبوو كە ئارتورى خستىبوه نىو دۆزەخى خەم و مەينەتیه‌وہ . ئەو بە دەستى راستى خۆى ئەو كارەى كردبوو.

جما لىي گەرا تا كات ھەروا تى پەرىت، مېشەكەرانە لە پرىكدا ھەستا سەرىي و لە پشت مېزەكە دانىشت، چاوەكانى بە دەستىكى شار دەوہ و لە ھەببەتا گازى لە جلوبەرگەكانى دەگرت. مېشەكەرانە سەرى ھەلئنا و بە ئارامیەوہ گوتى: «لەوہى كە دام چلەكاندى بمبوورە.»

جما ھەردوو دەستى بۆلاى راداشت و گوتى: «ئازىزم ئايا تا ئىستاش دۆستايەتیمان ئەوہندە لىكنزىك نەبووہتەوہ كە باوہرم من پى بکەى؟ چى بووہ؟»

. تەنيا نارەھەتییەكى تايبەتى خۆمە، من نازانم تۆ بۆ دەبى نىگەران بى. جما درىژەى دا: «گوئى بگرە» ھەردوو ك دەستى ئەوى خستە نىو دەستەكانى خۆیەوہ تا پىشى لەرزىنەكەى بگرى.

. من نەموستووہ لە كارىك سەردەرىبىم كە ھىچ پىوہندى بە منەوہ نىيە، بەلام ئىستا كە بە ويستى خۆت ئەوہندەت باوہر بە من ھەيە، ئايا ناتەوى كەمىكى تر باسى بکەى . ھەروا كە ئەگەر خوشكت بايەم زۆرتت بۆ باس دەكردم؟ ئەگەر سووكنايىت دىت قەيناكە ھەروا پوخسارت داپۆشە، بەلام ئەگەر لەبەر خاترى خۆشت بووہ رۆح و گيان و ھەستت دامەپۆشە.

مېشەكەرانە پتر سەرى دانەواند و گوتى: «تۆ دەبى لەگەل من بى، بەداخەوہ ئەمن ناتوانم براىەكى باش بم، بەلام خۆزگە دەتزانى . لەم ھەوتەى رابردودا ئەوہندەى نەمايوو كە شىت بم ديسانەوہ راست وەك ئەمريكاي باشوور شەيتان لەناخدا كلىشەى كردبوو...» قسەكەى برى.

ئاخرەكەى جما سەر و پى شكاو گوتى: «من ناتوانم بەشدارى نارەھەتى و ئازارەكانى تۆ بم؟»

سەرى نايە سەر دەستەكانى جما و گوتى: «دەستى خودا بە توانايە.»

بەشى سېھەم

۱

پىنج ھەوتەى داھاتو بۇ جما و مېشەكەرەنە پراوپر بوو لە دلەكوتى و دلەراوكە و كارى تاقتەپروكىن كە لەو بەينەدا ئەوان دەرەفتى ئەوھيان نەبوو بىر لە كارە تايبەتھەكانى خۇشيان بكنەھوھ. دواى ئەوھى چەك و تەقەمەننېھەكان بە سلاھەتى و بە دزىھوھ گەيشتنە ناوچەى ژىردەسەلاتى پاپ . ئەركىكى مەترسیدارتەر و قورستر مابووهوھ: ئەویش ئەوھ بوو كە ئەو چەكانە كە لە ئەنبارە نھیننېھەكانى ناو ئەشكەوتەكانى كوستانەكاندا شاردرابووهوھ، دالبەش بكریت بەسەر ناوھندە جوړاوجوړە ناوچەيەكان و لەویشەوھ بلاو بكریتەوھ بەسەر دېھاتە بەربلاوھكاندا. سيخوړ و شوقارەكان لە ھەموو جىگايەكدا بەرەلا و گوئى قولاخ بوون. دومينىكىنو كە مېشەكەرەنە ئەوى كردبووھ بەرپرس و ئاگادارى تەقەمەننېھەكان، بە پەلە و خىرا كەسيكى نارد بۇ فلورانس بۇ يارمەتىدانى كارى پيويست. مېشەكەرەنە لە سەر ئەوھ پىداگر بوو كە ھەتمەن دەبى لە نيوھراستى مانگى ژوئىندا كارەكان كوتاييان پىبى و تەواو جىبەجى كرابى. دومينىكىنو بە ھۆى دلەراوكە لەمەر كېشەى ھەلگرتى ئەو بارە قورسانە ئەویش بەسەر ئەو رېگا و بانە خراپ و نالەبارانەدا و ھەرودھا بە ھۆى كەند و كوسپ و لەمپەرى زۆر و بە درەنگەوتنى كارەكان كە شك و گومانى ئاشكرا بوونى لىدەكرا و رددەورددە

خه ریک بوو دل سارد دهبوووه، هه ربویه بو میشه که رانه ی نووسی: «من ئیستا له نیوان ئاو و ئاگر دا گیرم کردوو. له ترسی پشکنین ناویرم له کاره که دا په له بکه م و ئه گه ریش بمه وئ کاتی دیاری کراو شته کان حازرین نابی هیواش و له سه ره خو کار بکه م. یان خیرا یاریده ده ریکی ئازا و به بر شتم بو بنیره یان به وینیزیه کان رابگه یه نه که تا حه و ته ی هه وه لی ژوئین ئاماده نابین.»

میشه که رانه نامه که ی برد بۆلای جما و له وکاته یدا که ئه و خه ریکی خویندنه وه ی بوو به پوخساریکی په ریشانه وه له سه ر ئه رزی دانیشتم و به ئارامی دهستی به سه ر پشتی پشیله که دا هینا.

جما گوتی: «ئهمه زور سهخت و خراپه، راگر تنی وینیزیه کان بو سی حه و ته ی داهاتوو هه روا ئاسان نییه.»

– شک له وه دا نییه که ناتوانین رازیان بکه ین، قسه یه کی خو راپییه. دومینیکینو دهبوو له وه حا - حالی بایه. ئیمه ده بی ربه رایه تی و پیشه روی وینیزیه کان بگرینه ئه ستو، نه ئه وه ی که ئه وان ربه ری ئیمه بن.

- من دومینیکینو به خه تابار نازانم، وادیاره ئه و ته واو توانایی خو ی وه گه ر خستوو، به لام ناتوانیت کاریکی نه گونجاوو چه توون جی به جی بکات.

خه تای دومینیکینو نییه. به لکوو کیشه که له وه دایه که دومینیکینو به جی ئه وه ی به جیگای دوو نه فه ر بیت یه ک نه فه ره. ئیمه لانیکه م ده بی نه فه ریکی باوه ر پی کراومان هه بی بو پاریزگاری کردن له ئه نبار و که سیکی که شمان هه بی تا له گه ل باره کان بیت. قسه که ی ته واو راسته ده بی یاریده ده ریکی وریا و کارامه ی له گه ل بی.

– به لام ئیمه کیمان هه یه که بینیرین بو یارمه تیدانی ئه و؟ که سیکی وامان له فلورانس نییه.

- هه ر گوا یه ده - ده بی بوخوم بچم.

جما پالی دا به پشتی کورسیله که یه وه و به په روشیکه وه لی پوانی و گوتی: «نا، ئه م کاره باش نییه زور مه تر سیداره.»

- ئەگەر نەتوانىن رېگاچارەيەكى دىكە بۇ ئەم كىشەيە بدۆزىنەو، دەبى من بچم بۇ ئەوئ.

- جا كەوايە تەنيا دەبى رېگاچارەكە بدۆزىنەو، بۇ تۆ يەكجار مەترسىدارە كە ديسانەو، بچيەو، بۇ ئەوئ.

بزهى سەرلىئوى مېشەكەرانە نيشانەى بە جىرپوون و سووربوون بوون لە سەر قسەى خۆى: «بەلام من پېموايە كە ئەوكارە جى بەجى دەبى.»
- دەبىنى، بەشەرتىكى كە تاقە يەك خولەك بە بىر و ھزرىكى ئارامەو بە جوانى لىئى تى فكىرى.

پېنج حەوتە لەو، پېش تۆ لەوئ بووى، پۆلىس بەشوين ئەو زيارەت كەرەو، ھەموو ھىزى خۆى خستوو، تە گر تا لە ھەر كوئى ئەو ولاتەدا بى، نيشانەيەكى لى پەيدا بكات.

بەلى، من دەزانم كە تۆ لە قەيافە گۆرپىندا شارەزاي، بەلام ئەو، شەت لەبىر نەچى كە خەلكانىكىش تۆيان دىتوو، چ لە جۆرى جلو بەرگى رېكودا و يان بە ھاوشىو، دىھاتىيىك. دواى ئەو تۆ ناتوانى شەلینەكەت يان جىگای كۆنە برىنەكەى سەرگۆنات بشارىتەو.

راستە، بەلام لە پۆمانىادا كەسانىكى ھاوشىو، تۆى زۆر لى نىيە كە لاقى شەل بى و دەستى چەپى ناقيس و برىندار بى و گۆناشى برىنىكى بە شمشىرپى كراوى تىدا بى يان چاوى شىن و قژى سەرى پەش بى.
- پەنگى چاوم شتىكى زۆرگرىنگ نىيە، دەتوانم بە بلادۇنا بىگۆرم.

- ناتوانى ئەوانەى تر بگۆرى. نا، ئا لەم ھەل و مەرجهى ئەم چەند پۆژەدا پۆيشتى تۆ بۇ ئەوى ھىچ باش و شىاو نىيە. بەم ھەموو نىشان كەردنە پوونانەو، چوون بۇ ئەوى، خۆستىنە نىو تەلەى دوژمنە، ئەوئىش لە دەستى خۆت و بە چاوى كراو، پوونەو، بى گومان دەت گرن.

- ئاخىرەكەى خۆ دەبى ك - كەسىك يارىدەى دومىنىكىنو بدات.
- دەسبەسەر كەردنى توش لە ھەلىكى ئاوا ناسكدا ھىچ يارمەتى يەك بە ئەو ناگەيەنى. گرتتى تۆ بە ماناى شكىستى ھەموو بەرنامە و پلانكىمانە.

به لّام رازی کردنی میشه که رانه ئاسان نه بوو و بی ئه وهی به ریک که وتنیک بگهن قسه و باس له مه پ ئه و کیشه یه هه روا دریزه ی هه بوو، جما ورده ورده لئی حالی ده بوو که چهنده یه که هه وا و نه گور و سووره له سهر قسه ی خوی، و نه گهر جیا له و باسه مژاریکی دیکه له ئارادا بووایه . که ئه و یه کجار زور سهرنجی پی بدات . بی گومان له بهر ئه ویش بایه بی قسه و باس قه بوولی ده کرد، به لّام له سهر ئه م مژاره، ویزدانی ئیزنی به جما نه ددا که تاقه ههنگاو یک پاشه کشی بکات. به رای ئه و و له راستیشدا بایه خ و ئاکامی ئه رینی ئه و سه فهره ئه وهنده بهرچاو نه بوو که ئه و ده بوو گیانی خوی بۆ بخاته دوو تووی مه ترسیه وه. هه ربۆیه ورده ورده شکی ده په ریه سهر ئه وه که رۆیشتی میشه که رانه بۆ ئه و زورتر به هوی ئیشتیا و نه خۆشینیکی دلله پراوکه و بهر بهر هکانی له گه ل کوسپ و ته گهره مه ترسیداره کانه تا هه ست کردن به کاریکی سیاسی یان بهرپرسیایه تی یه کی پیویست... میشه که رانه خو و عاده تی به وه وه گرتبوو که گیانی خوی بخاته ئابلوقه ی کاره مه ترسیداره کانه وه و به رای جما ئیشتیا و پی خۆش بوونی ئه و له مه پ به ره و پیری چوونی ئیشه مه ترسیداره کانه وه یه ، که هیچ پیویستیش نه بوو، جوریک توند ئازویی و لاساری لاگرتن بوو که ده بوو به هیوری، به لّام به برشته وه بهر بهر هکانی له گه ل بکری. دوا ی ئه وه ی هه موو هۆ و هۆکاره کانی خوی له بهرانه ر ئه و ته ما سهره رۆیانه ی ئه ودا بی ئاکام دی ؛ دوا یین هیزی خوی ئاوا خسته گه پ: «ریک و راست وه ره با له سهر ئه م باسه دا له گه ل یه کتری رووراست بین و هه موو شتیک وه کوو هه ن بیانینین، ئه مه له سهر دومینیکینو نییه که تو ئاوا پیت چه قاندووه و ده لئی ده چم، به لکوو هه ز و ئیشتیای تایبه تی خۆته به...»

میشه که رانه وه ک شیر هه لچوو و قسه که ی بری: «نا ئه وه راست نییه، ئه و له لای من زور بی بایه خه نه گهر قه تیش نه بیبیم دلّم بۆی داناچله کی» دوا ی ئه وه ی له روخساری جمای خوینده وه که راستی و نهی نی دلّی درکانه وه . وه ک ده لئی زمان درۆ ناکات . ئیتر قسه ی پی نه کرا. بۆ ساتیک نیگا کانیان لیکتری گری به ست بوو و دوا یه هه ردووکیان چاویان داخست. هیچیان

نه یانتوانی ئه و وشه یه ی که له سه ر شاشه ی زهیناندا بوو به زمان بیدرکینن. ئاخره که ی میشه که رانه که سه ری نابوو سه ر پشتی پشیله که و روخساری خوی له تووکی پشیله که دا شار دبووه و به ته ته په ته یه که وه گوئی: «ئ ئ - ئه من به ته مای نه جاتی دومینیکینو نیم به لکوو ترسم له وه یه که ئه گه ر نه توانی یاریده ی ئه و بدریّت شکست بخوین.»

جما به له بهر چا و نه گرتنی ئه و فیله مندالانه یه ی ئه و، که ده تگوت هه ر گویشی له و قسانه ی ئه و نه بووه دریزه ی به قسه کانی له وه پیشی خوی دا: «ئمه هزی تویه که پیت خو شه خو ت بخته باز نه ی ئیشه مه تر سیدار اکانه وه هه ر ئه وه شه که هانت ئه دا بچی بو ئه و ئی. تو راست به قه ده ر ئه و کاته ی که نه خو ش بووی و پیوستیت به تریاک بوو، هه ر به و پییه ش له کاتی ناره حه تیدا پیوستیت به کرده و ی مه تر سیدار و پر کاره سات هه یه به دل هه ز و ئیشتیاشت لئیه تی.»

میشه که رانه دژ به ری راوه ستا و گوئی: «من داوای تریاک نه کرد، ئه وه ئه وان بوون که پی داگریان کرد که بیخوم.»

- په رنگه تو به توانایی وهیزی به ره ره کانی و داکوکی کردنی خو ت ده نازی. بوچی پیت وایه داوا کردنی ده وایه ک که ئیش و ئازاره که ت دامرکیننی ده بیته هو ی ئه وه ی که ته لی غیره تت بله رزینی، به لام ئه وه نده بزانه که دامرکاندن ئازاریکی له شت؛ زور باشتر له وه یه که ته واوه تی ژیانته بخته مه ترسیه وه. گریه ک که به ده ست ده کریته وه بو ده بی به ددان بیکه یه وه، هه رچه نده ده بی ئه وه ش بزانی که ئه و دوو بابه ته دوو شتی ته واو جیاوازن.

میشه که رانه سه ری پشیله که ی که ممی برده دواوه و روانیه چاوه سه وز و خره کانی و گوئی: «پاشت! ئه وه راسته؟ ئه م هه موو شته خراب و بی ئینسافانه ی که خاتو نه که ی تو سه باره ت به من ده لیّت راسته؟ ئایا من تاوانبارم، هو گیانداره ئاقله که، تو قه د داوای تریاک ناکه ی؟ باو و باپیرانی تو له میسر خودا بوون و هیچ مرو فیک پینی له سه ر کلکیان ده نه دانا. هه رچه نده نازام ئه گه ر ده ست و پپی تو م له سه ر گری ئه م مؤمه دابنایه ئه وکات چو ن

دهت توانی به سهر ئیش و ئازار و نه خوشینه کانی ئەم گۆی زهویه دا زال بی. ئایا ئەهوکات بۆ سوکنایی دهروونیت داوای تریاکت لی دهکردم؟ تریاکت دهویست؟ یان مردنت له ئامیز دهگرت؟ نا، پشیله خرپنه که، ئیمه له م جیهانه دا ناتوانین ته نیا له بهر ئاسایش و راحه تی خۆمان بمینین یان بمین. رهنگه ئیمه بتوانین بۆئه وهی سوکنایی کاتیمان هه بی تفکهینه وه یان جارجاره جنیو بدهین، به لام ناتوانین بۆ سوکنایی رۆحی و دهروونی خۆمان په نجه و دهستی تو لی بکهینه وه.»

- سس! (جما پشیله کهی له سهر لاقی هه لگرت و له سهر چوارپایه کهی دانا) دوایه ش دهرفه تمان ده بی له مه ر ئه وشتانه پتر بیر بکهینه وه. ئەه وهی که ده بی ئیستا له فکریدا بین ئەه وهی که ده بی بزانی چۆن ده توانین یاری دهی دومینیکینو بدهین و له و گرفته نه جاتی بدهین - کیتی چییه؟ میوان؟ نا، جاری وه ختم نییه.

- خانم که سیک ئەمه ی له لایه ن خاتوو رایت هه بۆ هیناوی.

پاکه ته که ته واو سه ره به ست و لاکومۆر کراو بوو. له سهر پاکه ته که پوولی تایبه تی ناوچه ی ژیرده سه لاتی پای پیوه نرابوو له گه ل نامه یه ک که له لایه ن خاتوو رایت هه نیرد رابوو. دۆستانی ده ورانی قوتابخانه ی جما ئیستاش له فلورانس ده ژیان. زۆر جار برووسکه و نامه پر بایه خ و نه یینییه کانی ئەه وه، له بهر ئەه وهی به لا و تر سه راوکه یان لی دوور بی به نیونیشانی ئەه وان به ری ده کران.

جما به په له چاویکی به پرووکاری نامه که دا خشانده، وادیار بوو هی کاتی هاوینه ی ناوچه ی ئاپنین بوو که نرخ یه ک پانسینی له سهر بوو. جما گوتی: «ئه وه نیشانه ی میکه ل ئامازه ی به دووپه له ی بۆری گوشه ی کاغه زه که کرد و درێژه ی پی دا: «جه وه ریکی شیمیاییه که ئەه نووسراوانه ی به نهی نی ده نووسرین ئاشکرا و پروونیان ده کاته وه، که له چه کمه جه ی سیهه می میزی نووسینگه که دایه. به لی، راست خۆیه تی.»

میشه که رانه نامه که ی له سهر میزه که کرده وه. فلچه یه کی چکوله ی به سهر
وهره که دا هینا. کاتی ناوه پرۆکی کاغه زه که به هیلیکی شینه وه وده درکه وت له
سهر کورسیه که ی پالی داوه و قاقایه کی کیشا.

جما به په له پرسى: «چی بووه؟» میشه که رانه نامه که ی دایه دهستی.

- دومینیکینو گیراوه، خیرا خۆت بگه یینه ئیره.

جما نامه که ی به دهسته وه گرت و دانیشت و به ناھومیدی وه له
میشه که رانه ی پروانی.

میشه که رانه، دواى قه ده ریک به شیوه ی ژورور پی کردنه وه گوتی: «د -
دهی؟ ئایا ئیستا رازی بووی که من بچم بۆ ئه وئى؟»

جما هه ناسه یه کی هه لکیشا و وه لامی داوه: «به لئى پیم وایه ده بی بچی،
منیش ده بی بيم.»

میشه که رانه هه لبه زیه وه و سهری هه لئنا: «تۆش؟، به لام...»

- به لئى من خۆم ده زانم که به جی هیشتنى فلورانس، بی ئه وه ی که سیکی
دیکه ی لی بمینی زۆر مه تر سیداره، به لام تانیستا ده بی هه مووکاره کان راگرین
و به ئیش و کارى ئه وئى دا رابگه ین.

- له وئى ده توانین زۆر که سی دیکه بۆ ئه وکاره بدۆزینه وه.

- به لام که سانیکی وای لی نییه که تۆ به ئارخایه نییه وه بتوانی پشتیان
پی بیهستی. هه ر ئیستا خۆت نه تگوت که ده بی دوونه فه ری باوه ر پی کراو
ئه رکه که بگرنه ئه ستۆ، جا ئه گه ر دومینیکینو نه یتوانی به ته نیایی کاره که
جی به جی بکات، به پرواله ت وادیاره که تۆش به ته نیایی ناتوانی ئه نجامی ده ی.
له بیرت نه چی که که سیکی دژبه ر و توندئاژوی وه ک تۆ له و جوړه ئیش و
ئه رکانه دا زۆر تر له خه لکی دیکه روبه پرووی که ند و کوسپه کان ده بیته وه، و
له خه لکی ئاساییشیش زیاتر پیویستی به یارمه تییه. به جیگای تۆ و دومینیکینو
ده بی تۆ بیت و ئه من.

میشه که رانه به روخساریکی په ریشانه وه که وته گو می ئه ندیشه وه: «به لئى
تۆ راست ده که ی، جا که وایه تا زووتر برۆین دره نگتره، به لام نابى پیکه وه

بكه‌وینه رې، بۆوینه ئه‌گه‌ر من ئه‌مشه‌و به‌ته‌مای رۆیشتن بم، تۆ ده‌توانی
سبه‌ینی به‌فایتونی پاش‌نیوه‌رۆ بکه‌ویده رې.»
- بۆکوئی؟

- له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ش ده‌بی قسه‌ بکه‌ین. پیم‌وايه بۆمن زۆرباش ده‌بی، ئه‌گه‌ر
یه‌ک‌پاست بچم بۆ فائینزا¹. ئه‌گه‌ر نیوه‌شه‌وی ئه‌مشه‌و بکه‌ومه رې به‌سواری
ئه‌سپ بچم بۆ بۆرگوسان لورینزو له‌وئ ده‌توانم شیواز و قه‌یافه‌ی خۆم
بگۆرم و خیرا خۆم حاز و بزر بکه‌م.

جما به‌که‌می ده‌راوه‌که‌وه‌ گوتی: «من زیاتر له‌مه ئه‌قلم برناکات، نازانم
به‌جیگای ئه‌م کاره‌ ده‌توانین چ‌گه‌ل‌له‌یکی دیکه‌ بخه‌ینه‌ گه‌ر، به‌لام ته‌یاربونی
ئاوا به‌په‌له‌ی ئه‌تۆ و باوه‌رپی کردن به‌ قاچاخچیه‌کان بۆ په‌یدا کردنی
جلوبه‌رگ و ده‌مامک له‌ بۆرگۆ، زۆر مه‌ترسیداره‌. تۆ پیش‌ئه‌وه‌ی که‌ بگه‌یته
سه‌رسنور، بۆ شوینه‌ون‌کی ده‌بی سی‌رۆژی ته‌واو وه‌ختت هه‌بی.»

میسه‌که‌رانه‌ به‌پیکه‌نینه‌وه‌ وه‌لامی داوه‌: «مه‌ترسه‌، ره‌نگه‌ دوا‌ی ئه‌وه
بگیریم، به‌لام نه‌ک له‌ سه‌ر سنور. هه‌رئه‌وه‌نده‌ی زه‌حمه‌ته‌ که‌ بگه‌مه
سه‌رچیاکان. ئیتر له‌وئ به‌قه‌د ئیره‌ ئارخایه‌ن و بی‌خه‌مم له‌ناوچه‌ی ئاپنین‌دا ؛
هیچ قاچاخچیه‌ک من به‌ده‌سته‌وه‌ نادات، خه‌می ئه‌وه‌ت نه‌بی، ئه‌وه‌ی که‌
ته‌واو لینی ئارخایه‌نم له‌ سنور په‌رینه‌وه‌یه.»

- ئاه، شتیکی زۆر ئاسان! پاسپۆرته‌که‌ی لوئیزرایت وه‌رده‌گرم وه‌ک
گه‌شتیاریک ده‌که‌ومه‌ رې. له‌رۆمانیادا هیچ‌که‌س من نانا‌سیت، به‌لام هه‌موو
سیخۆره‌کان ئه‌تۆ ده‌ناسن.

- به‌خۆ-خۆشیه‌وه‌ هه‌موو قاچاخچیه‌کانیش ده‌مناسن.

جما کات‌ژمیره‌که‌ی ده‌ره‌ینا: «دووونیوه‌، ئه‌گه‌ر قه‌راره‌ ئه‌مشه‌و بکه‌ویده
رې، پاش‌نیوه‌رۆ و سه‌ره‌تای شه‌ویش ده‌رفه‌تمان هه‌یه.»

- ده‌ی، باشت‌ر وایه‌ بچمه‌وه‌ بۆمالی و کاره‌کانم ریک‌وپیک‌که‌م و ئه‌سپیک‌کی
باشیش په‌یدا بکه‌م. به‌سواری ئه‌سپ ده‌چم بۆ سان‌لوریتز، ئاوا زۆر
مه‌ترسیدار نییه‌.

۱. Faenza: شاریکه‌ له‌ ئیتالیا که‌ له‌ هه‌ورگه‌ری‌دا زۆر به‌نامیه‌یه‌.

، بەللام بەكرى گرتنى ئەسپ ھەمىشە ترسى لەگەلە، خاۋەنى ئەو...
بەكرى ناگرم، كابرايەك دەناسم كە بەئەمانەت ئەسپىكم دەداتى لەوئىش
دلنىام و دەتوانم باۋەرى پىيكەم. لەو پىيشىش بريك كارى بۇ جى بەجى
كردووم. يەككە لەشوانەكان دواى دووھەفتەيەك ئەسپەكەى بۇ دىنئەتەو.
دەى، سەعات پىنج يان پىنج ونيو ديسان دىمەو ئەيرە، تكات لى دەكەم تا
ئەوكات مارتىنى پەيدا بكە و ھەموو ئەوشتانەى بۇ شى بكەو.
- «مارتىنى!» جما گەراۋە و بەسەيرىكەو لى پرووانى.

- بەلى دەبى ئەوراز و نەينىيەى پى بلىن، مەگىن ئەوەى كە ئەتو كەسىكى
دىكە بدۆزىتەو.

- باش لەقسەكەت تى ناگەم.

- لىرەدا دەبى كەسىكى باۋەرى كراومان ھەبى، كە ئەگەر لەوئى كىشە و
گرفتىكىمان بۇ ھاتەپىشەو ئەو ئاگادارى و من لەنئوتەواوى ئەوكەسانەدا
مارتىنىم زور پى باشترە. ھەلبەتە ھەركارىكى كە ئىمە پىوئىستىمان پى ھەبى
پىكارو دەتوانى جى بەجى كات، بەللام بەراى من مارتىنى فكري باشتر كار
دەكات. ھەلبەتە دەبى ئەوئەش بلىم كە تۆ زياتر لە من ئەو دەناسى! ئەوئەش
بەسراۋەتەو بەبىر و بۇچوونى تۆ.

- من بەقەدراى سەردەرزىيەك شك و گومانم لە لى ھاتووى و متمانە
پى كردنى ئەو نىيە و بەراى من ھەرچۆرە يارمەتییەكى كە پىوئىست بىت ئەو
درىغى لى ناكات، بەللام.

مىشەكەرانە خىرا لى حالى بوو: «جما ئەگەر بتزانىبايە كە ھاۋرىكت
لەكاتىكى قەيراناۋىدا پىوئىستى بەتو ھەيە، بەللام لەترسى ئەوئەى دەكەويە
دەردى سەريەو، ئايا تۆ يارىدەى ئەوت دەدا، ئەوكات لە بەرانبەر ئەودا
چەستىكت دەبوو؟ ئايا دەتگوت ئەم كارە پراۋىرە لەبەزەى و
خۆشەۋىستىيەكى پاك و بى گەرد؟»

جما دواى كەمى بى دەنگ بوون گوتى: «زورچاكە، ھەرئىستا كىتى دەنيرم
بەشونىتىدا و تكاى لى دەكەم كە بى بۆئىرە، لەوبەينەشدا بۇ ۋەرگرتنى
پاسپورت دەچم بۇلاى لوئىز. قەول و بەلىنى پى داوم كە ھەركاتىك پىوئىستىم

به پاستورته‌کە‌ی بیت پیم‌بدات. ئە‌ی پارە و پوول؟ له‌ سەر‌ حیسابی بانکیم
بریک پارە وەر‌گرمه‌وه؟»

- نا وەختی خۆت له‌بەر‌ ئە‌وه به‌تالەت مە‌ده، من دە‌توانم له‌حیسابی خۆم
ئە‌وه‌نده بینمه‌وه که به‌شی هە‌ردوو‌کمان بکات. دوا‌یه ئە‌گەر‌ پارە‌کە‌ی من
به‌ره‌و ته‌واوبوون رۆ‌یشت دە‌ستده‌کە‌ین به‌خە‌رج کردنی پارە‌کە‌ی تۆ. دە‌ی تا
کات ژمیر پینچ‌ونیو حە‌تمە‌ن هە‌رلی‌تره‌ دە‌ت بینمه‌وه؟
به‌لێ. زۆ‌ر زووتریش ده‌گەر‌یمه‌وه.

میشه‌که‌رانه، نیوسه‌عات زووتر‌ گه‌راوه، جما و مارتینی دی که له‌ ژیر
که‌پره‌که‌دا دانیش‌تبوون و خیرا زانی که دانوس‌تانیکی ناخۆ‌شیان بووه.
په‌ریشانی و د‌پ‌د‌و‌نگ بوون له‌روخساری هە‌ردوو‌کیان‌دا ده‌باری و مارتینیش
جیا له‌جارانی دیکه بی‌ده‌نگ و مات بوو.

جما چاویکی لی کرد و پرسی: «هه‌موو شتی‌کت جی‌به‌جی کردووه؟»
- به‌لێ که‌میک پوول و پارە‌شم بۆ‌هیناوی بۆ‌سه‌فه‌ره‌کە‌ت. ئە‌سه‌په‌که‌ش
راست کات ژمیری یه‌کی نیوه‌شه‌و له‌به‌ردرگای یه‌خه‌رمه‌خانه‌کە‌ی پونت‌پوسۆ
حازر ده‌بی.

- دره‌نگ نییه‌؟ تۆ ده‌بی که‌پرە‌ی به‌یانی، پیش‌ئه‌وه‌ی خه‌لگی له‌خه‌و
هه‌ستابینن گه‌یشتی‌تی‌یه‌ سان‌لورینزو.

- ئە‌و کاته ده‌گه‌می، ئە‌سه‌پیکی زۆ‌رچاک و توند‌ئاژویه، ئیستاش له‌به‌ر
ئە‌وه‌ی که‌سیک نه‌م‌بینی هه‌تا کاتی رۆ‌یشتن لی‌تره‌ ده‌بم. له‌به‌ردرگای ماله‌وه
سیخوری‌ک راوه‌ستاوه و پی‌ی‌وايه من له‌ مالیم.

- ئە‌ی چۆن تواینت، بی‌ئه‌وه‌ی ئە‌و بزانی، له‌ ماله‌وه هاتیته‌ ده‌ری؟
- له‌په‌نجه‌ره‌ی چیش‌ت‌خانه بۆ‌باخچه‌که‌ و له‌ویش‌ه‌وه به‌سه‌ر دیواری
باخه‌میوه‌کە‌ی جیرانه‌که‌مان‌دا هاتمه‌ خواری، هه‌رئە‌وه‌ش بووه هۆ‌ی ئە‌وه‌ی
که ئە‌وه‌نده دره‌نگ بکه‌وم. مه‌جبور بووم که فریوی بده‌م. به‌خواه‌نی
ئە‌سه‌په‌که‌شم گوتوو که ئە‌مشه‌و تا ده‌مه‌وبه‌یان به‌چرایه‌کی هه‌ل کراوه‌وه له
ژووری کاره‌که‌ما داده‌نیشی. کاتی که‌ سیخوره‌که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ بی‌ینی سی‌به‌ری

پیاویک به سەر پەردەکه وهیه، ته‌واو دُنیا ده‌بی که ئەمشه‌و له ماله‌وه‌م و خه‌ریکی نووسینم.

- ده‌ی، تا کاتی چوونت بۆ یه‌خته‌رمه‌خانه لێره ده‌مینییه‌وه؟

- به‌لێ، ئیتر نامه‌وی ئەمشه‌و که‌سیک له سەر شه‌قام بمیینی، مارتینی جگه‌ره ده‌کیشی؟ ده‌زانم سینیورابوولا به‌ دووکه‌ل نار‌ه‌حه‌ت نابێ.

- من لێره نابم که پێی‌قه‌لس‌بم، ده‌بی بچمه‌ خواری یاریده‌ی کیتی بده‌م بۆ دروست کردنی نان و چایی شیو.

دوای رۆیشتنی ئەو، مارتینی هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و کاتی که ده‌سته‌کانی له‌پشته‌وه‌ گری‌دابوو که‌وته‌ پیاسه‌ کردن.

می‌شه‌که‌رانه جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و بی‌ده‌نگ ده‌یروانییه‌ تنوکی باران.

مارتینی له‌به‌رده‌م ئەودا راوه‌ستا و گوتی: «ریوارز!»، به‌لام چاوه‌کانی

بریبوو هه‌سه‌رئه‌رزى: «به‌ته‌مای جما بکیشیته‌ ناو چ‌کاریکه‌وه‌؟»

می‌شه‌که‌رانه جگه‌ره‌که‌ی له‌لیوی کرده‌وه‌ و هیلیکی دووکه‌لینی سازکرد:

«ئه‌وه‌بوخوی ئه‌و ریگایه‌ی هه‌لبژاردوو، بی‌ئه‌وه‌ی که‌سیک هانی دابی.»

- به‌لێ، به‌لێ... ده‌زانم، به‌لام بلێ...

بی‌ده‌نگ بوو.

- ئەوه‌نده‌ی که له‌و باره‌یه‌وه‌ بتوانم پیتی ده‌لیم.

- زۆرچاکه، ده‌ من زۆرشت له‌ سەر ورده‌کاریه‌کانی ئەوکیوانه‌ نازانم - ئایا

به‌ته‌مای که بیخه‌یته‌ ناوجهرگه‌ی کاریکی مه‌ترسیداره‌وه‌؟

- راستییه‌که‌یت ده‌وی؟

- هه‌لبه‌ته.

- ده‌ی - به‌لێ.

مارتینی گه‌راوه‌ و ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌ کردن. دیسان خیرا راوه‌ستا:

«پرسیاریکی دیکه‌م لیت هه‌یه. هه‌لبه‌ته‌ ئەگه‌ر پیت‌خۆش نه‌بی ده‌توانی وه‌لامم

نه‌ده‌یته‌وه‌، به‌لام ئەگه‌ر وه‌لامت داوه‌، ده‌بی ریک‌وراست و روراست بیت، تو

ئاشقی ئه‌وی.»

میشه که رانه، بی‌ئوهی په‌له بکات سووتووی جه‌گه‌ره‌که‌ی ته‌کاند و
بی‌دهنگ دهستی کرد به‌کیشانی جگه‌ره‌که.

- هه‌رگا‌وايه... پیت‌خۆش نییه وه‌لام بده‌یته‌وه؟

- نا، پیم‌خۆشه، به‌لام پیم‌وايه مافی ئه‌وهم هه‌بی که لیت پیرسم که بۆ
ئه‌وپرسیاره ده‌که‌ی.

- بۆچی! خودایه، پیاو، حالی نابی که بۆچی لیت ده‌پیرسم؟

- «ناخ!» جگه‌ره‌که‌ی دانا و یه‌ک‌پاست پروانییه مارتینی. ئاخه‌ره‌که‌ی ئارام
و له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: «به‌لێ، من ناشقی ئه‌وم، به‌لام وامه‌زانه که من
ده‌مه‌ه‌وئ له‌گه‌ل ئه‌ودا ئه‌شقی نیی بکه‌م، نگه‌رانیش مه‌به‌ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌رۆم
که...»

ده‌نگی له‌ و‌پینه‌یه‌کی سه‌یر و نووزندا ون‌بوو. مارتینی هه‌نگاوێک
هاته‌پیشه‌وه، «ته‌نیا؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌رۆی... که...»
- بمرم.

به‌نیگایه‌کی سارد و ناهۆمیدانه‌وه پروانییه رووبه‌رووی خۆی، ده‌تگوت
مردووه. کاتی که که‌وته‌وه قسه‌به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و سپرۆخینه‌ر بوو:
«پێویست ناکا که ئه‌و په‌ریشان که‌ی، به‌لام من هیچ شانسیکی گه‌رانه‌وه‌م
نییه، ئه‌و‌کاره بۆ هه‌رکه‌سیک مه‌ترسیداره، ئه‌ویش بۆخۆی ئه‌وه‌ ده‌زانی، به‌لام
قاچاخچییه‌کان هه‌موو هه‌ول و توانایی خۆیان ده‌خه‌نه‌ گه‌ر تا ئه‌و نه‌گیریت،
هه‌رچه‌نده که ئه‌وان که‌میک توورهن، به‌لام مرۆفانیکی باش و دل‌پاکن، ئیستا
سه‌باره‌ت به‌خۆم، ته‌نافه‌که‌که‌وتووه‌ته‌گه‌ردنم و کاتی که سنوور ببه‌زینم
گریی ته‌نافه‌که‌ ده‌جه‌رینم.»

- رپوارز. تی‌ناگه‌م مه‌به‌ستت چیه؟ هه‌لبه‌ته‌مه‌ترسیدار هه‌یه‌به‌تایه‌تی بۆ
تۆ، به‌لام ئه‌وه‌ش ده‌زانین که تۆ زۆرجاری دیکه‌ش له‌سنوور په‌رپووته‌وه و
هه‌میشه‌سه‌رکه‌وتوو بووی.

میشه‌که‌رانه به‌ناره‌حه‌تییه‌وه بزه‌یه‌کی هاته‌سه‌رلیوی: «ئایا ئه‌و‌چیرۆکه
ئالمانییه‌ت له‌بیر ماوه‌که‌ ده‌لێ، پیاویک دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاوشیوی خۆی ده‌بینی
ده‌مری؟ نا؟ شه‌ویک که ناهۆمیدانه‌ده‌سته‌کانی خۆی لیک‌گری دابوو

له قوژبنيكي چۆلدا هاوشيوه كهى خۆى ده بينى. به لى جارى رابردوو منيش
هاوشيوهى خۆم له وچيايانه ديت. هه ربۆيه كاتى كه له سنوره وه ئاوه ژوى
ئه وديو بووم، ئيتر ناگه ريمه وه.»

مارتيني هاته لاي ئه و و ده ستى خسته سه رپا لپشتى كورسيه كهى:
«ريوارز گوى بگره! من تاقه وشه يهك له وقسه سهيره و متافيريكيانهى تو
تى ناگه م، به لام له شتيك حالى بووم، ئه گه ر سه بارهت به ئه و ئاوا بيه
ده كه يته وه هه رگا وايه هه چ حالى باش نيه كه بچى بو ئه وى. باشترين ريگا
بو ده ست به سه ربوون و گيران ئه وه يه كه ئينسان هاتبته سه ر ئه و باوه ره كه
ده گيرى. تو ده بى نه خو ش بى كه ئه م خه يال و بيه رۆكه چه وتانه هاتوته
نيوميشكته وه. پيت چۆنه كه من به جيگاي تو بچم؟ هه رجۆره كار و ئيشيكي
به كرده وى ئه وى به باشى جى به جى ده كه م، ده توانى بو ئه ندامانى خو ت
به ياميشيان بو بنيرى، و بو شيان راقه بكهى كه...»

- يانى لى بگه ريم كه تو به جيگاي من بكوژرئيت؟ كاريكي زۆر زي ره كانه
ده بى.

- خو پوون نيه كه من ده كوژريم! خو من وهك تو ناسياو نيم بو ئه وان.
دواى ئه وه ئه گه ر من...

قسه كهى خۆى برى. ميشه كه رانه به نيگايه كى سارد و گوماناويه وه لى
پووانى. مارتيني دلى داخوريا. سه رى داخست.

به دلنيا ييه كى ته وا وه گو تى: بى گومان مه رگى تو زياتر ئه و نار ه حهت
ده كا هه تا مه رگى من، ريوارز دواى ئه وه ئه مه كاريكي گشتى و جه ما وه ريه و
ئيمه ده بى قازانج و به رژه وه ندييه كانى ئه و به باشى هه لسه نگنين به هره و
قازانج يكي زياتر بو ئه ندامانى كى زياتر و كارا تر، هه بوونى تو له بوونى من
قازانجى زياتره ؛ ئايا بوونى تو راست ئه و قازانج و به هره يه كه پسپورانى
ئابوورى قسه لى ده كه ن؟ من ئه وه نده م تى گه يشتن هه يه كه له وه حالى بم.
هه رچه ند نازانم كه بو چى و له به رچى خو شم ده وى. تو زۆر له من به كه لك
و پر بيه خ ترى. من زۆر له وه دلنيا نيم كه بوونى تو له م هه لوم ه رجه دا
به جيگاي من باشتر و پيوست تر بى، به لام ئه وه نده ده زانم كه تو زۆر كار و

ئەركى باشتىرت پى جى بەجى دەكرى و مردن و نەمانى تۆ كەلنىكى گەورە و كوسپىكى قورس و گرانى لى دەكە و یتەو، بەلام مەرگى من و نەبوونى من بۆشایىهكى ئاوا بەرچا و زەقى لى دروست نابى.»

شيوەى قسە كردنەكەى وابوو كە دەنگوت لە بازارپىكى بوورسدا لە سەر بەشە شەرىكەكان قسەوباس دەكات، مېشەكەرانە كە دەلەرزى سەرى هەلئنا وەك بلەى كەمىك سەرماى بوو.

ـ ئايا تائە و كاتەى كە دىوزمەى قەبرەكەم دەمدەكاتەو و وەك زاخۆرانى هەلمدەلووشى چاوەروانى دیدار و ديسانەو دەبى؟
ئەگەر قەرارە بمرم، شەو و تارىكى هەرەكوو بووكىكى ئازىز لە ئامىز دەگرم...2

ـ مارتىنى، گویت لى بى، من و تۆ زۆر قسەى خۆپاى و بى سەرەوبەرەمان كرد.

مارتىنى بەتورەبىيەو گوتى: «تۆ - هەلبەتە.»

ـ بەلى، تۆش قسەى خۆپاىت كرد، تۆخودا با كارىك نەكەين كە وەكوو(دۆن كارلوس) و (ماركىزپوزا)مان 3 لى بى بۆ مردن تۆبە برى بكەين. ئىستا سەدەى نۆزدەهەمە، و ئەگەر قەرار وایە كە من بمرم، دەبى بمرم ئىدى ئەو بىنە و بەرەى بۆچىيە.

ـ واديارە ئەگەر مانەو و زىندوو بوون بەشى من بى، من دەبى بە زىندوىى بىنمەو، بەلام رپوارز تۆ بەختەو ەرتى.

ـ «بەلى» مېشەكەرانە بەكورتى جەختى كرد: «من هەمىشە بەختەو ەربووم.»

هەردوو كيان بەبىدەنگى دەستيان كرد بە جگەرەكېشان، دوايە كەوتنە تاوتوئى كردنى و ردهكارىهكانى ئوپراسيونەكە. كاتى كە جما هات بانگيان كات بۆخواردنى شيو، رۆخسار و هەلس و كەوتيان نیشان دەرى ئاخافتنىكى ناخۆش و چاوەروان نەكراو بوو. دواى خواردنى شيويش تا كات ژمىرى يازدە

۲. و تەى كلاودىو لە دىرامى Measure for Measure لە بەرەمەكانى شكسپىر.

۳. دوو كەسايەتى بەرچا و ن لە تراژىدىيى دۆن كارلوسى شىلېردا.

سهرقالی قسه و باس له مه پ پلان و قه رار و بریاره کان بوون. له وکاته دا مارتینی هه ستایه سهرپی و کلاوه که ی هه لگرت: «ریوارز من ده چمه وه مائی و بالته ی چوونه سه فه ری خوّم هه لده گرم. پیم وایه له و به رگه دا باش له چاو ناده ی و که متر ده ناسرپی، هه روه ها به ته مام گه شتیک به مده و روبه رده دا لی دم تا دلنیا بم له م ده و روبه رده دا سیخوړیکی لی نییه.»

- هه تا یه خته رمه خانه له گه لم دی؟

- به لی دیم نه وه ک به شوینته وه بن، چوارچاو له دووچاو باشته کارده کا. سه عاتی دوازه ده گه پیمه وه، له بیرت نه چی به بی من ناکه ویته ری. جما بوئه وه ی نه گه ر هاتمه وه به زه نگ لی دانی درگا که س هه لنه ستینم باشته روایه کلیلی درگا که م پی بی.

کاتی که کلیلی درگای هه وشه ی وهرده گرت، جما پروانییه چاوه کانی. تیگه یشت که نه و له بهر نه وه ی نه وان به ته نیایی به جی بهیلی نه و فیله ی دوزیوه ته وه: «من و تو سبه نیی پیکه وه قسه ده که یین. سبه نیی به یانی که پریسکه و شتومه که کانی من دابه سترا ده رفه تی قسه کردنمان زوره.

- به لی، ده رفه تیکی زورمان ده بی. ریوارز یه ک دوو بابه تیکم له زه یین دایه که پیم خووش بوو سه باره ت به وانه پرسیارگه لیکت لی بکه م، به لام تا یه خته رمه خانه که ده توانین قسه یان له سه ر بکه یین. جما و اباشتره که کیتی بنیری بخری و هه ردووکتان تا نه وجیگایه ی که ده توانن به بیده نگی رای بویرن. ده ی جاری هه تا سه عات دوازه خودا حافیز.

به بزهییکه وه ئاماژه یه کی بو کرد و چووه ده روه وه. بوئه وه ی که جیرانه کان بزائن میوانه کانی سینورابوولا رویشتون درگا که ی توند پیوه دا.

جما چووه چیشت خانه تا به کیتی بللی بچیت بخری و به قاوه یه کی خه سته وه که له سه ر که شه فیکی دانابوو گه راوه: «پیت خووشه که می راکشی؟ چونکه نه گه ر بکه ویته ری ئیتر ناتوانی بخری.»

- نا ئازیم! له سان لورینزو کاتی هاورییان خه ریکی هینانی جل و به رگ و جلو به رگی تاییه تین ده خه وم.

- ده نه گه روایه که می قاوه بخوره. که می راوه سته با بریک غورابیت بو بینم.

کاتی که جما له په نای دؤلابه که دا چؤکی دادا، له پریکدا میشه که رانه له
سه رشانیه وه دانه وی و پروانیه پیشه وه: «ئه وانه چیه؟ خامه و نه قولی
بریتانیه! سهیره! ئه وستانه بؤ پادشا و شازاده ده بی!»

جما سه ری هه لینا و بزه یه کی بؤ قسه گهرم و گورانه که ی ئه و لی دا:
شیرینیت پی خوشه؟ ئه مانه هه میشه بؤ سزاریان راده گرم، بؤ شیرینی وه ک
مندال تامه زړویه.»

- ب - ب - به راسته؟ هه رگاویه ده بی سبه یی که میک بؤ ئه و دروست که ی چونکه
من به تهمام ئه مانه له گه ل خؤمدا به رم. نا، قه یناکه نه قول له کان ده خمه گ گ
گیرفانم، تامی ئه م نه قولانه سوکنایم دده ن له به رانه ر هه موو ئه و خوشی و
شادی و که یفانه ی که دوره پریزبون له باخچه ی ژیاندا. ه - ه - هیوادارم ئه و
کاته ی که له سی دارم دده ن که می نه قولم بدنه ی تا بیمزم.

- لانیکه م لی گه ری با قوتوویه کی کاغه زیت بؤ بیتم به وانه وه بیخه گریفانت!
پیکه وه ده چه سپین ئه و نه قولانه ی دیکه شیان بخمه پال ئه وانه وه؟
- نا پیمخوشه ئیستا له گه ل تؤ بیخؤم.

- به لام من نه قولم پی خوش نییه و دهمه وی بیی و زور ژیرانه دانیشی و تانی
یه کیکمان نه کوژراوه با وتووژیکی ئارام و تیر و ته سه لمان هه بی و...

میسه که رانه ورینه ی کرد: «نه قولی پی خوش نییه! هه رگاویه من ده بی به
ته نیایی هه مووی بخؤم ئه مه راست وه ک خواردنی شینوی ئیعدامی که، وانیه؟
ئه مشه و ده بی هه موو کول و کؤ و ئیشتیای ئه من به ئاره زوی دل دامرکینی.
له پیش هه موو شتیکدا داوات لی ده که م له سه ر ئه م کورسیله راحه تیه دانیشی
و هه روه کوو گوته منیش ده بی راکشیم، لیره دا دریز ده بم و ده چه سینمه وه.»
میسه که رانه له به رده می جمادا له سه ر فه رشه که دانیشت و ئانیشکی نا به
کورسیه که وه و پروانیه پوخساری ئه و: په نگت چون هه لبروسقاوه!
بؤئه وه یه که ژیان و گوزه رانت زور توند و سه خت ده گری و نه قولیشت
پی خوش نییه...»

- ته نیا بؤ پینج خوله کیش بی ئه وه نده به شوخی و جه فهنگی مه گره. قسه ی
مان و نه مانه، بؤ شوخی نابی.

- نازیزم ته نانهت بۆ دوو خوله کیش دهست له شوخی و جههنگ هه لئاگرم.
ژیان و نه مان هیچیان ئه و بایه خه یان نییه که به هه ندیان بگری.
هه ردووک دهستی ئه وی توند کوشی و به نووکی قامکه کانی یاری له گه ل
ده کردن:

- مینروا 4، ئه وهنده به پرشته وه لیمه روانه! ئه وهنده ی نه ماوه که دهست که مه
گریان و دوایه ش بۆم به داخ بی. پیمخوشه دیسانه وه خونچه ی بزه ی سه رلیوت
پیشکوئ چونکه بزه ی سه رلیوت یه کجار شیرین و دلگیر و بی وینه یه. ده ی
نازیزم ئیتر ئه وهنده به دل تهنگی و په رووشیه وه لیمه روانه! وه ره با وهک
دوومندالی ژیکه له و باش توشه و غورابیه کانمان بخوین بی ئه وه ی له سه ریان
دهست بکه ین به شه ر و چه له حانه - چونکینی سبه ینی ده مرین.

میته که رانه غورابیکی له سه ر ده وریه که هه لگرت، به وریاییه کی زوره وه
کردی به دوو له تی به رابه ر و شه کراوی نیوه راسته که شی به جوانی به سه ر
هه ردووکیان دا دابه ش کرد.

- ئه مه ش جو ره ری و په سمیکی ئاینیه، وهک ئه و ری و په سمه ی که
ئه وخه لکه پاقره له کلیسادا به ریوه ی ده بن. «فه رموو نوشی گیانتی که ئه مه
له شی منه 5.» ده زانی ده بی هه ردووکمان به پیکیک شه راب بخوینه وه - به لی
ئاوا «بۆ بیره وه ریش بی ئه م کاره بکه...»

جما قاپه که ی له سه ر میزه که دانا. به هه نیسکه دانه وه گوتی: «وا مه لی!»
میته که رانه سه ری هه لینا و دیسانه وه هه ردووک دهستی گرت وه.

- ده گه ر وایه بیدهنگ داده نیشین، با که می هیور بینه وه. کاتی که یه کیکمان
بمرین ئه وی ترمان ئه م ساتانه ی له بیر ده مینی. ئیتر ئیمه ئه م دونیایه ی که پر
له هه راو و هوریا و توند و تیژی و له گوئچکه ماندا دهنگ ده داته وه فه راموشی
ده که ین. دهست له ناو دهستی یه کدا پیکه وه ده روین، دروین و ههنگا ده نینه
دالانه سهیر و سه مه ره کانی مه رگه وه و له ئامیزی گولاله سوور و هه لاله کاند
ده رازین، ئارام به! ئیتر ته واو بیدهنگ ده بین.

4. خواوهند و خواله ی هزر و هونه ر.

5. وته ی مه سیحه که له وایین خواردنی شیوی دا که به هه وادارانی خوی گوت.

سەرى لە سەر ئەژنۆى جما دانا. پوخسارى خوى داپۆشى، جماش بەبىدەنگى بەسەر ئەوا نووشتاوه، دەستى بەسەر قژەرەشەكانى دا هینا، ئەبەو شىوہیە كات و سات تىدەپەرى و هیچیان نەدەجولانەوہ و نە قسەيەكیشیان دەکرد.

ئاخرەكەى جما گوتى: «ئازىزەكەم كات ژمىر نزيك دواز دەيە.» مېشەكەرانە سەرى هەلینا: «تەنيا چەندخولەكینكمان ماوه، مارتینیش ئیستا دەگەریتەوہ، رەنگە ئیتر قەت یەكتر نەبىننەوہ. قسەيەك ت نىبە كە پىم بلەى؟» مېشەكەرانە ئارام هەستايە سەرى و بەرەو ژوورەكەى دیکە پۆیشت. كەمى بىدەنگى داىگرتن.

بە دەنگىكى كە باش نەدەبىسترا گوتى: «قسەيەكەم هەيە . قسەيەك كە . كە پىتى بلیم...»

راوہستا، نزيك پەنجەرەكە دانیشت و پوخسارى خوى لەدوولەپى دەستیدا شار دەوہ.

جما گوتى: «زۆر لەوہ پىشەوہ بەتەما بووى كە دلۆقان و بەروح و دل بى.»

لەژيانى خۆمدا پوحم و دلۆقانیم نەدیتوہ، لەپیش دا - وامدەزانى كە - تۆ ئەوہت هەر بەخەيالیش دا نايە و بىرىشى لى ناكەیتەوہ...» ئیستا خۆ سەبارەت بە ئەمن و ابىر ناكەیتەوہ؟

جما كەمى راوہستا تا ئەو قسە بكات، ئەوجار هەستا و لەپەنايدا راوہستا. ئارام و بەنەرمیەوہ گوتى: «پىم و ابى ئیتر دەبى پاستىيەكانم پى بلەى، فەرزكە ئەگەر تۆ بكوژریت و من زىندوو بمىنم دەبى درىژە بەژيانم بدەم و قەتیش نەزانم كە... قەتیش دلنیا نەبم كە...»

مېشەكەرانە هەردوو دەستى ئەوى گرت و توند گوشى: ئەگەر من بكوژریم - دەزانى ئاخر ئەو كاتەى پۆیشتەم بۆ ئەمريكای باشوور - ئەوہش مارتینى!

یەك بەخۆی هەلبەزێیەوه و چوو ه ئەولاوه و درگای ژوورهكەى تهواو كردهوه. مارتینی خەریك ئەوهبوو كه چهكمەكانى بهحهسیرهكه خاوین كاتهوه.

- وهك هەمیشە راست سەرى سەعات! ئای مارتینی تۆ كرۆنومیتريكى گيان له بەرى ئەوه بـ. بالته و شنيله سهفهريهكهيه؟

- بەلى، دوو سى شتى ديكهشم بۆ هیناوى. ئەوهندهى پيم كراوه نەم هیشتوو تهربن، بەلام بارانیکى زۆرخەست دەبارى، بەداخهوه سهفهريكى ناخۆشت له پيشه.

- گویت لى نەبى - شه قام چوول بوو؟

- بەلى، وادياره هەموو سيخورهكان چوون بخهون. له شه ويكى ئاوا ناخۆش شتىكى سەير نيبه. جما ئەمه قاوهيه؟ دەبى پيش ئەوهى كه له ژير ئەوبارانەيه دا بکه ویتە رى شتىكى گەرم بخواتهوه، دەنا سەرمای دەبى و نەخۆش دەكهوى.

- قاوهكه رهشه و زوريش خهسته، ئیستا كه ميک شیريش دهكولینم.

له گەل ئەوهى كه ددان و دهستهكانى توند به سهريه كدا دهگوشى كه نەكه ویتە گريان چوو بۆ چيشتخانه. كاتى كه به شیره كهوه گهراوه، ميشه كه رانه شنيله كهى له بهر كردبوو و خەرىكى بهستن و خۆتوند و تۆل كردن بوو، به پيوه فينجانیک قاوهى خواردهوه و كلاویكى پانى سواركارى گهورهى هه لگرت و گوتى: «مارتینی پيموايه كاتى رۆيشتنه، بۆ ئەوهى دلتيا بين پيش ئەوهى بچين بۆ يهخته رمه خانه گه شتىك به مده و روبه ردا لى ده دەين. سينيورا جارى خودا حافيز، رۆژى هەينى له فورلى يه كتر ده بينينه وه، مه گەر ئەوهى كه رووداویكى تايبه تى بپيشه. كه مى راوهسته، ئيونيشانه كه ئە - ئەمه يه.»

پهريك له دهفته ره چكوله كهى گيرفانى لى كردهوه و چه ندوشه يه كى به قه له م له سه ر نووسى.

جما به دهنگىكى خه مگين و ئارامه وه گوتى: «له وه پيش ده مزانى.»

- دہت زانی؟ زور چاکہ، بہ لام تہ مہیہ نیونیشانہ کہ لہ بیرت نہ چی. مارتینی
وہرہ س - س! مہیٹلہ درگاکہ دہنگی بی! « ہیواش چوونہ خواری. کاتی کہ
داخرانی درگاکہ دواہی ریشتنہ دہرہ وہی تہ وان دہنگی ہات. جما گہ راوہ
ژووری و خیرا تہ و کاغہ زہی کہ نابویہ ناودہستی کردیہ وہ.
لہ ژیر نیونیشانہ کہ دا نووسیویوی: «لہوی ہموو شتیکت پی دہ لیم.»

ئەو پۈژە لە برىزىگولا پۈژى ھەينى بازارى ھوتە بوو. خەلكى دىھات بە مريشك و بەرازى مالى و ماست و كەرە و ميگەلە ھەيوانى شاغى خويان لە دىھات و ناوچەكانى خويانەو ھاتبوونە ئەوئ. جيگاي ھەينى بازار پربوو لەوچە ماو ھەرى كە خەرىكى ھات و چۆ بوون. پىدەكەنين و شوخيان دەكرد و خەرىكى كرين و فرۆشتتى ھەنجىرى وشك و تووگولە بە پۈژە و كەيكى ھەرزان و ئەلە وچۆرە شتانە بوون.

مندا لانىكى رەش تالە كە بە تيشكى ھەتاو رەش داگە رابوون بە پى خاوسى بەسەر ئەرزى دا دريژ ببوون و دايكە كانيشيان لە ژير سيبەرى دارەكان بە قەرتالەى پرهيلكە و كەرەى خۆمالى ھە دانىشتبوون.

سينيور مونتانى كە بۆ گوتنى «بەيانى باش، ھاتبوو ھەرى، لە پرىكدا خەلكانىك بە دەنگ و ھەرايەكى زۆر ھەو ئاپۆرەيان دا. ئەو خەلكە بە چەپكە گولى سوور و سويسنە و نىرگسى سىپى داوينى كىوانەو ھە كە بۆ بە خىرھاتنى بەرھەولاي ئەو رايان دەداشت كۆببوونەو ھە.

خەلكى ھەز و خولياى مونتانى بەوگولە كىويانەيان ھەك كردهو ھەيەكى بچووكى لاسارانە دەزانى كە ئەو كارە لە سەر ھەرىپاويكى زانا دەو ھەشيتەو ھە. لە رووى بەزەبى و خۆشەو ىستىبەو ھە ھەپشت گويى خويان دەدا. ئەگەر كەسيكى ديكە كە لەلای خەلكى رىزىكى كەمترى ھەبوايە و مالەكەى خوى پركردبايە لەوگول و گياكىويانە پىي پىدەكەنين، بەلام «كاردينالى پىرۆزا!» دەيتوانى زۆر كردهو ھەى سەير و بىزەرەر ئەنجام بەدات.

مونتانی که پاره‌ستا تا دست به‌سەر مندالیکدا بینئ گوتی: «دهی ماریوچیا له‌وجاره‌ی دیکه‌وه که تۆم دیت گه‌هرتر بووی، رۆماتیسیم و لاق‌ئیشه‌ی دایه‌گه‌وره چۆنه؟»

- قوربان که می‌ک باشتره، به‌لام ئیستا دایکم ته‌ندروستی باش نییه.

- ئاخ زۆر به‌داخم، به‌دایکت بلئ رۆژیک بی بوئیره و خوئی پیشان دوکتورجوردانی بدات. به‌شکم کاریکی بو بکات، جیگایه‌کی بو په‌یدا ده‌کم. به‌شکم ئەو جی‌گورکئیه به‌قازانجی بی. لویجی! وادیاره باشتری، چاوه‌کانت چۆنه؟»

هه‌روا که قسه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی ئەو دینهاته ده‌کرد، ده‌رۆیشه‌ی پیشه‌وه. ئەو هه‌میشه نیو و ته‌مه‌نی ئەومندالانه و گیر و گرفتی ئەوان و گه‌وره‌کانیانی له‌بیر بوو. به‌سه‌رنجیکی ره‌حم و دلۆقانییه‌وه له‌سه‌ریان راده‌وستا و له‌ته‌ندروستی مانگا که له‌کریسمه‌سدا نه‌خۆش که‌وتبوو یان بوو که شووشه‌یه‌کی که له‌هه‌ینی بازاردا له‌ژیر تگه‌ری عه‌رابه‌یه‌کدا پان ببوه‌وه و لئێ ده‌کولیه‌وه و لئێ ده‌پرسین.

دوای ئەوه‌ی که گه‌راوه بو کۆشک، کاری بازار ده‌ستی پئ کرد. پیاویکی شهل به‌کراسیکی شینه‌وه، که که‌می مووی ره‌ش به‌سه‌ر چاوه‌کانی دا هاتبووه خواره‌وه و برینیکی قوول له‌سه‌ر گونای چه‌پی بوو، هیواش به‌ره‌ولای یه‌کن له‌دوو‌کانه‌کان چوو و به‌زمانیکی ئیتالیایی زۆرناخۆش داوای لیموترشی کرد. ژنیک که لیمۆکه‌ی بو داده‌نا، چاویکی لئ کرد و گوتی: «تۆ خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه نییت.»

- نا، من خه‌لکی کورسیکام.

- به‌شوین کاردا ده‌گه‌رئیی؟

- به‌لئ، نزیکه‌و وه‌رزی گیادوورینه‌وه‌یه، پیاویک که له‌نزیکیایی راونا مه‌زرای هه‌یه ئەو رۆژه هاتبووه باستی و پئی گوتم که له‌وئ کار زۆره. هیوادارم هه‌روابئ، به‌لام ته‌واو دلنیا نیم، له‌م ده‌وربه‌رده‌کاروبار باش نییه.

- دایه‌گیان، کورسیکا لیره خرابتره، نازانم ئیمه‌ی فه‌قیر و هه‌ژار ئاخه‌ره‌که‌ی

چیمان به‌سه‌ردئ.

- به تهنیا هاتووی بۆئیره؟

- نا هاوریکه له گهلم هاتوو. ئهوه تانی کراسی سووری له بهر کردوو! 1Hola Paio میکل دواي ئهوهی گوئی لئ بوو، کاتی که دهستی له گیرفانی نابوو هاته پیشهوه. سه ره پای ئهوهی که قژیکی سووری دهست کردی له سهر نابوو تا نه ناسریتتهوه، کورسیکاییهکی تهواو تهواو بوو، میشه که رانهش له چاوی نه دهدا و شکیان لئ نه ده کرد. پیکه وه له بازاردا که وتته گه پان، میکل به دهمی فیتوی لئ دهدا. میشه که رانه که لاقی به سهر ئه رزی دا راده کیتشا تا شه لینه که ی دیار نه بی، پریسه که یه کی له سهر شان بوو که به زحمه تهوه ده رۆیشت. ئه و دووانه چاوه روانی که سیکی نهینی کار بوون تا دهستوو و فه رمانی زۆر پر بایه خی پئ بدن.

میکل له پریکدا هیواش له بهر خۆیه وه گوتی: «مارکون له وئیه، به سواری ئه سپه وه له و گو شه یه را وه ستاوه؛ میشه که رانه هه روا که پریسه که ی پئ بوو و لاقی به دواي خۆیدا راده کیتشا به ره ولای سواره که رۆیشت.

دهستی برد بۆ کلاوه کۆنه که ی سه ره سه ری، قامکیکی به سهر هه وساری ئه سپه که دا کیتشا و گوتی: «ئاغاگیان کریکاریکتان ناوی گیاتان بۆ ویشک کاته وه؟» ئه مه ره مزیک بوو که له وه پیش دایا نابوو، سوارهش که به رواله ت وادیار بوو کوئخای ئاغا یه کی ملگ دار بی، دابه زی و هه وساره که ی خسته ملی ئه سپه که وه و گوتی: «کاکه گیان ده توانی چ کاریک بکه ی؟»

میشه که رانه که هه روا به کلاوه که ی خۆی کایه ی ده کرد گوتی: «ده توانم قه ره قول بم یان په رژین دروست بکه م» و بی ئه وه ی را وه ستی دریزه ی پئدا: «کات ژمیر یه کی نیوه شه و له بهر ده م ئه شکه وتی گیرو. ده بی دوو ئه سپی چاک و عه رابه یه کت پئ بی. له نیو ئه شکه وته که دا چاوه روان ده بم - ده توانم زه ویش هه لکه نم...»

- ته واوه ئیدی من ته نیا قه ره قولیکم ده وی. له وه پیش ئه و کاره ت کردوو؟
- جاریکم کردوو، جوان گویت لئ بی، ده بی ته واو به چه که وه خۆت ته یار که ی نه وه ک روو به رووی سوارکارانی چالاک ببینه وه. له ریگای جه نگیل

۱- هۆی پائولو (ئیتالیاییه)

و لیږه واره وه مه پړو. ئه وړیگیان ه ی دیکه سلامه تتره. ئه گهر سیخوریکت
تووش بوو، له گه لى دامه زرينه، بى سى و دوو بیکوژه - کاکه گیان ئه وکاره م
زور پى خوشه.

- به لى، رهنګه تو پیت خوش بى، به لام من قه رقولیکى به ئه زمون و
کارامه م ده وى. نا، ئه مروکه قه پړه پوولم پى نیه.

سوالکه ریكى زورچلکن و شړوله به ئاه و ناله یه که وه که یه کببن ده یوته وه
، به کومه کوم بولای ئه وان هاتبوو: له به رختری حه زره تی مریه م خیریک
بکن به م کویره بى نه وایه - خیرا لیږه پړون ئه سوارانى سه بک به ره و ئیره
دین - پاکترین فریشته ی ئاسمان پاقرترین کچ - ریوارز ئه وانه به شوین
تووه ن. دووخوله کی تر ده گنه ئیره - هیوادارم مه سیح و خوداوه ند چاکه تان
بده نه وه - ده بى به په له خوت دهر بازکه ی، له ههر قوژبنیک دا سیخوریکى لینه.
له وه گوزه راوه که بى ئه وه ی بتبینن ه لى، زووکه ه لى «مارکون
هه و ساره که ی دا به ده ستى میشه که رانه وه.

- زووکه! سواربه و به ره و پرده که ه لى و ئه سپه که به جى بیله، له دهر به ند
ده توانى خوت بشاریته وه. ئیمه هه موومان چه کمان پییه، بو دخوله ک
ده توانین سه رقالیان که یین و رایانگرین.

نا، کورپه کان نامه وى ئیوه بگیرین. له په نای یه که وه راوه ستن. هه مووتان
به شوین مندا یه کریز گولله بارانیان کن - دوايه به ره و ئه سپه کانمان ده که وینه
رى، ئه وئیان گرتووه، نزیکى پرده کانى لای کوشکه که خه نجیره کانتان له کالان
دهره یینن. هه و ساره کان هه لپرن و هه رکه سیک خوى بخاته سه رپشتى
نزیکترین ئه سپ. به و شیوه یه به شکم هه موومان بتوانین خومان بگه ینینه ناو
چه نګه له که.

ئوه ونده ئارام و له سه ره خوقسه یان ده کرد که خه لکی زور نزیکى ده وروبهرى
ئه وان نه یانده توانى له وه بګه ن که له سه ر ئاریشه یه کی گه وره و حه سته م ده وین
؛ یان قسه و باسه که یان له کو کردنه وه ی گیاوګژ گه وره تره. مارکون هه رواکه
هه و ساری ماینه که ی گرتبوو و ده یکیشا و به ره ولای ئه سپه به ستر او ده کان
ده رپویشته. میشه که رانه ش به لاره لار و کومه کوم له په نای ئه وه وه دهرپویشته.

سوالکهره کهش به دهستی دریزکراوهی و به ناله و پارانه وهی یه کریزی به شوین
 ئه وانه وه بوو. میکل به فیتو لیدانه وه هاته پیشی. به دهم ریگارویشتنه وه سوالکهره که
 باسه کهی پی گوتیوو و ئه ویش هه واله کهی به گوئی سی پیاوه که گه یاند که له ژیر
 داریکدا خهریکی خواردنی نان و پیواز بوون. خیرا ههرسیکیان هه ستانه سه ریپی و
 به شوینی دا که وتته ری، پیش ئه وهی شکی که سیک به پیتته سه ریان، هه رحه وت
 نه فهره که دهستیان له سه ره په پیتکهی ده مانچه کانی ژیر چاکه ته کانیان دانابوو،
 له په نای یه کتری و له نزیک ئه سپه به ستراوه کانیانه وه راوه ستابوون.

میسه که رانه ئارام و له سه ره خو گوتی: «تا من دهست پی نه کهم کهس
 خوئی قوشقی نه کات رهنگه ئیمه نه ناسن. دواى ئه وهی من ته قه م کرد ریگ
 هه مووتان دهست پی بکهن. ته قه له سه ربازه کان مه کهن. لاقی ئه سپه کان
 شه لکهن. ئه وکات ناتوانن بکه ونه شوینمان. له گه ل ئه وهی که سی نه فه ر
 ده مانچه کان پرده که نه وه سیانی ترتان ته قه بکهن. ئه گه ر که سیک له ئه وان
 که وته نیوان ئیوه و ئه سپه کانتانه وه بیکوژن. من ئه سپه قزله که هه لده گرم.
 هه رکه کلاوه کهم خسته خوارئ هه رکه سیک له ئیوه ریگا بگریته بهر و
 بروات، له بهر هیچ شتیکیش رانه وه ستیت.»

میکل گوتی: «هاتن.» میسه که رانه ش که دیتی خه لکی دهستیان له کرین و
 فروشتن هه لگرت به سه ریکه وه ئاوری داوه.

پازده پیاوی چه کدار ئارام ده هاتنه پیشه وه. ئاپورهی خه لکی بیووه
 له مپه ریگ که به ئاسانی نه یانده توانی خیرا بینه پیشه وه و ئه گه ر به هوئی
 ئه و سیخورانه وه نه بوایه که له وگوشه و که نارانه وه خویان مه لاس دابوو، هه ر
 حه وتیان ده یان توانی له وکاته دا که سه ربازه کان به ئاپورهی خه لکه وه سه رقال
 بوون خویان ده رباز بکهن.

میکل که می له میسه که رانه نزیک بووه وه: «ناتوانین خو مان ده رباز
 بکهین؟»

- نا، سیخوره کان چوار ده وره مانیان گرتوو، یه کیکیشیان منی ناسیوه.
 هه رئیستا که سیکى نارده لای ملازم تا جیگای من به ئه و راگه یینی. ته نیا
 شانسیکی که هه مانه، شه ل کردنی لاقی ئه سپه کانه.

- سیخوره که کامه یه؟

- هه وه لاین که سێکی که ته قه ی لی ده که م. هه موو ئاماده ن؟ کولان و ریگایه کیان به دردانی خه لکی ریک به ره و ئیمه دروست کردوو به ته مان له پریکدا هیرش بکه نه سه زمان.

ملازم گوران دی: «به نیوی پایه وه، له سه ر ریگاکه لاجن!»

جه ماوه به سه رسوورمانه وه کشانه دواوه، سه ربازه کان به په له هیرشیان برده سه ر ئه وکه سانه ی که له نزیک پرده کانی کوشکه که راهه ستابوون. می شه که رانه ده مانچه که ی له ژیر کراسه که ی ده ره ئینا و ته قه ی کرد نه روو به پوی ئه و سه ربازانه ی که ده هاتنه پیشه وه، به لکوو روو به و سیخوره خو فرۆشه ی که له ئه سه په کان نزیک ده بووه وه. گولله که ئیسکی گهردی پیکا و به پشتدا که وت. خیرا دوا ی ئه و ته قه یه له کاتیکدا هه وت خه باتکاره که له ئه سه په به ستراوه کان نزیک ده بوونه وه، هاوکات شه ش گولله ی دیکه ته قیندرا.

ئه سپی یه کی له سوارکاره کان خزی و به سه ره وه به ئه رزی دا که وت، یه کیکی دیکه شیان به حیلاندنیکی ترسناکه وه که وته سه ره ئه رزی، دوا یه له نیو هه را و هوریا ی خه لکی ترساودا، گو ره و فه رمانی ئه فسه ری فه رمانده که له سه ر ئاوزه نگه ی ئه سه په که ی هه ستابوو و شمشیره که ی به سه ری وه هه لیتابوو ها ته گوی: «سه ربازه کان وه رن ئالیره وه!»

ئه فسه ره که به پشتا که وت و به تلاوتل که وته سه ره ئه رزی. می شه که رانه بوو که به نیشانه گیری ریک و پینی نه فسه ره که ی پیکابوو، هیلکی باریک له خوینی ئه فسه ره که به سه ر یونیفورمه که ی دا ده ها ته خواری، به لام ئه و به چنگه کپی خوی راگرته وه و دوا ی ئه وه ی یالی ئه سه په که ی توند به چه نگه وه گرت و وه ک شاغییه ک نه راندی: «ئه گه ر ناتوانن ئه وشه ی تانه شه له به زیندوویی بگرن بیکوژن، ئه وه ریوارزه!»

می شه که رانه به هاو ریکانی گوت: «ده مانچه یه کی دیکه م بده نی، خیرا! برۆن!» کلاوه که ی فری دایه سه ر ئه رزی. وه ختیکی زۆرچاک بوو، چونکه سه ربازه تو ره کان به شمشیری ئاوه لاره به ره و رووی ده هاتن.

- چه که کانتان دانین، هه مووتان!

کاردينال مونتانی له وکاته دا له پړيکدا که وته نيوان هه ردووده سته که وه،
به کي له سه ربازه کان که ترسيکی زور پړابوو نه يوده نگیيه وه گوراندي:
«قوربان! ئه ی خودای من ده کوژري!»

مونتانی هه نگوويکی هه ليناوه و نزيکتر بووه وه و راست رووبه پرووی
ده مانچه که ی ميشه که رانه راوه ستا.

ئيسنا پينج نه فەر له شوپشگيرپه کان به سواری ئه سپه کانيان به ره و شه قامی
به ره و ژورور ده ئاژوان. مارکونيش خوئی فری دايه سه ر پشتی ماینه که ی. له
کاتی رویشتنده، ئاورپکی داوه تا بزانی ريبه ره که ی پيوستی به يارمه تی نييه.
ئه سپه قزله که ی له به رده ستا بوو و جاريکی دیکه له گيران و ده ست به سه ری
رژگاريان ده بوو، به لام هه رکه ئه وکابرايه هاته به رده می که عه بايه کی
ئه ر خه وانی له به ردا بوو، ميشه که رانه له پړيکدا ده ستي له رزی و
به ده مانچه که وه ده ستي دانه وانده. ئه وساته که مه هه موو شتيکی تيکدا. خيرا
ده وری گيرا و زور به توندي فری درايه سه ر ئه رزی. سه ربازیک به پانایي
شمشيره که ی له ده ستي دا و ده مانچه که ی پی فری دا، مارکون به جووت لاقی له
ژير زگی ماینه که ی دا. ده نگی سمی ئه سپی سه ربازه کان له پشت سه ريه وه
ده هاته گوئی که چوارنال که وتبوونه سه ری. زور بي بايه خ ده بوو ئه گه ر
ئه ویش راوه ستايه ت و بگيرايه ت. کاتی تاودانی ماینه که ی که له سه ر زينه که
ئاوړی داوه تا دوايين گولله به ره و ئه وسه ربازه ی که لینی نزيک ببوو وه
به ری بکات. ميشه که رانه ی دیت که به ده م و چاويکی خويناويه وه که وتوته
به رپی ئه سپه کان و سه ربازه کان و سيخوره کانش به سه ريه وه راوه ستا بوون
و هه روه ها گوئی له جنیوی زور پيسي سه ربازه کان و سيخور و شوقاره کان
بوو که ده نگی تووره یی و پيروزيان تیکه ل بوو.

مونتانی سه رنجی نه دايه سه ر ئه وه ی که چ رووداويک خولقاوه،
له قالدهرمه که هاتبووه خواری و هه ولی ئه دا ترس و دله خورپه ی خه لک
دامرکيني. خيرا دواي ئه وه ی له سه ر سه ری سيخوره برينداره که راوه ستا،
شيواندی ئاپوره که ناچاری کرد سه ره ليني. سه ربازه کان له گه ل ئه وه ی که
به په تيک ده ستي ديله که يان به ستبوو له مه يدانه که وه ده گوزهران و ديله که يان

به شوین خویاندا دهکیشا. روخساری میشه که رانه به هوئی ئیش و نازاره وه شین و رەش ببوووه و به باشی هه ناسه ی بۆ نه دهکیشرا، به و پیتیه رووی کرده کاردینال و بزیه کی مانادار هاته سه رلیوه ویشک و بی رهنگه کانی و به هیواشیه وه گوتی: «قوربان بۆ ئه وکاره باشه ت دهست خوشت پین ده لیم.»

دوای پینچ روژ مارتینی گه یشته فورلی. له لایه ن جماوه به پۆست به سته یه ک پروپاگهنده ی چاپی پین گه یشت بوو، رهمز و نیشانه یه کی که له سه ریان نووسرابوو نیشاندهری ئه وه بوو که به زووترین کاتی پیویست خوئی بگه ینیته جیگای مه به ست؛ که به وه بیره نانه وه ی وتووێژه که ی ژیر که پره که، خیرا ههستی به شتیکی ناخۆش کرد. به درێژایی سه فهره که ی په یتا په یتا به خوئی دهگوت: «هیچ پیویست نییه که من وابیر بکه مه وه که خودای نه کرده میشه که رانه رووداوکی ناخۆشی به سه رهاتین، ههروه ها به هاپیدان به خه یالاتی هیچ وپوچ و مندالانه ی که سیکی تووره زۆر بی بایه خه، به لام هه تا زۆرتر دژی ئه و بیر و خه یالاته ی خوئی راده وه ستا پتر بیر و هزری سه رقالی ئه و فکره ده بووه وه.

کاتیکی که چووه واتاغه که ی جماوه گوتی: «ههستم کردووه که چی بووه. یانی ریوارز گیراوه؟»

روژی پینچ شه ممه له بریزیگولا گیراوه، تا ئه وجیگایه ی توانیویه تی به ربه ره کانی کردووه فرمانده ی سوارکاره کان و سیخوړیکی بریندار کردووه.

- به ربه ره کانی چه دارانه، کاری کوتایه!

- فهرقیک ناکا، تا ئیستا زۆرجاری دیکه به هوئی ته قه کردن به ده مانچه وه گیانی که وتوووه ته مه ترسیه وه، که ئیتر ئه م جار ه یان کاریگه ریبه کی ئه وتوی له سه ر وه زعی ئه و نابیی.

- به پای تو چی به سه ر دینن؟

رهنگی روخساری جما هه ر به جارئی تیک چوو: «به پای من ئیمه نابیی چاوه روانی ئه وان بین تا بزانین ئه وانه چی به سه ر دینن و چه به سستیکیان هه یه.»

- پیت‌وايه بتوانين گه لاله‌یه‌کی دهر بازببون و هه لاتنتیکی بۆ ریک بخه‌ین؟
- ده‌بی ئه‌و کاره بکه‌ین.

مارتینی گه‌راوه و ده‌سته‌کانی له‌پشته‌وه گرت و که‌وته فیتوو لیدان. جما
لیی‌گه‌را تا ئه‌و به‌ئاسووده‌یی ته‌واوه‌وه بیری لی‌بکاته‌وه.

بیده‌نگ دانیشتبوو سه‌ری نابوو به‌پشتی کورسیه‌که‌یه‌وه و بی‌ئه‌وه‌ی
چاوبتروکینی ده‌یروانییه خالیکی نادیار. هه‌رکاتیک که‌ پوخساری ئاوی
لی‌ده‌هات زۆرتر وه‌ک ماته‌مینی دوریری 2 وابوو.

مارتینی که‌می‌ راوه‌ستا و پرسی: «ئه‌وت دیت؟»

- نا، قه‌رار وابوو به‌یانی ئه‌و پۆژه ئالیره من ببینیت.

- به‌لی له‌بیرمه، ئیستا له‌کوئه‌؟

- له‌قه‌لایه، چوارچاو ئاگیان لییه‌تی و ده‌لین به‌زنجیر به‌ستراوه‌ته‌وه.

مارتینی قه‌یافه‌یه‌کی بی‌لایه‌نی گرت و گوتی: «شتیکی وانیه، بره‌ندیکی

باشی پی‌بی، که‌م و زۆر زه‌نجیره‌کان ده‌برئ، خۆزگه بریندار نه‌بوايه...»

- که‌میک ئازاری پی‌گه‌یشتوو، به‌لام نازانم ئازار و برینه‌کانی چه‌نده‌یه.

به‌رای من واباشتره که‌ ئه‌وه‌زعه له‌میکل پرسی، ئاخه‌ر ئه‌و له‌کاتی

گیرانی دا له‌وی بووه.

- ئه‌ی خۆی بۆچی نه‌گیراوه؟ ریواریزی خسته نیو گرکانی ئه‌وانه‌وه و

خۆشی هه‌لات؟

- خه‌تای ئه‌و نه‌بووه. ئه‌ویش به‌قه‌ده‌ر هه‌موویان جه‌نگاوه و ده‌ستوو و

فه‌رمانه‌کانی یه‌که‌به‌یه‌ک پی‌ره‌و کردوو. ده‌بی بگوترئ هه‌موویان بویرانه و

ئازایانه تی‌کۆشاون. وادیاره ته‌نیا که‌سیک که‌ به‌جۆریک کار و ئه‌رکه‌که‌ی

فه‌رامۆش کردوو و له‌ده‌مه‌ ده‌مه‌ی کۆتایی ئوپراسیۆنه‌که‌دا هه‌له‌ی کردوو

ریوارز بووه. به‌گشتی له‌وبه‌ینه‌دا خالیکی گومانای تیدایه، تاوی راوه‌سته

میکل بانگ ده‌که‌م.

---

۲. Durer: ئوبریخت دوریر، وینه‌گه‌ری به‌نامیه‌ی ئالمانی (1528. 1471) دامه‌زرینه‌ری شیوازی
رئالیسم له‌ وینه‌گه‌ری ئالمانی‌دا.

جما له ژووره که چووه دهري و خيرا له گه ل ميکل و کابرايه کی کيوشيني چوارشانه گه راوه: «ئمه مارکونه - نيوي ئهوت بيستووه؟ - يه کی له و قاچا خچيانه يه. هه رئيستا گه يشتووته ئيره. رهنگه بتواني زانياريه کی زورتريمان له و باره وه پي بدات. ميکل ئه مه سزار مارتيني يه که سه بارهت به وي قسه م له گه ل کردوي. پي ت خو شه سه بارهت به و رو داوه و ئه وه ي ديتووته بوي بگيريه وه؟»

ميکل سه بارهت به شهرو تيک هه لچوونه که له گه ل سوارکاره چالاکه کان بريکی بو گيراوه و کوي قسه کاني گه يشته ئه وي که: «من ئيستاش تي ناگه م که چون ئاوي لي هات. ئه گه ر بمانزانيايه که ئه و ده گيري هيچمان ئه ومان به جي نه ده هيشت. فه رمانه کاني روون و ئاشکرا بوو و ئيمه به بيريشمان دا نه ده هات که ئه و دواي فريداني کلاوه که ي مه حتل ده بي تا ده وري بگيري. ئه و له نزیک ئه سپه قزله که بوو - بوخوم ديم که هه وساري ئه سپه که ي هه لپري - و خوم به تايبه تي پيش ئه وه ي که سواري ئه سپه که م بم ده مانچه يه کی پر م پيدا. تاقه شتيک که فکرم بوي ده چي ئه وه يه که له کاتي سواربوون دا - چونکه شل بووه - لاقی خزاي، به لام ته نانته له و کاته ش دا ده يتواني ته قه بکات.»

مارکون هاته نيو قسه کانييه وه: «نا وانه بوو، نه يده ويست سوار بي. من له دواي هه موويانه وه بووم که ده بوو بروم. چونکه ماینه که م به هوي ته قه کردنه کانه وه ده سه لميه وه، و گه رامه وه تا بزائم که ئايا برينداره يان ساخ و سلامه ته. ئه گه ر به هوي کارديناله وه نه بوايه بي گومان به ئاساني پرزگاري ده بوو.»

جما ئارام و به سه يريکه وه گوتي: «ئا!» و مارتينيش به سه يره وه دووپاتي کرده وه: «کاردينال؟»

- به لي ئه و هاته به رده مانچه که ي - خودا له به يني به ري! پيم وايه ده بي ريوارز ترساي، چونکه ئه و ده سه ته ي که ده مانچه که ي پي گرتبوو داي نه واند و ئه و ده سه ته ي ديکه ي ئاوا هه لينا - پشتي ده ستي چه پي نا به چاويه وه - «هه لبه ته ئه وانيش هيرشيان برده سه ري.»

میکل گوتی: «من تئ ناگه م. شتی وانایی که ریوارز له وکاته ناسک و ههستیاره دا دلی داخوریایی و نه توانی به سهر خوی دا زال بی.»
مارتینی گوتی: «رهنگه له ترسی کوشتنی پیاویکی بی چهک ده مانچه که ی به ردا بی ته وه.»

میکل شانی هه لته کاند: «که سانی بی چهک نابی له کاتی شه پی ئاوا دا خویانی تی هه لقوتینن شه پ شه ره. ئەگەر ریوارز بیتوانیبایه به جیگای ئەوهی وهک مشکی نیوماله وه بگیری گولله یه کی له مونتالی بدایهت، پیاویکی به شه ره ف زورتر و قه شه یه کی میشک ویشکیش که متر ده بوه وه.»
ئاوری داوه و سمیلی به ددان گه ست. ئەوهنده تووره بوو خه ریک بوو ده ست کاته گریان.

مارتینی گوتی: «تازه هه رچی بی کاریکه که کراوه و هیچ قازانجیکیشی نییه که ئیمه کات و ساتی خومان به گیرانه وه و تاوتوی کردنی ئەو پرووداوه به فیرو بدین. ئەوهی که جیگای باس و لی وردبوونه وه یه ئەوه یه که ئیمه ریگایه ک بو دهباز کردنی بدوزینه وه. من پیم وایه ئیوه هه موتان حازر و ئاماده ن بو ئەو کاره خۆتان بخه نه مه ترسییه وه؟» میکل ئەوهنده تووره و نارحه ت بوو که نه ییتوانی وه لامیشی بداته وه. قاچاخچیه که ش ته نیا به زه رده خه نه ییکه وه گوتی: «ئه گه ر براکه شم ئەو کاره ی پی خوش نه بی به یه که گولله ده یکوژم.»

— زورباشه. ههنگاوی هه وهل، ئایا ئیوه خه ریتیکی ئەو قه لایه تان له به رده ست دایه؟

جما چه که مه جهی میزه که ی کرده وه. دوو سی کاغه زی دهرهینا: «من هه موو نه خشه کانم کیشاوه ته وه ئیره قاتی ژیره وهی قه لاکه یه، ئەمانه ش قاتی یهک و دووی برجه کانن، ئەمه ش خه ریتی یاساؤل و قه روله کانن. ئەم شه قامانه ده گه نه ناو ئەو دوول و دهرانه. ئەمانه ش ئەو کویره ریگایانه یه و حه شارگه کانی چیاکان و رییره وی ژیره مینه که یه.»
- ده زانی که ئەو له کام یهک له و برجانده را گیراوه؟

- برجی پوژھلآت، له ژووریکې خړ که دووسی په نجره ری ئاسنی تیدایه به میله ئاسنی قایمی ئاسنینه وه. له سهر خهریته که دست نیشام کردوه.

- ئه م زانیاریانه ت چوڼ به دست هیئاوه؟

- له لایه ن پیاویکه وه که پپی ده لئین «سی سرک» سهر بازیکی گارده، ئه و ئاموزای جیسمره یه کیک له ئه ندامانی ئیوه یه.

- له م باره وه کاریکی خیرا و باشت کردوه.

- هه ل و دهره تیکی وامان نییه که به فیرو بروات. جینو خیرا چوو بو بریزیگولا، که میک له م خهریتانه مان له وه پیش هه ربوو. لیسته ی حه شارگه کانیش له لایه ن ریوارزه وه له وه پیش جی به جی کرابوون. دست نووسه که پیمان نیشان ددها که کاری ئه وه.

- سهر بازه گارده کان چوڼ که سایه تیکن؟

- له م باره وه زانیاری باشمان نییه. «سیسرک» تازه هاتووه ته ئه م چه لایه وه و هیشتا زانیاریکی زوری له سهر ئه و سهر بازانه نییه.

- ده بی له جینو بیرسم که سی سرک بوخوی چوئاو چونه. هیچ زانیاریکتان سه بارت به وه نییه که حکومت به ته مایه چی بکا؟ ئایا ده یانه وی ریوارز له بریزیگولا محاکمه بکری یان ده بیه ن بو راونا؟

- نازانم. هه لبه ته راونا شاریکی گهره ی پاریزگارییه و به پپی یاسا ته نیا دوسی گهره و هه نده کان له و دادگا گشتیه دا به ریوه ده بری، به لام له پاریزگا چوارینه کان 3 یاسا بایه خیکی وای نییه و به ستر او ته وه به ده سه لاتی ئه و که سانه وه که له و پاریزگایانه دا ئیش ده که ن.

میکل هاته نیوقسه کانه وه: «ئو نابهن بو راونا؟»

- له بهر چ هویک واییر ده که یته وه؟

- ته و او دنیام. سهره نگ فیزاری 4، فه رمانده ی له شگری بریزیگولا مامی ئه و ئه فسه ره یه که به ده ستی ریوارز بریندار بووه. ئه و وه ک و شتر حه یوانیکی

۳- چوار پاریزگای خودموختار و ئوتونومی که له لایه ن نوینه رانی پاپه وه به ریوه ده بری.

قین له زه گه و له هه رده رفه تیک و هه لیک که لک و هه رده گری تا له دوژمنی خوی
توله بکاته وه.

«به پرای تو ئه و هه ول ئه دا که ریوارز لیره بهیلتته وه؟»

- به پرای من ئه و هه ول ئه دا که ریوارز ئیعدام که ن.

مارتینی خیرا چاویکی له جما کرد، جما رهنگی ته واو په ری بوو، به لام
پوخساری به موشانه له وه زیاتر نه گوردرا. وادیار بوو ئه م بوچوونه له لای ئه و
شتیکی سهیر و تازه نه بوو

به ئارامیه وه گوتی: «به بی تی په کردنی ته شریفاتی ئیداری ناتوانی
به ئسانی ئه و کاره بکات، به لام رهنگه بتوانیت به بیانوو ییکه وه دادگاییکی
له شگری پیک بیینی و دوایه به پینی ئه وهی که بلئ ئاسایشی شار پیویستی به و
کارهیه کاره کهی خوی باش و شیواو نیشان بدات.»

- له وهینه دا کار دینال چی ده توانی بکات؟ ئه و پازی ده بی که کاریکی

وابگریت؟

- ئه و ناتوانی ده ست له کاروباری له شگری و هردات.

- نا، ناتوانی، به لام له وی دهستی زور دروا، بی گومان قایمه قام

به بی په زامه ندی ئه و هه نگاو یک هه ل ناهینیتته وه.

مارکون قسه کهی ئه وی بری: «قته ناتوانی ئه و پازی بکات. مونتانی
هه میشه به ره له ستکار و دژی دادگای له شگری و هه رجوره کاریکی
هاوشینوهیه. ئه گه ریوارز له بریزیگولا بمینیتته وه هیچ پووداویکی ناخوشی
لی ناکه ویتته وه. مونتانی هه میشه لایه نی دیلی گرتووه. ئه وهی که من لی
ده ترسم بردنی ئه و بو راوانیه. ئه گه ر بیتو بگاته ئه وی ئیتر نایبینیه وه.»

میکل گوتی: «ئیمه ناهیلین بیبه ن بوئه وی. ده توانین کاریک بکهین که

له ریگادا رزگاری بکهین، به لام هیانه ده ره وهی ئه و له وقه لایه دا کوسپیکی
دیکه یه.»

جما گوتی: «به پرای من ئه گه ر به هیوای ئه وه دانیشین تا بیبه ن بو راونا

کاریکی بی ئاکام و خوراییه. ئیمه ده بی هه ول و کوششی خومان له
بریزیگولادا وه گه ر بخهین. زور که میش وهخت و مه و دامان هه یه. سزار

واباشتره من و تو خه ریتی قه لاکه تاوتوی بکهین و بزاینن ئایا ده توانین ریگا چارهیه که بدۆزینه وه. من گه لاله یه کم له زهین دایه، به لام شتیک هه یه که من لیی حالی نیم و تیی ناگه م.»

میکل هه ستا سه ری و گوتی: «مارکون وهره، ئیمه با ئه وان به جی بیلین تا له سه ر گه لاله که یان به جوانی بیر بکه نه وه. پاش نیوه رۆی ئه مپۆکه ده بی بچم بۆ فونیانو و پیمخۆشه که تۆش له گه لمدا بیی. وینجینزو فیشه که کانی ناردوه. ده بوو دوینی ئه و فیشه کانه بگه یشته یه نه ئیره.»

پاش رۆیشتنی ئه و دووپیاوه، مارتینی چوه لای جما و به بیدهنگی دهستی برده پیشی. جما بۆ ساتیک قامکه کانی خۆی له نیو دهستی مارتینی دا هیشته وه و ئاخره که ی گوتی: «سزار تو هه میشه دۆستیکی باش و ئاماده بووی که له هه موو کیشه و کوسپه کانی ژیانمدا یاریده م بده ی ئیستا وهره با له سه ر ئه و نه خشه و خه ریتانه قسه بکهین و تی فکرین.»

- من جاريكى ديكەش بەرپىز مونتائلى ئاگادار دەكەمەوہ كە نارازى بوونى ئەو ئاسايشى شار دەخاتە مەترسيەوہ.

قايمەقام ھەولۈ ئەدا شىوہى بەياني ئارام و سەنگين بى و شاياني كەسايەتییەكى بەرپىزى كليسا بىت، بەلام توورپییەكى ئاشكرا لەدەنگيدا بەدى دەكرا. جەرگ و ھەناوى بەباشى كاری نەدەكرد. ژنەكەى زۆرى قەرزدار كرددبوو. ھەلسوكەوت و ئەخلاقیشى بەدریژايى ئەوسى ھەوتیە زۆرخراپ ببوو. جەماوہریكى توورپە و نارازى كە سروشتى توورپە و مەترسیداربوونى ئەوان پوژ لەدواى پوژ زۆرتەر ئاشكرا دەبى، ناوچەییەكى پراوپر لەدژ كرددوہ و ھەشارگەى زۆرى تەقەمەنى، كە تەنیا بنگەییەكى سەربازى كە لەوہفاداربوونى ئەوانیشدا دەبى شك و گومانەت ھەبى و كاردینالیک كە بە ھوى دلسۆزیەوہ نیوى «پەيكەرەى دوژمنى پاقریان» لە سەر دانابوو. ئەوانە ئەوكیشانە بوون كە قايمەقام بو سەربازە بەردەستەكەى خۆى باسى كرددبوو. كە ھەموو ئەوانە ، ماندوو و شەكەتيان كرددبوو. ئىستاش ئەوہ بەرپرسيارەتى مېشەكەرانە. كە نیشاندەرى پوچىكى سەركیش و سەرەرپو بوو كە كەوتبووہ سەرشانى.

مېشەكەرانە دواى زامداركردنى برازای خوڤشەويستى قايمەقام و باشترین سيخورەكانى ئەو. ئەم «شەيتانە كارپيسە ئيسپانیاييە» دواى ئەو ھەلا و ھەنگامەییەى بازار و فریودانى پاسەوانەكان، توورپەبوون و بە گژدا چوون دژ بە ئەفسەرانى ليكۆلینەر و «تيكدانى بارى ئاسايشى گرتووخانە بە ھەرا و ھوریا» و

به بی هیچ ترس و دلہ ږاوکښک دژبه‌ری ئه‌وان ږاده‌وستا . ئیستا سڼ‌ه‌وته بوو که له‌وقه‌لایه‌دا دس‌به‌سەر بوو و به‌رپرسانی بریزگیولا به‌دل له‌کرده‌وه‌ی خویان نارازی بوون. چه‌ندین جار لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل کړدبوو، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌یان‌ه‌ینا بۆ پیلینان، هیچیان دس‌نه‌ده‌که‌وت. به‌ه‌ر‌ه‌شه و گور‌ه‌شه و به‌توور‌ه‌یی و به‌فیل و ته‌له‌که و به‌زمانی خو‌ش و ه‌ر‌شتی‌کی که به‌ئه‌قلیان ده‌گه‌یشت له‌سەر ئه‌و تاقیان ده‌کرده‌وه، به‌لام می‌شه‌که‌رانه دیسانه‌وه به‌قه‌ده‌ر ږوژی ه‌ه‌ول ئاقلتر و قورس و قائمتر ږاده‌وستا.

ورده‌ورده ه‌اتبوونه سەر ئه‌ورایه که ږه‌نگه و اباشتر بو‌وايه خیرا و بی ږاوه‌ستان بیاناردايه بۆ ږاونا، به‌لام بۆ راست کړدنه‌وه‌ی ه‌ه‌له‌کانیان زور دره‌نگ‌بوو. قائمه‌قام کاتئ ږاږورتی گیرانه‌که‌ی بۆ نوینه‌ری پاپ نارد، وه‌ک ږیزلی‌نانیک داوا‌ی کړدبوو بۆ‌خیرا جئ‌به‌جئ کړدنئ ئه‌و‌کاره ئیزنی بدن بۆ‌خو‌ی به‌تایبه‌تی به‌سەر ئه‌و دؤ‌سیه‌دا ږابگا. ئه‌وانیش به‌ ږیزکی تایبه‌تیبه‌وه ږازی بوونی خویان له‌سەر داوا‌کاریه‌که‌ی ږاگه‌یاند، ه‌ر بؤیه ئیستا ده‌بوو ږاشکاوانه ، له‌مه‌ر ئه‌و دؤ‌سیه شکستی خو‌ی ږابگه‌یاندایه جا دوايه پاشه‌کشئ بکړدايه.

ئه‌وکات که جما و میکل پیش‌بینئ ئه‌و‌کاره‌یان کړدبوو. بؤیه قائمه‌قام تاقه چاره‌ی ئه‌و‌کاره‌یان له‌دروست کړدنئ دادگاییه‌کی سه‌ربازی‌دا ده‌دؤ‌زیه‌وه. کاردینال ه‌رکه به‌توندئ ئه‌و ږیگاچاره‌یه‌ی ږه‌د کړده‌وه، توور‌ه‌یه‌که‌ی گه‌یشته ئه‌وپه‌ری خو‌ی. قائمه‌قام گو‌تی: «به‌ږای من ئه‌گه‌ر به‌ږیزتان بتانزانیایه که ئیمه چه‌ده‌رد و ئازاریکمان له‌ده‌ستی ئه‌و کیشتووه، له‌وباره‌وه بیروراتان ده‌گور‌ا. من له‌دژ کړده‌وه‌ی ئیوه ده‌گم سه‌باره‌ت به‌ناحه‌زی و ناله‌بارئ کاری دادگا و لی‌پرسینه‌وه و ږیزبو بیرو‌ږای به‌ږیزتان داده‌نیم، به‌لام ئه‌مه شتی‌کی تایبه‌تیبه‌ و ده‌بی یاسا و دادگاییه‌کی تایبه‌تی ه‌ه‌بی.»

مونتانی و‌ه‌لامئ داوه: «هیچ شتی‌کی تایبه‌تیمان نییه که ببیته ه‌وئ ئه‌وه‌ی‌که بی‌عه‌داله‌تی له‌سه‌ری به‌کار ببردئ. دادگاییکردن و مه‌حکوومکړدنئ که‌سی‌کی ئاسایی و ناسه‌ربازی له‌ژیر دادوه‌ری دادگایه‌کی نه‌ینئ له‌شکری‌دا، بی‌عه‌داله‌تیه و دژه یاساشه.»

- قوربان كيشه كه ئاوايه: ئه م زىندانىيه به ئاشكرا چەندىن تاوان و كرده وەى خراپ و جەنايه تى گەورەى ئەنجام داوہ. لەھەلمەت بردنە سەر ساوینیۆدا بەشدار بووہ و ئەگەر ئەودەم نەیتوانیایى ھەلى بۆ توسكانى. دادگای لەشكرى كە لەلایەن سینیور سپینولاوہ پىسىپىردرابوو ئەگەر بیگرتایەت بى شك یان دەيكوشت یان دەكەوتە بەرقەمچى و لیدان و زەبر و زەنگ. لەودەمەوہ تا ئیستا دەستى لەدژ كرده وەى ناجوامیرانەى خۆى ھەلنەگرتووہ. دەگوترى كە ئەوئەندامى كارای گرووپىكى ترسناكى نەپنى ولاتە. شك و گومانى ئەوہى لە سەرە كە لانیکەم سىنەفەر لەئەندامانى پۆلىسى نەپنى كوشتوہ یان فەرمانى ئەوكوشتنانەى داوہ. بەگشتى دەتوانىن بلىن كە لەكاتى قاچاخى چەك و تەقەمەنى بۆ پارىزگادا دەس بەسەر كراوہ. بەرپرسانى ناچار كردهوہ كە پووبەرووى بەر بەرەكانىیەكى چەكدارانە ببنەوہ و دوو كارمەندىشى لەكاتى ئەنجامدانى ئەركەكانیاندا بەتوندى برىندار كردهوہ و ئیستاش بۆ ھیوربوونەوہ و ئاسایشى شار مەترسییەكى دايمى بەحىساب دیت. ھەربۆیە دادگاییەكى لەشكرى زۆر پىویستە.»

مونتائلى وەلامى داوہ: «ئەم كابرایە ھەرتاوانىكى كە كردبىتى دىسانەوہ مافى خۆیەتى كە لە ژىر سىبەرى یاسادا دادگایی بكرى.»

- قوربان دادگا و یاسای ئاسایى و گشتى زەمانىكى درىژخایەنى دەوى و لەم بەینەدا ھەرچر كە یەك بايەخىكى یەكجار زۆرى ھەیە. دواى ئەوہ من ترسى ھەلاتنى ئەوم ھەمیشە لەبەرچاوە.

– ئەگەر مەترسییەكى ئاوا لەئارادایە، ئەركى سەرشانى ئۆوہیە كە بەورىاییەكى زۆرتەرەوہ ئاگادارى لى بكەن.

- قوربان، من ھەموو ھەول و كۆششى خۆم بەكار دىنم تەواو پشت ئەستورى كادرى گرتووخانەم. بەلام وادیارە ئەم كابرایە ھەموویانى بە سیخ و جادووى خۆیفرىو داوہ. لەو سىنەو تەیەدا چوارجار پاسەوان و یاساوەلكانمان گورپوہ. ئەوئەندەم ئەوسەربازانە تەمى كردهوہ كە ئیتر وەرەن بووم. ھەمووى ئەوانە بى ئاكامە. من ناتوانم پىشى ئەو نامە بردن و نامە

هینانه بگرم ئو بیئەقلانە ئاشقی ئون، هەردەلێ ژنە و بەدەوریدا
هەلەدەخولین.

- زۆرسەیرە، دەبی تایبەت مەندییەکی زۆر تایبەتی هەبی.

- شەیتانیکە و لەوی دانراوە - بمبوورە قوربان، بەلام بەراستی ئەم پیاو
تواناییەکی سەیری هەیه لە تیکشکاندنی بیروباوەرێکی پیرۆزی ئایینی. باوەر
کردنی ئەوشته تۆزێ قورسە و قەبوول کردنی ئەو ئەرکە خۆش نییە، بەلام
ناچاربووم کە بەتایبەتی لێ پرسینەوێ بگرم ئەستۆ چونکە ئەفسەری
ئەوکارە ئیتر نەیتوانی خۆی راگرێ - بۆچی؟ قوربان باس کردنی ئاسان نییە،
بەلام ئەگەر تاقەجاریک بیستبایەت کە چۆن قسە دەکات لیتحالی دەبوو.
ئینسان وا دەزانێ کە ئەفسەرەکە تاوانبارە و ئەو دادوهرە.

- بەلام ئەو دەبی چ کردووە و تاوانیکی ترسناکی کردبی؟ هەلبەتە دەتوانی
کە وەلامی پرسیارەکانی ئیوه نەداتەو، بەلام تاقە چەکی بەر بەرەکانی ئو
بێدەنگ بوونە.

- زمانیکی وەکوو خەنجەریش. قوربان هەموومان پۆژیک دەمرین،
هەمووشمان بەدریژایی تەمەنمان هەلە و تاوانمان بوو. کە نامانەوی دنیای
لێ ئاگادار بی. ئەمە تایبەتمەندی سروشتی مروڤایەتیە و بۆ پیاویکی زۆر
قورس و ناخۆشە کە هەلە و تاوانی زۆر چکۆلەیی ئو کە لەبیستسال
لەو پێشەوێ ئەنجام دراو لەپریکدا لە دەهۆلی ئاشکرا بوون بدری...
- ئایا پیوارز نەینییە تایبەتیەکانی یەکی لەئەفسەرەکانی کە لێ پرسینەوێیان
بەعویدیە ئاشکرا کردووە؟

- یانی - لەراستی دا - لاویکی بیچارە کاتی کە ئەفسەری سوارکاری
لەشکری بوو بە هۆی قەرزدار بوونیەو لە پارە و سەرماهی هەنگ و
لەشکر بریک پارەیی بەقەرز هەلگرت...

- لەراستی دا پارەیی نەتەو و ولاتیک کە بەویان سپاردبوو دزی؟

- قوربان، هەلبەت ئەمە کاریکی زۆر ناشیرین بوو، بەلام هاوڕیکانی خیرا
پارەکەیان بەجیگای ئو داو و دەرخونەیهکی بێدەنگیشیان لە سەردانا - ئو
لەبنەمالەیهکی بەرێزە - لەوکاتەو هەرگۆشەگیرە. پیوارز چۆن توانیویەتی

ئەو پاز و نەھنئییە بدۆزیتەو، لەزەینی مندا ناگونجی، بەلام ھەوہلین کاری ریوارز لە لیکۆلینەوہدا ئاشکرا کردنی نەھنی ئەوئەفسەرە بووہ - ئەویش لەلای ئەفسەری ژێردەستی خۆی! - ئەوہندە بەئارامی و بەروخساریکی پاکەوہ بەیانی کرد کہ دەتگوت دوعا دەکات! بیگومان ئیستا ئەم ھەوالە لە سەرتاسەری پارێزگادا بلاو بووہتەوہ. قوربان بۆخۆتان تاقەجاریک لەو لیپرسینەوہیەدا بوایەن بە دانیاییەوہ پازی دەبوون - ئەوہشی ناوی کہ ئەو لەپیشدا لەھاتنی ئیوہ ئاگادار بی، رەنگە قسەکانی ئەو لە...

مونتانی گەر اوہ روخساری تیکنا و لە قایمەقام مۆر بووہوہ: «من تەنیا نوینەریکی ئایینم، نە وەک سیخوریکی پۆلیس، گوی قولاخوستان ئەرک و ئیشی من نییە.»

- من، خودای نەکردە بەتەمای سووکایەتیکردن نەبووم...

- پیموایی لەوہ زیاتر لەم بارەوہ ئیتر با نەدوین چونکہ هیچ ئاکام و قازانجیکی نییە. ئەگەر ئەوزیندانییە بینن بۆ ئیترە قسە لەگەڵ دەکەم.

- سەرەرای ریزیکی تاییبەتی کہ بۆ جەنابتانم ھەیە، داوات لەدەکەم کہ ئەوکارە مەکە. بەگشتی دەبی بگوتری کہ ئەم پیاوہ نایەتە سەررپی چاکە. پیشئەوہی کہ کردەوہیەکی دزیوی دیکە ئەنجام بدات، با پی لە سەر سنگی یاسا دانئین ئەگەر بۆ تاقەجاریکیش بی. تا بە یەكجارەکی لەدەستی ئاسوودەبین. ئەمە باشترین و ئاقلانەترین رێگایە. ئەوی کہ جەنابتان فەرموتان ویرای ریزیکی تاییبەتی لە سەر ئەوقسەییە پێدادهگرم، بەلام لەوہش زیاتر، من لە بەرابەر منئیسینیور نوینەری پاپادا لە سەر ئاسایشی شار بەرپرسیارم...

مونتانی قسەکە ی بری: «منیش لە بەرانبەر خوداوہند و پاپادا بەرپرسیارم کہ نابێ لەناوچە ی ژێردەسالاتی ئوسقوفی مندا بەنەھنی کاریک بکریت. سەرھەنگ! چونکہ لە سەر ئەوبابەتە من دەخەیتە ژیرگوشار و گێژەنەوہ. منیش ناچارم بۆ ئەوکارە لەپلە و پایە ی کاردینالی خۆم کہ لک وەرگرم و لە سەری سووربم. من ناھیللم لەکاتی ئاشتیدا لەم شارەدا بەنەھنی

دادگایه کی له شکرې پیک بې. سبه یی کات ژمیری دهی به یانی زیندانییه که به تهنیای لیره ده بی و من له گه لی دا ده دویم.»

قایمه قام به ریژیکی رووتالانه وه وه لامي داوه: «هه رچونیک که ئیوه پیتان خو شه قوربان.» له کاتیک دا که به دم بوله بوله وه ده چووه ده ری له بهر خو یه وه ده یگوت: «له سه ره پوی دا هه ردوکیان وه ک یه ک وان.» سه باره ت به دیداری داها تووی له گه ل که س قسه ی نه کرد. تا ئه وه ی به کرده وه کاتی کردنه وه ی زه نجیری پی زیندانییه که و رویشتن به ره و کوشک گه یشت.

هه روا که به برازا برینداره که ی خو ی گوتبوو، ته نیا شتیک که پیویست بوو ئه وه بوو که ئه م جاشکه که ره نائینسانه 1 رازی بیت تا یاسا بخرینه پشت گوئ، تا پیلانی سه ربازه کان و ریوارز و دوسته کانی بو درباز کردنی ریوارز پووچهل بکه ینه وه.

کاتی که می شه که رانه به چاوه دیرییه کی زوره وه بردیانه ئه و ژوره ی که مونتالی له پشت میزیک ی پرله نامه دانیشتبوو خه ریکی نووسین بوو. له پریکدا بیره وه ری نیوه پویه کی نیوه راست مانگی هاوینی بیر که وته وه، ئه وکات که ئه و راست له نووسینگه یه کی هاوشیوه ی ئیستادا دانیشتبوو خه ریکی ئه م باره و بارکردنی کارووسه ده ست نووسه کان بوو. په رده کپرکه ییه کان راست وه ک ئیره بوئه وه ی که رما نه یه ته ژوروی به سترابوون و دهنگی میوه فروشیک له ده ره وه ده هاته گوئ: «فراگولا! فراگولا قژی سه ری له سه ر چاو و هه نییه ی لادا و زه رده خه نه یه ک هاته سه رلیوی.

مونتالی سه ری له سه ر نامه و برووسکه کان هه لیتا.

به یاساوله کانی گوت: «ئیوه ده توانن له راره وه که چاوه روان بن.» سه ره په له که (گروه بان) به ئارامی و به نیگه رانییه کی ئاشکراوه گوئی: «ببوره قوربان سه ره هه نگ رای وایه که ئه م دیله مه ترسیداره و اباشتره که...» مونتالی چاوی لی زه ق کرده وه.

---

۱. نامه یه که به چیروکی که ریک که به زمانی مروقیایه تی و ئینسانی خاوه نه که ی سه رکونه ده کات (له کتبی پیروز و اتا ئینجیل وه رگراوه.)

ئارام دووپاتی كردهوه: «ئىۋه دوتوانن لەرپرەوه كەدا چاۋەرۋان بن.»
سەرپەلەكە داۋى ئەۋەى كە رۇخسارى ترسى تىرژابوو سلاۋىكى لەشكرى كرد و
بەترسىكەۋە داۋى لى بوردنى كرد. لەگەل سەربازەكانى چۈنە دەرەۋە.
كاتى كە درگاكە بەسترا كاردىنال گوتى: «تكايە دانىشە» مېشەكەرانە
بەبىدەنگى بەقسەى كرد.

مونتالى پاش كەمى بىدەنگى گوتى: «سىنيور رپوارز من پىمخوشە
پرسىارگەلىكت لى بكەم. زورت سوپاس دەكەم ئەگەر ۋەلامم بدەيتەۋە.»
مېشەكەرانە بە بزەيەكەۋە گوتى: «گ - گ - گەرەترىن كېشە و كوسپى
ئىستى من ئەۋەيە كە ل - ل - ل ژىر تەۋژمى پرسىاردام.»

- ۋەلامىشيان كە نادەيتەۋە؟ وامبىستۋە، بەلام ئەۋەپرسىارانە لەلايەن
ئەۋەكەسانەۋە دەكرىن كە بەرپرسى دۇسيەكەى تون و كار و ئەركيان ئەۋەيە
كە لەۋەلامەكانى تۆ ۋەك بەلگە و دكومىنتىك دژى خوت كەلكى لى ۋەرگرن.
ئەى پرسىارەكانى جەنابت؟

لەشيوەى بەيانى دا بىجگە لەۋشە و رستە سووكايەتېشى تېدا بەدى دەكرا.
كاردىنال خىرا تىگەيشت، بەلام رۇخسارى ھەروا دلۇقان و پرلەرەحم بوو:
- پرسىارەكانى من، ۋەلامىيان پى بدەيتەۋە يان ھەروا بى ۋەلامم بمىنەۋە ھەر
لەبەين خۆم و خۆتدا دەمىنئىتەۋە. ئەگەر پرسىارەكان بالى كېشايە سەركار و
تىكۇشانى سىياسى تۆ، بىشك دەتوانى ۋەلامى نەدەيتەۋە! بەلام جيا لەۋانە
ئەگەر پىتخۆش بى و پىاۋەتى بكەى ھىوادارم كە ۋەلامىيان بدەيتەۋە.
ئەگەرچى ئىمە سەبارەت بە يەكترى نامۆ و بىگانەين.
- من ت - ت - تەۋاۋ لەئىختىارى جەنابتدام.

ئەم رەستەيەى بەكەمى سەردانەۋاند و رۇخسارىكى ئارامەۋە بەيان كرد
كە مروفى ۋا لى دەكرد تا لەكچانى بىتارىش 2 داۋى بەش بكات.
- لەپېش ھەمووشتىكدا دەلېن كە تۆ بەقاچاخى، چەك و تەقەمەنى دىنئىتە
ئەم ناۋچەيەۋە. بۆچ كاريك كەلكيان لى ۋەردەگىرى؟
- بۆك - ك - كوشتنى خۆفروشەكان.

---

۲. كەسايەتېيەكە لەكتىبى پىرۋزدا. لىرەدا مەبەست لەمروفانى چاۋپىس و نىەت ناپاكە.

- وه لامیکی ترسناکه. ئەگەر تەواوی هاوڕێیانی ئێوه نەیانەوی وەک وو تۆ
بیربکەنەوه، لەلای ئێوه خۆفروشن؟

- ب - ب - ب - بریکیان.

مونتانی لە سەر کورسیهکهی پالی داوه و قەدەرێک بەبی دەنگییه وه لێی
پووانی.

لەپرێکدا پرسى: «سەر دەستان چی لێ هاتوو؟»
میشەکه رانە چاویکی لە دەستی چهپی خۆی کرد: «ج - ج - جی کە لێه
خۆفروشنه کانه.»

- ببوو، ئەو دەستهی دیکەت دەلیم، دەلێ برینیکی تازیه.
دەستی راستی لاواز و باریکه له بوو و بەشیوهیهکی زۆر خراپ هەلدا بوو
و قەتماخەى بەستبوو.

میشەکه رانە ئەو دەستهی هەلینا، مەچهکی ماسی بوو. برینیکی گەورە
شین و رەش بۆهوی لە سەر بوو.

- هەر وه کوو بۆخۆت دەبیینی، شتیکی زۆر بی بایه خه. ئەو رۆژەى کە گیرام
- ئەویش لە سایه ی سەری جەنابتانە وه (بەپێزە وه سەری دانەواند) یه کینک لە
سەربازەکان لە قەه ی لێدا.

مونتانی مەچهکی گرت و بە جوانی لێی پووانی، پرسى: «چۆن دواى
سى حەوتە ئاوى لێ هاتوو؟ دەبی هەموو دەورو بەرى گفەگفی بی.»

- پەنگە گوشینی کە لە بچه که ی زۆر پی خۆش نە بووی.
کار دینال بە پووتالییه که وه سەری هەلینا: «چۆن کە لە بچه یان لە سەر
برینیکی ئاوا تازە داوه؟»

- قوربان ئەوه سروشتییه، برینه تازەکان هەر بە کار ئەوه دین، ئەوه، برینه
کۆنەکانه که هیچ بایه خیکیان نییه. ئەوانه تەنیا کە میک ژان دەکن، تۆ - ن - ن -
ناتوانی لەو برینه کۆنانه ئیش و ئازاریکی زۆریان لێ پەیدا که ی.

مونتانی دیسانه وه بەوردی لێی پووانی، دوايه هەستا سەرپی و
سندوو قیکی که پر لە کەرەسه ی پزشکی بوو کرده وه و گوتی: «دەستت بیته
پیشی.»

میشہ کہرانہ بہ پوخساریکی وہک ئاسنی کوتراو دستی بردہ پیشی و
مونتانیلیش دواى ئه وهى که دوروبه رى برینه کهى شته وه ، به ئارامى
به که ره سهى پیویست به ستی - وادیار بوو له وکاره دا شاره زا بوو .

- سه بارهت به و کوّت و زنجیرانهش قسه یان له گه ل ده که م . ئیستاش
دهمه وهی پرسیاریکی دیکهت لییکه م: به ته مای چ بکه ی؟
- قوربان، وه لامه که ی پروون و ئاشکرایه، ئه گه ر توانیم هه ل دیم و ئه گه ریش
نه متوانی ئه وه ده مر م .

- بو ده بی بمری؟

- چوونکه ئه گه ر قایمه قام نه توانی بمکوژی، ده منیرن تا بکه ومه ژیر
ئه شه که نجه و ئه مه ش به لای منه وه هه ردوو وه کیه کوان . من ئه وه نده
له ش ساخ و ته ندروست نیم که له ژیر ئه شه که نجه دا به سلامه تی روّح
ده ربه رم .

مونتانی ئانیشکی نایه سه رمیژه که و بیده نگ که وته فکروهه، میشه کهرانه
لیی تیکنه دا . چاوه کانی چکوله کردبووه وه و پالی دابوووه وه و دلخوش بوو
به وهی که له به ندی زنجیر رزگاری بووه .

مونتانی دیسانه وه دریژه ی پيدا: «گريمان که توانیت هه لیی، ئه ی ژيانت
چون راده بویری؟»

- قه ده ریک له وه پیش به جه نابتم کوت، خو فرۆشه کان ده کوژم .

- خو فرۆشه کان ده کوژیت . یانی ئه گه ر من بمهیشتا یهت که لیروه هه لیی -
گريمان که توانییه کی ئاوام هه بی - ئازادیی خو ت له ریگای هیرش و
خوین رشتندا خه رج ده کرد، نه وه که له ریگای نه هیشتنی شه راژو بییدا؟

میشه کهرانه چاویکی له خاچی سه ردیواره که کرد: «نهک ئاشتی، به لکوو
شمشیر³ . لانیکه م خو ده بی هاوده میکی باشم هه بی . هه رچه نده من به نوره ی
خوم ده مانچه م له شمشیر پی باشته .»

مونتانی، بی ئه وهی بشه مزى وتی: «سینیور پیوارز من تا ئیستا
ئیهانیه کم به ئیوه نه کردوو وه و هیچ سووکایه تییه کیشم نه به بیروپا و نه

۳. وته ی عیسا وه رگیزاو له ئینجیل .

به‌هاورپښاننان نه‌کردووه. ئايا منيش نابې هر بهو شيويه چاوه‌پرواني هه‌لس‌وکه‌وتیکي ئه‌خلاقى باش بم له‌لايه‌ن تووه، يان پيت خوشه‌ واپير بکه‌مه‌وه که کافرېک ناتواني له‌خوږدوو و مه‌زن بيت؟»

ـ ئاه من ت. ت. ته‌واو له‌بیرم چووبووه‌وه. که به‌رېزتان چاکه و کرده‌وى چاکه‌تان له چله‌پوپه‌ى ئه‌رکه‌کانى پيروزى مه‌سيحيه‌ت داناه. له‌فلورانس گويم له‌کارووسى ئيوه بوو. که سه‌بارت به شروقه‌ى من له‌گه‌ل داکوکى کاره نه‌ناسراوه‌که کردبووتان.

ـ ئه‌مه يه‌کى له‌و ته‌وه‌رانه بوو که ده‌مويست له باره‌يه‌وه قسه‌ت له‌گه‌ل کم. ئه‌گه‌ر ده‌کړى تکايه پېم‌بلې هوى رڼ و بيزارى تو سه‌بارت به‌من له‌به‌ر چييه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌منت وهک ئامانچىکى باش هه‌لبزاردوووه، شتيکى تره، شيوازي باس‌وخواسى راميارى تو پيوه‌ندى به‌خوته‌وه هه‌يه و باسيکى جياوازه و ئيستته ئيمه سه‌بارت به‌سياست قسه‌ ناکه‌ين، به‌لام له‌وکاته‌دا وام‌ه‌ست ده‌کرد که تو زورت رڼ و نفره‌ت له‌ منه. ئه‌گه‌ر واپې پيمخوشه‌ بزائم که ئايا قه‌دبووه سه‌بارت به‌تو تاوانىک يان هه‌له‌يه‌کم کردبى يان بوومه‌ته هوى داگيرسانى هه‌ستىکى ئاوا؟

بله‌ى سه‌بارت به‌ ئه‌و هه‌له‌يه‌کى کردبى! ميشه‌که‌رانه ده‌سته‌ده‌رمان کراوه‌که‌ى نا به‌ملى خوويه‌وه و به‌پيکه‌نينه‌وه گوته‌ى: «من ده‌بى زه‌ينى جه‌نابتان به‌ره‌ولای شکسپير راکيشم4. ئه‌مه وهک چيروکى ئه‌وپياوه وايه که نايه‌وى پشيله‌يه‌کى بى‌ئازار و پيوستى له‌ لابه‌ى. من له‌قه‌شه‌ بيزارم، ديتنى عه‌بايه‌ک تووره‌ييم هه‌ل‌داييسينى.»

ـ ئه‌گه‌ر ته‌نيا له‌به‌ر ئه‌ويه‌...

مونتالنلى خوى لى نه‌بان کرد و قسه‌که‌ى ئه‌وى برى و دريژره‌ى پيدا: «به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌وه جنودان شتيک و ئاوه‌ژوو کردنى بابه‌تيکيش شتيکى ديه‌يه. ئه‌و کات که له وه‌لامى کارووسه‌که‌ى مندا گوتبوت که گوايه من نووسه‌ره نه‌ناسراوه‌که ده‌ناسم. هه‌له‌يه‌کى گه‌وره‌ت کردبوو، هه‌لبه‌ت من ناليم که تو به‌ئانقه‌ست دروت کردوووه. شتيکت گوتوووه که دوور له‌راستيه. من تا

٤. بازگانى وينيزى، په‌رده‌ى چوارهم، به‌شى هه‌ول.

ئىستاش ئەو كەسەم نەناسىوۋە. مېشە كەرانە سەرى بۆلایەك وەرسوۋراند. وەكوو بالندەيەكى دەستەمۇ قەدەرىك لىي رۋوانى، دوايە بەقاكاكىشانىكەوۋە خۆى خست بەپشتدا.

! S _ S _ Senta _ Simplicitas 5 ئا، ھۆكابراي پاك و دلۆقان . قەت ئەوۋەت بە

خەيالدا نەھات؟ قە قەت كارىگەرى ئەوسەممە رژاۋەت نەدیت 6؟

مونتانلى ھەستا سەرپى: «سینیور ریوارز ئایا دەبى باۋەرپم بەوۋە ھەبى كە

ھەردوولایەنى باسەكە ھەرخۆت بووی؟»

مېشە كەرانە بەو چاۋەشین و گەورانەيەوۋە كە نیگای بى تاوانیان لیدەرژا لە

مونتانلى رۋوانى و ۋەلامى داۋە: «دەزانم كە زۆر عەیب بوو و تۆ ھەمووی

ئەوانەت ھ . ھ . ھەلدەلوۋوشى راست ۋەك سەدەفېكى خواردەمەنى دەریا،

شتىكى زۆرناشیرین و دزیو بوو!»

مونتانلى لىۋى خۆى گەزى و دیسانەوۋە دانىشت. ھەر لەھەوۋەلەوۋە لەوۋە

حالى ببوو كە مېشە كەرانە بەتەمايە كە رقى ھەستىن. ھەربۆیە بەتەما بوو

كە ھەرچونىك بىت لە سەرەخۆ بىت، بەلام وردەوردە تیگەیشت كە قایمەقام

بۆ بەزیوۋە. نابى لۆمەى ئەو پیاۋە بكەیت كە جنىۋىكى لەدەم دەرپەریوۋە

پیاۋىكى كە لە سى ھەوتەى رابردوۋدا ھەموو رۆژى دوو كات ژمىر لە سەر

مېشە كەرانە لى پرسىنەوۋەى كردوۋە.

ھىۋاش گوتى: «لەم باسە دەگەرین، بۆیە پىمخۆش بوو بە تايبەتى بتىنم

لە بەر ئەوۋە بوو كە: «پلە و پایەى كاردینالى من رىگای ئەوۋەم پىدەدا كە

ئەگەر بمەۋى لەۋكارەى خۆم كەلكى پىۋىست ۋەرگرم . لەوۋە بېرسمەوۋە كە

دەیانەۋى چىت لى بكن. تەنیا كارىكى كە من دەتوانم بىكەم ئەوۋەيە كە پىشى

ئەوتوند و تىژیانە بگرم كە بیانەۋى لە سەر تۆ بەرپوۋەى بەرن بۆ ئەوۋەى كە

بە خەيالى خۆیان بەر بەستىك بى تا تۆ زەرەر و زىانىك بە خەلكى نەگەبىنى.

ھەر لەبەر ئەوۋەش بوو كە بانگم كردى بۆ ئىرە. ئەگەریش سەبارەت بەم

زنجیر و كەلەبچەيە شكایەتتەك ھەيە من لىنى دەكۆلمەۋە، بەلام رەنگە تۆ

۵. بى تاوانىكى پاك و پىرۆز (لاتىن).

۶. جى پى بەجى ماۋى شەیتان.

گله‌بی یان باسئیکی دیکه‌شت هه‌بی که بلیئی - له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پیش ئه‌وه‌ی که من بیروپای خۆمت پی بلیم به‌پیویستم زانی که بزائم تو کئیی و چ که‌سایه‌تییه‌کی.»

- قوربان من له‌که‌س و له‌هیچ شتیک شکایه‌تیکم نییه!

- «A La guerre comme a la guerre, 7 من مندالیکی قوتابخانه نیم که پیم‌وابی حکومه‌تیک به‌هوی قا - قاچاخ‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی له‌ناوچه‌کانی ژیرده‌سه‌لاتی خۆی دا ده‌س‌خۆشانم پی‌بلی. شتیک‌ی زورئاسایی و سروشتیه که ئه‌وان تا ئه‌وجیگایه‌ی ئه‌توانن له‌گه‌ل مندا توند و تیژی بنوینن، به‌لام له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که من چون ئینسانیکم، من یه‌ک‌جار زور شاعیرانه له‌سه‌ر تاوان و گوناوه‌کانی خۆم بو تو دووام. ئه‌مه ته‌واوه یان ده‌ته‌وی دیسانه‌وه ده‌ست پی‌بکه‌م؟ مونتالی پینووسیکی هه‌لگرت و له‌نیوقامکه‌کانی دا هه‌لی‌سووراند و به‌هیوریه‌وه گوتی: «باش له‌قسه‌که‌ت تی‌نه‌گه‌یشتم.»

- بی‌گومان قوربان تو ئه‌وکابرا پیره زیاره‌ت‌کاره به‌نیوی دیگوت فه‌رامۆش نه‌کردوه، له‌پریکدا ده‌نگی خۆی گۆپی و وه‌ک دیگو ده‌ستی کرد به‌قسه کردن: من گوناح‌باریکی به‌دبخت و پۆژه‌په‌شم...

مونتالی پینووسه‌که‌ی له‌ده‌ست که‌وته خواره‌وه: «زۆرسه‌یره!»

می‌شه‌که‌رانه به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌ری به‌پشتدا خست و پروانییه مونتالی که به‌بیده‌نگییه‌وه ئه‌م سه‌ره و سه‌ری ژووره‌که‌ی ده‌پیوا.

ئاخره‌که‌ی مونتالی له‌به‌رده‌م ئه‌ودا راوه‌ستا و گوتی: «سینیور ریوارن، تو کاریکت له‌گه‌ل من کرد، که هه‌رکه‌سیک که له‌ژن له‌دایک بووبی به‌دوودلیه‌وه ئه‌وکاره له‌گه‌ل دوژمنانی خۆی ده‌کات. تو قامکت له‌سه‌ر خه‌میکی ده‌روونی و قوولی من دانا و خه‌می مروڤیکی وه‌ک خۆت کرده شوخی و جه‌فه‌نگ. من جاریکی دیکه تکات لی‌ده‌که‌م پیم بلیئی: «ئایا به‌دریژی ته‌مه‌نت سه‌بارت به‌تو من هه‌له و خراپه‌یه‌کم کردوه؟ ئه‌گه‌ر شتیک‌ی وا نه‌بووه، ئه‌ی بۆچی ئاوا بی‌به‌زه‌یانه ژورم پی‌ده‌که‌ی؟»

---

۷. له‌شه‌ردا ده‌بی یاسای شه‌ر ره‌چاو که‌ی.

میشه که رانه پالی دا به پشتی کورسیه که وه و به زهرده خنه یه کی مانداره وه
لیی پروانی.

- قوربان ئه و کاره منی سه رگرم ده کرد، تو یه کجار زور بایه خت پی دا وه
و ئه م کاره ی تو من ده خاته یادی - یادی سیرکیکی گه روک ... .

مونتانی که تهنانهت لیوه کانیسی سپی هه لگه رابوون گه راره و زهنگه که ی
لی دا. کاتی که یاساوه کان هاتنه ژووری، گوتی: «ده توانن به ندیبه که
بگه رینه وه بو شوینی خوی.» دوا ی ئه وه ی که ئه وان رویشتن، له پشت میزه که
دانیشت. هیشتا له بهر ئه و تو وره ییبه ی که خووی پی نه گرتبوو ده له رزی. ئه و
کومه له راپورته ی که له لایهن قه شه و ئوسقوفه کانی ده ور به ره وه نیرد رابوو
هه لی گرتن.

به تو وره ییبه که وه خیرا نایه ئه و لاره، به هه ردوو دهستی رو خساری خوی
داپوشی و پالی دا به میزه که وه، وا دیار بوو میشه که رانه بیچم و سیبه ریکی
سامناکی له خوی و که سایه تی خه یالی خوی به جی هیشتبوو تا له ژوره که دا
بسه کنی، مونتانی که ده له رزی و نوشتا بووه دانیشت و له ترسی ئه وه ی که
نه کا ئه و که سایه تیبه خه یالیه . که ده یزانی له وی نییه . بیته پیش چاوی،
نه دیده ویرا سه ره لینی، ئه م فکر و خه یالاته خه ریک بوو ترس و خوی له دلی دا
دروست ده کرد. که هه مووی ئه وانه نیشانه ی میشک و زه نیکی ماندوو بوو،
له که سایه تی خه یالی میشه که رانه ترسیکی سهیر دایگرتبوو . له و دهسته
برینداره، ئه و دم و لیوه به بزه ترسناکه و نیگای ئه و چاوه سهیر و سه مه رانه
که وه ک ئاوی زه ریا قوول بوون، ئه و ترس و خوی له خوی دوور کرده وه
و به کارکردن خوی سه رقالم کرد. به دریزایی ئه و روژه زورکه م بی کاربوو و
ئه وهش هیچ ماندووی نه کرد، به لام دوا ی ئه وه ی که درهنگانیکی شه و چوه
ژووری نوستونی خوی، له پرئیکا ترسیک دایگرت و له بهر درگا که راره ستا.
ئه ی ئه گه ر ئه و بیته خه وی چی بکا؟ خیرا به خوی دا چوه وه و قورس و قایم
له به رانه ر خاچه که دا چوکی دادا تا بپارینه وه، به لام به دریزایی شه و به خه بهر
بوو.

4

توورپه یی مونتانلی نه بووه هوی ئه وهی که له قهول و به لینی خوی پاشگهز بیه وه. به توورپه ییه کی واوه دژی به زنجیره سترانه وهی میشه که رانه بووه وه که قایمه قامی رۆژه رهش هیچی پی نه گوتراو هه موو زه نجیره کانی به بی ترسیکی ئاویته ی ناهومی دیه وه فری دیه ئه و لاوه. به منگه منگه وه به سه ربازه که ی ژیره دهستی خوی گوت: «چون ده بی بزانه که به ریز مونتانلی دژی شتیکی دیکه ش راناوه ستی؟ ئه گهر ئه و ، دوو که له بچه ی سووک و ساده ی پی زولم بی، بی گومان له مهر میله و به ره به سته کانی په نجه ره که ش هه لا و هه نگامه یه که ساز دهکا و یان داوام لی دهکا که میشه که رانه به سه ده فی خوراک و جهرگ و گواندین به خوو به که م. له ده ورانی لایه تی مندا تاوانبار تاوانبار بوو؛ به پیی کرده وهی خوی هه لس و که وتیان له گه ل ده کرد. هیچ که سیش خوفرۆشیکی له دزیک پی باشتر نه بوو، به لام ئه مرۆکه ئاژاوه گیریی بووه ته باو و وادیاره به ریز مونتانلی به ته مایه هه موو به ره لا و دز و ئاژاوه گیران هان بدا و ده ست خۆشانه یان پی بلی.»

ئاجودانه که گوتی: «من نازانه که کار دینال مونتانلی چی داوه به سه ر ئه و کارانه وه که خوی تی هه لده قوتینی، خو ئه و نوینه ری پاپ نییه و هیچ ئیختیار و ده سه لاتیکی له مهر کاروباری له شکری و ناله شکری دا نییه، به پیی یاسا...»

- قسه کردن له سه ر یاسا چ قازانجیکی هه یه؟ تو ناتوانی چاوه روانیی ئه وه ت هه بی که کاتی پاپی به ریز درگای گرتوخانه کانی کرده وه و هه موو ئه و لیبیراله خویر و خراب کارانه ی به ردایه گیانی ئیمه نابی له وه دلنیا بی که که س ریز بو یاسا دانی! ئه مه ته واو له خۆبایی بوونه! هه لبه ته ئیدی له و کاته دا

سینیور مونتالی زور به خوی دهنائی . ئەو سەردهمی خوالیخوش بوو پایای به پیزی ئەوکاتدا زور بی دهنگ بوو، به لام ئیستا که سایه تیه کی گهره و به ناوبانگه. له پریکدا وای لی هات و که وته بهر سهرنجی کار به دهستان و هه رکاریکی پیی خۆش بی ده توانی بیکات. جا چون ده توانم دژایه تی له گه ل بکه م؟ شاید ئەوه ندهی که من بیزانم له لایه ن قاتیکانه وه ئیختیار و ده سه لاتیکی تایبه تی و نهینی هه بی. ئیستا هه موو شتیگ گۆرانکاری به سهردا هاتوه: ئینسان ناتوانی پیش بینی بکات که سبهینی چ شتیگ ده قه ومی. له ده وه ری خۆشی رابردوودا مروّف دهیزانی که چی ده کات، به لام ئیستا...

قایمه قام به نار هه تیه وه سهری راره شاندا. دنایه کی که کار دیناله کان له سه ر ورده کاری ریک و پیکی گرتوخانه خویان ده خسته ئاسته نگ و زهحمه ته وه و سه باره ت به «مافی» تاوانبارانی رامیاری قسه یان ده کرد، ورده ورده ئەو چه مکه بو ئەو، دنایه کی سه یر و پیچلاو پووچ بوو.

میسه که رانه به ش به حالئ خوی له گه ل شله ژانیکی ده روونی و رۆحی که نزیک به جه لّخه بوو، بو قه لا گه راپیه وه. دیداری ئەو له گه ل مونتالی وره ی ئەوی تا خالی سیفر دابه زاندبوو. توورپه یی و شه رازوی ئەو به قسه کردن له سه ر سیرکی گه روک و له چوار چینه کی ته واو هیوا بر اویدا کوتایی پی هات و گوتنی ئەو بابه ته ته نیا له بهر ئەوه بوو که دانوستاندنه که کوتایی پی بی چونکه ئەگه ر پینج خوله کی تری بخایاندایه بی شک ده گریا.

کاتی له پاش نیوه رۆی ئەو رۆژهدا بو لیپرسینه وه بانگ کرا، هه ر پرس یاریکی که لیی ده کرا وه لامه که ی ته نیا پیکه نینیکی سه رشیتانه بوو، قایمه قام دوا ی ئەوه ی که له بهر ئەو وه لامانه ئارامی و له سه ره خۆیه که ی وشکایی هات توورپه بوو و دهستی کرد به جنیودان. میسه که رانه ش ته نیا خرابتر له پیشو پیکه نی، قایمه قامی رۆژه ره ش زور توورپه بوو و گوراندی و هه ره شه ی له زیندانییه سه ره رۆکه ی کرد که زورپیس ته میی ده کات، به لام ئاخ ره که ی به و ئاکامه گه یشت، هه ره وک جیمز بیترتین که تاوی له وه پیش گه یشتوبه ئەوی، که به لگه و دکومینت هینانه وه بو که سیکی ئاوا خرفا و ته نیا خۆماندوو کردنیکی بی بایه خه.

میشه که رانه جاریکی دیکه ش بردیانه وه بۆ بهنده تاکه که سیه که و به خه مگینی و ناهومیدییه کی زۆره وه که هه میشه به شوین ئه و حاله ته دا شه پۆلانی ئیش و ئازار دایده گرت له سه ر دۆشه ک و پێخه فه که ی که له کا ساز کرابوو وهر که وت و تا شه وی، بی ئه وه ی بجوولیت یان تۆز قالا نیک بیری لی بکاته وه راکشا، دوی شله ژانیکی دهروونی زۆر، دهمه ده می به یانی که وته که وانی بی هۆشی و بیداریه وه. له و کاته دا وای به بیردا هات که پۆژه ره شی و چه رمه سه ری ژبانی خۆی زۆر له جه سه ته ی نیوه مردوو ه که ی پتر به سه ر رۆحی دا قورسای ده کات. قورسای شتیکی وا که رۆح و گیانی خۆی له بیر چوو بووه وه. راستیه که ی ئه وه بوو که ، چۆنا وچۆن بوو که هه موو شتیک ئاوا کۆتایی پیهات بۆ ئه و زۆر بایه خدار نه بوو، ئه وه ی که بۆ ئه و جیگای سه رنج و بایه خ پیدان بوو ئه وه بوو که له چنگ ئه و ئیش و ئازاره بی ده رمانه رزگاری بیت. رزگار بوون له و که ند و کۆسپ و به ند و که له بچه یه ش له و کاته هیوا بر او یه دا ئاسایش و ئارامی دهروونی ئه وی مسوگه ر نه ده کرد.

ره نگه بتوانی که هه لیت، یان ده ره تانی نه بیتوو بیانکوشتایهت، هه رچی بایه ئیتر پای نه ده دیت، خواردنی شیویان بۆهینا و میشه که رانه به چاوانیکی ماندوو و قورس و به بی تاقه تیه وه سه ری هه لیتنا: «کات ژمیر چه نده یه؟»
- شه شه ئاغا، شیوم بۆ هیناوی.

به رق و قیزیونیکه وه له شیوه که ی رووانی که بۆگه ن و سارده وه بوو بوو رووی لی وهرگیرا به له ش هه سته به نه خۆشی و وهره زی ده کرد. دیتنی خواردمه نی شیویش ئه وه نده ی دیکه شه مزاندی.

سه ر بازه که به په له گوتی: «ئه گه ر نانه که ت نه خۆی نه خۆش ده که وی، به زۆریش بی په نجه نانیک بخۆ، به قازانجه.» سه ر بازه که به شیوه یه کی دلسۆزانه و به برشته وه قسه ی ده کرد. هه ر له و کاته دا له ته نانیکی نه برژاوی له سه ر ده وریه که هه لگرت و دیسانه وه نایه وه سه رجیگای خۆی. نرکه ی شوپشگیزیک له ناخی میشه که رانه وه سه ری هه لدا، خیرا تیگه یشت که ده بی له نیو نانه که دا شتیک شاردرابیته وه، به بی وازییه که وه گوتی: «زۆر باشه ده توانی لی ره ی دانینی، ورده ورده که میکی لی ده خۆم.» درگاکه کرابوو وه و

ئەو دەیزانی که سەرپەلەکه‌یان له سەر پلێکانه‌کانه و له‌هموو قسه‌کانی ئەوان
حالی ده‌بی.

دیسانه‌وه کاتی درگاکه داخراوه، می‌شه‌که‌رانه خۆی رازی کرد به‌وه‌ی که
که‌س له که‌لین و درزی درگاکه‌وه چاوه‌دی‌ری ناکات، ئەو کوته‌نانه‌ی هه‌لگرت
و زۆر به‌وردی له‌تی کرد. له‌نیۆ نانه‌که‌دا راست ئەو شته‌ی که چاوه‌پروانی
ده‌کرد، چهند بې‌به‌ندیکی* چکۆله‌ی تی‌دا بوو. بې‌به‌نده‌کان له‌کوته‌ قاقزیکه‌وه
پێچرابوون که چهند وشه‌یه‌کیان له‌سەر نووسرابوو. قاقزه‌که‌ی زۆر به‌ئارامی
و به‌سه‌رنجه‌وه ریک‌وپی‌ک کرد و برديه‌ ژیر ئەو رۆشنایه‌که‌مه‌ی که‌ بآلی
کیشابووه نیۆ به‌نده‌که‌وه. قاقزه‌که‌ ئەوه‌نده‌ ناسک‌بوو و به‌و پنی‌شه‌ هیند
به‌وردی له‌سهری نووسرابوو که‌ خویندنه‌وه‌که‌ی هه‌له‌ی زۆری تی‌ده‌که‌وت.

- درگاکه‌ کراوه‌ته‌وه، رۆشنایی مانگیش به‌ده‌روه‌ه‌ نییه‌. خیرا به‌ بې‌به‌نده‌که‌
کاره‌که‌ ته‌واوکه‌ کات ژمیر دوو یان سی‌ی نیوه‌شه‌وه له‌ریگی رپر‌ه‌وی
ژیرزه‌مینه‌که‌وه وه‌ره، ئیمه‌ هه‌موو ئاماده‌ین. رهنگه‌ ده‌رفه‌تیکی دیکه‌ی ئاوامان
بۆ هه‌له‌نه‌که‌وه‌ی زووکه‌.

به‌ده‌له‌کو‌تی و ده‌له‌پراوکیه‌وه قاقزه‌که‌ی پێچاوه. وادیاره‌ هه‌موو شتی‌ک ساز و
ته‌یاره‌ و ته‌نیا ده‌بی به‌بې‌به‌ند میله‌ئاسن‌کانی په‌نجه‌ره‌که‌ بې‌رپیت‌ه‌وه. شانسیکی
زۆرباشه‌، زنجیره‌کانی ده‌ست و پێشی لی‌ کراوه‌ته‌وه! ئیدی پێویست ناکا که
بۆ بې‌رپینه‌وه‌ی ئەوانه‌ کات و ساتی خۆی به‌فێرو بدات. چهند میله‌ئاسنی
پێوه‌یه؟ دووان، چوار و هه‌رکامه‌یان ده‌بی له‌دوو جیگاوه‌ بې‌رپینه‌وه، ده‌بیت‌ه‌
هه‌شت. ئەها ئەگه‌ر په‌له‌ بکات ده‌توانی به‌دریژی ئەو شه‌وه‌ هه‌موویان
بې‌رپیت‌ه‌وه - جما و مارتینی چۆن توانیبوو‌یان ئاوا خیرا هه‌موو شتی‌ک ئاماده
بکه‌ن - جل‌وبه‌رگی تایبه‌تی، په‌ساپورت و هه‌شارگه‌؟ ده‌بی هه‌روه‌کوو ئیستر
و بارگین کاریان کردبێ و ئەوه‌ش نه‌خشه‌ی جمایه‌ که‌ هه‌موویان په‌سندیان
کردووه، که‌مه‌ی به‌خۆی پیکه‌نی. ئەگه‌ر نه‌خشه‌ و خه‌ریتی کاره‌که‌ به‌باشی
به‌رپوه‌ ببرد‌ری فه‌رقی چیه‌ که‌ جما دایر‌شتبێ یان یه‌کیکی دیکه‌! به‌لام
نه‌یده‌توانی خۆشحال نه‌بیت که‌ به‌جیگای ئەوه‌ی به‌نه‌ردیوانی له‌گوریس و

---

*بې‌به‌ند: ئەو ئاسنه‌ زېره‌ی بۆ هه‌لبې‌رپه‌نه‌ و لووسکردنی ئاسن که‌لکی لی‌ وه‌رده‌گرن

ته ناف ساز کراو بچمه خواری - که ئه وه پيشنياری قاچاچپیه کان بووه - له سهر پيشنياری جما له ريگای ريرهوی ژيرزه مينه که وه ئه وکاره بکه م. گه لاله که ی جما زورگران و سهخت و پيچه لاوپو وچتر بوو، به لام وهک ئه وه ی دیکه نه ده بووه هوی ئه وه ی که گیانی یاساوله که ی دهره وه ی شورره ی روزه لاتي قه لاکه، که پاسه وانی و قهره ولی دها نه ده که وته مه ترسيه وه: هه ربویه ئه و دوو گه لاله یه که له به رده می دا دانرا خیرا گه لاله و خه ریتی جمای هه لبارد. کاره که ئه به و شیوه یه بوو که ئه و یاساوله ی که دۆستی ئه وان بوو و به نیوی «سیسرک» ناسرابوو، به بی ئه وه ی سه ر بازه کانی دیکه ئاگادار بن له پر یکدا دهر وازه ئاسنینه گه وره که ی حه وشه ی بۆ ده کرده وه که ریگایه کی لی ده بووه بۆ ريرهوی ژيرزه مينه که و دیسانه وه یاساوله که ده بی کلیله که به ریته وه بۆ ژووری تایبه تی یاساوله کان و له جیگای خوی دا هه لی واسیته وه. میشه که رانه ده بوو دوا ی بیستی ئه وه هه واله ده ست بکات به برینه وه ی میله ئاسنی په نجه ره که دوا یه ده بی کراسه که ی له ت له ت بکات و پیکیانه وه ی به سستی و بیکاته ته نافیک تا پيیدا شو ر بیته وه بۆ سه ر دیواره پانه که ی رووبه روزه لاتي لای حه وشه که. ده بی به دريژایی ئه و دیواره کاتی که یاساوله که ئاگای له و به ره به ده ست و پی و سگه خشکی هیواش بروات، هه رکه زانیشی که یاساوله که بۆ لای دیواره که ی ئه و گه را وه ته وه؛ له سه ر به ردی سه ر دیواره که خوی راکیشی. له گۆشه ی باشووری روزه لات برجیکی دارووخاوی لییه. ئه م برجه دارووخاوه پره له گژو گیا و درک و دالی پاییتال، خرکه به ردیکی زور رووخاوه ته نیو برجه که وه و هه روه ها رووخاوه ته حه وشه ی پشت برجه که. قه رار وایه که ده بی له م برجه چکوله وه و به یارمه تی ئه و گژ و گیا و خرکه به ردانه وه بچیته خواری بۆ نیو حه وشه که، هیواش دهر وازه ئاسنینه که که قفله که ی هه لگیرابوو بکاته وه و له ریگای ريره وه که وه به ره و تونیلی ژيرزه مينه که بکه ویته ری. سه دان سال له وه پيش ئه م تونیله مه ودای نیوان ئه م قه لایه و ئه و برجه ی سه ر ئه و ته پکه ی رووبه روو بووه که ده بی ریگایه کی نهینی بووبی، به لام ئیستا ئیتر بن که لک بوو و له دووسی جیگاش دا به هوی دارمانی به رد و نزاری قه دپالی ته پکه که گیرابوو و ته نیا قاچاچپیه کان بوون که له داوینی کئوه که دا ریگایه کیان هه لکه ندبوو که ده چوووه

سهرتونيله که و ههړئه وانیش بوون به تهنیا که له بوونی ئه وړیگایه ئاگادار بوون. که س شکی بو ئه وه نه ده چوو که جاری و ابوو بوچه ندین هه وتوو باری قاچاخچییه کان له وژیر زهمینه ی قه لاکه دا ده شار دراوه، له ولاشه وه ئه فسه رانی گومروک له خوړابی مال و حالی ئه و کینوشین و گوندنشینه روژه پشه شانه و به شمهینه تیانه یان ده پیشکنی. ئا له وړیگایه وه بوو که ده بوو میشه که رانه وه ک مار بخزیت و به ره و داوینی کیوه که هه ل زینت و دوايه به ره و جیگایه کی چؤل و هؤل بروت که مارتینی و قاچاخچییه ک چاوه پروانی ئه ویان ده کرد. کیشه ی گه و ره ئه وه بوو که کرده وه ی قفلی درگا که له گه شتی شه وان دا هه لیک بوو که هه موو شه ویک ریک نه ده که وت. دواي ئه وه هه موو شه وئ ئه وه له نه ده پرده خسا که کاتی هاتته خواری له په نجره که ئاوا تاریک بی ئه گه ر شه ویکي پروناک و مانگه شه و بی بی گومان یاسا له که ده بیینی و پروبه پرووی مه ترسیه کی گه و ره ده بیته وه. ئیستا که ده رفه تیکی ئاوا باشی بو هه لکه وتوو ده بی به باشی بیقوزیته وه. دانیش و ورده ورده خه ریکی خوار دنی نانه که بوو، ئه م پیخوره لانیکه م وه ک خوارد مه نییه کانی دیکه ی گرتووخانه که بیزی هه ل نه ده ستان، به لام بو ئه وه ی گور و تینیکی تی بی، ده بی که میک بخوات.

باشتر و ابوو که چاویک له سه ر یه کدانی و هه ول بدات که که میک خه وی لی بکه وئ، کار کردن به بر به نده که تا کاتژمیری ده مه ترسیدار بوو. دوايه ئیش و کاریکی تاقه ت پروکینی له پیش بوو.

دواي ئه وه ش پاپاش به ته ما بوو که ده ربازی بکات! پاپا ده ی توانی ئه و کاره بکات، به لام ئه و بوخوی ئه م پیاو ه تیه ی پی خوش نه بوو. پی خوش بوو جیا له و، هه ر که سیکي تر که هه بی یاریده ی هه لاتنی بدات، ده بی ئه م کاره به ده سته خوی یان یاریده ی دوستان و هاوړییانی خوی جی به جی بکری. ئه و یارمه تی قه شه کانی نه ده ویست.

هه وا چه نده گرم بوو! بی گومان هه و ره تریشقه ده سته پی ده کرد، که ش و هه وا چه نده خه فه و سامال و کپ بوو. به بی وازیه وه له سه ر دوشه که کاییه که ی گینگلیکی دا و ده سته راستی که پیچرابوو نایه ژوورسه ری خوی، دوايه دیسانه وه ده سته لابرده وه. ده سته وه ک ئاور دایسا و چلی ده دا! ده رد

و ئازارى ھەموو كۆنەبرىنەكانى زىندوو ببوونەوھە و دەستەملانى ئەوژان و ئىشەى برىنە تازەكەى ببوون، چىبوو كە ئەوانىش كەوتبونە جوولە، خو ئەوان ھىچ پىئوھندىيان بەوزامە نوپپەوھە نەبوو! تەنيا لەبەر ئەوكەش و ھەوا ناخۆش و توفانىيەوھە بوو. دەبوو ھەرچۆنىكەى كەمىك بەخوئ و پىشئەوھى كە دەستبەكارى بربەندكىشان بى كەمى بەسپتەوھە و پشووپەك بەدات.

ھەشت مەلەئاسن و ھەمووشىيان زۆر ئەستوور و قايم! چەند مەلەئاسنەكى دىكەى مابوو كە دەبوو ببردرئەوھە؟ بىگومان زۆر نەبوو، دەبى كات و ساتىكى زۆر بى كە خەرىكى برىنەوھە. كات و مەودايەكى كە كۆتاي ھەر نايت - بەلئ بىشك ھەر لەبەر ئەوھبوو كە بازۆلەكانى دەيشان - يەكجار زۆرىش دەيشان: ژانەكەى تا مۆخى ئىسكى دەپۆشت!، بەلام بربەند ليدان قەت نەيدەتوانى ئەوھندە كەلەكەى بىنئتە ژان، تۆ بلەى ژان و برك و چلدانى لاقەشەلەكەشى ھى بربەندكىشانەكە بىت؟ لەپرىكدا دەرپەرى، نا، نەخەوتبوو بەلكوو بەچاوى كراوھە خەوى دەدیت خەوى بربەندكىشان، ئىستاش ھەموو ئەو نەردانە دەبى ببردرئەوھە.

مەلەئاسنى پەنجەرەكە ھەروا قىت و قۆز و قايم لە سەر جىگای خۆيان بوون ولە دەمژمىرى برجە دوورەكەوھە زەنگى سەعاتى دە لیدرا. دەبوو دەستبەكاربى و لەدرزى درگاكوھە چاوى لە دەرى كەرد و دوای ئەوھى كە دىتى كەس چاوەدیری ناكات، يەكئ لەبربەندەكانى لەباخەلئ دەرهيتا.

نا، ھىچ كىشە و ناپەھەتییەكى نەبوو - ھىچ! لە گەپيانى خەيالئ خۆيدا بوو. ئىشى كەلەكەشى بە ھۆى سەرما و باپەرەوھە بوو، سىحەوتە لەگەل ئەوخوراكە خاوينە! و ئەو بۆن و بەرامە پىسەى گرتووخانە دەبى شتىكى ئاسايى بى، بەلام ئىش و ژانى ھەموو لەشى و چلدانى برىنەكانى بە ھۆى ئازارى دەروونى و رۆخى و بەشىكىشى بە ھۆى زۆردانىشتن و بىجوولەبى بوو. بەلئ بىگومان ھەردەبى وابى، ھۆى زۆردانىشتن بوو، بەداخەوھە كە لەو پىش نەكەوتبووھە بىرى بۆچارەسەر كەردنى!

دەبوو كەمى دانىشى و لئىگەرى تا ئەو ھەلچوون و داچوونەى ئازارى لەشى تۆزى برەوى جا دوایە دەستبەكار بى، بىگومان تا يەكدوو

خوله کی تر که می داده مرکا. دانیشتن به بی جووله کردن له هه موو شتیک خرابتره. کاتی که دانیشتن، که و ته ئامیزی ته مبه لی ئه و دانیشتنه بی جووله یه وه و روخساری له ترسانا رهش داگه را. نا ده بی راچه نی و ده ست به کار بی و ئه و مۆته یه له خوئی دوور کاته وه. هه ست کردن به و ئازاره یان گوئی پی نه دانی به سترابووه وه به وره و ویستی ئه و. نا ههستی پی ناکا و به وره یه کی به رزه وه راوی ده نی. دیسانه وه هه ستایه سه رپی و قورس و قایم و بوغور له گه ل خوئی که و ته قسه کردن: «من نه خووش نیم، کاتی ئه وه نییه که من ئیستا نه خووش بم. ده بی ئه و نه ردا نه بپر مه وه و به وهش هیچم لی نایه ت.»

ئه و جار دهستی کرد به بر به ند لیدان.

ده و چاره گیك - ده و نیو - چاره گیکی ماوه بو یازده - بری و دیسانه وه بری، به ده نگی بر به نده که که به سه ر ئاسنه که ی دا ده کیشاق ده تگوت که سیک بر به ند به سه ر می شک و له شیدا دینن. به شله بزه ییکه وه به خوئی گوت: «نازانم کامیان زووتر ده بر دینه وه. من یا میله ئاسن کان؟» ددانه کانی له چیره وه برد و خه ریکی بر به ند لیدان بوو.

یازده و نیو، گه رچی دهستی وشک ببوو و ماسیبوو و زور به زحمه ت ده یتوانی بر به نده کان تووند له دهستی دا راگری، دیسانه وه هه روا خه ریکی برینه وه ی بوو، نا، نه ی ده ویرا که پشوویه ک بدات. ئه گه ر تاقه جار ئه و شته ترسناکه ی ناو دهستی دا بنایه ت بی گومان غیره تی هه لگرته وه ی نه ده بوو که دیسانه وه دهستی پی بکاته وه. یاساوله که دهستی کرد به پیاسه کردن، قونداخی تفه نگی که ی به به ردی سه دررگا که دا خشا، می شه که رانه را وه ستا و چاویکی له ده ورو به ری خوئی کرد، دهستی به بر به نده که وه هه روا به حه واوه وشک بوو، بله ی پیان زانییته ؟

شتیکی خر له که لینی درگا که وه خرایه ژووری و که و ته سه ره رزی. بر به نده که ی دانا و دهستی له کار کیشاوه تا ئه و شته خره هه لگریته وه. قاقزیکی چکۆله ی لوول کراوه بوو.

مه‌ودایه‌کی دوور و دریز بوو که ده‌بوو بچیته خواره‌وه، شه‌پولانیکی رده‌ش و تاریک که به‌توندی به‌ده‌روپشتی‌دا ده‌گوزهران - چۆن ده‌یانلوورانده‌هاوار! - ئاه، به‌لی! ئه‌و دانه‌ویبوو تا قاقزه‌که‌هه‌لگریته‌وه. که‌می گیژ بوو و به‌رچاوی توزی تاریک بوو. زۆربه‌ی خه‌لکیش کاتی که دادنه‌ون سه‌ره‌گیژه‌ده‌گرن. هیچ جیگای نارحه‌تی نه‌بوو - هیچ. قاقزه‌که‌ی هه‌لگرت و برديه‌ ژیرپوشنایه‌که‌ و زۆر به‌وردی و به‌ئارامیه‌وه کردیه‌وه.

- هه‌رچونیکي که بۆت ده‌کرئ ئه‌مشه‌و وهره. سه‌به‌ینی سیسرک بۆ جیگایه‌کی دیکه‌ ده‌گوزریته‌وه. له‌بیرت نه‌چی ئه‌و تاقه‌ شانسی ئیمه‌یه. قاقزه‌که‌ی له‌به‌ین برد، هه‌روه‌کوو قاقزه‌که‌ی دیکه‌ی شرت و گوم کردبوو، دیسانه‌وه‌ بره‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و گیژ و ناهومید، به‌لام قورس و قایمتر ده‌ستی پی کرده‌وه. کات ژمیر یه‌کی نیوه‌شه‌وه. تا ئیستا سی‌سه‌عاتی کار کردبوو و شه‌ش‌میله‌ئاسن له‌هه‌شت‌میله‌ئاسن‌کانی بریپووه، دوودانه‌ی دیکه‌ی مابوو، سه‌رکه‌وته‌وه - ورده‌ورده‌ شه‌پولانی ئیش و ئازاری پر له‌ترس و خۆفی له‌وه‌پیشی وه‌بیر هاته‌وه، ئاخیرین جار له‌م ساله‌ نویه‌دا بوو. به‌وه‌بیر هیئانه‌وه‌ی ئه‌وپینج‌شه‌وه‌ له‌حه‌بیه‌تا له‌رزی، به‌لام ئه‌و جاره‌ ئاوا له‌پریکدا نه‌بوو. قه‌ت ئاوا کوت‌وپر ئه‌وکی نه‌گرتبوو.

بره‌نده‌که‌ی خسته‌ خوارئ و له‌داخا ده‌ستی به‌م‌لاولادا فری‌دا. بۆ هه‌وه‌لین‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی که بی‌دین و لاییک ببوو، له‌ناخی هیوا‌پراوی‌دا که‌وته‌ دۆعا‌کردن و پارانه‌وه، ده‌سته‌و داوینی هه‌موو شتیکی بوو- پرووبه‌هه‌موو شتیکی دۆعای کرد، هه‌موو شتیکی...

- ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌رئ! با سه‌به‌ینی نه‌خۆش که‌وم! سه‌به‌ینی هه‌موو ئازاریک به‌شان هه‌لده‌گرم - ته‌نیا ئه‌مشه‌و و هه‌ر ئه‌مشه‌و لیم‌گه‌رئ!

هه‌ردوو ده‌ستی به‌ئه‌م‌لاولای سه‌ریه‌وه‌نا و بۆ ساتی به‌بی‌جووله‌راوه‌ستا، دوا‌یه‌ بره‌نده‌که‌ی هه‌لگرت و جاریکی دیکه‌ گه‌راوه‌ سه‌رکاره‌که‌ی. یه‌کونیوی نیوه‌شه‌و بوو. هاته‌ سه‌روکاری هه‌شته‌مین میله‌ئاسن. کراسه‌که‌ی شیتال شیتال ببوو. لێوه‌کانی خویناوی بوون و تارمایه‌کی سوور به‌رچاوی

گرتبوو. ههروا بربهندي لینهدا و کاری دهکرد و دیسانهوه کاری دهکرد. ئارهق له ههنبیهیهوه دهتکایه خواری.

مونتانی دوای ئهوهی ههتاو له ئاسوگهوه سهری ههلدا خهوی لی کهوت. له بهر رهنج و ئازاری شهوی تهواو تیکچووبوو، قه درایهک به ئاسوودهگیهوه خهوی لی کهوت، به لام دوایه دیسانهوه خهودیتته کهی دهستی پین کردهوه.

له پیشدا خهوی ئالۆزی دهدی، له تهت بوونی وینهی کهسیک و ترس و خوف که هه موویان رپچکهیان بهستبوو به شوین یه کتردا، هه موویان سه رچاوه کهیان دهگه راپیهوه سه ر ئه وئیش و ئازار و هه ول دانه، هه ر ئه وسینه ره ترسناکه سه یر و سه مه ریه. خیرا خه یالاتیکی سه یر هه روژمیان بو هینا، ئه وخه یالاته ترسناکه دیرینه یه ی که له میژ سال بوو ئاشنای بوون. ته نانهت له وکاته یدا که خه ویشی ده دیت، زانیی هه میشه و له هه موو کاتیکدا ئه وه، که ئه وکی به رنادا، له پانتایه کی گه وره و به رفر او ان دا سه رگه ردان و ئاواره بوو، ده یویست قوژبنیکی ئارام بدۆزیتته وه تا له وئیدا ستار بگری، و بخه وی، سه یر بوو له هه موو جیگایه کدا خه لکی خوار و ژووریان ده کرد و تووژیژیان ده کرد، پیده که نین، ده یان گو راند، دؤعا و پارانه وه یان ده کرد. زهنگه کانیا ن ده زراند و که ره سه و شتی ئاسنینیا ن لیک ده کوتا، جاری وابوو مه ودایه کی که م کپ و بی ده نگ ده بوو و ده خه وت، جاریک له سه ر چیمه ن، جاریکی دیکه له سه ر کورسیله ی داری، دوایه له سه ر ته خته به ردیکی پان چاوه کانی ده قوچاند و به هه ردووده ستی دای ده پۆشی تا پیشی هروژمی تیشکی پین بگری و له بهر خویه وه ده یگوت: «ئیسئا ده خه وم.» له پریکدا خه لکی به هه لا و هه نگامه وه به ره ورپووی ده هاتن، بانگیا ن ده کرد و داوایان لی ده کرد: «ههسته! ههسته. زوکه، ئیمه پیوستیمان پیت هه یه!» جاریکی دیکه له ته لاریکی پرپر له هۆده و ژووری خو ش و رازاوه به بالنج و پشتی و کورسیله و کورسی نه رم و نیا ن دا رای ده بوراد. کات شه و بوو به خو ی گوت: «ئیتر ئالیزه جیگایه کی ئارام و بیده نگ ده دۆزمه وه بو خه وتن.» به لام کاتی که ژووریکی تاریکی دیته وه تا لئی بحسیتته وه، نه فه ریک به چرایه که وه هاته ژووری، شه وقی چرا که ی له چاوی دا و گوتی: «ههسته پیوستیا ن به تو هه یه،

ههستا سه‌رپښ، به لات‌تلات و لاتراسکه به‌ستن وهک بوونه‌وه‌ریکی که برینیکی کوشه‌نده‌ی تی‌کراپی بی مه‌به‌ست که‌وته ری، زانی که زه‌من وه‌ستاوه و چه‌ندین کات ژمیر به‌حال جووله‌یه‌ک ده‌کا، تیگه‌یشت که تا ئیستا تازه نیوه‌ی شه‌و تیپه‌ر بووه - شه‌ویکی گه‌وره و پرقیمه‌ت که ئاوا زوو تیپه‌ر بوو. دوو، سڼ، چوار، پینج، سه‌عاتی شه‌ش هه‌موو شار به‌خه‌به‌ر دین و ئیتر ئه‌وبیده‌نگیه نامینځ.

چووه ژووریکی دیکه و ویستی له‌پنخه‌فی ئه‌وی دا بخه‌وی، به‌لام نه‌فه‌ریک له‌سه‌ر بالنجه‌کان هه‌ستایه سه‌رپی و گوران‌دی: «ئه‌مه جڼ خه‌وی منه»، ئه‌ویش به‌دلئیکی که‌یلی خه‌مه‌وه چووه ئه‌ولاوه.

تیک‌تاک‌ی سه‌عات یه‌ک له‌دوای یه‌ک لی‌ده‌درا و ئه‌ویش هه‌روا سه‌رگه‌ردان و په‌ریشان ده‌خولاوه. له‌م ژووره بو ژووریکی‌تر، له‌م مال بو ئه‌وما، له‌سه‌رسه‌رایه‌ک بو سه‌رسه‌رایه‌کی دیکه، هه‌تاو ئارام خوی هه‌لده‌کیشا و هه‌نگاوه‌کانی خیراتر ده‌کرد. کات ژمیره‌کان پینج‌جار لی‌درا، شه‌و گوزه‌رابوو، به‌لام ئه‌و هیشتا ئارام نه‌ببوه‌وه، ئایش چه‌رنج و ئازاریک! رۆژیکی دیکه - رۆژیکی دیکه. له‌دالانئیکی دریژی ژیرزه‌مین‌ی دا بوو، پیره‌ویکی باریک و چکوله و بن‌میچیکی وادریژ و بی‌کو‌تایی که ئه‌وسه‌ری نادیار بوو و پیره‌وه‌که به‌چرا و مؤمیکی هه‌لکراوی زوره‌وه پووناک کرابوو و له‌بن‌میچه کون‌کونه‌کانییه‌وه، ده‌نگی گورانی و سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی و موسیقایه‌کی خۆش و بلاوین په‌رده‌ی گویی ده‌له‌رانده‌وه، بی‌گومان له‌سه‌ره‌وه له‌دونیا‌ی ئه‌وخه‌لکه‌ی سه‌ره‌وه که زیندوو بوون جیژن و شادی له‌ئارادا بوو، خۆزگه ده‌یتوانی له‌جیگایه‌ک‌دا خوی بشاریته‌وه و بخه‌وی، جیگایه‌کی زورچکوله ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر قه‌بری بی! هه‌روا که قسه‌ی ده‌کرد قه‌بریک ده‌می کرده‌وه و به‌سه‌روه که‌وته ناوی، قه‌بریکی زار داپچریو، که بونی مه‌رگ و پوواویی لیوه ده‌هات. قه‌یناکه لانیکه‌م ده‌یتوانی لی‌ره بخه‌وی! «ئه‌م قه‌بره هی منه». گلادیس بوو و گلادیس سه‌ری هه‌لیتا و له‌نیو کفنه پوواوه‌که‌دا لیتی پووانی. ئه‌وجار ئه‌و که‌وته سه‌رچۆک و ده‌سته‌کانی به‌ره‌ولای گلادیس کرده‌وه: «گلادیس! که‌می پۆحمم پی‌بکه و به‌زه‌بییت پیمدا بیته‌وه، لی‌گه‌ری با له‌م

که له بهره تهنګ و باریکه دا بخه وم. ئه شقینیت له گه ل ناکه م ده ستیشم ویت ناکه وئ، ته نانه ت قسه یه کیش ت له گه ل ناکه م، ته نیا ته نیا ئه وم لیتده وئ له ته نیش ت و هر که وم و برا زیم! ئاخ ئه وینی من، زور له میژه که نه خه و تووم! ناتوانم تاقه روژیکه دیکه خو م را گرم، تیشکی روونا کایی رو ح و ره وانم ده سوو تینی، غه لبه غه لب و هه را و هوریا می شکم ده کاته قه قنه س و ده ی هار روژینی. گلا دیس لیم گه ری با بیمه ئیره و بخه وم! «ویستی کفنه که ی بی تته سه ر ده م و چاوی، به لام گلا دیس زیقاندی و خو ی و هر سووران د: «ئهم کاره کفره بو تو، تو قه شه یه کی!»

دیسان سه ر گه ردان و سه ر لئ شیوا که و ته ری، هه رکه سه ری هه لینا له قه راخ زه ریا و له سه ر نزاریکه روخی زه ریا بوو. له وئ که تی ریژی خو ر وه ک بزمار داده چه قی و ئاوی زه ریا ش ئارام و له سه ره خو ده ی نالاند و خو ی ده لا وانده وه و شه پؤلانی راده ژه ند. مونتانی گوتی: «ئاخ!» زه ریا ده بی به به زه بی و سنگ فراوانتر بی، ئه ویش پیر و که له لا و ماندوو و شه که ته و ناتوانی بخه وئ.

له پریکدا ئارتور له ناخی زه ریا وه پاسا و گوران دی: «ئهم زه ریا به هی منه!»

- قوربان! قوربان!

مونتانی را چله کی و خه به ری بووه وه، پیشخزمه ته که ی به ئه نگوستی له درگا که ی ده دا. له پریکدا هه ستا سه ری پی و درگا که ی کرده وه، دیتی که مونتانی چه نده شیوا و په ری شان ه و ترسی تی زاوه: «قوربان نه خو شی؟»

هه ردوو ده ستی به نیو چاوانی خو ی دا هی تا: «نا، خه و تبووم، ترساندمت.»
- بمبووره پی م و ابوو به یانی زوو ده نگی ریگا رویش تنی تو م گو ی لی بووه پی م و ابوو...

- دره نکه؟

- سه عات نویه، قایمه قامیش هاتوو ه بو دیدارت، ده لی ئیشیکه زورگرینگی پیته، چوونکه وای زانیوه که جه ناب تان زوو له خه و هه لده ستن...
- له خوارییه؟ خیرا دیمه خواری.

جلوبه‌رگی له‌به‌ر کرد و چووه قاتی خواری.
قایمه‌قام گوتی: «بمبوره که هه‌روا سووک و ساده و دوور له‌پری و
ره‌سمی فه‌رمی هاتمه دیدارتان.»

- هیوادارم که هیچ پرووداوێک نه‌خولقابییت؟
- پرووداوێکی زۆرگرینگه. ریوارز خه‌ریک‌بوو له‌هه‌لاتنه‌که‌ی دا سه‌رکه‌وی.
- ده‌ی زۆر باشه، خو هینشتا نه‌یتوانییه‌وه هه‌لی، خو هیچ زیانیکی لی
نه‌که‌تووه‌ته‌وه، پرووداو‌که‌هه‌که‌ چۆناوچۆن بووه؟

- له‌حه‌ساری راست له‌په‌نای ده‌روازه ئاسنینه‌گه‌وره‌که‌دا دۆزیویانه‌ته‌وه،
کاتی گه‌شتیاره‌که‌ له‌سه‌عاتی سی‌ نیوه‌شه‌ویدا له‌حه‌ساری ده‌گه‌پری، لاقی
یه‌کی له‌ سه‌ربازه‌کان وه‌شتیک ده‌که‌وی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که چرایه‌ک دینن
ده‌بینن که ریوارز له‌چه‌قی پینگا‌که‌دا بی‌هۆش که‌وتووه. خیرا ئا‌ثیر ده‌کیشن و
من بانگ ده‌که‌ن. کاتی که چوومه ژووره‌که‌ی دیتم که میله‌ئاسن‌کانی
بر‌درا‌بوونه‌وه، ته‌نافیک که له‌ت‌وکوتی کراسیک پیکه‌وه گری درابوو و
به‌په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌سترا‌بووه‌وه و شو‌رکرا‌بووه خواری. خو‌ی به‌وی‌دا شو‌ر
کردۆته‌وه و چووته سه‌ردیواره‌که. ده‌روازه ئاسنینه‌که‌ی که به‌ره‌و تونیل و
دالانه‌ژیرزه‌مینیه‌که‌ ده‌کراوه هه‌لگیرابوو، وادیاره که یاسا‌وله‌کان
فریودرا‌بوون.

ئه‌ی له‌به‌رچی له‌سه‌ر ئه‌و پینگایه‌دا که‌وتبوو؟ ئایا له‌سه‌ر دیواره‌که
که‌وتبووه خواری و ئازاری پی‌گه‌یشتووه؟

- قوربان، له‌پیش‌دا منیش وام ده‌کوت، به‌لام دوکتوری گرتووخانه‌که هیچ
نیشانه‌یه‌کی له‌که‌وتنه‌خواره‌وه له‌سه‌ر له‌شی به‌دی نه‌کرد. ئه‌وسه‌ربازه‌ی که
دوینی یاسا‌ول و قه‌ره‌ول بووه ده‌یگوت: «دو‌ی‌شه‌و که شیوم بۆ ریوارز برد
دیاریبوو که زۆر نه‌خۆش بوو و هیچی نه‌خوارد، به‌لام ئه‌م قسه‌یه بی‌بایه‌خه
و هیچ پ‌یی به‌قا نییه، پیاویکی نه‌خۆش ناتوانی ئه‌ونه‌ردانه ببریته‌وه و بچیته
سه‌ربان، ئه‌قل بۆی ناچی که وابوو‌ی.

- خو‌ی هیچی نه‌گوت؟

- قوربان بی‌هۆشه.

- ئىستاش ھەر بى ھۆشە؟

- تەنيا جارجارىھەك ۋە ھۆش دىتەوۋە ۋە نالەئاللىك دەكا ۋە دىسانەوۋە ۋەك خۆى لى دىتەوۋە.

- زۆرسەيرە! دوكتور چى دەلى؟

- نازانى چى بلى. ھىچ نىشانەيەك لەجەلغە ۋە سەكتەى دل نابىندرى كە بلەى ھىنئەوۋەيە، بەلام ھەر دەردىكى بىت تازە لى پوداۋە. راست لەوكتەىدا كە ويستوۋيەتى ھەلىت من بۆخۆم لە سەر ئەو بپروايەم كە دەستىك ۋە وزەبىيەكى خولقېنەر ۋە بەخشىنەر خستوۋيەتە خوارەوۋە.

مونتالى كەمى پروى تىكنا ۋە پرسى: «دەتانهوى چى لى بكن؟»

- ھىچ نىيە چەند پوژىكى دىكە خۆم جى بەجى دەكەم، ئىتر تەمى بووم. ئەو ھەش ئاكامى لى كىرنەوۋەى زنجىرەكانە - ھەرچەند كە ئەوۋە ويست ۋە بىروپراى جەنابتان بوو.

مونتالى قسەكەى ئەوى بپرى: «ھىوادارم تا ئەو كاتەى كە نەخۆشە زەنجىرەكانى لى نەبەستەوۋە. پىاۋىكى كە ئاۋاى لى ھاتى - بەقەۋلى تۆ - زۆر چەتوۋنە كە بتوانى ھەلى.»

قايمەقام ھەروا كە دەپۆيشتە دەرەوۋە، بەخۆى گوت: «زۆر بەتوندى چاۋەدىرى لى دەكەم كە نەتوانى ھەلى. بەپىز مونتاللىش ھەر كارىكى كە پىيخۆشە دەتوانى بىكات بەودلە ناسك ۋە ھەستىارەيەوۋە كە من ھىچ بايەخىكى پى نادەم. پىوارز ئىستا توند بەزنجىر بەستراۋەتەوۋە. چەنەخۆش بى ۋە چساخ بى ھەروا دەمىنئىتەوۋە.»

- ئاخەر چۆن بوو كە واى لى ھات؟ لەو كۆتايە ناسك ۋە ھەستىارەدا كە ھەموو شتىك ئامادە بوو ئەو بى ھۆش بوو، راست ئەو كاتەشى كە لەپەناى دەروازەكە بوو! زۆرتر ۋەك گالته ۋە پىكەنن ۋە يارىيەكى ترسناك دەچى.

مارتىنى ۋەلامى داۋە: «چاۋ لى كەن، تەنيا شتىكى كە بەبىر ۋە مېشكى مندا دى ئەوۋەيە كە دەبى ئەو ھىرشە ئازارانەى دەروۋنى، پاپەنىبى ۋە پوۋيان تىي كىردى ۋە بى گومان تا ئەو جىگايەى كە تۋانىۋيەتى بەربەرەكانى لەگەل

مارتینی له پریکدا پرسى: «پیتوانییه دواى ئه وهى که چاک بووه وه بشى که پاسه وان و یاساوله کان فریودهین و کاریکی بو بکهین؟
- فریودانى یاساوله کان؟ مه به ستت چییه؟

- به لئى، وام به زهین گه یشت که ئه گهر له کاتى رابردنى گروپ و دهسته که دا له پوژى Courpus Domini ۱ له نزیق قه لاکه وه بیمه سه رپیگای قایمه قام و ته قه لى لى بکه م. ههر له و کاته ش دایه هه موو یاساوله کان بو گرتنى من هیرش دینن. ئه و جار له و شیواو یه دا چه ند نه فه ریکتان بتوانى ریوارز رزگار بکات. هه لبه ته ئه مه ناتوانى وه کوو گه لاله یه کی له وه پیش دارپژراو لئى بروانى، ته نیا شتیک بوو که به زهینم گه یشت.

مارکون به پوخساریکی بیرمه ندانه وه وه لامى داوه: «من به گومانم له وهى که بکرى ئه م پیشنیاره له کاتى خوئى دا و به ریکو و پیکی گه لاله و جی به جی بکرى. بى گومان بوئه وهى که بتوانى ئاکامیکی باش و ئه رینی لى بکه و یته وه ده بى به باشى هه لسه نگیندرى، به لام... قسه که ی خوئى برى و له مارتینی پووانى: «یانى ئه گهر جیبه جی بوایه ت - ئه م کاره ت ده کرد؟»

مارتینی له کاتى ئاساییدا پایویکی خو پاریز بوو، به لام ئیستا کات و ساتیکی ئاسایى نییه ریک چاوى برییه نیوچاوانى قاچاخچییه که و دووپاتى کرده وه: «ئه م کاره م ده کرد؟ چاویک له ئه و بکه.»

پنویست به لیکدانه وه یه کی زورتر نه بوو. به گوتنى ئه و قسه یه هه موو شتیکى پوون کرده وه. مارکون گه راوه و له وه برى ژووره که ی پووانى. له مه وه دای قسه کردنى ئه و دووانه تا ئیستا جما وه ک مقه با دانیشتبوو. له پوخساریدا هه یچ ترسیک و ته نانه ت هه یچ خه میکیشت لى به دى نه ده کرد. ته نیا و ته نیا سیبه رى مه رگ بوو به سه ریه وه ده گه را. قاچاخچییه که هه رکه چاوى لى کرد، فرمیسک پیاله ی چاوه کانى پرکرد. هه روا که درگای هه یوانه که ی ده کرده وه و چاوى له ده رى ده کرد، گوتى: «میکل زووکه هیشتا هه ردووکتان کاره که تان ته واو نه کرده وه؟ زوو که ن زورمان کار ماوه!»

۱- جیژنى له شى (پاکى) مه سیح و یه کی له گه وره ترین و خو شترین جیژنه کانى کلیسای کاتولیکه.

میکل ههستاو جینوش به شوینییه وه. له هه یوانه که وه هاتنه نیو ژووره که و
میکل گوئی: «ئیسنا ئیتر ئامادهم. ته نیا دهمهه وئ له سینئورا بیرسم که...»
به ره ولای جما دهرویشته که مارتینی قولی گرت: «لئی گه پئی باشتروایه که
به ته نیابئ.»

مارکون دریژهی دا: «لئی گه پئی با ته نیابئ! ئاوا هیچ قازانجیکی
پئی ناگه یینئین. خودا له وسه ره ئاگاداره که بۆ هه موومان خه میکی گورچوو بپه،
به لام بۆ ئه و زورناخو شتره. به سته زمانه!»

میشه که رانه یه کچه فته ی عه له ن ته واو له سه ر گاز ره ی پشت له به ی خه و
 و بی هوشی دابوو. هیرشی ئازاری ئه مجاره ی عه جایه ب توند و به ژان بوو.
 قایمه قامیش له ترسانا وه ک شاغیبه کی لی هاتبوو هه لئس و که وتیکی
 ناجوامیرانه ی له گه ل ده کرد و نه ته نیا ده ست و پیی به زنجیر به ستیوه وه،
 به لکوو وه ک که ری دیز پیی چه قاند تا به ته نافی چه رمی زور توند به دوشه که
 کایه که وه ی بیه ستنه وه. واتوند به سترابوه وه مه گه ر به پچر پچر بوونی له شی،
 ئه ینا نه یده توانی توسقالیک بجوولیت. میشه که رانه شه ش پوژی ره به ق به دم
 ئازاری ده رو نییی و ئه شکه نه جی ته نافه کانه وه به پوچ نالاندی و مه ر دانه
 خو ی را گرت.

به لام ئاخ ره که ی وره و توانایی تیکشکا و به هاوار و ناله و پارانه وه
 داوای له دوکتوری گرتوو خانه که کرد که میکی تریاک بداتی، دوکتور رازی
 بوو که بیداتی، به لام قایمه قام که ئه و داوایه ی بیست نه یه یششت و «ئه و جو ره
 کاره قورانیه ی» قه ده غه کرد: چووزانی که ئه و تریاکه ی بوچی ده وی؟
 واو یده چی که له وچه ندر پوژده دا له سه ر فیل و ته له که بووه و ده یه وه ی
 یاساوله کان ده رمان داو بکات یان له فکری هه ر کاریکی پیسی له و جو ره دا بی.
 پیوارز بو هه ر کاریک که تو بله ی زور فیلبازه و ئاماده یه.»

دوکتوره که نه ی توانی بزهی سه ر لیوی بشاریته وه، وه لامی داوه: به و تریاکه
 که مه ی که من ده ی ده می قه ت ناتوانی پاسه وانه که ده رمان داوکات، به لام
 سه باره ت به فیل و ته له که که ی - جیگای مه ترسی نییه، چونکه له مردنه وه
 زور نزیکه.»

هەرچی بێ پیمخۆش نییه که تریاکی پێ بدری، هیچ کەس بۆی نییه و ناتوانی بەنەرمی و دڵۆقانییهوه لهگه‌ڵی هه‌لس‌وکه‌وت کات، دەبی ئه‌وشیوهیه ره‌چاوکات که بۆم داناوه. ئه‌و توند و تیژیانه بۆ ئه‌و ته‌واو پرهبه‌پێستیته‌ی . با بیته ئه‌زموونیک تا جاریکی دیکه فیرنه‌بی ده‌ست به‌ری بۆ میله‌ئاسنه‌کانی په‌نجه‌رکه‌.

دوکتۆر بویرانه گوتی: «به‌لام یاسا ئه‌شکه‌نجه ره‌دده‌کاته‌وه، ئه‌م ئیش و کارانه له‌سنوور و حدودی یاسادا نییه.»

قایمه‌قام به‌توورهبی و ر‌قه‌ستایه‌وه گوتی: «پیم‌وايه یاسا شتیکی سه‌بارهت به‌ تریاک نه‌وتوه.

- به‌لێ سه‌ره‌هنگ ئه‌و له ژیر ئه‌رک و به‌رپرسیاره‌تی تۆدایه، تۆ ده‌توانی که ر‌یگا و شوینی بۆ بکیشی؟، به‌لام لانیکه‌م هیوادارم که ئیزنی ئه‌وه بده‌ی که په‌ت و به‌نده‌چه‌رمیه‌کانی لێ بکه‌ینه‌وه. ئه‌وانه شتیکی زیادین که له سه‌ر ر‌ۆژه‌ره‌شی و به‌دبه‌ختی ئه‌و قورسای ده‌که‌ن. ئیستا خۆ ئه‌و ناتوانی ببزوی، چ‌بگا به‌وه‌ی که هه‌لێ، ئه‌گه‌ر ئازادیشی بکه‌ی ناتوانی خۆی به‌سه‌ر پێوه راگری.

- ئاغای به‌ریز به‌رای من، دوکتۆریش وه‌ک خه‌لکی ئاسایی هه‌له‌ ده‌کات. ئیستاش به‌ر‌ۆحیکی ئاسووده‌وه ئه‌وم به‌ستۆته‌وه و ده‌بی هه‌ر ئاواش بمینیته‌وه.

- ده‌لانیکه‌م ئه‌وپه‌ت و گوریسانه‌ی که‌می شلکه‌وه. ئاوا توندبه‌ستنی به‌ندییه‌کی زه‌لیل کاریکی شاغی‌گه‌ریه.

- چۆن به‌ستراونه‌ته‌وه هه‌روا ده‌مینه‌وه ئاغایان زۆرسوپاسیشت ده‌که‌م که سه‌بارهت به‌ شاغی بوون و ناجوامیری ئه‌و شته قۆرانه له‌گه‌ل مندا نه‌دوویی، من هیچ کاریکی بێمه‌به‌ست و بێهۆ ناکه‌م.

به‌و شیوه‌یه شه‌وی چه‌وته‌م به‌ئازار و دوور له هه‌رئاساییشیک گوزه‌را، و ئه‌وسه‌ربازه‌ی که له‌به‌ردرگای ژووره تاکه‌که‌سیه‌که‌ی دا قه‌ره‌ول بوو له‌به‌ر ناله‌ و هاواری جه‌رگ‌بری ئه‌و به‌دریژیی شه‌و له‌رزی و خاچی له سه‌ر سینگی کیشا. میشه‌که‌رانه هه‌روا خۆراگر بوو. ناله‌نالی میشه‌که‌رانه ئاخه‌رکه‌ی سه‌ربازه‌که‌ی وا

لی کرد تا له ئه رکی خۆیدا که می کوتا بی و دلسۆزی بی بکات. یاساوله که کات ژمیر شهشی بهیانی، پیش ئه وهی دهوامه که ی تهواو بی هیواش درگا که ی کرده وه و سووکیک چوه ژووری. ئه و دهیزانی که کاریکی نابه جی دهکات، به لام نهیتوانی خوی رازی بکات به وهی پیش ئه وهی که پۆسته که ی تهواو بی نه چی و به تاقه وشه یه کیش بی دل خۆشی نه داته وه.

میشه که رانه ی دیت که به چاوی قووچاو و به ده می کراوه وه به بی جووله پاکشاوه. ساتی به بیده نگی راوه ستا، دوایه دانه وی و پرسی: «ئاغا، چۆنت یارییده بدهم تا که می له و نازاره ت که م بیته وه؟ ته نیا خوله کیکم ماوه.»
 میشه که رانه چاوه کانی کرده وه و به ده م ئاه و ناله وه گوتی: «لیم گه ری!»
 برۆ و لیم گه ری!»

میشه که رانه ئه وهنده ماندوو بوو، پیش ئه وهی سه ربازه که بگه ریته وه سه ر پۆسته که ی خوی خوی لی که وتبوو.

قایمه قام دوا ی ده پرۆزی دیکه دیسانه وه چوه وه بو کۆشک، به لام زانی که کار دینال چوه سه ر له نه خۆشیک هه لینی له پیودوتاو Pieve Dottavo وادیار بوو هه تا پاش نیوه رۆ ناگه ریته وه بۆمالی. هه ر ئه و شه وه پیش ئه وهی که ده ست بکات به شیوخواردن، خزمه ت کاره که ی هاته ژووری و رای گه یاند: «قوربان نه فه ریک هاتوه و ده یه وهی قسه تان له گه ل بکات.»

قایمه قام دوا ی ئه وهی که به په له چاویکی له ئاوینه که کرد تا دلنیابی که یونی فورمه که ی ریک و پیکه، به قه یافه ییکه وه به ره و ژووری پیش وازی کردنی میوان که وته ری.

مونتانی له ژووری پیش وازی کردنی میوان دانیشتبوو، ئارام دهستی دها به سه ر ده سکی کورسیه که دا، هیلکی په ریشانی له ته ویلی دا به دیار ده که وت. له په نجه ره که وه له ده ری ده روانی.

مونتانی قسه ماقووله کانی قایمه قامی به شیوه یه کی سووک و بی حورمه تانه و به توره ییه وه وه لام داوه، وه کئ وهی له گه ل گوندیه ک ئاخافتن بکات و گوتی: «وام بیست که ئه مپۆکه هاتبووی من ببینی. ده بی هه ر له سه ر ئه وباسه بی که من پیمخۆش بوو له گه لت بدویم.»

- قوربان باسه که له سەر ریوارز بوو.

- شکم بۆی چوو بوو، له م چهند رۆژهی داوی دا بیرم لی کردوو ته وه، به لām پیش ئه وهی که له سەر ئه و باسه بدوین، دهمه وهی بزانه که ئایا شتیکی تازهی وا ههیه که پیم رابگه یینی.»

قایمه قام به شیوهیه کی داهیزراوانه سمیلی خوی کیشا: «راستی هه کیه ئه وهیه که من بوین هاتبووم بۆ لات تا بزانه ئیوه بابه تیک یان باسیکت ههیه که پیمی بلئی. ئه گهر ئیستاش دژی ئه و گه لاله ی منی که دهمویست جی به جتی که م، زورخوشحال ده بم که گوی بیستی رینوینییه کانت بم، چونکه به راستی ئیتر نازانه که چی بکه م.»

- بۆ کیشه یه کی تازه هاتوو ته ئاراوه؟

ته نیا ئه وهی که پینج شه ممه ی داهاتوو سینی ژوئینه Courpus Domini و ده بی پیش ئه وهی ئه و رۆژه بیت ئه م کیشه یه جی به جی بکری و کوتایی پی بی. وایه پینج شه ممه Courpus Domini یه، به لām بۆچی به ر له هانتی ئه و رۆژهدا ده بی کوتایی پی بی؟

- قوربان ئه گهر به پوالت وادیاره که دژایه تیت له گه ل ده که م به دل داوی لی بوردنت لی ده که م، به لām ئه گهر تا ئه و رۆژه کیشه ی ریوارز کوتایی پی نه ییت، ناتوانم به رپرسیاره تی ئاسایش و هیوربوونی شار بگرمه ئه ستو. هه روه کوو بۆخوتان ئاگادارن له و رۆژهدا، هه موو مروقه توورپه و توسن و شه رپاژوکانی ناوچه کویتانییه کان لی ره کو دهنه وه و زور له وه ده ترسم که ده روازه کانی قه لاکه بشکینن و ریوارز به نه ده ره وه. هه لبه ته سه رکه و تونابن، من به ته واوه تی ئاگاداری لی ده که م، ته نانه ت ئه گهر بکری به بارووت و گولله و فیشه ک خاشه بریان ده که م، به لām ره نگه له و رۆژهدا له گه ل رووداویکی هاوشیوهی ئه و رۆژه رووبه روو ببینه وه. لی ره، له رۆمانیادا مروفت گه لیکی زور تونده ته بیعه ت و شه رپان خیوی تیدایه و ئه گهر ئه و رۆژه بیت که خه نجه ره کانیا ن له کالان درکیشن...

- به رای من به چاوه دیرییه کی باشتر ده توانین پیشی کیرد و خه نجه ر بگرین. من هه میشه له سەر ئه و رایه سووربووم که ئه گهر به شیوهیه کی ژیر

و بیرمه‌ندانه له‌گه‌ل خه‌لکی ئەم ناوچه‌یه هه‌لس‌و‌که‌وت بکری، زۆر ئاسان ده‌کری ئیش و کاره‌کان ره‌وتی ئاسایی خۆیان تی‌په‌رینن. هه‌لبه‌ته ئەگه‌ر زه‌مانیک له‌گه‌ل رۆمانیا‌ییته‌ک به‌تووندی و هه‌ره‌شه و گوره‌شه هه‌لس‌و‌که‌وت بکه‌ی، بی‌گومان لی‌ت‌راست ده‌بیته‌وه و ده‌بیته به‌ره‌ه‌لست‌کارت. جیا له‌وه، ئایا به‌لگه‌یه‌کت پێیه بۆ ئەوه‌ی که گه‌لاله‌یه‌کی نویی هه‌لاتن له‌ئارادایه؟

– من هه‌مه‌مه‌رۆکه و هه‌مدوینه‌که له‌سیخوره‌کانی خۆمانم بیستوه که ده‌نگویه‌کی وا له‌ته‌واوی ئەم ناوچه‌یه‌دا بلاو بووته‌وه، که گویا خه‌لکی ئاماده‌ی راپه‌رین و ئاژاو‌یه‌کی گشتین، به‌لام زانیارییه‌کی وامان له‌سه‌ر ورده‌کاریه‌کانی نییه. ئەگه‌ر زانیارییه‌کی زیاترمان هه‌بایه‌ت، ئاساتر ده‌مانتوانی به‌ره‌ره‌کانی له‌گه‌ل بکه‌ین. من بۆخۆم پاش ئەوترسه‌ی که ئەو رۆژه داوینی گرتین وام‌پێ‌باشه ده‌س‌پێش خه‌رییه‌ک بکه‌ین. هه‌ر بۆیه له‌رێوییه‌کی فیلبازی وه‌ک رپوارز ناتوانین به‌باشی و به‌جۆره‌ی پێویست چاوه‌دێری بکه‌ین.

- تازه‌ترین زانیاری سه‌باره‌ت به‌ رپوارز که بیستومه ئەوه‌یه که به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه نه‌ده‌توانی بجوولیت و نه‌ده‌توانی قسه‌ بکات. یانی که‌سیکی که ئاوابی به‌ره‌وچاک بوونه‌وه هه‌نگاو ده‌نی؟

– قوربان وادیاره که حالی به‌ره‌وباشی ده‌روات و ده‌بی ئیستا زۆر باشتربێ. بی‌گومان له‌وه‌پێش زۆربه‌توندی نه‌خۆش بوو - مه‌گین ئەوه‌ی که له‌وماوه‌یه‌دا درۆی کردبی و فی‌ل و ته‌له‌که‌ بیته.

- ئایا بۆ ئەو به‌شک بوونه‌وه هۆ و به‌لگه‌یه‌کیشت هه‌یه؟

– راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که دوکتۆر له‌سه‌ر ئەو برۆایه‌یه که به‌راستی نه‌خۆش بووه و ئەم نه‌خۆشیه‌کو توپه‌ر شتیکی زۆر سه‌یره، به‌لام ئیدی وانه‌ماوه و ورده‌وه‌رده‌ خه‌ریکه باشت‌ره‌بی و زینتر و سه‌ر‌ب‌زۆتر له‌جاران.

- چی دیکه‌شی کردوه؟

قایمه‌قام که به‌ند و تهناف و به‌ستنه‌کانی ده‌هاته‌وه یاد به‌شله‌بزه‌یه‌که‌وه وه‌لامی داوه: «به‌خۆشیه‌وه ده‌بی بلیم که ئیتر ناتوانی کاریکی خراپ و به‌رچاو بکات، به‌لام ره‌فتار و هه‌لس‌و‌که‌وتی زۆر نابار و خراپه. دوینی به‌یانی که چومه ژوره‌که‌یه‌وه تا پرسیارگه‌لیکی لی‌بکه‌م، - هیشتا ته‌واو باش نه‌بۆته‌وه که خۆی

به‌سه‌ر پیوه بگری و بۆ لی پرسینه‌وه بیت بۆلای من - راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که گوتم باشتر وایه تا ته‌واو سه‌رپی نه‌که‌وتوته‌وه، خۆم نه‌خه‌مه ئه‌وترس و دل‌ه‌راوکینه که خه‌لک و جه‌ماوه‌ر به‌و شیوه‌یه بیبینن، ئه‌و جووره‌ه‌قایه‌ته سه‌یر و درۆیانه زۆر زوو له‌نیو خه‌لکیدا بلاو ده‌بیته‌وه.»

- یانی بۆ لی پرسینه‌وه چووی بوئه‌وئ؟

- به‌لێ قوربان، پیم‌وابوو باشتر ئاماده بووه بۆ بیستنی قسه‌ی حیسابی و باوه‌رپینکراو.

مونتالی وه‌که‌ئوه‌ی بوونه‌وه‌ریکی نویی، نفره‌تاوی هه‌لسه‌نگینیت به‌ئه‌نقه‌ست سه‌رتاپاژوور لێی پووانی. هه‌رچه‌ند به‌خۆشییه‌وه قایمه‌قام خه‌ریکی به‌ندی شمشیره‌که‌ی بوو و گوشه‌نیگاکه‌ی نه‌دیت، هی‌واش و به‌ئارامیه‌وه ده‌ریژه‌ی پێدا: «سه‌باره‌ت به‌ ئه‌و هیچ ئه‌شکه‌نجه و شه‌راژوویه‌کی تایه‌تیم نه‌نواندوه، به‌لام ناچاربووم که که‌میک توند و سه‌ختی بگرم - به‌تایه‌تیش که ئیره‌گرتووخانه‌یه‌کی له‌شکریه‌یه. هه‌روه‌ها پیم‌وابوو که ئه‌گه‌ر که‌می نه‌رم و نییانی له‌گه‌ل بکری، به‌شکم ره‌نگدانه‌وه‌یه‌کی باشی هه‌بێ، هه‌ر بۆیه ئه‌مرم کرد، ئه‌گه‌ر بۆخوی بیه‌ه‌وئ و ره‌فتاریکی ژیر و ئاقلانه‌ی هه‌بێ. ئه‌وه یاسای توند و تیژی زۆر که‌م ده‌بیته‌وه، جا قوربان ئیوه پیتان‌وايه چ وه‌لامیکی پێ‌دامه‌وه؟

هه‌روا که پاکش‌ابوو وه‌ک گورگیکی نیو رکه، بریک لیم وردبووه‌وه و دوایه زۆر به‌ئارامی و له سه‌ره‌خۆیه‌وه گوتی: «سه‌ره‌نگ من ناتوانم هه‌ستم و بت‌خنکینم، به‌لام ددانه‌کانم زۆرتیژن، باشتر وایه که که‌میک گه‌ردنت له‌ده‌م دوور راگری.» راست وه‌ک پشیله‌یه‌کی شاخی وایه که مالی نابێ.

مونتالی به‌هی‌واشییه‌که‌وه گوتی: «ئه‌گه‌ر وای پێ‌گوتیبتی شتیکی سه‌یر نییه، به‌لام من هاتووم پرسیاریکت لێ‌بکه‌م. تو شه‌ره‌فت تو له سه‌ر ئه‌و بر وایه‌ی که بوونی ریوارز له‌وگرتووخانه‌یه‌دا هۆی شه‌له‌ژان و ئاژاوه‌ی ئه‌م ناوچه‌یه‌یه و جیگای مه‌ترسییه؟

- قوربان پر به‌دل دانیام و پام‌وايه.

– به‌پرای تو بۆئوه‌وی که هه‌لا و هه‌نگامه‌یه‌ک سازنه‌بی و مه‌ترسی خوین‌پژان نه‌یه‌ته ئاراوه، سه‌داسه‌د پیویسته که تانی هاتنی رۆژی Courpus Domini ده‌بی کاریک بکری که له‌شه‌ر و به‌لای ریوارز خومان ئاسوده که‌ین؟

– من ته‌نیا ده‌توانم دووپاتی که‌مه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌رۆژی پینج‌شه‌مه‌دا لی‌ره‌بی پیم‌وانییه که ئه‌و جیژنه به‌بی شه‌ر و ئاژاوه کوتایی پی‌بی، شایه‌دیش تیک‌هه‌ل‌پرشانیکی زۆرخراپیشی لی بقه‌ومی.

یانی تو پیت‌وايه که ئه‌گه‌ر ئه‌و لی‌ره نه‌بی کیشه‌یه‌کی مه‌ترسیداری ئاوا ناقه‌ومی؟

– ئه‌گه‌ر وابکه‌ین، یان ئاژاوه‌یه‌کی گه‌وره نایه‌ته رۆژه‌قه‌وه یان لانیکه‌م هه‌را و هوریا‌یه‌کی چکۆله و به‌رده‌فکه‌یه‌کی که‌م ده‌بی. ئه‌گه‌ر به‌ریزتان ریگه‌چاره‌یه‌ک بۆنه‌قه‌ومانی ئه‌و ئاژاوه‌یه بدۆزنه‌وه، من هی‌وربوون و ئاسایشی شار ده‌گرمه ئه‌ستۆ. خودا له‌وسه‌ره ئاگاداره که دل‌ه‌خورپی‌مه و چاوه‌روانی پروداوی زۆرمه‌ترسیدار ده‌که‌م. من پیم‌وايه که لاله‌ی ده‌ربازبوونیکی نوێ له‌ئارادایه، پینج‌شه‌مه‌ش ئه‌وژرۆژه‌یه که ده‌بی چاوه‌روانی بین و ئه‌گه‌ر به‌یانی ئه‌و رۆژه بزانی که ریوارز له‌گرتوو‌خانه‌که‌دا نییه، که لاله و فروفیله‌که‌یان ده‌بیته بلقی سه‌رئاو، ئیتر هیچ به‌هانه و هۆیه‌کیان نابێ بۆ ده‌ست‌پێ کردنی شه‌ر و ئاژاوه، به‌لام ئه‌گه‌ر قه‌رار وابێ که پاشه‌کشییان پی‌بکه‌ین و ئه‌وانیش له‌نیو ئاپۆره‌ی جه‌ماوه‌ردا خه‌نجه‌ره‌کانیان له‌کالان ده‌رئه‌کیشن، ئیدی ره‌نگه تا ئیوارێ هه‌موو جیگایه‌ک له‌نیو گروکلپه‌ی ئاگردا بسووتی.

– ئه‌ی بۆچی ناینی‌رن بۆ راونا؟

– قوربان، خودا ده‌زانی که زۆرم پی‌خۆش ده‌بی، به‌لام چۆن ده‌توانم ئاگاداری لی‌بکه‌م که خه‌لکی ده‌ربازی نه‌که‌ن؟ من به‌قه‌ده‌ر پیویست سه‌ربازم نییه که له به‌رانبه‌ر هی‌رشییکی چه‌ک‌دارانه‌دا به‌ربه‌ره‌کانی بکات. هه‌موو خه‌لکی گوندنشین و داوینی چیاکان یان کارد و خه‌نجه‌ره یان تفه‌نگی سه‌رپر، یان شتیکی ئه‌له‌وچه‌شنه‌یان هه‌یه.

- یانی هیشتا سووری له سهر پیکهیتانی دادگاییهکی لهشکری و پینداگری له سهر ئهوهی که ئیزن له من بخوازی؟

- قوربان ببووره، من تهنیا داواکارییهکم له ئیوه هیه - یاریدهم بده تا سه رهه لدان و خوین پرشتنیک نه خولقی. من تهواو ئه وه م قه بووله که دادگا لهشکریه کان، وهک دادگای سه رههنگ فهدی، زورجار بی ئه وهی پیویست بی توندناژو بوون و بهجیگی ئه وهی خه لکی بخه نه ژیر پکیفی خویان، بوونه ته هوی راسانی جه ماوهر، به لام به رای من پیکهیتانی دادگاییهکی لهشکری ئا له م هه لومه رجه دا کاریکی ئاقلانه و زورپیویسته که ده بیته هوی له مپه ریک و به ره سستیک دژ به وناژاوه و راپه رینه ترسناکه و بیته هوی ئه وهی که له لایه ن پایای به ریزه وه یاسای داخرانی دادگا لهشکریه کان هه لپسیردریت.

قایمه قام به لووت به رزییه که وه به ده ره پهراندنی سنگه وه قسه کانی خوی ته واو کرد و چاوه پروانی وه لامی کاردینال بوو، وه لامدانه وه که ی زوری خایاند، کاتیکیش که وه لامی داوه به شیوه یه کی زور سه یر و چاوه پروان نه کراو بوو: «سه رههنگ فیراری ئایا باوه رت به خودا هیه؟»

سه رههنگ به شیوه یه کی سه رسوورهینه ره وه گوتی: «قوربان!»
مونتانی هه روا که هه لده ستایه سه ره پی به چاویکی بیرمه ندانه وه له سه ره وه لینی ده پروانی دووپاتی کرده وه: «ئایا باوه رت به خودا هیه؟»
سه رههنگیش هه ستا سه ره پی: «قوربان، من خاچه ره سستیکی راسته قینه م و هه میشه به سنگ فراوانییه وه گوناچه کانی من به خشراره.»

مونتانی خاچه که ی سه رسنگی ئه وی هه لینا: «ده ئه گه روایه به وخاچه سویندبخو، - که له به رخاتری ئیوه مرد - سویند بخو دروت له گه ل نه کردوم و ئه وهی گوتووته راست بووه.» سه رههنگ ره ق راوه ستا، به سه رسوورمانیکه وه لینی پروانی. ئه و، نه یده توانی ته واو له وه دلنیابی که کامه یان شیتن، ئه و یان کاردینال.

مونتانی دریزه ی به قسه کانی دا: «تو داوام لی ده که ی که رازی بم به مردنی پیاویک، ئه گه ر ناترسی و ده ویری ئه وخاچه ماچ بکه و پیم بلی که باوه رت به وه هیه که بیجگه له وکاره ی که گوت هیچ ریگیه کی دیکه نییه بوئه وهی

پیشی ئه و خوین پشتنه بگیردری و له بیریشته نه چی ئه گهر درۆم له گه ل بکه ی،
رۆحی ههرمانی خۆت ده خه یته گیزاوی مه ترسیه وه.»
قایمه قام که می راما و دوایه دانه وی و خاچه که ی نایه سه رلیوی و گوتی:
«ئیمانم پیی هه یه.»

مونتانی ئارام رۆوی وه رگیرا: «سبه ینی وه لامی ئه سیحیت ده ده مه وه،
به لام له پیش دا ده بی رپوارز ببینم و به ته نیایی قسه ی له گه ل بکه م.»
- قوربان، رینگه م پی بده تا پیت رابگه یه نم - دلنیا م که په شیمان ده بیته وه.
ههر له و باره یه وه دوینه که به یاساوله که دا خه به ری نارده بوو و داوی دیداری
له گه ل جه نابتانی کردبوو، به لام من گویم نه دایه، چونکه...

مونتانی قسه که ی ئه وی دووپات کرده وه: «گویت نه دایه! که سیک
له وه هل و مه رجه تاله دا په یامیک ده نیرئ و توش هه چ باه خیکی پی ناده ی؟»
- ئه گهر به ریزتان ئه و کاره ی منتان پی باش نه بووه، داوی لیبوردن ده که م.
نه مه ده ویست که سیک ئاوا روه هل مال دراو بیته هوی سه رئیشه ی ئیوه و
کات و ساتان به فیرو بدات، من ئیستا که زور باش رپوارز ده ناسم، له و
ناسینه ش ئه وه نده دلنیا م که ئه و، به ته مای ئیهانه کردن به جه نابت بووه و
راسته که ی ئه وه یه که له سه ر ئیزنی به ریزتان پیتان راده گه یه نم که ته نانه ت
نابی به ئارخایه نییه وه لی نزی که ببیه وه و به راستی که سایه تییه کی مه ترسیداره
و ئه وه م به پیویست زانی که به حال رینگه ی جووله و بزواندنی بو
به ئیلمه وه...»

- ههر به راستی پیت وایه که پیاویکی نه خوش و بی چه ک، که له ژیر کو ت و
به نده دایه مه ترسیداره؟»

مونتانی زور به هیوریه وه قسه ی ده کرد، به لام سه ره ننگ به بزه که ی دا
ههستی به سوو کایه تی شله بزه ی سه ر لیوی مونتانی کرد، هه ربویه دلی لی
رهنجا و سووره لگه را و به بی مه لیه وه گوتی: «هه رجوریکی که پیت خوشه
من ته نیا ده مویست که جه نابتان گوی بیستی کفر و ده مشری ئه و نه بن.»

- به‌رای تو کام‌یه‌ک له‌وقسانه بو پیاویکی خاچ‌په‌ره‌ست به‌دبه‌ختی و
خه‌ماویه: بیستنی کفریکی که بگوتری، یان رزگار کردنی مروفتیک که
له‌په‌ریشانی و ئالۆزیدایه؟

قایمه‌قام به‌قه‌یافه‌یه‌کی فه‌رمی خوئی وه‌ک داوه‌لیکی وشک و بی‌پروچ
راوه‌ستا. ئه‌و پرپه‌دل به‌قسه و په‌فتاری مونتانی دل‌م‌ند بوو، و ئه‌وه‌ی له
ژیر په‌رده‌ی شه‌رم و ئه‌ده‌بی خویدا - که دژایه‌تی له‌گه‌ل که‌سایه‌تی ئه‌و بوو -
شاردبووه‌ه.

پرسی: «قوربان که‌ی ده‌تانه‌وئی زیندانییه‌که ببین؟»

- هه‌ر ئیستا ده‌چم بۆلای ئه‌و.

- هه‌رچونیک جه‌نابتان پیتان خوشه. ئه‌گه‌ر ده‌کرئ که‌میک راوه‌ستن تا
که‌سیک بنیرم بۆلای تا خوئی حازر و بزر و ئاماده‌ بکا.
قایمه‌قام به‌په‌له‌ له‌پشت میزه‌که‌ی هاته‌ ئه‌ولاوه. ئه‌و نه‌یده‌ویست که
مونتانی ئه‌و به‌ند و ته‌نافانه ببینی.

- سوپاست ده‌که‌م، پیمخۆشه‌ له‌وه‌پیش چۆن بووه‌ هه‌روا ببینم. پاست
به‌ره‌وقه‌لا ده‌رۆم. شه‌وباش و خوداحافیز سه‌ره‌ه‌نگ. سبه‌ینی به‌یانی ده‌توانی
چاوه‌روانی وه‌لامه‌که‌ی من بی.

میشه که رانه دواى ئه وهى که بیستی قفلى درگای ژووره تاکه که سیه که ی
 هه لگیراوه، به بی تاقه تی و بیوازییه وه چاویکی گیرا، ئه و پنی و ابو که قایمه قامه
 که دیسان هاتووه ته وه تا به لی پرسینه وه یه کی دیکه ئازاری بدات. چهند
 سه ربازیک که تفهنگه دریزه کانیاں وه دیواره کان ده که وت له پلیکانه کان
 سه رکه وتن، دوايه گویى له دهنگیک بوو که به ریزیکه وه ده دوا: «قوربان،
 ئیره که میک خلیسکه.»

میشه که رانه داچله کی و هه لبه زییه وه، دوايه هه رچهند که له ژیر ئازاری
 ئه و پت و گوریسانه دا به باشی هه ناسه ی بو هه لئه ده کیشرا، هه ستیکی راگرت
 و بریک خوی کو کرده وه.

مونتانی له گه ل سه رپهل و سنی یاساوه که هاته ژووری.

سه رپه له که به نارچه تیه که وه گوتی: «قوربان ئه گه ر قه ده ریک راوه ستن
 یه کی له سه ربازه کانی من کورسییه کتان بو دینی. چوو ته خواری که بیهینی.
 قوربان به گه وره یی خوتان ببورن - ئه گه ر له وه پیش ئاگادار بکرایه یین خومان
 ته یار و ئاماده ده کرد.»

- پیوستی به خو ئاماده کردن نییه. سه رپهل تکایه خوت و سه ربازه کان
 بچنه سه ر پلیکانه کان چاوه روانم بن پیمخوشه به ته نیا بین ده کری ئه و کاره
 بکه ن؟

- به لی قوربان، کورسیه که ی هیتا، له په نای ئه وی دانیم؟

میشه که رانه چاوه کانی قوو چاندبوو و راکشابوو، به لام هه ستی ده کرد که
 مونتانی چاوی لی ده کا.

سهرپه له که گوتی: «قوربان پیم وایه که خه وتووه.» به لام میشه که رانه
چاوه کانی هه لئنا و گوتی: «نا»

سهر بازه کان کاتی که له ژووره که دهچونه دهره وه، به هوی گورهی
مونتانیییه وه راوهستان، کاتی که ئاوریان داوه، ئه ویان دیت که دانه ویوه و
پهت وگوریسه کان دهپشکنی.

مونتانی پرسی: «کی ئه و کارهی کردووه؟»

سهرپه له شله ژاوییه که وه که کلاوه که هی ئه م دست و ئه و دست ده کرد:
«قوربان ئه مر و فه رمانی قایمه قام بوو.»

مونتانی به دهنگیکی تووره و نارچه تییه وه گوتی: «سینیور ریوارز من
له م کاره ئاگادار نه بووم.»

میسه که رانه به ته وسیکه وه بزهییه کی تالی هاتی و گوتی: «ئه وده م به
به ریژتانم گوت که قهت چاوه روانی ئه وده م نییه به دلؤقانییه وه دست بینن
به سه رمدا.»

- سهرپه له ئه م فه رمانه که ی راگه بیندراوه؟

- قوربان هه ر له وکاته وه که ویستی هه لئت.

- زیاتر له دوو حه وته یه؟ چه قویه ک بیته و هه موو ئه و په تانه هه لیره.

- بمبوره قوربان، دوکتور ویستی که ئه وانه لابردرین، به لام سه رهنگ
فیراری، نه یه یشت.

- خیرا چه قویه ک بیته!

مونتانی دهنگی هه له نه هیئا، به لام سه ربازه کان دیتیان که ئه و له تووره یی دا
وه کوو که چ سپی هه لگه راوه. سهرپه له خیرا چه قویه کی له گیرفانی دهر هیئا.
دانه وی و ته نافه به ستر اوه کانی سه ر بازوله ی بری. ئه و پیایکی به شینه یی
بوو و دهستی تیکه لاو هات و ته نافه که ی توندتر کرد. میسه که رانه له حه ییه تا
خوی کیشاوه و هه رچه ند خوراگر بوو، به لام لیوی خوی گه ست. مونتانی
خیرا هاته پیشه وه: «تو نازانی که چون ئه وانه ببری، چه قوکه م بده یه بزانه.»

- «ئایش!» هه ر که پهت و ته نافه کان لی کرانه وه، میسه که رانه به خوشییه کی
زوره وه دهسته کانی ته و او ئاواله کرد. دوایه مونتانی ته نافیکی دیکه ی که
پاژنه و لاقی میسه که رانه ی پیوه به سترابوو بری.

- سەرپەل! زەنجیرەکان لى بکەو و دوايە وەرە بۆئىرە دەمەهەوى قسەت لەگەل بکەم. لەپەناى پەنجەرەکە راوەستا و چاوى لەکارى سەرپەل کرد. سەرپەل زەنجیرەکانى خستە خوارى و لى نزیك بوووە. مونتالى گوتى: «دەى ئەوەى لەم چەند پۆژەدا پرووى داوہ بۆم باس بکە.»

سەرپەل ھەرچەند پى خۆش نەبوو، بەلام ئەوەى سەبارەت بە نەخۆشى مێشەکەرانە و «کردەو و بەربەستەکانى گرتووخانە» و ھەولى بى ئاکامى دوکتۆر بۆ پىشگىرى لەئەشکەنجە و نەخۆشى دەيزانى باسى کرد و دريژەى پيدا: «بەلام قوربان بەراى من، سەرھەنگ دەيوست ئەو کۆت و بەندانە ھەروا بمىننەوہ بۆ پى لى نان و قسە لى دەرکيشان.»

- پى لى نان و قسە لى دەرکيشان؟

- بەلى قوربان، پيرەکە بىستم کە سەرھەنگ دەيگوت ئەگەر ئەم (چاويكى لە مېشەکەرانە کرد) وەلامى پرسىارەکەى ئەوى دابايەتەوہ کۆت و بەندەکەى لادەبرد.

مونتالى دەستى بەليوارى پەنجەرەکەوہ نا، سەربازەکان چاويان لە يەکتري دەکرد، ئەوان قەت کاردينالى دلوثان و لە سەرھەخويان نەدییوو کە ئاوا توورە بى. مېشەکەرانە لەبىريشى چووبوووہ کە ئەوانە ليرەشن، ئەو ھەموو شتىكى لەبىر چووبوووہ بىجگە لەرزگاربوونى لەشى لە ژير نازارى کۆت و نير. سەرتاپاي لەشى ماسى بوو، ئىستاش بەدەرچوونى تەزووى لەشى وردەوردە ھەستەدەمار و مېشكى ھيور دەبووہوہ، گىنگلى دەدا و بەم لا و ئەولادا خوى دەسووران.

کاردينال گوتى: «سەرپەل، ئىستا ئىتر ئيوہ دەتوانن برۆن. پەرۆشى ئەوہش مەبن کە ئەم کارەتان کرد. ئەوہش يەکى لە ئەرک و بەرپرسىارەتى ئيوہیە کە من لىم پرسىون و ئيوہش وەلامتان داوہتەوہ. وريابن کە کەس نەيەتە ژوورەوہ. کارەکەم کە ليرە تەواووو بۆخۆم ديمە دەرەوہ.»

دواى ئەوہى سەربازەکان چوونەدەرەوہ و درگاگە پيوەدرا، مونتالى ئانىشكى لە سەر ليوارى پەنجەرەکە دانا و بۆئەوہى مېشەکەرانە دەرەتەتەى

زۆرتىرې ھەبى بۆ ھەناسە ھەلگىشان مونتائىلى پۈوانىيە ھەتاو كە وردە وردە خۆى لەپىشت كۆپەكان دەشاردەوہ. خىرا گوتى: «بىستوومە كە...» لای پەنجەرەكەى بەجى ھىشت و لای دۆشەكەكەى دانىشت. «دەتويست بە تەنبايى لەگەل من دانوستانت ھەبى. ئەگەر حال و دەزعت كەمىك باشە و دەتوانى قسەم لەگەل بكەى من لەخزمەتت دام.»

مونتائىلى بەشيوەيەكى زۆرسارد و سړوخۆبەزلزانينەوہ قسەى دەگرد كە مېشەكەرانە زۆرى پىسەير بوو. پېشئەوہى كە كۆت و بەندەكانى بكرينەوہ، لەزەينى ئەودا مېشەكەرانە تەنيا بوونەوہرىكى ئازار چىشتوو و ئەشكەنجە كراو بوو، بەلام ئىستا ئەو وتوويزەى ئاخىر ھاتەوہ ياد كە مېشەكەرانە ئىھانەيەكى سەيرى پى كړدبوو. مېشەكەرانە دواى ئەوہى كە بەبى وازبيەوہ سەرى نايە سەرباسكى خۆى و بۆ سەرى پۈوانى، ئەو بۆخۆى ئەو توانايە دەروونىيەى بوو كە خۆى فەقىركاتەوہ و پوخسارى دلۇقان و دلسۆزانە بنويئى. كاتى كە پوخسارى خۆى لەسېبەرەكەدا شارذبووہوہ، كەس نەيدەتوانى ھەست بەوہ بكات كە ئىش و ژان چۆن دەيگەزىت، بەلام كاتى بۆ سەرهوہى پۈوانى، پۈواناكايى مانگەشەو دەم و چاويكى رەنگپەريو و تىكسەمراوى خستە پوو. مونتائىلى توورەبىيەكەى دامركا: «زۆر بەداخم لەوہى كە نەخۆش بووى. سەدحەيف و مەخابن لەوہى كە نەمزانيوہ كە ئەوبەلايانەيان بەسەر ھىناوى. بىگومان ئەگەر بمزانيبايە پېشى ئەوكارانەم دەگرت.»

مېشەكەرانە شانى ھەلتەكاند و بە لە سەرهخۆيەوہ گوتى: «لەشەردا ھەموو شتىك بەقەدەريەك دابەش بووہ. قوربان ئىوہ لەپۈوانىنى خاچپەرەستانەوہ دژى كۆت و بەندن، بەلام ئەوہرېگاي ئىنساف نىيە كە بەتەما بى سەرھەنگىش وايبىر بكاتەوہ. ئەو لانىكەم ئەگەر زۆر باوہرى بەوہ ھەبى پىخۆشە ئەوكارانە لە سەر پېست و لەشى ئەوتاقى نەكرىتەوہ، شتىكى كە رېك و پ- راست لە سەر من بەرپۆبەراوہ، بەلام ئەمە شتىكە پيوەندى بەئاسايشى ئەوہوہ ھەيە. ئىستا من ژىردەستەم و چىم لەدەست دى؟ ھەرچەندە كە بەرپىزتان گەورەبىتان بەخەرچداوہ و ھاتوون بۆئىرە ھەرچەند رەنگە ئەم كارەش بەپىيى بىروراى خاچپەرەستىەوہ ئەنجام درابى -

چوون بۆلای زیندانی - به‌ئێ! فه‌رامۆشم کردبوو چونکه ئێوه له‌به‌ر چکوله‌ترینی ئه‌وان ئه‌وه‌کاره‌تان کردووه ۱. ئه‌مه ئیدی جیگای شه‌رم و شارده‌نه‌وه نییه، به‌لام بی‌گومان یه‌کی له‌وه‌که‌سه هه‌ره بچووکانه به‌دل سوپاستان ده‌کات.»

کار دینال هاته نیوقسه‌کانییه‌وه: «سینیور پ‌یوارز من له‌به‌ر تۆ هاتووم بوئێره - نه له‌به‌ر خۆم. ئه‌گه‌ر تۆ هه‌روه‌کوو گوتت، ژێره‌ده‌سته‌ی ئێمه نه‌بوایه‌ی، ئیتر دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌قسانه‌ت به‌من گوتت، منیش قه‌ت له‌گه‌ل تۆ قسه‌م نه‌ده‌کرد، به‌لام تۆ دوو‌خالی به‌رچاوت هه‌یه، یه‌کیان زیندانی و دیلی و ئه‌وی دی‌که‌شیان نه‌خۆشیه‌که‌ت. هه‌ربۆیه من ناتوانم نه‌یه‌م بوئێره. ئایا ئیستا که‌من لێره‌م قسه‌یه‌کت هه‌یه که من گویم لێ‌بی و یان ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه ناروو‌ته به‌شوین مندا که به‌سووکایه‌تی کردن به‌پیاویکی پیری وه‌کوو من ده‌ته‌هوی خۆت سه‌گه‌رم‌که‌ی؟»

وه‌لامیک نه‌دراوه. می‌شه‌که‌رانه رووی وه‌رگێرا و ده‌ستی له‌سه‌ر چاوی دانا و راکشا. ئاخه‌که‌ی به‌ده‌نگی گه‌راوه‌وه گوتی: «من زۆر به‌داخم ئه‌گه‌ر ئێوه‌م په‌ریشان کردووه. ئه‌رێ ده‌کرێ که‌می ئاو بخۆمه‌وه؟»

له‌زیک په‌نجه‌ره‌که جه‌ره‌یه‌ک ئاوی لێ‌بوو، مونتانی هه‌ستا و هینای. کاتی که پشتی می‌شه‌که‌رانه‌ی گرت تا هه‌لی‌بستینی، له‌په‌رێکدا هه‌ستی به‌وه کرد که په‌نجه ته‌ر و ساره‌دکانی ئه‌و وه‌ک گیره‌یه‌ک مه‌چه‌کی ئه‌ویان توند گرتووه.

می‌شه‌که‌رانه هیواش گوتی: «ده‌ستت بی‌نه بۆلای من - خه‌را - ته‌نیا ساتیک، چه‌ره‌قیکی بۆتو هه‌یه؟ ته‌نیا خوله‌کیک.» سه‌ری دانه‌واند و پوخساری له‌نیو ده‌ست و باسکی مونتانی‌دا شارده‌وه و هه‌موو ئازای له‌شی که‌وته له‌رزین و هه‌نیک‌دان.

مونتانی دوا‌ی که‌می‌ک گوتی: «تۆزێ ئاو بخۆوه» می‌شه‌که‌رانه‌ش بی‌ده‌نگ به‌قه‌سه‌ی کرد دوا‌یه چاوه‌کانی قووچاند و راکشا. ئه‌و بۆخۆی نه‌یده‌توانی و نه‌یده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ده‌ستی مونتانی که به‌سه‌ر گونای‌دا خشا شتیک بلی، ته‌نیا ئه‌وه‌ی ده‌زانی که به‌دریژایی ته‌مه‌نی له‌وه ناخۆشتر و تالتری نه‌دیتووه.

۱- وته‌ی مه‌سیح، له‌کتیپی ئینجیل وه‌رگیراوه.

مونتانی کورسیه که ی له دۆشه که کاییه که ی ئه و نزیک کرده وه و دانیشته. میشه که رانه وهک مهیتیک، بی ئه وه ی بجوولیت راکشابوو و روخساری رهنگ په ریو و به قولاً چوو و دریز ببوو وه. دوا ی بیده نگیه کی دریز خایه ن چاوه کانی هه لینا و به نیگایه کی سیخراوه یه وه پوواییه کار دینال. وتی: «زۆرسو پاس، داوای لیبور دن ده که م. پیم وایی پرسیارکت لی کردم؟»

- هیچ له باش ناچی و تاقه تی دانوستانت نییه. ئه گهر قسه یه که یان وته یه که هیه که بیله ی من گویم لیته و هه ول ئه ده م که سبه یی دیسان بگه ریمه وه لات.

- قوربان تکایه مه پۆن - له راستی دا هیچ نارچه تی و کیشه یه کم نییه. له م چه ندر پۆزه ی دوا ییدا بریک شله ژابووم. هه رچه نده زۆر که رهت خۆم وهک نه خۆش نیشان ددا ئه ینا ئه وه نده ش ناساخ نه بووم. ئه گهر له سه رهنگ به رسن ئه و ده لی خۆی له نه خۆشی داوه.»

مونتانی به هیواشی وهلامی داوه: «من پیمخۆشه بو خوم ئاکامی ئه م کاره دیاری بکه م.»

- سه ره نگیش هه روا دهکا. ده زانی، جاری وا هیه به ده ست هینانی ئه و ئامانجانه زیره کییه کی فیلاویانه یه. پیاو ناشزانی که ئه و به ته مای کاری واشه، به لام جار جار بیرو را که ی زۆر تاییه تی و جیاوازه. بو یینه پۆژی هه یی - پیم وایی هه یی بوو ئیستا گیز بووم و ره وتی زه مه نم بریک لی تیک چوو. - به لی، داوای که می تریاکم کرد. ئه مه م جوان له بیره، ئه و کات هات بو ئیره و گوتی ئه گهر من پیی بلیم کی بوو که ق - قفلی درگاکه ی شکاندوو تریاک ی دده می.

له بیرمه که گوتی: «ئه گهر راست بکه ی که نه خۆشی، به قسه م ده که ی، ئه گه ریش راستییه که ی نه لی نیشانه ی ئه وه یه که تو خه ریکی فیل و ته له که ی،» له وه پینش قهت بیرم له شتی وا نه کرد بو وه که ئه مه چه نده بی مانا و بی تامه، ئه مه ئیدی له وشتانه یه که به راستی قۆر و بی مانایه...

میسه که رانه له پریکدا قاقایه کی سهیری کیشا، دوا یه له پریکدا پرووی کرده کار دینال و به په له په لیک ی سهیر دریزه ی به قسه کانی دا و زمانی واگیرا که وشه کانی به پچر پچره وه دهگوت وهک لاله په ته یه ک: «تو پیت وانییه که ئ. ئه مه هیچ

و پ - پوچ و بی مانایه؟ ه - هله به ته که پیت و ن - نییه، که سایه تیه ئ - ئاییییه کان قه - قهت جه فهنگ و شد - شوخی نازانن - ئیوه هه موو شتیک له ژ - ژهنگی خه مدا دهیین. بۆ و - وینه ئه و شهوه له ک - کلیسای جامیعه - چهند و - وشک و مرومۆچ بووی؟ دواى ئه وه - من بۆده بئ قه یافه یه کی مات و خ - خه ماویم هه بئ له کاتیکدا که له جل و بهرگی ز - زیارهت کاریکدا بووم! من باوه ر ناکه م که تو ته نانهت ئه مشه و که هاتووی بۆئیره قسه و نوکته یه کی خوشت پئ بی.

مونتانیلی هه ستا سه رپئ: «من بۆیه هاتووم بۆئیره تا بزانه م که تو چ قسه یه کت هه یه، به لام پیم وایه که تو زور له وه شله ژاوتر بی که بتوانی ئه مشه و پئم بله ی. و اباشتره که دوکتور بیت و دهرزیه کت لیدا تا که من هئور ببیه وه و دواى ئه وه ی که ئه مشه و خه وتی سبه ینی قسه ی له سه ر ده که ین.»

- خه و؟ زور به راحه تی ده خه وم. قوربان ئه و کاته ی که به گه لاله که ی سه ره ههنگ، رازی بوونی خوشت راگه یاند چ - چهند گرهم له سه - سورب هئورم ده کاته وه. مارتینی هه روا که به روخساریکی سامناک و سه یره وه پرووی له ئه و کرد گو تی: «له مه به سه که ت تی ناگه م.»

میشه که رانه دیسانه وه قاقایه کی کیشا: «قوربان هه ر به راست، ئ - ئه وه گه وره ترین و به رزترین چاکه کاری خاچ په ره ستی و ئاییییه، ئ - ئایا پیت وایه من ن - نازانه م که قایمه قام چۆن خو ی به دار و به ردا ده کوتئ تا تو رازی بکات بۆ پیکه - هیتانی دادگاییه کی له شکری، ئه مه راست ئه و کاره گه وره یه که هه موو برا پ - پاک و بی گه رده کانی هاوشیوه ی خو ت - که له پله و پایه ی تو دان - ئه نجامی ده دن و ئه نجامیان ده دا، ۲ Coso Fon Tutti و توش خه ریکی چاکه کارییه کی زور و خراپه کارییه کی که می! ئایا به راستی ئه مه بایه خی ئه م هه مووه شه و نه خوونییه ی نییه که به خه به ر بووی!»

مونتانیلی پیکه نینه که ی ئه وئ بری: «تکایه بۆ ساتیکیش بی پئ مه که نه و پیم بلئ ئه وانته له کوپوه بیستوو. له م باره وه کئ قسه ی له گه ل کردووی؟»

---

۲. ئه م وشانه ئیتالیاییین و به م مانایه یه: هه موویان واده که ن.

مهگین سهرهنگ پئی نه گوتووی که من مروّف نیم و ش - شهیتانم؟ نا؟
 زورچار ئه وهی به خۆم گوتوه! به لئی من ئه وهنده شهیتانم که تهنانهت هزر
 و بییری خه لکیش ده خوینمه وه. به رای به ریزتان من مایه فیتنه یه کی بی دینم و
 پیت خوشه که بی ئه وهی و یژدانی ههستیاری تو خه وش داربی که سیکی دیکه -
 ئه وهی که ده بی له سهر من به رپوه ببرد ریّت - بگریته ئه ستو. ئه م پیش
 بینیهی من ته واو راسته. وانیه؟»

کار دینال هه روا که به قورس و قایمیه وه له په نای دا دانیشتبوو گوتی:
 «گویی بگره، هه ر چۆنیک له م باره وه تو ئاگادار بووی باوایی، بی گومان
 وایه. راستیه که ی ئه وهیه، سهرهنگ فیراری له وه ده ترسی که هاورپییانی تو
 به ته مان که ده ربازت که ن و ئه ویش ده یه وهی رینگایان لی بگری - هه روه کوو
 خۆت گوت. چاوت لیهی من له گه ل تو چه ند ریک و راست قسه ده که م.»
 میشه که رانه به ته وسه وه گوتی: «قوربان ئیوه له راستگویییدا به ناوبانگ
 بوون.»

مونتانی درێژهی به قسه کانی دا: «هه له به ته بوخۆت ده زانی که من مافی
 ئه وه م نییه که خۆم له کاروباری سیاسی هه لقوتینم. من ئوسقوفینکم، نه
 نویته ری پاپ، به لام له م ناوچه یه دا دهستم زور ده روا، پیم وایه که سهرهنگ
 لانیکه م هه تا من رازی به وکاره نه کات ناویژی هه نگاویک به ره وپیشه وه
 هه لینیته وه. بۆ جی به جی کردنی ئه وکاره دواکه وتوو یانه من تا ئیستا به گشتی
 دژایه تی خۆمم راگه یاندوو و ئه ویش هه موو هه ول و کۆششی خۆی وه گه ر
 خستوو و تانی من دلنیاکات له وهی که رۆژی پینج شه ممه، ئه و کات که خه لکی
 پۆل پۆل کۆر ده به ستن، ئه و پئی وایه مه ترسییه کی گه وره دیته ئاراوه به هوی
 کرده وه یه کی چه کدارانه، ده یه وهی که من به ره له ستکاری نه که م، ئه و کاره
 په نگه ببیته هوی کوشت و کوشتار و خوین پرشتن - گویت له منه؟»

میشه که رانه به فکر و خه یالیکي په ریشان و ئالوزه وه له په نجه ره که وه
 بۆد ره یی رووانی. ئاوپی داوه و به ده نگیکي که ره گی ماندوو یه تی پپوه
 دیار بوو گوتی: «به لئی گویم لیه.»

- وادیاره ئەمەشە و حالەت زۆر باش نییە و بیستنی ئەم بابەتەش کار تیکەری خراپی دەبێ لە سەر لەش ساخت . ئەگەر پیت خۆشە با سبەینی بیمەو؟ باسیکی زۆر پڕ بایەخ و تاییبەتیە، من پیمخۆشە پڕ بە دل سەرنجی بدەیتی . میئەسە کەرانیە هەر وای بە وەرەزیەو وەلامی داوہ : «پیمخۆشە هەرئێستا هەموویم گۆی لێ بێ و پزگاریم بێ لە دەستی . ئەوہی کہ دەیلێ تەواو گویم بۆ راداشتووہ .»

موتانلی درێژە پیندا : «باشە، ئەگەر بە راستی تۆ، هەوینی ئەو شەر و شۆر و ئازاوەو خوین رشتنە دەبی و ئەگەر منیش لە گەل سەرھەنگ دژایەتی بکەم، ئەو دەم بەرپرسیارەتییەکی گەورە و مەترسیدارم دەکەوێتە ئەستۆ، من هاتوو مەتە سەر ئەو باوەرە کہ لانیکەم لەقسەکانی دا سەرھەنگدا راستییەکی تێدایە، لەلایەکی دیکەوہ لە سەر ئەو باوەرەم کہ لێکدانەوہکانی ئەو بە هۆی قین و بوغزیکی تاییبەتی سەبارەت بەتۆیە کہ ئەوی وا لێ کردووہ پەوتی کارەکہ بەرەولاری لایەری و مەترسی ئەوسەرھەلدانەش، لەوہی هەییە زۆر گەورەتری نیشان بدات . لەوکاتەوہی کہ ئەم کۆت و بەند و ئەشکەنجانەم لەسەر تۆ بینی شاغی بوون و دوژمانەبوونی ئاکاری سەرھەنگم باشتر بۆ دەرکەوت .»

چاویکی لە کۆت و بەند و زەنجیرەکانی سەرئەرزى کرد و درێژە بەقسەکانی دا : «ئەگەر بەوکارە رازی بم ئەوہ منم کہ تۆ دەکوژم، ئەگەریش دژایەتی بکەم ترسی کوشت و کوشتاری خەلکی بێ تاوانم دیتە ئەستۆ، من ئەم مژارەم زۆر بەوردی تاوتووی کردووہ و هەموو هیزی خۆم خستووہتە گەر تا لەچنگ ئەم دووئازارە جەرگبەرە خۆم پزگارکەم و ئێستا ئیدی تەمای یەکجارەبی خۆم گرتووہ .»

- بێ گومان دەبی من بکوژیت و ئەوخەلکە بێ تاوانە ت - نەجات بدەى . - ئەوہ تەنیا تەما و بەلێنییە کہ کہ پیاویکی خاچ پەرەست دەتوانی بیگرێ . ئەگەر دەستی پ - راست ئازارت دەدات و هەتا دواى 3 . من شانازی ئەوہم نییە کہ دەستی راستی بەرێزتان بم و ئازاریشم داوی، ئ - ئاکامە کہ زۆر پوون و

ئاشكرايه. نه تده توانى بئى ئه وهى كه ئه م هه مووه شير و ريويه م بوبينييه وه
خيرا ئاكامه كه م پئى بله ي؟

ميشه كه رانه وهك پياويك كه له هه مووى ئه ومزاره ماندوو بووب،
به بيزارى و سووكايه تى پئى كردنيكى هه لئيت و پلئيه وه قسه ي ده كرد.
دواى كه مى بيدهنگ بوون گوتى: «به لئى؟ ته ما و مه به ستى تو ئه وه نه بوو
قوربان؟»
- نا.

ميشه كه رانه شيوه ي راکشاني خوئى گوڤى، هه ردوو ده ستى خسته
پشت سه رى و به چاوى نيوه به ستر اويه وه له مونتائلى پروانى. كاردينال
سه رى داخستبوو له ده رى اى شله ژاوي ئه نديشه دابوو. به ده ستى هئواش له
سه ر كورسيه كه ي دها. ئاخ هه ر ئه و كاره كوئه، چه نده ئاشنايه!
ئاخره كه ي سه رى هه لئينا و گوتى: «پيم وايه به ته ما بووم كه كارى كى
بئى ويئه بكه م. كاتى بيستم كه ويستووه ديدارىكت له گه ل من هه بئى، بريارمدا
كه بيم بوئيره. ئه وه ي كه كر دوومه بو تانى ده گيرمه وه و كيشه كه ده خمه
به رده م خوت.»
- به رده م - من؟

- سينيور ريوارز من نه وه كوو كاردينالىك، ئوسقوفىك يان قازيه ك،
به لكوو وه كوو ئينسانىك كه بولاي ئينسانىكى ديكه ده چئى هاتووم بولاي تو.
من داوات لئى ناكه م كه چوناو چونه له وگه لاله يه ي سه رهنگ ئاگادارى. من
هه روه ها زورباش له وه ئاگادارم كه ئه گه ر تو له و باره يه وه زانياريه كت هه بئى
ئه وه راز و نه ئئى خوته و به منى نالئى، به لام داوات لئى ده كه م كه خوت بخه يته
جىگاي من. من پيرم و بئى گومان به ره وئاخرى ته مه نم ههنگاو ده نيم،
پيمخوشه بئى ئه وه ي ده سته كانم تاوان و گوناحى خوئين رشتنى كه سيكيان بيته
ئه ستو، گوڤه وشار بدريم.»

- قوربان ئايا تا ئيستا خوئينى كه سيكتان نه رشتوو؟

مونتائلى پهنگى زورترپه رى، به لام هه روا به هئوريه وه دريژه ي
به باسه كه دا: «من به دريژاي ته مه نم، له هه ركوييه ك له گه ل زولم و

بئىعدالەتى پۈۈبەپۈۈ بۈۈمەتەۈە. دژايەتيم لەگەل كىردۈۈە. قەت سزاي قورس و گرانم لە ھەر شىۋەيەكى دا پشت راست نە كىردۈۈتەۈە، من لەحكۈمەتى پيشۈودا سەبارەت بە دادگالەشكۈرىەكان بەشىۋەيەكى تۈۈند و بەپرشتانە دژايەتيم لەگەل كىردۈۈە، ھەرپۈيە ھەميشە كەتۈۈمەتە بەرتير و تۈۈانجى ئەۈان. ئەم پلەۈپايە و دەستپۈيشتنەى من ھەميشە لەپىگاي قازانج و لىيۈردنى گشتى دا بۈۈە. لانىكەم داواكارى ئەۈەم لىت ھەيە قسەكانى من بەراست بزانى، من ئىستا لەنىۈان ئاۈ و ئاگردام. ئەگەر دژايەتى بكم، شار دەخەمە بازنەى مەترسى سەرھەلدان و ئاژاۈۈە و ھەموۈ ئەنجامە چاۈەپۈان نەكراۈەكانى و ئەۈەش بە ھۈى پزگارى پياۈيكەۈەيە كە سووكايەتى بەئايىنى من دەكات، پياۈيك كە بوختانم بۈ ھەلدەبەستى، زولمى كىردۈۈە و جنىۈى داۈە (ھەرچەندە ئەمەيان بايەخىكى زۈرى نىيە)، پياۈيكى كە دلنىام ئەگەر ئازادى خۈى بەدەست بەينى، ژيانى لەپىگاي خراپەكارى دا بەكار دەھىتى. بەلام ھەرچى بى پزگارى ژيانى مرفۈيىك لەئارادايە.»

كەمى راۈەستا و دۈايە دىرژەى پىدا: «سىنيۈر پىۈارن، ئەۈەندەى كە من سەبارەت بەۈكارەى تۈ زانىاريم ھەبى، كارىكى خراپ و شەرپاژۈيانەيە، ھەرۈەھا لەۈەپيشەۈە لە سەر ئەۈ باۈەرە بۈۈم كە تۈ سەررەپۈ و بىدىن و خراپەكارى، ئىستاش بىك كەمتر، بەلام ھەر لە سەر ئەۈباۈەرەم. ھەرچەند بەدىرژايى ئەم دۈۈۈەتەى ئاخىرى پىت نىشان داۈم كەزۈر بەجەرگ و ئازاي و ئەتۈانى ھەرۈا بە ھۈرپىيان و دۈستانى خۈت ۈەفادارىبى، ھەرۈەھا ئەۈسەربازانەت ۈا لى كىردۈۈە كە تۈيان خۈش بۈى و ئەۈەش كار و ئىشى ھەموۈ كەسىك نىيە. پىمۈايە لىكدانەۈەكانم درۈست نەبۈۈە و لەناخ و دەرۈۈنتدا شتىكى گەش و رۈۈن ھەيە كە باشتر لەۈەيە كە لە پۈۈالەتتدا خۈى نىشان دەدا. من پەنا دەبەمە بەر لايەنە چاكەكەى ئەتۈ و بەفەرمى داۈى لى دەكەم كە وىژدانى خۈى بكاتە قازى و راستىەكەم پىبلنى كە ئەگەر بەجىگاي من بۈۈايەى چىت دەكرد؟»

بىدەنگىيەكى دىرژخايەن ھاتە ئاراۈە، دۈايە مىشەكەرانە سەرى ھەلھىتا: «من لانىكەم لە سەر كار و كىردەۈەكانى خۈم تەمام دەگرت و ھەموۈ

ئەنجامەكانىشىم بەگيان و بەشان ھەلەدەگرت. ئىدى بەوترسەنۆكيە
خاچپەرەستانەيەوۋە و بەدزىيەوۋە نەدەچووم بۆلاي خەلكى و داوام لىنەدە
كردن كە گرفت و كىشەكانم جى بەجى كەن!»

ئەم قسەيە ئەو ھەندە گورچوبرو لە پەردابوو، گەرم و گورپى و لە پرووبوونى
ئەو ھەندە زەق و پروون و بەر چاۋ بوو؛ كە لە گەل قسەيە بى پروچ و
خۆرىك خەرانەكەي لەو پىشى عەرز و ئاسمانى فەرق بوو واتدەزانی ئەو،
دەمامكى لە پوخسارى خوى لا بردوو.

مىشەكەرانە بەتورپەيەوۋە درىژەي بەقسەكانىدا: «ئىمەي بى دىن لە سەر
ئەو باو ەرەين ئەگەر پياويك توانايى شتىكى نىيە، دەبى ورە بەرنەدا و بەباشترين
شىوۋە توانايى و خۆراگرى خوى بنويىنى و مەردانە لە بەرانبەر ئەو كارەي كە
مەبەستىيەتى دەبى قورس وقايم راوەستى، ئەگەر ش لە ژىر ئەو بارەدا پىشتى
پچەمىتەوۋە، ئىدى نابى ھىوات پىي بى، بەلام پياويكى خاچپەرەست، بەگريان و نالە
و ھاواروۋە پەنا دەباتە بەرخودا و چەمكە پىرۆزەكان و ئەگەر ئەوانىش يارمەتییان
نەدا، دەستەودامىنى دوژمنەكانى دەبى - ئەو ھەمىشە بەشويىن پىشتىكدا دەگەرپى
كە بارەكەي خوى بخاتەسەر ئەو و لەكۆل خوى بكاتەوۋە. مەگەر لەكتىيى پىرۆزى
يامىسال 4 و يان ھەركام لەكتىيە ئابىنىيەكانى ئىوۋەدا، رى و شويىنىكى واى تى دانىيە
كە دەبى بىن بۆلاي من تا رىئوئىتەن كەم؟ سەيرە! ئايا بەراستى من خۆم،
پىش ئەوۋەي كە تۆ بىيوو قورسايى بارى بەرپرسىيارەتى خۆت بخەيتە سەرشانى
من، من ھىچ ئەرك و بارىكى و خۆم لە سەرشان نىيە؟ بگەرپىنەوۋە بۆلاي خاچ و
مەسىحى خۆتان، ئەو تا ئەوجىگايەي توانى لەفكرى كۆ كردنەوۋەي مالى دۇنيادا
بوو؛ تۆش باشتر وايە كە ھەر ئەو كارە بگەي 5. دواي ئەوۋە، تۆ تەنيا كافرىك
دەكوژى - پياويكى كە ناتوانى وشەي "تاقى كردنەوۋە" 6 بەيان كات، بى گومان ئەمە
تاوانىكى گەوەر نىيە!

۴- كىتیبى دۇعا و پارانەوۋەي كاتولىكەكان بەزمانى لاتىن.

۵- بەسووكايەتى رووانىنە سەر ئەو باسەي كە مەسىح بە ھەوادارانى خوى دەلى ئەو ھەندەي كە
دەتوانن پوول و پارە دابىن.

۶- بەپىي ئەفسانەكانى كىتیبى پىرۆز. عىبرىەكان لەو وشەيە كەلكيان ۋەردەگرت بۆ دۇزىنەوۋەي
سىخورەكان. چونكە گوتتى ئەو وشەيە بۆ بيانىەكان گران و سەخت بوو.

قسه که ی خۆی بپری، ماندوو ببوو و که و ته هه ناسه بپرکی، دوايه دريژهي به قسه کاني دا:

«جا سهير ئه وه يه قسه له زولم و زوريش ده که ی، ئه و که رونه فامه ئه گهر يه که سالی ته واو هه ولی بدياهت به قه دهر تو نه يده توانی ئازارم بدات، ئه وخۆ ميشکی نيبه. ئه وسه ری کاره که ی ئه وه يه که کۆت و به بنده که توندتر ده به ستن. کاتيکش که نه يده توانی له وه توندتری به ستنی ده سته وه ستان داده ما. کاریکی ئاوا هه ر بئ ئه قل و نه فامیک ده توانی ئه نجامی بدات!، به لام تو «تکايه حوکمی مه رگی خۆت واژۆ بکه، من زۆر دل ناسکم و ناتوانم بۆخۆم ئه و کاره بکه م» ئه م بپروکه يه ته نيا ده توانی فکر و ئه نديشه ی که ستي خاچ په ره ست بي. خاچ په ره ستي که نه جيم و دلسۆز که به ديتتی ديمه نی که له بچه و به نديکی توند پيچراو په نگی پوخساری تیک ده چي! ئه و کات که تو وه ک فريشته ی خيروچا که هاتيه ژووری و. له شاغی بوونی سه ره نگ سه رت سوورما. ده بوو بمزانيبايه که ئه شکه نه جی سه ره کی و راستی تازه ده ست پي ده کات! بۆچی ئاوا ليم ده روانی؟ به لئ رازی به، برۆوه مالی خۆت و به ئاسووده ييه وه نان و چایی خۆت نۆشی گیان که، ئه م باسه هه لگری ئه و هه مووه سه رنج و هایت و هووته نيبه. به سه ره نگ بلئ ده توانی ئه من گولله باران کات، په تی سيداره م بۆ هه لواسی، يان هه رکاریکی که ئاسانتره بيکات. ئه گه ر پي خۆشه خۆی زۆر به منه وه سه رقال کات بلئ با به زيندوبی بمکاته که باب و خۆی له ده ست من ئاسووده کات!»

ناسینی ميشه که رانه زۆر ئاسان نه بوو، له بهر توورپه یی و پقه هه ستاوی شیت ببوو، زۆر توند که وتبووه هاسکه هاسک و هه ناسه بپرکی و ده له رزی، چاوه کانی وه ک چاوی پشيله ده دره وشانه وه.

مونتانی به پيوه وه ستابوو و به بيدهنگی له سه ره وه بۆ ئه وی ده روانی. ئه و له وسه رکۆنه کردن و قسه سه رشیتانه يه باش حالی نه ده بوو، به لام ده يزانی ئه م سه رکۆنه کردنه له شله ژانی ناخی ده روونيبه وه هه لده قولئ، جابۆيه هه ر له سه ر ئه م بۆچوونه هه موو ئيه انه کردنه کانی ئه وی به خشی.

وتی: «سس! خو من نه مده ويست ئاوا نار هحتت که م. هه ر به راستی به ته مای ئه وه نه بووم که کۆل و باری خۆم به تو هه لگرم، ئه ويش تو، که تا

ئىستا شەكەتى قورسايى بارى خۆتى و من قەت بەئاشكرا و بەئەنقەست
نەمويستووه كاروبارى خۆم بخەمە سەرشانى كەسىكى دىكە...»

مىشەكەرانە بەچاوى دەرىپەرپووه گوراندى: «درۆيه! ئەى سەبارەت بە
پلەويپايەى ئىسقوفى؟»

- پلەى ئىسقوفى؟

ئەها! لەبىرت چووتەو؟ فەرامۆش كردنى زۆر ئاسانە! «ئارتورا! ئەگەر
پىتخۆش بى پىت دەلىم كە بۆچى ناتوانم بېرۆم،» من دەبوو بۆ ژيانى تۆ
برىار دەربم - من، لەتەمەنى نۆز دە سالىمدا، ئەگەر ئەوئەندە سەير و دزىو
نەبايە، لە كايەيىكى مندالانە دەچوو.

- «بەسە ئىدى!» مونتائلى بەهيوابراويەو گوراندى و ھەردوودەستى نا بە
سەريەو. دوايە دەستى دانەواند و ھىواش چوو بۆلاى پەنجەرەكە. لەوى لە سەر
ليواری پەنجەرەكە دانىشت باسكى نا بەمىلەئاسنى پەنجەرەكەو و ھەنبيەشى
نايە سەر دەستى. مىشەكەرانە بەپراکشانەو دەلەرزى و لەوى دەروانى.

مونتائلى خىرا ھەستايە سەرپى، بەولپو و شك و بىرەنگانەيەو گەراو
لاى ئەو.

ھەرچەند بەشىوھەكى زۆرخراپ و ناشيانە دەيوست وانىشان بدا كە
ھەروا ھىدى و ھىمنە، گوتى: «زۆربەداخم، بەلام دەبى بېرۆمەو بۆمالى.
تەندروستىم ھىچ باش نىيە.»

دەتگوت لەتەب و نۆبەتى دا دەلەرزى. ھەموو توورپەيى و ھەلچوونى
مىشەكەرانە نىشتەو: «پاپا، تى ناگەى...»

مونتائلى داچلەكى و رەق راوہستا.

ئاخرەكەى بە غەلدەغەلدىكەو گوتى: «خۆزگە ئەو نەبىت، خودايە
ھەر كەسىكە قەى ناكە، بەلام ئەو نا! خەرىكە شىت دەبم...»

مىشەكەرانە بەھىزى دەستىكى ھەستا و ھەر دوو دەستى گرت كە
دەلەرزىن: «پاپا قەت ناتەوى لەو ھالى بى كەمن نەخنكاوم؟»

ئەودوودەستە لەپرىكدا سارد و بىجوولە و وشك بوون، بۆساتىك ھەموو
شتىك كەوتە ئامىزى بىدەنگى مەرگەو، ئەژتوكانى كەوتنە لەرزىن، جەغزىكى

ته مۆمانی خهفه تاوی تاقهت پروکینی رابردوو گرتبویه ئامیز و لهشی
دهرزی ئاژن دهکرت. ئه و جار مونتانی له سههر ئه رزی ئه ژنوی دادا و
روخساری خۆی له باوهشی مێشه که رانه دا شاردهوه.

کاتی که سههری هه لێنا، رۆژئاوا ببوو، تیشکی رۆژ به سههر لێوی کێوه کانی
رۆژئاواوه ئارام له ئامیزی مه رگدا ستاری دهگرت و ورده ورده دهچووه دلێ
چیا سههر که شه کانه وه. ئه وان کات وسات و مه رگ و ژیانیا ن له بیر
چوو بووه وه، ته نانه ت له بیریشیا ن چوو بووه وه که دوژمنی یه کترین.

مونتانی ئارام و پینه ی کرد: «ئارتور ئایا ئه وه راسته؟ ئایا له دونیای
مه رگ و نه مانه وه بۆ لای من گه راپوته وه؟»

مێشه که رانه به لێوه له رزه وه وه لآمی داوه: «لای مردن...» وه ک مندالێکی
نه خۆش که له ئامیزی دایکی دا جیگای خۆش کردبێ! سههری نابوو
سه رده ستی مونتانی و راکشابوو.

. گه راپته وه . ئاخره که ی گه راپته وه! یانی باوه ر بکه م که بۆ خۆتی!

مێشه که رانه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی: «به لێ، تۆش هیه چ

رێگایه کت نییه یان ده بی له گه ل مندا شه ر بکه ی، یان ده بی بمکوژی.»

. ئه، سس، کارینۆ! ئه و قسانه چیه ده یکه؟ ئیمه وه ک دو مندال واین که
له تاریکییدا رێگایان لێ هه ل ه بووی. ئیمه یه کترینمان وه ک دو سته یه ری
ترسناک ده هاته به رچاو، ئیسته یه کترینمان دۆزیوه ته وه و که وتووینه ته
پوونا کایی. کوره جوانه که م چه نده گو ردرای - چه نده گو ردرای! وانیشا ن
ده ده ی ده لێی هه موو ئه قیانوسی رهنج و مه ینه تی ئه و دنیا یه له سههر تۆه
ده گوزه ری . ئه وه تۆی که هه میشه که یلی شادی و خه نده و ژیا نه وه بووی!
ئارتور هه ر به راست بۆ خۆتی؟ زۆر جار له خه ودا ده مدی که گه راپوته وه بۆ لام،
دوایه خه به رم بووه ته وه و، به لام جیا له تاریکی و بۆشایی و ده ره گف هیه چم
نه دیوه. چۆن ده توانم بزانه جاریکی دیکه، دوی ئه وه ی که له خه و راسام
ئه وه ی دیومه هه مووی خه ون و خه یال بووه، به لگه یه کی زیندووم بده ده ست -
پیم بلێ که چۆنا و چۆن بوو که ئه وه هه مووه رووداوه خولقا.

. زۆر ساده و ئاسان له پاپۆریکی بارکیشاندا خۆم شارده وه و چووم بۆ

ئه مریکای باشوور.

- ئەى لەوئ؟

- لەوئ دەژيام، ھەلبەتە ئەگەر بکرى ئىوى ژيانى لى بىرىت، پاش ئەوھەموو يانە فەلسەفیانەى پىتگوتبوومەو، لەوئ زۆرشتى دىکەم دەدیت جيا لەسمیناریەکانى زانستى ئایىنى! دەلئى کە منت لەخەودا دەدیت - بەلئ، منىش تۆم...

بەلئوھەلەئوھ قسەکەى خۆى برى.

لەپرىکدا دىسانەوھ دەستى پى کرد: جارىکيان لەیەکئ لەکانگاکانى ئىکوادۆردا ئىشم دەکرد...

- خۆلەوئ کریکارى کانگا نەبوئ؟

- نا، وەک یارىدەدەرى کریکاران - لەگەل کۆلکىشەکان ھەموو کارىکم دەکرد. لەبەردرگای تونیلەکەدا، ژووریکى کریکاریمان ھەبوو کە لەویدا دەخەوتىن، شەوئىکيان نەخۆش بووم» وەکوو ئەم چەندپۆژەى ئىستا - لە ژىر گروتىنى ھەتاودا بەردم دەکىشا، بئىشک دەبئ لەخەو و بىدارىدا بووبىتم. چونکە تۆم دیت کە لەدرگاگەوھ ھاتىتە ژوورئ. خاچىکت بەدەستەو بوو وەک ئەوھى بەسەر دیوارەکەوھ؛ دەپاراپتەوھ و بئئەوھى لام لئ بکەیتەوھ لەبەردەم منەوھ تئپەپىت. من بەھاوارەوھ داواى یارمەتىم لئ کردى تانى سەم، يان خەنجەرىکم بەدەتئ - شتىکى وام دەویست کە بمکوژت و نەجاتم بئ. چونکە خەرىک بوو شت دەبووم و تۆش - ئاخ - !» (دەستىکى بەسەر چاويدا ھىنا. مونتائلى ھىشتا ئەودەستەى دیکەى توند گرتبوو) لەپوخسارى تۆم خویندەوھ کە گویت لەدەنگى من بوو، بەلام لایەکىشت لئ نەکردمەوھ، ھەروا خەرىکى دۆعا کردن بووى. کاتئ کە دۆعا و پارانەوھکەتان تەواو بوو، خاچەکەت ماچ کرد، چاویکت لە من کرد و ھىواش گووت: «ئارتور، من زۆر بەداخم بۆتۆ، بەلام ناویرم کە نارەحەت و بەپەرۆش بم، چونکە ئەو توورە دەبئ.» منىش چاویکم لەئەو کرد و دىتم کە ئەو پەیکەرە دارىنەى پىدەکەئ.

دواىە کە وھەوۆش ھاتمەوھ و ئەو کوختە کریکارییە و کۆلھەلگرە قۆرپەسەرانەم بىنى، تىگەشتم کە تۆ بەجىگای ئەوھى لەفکرى پزگار کردنى من لەو دۆزەخ و جەھەندەمە دابى، خەرىکى زمانلووسى و خۆرىکخەرى

له گهل ئه و خودا هيچ وپو وچه ي خوتدایي و ئه وه م هميشه له زهيند ابوو. ئيستا له په ناتدا دانيشتووم ئه وه م له بير چو وه ته وه، من نه خوش بووم. ده روزه مانیک بوو که تو م زور خوش ده ويست، به لام ئيستا مه وداي نيوانمان ته نيا شه ره و شه ر و ديسانه وهش هر شه ر. بو ده ته هوي که دهستي من بگري؟ مه گه ر نازاني تائه و کاته ي که تو باوه ر و ئيمان ت به خاچ په ر دهستي هه بئ، ئيمه دوژمن و به ره لست کاري يه کترين؟

مونتانلي دانه وي و دهسته برينداره که ي ماچ کرد: «ئارتور، چون ده توانم باوه رم به و نه بئ، ئه گه ر به دريژاي ئه وساله ترسناکه باوه ري خوم راگرتووه، ئيستا که توي بوگه راندوومه ته وه چون ده توانم نکولي لي بکه م؟ له بيرت نه چي من پيم و ابوو که تو م کوشتووه.»

- هيچ فه ر قيق ناکات، ئيستا ش ئه وه منت له به ر ده ست دايه .

- ئارتور!

ئه م گو ره يه نيشانده ري گه وه ترسيکيناخي دلي مونتانلي بو، ميشه که رانه بي ئه وه ي سه رنجي بداتي هه روا دريژه ي پيدا: «هه رکاريکي که ده يکه ين با له گه ل يه ک راست و دروست بين و پارا نه بين. من و تو له م به ر و ئه و به ري چاليکي قوول دا را وه ستاوين و تائيواره ئه گه ر ده ست بولاي يه کتر را دييرين، ده ستمان به يه کتر ي ناگات. ئه گه ر ده زاني که ناتواني به ره نگاري بيه وه و يان ناته وي که دهستي لي بکيشييه وه (جاريکي ديکه چاويکي له خاچي سه رديواره که کرد) ده بي ئه وه ي سه ره نگ ده يه وي رازي...»

- رازي بم! خودايه! رازي بم... ئارتور، به لام من تو م خوش ده وي!

روخساري ميشه که رانه به شيويه که ي سامناک مور بووه وه: «کاممانت

زورتر خوش ده وي؟ من يان ئه و؟»

مونتانلي هيواش هه ستايه سه ريي، روچ و گياني له ترسانا ژاکا، ده تگوت جه سته شي وه ک گه لايه که ي سه رمابردو و شک و بي تين و توانايه و پيربووه. ئه و له خه ون و خه يالي خوي راچه ني بوو و جيا له تاريکيايي و ده ره گف هيچي ديکه ي نه ده ديت: «ئارتور ته نيا که ميک به زه ييت پيمدا بيته وه...»

- ئەى ئەوزەمانە كە تۆ بەدرۆكانت منت كرده بەردە و ناردمتە مەزرا قامیشە لانه شەكریەكان، بەزەبیت پیتدا هاتەوہ؟ لە وەبیر هینانەوہ شیدا دەلەرزى - داد و هاوار لە دەست ئەو كە سایەتییە ئایینیە دل ناسكانە! ئەمە پیاویكە كە تەواو جینگای ریز و خۆشەویستی خودایە، پیاویكی كە لە گوناحەكانى خۆی پەشیمان بوو تەوہ و ئیستاش ژیان دەباتە سەر. ئەوہى دەمرى كورەكە یەتى. دەلى كە من تۆم خۆش دەوى، خۆشەویستی تۆ بۆمن ئازار و دەرد و مەینەتى بوو! ئایا پیتوايە كە من دەتوانم ئەو كێوہ مەینەتییانەى رابردووم ھەروا بە ئاسانى بھەوتینم و بەچەندوشە یەكى نەرم و نیان بېمەوہ ئارتورەكەى جاران؟ منىكى كە لە فاحیشەخانە پيسەكاندا قاپشۆر بووم و بۆ خاوەن مەزراكان كە لە حەيوانەكان شاغى تریبون مەیتەریم دەكرد؟ منىكى كە بەزەنگۆلە و كڵاووہ بۆسیركیكى كۆچەر حەنەكچییە تیم دەكرد، كریكاری و كارەكەرى ماتادورەكان بووم لە مەیدانى یاریگای جوانەگادا. منىكى كە لە بەرچاوى ھەركەسیك كە بیویستایە پى لە سەر گەردنم دانى و منیش ببوایە مە بەردە و نوكەرى. منىكى كە برسێە تیم چیشت، سووكایە تیم پى كرا، لە ژیر شەق و پى لاقەدا تاندمیانەوہ، منىكى كە دەپارامەوہ بۆ ئەو بەر ماوانەى كە تەم و برشیان هینابوو، بەلام نەیان دەدامى چونكە سەگەكان لە من بەرێز تریبون؟ قازانجى ئەوانە چییە؟ چۆن و بە چەندانى دەتوانم بلیم كە چیم بەسەرھاتووہ؟ ئیستاش ئەوہ منت خۆش دەوى! چەندەت من خۆش دەوى؟ ئەوہ نەدى كە بتوانى لە بەر من دەست لە خودای خۆت ھەلگری؟ ئاخ، ئەو خاچ و مەسیحە ھەرمانە، ئەرى چى بۆ كرددون؟ لە بەرخاترى تۆ و مروفانیکى وەك تۆ مەسیح چەرنج و ئازاریكى چیشتووہ كە دەبى ئەوت لە من زۆرتەر خۆش بوى؟ لە بەرچى ئەو دەستە كون كراوانە، ئەوہ نەدە لە پيش چاوى تۆ خۆشەویست و ئازیزە؟ چاویك لە دەستەكانى من بكە، چاویك لە ئەم برینە قەتماخە بەستوانەى جەستەى من بكە...»

كراسەكەى دراند و جینگای داغ و سووتانى زۆرناحەز و سامناكى نیشان دا كە ھەموو گوشت پارەیان كرددبوو: «پاپا خودای تۆ ساختە چییە. برینەكانى ئەوسروشتى نییە و دەست كرده. رەنج و ئازارەكەى شتىكى خەیاالییە! ئەوہ

منم که دهبی له دلی تودا جی گیریم، ئه وه منم که ویست و ماف و داخوایم ههیه! پاپا هیچ ئه شکه نجه یهک نه ماوه که پیشکەشی منت نه کردبی! خۆزگه دهتزانای که ژیان و گوزهرانی من چۆن بووه، به لام ده مبینی که هیشتا نه مردوو! له ژیر ئه و باره قورسانه دا کۆلم نه داوه و به وری به رزه وه له به رانه ریاندا راوه ستام. چونکه ده مویست که بگه پیمه وه باوه شی ژیان و دژبه خوداکهت به ربه رکانی بکه م. من ئامانجه که م کردوو ته قه لغانی کوشکی دلم. هه رئه وه ش منی له شیت بوون و دووباره مردن پاراستوو. ئیستا که گه راومه ته وه، ده بینم که ئه و، وه کوو جارن هه روا جیگا و مه کانی منی داگیر کردوو. ئه م قوچی قوربانییه درۆبانییه که ته نیا شه ش کات ژمیر به خاچه وه هه لواسراوه و دیسانه وه له ئامیزی مردنه وه هه ستایه وه! به لام پاپا، من به دریزی پینج سال له خاچ درام، منیش له لای مه رگه وه هاتوو مه ته وه. له گه ل من چی ده که ی؟ ها، له گه ل من چی ده که ی؟

ته واو تیگشکا. مونتانی وهک په یکه ره یه کی به ردین یان وهک مردوو یه ک راست دانیشت. له پیندا له ژیر گرکانی ناھومی دی میشه که رانه سه باره ت به پاپا، ده تگوت که وتوو ته به رلیدانی قه مچی، که میک له رزی، به لام دوایه ته واو ئارام بووه وه. دوا ی بیده نگیه کی دریز خایه ن، سه ری هه لیتا و ئارام و له سه ره خو دهستی به قسه کردن کرد: «ئارتور ئاشکراتر بۆم شی بکه وه؟ به و قسانه ت گیز و وړ بووم و ترس و خو ف ئازای له شمی دهرزی ئازن کردوو، هیچ تی ناگه م، هه ر ته قه له سه رمه وه دی. پیم بلی بزانه چیت له من ده وی؟»

میشه که رانه روخساری ترسینه ر و مۆره وه بووی تی کرد: «هیچم ناوی. کی خوشه ویستی به سه ر یه کی که دا داده سه پین؟ تو ئازادی له وه ی که هه ر کامیکمان که بو تو ئازیزترین هه لمان بژی ری. ئه گه ر ئه وت زۆر تر خو ش ده وی هه لیبژی ره.»

مونتانی به دارمانیکه وه دووپاتی کرده وه: «تی ناگه م، چی ده توانم هه لبژی رم سه ره چه رمه که تازه ئا و بردوو یه.»

- ده بی یه کی کمان هه لبژی ری. ئه گه ر منت خو ش ده وی، ئه و خاچه ی گه ردنت لیکه وه و له گه ل ریبازی من ریکه وه. هاو ریبانی من خه ریکی جی به جی کردنی

گەلەلەيەكى دىكەن و بەيارمەتى تۆ دەتوانن زۆر بەئاسانى مسۆگەرى كەن، ئەۋكات كە تۈنيمان بەسلامەتى پىكەۋە لەسنوور بېرېننەۋە، من ۋەك كورې خۆت بەخەلكى بناسىنە، بەلام ئەگەر ئەۋەندەت خۆش ناۋىم . ئەگەر ئەم خوالە دارىنەيە بايەخىكى زۆرتىرى بۆتۆ ھەيە، برۆ بۆلاى سەرھەنگ و پىيىلى كە بەۋكارە رازىت و ئەگەرېش دەرۆى ھەرئىستا برۆ و من لەچنگ دىدارى خۆت رزگاركە. چونكە بىجگە لە دەر د و ئازارئەم دىدارە، بەشى خۆم مەينەتېم زۆرە.

مونتانلى كەمى لەرزى و سەرى ھەلېنا. وردەوردە شتىكى لى حالى دەبوو: «ھەلبەتە لەگەل دۆستانى تۆ پىتوھندى دەگرم، بەلام، بۆمن ناگونجى... لەگەل تۆ بىم . ئاخەر من قەشەيەكم.»

- منىش بەتەمانىم يارمەتى لەقەشەكان بخوازم. پاپا ئىتر ھىچ رېكەوتنىكم لەگەلېان نابى، تارادەيەكى زۆر لەدەست ئەۋان و دەست رۆيشتىيان كورېم دىتوۋە. يان دەبى دەست لەقەشەيى ھەلگىرى يان دەست لە من بىكىشيتەۋە. - چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟ ئارتور چۆن دەتوانم دەست لە تۆ ھەلگىرم؟

- دەكەۋايە ئەۋ فەرامۆش كە و دەستى لى ھەلگىرە. دەبى لايەنىكىمان ھەلبىزىرى. دەتەۋى بەشېك لەئەشق و خۆشەۋىستى خۆت بۆمن تەرخان كەى . نيوەى بۆمن و نيوەشى بۆ خوداكەت؟ من بەرماۋى ئەۋناخۆم. ئەگەر ھى ئەۋ بىت، لەلاى من جىگايەكت نىيە.

- دەتەۋى دلى من بکەيتە دوولەت؟ ئارتور! ئارتور! دەتەۋى كە من شىت كەى؟

مىشەكەرانە دەستى بەدىۋارەكەۋە گرت.

جارىكى دىكە دووپاتى كردهۋە: «دەبى لەۋبەينەدا يەكىكىمان ھەلبىزىرى.» مونتانلى قوتوۋيەكى چكۆلەى دەرھىنا كە كوتەقاقتىكى بىس و چرچ و لۆچ كراۋى تىداۋو.

وتى: «چاۋ لىكە!»

- ھەرۋەكۋو ئىمان و باۋەرپم بەخودا ھەبوۋە باۋەرېشم بەتۆ ھەبوۋە خودا دەست كرىكە لە قور دروست كراۋە دەتوانم وردى كەم، تۆش بەدرۆيەك منت فرىودا.

میشه که رانه پیکه نی و قاقزه که ی پیداره: «مروڤ له ته مه نی نۆزده سالیدا لایوکی چهنده له کول و جۆشه! له لای وی چهنده ئاسانه هه لگرتنی چه کوشیک و شکاندن و ورد کردنی که ره سه یه ک. ئیستاش هه رویه - به لام ئه وه منم که له ژیر چه کوشه که دام، به لام تو، خه لکیکی زور هه ن که تو ده توانی به قسه ی درۆ فریویان بده ی بی ئه وه ی له راز و نهینی تو ئاگادار بن.

مونتالی گوتی: «چیت پی خوشه بیلی، رهنگه ئه گهر منیش به جیگای تو بایه م وه ک تو بی به زه یی بوایه م - خودا بوخوی زانا و تیگه یشتووه، ئارتور من ناتوانم ویست و داخوایه که ت جی به جی که م، به لام ئه وه ی پی م بکری بو تی ده که م یارمه تیت ده دم که هه لئی، دوایه له کو یستانه کان رووبه رووی رووداو یک ده بمه وه، یان به قهستی و به هه له ده رمانی خه و ده خوم - هه رکامیکیان که تو پیت خوش بی، ئه م کاره رازیت ده کا؟ من ئه م کاره م بو ده کری و ده توانم جی به جی که م. گوناحیکی گه وره یه، به لام پی م یه خودا ده مبه خشی ئه وزور به خشه نده یه...».

میشه که رانه گوراندی و هه ردو دهستی به م لاولادا فرییدا: «ئاخ، من تی ناگه م! بو م قه بوول ناکری! من چیم کردووه که ده بی سه باره ت به من ئاوا بیربکه یته وه؟ حه قت چیه به سه ر منه وه - ده لئی من به ته ما بووم تو له ت لی بکه مه وه! مه گهر نابینی که ته نیا به ته ما ی ئه وه م که رزگارت بکه م؟ قه ت ناته وی له وه حالی بی که خوشم ده وی.»

توند هه ردو دهستی مونتالی گرت گولی ماچ و بارانی فرمیسی که به سه ریاندا باراند.

- پاپا وه ره و ریگای ئیمه هه لژی ره! وه ره و خو ت رزگار که له ده ست دونیای وشک و مردووی قه شه کان و خواله کان یان! ئه وان لیپا ولیپن له ژه نگی دووا که وتووی سه ده کانی رابردو، هه موو گنخا و ن و گه نیون! له م کلیسایه تاعوون لی دراوه وه ره ده ره وه - وه ره ریزی ئیمه وه وه به ره و پرونا کایی هه نکا و بنی! پاپا، ژیان و هه رمان و گه شه و نه شه و جوانی و بزه له لای ئیمه یه، ئیمه ین که ژیان هه میشه به هارین، کلپه و گروتینی داها تووین! پاپا ئاسوی روون له سه ره سه ری ئیمه ده رو ی - ئایا به ته ما ی کاتی پشکووتنی

هه تاو لینی به هرهمند نه بی؟ ههسته و خهوبهسه و با ژهنگی ترسناکی
ئه وخه و نانه لهزه نیمان برهوی و بتاری - لهخه و رابهوه دیسانه وه سه رله نوی
ژیانکی نوی دادمه زرینین! پاپا، من هه همیشه توّم خوش ویستووه - هه همیشه،
ته نانه ت ئه وکات که ئه منت کوشت - ئایا ده تهه وی که جاریکی دیکه بمکوژی؟
مونتانی دهستی کیشاوه و گورانندی: «ئاخ، خودایه روحم پی بکه!
چاوه کانت له چاوی دایکت ده چی!»

بیده نگییه کی سهیر و دریزخایه ن له پریکدا هه ردوویکیانی داگرت. لهو
رۆژئاوا خۆله میشییه دا چاویان له چاوی یه کتری بری بوو و له ترسانا ده تگوت
دلیان له لیدان که وتووه.

مونتانی وهک و پینه کردنیک گوتی: «ئیتتر شتیکت نه ماوه که بیلهی،
هیوایه ک... که پی دل خوش بم؟»

- به بریوانی من ژیانی من بیجگه له به ربه ره کانی له گهل قه شه کاندایه هیچ
قازانجیکی دیکه ی نییه. من ئینسان نیم، خه نجه ریکم. ئه گهر بتهه وی که بمینم
ئه وه خه نجیره کانت بهرز و پیروژ راگرتووه.

مونتانی رووی کرده خاچه که: «خودایه، ئه مه ت گوی لی بی...!»

له بیده نگییه کی زورقوول دا دهنگی به بی وه لام مایه وه.

جاریکی دیکه شهیتانی سه ره روو له ناخی میشه که رانه دا راپه نی:

«به دهنگیکی بلیندتره وه بانگی لی کرد، رهنگه خ - خه وتبی...»

مونتانی وهک ئه وهی که گورزیکی وی که وتبی، ده ره پی. بۆساتیک که
له پرووبه پرووی خوی ده پرووانی راوه ستا، دوایه له سه ر لیواری دۆشه که
کایه که دانیشت، چاوه کانی به هه ردووده ست گرت و که وته گریان. له رزینیکی
سهیر هه موو ئازای میشه که رانه ی داگرت، ئاره قه و جواناویکی سارد به ته ویل
و له شی دا داشوړا. ئه و مانای ئه و گریانه ی ده زانی. په تووه که ی به سه رخوی دا
کیشا تا به شه کم نه بیستی. هه رئه وه نده ی که قه رار و ابوو بمری ئیتتر به سی
بوو، ئه و که دلکی پرکه یلی شادی و گه شه و خوشی هه بوو، به لام
نهیده توانی ئه و دهنگه بیده نگ کات، له گوپچه یدا دهنگی ده داوه، له میشکی دا

زرمه‌ی دهات، ئه‌وده‌نگه له سه‌ر هه‌موو ده‌ماره‌کانی لێیان دها و مونتائلیش هه‌روا ده‌گریا، و له‌به‌ینی قامکه‌کانییه‌وه فرمیسک ده‌هاته‌خواری. ئاخ‌ره‌که‌ی هی‌ور بووه‌وه و هه‌روه‌ک مندالیکی گریاو به‌ دسه‌ریه‌ک فرمیسکه‌کانی سپی. کاتی که هه‌ستا دسه‌ره‌که له سه‌ر ئه‌ژنوی خزا و که‌وته سه‌ره‌ئهرزی.

وتی: «ئیت‌ر له‌وه‌زیات‌ر قسه‌ کردن بایه‌خیکی نییه، تی‌ده‌گه‌ی؟»
می‌شه‌که‌رانه به‌بی‌وازییه‌وه به‌قسه‌ی کرد و وه‌لامی داوه: «تی‌ده‌گه‌م، خه‌تای تو نییه‌ خودا‌که‌ی تو برسیه و ده‌بی تیری.»
مونتالی گه‌راوه بۆ‌لای ئه‌و. به‌قه‌ده‌رای گۆرپکی کپ و تاریک بینه‌نگ بوون، بینه‌نگ، وه‌ک دوو ئاشقی شه‌یدای لیکه‌ه‌لب‌راو که هه‌رکامیکیان له‌جیگایه‌کی بلینه‌وه له‌یه‌کت‌ری پروان و ده‌ستیشیان به‌یه‌کت‌ری رانه‌گا. به‌نیگا‌کانیان له‌چاوی یه‌کت‌ردا شو‌ربوونه‌وه ناخی یه‌کت‌ریه‌وه. ئه‌وه می‌شه‌که‌رانه بوو که له‌پیش‌دا سه‌ری داخست. خۆی کو‌کرده‌وه و روخساری خۆی شارده‌وه، مونتالی تیگه‌یشت که ئه‌م کاره‌ی ئه‌و به‌مانای ئه‌وه‌یه که «برۆ!» گه‌راوه و له ژووره‌که‌ی چووه ده‌ره‌وه.

دوای که‌میک می‌شه‌که‌رانه ده‌رپه‌ری: «ئاخ ناتوانم خۆم را‌گرم، پاپا بگه‌رپوه! بگه‌رپوه!»

درگا‌که به‌سترا‌بوو. ئارام و له سه‌ره‌خۆ به‌نیگایه‌کی بی‌جووله و چه‌په‌ساو به‌ده‌وروبه‌ری خۆیدا پروانی و زانی که هه‌موو شتیک ته‌واو بووه. جه‌لیلی ۷ سه‌ره‌که‌وتوو بوو.

به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه چیمه‌نی چه‌ساره‌که ئارام که‌رویشکه‌ی ده‌کرد - چیمه‌نیکی که ده‌بوو زۆر زوو بژاکی و به‌دل‌خوازی خۆی ده‌بوو له‌ریشه‌وه هه‌لقه‌ندری، به‌دریژایی شه‌و می‌شه‌که‌رانه له‌تاریکایی شه‌ودا را‌کشا و به‌هه‌نیسه‌که‌وه گریا.

---

۷. نیویکه که به‌سووکایه‌تی وه‌پال مه‌سیح دراوه ده‌لێن که مه‌سیح له‌جه‌لیله له‌دایک بووه.

دادگای له شكري له بهر به يانی رۆژی سښمه ممه دا دامه زرا، کاريکی زور کم و ئاسان بوو. به ته شريفاتيکی نهيني که ۲۰ خوله کی نه خاياند.

راستيه که ی ئه وه بوو که باس و خواسيکی وانه بوو که کاتيکی زور به خويه وه بگری، چونکه هيچ داکوکی کارييکی تيدا نه گونجاندرابوو، شاهيده کانش ته نيا ئه و سيخور و ئه فسه ره برينداره و چه ند سه ربازيک بوون.

له وه پيش حوکه که درابوو. مونتانی رازی بوونی نارهمی خوی - که داويان لی کردبوو - نارذبووی بۆ دادگا، و قازيه کانش (سه ره نگ فيراری، سه رگوردی سوارکاری له شکه ری ناوچه یی، و دووئه فسه ری گاردی سويس) بوون، که کاريکی زور و به رچاويان نه بوو. داخوازيه که ی دادگا به ده نگيکی به رز خویندرايه وه. شاهيده کانش شايه دييان دا و واژو کانش له گه ل حوکه که پيوه ست کرا. دوايه حوکه که به نه رم و نيانيکی سه يره وه بۆکا برای ئيدانه کرا و خویندرايه وه. ميشه که رانه به بيده نگی گويی راگرت و دوايه که به پيی په سمی دادگا، لتيان پرسي که ئايا و ته يه کی هه يه که له و باره وه بيلی، ته نيا به بزواندنی دهستی ئه ویش به په له وه لامی «نا» ی داوه. ده سه ره که ی مونتانی که لینی داکه و تبوو له باخه ليدا شارذبوو يه وه. ده سه ره که به دريژايی شه و وه ک بوونه وه ريکی زيندوو خوی له سه روچاوی ميشه که رانه هه لسوو و له فرميسک و ماچدا ته و او خووسابوو. ميشه که رانه به رواله ت ماندوو و ره نگ هه لبز رکاو ديار بوو. هيشتا گريان و فرميسک رشتنه که ی

هیچ قسوریه ک. و اباشتره که په یامه کانت به گوئی قه شه که بگه یینی. هرئینستا
دئ، و شهوئ له لای تو دهمینیتته وه، ئه گهر داخوازییه کی تریشته هه یه...

میسه که رانه سهری هه لئینا: «به قه شه بلئی پیمخوشه که به ته نیا بم. من
نه دؤست و نه هاوړییه کم هه یه و نه په یامیکیش.»

، به لام خو دته هوئ له لای قه شه یه ک پئ له گوناح و تاوانه کانت بنئی.
- من کافر، بهس ته نیا دهمه هوئ ئاسووده بم.

ئهم رهسته یی به بی هیچ تووره ییه ک و به دوور له رق و قین و به دهنگیکی ئارام
و بی هیزه وه به بیان کرد و به ئه سپایی گه راوه. له نزیکی درگا که دیسانه وه راوه ستا:
«سهرهنگ له بیرم چوو، داخوازییه کم لیت هه یه. تکایه سبه یینی مه هیله که دهست و
چاوم ببهستن. ته واو ئارام و له سهره خو راوه وستم.

له راپه رینی تیشکی هه تاوی به یانی چوارشه ممه دا، له گه ل هه لزنانی
روونا کایی تیرپژئی رۆژ، میسه که رانه یان هینا بوچه ساری. زور له جارن
ئاشکراتر دهشلی و قورسایی خوئی خستبووه سهرباسکی سهرپه له که، زور
به قورسایی و به زحمه ته وه ههنگاوی هه لده هیناوه، به لام روخساری روون
وگهش و دوور له هه ر جوړه ئازاریک و ماندوویه تیییک بوو. ئه وترسه خه یالیانه
که له بیدهنگی و ته نیاییدا ئه ویان تیکشکاندبوو، ئه و فکر و په ژاره رو حیانه ی
دونیای سیبهر و نسیکان، که له وشه و هدا رو حی و ه بهر هه موویان هینابوو،
به جارئ هه موویان ته فر و توونا ببوون و کاتی که تاو هه لات و دوژمنه کانی
هه موو ریزیان به سستبوو تا رو حی بهرز و به ره له ستکاری لی بستینن، ئیتر
ترسی له هیچ شتیک نه مابوو. ته نانه ت ئه و ترسه کونه ی ژانوو برکی
جهسته شی، که جار جار ئازاریان هدا رهوی بوو. مه رگی چی، ترس له مه رگا!
له میژ بوو سنگی مهرد و رهندی قه لغانی گولله و ئاسن بوو. ئه و له زومره ی
که سانیک بوو که له پیش مه رگه وه ههنگاویان به ره و کوشی ژیان ده هاویشته.
شه شتفه نگچی هه لبرژیردرا بوون تا ئیعدامه که به رو بهرن له ریزیکدا
رووبه رووی دیواره که راوه ستابوون که به دار و گول داپوشرابوو. هه ر
ئه و دیواره ی که له وشه و هدا ئه و هه مووه هه وله بی ئاکامه ی به خه رچ دا و لئی
هاته خواری. سهر بازه کان هه روا که تفه نگ به دهست له په نای یه کتره وه

راوه‌ستابوون زۆر به‌زه‌حمه‌ته‌وه پېښی گریانی خوځیان ده‌گرت. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، که بۆده‌بی ئه‌وان بۆ کوشتنی میښه‌که‌رانه‌هه‌لبژیردرین، له‌هزر و زه‌ینیاندا تابلویه‌کی زۆرناخۆش و ترسه‌ینه‌تر نه‌خشیندرا‌بوو. ئه‌و قسه‌له‌پروو بوون و حازرجواب بوونه‌ی، پیکه‌نینه‌کانی و بویری پروون و ئاشکرای که کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئه‌وانیش دانا‌بوو. که ئه‌مانه‌هه‌موو وه‌کوو تیشکیکی نوورانی و سه‌رگه‌ردان هاتبووه‌ نیوژیانی سروسارد و پرله‌خه‌م و چه‌رمه‌سه‌ریی ئه‌وانه‌وه، له‌وه‌ش ناخۆشتر ئه‌وه‌یه که ده‌بی ئه‌و بم‌ریت و ئه‌ویش به‌ده‌ستی ئه‌وان، له‌به‌رچاوی ئه‌وان وه‌کوو کوژاندنه‌وه‌ی هه‌موو پروونا‌کایه‌کانی ئاسمانه‌کان وا بوو.

قه‌بره‌که‌ی له‌ژیر داری هه‌نجیره‌پیره‌که‌ی هه‌وشه‌دا ئامیزی کردبووه‌وه و چاوه‌پروانی بوو. ئه‌م قه‌بره‌به‌ده‌ستیکی داه‌یزراو و بی‌مه‌یل له‌شه‌وی رابردوودا هه‌لکه‌ندرا‌بوو که به‌قه‌ده‌رایي هه‌لکه‌ندنه‌که‌نی فرمیسی له‌سه‌ر رژا‌بوو. کاتی له‌په‌نایه‌وه‌ گوزه‌را به‌بزه‌یه‌که‌وه‌ چاویکی له‌وچاله‌تاریکه‌ کرد که چیمه‌نی ده‌ورو‌به‌ری به‌ژاکاوی کوزیلکه‌یان به‌ستبوو، هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکینشا تا بۆنی گله‌که‌ پر به‌سییه‌کانی هه‌لمژی.

سه‌رپه‌له‌که‌ له‌نزیك داره‌که‌ راوه‌ستا. میښه‌که‌رانه‌ش به‌شله‌بزه‌یه‌کی زۆر شیرینه‌وه‌ ئاوری داوه: «سه‌رپه‌ل، ده‌بی لیڤه‌ راوه‌ستم؟»

ستوان، بیده‌نگ و مات، به‌بزواندنی سه‌ری گوتی: «به‌لی، قولپی گریان چنگی له‌ناخی گیر کرتبوو، زمانیشت بې‌ریایه‌ نه‌یده‌توانی تا‌قه‌ وشه‌یه‌ک قسه‌ بکات. قایمه‌قام، برازا‌که‌ی، ستوانی فه‌رمانده‌ی چه‌ک داره‌کان که بې‌یار وا‌بوو، ئه‌وفه‌رمانیان بداتی، دوکتوریک و قه‌شه‌یه‌ک که هه‌موو له‌حه‌ساری بوون، که‌م‌وزۆرگه‌ردی زه‌ردی خه‌جاله‌تی دایگرتبوون. میښه‌که‌رانه‌ش له‌ به‌رانبه‌ریاندا شکۆدار و مه‌زن و سه‌ر‌به‌ز، به‌چاوی پرله‌خه‌نده‌ و به‌قه‌لافه‌تیکی نیرانه‌ و مه‌ردانه‌وه‌ به‌ بی‌هیچ شه‌رم و دلله‌ راوکیی وترسیکه‌وه‌ راوه‌ستابوو.

- به‌یانیتان باش به‌رێزان! پاپای به‌رێزیش ئاوا زوو له‌خه‌وه‌هه‌ستاوه‌! ملازم توچۆنی؟ ده‌رفه‌تی دیداری ئیستامان له‌وه‌ی رابردوو بړیک خو‌شتره‌ وانیه‌؟

ئىستاش دەستت دەبىنم كە بەگەردنتەوہ ھەلتواسىوۋە، لەبەر ئەوہىە كە من تىر ئەنگىۋىكى كارامە و باش نىم. بىشك ئەم كورە جوان كىلانانە دەبى كارەكەيان زۆرباشتر بەرپۆەبەرن - وانىيە كورەكان؟

چاۋىكى لەپوخسارى داتەپپوى چەكدارەكان كرد كە دەتگوت ئاو و دۆت بەسەرياندا پزانوۋە: «ھەرچى بى ئەمجارەيان پپويست ناكە بەپەت و دەسمال دەستم ھەلواسم بەملمەوہ، باشە دەى باشە پپويست ناكە ئەوہندە مات و پەرۆش بن! پاژنەكانتان رىك لەلای يەك راگرن و خۆتان نىشان دەن كە چەندە جوان و رىكوپىك تەقە دەكەن. ھەروا پاش بەينىكى تر ئەلەوجۆرە كارانە ھىندە زۆر دەبى كە خۆشتان سەرتان سووربمىنى كە چۆناوچۆن ئەنجامى دەن. ھىچ شتىك لە ئەزمونى پيش كار باشتر نىيە.»

- «كورم» قەشەكە ھەروا كە دەھاتە پيشەوہ قسەكەى ئەوى بىرى و ئەوانى تر كىشانە دواوہ تا ئەودووانە بەتەنيا بمىتەوہ.

- تا چەندساتىكى تر دەگەرپىتەوہ لای خولقېنەرى خۆت. ئايا بۆ ئەم دواساتانەى ژيانت كە دەتوانى تۆبە بكەى قسەيەكى دىكەت جيا لەوہ نىيە؟ بىر بكەوہ، تكات لىدەكەم، بەم ھەموو تاوان و گوناحانەى كە لە سەرشانى تۆ رىزبووہ، مردن بەبى داخوازى لىبور دەيى شتىكى سامناك و ترسىتەرە. ئەودەم كە لەوى رۆوبەپووى نىۋبژى كەرى خۆت دەبىەوہ ، دەرفەتى پەشىمان بوونەوہت نابى. ئايا دەتھەوى بەزمانىكى پرلەتاوان و سەرزەنشتەوہ لەقەلافەتى ترسىنەرى نىك ببىەوہ؟

- تانە و تەشەرى سەرزمان، پاپا؟ بەراى من ئەوہ لايەنى ئىوہىە كە پپويستى بەو موعىزىيە ھەيە: ئەوكات كە نۆبەى ئىمە دى، بەجىگاي ئەوشەش تەنگە كۆنەيە، تۆپى گەورەى دەشت و كىوان و گەر دەخەين و ئەودەم تۆ دەبىينى كە زمانى ئىمە چۆن سەرزەنشت و سەركۆنەى ئىوہ دەكات.

- تۆ تۆپى دەشت و كىو و گەر دەخەى! ئەى ھەژارى بى چارە! ھىشتا لىت حالى نەبووہ كە چچالەپەشىكى ترسناك چاۋەرۋانته؟

مىشەكەرانە بە سەرشانىيەوہ چاۋىكى لەقەبەرەكەى كرد: «ھۆ پاپاي بەرپۆ، بۆ پىتوايە كە دواى ئەوہى منتان لەوقەبەردا خەواند، ئىتر كارتان لەگەل من

ته‌واو ده‌بی؟ رهن‌گه بتانه‌وی که به‌ردیکی قورس قورسی له سهر دانین تا پیشی هه‌ستانه‌وه‌یه‌کی سی‌رۆژه ۱ بگرن؟ پاپای به‌ریز مه‌ترسه! من به‌م‌جم و جووله ده‌ست کردانه، که زۆرمندا‌لانه‌یه قه‌ت هیرش نابمه‌سه‌ر مافی هیچ که‌سیک، من وه‌ک مشکیک له‌وجیگایه‌ی که دامده‌نین ئارام و راست و بی‌گری ده‌خوم، به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ئیمه‌ توپه‌گه‌وره‌کان وه‌گه‌ر ده‌خه‌ین.»

قه‌شه‌که نه‌راندی: «خودای به‌خشه‌نده، ئه‌م پیاوه به‌دبه‌خته به‌خشه!»

ستوانی فه‌رمانده‌ری چه‌که‌داره‌کان به‌ده‌نگیکی که به‌حاسته‌م ده‌بیسترا گوتی: «ئامین!» سه‌ره‌نگ و برازا‌که‌شی وه‌ک که‌سایه‌تییه‌کی پاقری ئایینی له سه‌رسینگی خویان خاچیان کیشا. چونکه پی‌داگرتنیک بی‌ئاکام و بی‌سووده. قه‌شه‌که‌ش ئیتر له‌وه‌زیاتر تیوه نه‌چوو سه‌ریکی لی‌راوه‌شانده و دوعای کرد و چووئه‌ولاوه. ئیش و کاری فه‌رمی پیش ئیعدام کردنه‌که له بازنه‌ییکی بیده‌نگی پر هواردا زۆر به‌ساده‌یی به‌ریوه چۆ. میشه‌که‌رانه له شوینی دیاری کراوه راوه‌ستا و که‌می سه‌ری وه‌رسوو‌راند تا ساتیک تیریژی سوور و زه‌ردی رۆژ ببینی. جاریکی دیکه‌ش داوای لی‌کردبوون تا چاوه‌کانی نه‌به‌ستریت. پوخساری دوژمن ته‌زیتانه‌ی وای نیشان دده‌ا که رق و قینیکی تاییه‌تی وای له سه‌ره‌نگ نییه. هه‌ردووکیان له‌وکاته‌دا فه‌رامۆشیان کردبوو که به‌زۆری ئه‌وکاره به‌سه‌ربازه‌کان ده‌که‌ن.

میشه‌که‌رانه به‌زه‌رده خه‌نه‌ییه‌که‌وه رووبه‌رووی ئه‌وان راوه‌ستا، ده‌ستیان به‌تفه‌نگه‌کانه‌وه ده‌له‌رزی.

میشه‌که‌رانه گوتی: «ته‌واو حازر و ئاماده‌م.»

ستوان که به‌هۆی دله‌کو‌تیوه که‌میک ده‌له‌رزی چووئه‌پیشه‌وه. ئه‌و، تا ئیستا فه‌رمانی تیربارانی نه‌دابوو. له‌حه‌ییته ئه‌و ئه‌رکه قورس و گرانه‌تریه‌ی دلی‌خه‌ریک بوو رکه‌ی سینگی بدرینی.

له سه‌ر جیگای خوتان - حازر - ده‌س‌رپژ بکه‌ن!

میشه‌که‌رانه که‌می لاتراسکه‌ی به‌ست، به‌لام خۆی راگرت و نه‌که‌وت. گولله‌یه‌ک روومه‌تی رووشاندبوو. په‌له‌ییک خوین به‌سه‌ر کراواته سپیه‌که‌یه‌وه

۱- ئاماژه‌یه‌که به‌زیندوو‌بوونه‌وی عیسی داوای سی‌رۆژه.

دیار بوو. گولله یه کی دیکه له سهروی نه ژنویه وه که وتیوو. کاتی که دوو که لی بارووته که ته او بوو، سه ربازه کان دیتیان که پیده که نی و به دسته برینداره که یه وه خوینی سهر گونای دهری.

میشه که رانه گوتی: «دهست پریژیکی زورخراپ بوو!» دهنگی زور پوون و بی گری بوو و نه و ندهی دیکه سه ربازه بی چاره و بی دره تانه کان داهیزران، به نرکه بیکی شیرانه وه گورانندی: «جاریکی دیکه تاقی که نه وه.»

نالله یه ک و له رزینیکی گشتی هه موو نازای تفهنگ چیه کانی داگرت. هه ر کام له سه ربازه کان هیواخواز بوون که گولله ی مهرگ له دهستی هاوړیکه ی په نایه وه بته قیندری، هه ر بویه هه ر کامه یان به م لاو لایی دا سیله یان ده گرت. نه کا به دهستی نه و بکوژری، میشه که رانه ش هه روا توندوتول به بزهی سهر لیوییه وه روو به رووی نه وان راوه ستا بوو. نه وان نه و ئیعدام و گولله بارانه یان وه ک قه سایبیه ک هاتبووه پیش چاو، دوی نه وه! ده بوو هه موو نه و کاره ناخوش و جه رگ بره یان له سه ر راوه دهست پی بکر دایه ته وه، ترسیکی سه یر دایگر تبوون، تفهنگه کانیان هینا بووه خواری، هه روا که گوئیان له جنیو و سه ر زه نشتی نه فسه ره تور په کان بوو، به ترسیکی سه یره وه ده یان رووانییه پیاویک که کوشت بوویان، به لام هینشتا زیندوو بوو و وه ک دار هه نجیره پیره که پی قاییم ولیو به بزه راوه ستا بوو.

قایمه قام مستی خوئی هه لینا و پیشانی دان و وه ک شیت گورانندی که ناماده بینه وه، چه که کانیان ناماده و ته یار که نه وه، په له بکه ن و کاره که ته و او بکه ن.

سه ره نگیش وه ک سه ربازه کان وره ی به ردابوو و نه یده و یرا چاو له و په یکه ره خویناوییه بکات که کیو نه سا خوئی به سه ریپوه راگرتبوو و نه ده که وت. کاتی میشه که رانه قسه ی له گه ل کرد، به بیستنی نه و دهنگه پر تین و پر په یبه ته که پر بوو له ته شهر و توانج و سووکایه تی، سه ره ننگ به جاری دارما و داچله کی و له رزی.

سه ره ننگ، نه مرؤ به یانی گروو پیکی بی نه زموننت هینا وه! راوه سته بزانه نه توانم نه وان باشتر ریکو پیک و ته یار که م، ده ی سه ربازه کان! تو تفهنگه که ت

به رزتر راگره، تو که می به لای چه په وه، دلگه وه ره بی پیاو، نه وهی له نیو دستدایه تفهنگه خو قالوره نییه! هه مووتان باش سیله تان گرتووه؟ ته واوه! له سهر جیگای خو تان - حازر...

سهرهنگ خو ی رانه گرت و خیرا چوو په پیشه وه و په ریه نیوفه زمانه که وه: «ده ستریز بکه ن!» شتیکی چاوه روان نه کراو ده بوو نه گه ر نه م کابرایه فره مانى مردنى خو ی بدایه ت جاریکی دیکه ده ستریزیکی شیواو و تیکه ل و پیکه ل به رپوه برا، نه وه یله زه نجیریه که له گه ل ترس و خو ف روو به روو ببوو وه به له رزینی یه که یه کی نه وه په یکه رانه تیک شکا. یه کی له وسه ر بازانه ته نانه ت ته قه شی نه کرد و تفهنگه که ی فری دا نه ولاره، دانه وییه سهر نه رزی و به ناله و هاواره وه گوتی: «ناتوانم - ناتوانم!»

دوو که لی تفهنگه کان به نارامی و به ناقابیلییه وه به لایه کدا رویش ت و ورده شه پوی بی تین و که م هیزی تیشکی به یانی ورده ورده خو ی نیشان دا و به نارامی می شه که رانه که وه نه رزی، که باش لی ورد بوونه وه دیتیان هیشتا نه مردووه. سهر باز و نه فسه ره کان به دیتنی نه ودیمه نه له جیگای خو یان وشک بیوون، وه ک داریکی وشکه لی بی جو له راوه ستابوون و چاویان له و بوونه وه ره ترسناکه ده کرد که له سهر نه رزی که وتیوو و له حه بیبه تا خو ی باده دا و له گیانه لادا بوو، دوی دوکتور و سهرهنگ به هله داوان و هه راو گوړه وه چوون بولای، چونکه نه و خو ی له سهر نه ژنویه ک راگرتیوو و هه ولی نه دا که هه سیتیه وه و پیمان نیشان دات که مهرگ چوک به شوړش گیر دانادات. دیسانه وه له سهر بازه کانی ده روانی و پیده که نی:

- خه تی دووهم: تا قی که نه وه - سهر بازه کان جاریکی دیکه تا قی که نه وه.. چاو لی که ن - نه گه ر نه توانم...

له پر پیکدا لاتراسکه ی به ستوو به سهر شانیکیدا که وه ته سهر چیمه نه که. سهرهنگ له ژیر لیوییه وه گوتی: «مردووه؟» دوی نه وهی دوکتور له سهر نه رزی نه ژنوی دادا و دهستی له سهر کراسه خویناویه که ی دانا به هیواشییه که وه گوتی: «پنم وایه که مردووه - خودایه شوکرت!» سهرهنگ دووپاتی کرده وه: «خودایه شوکرت! ناخره که ی ته واو بوو!»

برازاکه‌ی دهستی له سه‌رباسکی دانا: «مامه، کاردینال هاتووه! له‌به‌ر
ده‌روازه‌که‌یه و ده‌به‌هوی بیته ژووره‌وه.»

- چی؟ نابی بیته ژووره‌وه - نایه‌لم! ئە‌ی یاساوله‌کان چی‌ده‌که‌ن؟
قوربان...

ده‌روازه‌که‌که‌ کراره و مونتانی له‌ه‌ساری پاره‌ستابوو. به‌چاوی زهق و
ترسه‌هینه‌ره‌وه ده‌پروانییه پ‌وبه‌پ‌ووی خوی.

- قوربان! ده‌بی داواتان لی‌ب‌که‌م که... دیتنی ئە‌م دیمه‌نه بو ئیوه باش نییه!
مه‌راسمی ئیعدامه‌که هه‌رئێستا کوتایی هات. ته‌رمه‌که هیشتا...

مونتانی گوتی: «هاتووم که ببینم.» ته‌نانه‌ت له‌وکاته‌ش‌دا وا به‌زه‌ینی
قایمه‌قام گه‌یشت که قسه‌کردن و جووری ریگارپ‌ویشتنه‌که‌ی وه‌ک که‌سیک وایه
که به‌ده‌مخه‌وه‌وه ب‌روات. یه‌کی له‌سه‌ربازه‌کان له‌پ‌ریک‌دا گو‌راندی وهاواری
کرد: «ئای خودایه!» قایمه‌قام به‌په‌له‌ ئاو‌ریکی داوه بی‌گومان...

جه‌سته‌ییکی شه‌لالی خوینی ئال که له‌سه‌ر چیمه‌نه‌که که‌وتبوو، جاریکی
دیکه بزواوه و نالاندی و هه‌ولی د‌دا که هه‌ستن. دوکتور به‌چۆکه‌وه خوی به
ئه‌رزدا دا و سه‌ری له‌سه‌ر ئە‌ژنوی خوی دانا.

وه‌ک سه‌رلی‌شیواویک نه‌راندی: «زووکه‌ن! شاغییه‌کان زووکه‌ن! کاری
ب‌که‌ن با نه‌جاتی بی، بو‌خاتری خودا زووکه‌ن! دیمه‌نیکی زور ناخوش و
دل‌ته‌زینه!»

کفاره‌ی خوین هه‌روا به‌سه‌ر ده‌ستیدا ده‌رژا، ته‌قه‌لا و له‌رزینی په‌یکه‌ره‌ی
ناوباوه‌شی، ئازای ئە‌ندامی وه‌له‌رزین خستبوو. ئە‌وه پ‌ژانی خوینی له‌شی
که‌سیک نه‌بوو، شه‌پۆلانی سووری ده‌ریای گه‌شی گه‌لیکی چه‌وساوه بوو. ئە‌وه
قورسایی له‌شی مروییک نه‌بوو، کپوی وره‌ی هیزی به‌هیزی گه‌لیک بوو.

کاتی که دوکتور وه‌ک شیته‌ و هار هاواری ده‌کرد و یارمه‌تی ده‌خواست،
قه‌شه‌یه‌ک له‌سه‌ر شانی ئە‌وه‌وه دانه‌وی و خاچه‌که‌ی نایه سه‌رلیوی
ئه‌وپیاوه‌ی که له‌گیانه‌لادا بوو: «به‌نیوی باوک و کوره‌وه...»

میشه‌که‌رانه له‌سه‌ر ئە‌ژنوی دوکتور که‌می خوی راست کرده‌وه و به‌چاوی
ده‌رپه‌رپه‌وه ری‌ک‌پروانییه خاچه‌که.

ئارام لەمەودای نیوان بیدەنگی و خامۆشییەکی بەستەلەکدا دەستی راستی
هەلینا و خاچەکە ی لادا. پەلەیهکی سووری گەشی خوین بەسەر پوخساری
مەسیحی سەر خاچەکەو دەبیندرا.

- پاپا - بلە ی خوداکە ی تۆ - تیر - بووبی؟
سەری لە سەر دەستی دوکتۆر کەوت بەپشتا.

- قوربان!

چونکە کار دینال هیشتا هەروا حەپەسابوو، سەر هەنگ فیراری دەنگی
بەرزتر کردووە: «قوربان!»

مونتانی سەری هەلینا: «مردووہ.»

- بەلێ مردووہ و تەواوی کرد. قوربان واوہ نایە ی؟ دیمەنکی سامناک و
تۆقینەرە.

مونتانی دووپاتی کردووہ: «مردووہ.» و دیسانەوہ لە پوخساری ئەوی
پووانی: «دەستم لێدا، مردووہ.»

ستوان بە تەوسیکەوہ لە ژیر لیویەوہ گوتی: «ئە ی بە تەمای پیاویک
شەش گوللە ی و ئی کەوێت و هیچی لێ نە یەت؟» دوکتۆریش بە هیواشییکەوہ
وہلامی داوہ: «پێم وایە خوین گرتوو یە تی.»

قایمە قام باسکی مونتانی توند گۆشی: «قوربان، واباشترە کە ئیتر
لەوہ زیاتر لێ ورد نە بیەوہ. ئەگەر ئیزنمان بە ی با ئەو قەشە یە هەتا مائی
بە پیت کاتەوہ؟»

- بەلێ، ئە پۆم.

ئارام لەو دیمەنە خویناوییە پووی وەرگێرا و دوورکەوتەوہ. قەشە و
سەرپەل بە شوینییەوہ کەوتنە پێ. لە نزیک دەروازەکە ی دەرهوہ راوہستا
بە پەشوکاویەکی ئارام و سەیرەوہ ئاوری داوہ بۆ داوہ: «مردووہ.»

دوای چەندکات ژمیریک مارکون چووہ نیو ئەومالە ی کە لە داوینی کێوہ کەدا
بوو، تا بە مارتینی بلێ کە ئیتر پیویست ناکا ئەو گیانی خو ی بەخت کات.

هه موو شتیک بۆ مسۆگه ربوون و پراگ تیزه بوونی گه لاله ی دووهه م له مه ر بزگار کردنی ئه و ئاماده کرابوو. چونکه ئه م گه لاله یه زۆر ساده تر له ئه وه ی پیشوو بوو. بریار وابوو که هه ر بۆ سبه ی نیی ئه و رۆژه که گروپی Corpus Dommini له به رده م قه لاکه وه ده گوزه ریئت، مارتینی له نیو جه ماوهره وه ده رپه ری و له نیو جلوه رگه کانیه وه ده مانچه یه ک ده ره ی نیی و رووبه قایمه قام ته قه بکات. له ئالۆزی و شیواوی ئه و جه نکه یه دا، دوايه بیست پیاوی چه کدار، له پریکدا هیژش به رنه سه ر ده روازه که ی قه لا و خۆبکه ن به ژوو ریئا، به زۆر کلیل داره که یان ببردایه ت و بچوايه نه ژوو ری به ند کراوه که و به ده سته ی خۆیان ئه ویان به ینايه ته ده ره وه، و هه رکه سیکیش که ببوايه ته کۆسپ و ته گه ره یان بیانکوشتايه یان برینداریان بکردایه ت. به قوونه شه ریش له ده روازه که وه بچووبایه نه ده ره وه ؛ له پاشه کشیشدا ده سته یه کی دیکه له قاچاخچییه کان که چه کدار و سوارکاربوون ، ده بوو ئه ویان ببردایه ت بۆ چه شارگه یه کی دوور له مه ترسی له و چیا و به نده نانه . ته نیا که سیک له و گرووپه چکۆله یه دا ئاگای له و کاره نه بوو جما بوو، ئه م کاره ش به هۆی ویستی تایبه تی مارتینییه وه بوو که ده بوو جما بی ئاگایی.

ئه و گوته بووی: « زۆر ناخایه نی و هه ر له سه ر ئه و کاره شوشه ی دلێ ده چرژئی.»

هه رکه قاچاخچییه که له درگای باخه که وه هاته ژووهره وه مارتینی درگا شووشه ییه که ی کرده وه بۆ دیتنی ئه و چووه هه یوانه که: «مارکون چ خه به ره؟ ئایش!»

قاچاخچییه که کلاوه چه سیرییه لیوپانه که ی سه ری خستبوو به پشت سه ری دا. هه ردووکیان له هه یوانه که دانیشتن. بیده نگ و مات. مارتینی هه ر له و کاته دا که چاوی به روخساری ژیرکلاوه که که وت لیی حالی بوو که چه باسه. دوا ی بیده نگیه کی دریژخایه ن، پرسیی: «که ی ئه و کاره یان کرد؟» ده نگ ی له گوپی خۆیدا ده نگدانه وه یه کی ناخۆش و په ریشتانی هه بوو.

- به یانی ئه مرۆکه، له ده مه ده می به یان دا. سه ره په له که پیی گوتم. خۆی له وی بووه و به چاوی خۆی دیتوویه تی.

مارتینی سهری دانه‌واند و دزوویه‌کی که له‌قۆلی کۆته‌که‌یه‌وه شوڤر ببووه له‌پریکدا و به‌توورده‌یه‌وه پچراندی.

له‌خۆرا، له‌خۆراییی بوو، ئەمەش هەر له‌خۆوه بوو. ئەو دەبوو سبەینی بمرادیەت، بەلام ئیستا دونیای هیواو ئاواته‌کانی ئەو وه‌کوو دونیای ئەفسانه‌یه‌ک که پرله‌ئاوات و خولیای گەش و پرونی ئاسۆیه و به‌هاتنی چنگی ره‌شی مه‌فحه‌وه ده‌بی، ئەویش که‌وته گۆمی مردن و نه‌مان و چووه دونیای شه‌وان و پوژانی شوڤر‌شگیزانی قه‌دیمی و دل‌که‌یلی ئازادی و ئەشق و خۆشه‌ویستی - دونیای گراسینی و گالی، دونیای په‌مزنوووسین و چاپی بلاڤوگ، دونیای به‌ربه‌ره‌کانی نیوان هاو‌ریانی حیزبی ئەو له‌لایه‌ک و پیلانی پیس و گلاوی سیخۆره ئوتریشیه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه. هه‌روه‌ها له‌ناخی دلیدا و له‌کۆشک و ته‌لاری ویزدانیدا جیگایه‌کی دل‌فه‌ریح و خۆش خالی بوو که هیچ که‌سیک نه‌یده‌توانی ئەوی داگیرکات. مارکون پرسیاری لی‌ده‌کرد و ئەویش په‌ریشان و سه‌رگه‌ردانی ئەو فکره‌ بوو که دواي ئەو چی به‌جی‌ماوه که بایه‌خی قسه‌ له‌ سه‌ر کردنی هه‌بی، سهری هه‌لینا: «چیت گوت؟»

- گوتم بی‌شک تو ئەم خه‌به‌ره‌ی پی‌ده‌ده‌ی.

گوراندی: «چۆن ده‌توانم پی‌ی بلیم؟ ئە‌گه‌ر وایه داواشم لی‌بکه‌ن با خه‌نجیریکیش لی‌ سه‌ر دلی‌ بده‌م. ئای هاوار چۆن ده‌توانم پی‌ی بلیم؟ چۆن ده‌توانم!»

به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند هه‌ردوو چاوی داپۆشی، به‌لام بی‌ئوه‌ی که‌جیگایه‌ک ببینی، وای هه‌ست کرد که قاچاخچییه‌که له‌په‌نايه‌وه بزوا، ئەو‌جار سهری هه‌لینا. جما له‌به‌ر‌درگا‌که راوه‌ستابوو.

جما گوتی: «سزار بیستووته؟ هه‌موو شتی‌ک ته‌واو بوو. ئەویان گولله‌باران کردووه.»

"Introdio ad alter dei"¹ مونتانی له بهر میحرابه گه وره و بلینده که له نیوان هاوکارانی خوئی و خزمه تکارانی کلیسادا راوه ستابوو، به دهنگیکی بلیند و یه کمیزان زبووری پیش عیشای ره بانی ده خوینده وه. سه رتاپای کلیسا له نامیزی رهنگ و گه شهی نووردا بوو. له پارچه و کوئاله کانی جیژنی جه ماوه ره وه هتا ئه وسهری کوله که کان، هه مووی به وشال و پارچه جوانانه و چه پکه گوله زیړینانه نه خشیند رابوون. له سه روی درگاکه وه په ردهی مه خمه ری گه وره شوړ کرابوونه وه. که تیشک و شهوقی گه رمی هه تاوی مانگی ژوئین له چینی په رده که ی ددها و ددره وشاوه، هه روه کوو ئه وهی که له نیوان مه زرایه کی گولاله سوورهی که سک و سووردا چراخان بیّت. قاته ئابینییه کان به موم و مه شخه له کانیا نه وه، قه شه کانی کلیسا به خاچ و ئالاکانیا نه وه نو یژگه کانی دهو روبه ریان به ته واوه تی پووناک کردبوو، له ریړه وه کاندای پارچه ی هه وریشمی ئالای هه لواسراو و شورپه وه کراو، چیوی پیکه وگری دراو به گولینگ و متوموورووی رهنگا ورهنگه وه که به ژیر بن میچه که وه ددره وشانه وه. عه بای گروپی کوړ، که به شیوهی کوله زیړینه نه خشیند رابوو له ژیر په نجه ره رهنگا ورهنگه که دا سه دجوړی دهنواند. چه پک چه پک تیشکی هه تاو به رهنگی نارنجی و ئه رخه وانی و ئال و که سک

۱- لاتینیته: «یانی به ره و میحرابی خدا ههنگاو هه لدینمه وه.»

دەرژايە ناو کليساوه. له پشنت ميحرابه که پەردەيه که درهوشاوهی له هه‌لواسرابوو که به هيلی جوراوجوری نوقره رازيندرابووهوه. جوانکاری سه‌رپه‌رده‌کان و چراکانی ميحرابه که به شيوه‌يه کی ریکو پیک و به‌رچاو ده‌که‌وت. کاردينال له‌ناو عابا و هاودامينيکی سه‌رتاپا سپی شوپدا که له دوواوه له‌ئەرزى دەخشا، وه‌ک په‌یکه‌ره و م‌جسه‌مه‌يه‌کی مه‌رمه‌پين، که رۆح و گيانی تى‌زابى ده‌هاته به‌رچاو. به‌پيى په‌سم و عاده‌تى رۆژه‌کانی ده‌سته‌وپيژه، ده‌بوو ئەو بۆخوی سه‌رپه‌رشتی ئايینی عيشای په‌ببانی بکرديه‌ت، نه‌وه‌ک ئەوه‌ی به‌ته‌نيا پيش‌نويزی بکات. هه‌ربۆيه دواى ته‌واوبوونی خویندنه‌وه‌ی دوعای توبه و پارانه‌وه زۆر به‌ئاراميه‌وه له‌ميحرابه‌که‌وه به‌ره‌وجيگای ئوسقوفی که‌وته‌رئ و به‌به‌رده‌م پيش نويزخوینان و خزمه‌ت گوزارانی کليساوه ده‌گوزه‌را و ئەوانيش به‌پريزه‌وه سه‌ريان بۆ داده‌نه‌واند.

يه‌کئ له‌کانونه‌کان ئارام چرپاندى به‌گوئی ئەوه‌که‌سه‌ی په‌ناى خۆيه‌وه: «به‌داخه‌وه به‌پريز مونتانی ته‌ندروستی له‌باش ناچى، پيس په‌شوکاوه، سه‌ر و پۆتراکی وانيشان ده‌دا.»

مونتانی سه‌رى دانه‌واند تا تاجی ئوسقوفی له‌عل و دوپنیشانی له سه‌رئين. قه‌شه‌يه‌ک که وه‌ک شماسيکی ئيفتبخاری ۱ کارى ده‌کرد تانجه‌که‌ی له سه‌ر سه‌رى دانا، که‌مئ له‌وى پووانى، دوايه بریک دانه‌وى و ئارام گوتى: «قوربان، خواى نه‌که‌رده ناساخى؟»

مونتانی که‌میک بۆلاى ئەو وه‌رچه‌رخا، هيچ ناسياوييه‌ک له‌چاوه‌کانى دا به‌دى نه‌ده‌کرا.

قه‌شه‌که به‌گوئی دا چرپاند: «بيوره قوربان!» دواى ئەوه‌ی که دانه‌ويه سه‌رئه‌ژنۆی، هه‌ستا و گه‌راوه، له‌وه‌ی که ببوه هۆی پچرانی رازونيازه‌کانی ئەو له‌گه‌ل خودادا، خۆی سه‌رکۆنه ده‌کرد.

په‌سم و عاده‌تى ئاسایی هه‌روا به‌رده‌وام بوو، مونتانی بى‌جووله و راست دانيشت، تاجه دره‌وشاوه‌که‌ی و عه‌با زيپنیشانه‌که‌ی تيشک و شه‌وقى

۱ شماس: که‌سايه‌تى ئايینی کليسايه که پله و پایه‌ی له قه‌شه له‌خوارتره‌(و).

ههتاویان دهگه پاندهوه. چین چین عابا سپی و فرمیسه که ی له سه ر
فرشه سووره که دریز ببوو و له عهرزی دهخشا.

یاقووته کانی سه ر سگی له نیوان روشنایی سه دان مؤمدا دهره وشانه وه و
دهر ژایه نیونیکا و چاوی به قوول داچوو و بی هیزی. هه رکه دانه وی تا به و
وشه گه له "Benedicite Pater eminentissime" 2 بخوره که مته فه ر ک کات،
د ره وشاوه یی و شه وقی هه تاو له نیو ئەلماسه کاندایاریان ده کرد. په رن گه
مونتالی، به دیتنی قه لافه تی خو، شیر به فرینه یه کی زور گه وره و پرشکو و
ترسناکی کویستانه کانی بیته وه یاد، که به تاجیک له شیوه ی کولکه زی پینه و
هاو دامینیکی به فری باهینر، به دوودهستی ئاواله وه، کوشیک به ره کت یان
کوشیک له نه فرهت و جنیو بلاوبکاته وه.

کاتی ریزلینان و سوپاس کردنی نانی پیروز، له سه ر کورسیه که هاته
خواری و له به ران بهر میحرابه که دا چوکی دادا. له هه موو هه لس و که وته کانی دا
سپروساردی و داهیزرانیک ده بیندرا، دوا ی ئەوه ی هه ستا و گه راوه جیگا که ی
خو، سه رگوردی سوارکاری سه ربازی که به جلوبه رگی فه رمی خو یه وه
له پشت سه ری قایمه قام دانیشتبوو، به گوپی ملازمه برینداره که ی په نای
خو یه وه چرپاند: «بی گومان کار دینال به باشی کاره که ی به ریوه ده بات و
له کاری خویدا له کل دهردی، وه ک مه کینه ییکی چاک بی راوه ستان کار
ده کات.»

ملازم به هیواشییه که وه وه لامی داوه: «چاکتر! تا ئیستا ئەم لیبووردنه گشتیه
ناخوشه وه کوو باریکی لاسهنگ و نابار له سه رشانی ئیمه قورسایی ده کرد.»

- به لام هه رچی بی، له مه ر دادگا له شکریه که مل که چ بوو.
- به لی ناخریه که ی رازی بوو، هه رچه ند زوری خایاند تا مل که چ بوو .
ئای خودایه، هه وای ئیره چه نده ناخوش و خه فه یه! هه موومان له ژیر گه رمای
هه تاو دا نه خوش ده که وین. حه یف که ئیمه ش کار دینال نه بووین، تا له بهر ئەو
سووره تاوه چه تریکمان به سه رمانه وه بگرتایه . سس . س! مام چاومان
لی ده کا!

۲. لاتینه به مانای: «پاپای به ریز و پیروز، مته فه رکی بکه.»

سەرھەنگ فێراری ئاوپری دابوووه تا مۆرەیهکیان لێ بکات. ئەو دواى ئەو
پووداوه ناخۆشەى دوینی بەیانی، کەوتبووه کەش و هەوايەکی تايبەتى
پۆحى و خواپارێزانەوه، هەربۆیە داخى دللى خۆى بە سەر کۆنە کردنى ئەوان
دەردەپرى، ئەویش بە هۆى «هەست نەکردنى ئەوان، بەو وەزە ناخۆش و
دل تەزینە» وه بوو.

سەرۆکانى بەرپرسی تەشریفات وردەوردە لە دەوریەک کۆبوونەوه، لە
پریژیکدا راوەستان کە بۆرێژە رۆیشتن ئامادە دەبوون.

سەرھەنگ فێراری هەستا سەرپى و بەرەو میله ئاسنکانى میحرا بە کە
کەوتە رى و ئاماژەى بۆ ئەفسەرەکانى دیکە کرد تا بە دوواى ئەودا بکەونە
رێ. کاتیکی کە خویندەنەوهى عیشای رەببانی تەواو بوو و نانەمفەرە کە
خرايە نیوقاپە شووشە بلوورینە کەى 3 دەستە سەربازییە کەوه، قەشەى
پیش نوێژ و هاوکارەکانى چوونە ژوورى کلیساوه تا جلوبەرگەکانیان بگورن.
لە هەموو کلیسادا دەنگیکى زۆر نەرم و هیدیت بەرگوى دەکەوت، مونتالى کە
وێک مقەبا بى جوولە لە پووبەرپووى خۆى دەروانى، هەروا لە سەر کورسیە
تايبەتیە کەى خۆى دانیشتبوو. دەتگوت هەر لەویش نییە و دنیا لە سەر سەرى
دەگەرێ و زەریای ژیان و هەلس و کەوتى مرۆف لە ژیر پایدا لە شەپۆلاند
بوو و لە بیدەنگى و وسکووت بوونى دەوروبەرى ئەودا ون دەبوو؛ قاپى
بخور سوتانە کەیان بۆ لای هینا و ئەویش بێ ئەوهى سەرنج بداتە ئەم لا و
ئەولای بە بیزارى و بە تەپلۆسیەوه دەستى هەلینا بخورە کەى خستە نیو
قاپە کەوه. قەشەکان لە ژوورەوه گەرانەوه و لە سەروى کلیساوه چاوەروانى
مونتالى بوون تا بیتەخوارەوه، بەلام ئەو هەروا بى هەست و خوست
دانیشتبوو. شماسى ئیفتیخارى کاتى دانەوى تا تاجە ئیسقوفیە کە لە سەر
سەرى هەلگرێ، دیسانەوه بە دوودلیو بە هیوربێ کەوه پێى گوت: «قوربان...»
کاردینال چاویکی لى کرد: «چیت گوت؟»

ئەرى دلنیای کە بە شداری کردنت لە رێورپەسمى دەستەدا زۆرت ئەزیەت
ناکا؟ چونکە هەوايیکى زۆر گەرمى هەیه.

۳. کاسەیهکی شووشەییە لە سەر شیوازی هەتاو دروست کراوه کە نانەپیرۆزە کەى لە نیودا دادەنێن.

- هیچ نییه، گهرمی ههوا چبایه خیتی ههیه؟

مونتانی به سر و ساردی و به چپرچریه وه قسه ی دهکرد. بویه قه شه که
وای ههست پی کرد که پیی ناخوش بووه: «قوربان بمبووره، پیم وایوو که
حال و وه زعت باش نییه.»

مونتانی بیئوه ی وه لامی بداته وه ههستایه سهر پی. که میک له سهر
پلیکانی سهره وه ی کورسیه که راوه ستا ههر به و شیوه قسه کردنه ی
ئه و جار هیه وه پرسى: «ئه مه چییه؟»

دریژیی عه باکه ی له سهر پلیکانه کان و سهرئه رزی کلیسا که دا دهخشا و
مونتانی په له یه کی سووری له سهر عه باسپیه که ی خوی دیوو.

- قوربان هیچ نییه، ته نیا زایه له ی تیشکی هه تاوه که له په نجه ره
رهنگا ورهنگه کانه وه رژاونه ته ژوو ری.

- تیشکی هه تاو و ئه وهنده سوور؟

له قه ندرمه که وه هاته خواری. له بهردهم میحرابه که دا ئه ژنوی دادا و قاپه
بخوره که ی به ئارامی برده پیش و هینایه دواوه، کاتی که هینایه وه لای خوی.
شهوقی هه تاوی په نجه ره رهنگا ورهنگه که که وته سهرسهری پووتاوه و
دهم و چاوی، چه پکه تیشکی سوور که رهنگی شووشه ی په نجه ره که ی
گرتبوو که وته سهرعه باکه ی که خزمه تکاره کانی چینه کانیان راست و ریک
دهکرد. کاسه زیترینه که ی له دهست قه شه که وهرگرت و ئه وکات که گروپی کوپ
و ئورگه که ئاههنگی زور به شکو و خوشیان دهست پی کرد ههستایه
سهر پی.

خزمه تکاره کان هیواش هاتنه پیشی و پارچه چه ترییه هه وریشمه
ئاسمانییه که یان به سهر سهریه وه راگرت، شماسه کانیش له م لا و ئه ولایه وه
راوهستان و چینی عه بادریژه که یان بو کووده کرده وه، کاتی خزمه تکاره کانی
کلیسا دانه وین تا عه باکه ی، که به سهرئه ژنوی دا دهخشا کو ی بکه نه وه و
ئه ندامانی ئه نجومه ن و که سانی ئایینی که له پیش دهسته که وه به دووریزی
زور جوان و ته یاره وه که مؤمه هه ل کراوه کانیان له چه پ و راسته وه
هه لئینابوو، له سه روی کلیسا و سینی لای سهره وه بوون، ئارام هاتنه خواری.

مونتائلی له نزیك میحرابه كه و له ژیر پارچه چه تریبه هه و ریشمه كه دا به سهر ئه وان هه و هه راوه ستابوو و نان و شه رابه پیرۆزه كه ی توند به سهر ده ستیه وه گرتبوو و به نیگای چاوی ره وان هه ده كردن كه جووت جووت ده رۆیشتن. ئه وان كه مۆم و مه شغله و خاچ و ره سمه كان و ئالاكانیان و تاجه گولینه یان پی بوو؛ زۆر ئارام و پیک و پیک، له سه روی کلیسا وه به ره وه وۆلی یان و گه وه ی کلیسا كه هاتنه خوارئ، كه ته نرابوو به كۆله كه ی زۆر ئه ستوو كه به جوانی رازیندرابوونه وه . له ژیر په رده مه خمه ریه كان كه هه ل درابوونه وه گوزه ران و له وگه رمایه دا وه ك سیلاو به ره وه شه قام شو ر بوونه وه و ورده ورده دهنگی سه روودی به كۆمه لیان له نیو دهنگه كانی دیکه دا ون بوو. به لام هیشتا له نیو کلیسا دا دهنگی هه نگاوه كانیان دهنگی ده داوه.

له پیش دا گروهه جو رواجو ره كانی قه شه به كفنی سپی به ریان و روخساری ده مامك لی دراویان ، دوایه براده رانی Misericordia⁴ بوون كه سه رتاپای ره شیان له به ردا بوو و ته نیا چاویان له نیو ده مامکی ره ش دا ده بریسا كایه و به دوا ی ئه وانیش دا مریده كانی ئایینی کلیسا له ریزیکی گه ورده دا گه یشتن:

ده رویشه كانیش به سه رتاپایه کی بو ریه ی ئه ستوو و به پی خاوسیه وه كه وه تنه ری له گه ل خه لکی دو مینه كانی سه رتاپا سپی و له سه ره خو ؛ به دوا ی ئه وانیش دا كارمه نده كانی ئاسایی ناوچه، سواركاران، تفهنگچییه كان و كارمه ندانی پۆلیسی ناوچه كه و قایمه قامیش كه له جل و به رگی فه رمی دا بوو هاو ری له گه ل ئه فسه ره كانی هاو كاری خو ی كه له په نایه وه بوون تیکه لی ریژه كه و ری پیوانه كه بیوون، دوو نه فه ر له پیش نو یژكاره كانیش مۆمی هه ل كراویان پی بوو و ئالا هه لگ ریکیش خاچیکه گه وه ی له به ین ئه وان هه به رز كرده بووه وه . كاتی كه په رده كان لادران تا ئه و جه ماوهره له درگا كه وه برۆن ده ری و بكه ونه ری، مونتائلی له ژیر چه تره هه وریشمه كه ی سه رسه ریه وه به خیرایی چاویکی له هه تاو و شه قام و دیواره رازاندر او ه كان كرد كه به ئالا و قوماشی جو رواجو ر رازیندرابوونه وه و مندالانیکیش به جل و به رگی هاو دامینی سه رتاپا سپی كه گولی سووریان به سه ر ئه وخه لگه دا

٤. ئه وه كه سانه ی كه مر دوو گو ره وشار ده كه ن.

هه‌لده‌خسته‌وه مونتانی گوتی: «تیاح، ئه‌وگوله سوورانه چه‌نده‌جوانن ده‌لئی پتی خوینن.»

جه‌ماوهر هه‌روا به‌ریک‌وپیکییه‌وه ده‌رۆیشتنه‌ پیشی، هه‌رده‌سته و گروپیک به‌جۆریک و به‌ره‌نگیکی تاییه‌تی. عه‌بای سپی و دریز، ئارام و له‌سه‌رخۆ؛ به‌دوای ئه‌واندا جل‌وبه‌رگی فه‌رمی و جوان و زۆرشییکی قه‌شه‌یه‌ک که قه‌راغه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی جوان چندرابوون، خاچیکی زی‌پینی باریک و دریز که له‌سه‌روی مۆمه‌هه‌ل‌کراوه‌کانه‌وه گه‌ردنی هه‌لینابوو. دوای که‌میکی‌تر قه‌شه‌کانی کلیسای جامع‌ه‌کان به‌بالاپۆشیکی سپی مه‌یله‌وزه‌رده‌وه به‌خۆرانا‌نیکه‌وه هاتن و گوزه‌ران. پیش‌نوێژیک به‌گوچانیکی ئۆسقوفیه‌وه له‌نیوان دوومه‌ش‌غهل به‌ده‌سته‌وه هات‌وچوووه نیوکلیساوه، ئه‌وجارخزمه‌تکاره‌کانی کلیسا که له‌پزیک‌دا راوه‌ستابوون و کاسه‌ی بخوریان به‌ده‌سته‌وه بوو و له‌هه‌وای موسیقاکه‌ ده‌ستیان ده‌بزواند و رده‌ورده‌ ده‌رۆیشتنه‌ پیشه‌وه، هه‌لگرانی چه‌تره‌هه‌وریشمیه‌که‌ی سه‌ر مونتانی چه‌تره‌که‌یان به‌رزتر کرده‌وه و ده‌ستیان کرد به‌بژاردنی هه‌نگاوه‌کانی خۆیان: «یه‌ک، دوو، یه‌ک، دوو» مونتانی‌ش ده‌ستی کرد به‌دو‌عا و پارانه‌وه له‌به‌رانبه‌ر ره‌سمه‌کان و به‌ره‌و روی خاچه‌که‌5.

له‌سه‌ر قه‌نده‌رمه‌کانی ناو کلیساوه هاته‌خواری و به‌ره‌و سه‌رسه‌راکه و هه‌مووی گه‌را؛ له‌و جیگاوه که‌ده‌نگی ئورگه‌که‌هه‌موو کلیسای داگرتبوو، له‌ژیر ئه‌وپه‌رده‌هه‌ل‌دراوانه‌وه گوزه‌را که‌ره‌نگیکی سووری توند - سووریکی‌وا که‌پیاو لێی ده‌ترسا - هه‌بوو و به‌ره‌و ناوشه‌قام هه‌نگاوی هه‌لیناوه که‌زۆر پووناک بوو، ئه‌وشه‌قامه که‌پر بوو له‌گولاله‌سووره‌ی که‌سک و گه‌ش و ره‌نگ خوین که‌له‌سه‌ر فه‌رشی راخراوی سه‌رشه‌قام و له‌ژیر هه‌نگاوی ریره‌واندا ده‌پیلیشانه‌وه. کاتی که‌کارمه‌نده‌کانی ئاسایی بو‌هه‌لگرتنی هه‌وریشمیه‌که‌ی سه‌رسه‌ری مونتانی هاتنه‌پیشه‌وه، له‌به‌ردرگا که‌می راوه‌ستان و دوایه‌که‌وتنه‌وه‌ری و مونتانی‌ش له‌گه‌ل ئه‌وان، قاپه‌که‌و نانه‌پیرۆزه‌که‌ی به‌هه‌ردوو ده‌ستی توند گرتبووی، ده‌نگی بیژهرانی کۆر

5. ره‌سمه‌کانی مه‌سیح له‌کاتی چوون به‌روخاچ، له‌شیوه‌تاییه‌تی و جۆراوجۆره‌کانی‌دا

له گهل له نجهی هه لگرانیقاپه بخوره که و دهنگی تیکه ل و پیکه لی هه نگاوه کان له ده و روبه ری مونتانی دا به رز ده بووه وه و جار جاریش ده مه یی: «هه موو جیگایه ک پرله خوین و خوین هه موو جیگایه کی داگرتیوو، فه رشی به ریپی ئه و وه کوو چۆمیکی سوور سنگی داخستبوو، گولاله سووره کان هه روه کوو خوین به سه ر به ردی شه قامدا ملیان به لاره و نابوو . ئای خودایه! که سک و سوورایی ئاخره که ی سه رانه ری ئه رز و ئاسمانی تو داده گری؟ ئه ری خودایه ئه م کاره بو تو چ قازانجیکی هه یه؟ هۆ خواوه ندی به توانا . تویه ک که لئوه کانت خوینی لی ده تکی!»

له وه به ری کاسه شووشه یه که وه، چاویکی له نان و شه رابه پیروژه که کرد. ئه وه چی بوو که له نانه پیروژه که وه ده چۆرا . نکتک ده تکیه نیوپه رده ی زیڕینی هه تاو . و ده پرژایه وه سه رعه با سپیه که ی؟ ئه وه چی بوو . ته نانه ت له وه دسته به رز کراوه وه ده چۆرا؟

چیمه نی هه ساره که له ژیر هه نگای جه ماوه ردا شه ل ژابوو و یه ک سه ره سووری ده نواند . هه موو جیگایه ک سووراوی لی ده تکا . خوینیکی یه کجار زۆر له وی کۆبیوو وه، له و گونایه تکتک ده هاته خواری، له وه دسته راسته به گولله کون کراوه خوین ده پرژا و له که له که ی بریندار و پین کراوی به لیشاو خوین بقی دها ته نانه ت قژیشی خویناوی بوو، ئه و قزانه ی که له خویندا ته ر بیوون و به هه نییه یه وه نووسابوون . ئای ئه وه جواناوی مه رگ بوو، که له گانگای ژانیکی جه رگ بره وه سه رچاوه ی ده گرت.

دهنگی و یژه رانی کۆر سه رمه ستانه به رز بووه وه.

ئاخ هیه چ که س ناتوانی له به رانه ری دا خو ی راگری! ئه ی خودایه که بی خه م له و ئاسمانه سپی و ئارامه له سه ر ته ختی خو ت دانیش تووی! به لیوی خویناویه وه بزته دیته سه رلیو و له شه ر و مه رگی مرۆف ده روانی ، ئیتر به س نییه؟ دنیا یه کی جیا له شانوی سوپاس و دوعا و پارانه وه درۆبینانه، به س نییه؟ هۆ جه سه ته ی عیسی که له به ر پرگاری مرۆقایه تی ئه و هه مووه ئازار و ئه شه که نه جته کیشته ، هۆ خوینی مه سیح که له به ر به خشین و لی بوور دنی تاوانه کان ئه و هه مووه پرژایته سه ره ئه رزی، ئیتر به س نییه؟

ئاخ بەدەنگىكى بەرزترەوۋە بانگى لى بىكە، بەشكىكىم خەوتىبى!

رۆلەي خۆشەۋىستىم، بەراستى خەوتوۋى و قەتئىش بەخەبەر نايەيتەۋە. ئايا ئەۋقەبىر و گۆرە ، بەۋەھەموۋە ئىرەھىيەۋە لەۋخەزىم و دەستكەۋتە بەنرخەي خۆي پارىزگارى دەكا: ھۆ بەندى دلم ! ئايا ئەۋچالەپرەشەي ژىردارەكە بۆساتىكى زۆركەمىش بى ئەۋكت بەرئادا؟

دوايە ئەۋوشتە لەنىۋ ئەۋقاپە بلوورىن و شووشەبىيەدا ۋەلامى داۋە و ھەروا كە ۋەلامى دەداۋە، خوينىشى لى دەچۆرا: «ئايا تۆ خۆت ھەلى دەبژىرى و لەھەلبژاردنى خۆشت پەشيمانى؟ ئايا خواست و ويستى تۆ نەھاتوتە دى؟ چاۋ لەۋپىياۋانە بىكە كە لەرۋوناكايىدا ھەنگاۋ ھەلدەگرن و جلۋبەرگى ھەۋرئىشى بەرپىز چندراۋيان لەبەردايە: لەبەر ئەۋانە بوو كە ئىستا لە دووتويى ئەم خاك و خۆلەدا گۆرەۋشار كراوم. چاۋىك لەۋ مندالانە بىكە كە گۆلى سوور دەبەخشەۋە، ئەگەر پىتخۆش بى ساتىكىش گۆي رادىرە بۆ ئاۋاز و دەنگيان: ھەر لەبەر ئەۋانەيە كە دەمى من بەخاك و خۆل ئاخزراۋە . سوورايى ئەۋگۆلەسوورانە لەچاۋگەي دلى منەۋە سەرچاۋە دەگرى، سەرنجىك بەدە سەر ئەۋخەلكەي كە ئەژنۆيان داداۋە بۆخواردنەۋەي ئەۋخوينەي كە لەلىۋى ئەۋجامەي دەستەۋە دەتكى: بۆ دامركانى توونىيەتى دلى كەيلى پىرئاۋاتى ئەۋان بوو كە ئەۋخوينە رژايە سەرئەرزى. چونكە ئاۋايان گوتوۋە: «بۆمروڧىكى ئاشق و ئازادىخۋان، ھىچ شتىك لەۋە خۆشەۋىستتر و ھىچ ئەشقىك لەۋە بەرزتر و بەرپىزتر نىيە كە لەبەر ھاۋپىيان و ھاۋبىرانى خۆت گيانى ئازىزت بەختكەي.»

- ھۆ ئارتور، ئارتور، ئەرى ئەشقى و خۆشەۋىستىيەك لەۋەش بەرزتر ھەيە! كە

كەسىك ژيانى ئازىزترىن خولقېنەرى خۆي بەخت بكا؟

ئەۋ شتە ناديارەي ناۋ قاپە شووشەيەكە ۋەلامى داۋە: «خۆشەۋىستترىن

خولقېنەرى تۆ كىيە؟ ئىشەلا خۆ من نىم!»

كاتى كە قسەي دەگرد وشەكان لە سەر لىۋ و زمانى لە گۆ نەدەھاتن وسرپ وسارد دەبوون ۋەمردن ؛ چونكە دەنگى سرۋود و ئاۋازى گروۋپى كۆپ، ھەروەكۋو سەرماي باي باكۋور كە لە سەر ئاۋ و گۆمىلكە سەھۆل بەندەكانەۋە دادەبارى، كپ و بىدەنگى دە كردن.

هۆ خاچ په رستان، له وه بخونه وه، هه مووتان له وه بخونه وه، مه گهر هی ئیوه نییه؟ ئه و جوگه له خوینه له بهر ئیوه ئه و چیمه نه ی نه نه خشان دووه. مه گهر ئه و جهسته گیانله بهره، له بهر ئیوه نه ژاكا و هه لئه وه ریه سره رزه هۆ شاغیه ئینسان خوره کان، که لپه له جهسته ی ئه و گیر بکه ن، هه مووتان لی بخون! ئه مه کوږ و جیژنی باده نوشی ئیوه یه، بخون و بخونه وه ئه مړو ږوژی شادمانییه. ږاکن و له م جیژنه دا به شداری بکه ن، خوتان بگه بیته ئه م دهسته ږی پپوانه و له گه ل ئیمه هه نگاو هه لینه وه، هۆ ژنان و منداله کان، هۆ لاوان و به سهاله چوان وهرن بو بهش بهش کردنی ئه م جهسته یه! وهرن بو ئیره که شه ږابی خوینی لی ده ږوژی، هه تانی گهش و سووره لی بخونه وه و له وه جهسته یه شدا به شی خوتان هه لگرن و بیخون.

ئای، خویه گیان! ئه و قه لایه؟ سوور و مړوموچه، به و دیواره بهرز و نهوی و برجه شکاوانه یه وه که رهنگ تال و بوږن و له نیوان ئه وگرده وشکانه دان و ږوی گرژو مؤن کردووه له ودهسته یه ی که له سه ر ئه وشه قامه خاکیه دا ږیژه ده ږون. ددانی میله ئاسن ئاسنینه که به سه ر ده روزه گه وره که دا شوږ ببووه وه و قه لاکهش هه روه کوو دالاشیک و هه یوانیکی درنده که له داوینی کیو ټیکدا دانهوی بیت و پاسه وانی له نیچیری خوی بکات و ابو، به لام سه ره ږای ئه وه ش ئه م ددانه ئاسنینه هه رچه نده تیژیش بن ئاخره که ی ده شکین و لیکه ه لده ږین و خاک و خوی نیوچه ساره که ش، مردووه که ی خویان ته سلیم ده که ن و خو ددهن به دهسته وه، چونکه گروپه خاچ په رهسته کان ده ږونه پیشی، ده ږونه پیشی له گروپیکی به هیژدا بو جیژنی ئایینی، هه روه کوو له شکرئ مشکی برسی به رده بنه گیانی وردکه و پرتکه و ئاواش ده لین: «بینه اینته!» و نالین «به سه، به سه.»

- هیشتا ږازی نه بووی؟ من له بهر ئه و ئینسانانه بوومه قوچی قوربانی، تو منت له بهرین برد تا ئه وان بژین، ئه وه ئیستاش هه رکامه یان ږیگی خویان گرتووه ته بهر و ږیزه که شیان تیکناده ن و نایه لن خه وشیشی تی که وی. ئه مه هیز و سپای خاچ په رسته تانه، لایه نگران و په ږه وانی خودا که ی تو، جه ماوه ږیکی گه وره و به هیزه. ئاگریک له پیش دهمیانه وه دهمی کردووه ته وه و گروکلیه که شی له دوا یانه وه بلیشه دهستی، دهشت و زهوی ږو به ږویان وه کوو باخی شه داد و له پشت

سەرىشيان بىبابنىكى پۈۋتەلە و وشك و كاكى بەكاكى، نە ئەتق و نەھىچ كەسىكى دىكە لەچنگ ئەوان پزگاريتان نايەت و ناتوانن خۆ دەر بازكەن.

- دەئەگەر وایە وەرەوہ بۆلاى من ئەى خواوہندى من، بگەر پۈوہ بۆلام، چونكە من لەفكرى خۆم و لەھەلبژاردنى خۆم پەشیمانم! وەرەوہ باپیکەوہ بچینە ناوگورپىكى تەنگ و تارىكەوہ، دەخزىنە جىگايەكەوہ كە شەوپەرستانى خوین پىژ نەماندۆزنەوہ. لەویدا بەئاسوودەى لەئامىزى يەكتردا دەرپازىین و خرپ لى دەخەوین تا فەرداھى ئاوات و ئارەزوو.

خاچپەرەستانى برسېش لەترسى تىرپىژى پۆژ بەقەد بالای سەرما و سوولدا ھەلەدزىن و ئەوكات كە ئەوان بە ھوى خواردن و خواردنەوہى گوشت و خوینی ئەو جەستەىوہ دەكەونە لوورەلوور، وردەوردە دەنگى ئەوان بەرەو كزى و نەمان دەروات و ئەوجار لیدەگەرپىن كە ئىمە ئاسوودە و ئارام بژین.

شتەكە دىسانەوہ جارپىكى دىكە وەلامى داوہ: «لەكویدا خۆم بشارمەوہ؟ مەگەر نەنوسراوہ كە ئەوان لەھەموو كون و قوزبىكى شاردا بلاو بوونەتەوہ، خۇيان بەسەر شوورە و دىوارەكاندا ھەلەدەسپىرین و لەدیوارى مالاكاندا وەسەر دەكەون، ھەرەكوو دز و جەرەدە لەپەنجەرەكانەوہ وەژوور دەكەون؟ ئەگەر لە سەر لووتكەى چىايەك قەبرىك بۆخۆم ھەلگەنم ئايا لى دەگەرپىن يان دەیدەنەوہ؟ ئەگەر لەنىو دلى چۆمىكدا گورپىك بۆخۆم چى بەم ئايا سنگى ھەلنادرپن؟ ئەوانە بۆكارى خۇيان ئەوئەندە وشىيار و وریان وەكوو تاژى و توولەى راوى، نىچىرى خۇيان دەدۆزنەوہ، ھەر لەبەر ئەوانەىە كە زامەكانى من گولخونچەى خوینیان لى دەروى و كانیاوى سوور و خوینیان لى دەزى؛ تا ئەوان بەباشى بتوانن لى بخۆنەوہ. مەگەر گویت لى نىبە كە ئەوانە چیان دەوئ.

ئەوانىش ھەروا لەم لاولاى پەردەمەخمەرەكانى كلىسای جامعەوہ دەگوزەران و سررود و گورانىان دچرى، ئىتر پىژەى دەستەكە كۆتايى ھاتبوو و گولالە سوورەكانىش پىرش و بلاو كرابوونەوہ و ھەلوەرىبوون.

كە دەستیان لەگوتنى گۆرانى و سررود ھەلگرت. مونتائلىش لەدرگاگەوہ ھاتەژوورئ و لەبەین دوورپىزى مریدان و قەشەكانەوہ گوزەرا كە بە بىدەنگىيەكەوہ رىك ھەركامەیان كە لە سەر جىگای خۇياندا بەمۆمىكى داگىرساوى

بهرز کراوهوه ئه ژنۆيان دادابوو، دیتی که چاوه برسیه کانیان دهروانیته سهرجه ستهیه کی پیروزی سهرشانی ئه، زانیشی که له بهرچی کاتی رویشتنی ئه، سهریان دانه واند چونکه هیلکی خوینی مهییو ورده ورده له چینی عهباکه یهوه دههاته خواری و له سهر بهرده کانی ئه رزی کلیسا که جی پی کانی په له یه کی سووری لی به جی دهما و هه موو سهرنجیان چوو بووه سهری.

بهو شیوهیه به رهو میله ئاسن کانی سهری کلیسا که وته ری، هه لگرانی چه تره هه وریشمه که ی سهرسهری راوهستان و ئه و له ژیری هه هاته دهری و له قه ندهرمه کانی میحرا به که وه چوو سهری. له م شانوه شانینی دا، خزمه تکاره کان به بهرگی سپیه وه که قاپه بخوره کانیان به دهسته وه بوو و پیش نوێژکاره کانی مه شغل به دهست ئه ژنۆيان دادابوو و چاوه کانیان که دهیروانییه سهرجه سته ی قوربانییه که 6 له بهر شهوقی موم و مه شغه له کاند دهره وشانه وه.

کاتی که له بهرانبهر میحرا به که دا راوهستا و بهو دهسته خویناویانه یه وه جهسته ی ئازن ئازن کراو و هه لدرای خولقینه ره کوژراوه که ی هه لیتا، دهنگی ئه و میوانانه ی که بو جیژنی نان و شه رابی پیروژ بانگه یشتن کرابوون به شیوه یه کی دیکه دهنگی ده داوه.

ئاخ، ئیستا ئه وانه دین که تهرمه که بهرن . هه رگا وایه برۆ ئازیزه که م، برۆ به ره و ئاکامی ژیانی خو ت و لیگه ری با دهر وازه کانی بهحه شت له سهر گازه ره ی پشت بکرته وه بو ئه و گورگه برسینه که به باوه شیکی ئاوالاوه وه ریان ده گرن. ئه و دهر وازانه ی که بو من کراوه ته وه دهر وازه ی قولترین جیگای جه هه نده مه. کاتی که شماسه ئایینییه که کاسه پیروژه که ی له سهر میحرا به که دانا، مونتانی هه روا له وئ راوه ستابوو. هاته خواری و له سهر قه ندهرمه که ئه ژنۆی دادا، له میحرا به سپیه که ی سهر ووی ئه وه وه خوین پزایه خواری و تکتک که وته سهرسهری، دهنگی سروودی کوپ شه پۆلی ده دا و به دریزی بن میچه دریز و قول له کان دا دهنگی ده داوه.

---

6. ئامازه یه که بو جهسته ی عیسی.

"Sine termino _ Sine termino" 1 خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى كە دەى توانى لە ژىر خاچەكەى دا بكەوئىتە سەر ئەرزی ،بەلام نەىكردا ، خۆزگەم بەومەسیحە بەختەوهرەى كە دەىتوانى بلى: «ئىدى تەواو بوو!» ئەم رۆژە رەشپىيە قەتدوايى نايەت، هەر وەكوو رى پىوانى هەسارەكان. ئەو كرمىكە كە نامرى و ئاگرى گرگانىكە كە كلىپە و بلىسەكەى دانامركى.

لە سەرەخۆ و تىكشكاو، بەپى عادەتى دىرىنى خۆى و بىئەوہى ئاگای لەخۆى بى لەدرىژەى پرۆگرامەكەدا رۆلى خوى بەباشى گىرا، رەسم و ئابىنىكى كە ئىتر لەلاى ئەو هىچ بايەخىكى نەبوو. دواى خوئىندى دۇعا كۆتايى جىژنەكە، دىسانەوہ لە بەرانبەر مىحرا بەكەدا ئەژنۆى دادا و رۇخسارى خۆى داپۆشى، و دەنگى قەشەكان كە دۇعاى سەبارەت بەگوناحە بەخشر اوەكانيان دەخوئىندەوہ، وەكوو ورئىنەىەكى ژىرلىئوى دوورى دوور دەبىسترا، دەنگىكى دوورەدەستى دنياىەك كە ئىدى ئەو خۆى بە بەشدارى نەدەزانى و لىى دوورە پەرىز بوو . دەنگىكى كە دايمە لەهەلكشان و داشكان دا بوو.

دەنگەكە تەواو بوو و ئەوئىش هەستايە سەرپى و دەستەكانى بەنیشانەى بىدەنگ بوون لە يەكترى كردهوہ و ئاوالاى كرد. لەجەماوہرەكە برىكيان

۱- لاتىنىيە، بەماناى «بىكۆتايى و هەتاھەتايى»

به‌ره‌ولای درگاکان رۆیشتن و چونکه له‌کلیسادا ده‌نگیکی ئارام گه‌یشته‌ گوی که :
«به‌رێز مونتانی به‌ته‌مایه‌ قسه‌ بکات.» به‌په‌له‌ و به‌خشه‌خشه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌.
هاوکارانی ژێرده‌ستی ئه‌و پینان سه‌یر بوو و به‌ پامانیکه‌وه‌ لینی نزیك بوونه‌وه‌
و یه‌کیکیان خیرا، به‌لام ئارام گوتی: «قوربان ئایا به‌ته‌مای که ئیستا بو‌خه‌لکی قسه
بکه‌ی؟»

مونتانی به‌بیده‌نگیه‌وه‌ ئه‌وی لادا. قه‌شه‌کان که له‌گه‌ل یه‌کتی که‌وتبوونه
پرته‌پرت رۆیشتنه‌ دواوه‌. کاریکی نا‌ئاسایی، ته‌نانه‌ت دژی ره‌سم و عاده‌تیش بوو،
به‌لام ئه‌گه‌ر کاردینال ده‌یوست کاریکی وا بکات، بی‌گومان ده‌بووه‌ خالیکی به‌هیز و
به‌رچاو، ده‌یوست سه‌باره‌ت به‌ شت‌گه‌لیکی تاییه‌تی قسه‌ بکات، ریفورمخواییه‌کی
نوێ که ده‌بوو له‌لایه‌ن رۆمه‌وه‌ بلاو بکرایه‌ته‌وه‌ یان راگه‌یه‌ندارویکی تاییه‌تی
له‌لایه‌ن پایای پیروژ و به‌رێزه‌وه‌ بلاو بکرایه‌ت.

مونتانی له‌ سه‌ر پینلیکانی می‌حرا به‌که‌وه‌ چاویکی له‌ده‌ریای شله‌ژاوی
ئه‌وه‌روخسارانه‌ کرد. ئه‌وان به‌تامه‌ زرویییه‌وه‌ چاوه‌روانی بیستی و ته‌کانی بوون که
له‌ سه‌رووی ئه‌وانه‌وه‌ راوه‌ستا بوو و به‌بیده‌نگی و ره‌نگ هه‌لبزرکاوییه‌وه‌ لینی
ده‌روانین.

رێبه‌رانی گروپ و ده‌سته‌که‌ زۆر به‌ئارامی رایانگه‌یاندا: «سس - س!
بیده‌نگ!» پرته‌پرت و چه‌چه‌ی جه‌ماوه‌ر هه‌روه‌کوو هاژه‌ و گه‌ه‌ی بایه‌کی توند که
له‌نیو داره‌کانی جه‌نگه‌لدا ون‌ده‌بی، ئاوا وسکووت بوو. ته‌واوی ئه‌وجه‌ماوه‌ره
به‌بیده‌نگیه‌کی سه‌یره‌وه‌ یه‌که‌راست ده‌یانروانییه‌ سه‌ر ئه‌و روخساره
ره‌نگ‌په‌ریوه‌ی که له‌ سه‌ر پلکانه‌کانی می‌حرا به‌که‌وه‌ ده‌یروانییه‌ ئه‌و جه‌ماوه‌ره.

ئارام و یه‌که‌ه‌وا ده‌ستی به‌قسه‌ کردن کرد: «له‌قه‌ولی یووچه‌ناوه‌ له‌ ئینجیلدا
ئاوا هاتوه‌: «خوداوه‌ند ئه‌وه‌نده‌ خو‌شه‌ویستی و دلۆقانی بو‌جیه‌هان هه‌بوو که
تاقانه‌ کوربه‌که‌ی خوی قوربانی کرد تا دنیا رزگاری بێت.» ئه‌م جیژنه‌ جیژنی
جه‌سته‌ و خوینی ئه‌وقوربانیه‌یه‌ که له‌به‌ر ری‌خوش‌که‌ری بو‌ ئیوه‌ و بو‌ ئاسایشی
ئیه‌ کوژرا، به‌رخ‌ی خودا که بووه‌ هه‌لگری تاوانه‌کانی گشت دنیا، کورپی خودا
که له‌به‌رخاتری گوناچه‌کانی ئیوه‌ مرد، ئیوه‌ش به‌ریک‌وپینکی و سه‌نگینی بو‌
ئه‌وجیژنه‌ لیژه‌ کو‌بوونه‌ته‌وه‌ تا له‌وقوربانیه‌ی که له‌ریگای ئیوه‌دا گیانی بخه‌ت کرد
بخۆن و سوپاسی ئه‌و به‌خشینه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ بکه‌ن، من ده‌زانم که ئه‌م‌رۆکه‌ به‌یانی،

کاتی بۆ به شدارى كردن لهم جيژن و کوبوونه وهيه دا . خوار دنى جهستهى قوربانىيه كه . هاتن، به وه بيري هيتانه وهى ئازارى مردنى كورپى خودا بۆ ئه وهى ئيوه به به خته وهرى بگهن، دلّه كانتان كه يلى شادى بوو.

«به لام پينم بلين بزائم، له نيو ئيوه دا كى بيري له ئازار و ژانكى ديكه كرده وه، ئازار و مهينه تى خودا كه كورپه كهى كرده قوچى قوربانى! كامه تان ئه ومهينه تيهى خوداتان وه بيري هيتانه وه كاتىكى كه ئه وه له ئاسمانه كانه وه دانه وهى و له وخاچ دراوانهى پرووانى؟ هاو پياني من ئه مپوكه هه روا كه له ريزه كانى خوتاندا و له وه دسته مه زاناندا ههنگاوتان هه لده گرت، له هه مووتانم پرووانى ديتم كه دلى نيو سنگتان چون به هوى به خشرانى گوناچه كانتانه وه چه ند به كه يف و له گه شه و نه شه دايه، له ريزه بوونى خوئى دل خوشه. هه ر يو به داواتان لى ده كه م كه سه رنج بده نه سه رته وهى كه بزائن ئه م رزگار ييه به چه قيمه تيك كر دراوه. بى گومان زور به نرخ و گرانه و نرخى ئه وه زور له گه نج و گه وه ر گران تره، له قيمه تى خوئى دايه.»

ته زوو يىكى ئارام و دريژخايه ن جه ما وهرى گوئى بيستى داگرت. له سه رووى كليسا وه قه شه كان كه مى بويشى دانه وين و له گه ل يه كترى دا كه وتنه چه چه پ، به لام ويژره كه هه روا دريژهى به قسه كردنى خوئى دا و ئه وانيش هيور و بيدهنگ گوئى بيستى بوون.

. هه ر له بهر خاترى ئه وه رو دا وه شه كه من ئه مپوكه له گه ل ئيوه قسه ده كه م: من ئه وه م كه هه م 2 چونكه بى دهره تانى و خه مه كانى ئيوه و منداله كانتانم بينى كه له به رده متانه وه بوون و له و باب ته وهى كه ده بى ئه وانه بمرن به زه ييم پييان دا هاته وه. دا يه پرووانيمه چا وه كانى خوشه ويسته كه م، زانيم كه كه فاره و جه زاي خوئى له وئى دا يه و منيش به بى سه رنج دان به ئه وه، رپگاي خومم گرته بهر و ئه ويشم له وزه لكا وه دا به ته نيابى به جى هيشت.

ئه مه يه لي بووردن و سري نه وهى تا وانه كان و گونا چه كان. ئه وه بۆ ئيوه و له بهر خاترى ئيوه مرد و تاريكايى و ته متومان، ئه وهى له ئاميزى خويدا گري دا، ئيستا ئه وه مردو وه و گه رانه وه و پاسانيكيشى بۆ نيبه، ئه وه مردو وه و ئيتر من له وه به دا وه كورم نيبه، ئاخ جگه رگوشه كه م، كورپه شيرينه كه م! ئاخ!

دهنگی کاردینال بوو به ناله و هاوار و گله یی و گازنده وزایه لای دهنگی ترس تیزاوی خه لکی بووه وه لای قسه کانی.

مه لاکان هموو هه ستایوونه سه ریچ و شماسه کانیش هموو به ره و پیشی هه لاتن تا باسکی کارووس بیژه که بگرن، به لام ئه و خوی راته کاند و به چاویکی وهک درنده یه کی تووره لیسان مؤر بووه، چیه ئه وه؟ له وی به شی هه مووتانی خوین لی نییه؟ هؤ چه قال و که متیاره کان به توبه ی خوتان راوهستن. په له مه کهن هه مووتان تیر دهخون!»

ئه وان گه رانه وه دوواوه و به ترس و له رزیکه وه ریزه بند له په نای یه کتری دا راوهستان هه ناسه یان لی برابوو و روخساریشیان وهک گه چ سپی هه لگه رابوو. مونتانی دیسانه وه پرووی له خه لکه که کرد و جه ماوه ره کهش هه روه کوو مه زرایه کی گهنم و جو چوون به دهس با و توفانه وه که رویشکه دهکات، ئه وانیش ئاوا که وتته جموجول.

ئیوه ئه وتان کوشت! ئیوه ئه وتان کوشت! و منیش هیچم نه گوت و ئازاره که یم به شان هه لگرت، چونکه نه مده ویست که ئیوه بمرن. که چی ئه وه ئیوه ش ئیستا به پیداهه لگوتنه دروینه کانتان و دوعاپیسه کانتان به ره ولای من دین، په شیمانم - له وکارهی که کردم په شیمانم! وایشتو بوو هه مووتان له زه لکاوای گوناح و تاوان و له چالی رهش و قوولی گه نده لی دا بگنخین، روچ و گیانی تاعوون لی دراوتان چ بایه خیکی هه یه که ده بی ئاوا نرخیکی گه وره و گرانی بو دانری؟، به لام ئیستا ئیدی زور درهنگ بووه - زور! من بانگی ده که م، به لام ئه و نابیسی، له درگای گلکو که ی ده دم، به لام ئه و وه خه بهر نایهت، به ته نیایی له ویرانه ییه که دا راده وهستم و له ده وره بری خوم دهر وانم، دهر وانمه ئه و ئه رزه خویناویه، ئه و جیگایه ی که گلینه ی چاوی منی تیدا نیژراوه، دهر وانمه ئاسمانی خالی و ترس هینه ر که بو من بیابانیکی چول و قاقره. من به دهستی خوم ئه ومدا به دهسته وه و به کوشتمدا، ئای مارتی زاوه کان، ئه وم له بهر ئیوه ته سلیم کرد!

به رزگار بوونی خوتان - ئه گه ر هی خوتان بی - پیی چارین! هه روهک ئینسانیک که ده یخه نه به رده م سه گه لیک و ئه وانیش دهنوو زین منیش ئه ورزگار بوونه م ئاوا خسته به رلمبوزتان! نرخ و بایی خواردمه نییه کانتان دراوه، ده ورن گه ده و سکتانی لی پرکه ن، هؤ پیاوخوره کان خوین مژه کان، ئیوه ی مرداره وه بوو خور که

خوراكتان گوشتی مردووہ کانه! چاو له میحرابه که بکهن که خوینی لی دهچوړی،
 ئەوہ خوینی گهرم و هه لقولای جگه رگو شه که هی منه . ئەو خوینه هی که له بهر ئیوه
 رژیاه سه ره ئه رزا! وهرن بیخونه وه، بیلینه وه و دهم و له وستانی پی برهنگین!
 وه کوو سه گهل ئەو گوشته له دهستی یه کتر بر فینن، له سه ره ئەو گوشته
 دهسته و یه خه هی یه کترین و قووتی دهن و ئیتر له وه زیاتر ئازارم مه دهن! ئەو هجهسته
 و له شیکه که له بهر ئیوه بوته قوربانی، چاوی لی بکهن، له تله ت و خویناویه، هیشتا
 له دهست ژبانی پر کاره سات و پر چه رمه سه ره پی هه لده به زیته وه، به دهم گیانه لایه کی
 جه رگ بره وه ده نالینیت و ده له رزیت، هو خاچ په ره سه ته کان؛ ها، ئەم پته گوشته
 وهرگرن و بیخون!

قاپ و نانه پیروزه که که به سه ره سه ره وه رایگرتبوو له پریکدا به توندی
 به ئه رزی دا. به هو ی له ئه رزدرانی ئەو قاپه ئاسنه وه مه لاکان پیکه وه هیرشیان
 هینایه پیشه وه و بیسته دست به توندی ئەو کابرا شیتیه یان گرت.

دوای ئەو وه و ته نیا ساتیک دوای ئەو وه، ئەو بیده نگیه ی خه لکه که بوو به
 ده ریایه کی خرۆشاوو هه راوهوریایه کی شاغیانه، دوای فریدانی کورسی و
 کورسیله کان به م لاو لادا و به شهق به ربوونه دارودیوار و درگاگان و که وتته
 دراندنی په رده کان و بلاو کردنه وه ی گوله کان و به سه ره که دا هه نگانوان و
 ژیری که وتنی که سانیک ، دوايه شه پۆلانی سیلاویکی تووره و توسنی ئەو حه لکه
 به گریان و له خو دانه وه رژانه ناو شه قامه وه.

سه ره ئه نجام

- جما، پیاویک له قاتی هه وه له وه دهیه وئ که تو ببینی.

مارتینی به شیوه یه کی ئارام قسه ی ده کرد به جوړیک که هه ردو وکیان له م
 ده پوژده ی دوای دا بی ئانقه ست ئارام و له سه ره خو قسه یان ده کرد. مات بوون و
 بی دهنگ، له قسه کردن و رهفتاره یان دا وا ده رده که وت که خه م و ماته مینیکی
 ده روونی زور گران دایگرتوون.

جما به قولی رووت و به به ره له بینه یه که وه له پشت میزیک راوه ستابوو؛ فیشه که
 به ستراوه کانی بو دابه ش کردن ئاماده ده کرد، له به یانی زووه وه که وتبووه ئیش
 کردن و ئیستاش له م پاش نیوه رو یه خه فه تاوییه دا ماندوویه تی به سه ره
 روخساریه وه جوان دیار بوو: «سینار، پیاویک؟ چی ده وئ؟»

- نازیم نازانم چی دهوی، پیم نالی. دهلی ته نیا له گهل تودا قسه دهکات.
 - زورباشه، (بهره لینه که ی لی کرده وه و قوله کانی داداوه) ده بی بچم بولای،
 به لام زور و اوئ ده چی که ته نیا سیخوریک بی.
 - دهی باشه. من له ویدیوهی په ناته وه م. و اباشتره هر که کار که له گهل ئه و پیاوه
 ته و او بوو، بچی که میک راکشی و پشوویه که بدهی. ئه مړوکه یه کببین به سه ریپوه
 راوه ستاوی.

- نا! و امپی باشه که دریژه به کاره که م بدهم.

به هیوری له قنده رمه کانه وه هاته خوارئ، مارتینی به بیدهنگی به شوینییه وه بوو.
 له م ده پوژدها جما به قه ده رای ده سال پیرتر بووه، ئه وه یله سپیهی نیوقژه کانی
 به جاریک له م چنده پوژدها زور دیار و بهر چاو بوو. ئیستا ئیدی زورتر
 چاوه کانی داده خست و له به ردهم خوئی ده پروانی، به لام کاتی له پریکدا چاوه کانی
 به زرده کرده وه، نیگای ئه و چاوانه ته زوی ده خسته له شی.

جما له ژوره چکوله که ی پیشوازی کردن له میوان، پیاویکی ناشیرینی دیت که
 قیت راوه ستابوو و پاژنه کانی له یه کتر جووت کردبوو و له نیوه راستی ژوره که دا
 راوه ستابوو. کاتی هاتنی جما کابراکه به ترسیه که وه داچله کی و سه ری
 به رز کرده وه و جما وا تیگه یشته که ئه و پیاوه ده بی له یاساویکی سوئسی بی. ئه و
 کراسیکی و هرزیری له به ردا بوو که به روالهت وادیار بوو هی خوئی نییه، له ترسی
 ئه وهی که سیکی به شوینه وه بیت و بناسریت هر به م لاو ئه ولای خوئی دا
 ده پروانی. به شیوه زمانی پاراوی خه لکی ناوچه ی زوریخ پرسئ: «ئالمانی
 ده زانی؟»

- که میک ده زانم، بیستم که ده ته وهی من بیینی.

- تو سینپورا بولای؟ نامه یه کم بو هیتاوی.

- نامه - یه ک؟

ته زوییه کی پندهات و دهستی به میزه که وه گرت تا خوئی پی راگیر کات.
 - من له پاسه وانه کانی ئه ویم. (له په نجره که وه ئامازه ی بوقه لاکه ی سه رگرده که
 کرد.)

نامه‌که هین - ئەو پیاوێهیه که هه‌وته‌ی رابردوو گولله‌باران کرا. ئەم نامه‌یه‌ی شه‌ویک پیش‌گولله‌باران کردنه‌که‌ی نووسیویه. قه‌ول و به‌لێنیم پێدا که بۆخۆم به‌ ده‌ستی بگه‌ینم.

جما سه‌ری داخست. ئاخ‌ره‌که‌ی نووسیویه‌تی.

سه‌ربازه‌که درێژه‌ی پێدا: «هه‌ر بۆیه‌ش ئەوه‌نده‌ی خایاند گوتی ته‌نیا ده‌بی بگاته‌ ده‌ستی تو و به‌س. له‌ئه‌م‌په‌رۆش زووتر نه‌مه‌ده‌توانی بێمه‌ ده‌ری. وه‌ک به‌له‌ی لێمه‌به‌شک بوون - له‌ ژیرچاوه‌دی‌رییه‌کی تونددام. بۆئه‌وه‌ی بێم بۆئێره‌ ناچاربووم ئەم جل‌وبه‌رگه‌ به‌ئه‌مانت وهر‌گرم.» له‌نیو س‌نگی خۆیدا که‌وته‌ پشکین و گه‌ران. هه‌وای گه‌رم بوو و ئەوقا‌ززه‌ قه‌د کراوه‌ی که هه‌تایه‌ ده‌ری، نه‌ته‌نیا چ‌لکن و په‌رگنج و لۆچ بوو به‌لکوو به‌ هۆی ئاره‌قه‌ی سه‌رس‌نگیه‌وه‌ که‌میکیش ن‌مدار و ته‌ر بوو. که‌می راوه‌ستا و دوایه‌ به‌ په‌ریشانییه‌وه‌ ئەم پاوئه‌وپای کرد، ئەو‌جاره‌ ده‌ستیکی هه‌لێنا و پشت‌سه‌ری خوراند: «خۆ لای‌که‌س ده‌نگ ناکه‌ن؟» و دیسانه‌وه‌ به‌دزیه‌وه‌ چاویکی له‌ جما کرد و گوتی: «ئه‌گه‌ر بزانی که هاتووم بۆئێره‌ بی‌گومان ده‌کوژریم.»

- ئارخایه‌نه‌ی بی‌گومان ده‌نگ ناکه‌م، نا، که‌می راوه‌سته‌...

کاتی که‌ ویستی ب‌روات و بگه‌رێته‌وه‌، جما هه‌روا‌که‌ به‌شوین کیفی‌پاره‌که‌ی‌دا ده‌گه‌را سه‌ربازه‌که‌ی راگرت، به‌لام ئەو به‌نا‌ره‌حه‌تییه‌که‌وه‌ که‌میک کشاوه‌ دوواوه‌. به‌تو‌ره‌بییه‌وه‌ گوتی: «من پاره‌ی تو‌م ناوی، من له‌به‌ر ئەو ئەم کاره‌م کرد - چونکه‌ تکای لێ‌ کردم. ئەگه‌ر داوای لێ‌ کردبایه‌م و بمتوانیایه‌ کاری زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تریشم بۆ ده‌کرد. له‌گه‌ل من زۆرباش و دلۆقان بوو - ئای خودایه‌!»

به‌ هۆی گریانه‌وه‌ ده‌نگی له‌گه‌روی‌دا په‌نگی خوارده‌وه‌ و جماش به‌وه‌وییه‌وه‌ سه‌ری هه‌لێنا، سه‌ربازه‌که‌ به‌قه‌ولی چ‌لکنی‌کراسه‌که‌ی هی‌واش چاوی‌س‌ری.

له‌ژیر لێ‌وییه‌وه‌ درێژه‌ی به‌قه‌سه‌که‌ی‌دا: «من و سه‌ربازه‌کانی‌تر ناچار بووین که ته‌قه‌ بکه‌ین، سه‌رباز ناتوانی له‌ ژیر فه‌رمانه‌کان ده‌رچی. ئێمه‌ ئەومان کردبووه‌ هی‌مای گه‌وره‌یی و به‌رزی‌خۆمان، به‌لام سه‌ره‌رای ئەوه‌ش ناچار بووین که ته‌قه‌ بکه‌ین - ئەویش به‌ ئێمه‌ پیکه‌نی - به‌ ئێمه‌ی گوت هه‌ی گرو‌ویی ناشی و ده‌سه‌وه‌ستان - له‌گه‌ل من زۆرباش بوو.»

بئىدەنگىيەك ژوورەكەى داگرتىوو. ساتىكى تر سەربازەكە قىت راوہستا سلاويكى سەربازى نارېك و ناشيانەى كرد و رۆيشتە دەرەوہ. جما ھەروا كە قاقزەكەى لەنيودەستا بوو، ھەك ھەسەرايى كەمى بى جوولە راوہستا، ئەوجار لە سەر ليوارى پەنجەرەكە كە كرابووہە دانىشت تا نامەكە بخوينتەوہ. نامەكە بەقەلەم نووسرايوو و ھىلەكانىشى لەپال يەك ترنجىندرابوون و جيگاجىگاشى زۆر بەزەحمەت دەخويندراوہ، بەلام دوووشەى ھەوہل كە لە سەرووى قاقزەكەوہ نووسرايوو زۆر بەجوانى دەخويندراوہ، ئەم دوو وشەيە بەزمانى ئىنگلىسى بوو:

«جيم ئازىزم»

لەپرىكدا بەرچاوى رەش بوو و نووسراوہكەى بەرچاوى رەش و لىل بوو. ئەوجارىكى دىكەش ئارتورى لەدەست دەرچووبوو. -بوئەو جارېكى دىكەش ئارتور مردبوو! بەديتنى ئەوئيوہ ئاشنا و مندالانە و خوئمانەيە، ھەموو ئابلوقە ھومىدكوژە جەرگبەرەكان دەورىان دا، دەستەكانى بەھىوابراويەكى بى پايانەوہ بردە پيشەوہ، دەتگوت خاك و خوئى ساردى ناوگلكۆكەى ئارتور لە سەر دلى ئەوقورسايى دەكات و دلى دەگوشى.

ئەوجار جارېكى دىكەش نامەكەى ھەلگرت و دەستى كرد بەخويندەوہى:

«لەگزنكى سەبەينى بەيانيدا تيرەباران دەكرىم، جابۆيە بەپيى ئەو بەلئىنيەى كە پىمدايووى و دەبوو ھەموو شتىكت پى بلېم، دەبى ھەرئالەئىستەوہ دەست پى بكەم، بەلام بەگشتى بوون و تو پىويستى بە شىكارىيەكى زۆر و بەربلاو نىيە. ئىمە ھەميشە بەباشى لە يەكترى حالى بووين بى ئەوہى تاقە وشەيەكىشمان دركاندىي و قسەيەكمان كردبى؛ تەنانەت ئەو دەمانەى كە مرقاننىكى زۆرچكۆلە و وردىلە بووين. ئازىزم ھەربۆيە كە خۆت دەبيينى و دەبى بزانى كە نابى لەبەر ئەوروداوہ كۆنەى رابردوو و زللەكەى كە لە منتدا خەم دات بگرى و خۆت سەرزەنشت بكەى. ھەلبەتە نكولى لەناخۆشى و قورسايەكەى ناكرى، دەبى بلېم ئاشى گەردوون بەلاى زۆر ناخۆشتر و قورستر لەوہى بەسەر ھىتاوم، بەلام لە بەرانبەر ھەركامىكيان دا بەشيوەيەك خۆراگر بووم. -تەنانەت وەلامى پىويستىش بەبرىكيان داوہتەو. - و ئەوہ ئىستاش ھەروەكوو ئەو ماسىيە خالدارەى نيو كتنىيەكەى دەورانى مندالىمان (نيوہكەيىم لەبەر چووہتەوہ) زىندوووم و پلەزىقانمە! ئەگەرچى ئەمە

دوایین خوښی و کلک بزواندنه و دوايه تا دهمه و به یانی سبه یینی؛ ئیتر گولله یی
دوژمنانی گهل وسنگی ئاژن کراوی منیش.

1 Finita la comedia! من و تو ئابه و شیوه یه مانای ده که یینه وه: «شانوی سیرکی
کوچهر کوتایي هات.» و سوپاسی ئه و خودایانه ش ده که یین که لانیکه م دلایان
بو مان سووتاه و رهحمیان پی کردووین، شته ییکی زور به رچاو نییه، به لام که می
بایه خداره. قهینا که له بهر ئه وه و هه موو پینداویستیه کانی دیکه که پیمان دراوه با
به دل سوپاسیان بکه یین. 2

به لام سبه یینی کاتی رۆژه لات و دهر که وتی گزنگی زی پینی خور، من داوا
له هه ردووکتان ده که م له تو و له مارتینی، پیمخوشه جوان له وه تی بگهن، که من
زور به خته وه و رازیم و ناتوانم شتیکی له وه چاکتر و باشتر بایه خ دارترم
له گه ردوون بوئ. به جیگای من ئه م په یامه به گوئی مارتینی بگه یینه، پی بلی ئه و
هاورپییه کی زور باش و زور مه رد و رهنده. بوخوی تیده گا ده لیم چی. ئه وه که
ده بیینی ئازیم، من ده زانم که خه لکی له قور دیکتاتوری دا چه قیون. له وه ی که ئاوا
زوو، دادگا نه یینییه کان و ئیعدامه کان ئه وکی گرتوون، به لام سه ره رای ئه وه ش
هیشتا له خزمه تی شور شقانان دان گه رچی خویان تووشی زهره ر و زیانیش ده بن،
و ئه وه ش ده زانم ئه گه ر ئیوه به هه ر شیوه یه ک بیت یه که گرتوو بن و به ره ییکی
قورس و قایم پیک بینن و ئه گه ر زه بریکی گورچوو بر له په یکه ره ی له رزۆکی ئه وان
بدن، پروداوی زور گه وره و مه زن ده خولقینن، به لام من، وه کوو مندالیک که بو
راباردنی پشوودان چون به ره و ماله وه ده روات، شایی شورشم له دلدا ده گه ری
وبه سته و سرودی ئازادیم له سه ر لیو هه لده په ری. منیش ئاوا به شادی و
خوښی و رۆح سووکیه وه به ره و داری ئیعدام سه ر بلیندانه ده رومه پینشی.

من به ش به حالی خوم کار و تی کوشانم کردوه، ئه وه تا باشترین شاهید
حوکمی مه رگه که نیشان ده ری ئه وه یه که له پرووی دل سوژی و ویژدانه وه
هه ل سوو پروم. ئه وان من ده کوژن، چونکه لیمده تر سین، ئایا گه وره ترین و

۱. ئیتالیاییه و به مانای کوتایي کومیدیه.

۲. به سووکیه تی تیروانینه بو دوعای پروتستانه کان که له پیش خواردنی خوارده مه نیه کان دا ده یلین.

خۆشه‌ويست‌ترین ئاوات و هيوای مرۆفییکی ئازادی‌خواز جیا له‌وه‌یه یان له‌وه زیاتره؟

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش ئینسان هه‌میشه ئاواتییکی تریشی هه‌یه. پیاویک که به‌ته‌مایه مال‌ئاوایی له‌م دونیایه بکات ئاره‌زوو و ئاوه‌زیکی نه‌فسانی هه‌یه و ئیشتیا و کول و کۆی منیش به‌وه داده‌مرکی که تۆ به‌دل تیگه‌ی له‌هۆ و خولقانی ئه‌و رووداوانه‌ی ژیا‌نی من کاتیکی که من هه‌میشه له‌به‌رانبه‌ر تۆدا وه‌ک شاغیبه‌کی مرومۆچ وابووم و هه‌میشه دابووم به‌یه‌کدا و به‌ئاسانی نه‌مده‌توانی ئه‌و رووداو و به‌سه‌ره‌هاتانه‌ی رابردووی ژیا‌نی خۆم فه‌رامۆش که‌م. هه‌رچه‌نده له‌وه دل‌نیام که تۆ لێی حالیت و نایانخه‌یته په‌راویزه‌وه، منیش ته‌نیا له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئه‌و بی‌ره‌وه‌ریانه نووسیمنه‌وه.

جما، ئه‌و کاتانه‌ی که تۆ کچۆله‌یه‌کی ناشیرین بووی و روپۆشیکی که‌تانیت له‌به‌ر ده‌کرد و سه‌ره‌پۆشیکی ئه‌ستوور و زبیرت له‌سه‌ر ده‌کرد و په‌لکه به‌سه‌تراوه‌کانت به‌په‌شتتدا شو‌ر ده‌کرده‌وه خۆش‌مده‌ویستی و ئیستاش هه‌رخۆش‌مده‌وی. ئایا ئه‌و رۆژه‌ت له‌بیره‌ من ده‌ستم ماچ کردی و تۆش به‌دلسۆزییه‌کی نه‌رم و نیا‌نه‌وه تکات لێ کردم: «ئیت‌ر قه‌ت کاری وامه‌که» ئه‌ری ئه‌و رۆژه‌ت فه‌رامۆش نه‌کردووه؟ من ده‌زانم ئه‌وه‌کاره‌ی من کاریکی بی‌شه‌رمانه و فیلبازانه بوو، به‌لام تۆ ده‌بی بمبووری، ئیستاش ئه‌م نامه‌یه ئه‌وشوینه‌ی که نیوی تۆم لێ‌نووسیوه ماچی ده‌که‌م. ئه‌به‌و شیوه‌یه دیسانه‌وه ماچم کردیه‌وه، هه‌ردوو‌جاریش به‌بێ ر‌ه‌زامه‌ند بوونی تۆ. ئیت‌ر قسه‌یه‌کی دیکه‌م نه‌ماوه، خودا ئاگادارت بێ ئازیزم.»

له‌کۆتایی نامه‌که‌دا ئیمزایه‌کی لێ‌نه‌درا‌بوو، به‌لام شی‌عه‌ریکی لێ‌نووسرا‌بوو که کاتی مندالی هه‌ردوو‌کیان پیکه‌وه فی‌ری ببوون:

جا گه‌ر وایه دل خۆش ده‌بم

چون په‌پووله‌ی به‌خته‌وه‌ریم

چ‌بمیت‌م یان نه‌میت‌م

له‌خه‌م و ده‌ردان بێ به‌ریم.

دوای نیوسه‌عات مارتینی هاته ژووره‌وه و له‌وه بیده‌نگیه‌ی که نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌ودا گوزه‌را‌بوو هاته ده‌ره‌وه. تراکته دیواریه‌که‌ی که پێی‌بوو فری‌ی دایه سه‌ره‌ئ‌ه‌رز

و باو هشی کرد به جمادا: «جما! تو خودا پیم بلی چی بووه؟ مه گری . تو قهت نه ده گریای! جما، نازیزه که م!»

- سیزار، هیچ نییه، دوایه پیتده لیم . من . ئیستا ناتوانم سه بارهت بهئه و قسهت له گه ل بکه م.

جما به په له نامه فرمیسکا و یه که ی خسته وه گیرفانی، هه ستایه سه ری و له په نجه ره که وه سه ری برده دهره وه تا روخساری خوی بشاریته وه.

مارتینی هه روا بیده نگ بوو و به ددانی لیوی خوی ده گه زی. دوا ی ئه و هه موو ساله دوورودیژره، ئیستا وه ک مندالیککی ساوای قوتابخانه خوی دۆراندبوو . و جما ته نانهت سه رنجیسی نه ده دایه.

جما دوا ی قه دهریک که پشوی هاته وه سه رخو بریک به سه رخویدا زال بووه وه و چاویکی لی کرد و گوتی: «زهنگی گه وره ی کلیسای ناوهندی لیدرا ده بی که سیک مرد بی.»

مارتینی به دهنگه تاییه تیه ی خوی وه لامی داوه: «ئهم پرسه نامه یه م هیناوه که نیشانتی بده م، له سه ره رزی هه لگرته وه و دایه دهستی جما. ئه مه راگه یه ندر او یکی قه راخ رهش بوو که به پیتی گه وره و به په له چاپ کرابوو: «به ریژ کار دینال، منیسینیور لورینزو مونتانی، ئوسقوفی خوشه ویست و ریژدارمان ، له پریکدا به هو ی جه لغه ی دله وه له راونا فه وتی کرد.»

جما به په له سه ری هه لینا و مارتینی به هه لته کاندی شانیه وه فکری جمای له چاوه کانی دا خویندوه و وه لامی داوه: «ده لیلی چی مادونا، جه لغه ی دلیش وشه بیکه وه ک وشه کانی دیکه.»